

Almira 2

Shelf 3

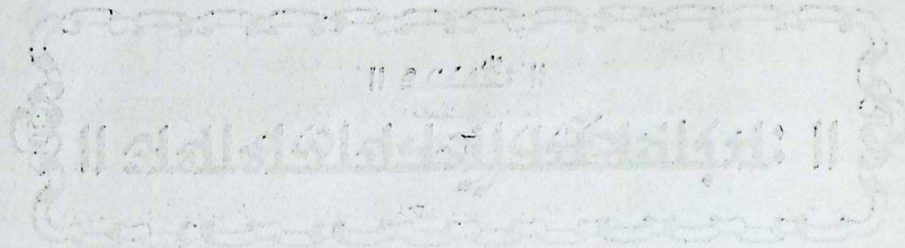
21

आश्वलायन-
क्र.सं.श्री तसूत्रम् ।
११८ उत्तरषट्क ॥ १५६
Acc. ४७०९

नं. ४७०९

॥ अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ उत्तरषट्कः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ सत्राणामुक्तादीक्षोपसर्दएतेनाहसुत्यानिप्रातरनुवाकाद्युदवसानीयांतान्यंतानि
 पत्नीसंयाजांतानीतराणिद्रप्सप्राशनसख्यविसर्जनेत्वंत्यएवंध्रुवाःशस्त्राणामातानाःसूक्तान्येवसूक्तस्थानेष्वहीनेषुदैवते
 नव्यवस्थास्तृचाःप्रउगेसर्वाहर्गणेषुतायमानरूपाणांप्रथमादहःप्रवर्तेतैअभ्यासातिप्रैषावहउत्तमेशस्त्रेपरिधानीयायाउ
 त्तमेवचनउत्तमंचतुरक्षरैद्विरुक्त्वाप्रणुयाद्वितीयादिषुत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्ष्यमग्रैनिष्केवल्यसूक्तानांजातवेद
 सेसुनवामसोममित्याग्निमारुतेजातवेदस्यानामारंभणीयाःपर्यासान्कद्वतोहरहःशस्यानीतिहोत्रकाद्वितीयादिष्वेवंता
 निसर्वाणिसर्वत्रान्यत्राहउत्तमाद्वैकल्पिकान्यग्निष्टोमेहर्गणमध्यगतैग्निष्टोमायनेषुवान्यान्यभ्यासातिप्रैषाभ्यामितिकौ
 त्सोविकृतौतद्गुणभावान्नित्यानिहोतुरितिगौतमःसंघातादावनुप्रवृत्तत्वादच्युतशब्दत्वाच्चहोत्रकाणामपिगाणगारि
 नित्यत्वात्सत्रधर्मान्वयस्यप्रगाथतृचसूक्तागमैष्वैकाहिकंतावदुद्धरेत् ॥ १ ॥ चतुर्विंशेहोताजनिष्टेत्याज्यमानोमित्राव
 रुणामित्रंवयंहवामहेमित्रंहवेपूतदक्षमयंवांमित्रावरुणापुरूरुणाचिद्ध्यस्तिप्रतिवांसूरउदितइतिषळहस्तोत्रियामैत्रावरु
 णस्यायाहिसुषुमाहितइंद्रमिद्गाथिनोबृहदिंद्रेणसंहिद्वक्षसंआदहस्वधामन्वित्येकाद्वेचैद्रोदधीचोअस्थभिरुत्तिष्ठन्नोज
 सासहभिंधिविश्वाअपद्विषइतिब्राह्मणाच्छंसिनइंद्राग्नीआगतंसुतमिंद्रेअग्नानमोबृहत्ताहुवेययोरिदमियंवामस्यमन्मन
 इंद्राग्नीयुवामिमेयज्ञस्यहिस्यऋत्विजेत्यच्छावाकस्यतेषांयस्मिन्स्तुवीरन्त्सःस्तोत्रियोयस्मिच्छूःसोनुरुपएकःस्तोत्रिये

श्रौतसू.

॥ २ ॥

ष्वहःसुयोन्योनंतरःसोनुरूपौनचेत्सर्वोहर्गणःषळहोवैकाहिकस्तथासत्यंत्येचोर्ध्वमनुरूपेभ्यःऋजुनीतीनोवरुणइंद्रंवि
 श्वतस्परियत्सोमआसुतेनरइत्यारंभणीयाःशस्त्वास्वान्तस्वान्परिशिष्टानावपेरंश्चतुर्विंशमहाव्रताभिजिद्विजिद्विषुव
 त्सुसर्वस्तोमसर्वपृष्ठेषुचोर्ध्वमावापात्प्रतिवांसूरउदितैर्व्यंतरिक्षमतिरच्छयावाश्वस्यसुन्वतइतितृचाःपर्यासाःसत्वेवमैत्रा
 वरुणस्यषळहःस्तोत्रियउत्तमःसपर्यासस्तद्वैवतमन्यंपूर्वस्यस्थानेकुर्वीतान्यत्रापिसंनिपातैनतृचंसूक्तंवा नंतर्हितमेकासने
 द्विःशंसैन्महावालभिदंचेच्छंसैदूर्ध्वमनुरूपेभ्यःआरंभणीयाभ्योवानाभाकांस्तृचानावपेरंगायत्रीकारंसक्षपःपरिषस्वज
 इतिमैत्रावरुणोयःककुभोनिधारयइतिवापूर्वीष्टइंद्रोपमातयइतिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभराणामित्यच्छावाकः ॥ २ ॥
 मरुत्वतीयेप्रैतुब्रह्मणस्पतिरुत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइतिब्राह्मणस्पत्यावावपतैपूर्वौनित्यादृहदिंद्रायगायतनकिःसुदासोरथमि
 तिमरुत्वतीयाऊर्ध्वनित्यात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैदेवंस्थितान्प्रगाथान्पृष्ठ्याभिप्लवयोरन्वहंपुनःपु
 नरावर्तयेयुरेकैकंब्राह्मणस्पत्यानामेवंमरुत्वतीयानांध्रुवइंद्रनिहवोधायाश्चबृहत्पृष्ठंरथंतरंवातयोरक्रियमाणस्ययोनिं
 शंसैद्वैरूपवैराजशाक्ररैवतानांचपृष्ठ्यस्तोत्रियायोन्योर्ध्वर्चास्तासांविधानमन्वहंताभ्यऊर्ध्वसामप्रगाथानुकोरथंतरस्यो
 भयंशृणवच्चनइतिबृहत्इंद्रत्रिधातुशरणंत्वमिंद्रप्रतूतिषुमोषुत्वावाघतश्चनेतिसद्विपदउपसमस्येद्विपदामिंद्रमिदेवतात
 यइतीतरेषांपृष्ठ्यएवैकैकमन्वहंतदिदासेतिचपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैदुक्थपात्रंचमसांश्चांतरातिग्राह्यान्भक्षयंतिनिष्केवल्ये

उत्तरप.
अ. १

॥ २ ॥

नित्योभक्षजपःषोडशपात्रेणभक्षिणः ॥ ३ ॥ होत्रकाणांकयानश्चित्रआभुवत्कयात्वंनऊत्यौमाचिदन्यद्विशंसतय
 च्छिद्वित्वाजनाइमइतिस्तोत्रियानुरूपामैत्रावरुणस्यतंवोदस्ममृतीषहंतत्त्वायामिसुवीर्यमभिप्रवःसुराधसंप्रसुश्रुतंसुरा
 धसंवयंघत्वासुतावंतःकईवेदसुतेसचाविश्वाःपृतनाअभिभूतरंनरंतमिंद्रंजोहवीमियाइंद्रभुजआभरइत्येकाद्वेचंद्रोमदा
 यवावृधेमदेमदेहिनोददिःसुरूपकृत्नुमूतयैशुष्मितमन्नऊतेश्रायंतइवसूर्यवण्महांसिसूर्योदुत्यद्दर्शतंवपुरुदुत्येमधुमत्त
 मास्त्वमिंद्रप्रतूर्तिषुत्वमिंद्रयशाअसींद्रक्रतुंनआभरेंद्रज्येष्ठनआभरात्वासहस्रमाशतममत्वासूरउदितइतिब्राह्मणाच्छं
 सिनस्तरोभिर्वोविदद्वसुंतरणिरित्सिषासतित्वामिदाह्योनरोवयमेनमिदाह्योयोराजाचर्षणीनायःसत्राहाविचर्षणिःस्वा
 दोरित्थाविषूवतइत्थाहिसोमइन्मदउभेयदिंद्रोदसीअवयत्वंशतक्रतो न किष्टं कर्मणान शन्नत्वाबृहतोअद्रयउभयंशृण
 वच्चनआवृषस्वपुरुवसोकदाचनस्तरीरसिकदाचनप्रयुच्छसियतइंद्रभयामहेयथागौरोअपाकृतयदिंद्रप्रागपागुदग्यथा
 गौरोअपाकृतमित्यच्छावाकस्यस्तोत्रियानुरूपाणीयद्यनुरूपेस्तुवीरंस्तोत्रियोनुरूपऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपेभ्यःकस्तमिंद्र
 त्वावसुंकनव्योअतसीनां ॥ कदून्वस्याकृतमितिकद्वंतःप्रगाथाअपप्राचइंद्रविश्वाअमित्रान्ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्म्यु
 रंनोलोकमनुनेषिविद्वानितिकद्वन्त्यआरंभणीयाऊर्ध्वमारंभणीयाभ्यःसद्योहजातइत्यहरहःशस्यमैत्रावरुणोस्माइदुप्रत
 वसेशासद्वहिरितीतरावहीनसूक्तैआसत्योयात्वित्यहीनसूक्तैद्वितीयमैत्रावरुणउदुब्रह्माण्यभितष्टेवेतीतरावहरहःशस्ये

श्रौतसू.

॥ ३ ॥

नूनंसातइत्यंतमुत्तममहीनसूक्तानिषलहस्तोत्रियानावपत्सूदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेतितिस्रस्तेहिद्यावापृथिवीयज्ञस्य
 वोरथ्यमिति वैश्वदेवंपृक्षस्यवृष्णोवृष्णेशर्धाययज्ञेनवर्धतेत्याग्निमारुतमग्निष्टोमइदमहरुक्थ्योवा ॥ ४ ॥ अभिप्लवपृष्ठया
 हानिरथंतरपृष्ठान्ययुजानिबृहत्पृष्ठानीतराणितृतीयादिषुपृष्ठयस्यान्वहंद्वितीयानि वैरूपवैराजशाक्ररैवतानितेषांयथा
 स्थानेक्रियायांयोनीःशंसैत्सर्वत्रचास्वयोनिभावेन्यत्राश्विनाद्यज्ञायज्ञीयस्यत्वक्रियमाणस्यापिसानुरूपांयोनिंव्याहावं
 शंसैदूर्ध्वमितरस्यानुरूपाद्धोत्रकाःपरिशिष्टानावापानुद्धृत्यमित्रं वयंहवामहेमित्रंहुवेपूतदक्षमयंवांमित्रावरुणानोमित्रा
 वरुणेति तृचाःप्रवोमित्रायेतिचतुर्णां द्वितीयमुद्धरैत्प्रमित्रयोर्वरुणयोरितिषट्काव्येभिरदाभ्येतितिस्रोमित्रस्यचर्षणीधृ
 तइतिचतस्रोमैत्र्योयच्चिद्धितेविशइतिवारुणमेतस्यतृचमावपेतमैत्रावरुणोनित्यादधिकंस्तोमकारणात्पंचसप्तदशेनवै
 कविंशैद्वादशचतुर्विंशैपंचदशत्रिणवैकविंशतिंत्रयस्त्रिंशैद्वात्रिंशतंचतुश्चत्वारिंशैषट्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशैकाल्पीय
 सीवैकाहेष्वेकभूयसीर्वानारंभणीयानपर्यासांअत्याएकाहिकास्तृचाःपर्यासस्थानेषुब्राह्मणाच्छंसिनःसुरूपकृत्तुमूतयइ
 तिषट्सूक्तान्यावापउक्तोमैत्रावरुणेनेहेंद्राग्नीइंद्राग्नीआगतंतताहुवैययोरिदमिति नवैयं वामस्यमन्मनइत्येकादशयज्ञस्यहि
 स्थइत्यच्छावाकस्यायात्विद्रोवसइतिमरुत्वतीयमानइंद्रइतिनिष्केवल्यप्रथमस्याभिप्लविकस्यमध्यंदिनइत्युक्तएतेशस्त्रे
 प्रतीयादहीनसूक्तस्थानएवात्वामिंद्रयन्नइंद्रःकथामहामिंद्रःपूभिद्यएकइद्यस्तिग्मशृंगइमामूष्विच्छंतित्वाशासद्वहि

उत्तरष.

अ. १

॥ ३ ॥

रितिसंपाताएकैकस्यत्रयस्त्रयउक्तामरुत्वतीयैर्युजतेमनइहेहवइतिचतस्रोदेवान्हुवइतिवैश्वदेवं ॥ ५ ॥ द्वितीयस्यच
 तुर्वैशेनाज्यंवायोयेतेसहस्रिणइतिद्वैतीत्राःसोमासआगहीत्येकोभादेवादिविस्पृशेतिद्वैशुक्रस्याद्यगवाशिरइत्येकायंवां
 मित्रावरुणेतिपंचतृचागात्समदंप्रउगमित्येतदाचक्षतेविश्वानरस्यवस्पतिमिंद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनु
 चराविंद्रसोमंयातऊतिरवमेतिमध्यंदिनोनिष्केवल्यस्योत्तमेविपरीतेभारद्वाजोहोताचेत्प्रकृत्याचातुर्वैशिकंतृतीयसव
 नंविश्वोदेवस्यनेतुरित्येकातत्सवितुर्वरेण्यमितिद्वैआविश्वदेवंसत्पतिमितितुवैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरावाज्यप्रउगैप्रति
 पदनुचराश्चोभयोर्युग्मेष्वेवमभिप्लवे ॥ ६ ॥ तृतीयस्यत्र्ययमांयोजातएवेतिमध्यंदिनस्तद्देवस्यघृतेनद्यावापृथिवीइति
 तिस्रोऽनश्वोजातःपरावतोयइतिवैश्वदेवैवैश्वानरायधिषणांधारावरामरुतस्त्वमग्नेप्रथमोऽअंगिराइत्याग्निमारुतंचतुर्थ
 स्योग्रोजज्ञइतिनिष्केवल्यंह्वयाम्यग्निमस्यमेद्यावापृथिवीइतितिस्रस्ततमेअपइतिवैश्वदेवैवैश्वानरंमनसेतितिस्रःप्रयेशुं
 भंतेजनस्यगोपाइत्याग्निमारुतंपंचमस्यकयाशुभायस्तिग्मशृंगइतिमध्यंदिनःकयाशुभीयस्यतुनवम्युत्तमान्यत्रापियत्र
 निविद्धानंस्याद्धृतवतीभुवनानामभिश्चिर्यैद्रक्नुभुभिर्वाजवद्भिरितितृचौकदुप्रियायेतिवैश्वदेवैपृक्षस्यवृष्णोवृष्णेशर्धांयं
 नूचित्सहोजाइत्याग्निमारुतंषष्ठस्यसावित्राभर्वैतृतीयेनवैश्वानरीयंचकतरापूर्वोषासानकेतिवैश्वदेवैप्रयज्यवइमंस्तोम
 मित्याग्निमारुतमित्यभिप्लवःषळहस्तस्याग्निष्टोमावभितउक्थ्यामध्यउक्थ्येषुस्तोत्रियानुरूपामैत्रावरुणस्य ॥ ७ ॥ एह्युषु

श्रौतसू.

॥ ४ ॥

ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतः प्रवोवाजा अभिद्यवोभिप्रयांसिवाहसा प्रमंहिष्ठाय गायतं प्रसो अग्नेतवोतिभिरग्निवो वृधंतं म
 ग्रेयं यज्ञमध्वरं यजिष्ठं त्वाववृमहेयः समिधाय आहुत्याते अग्नइधीमह्युभे सुश्रं द्रसर्पिष इति द्वे एका चाग्निं तं मन्ये यो वसुराते व
 त्सो मनो यमदाग्नेस्थूरं रयिं भरप्रेष्ठं वो अतिथिं श्रेष्ठं यविष्ठं भारतं भद्रो नो अग्निराहुतो यदी घृते भिराहुतं आघाये अग्निमिधंतं
 इमा अभिप्रणो नुम इत्यथ ब्राह्मणाच्छंसिनो भ्रातृव्यो अनात्वं माते अमाजुरो यथैवाह्यसि वीरयुरेवाह्यस्य सूनृता तं ते म दं गृ
 णीमसितं स्वभिप्रगायतं वयमुत्वाम पूर्व्यं योन इदमिदं पुरेन्द्राय सामगायतं सखायऽ आशिषामहिं य एक इद्विदयते य इन्द्रसो
 मपातमंन्द्रनोगध्ये दुमध्वो मदिं तरमेतो न्विद्रंस्तवाम सखायः स्तुहीन्द्रं व्यश्ववस्त्वं न इन्द्रा भरवयमुत्वाम पूर्व्यं योन इदमिदं पु
 रायाहीम इंदव इति समाहार्यो नुरूपो भ्रातृव्यो अनात्वं माते अमाजुरो यथैत्यथाच्छावाकस्यैन्द्रं विश्वा अवी वृधं नुक्थमिन्द्रा
 यशं स्यै श्रुधी हवंति रश्म्या आश्रुत्कर्णश्रुधी हवमसा विसोम इन्द्रत इममिन्द्रसुतं पिबय दिन्द्रचित्रमेहनायस्ते साधिष्ठो वसे पुरां
 भिंदुर्युवाक विर्वृषाह्यसिराधसैगायंति त्वागायत्रिण आत्वा गिरो रथीरिवेति सूक्तानामेकैकं शिष्टावपेरन् ॥ ८ ॥ स्तोमे
 वर्धमान इमा उवां भृमयो मन्यमाना इति तिस्र इन्द्रा को वामिति सूक्तैश्चुष्टीवां यज्ञो युवां नरा पुनीषे वा मिमानि वां भागधेयानी
 त्येतस्य यथार्थं मैत्रावरुणो यस्तस्तं भयो अद्रिभिद्यज्ञे दिव इति सूक्तैः अस्ते वसुप्रतरमाया त्विन्द्रः स्वपतिरिमां धियमिति ब्राह्म
 णाच्छंसी विष्णोर्नुकमिति सूक्तैः परोमात्रयेत्यच्छावाकः ॥ ९ ॥ पृष्ठयस्याभिप्लवेनोक्तैः अहनी आद्ये आद्याभ्यां तृतीय

उत्तरप.

अ. १

॥ ४ ॥

[illegible]

[illegible]

अ. १

॥ ५ ॥

मितिद्वितीयानेवमेवपंचमेहनियच्चिद्धिसत्यसोमपाइत्येकैकमेवमेवषष्ठेहनीन्द्रायहिद्यौरसुरोअनम्रतेत्येवमेव ॥ ११ ॥
 स्तोमेवर्धमानैकोअद्यनर्योवनेनवाय'आयाह्यर्वाडित्यष्टर्चान्यावपेर'नुपरिष्ठात्पारुच्छेपीना'तैरप्यनतिशस्तऐन्द्राणित्रैष्टु
 भान्य'मरुच्छब्दान्यावपेर'न्रत्वेतान्यनोप्यातिशंसनमेकयाद्वाभ्यांवाप्रातःसवनैपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोःपंचम
 स्येममूषुवोअतिथिमुषर्बुधमिति नवाज्यमानोयज्ञं दिविस्पृशमिति द्वै'आनोवायोमहेतनइत्येकारथेनपृथुपाजसाब्रहवःसू
 रचक्षसइमाउवां दिविष्टयःपिवासुतस्यरसिनो'देवंदेवंवोवसेदेवंदेवंबृहदुगायिषेवचइतिवार्हतंप्रउगंप्रगाथानेकेद्वितीयो
 त्तमवर्जयत्पांचजन्ययाविशै'द्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचरा'ववितासीत्थाही'द्रपिवतुभ्यमितिमरुत्वती
 यंशाक्ररंचेत्पृष्ठमहानाहुयःस्तोत्रियस्ताअध्यर्धकारै'नवप्रकृत्यातिस्रोभवंतिताभिःपुरीषपदान्युपसंतनुयात्पंचाक्षरशःपू
 र्वाणिपंचसर्वाणिवायथानिशांतंयोनिस्थानेतुयथानिशांतं सपुरीषपदाउत्तमेनसंतानःस्वादोरित्थाविषूवत'उपनोहरि
 भिःसुतमिंद्रंविश्वाअवीवृधन्नितित्रयस्तृचाअनुरूपःप्रेदं ब्रह्मैन्द्रोमदाय'सत्रामदासइतिनिष्केवल्यैपांक्तेपूर्वेसूक्तेमरुत्वती
 यैपांक्तेनिष्केवल्यै'आद्येतुत्रिष्टुबुत्तमेतयोरवसानोशतक्रतौसमप्सुजिदितिमरुत्वतीयैशचीपतेनेद्येतिनिष्केवल्येनिष्केव
 ल्ये ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रौतसू.

॥ ६ ॥

हरिः ३०३म् ॥ षष्ठस्य प्रातः सवनैः प्रस्थितयाज्यानां पुरस्तादन्याः कृत्वा भाभ्यामनवानंतो यजंति वृषन्निद्रवृषपाणास
 इंदवः सुषुमाया तमद्रिभिर्वनोति हि सुन्वन्क्षयं परीणसौ मोषुवो अस्मदभितानि पौंस्यो षूणो अग्ने शृणु हित्व मीळितौ ग्निहोता
 रं मन्ये दास्व तं दध्यङ्गमे जनुषं पूर्वो अंगिरा इत्येवमेव माध्यंदिनैः ध्यर्धा तु तत्रानवानं पिवासो ममिन्द्र सुवानमद्रिभिर्निद्राय
 हिद्यौरसुरो अनम्रतेति षलुपरिष्ठाच्च वृचक्रतुयाजानां प्रैषमृते सौ यजमृचं चानवानमुक्तं क्रगंतैरसौ यजेति प्रेष्ये देवमेव यजं
 तितुभ्यं हिन्वानो वसिष्ठगा अप इति द्वादशायं जायतमनुषोधरी मणीत्याज्यमेकेन द्वाभ्यां च विग्रहं स्त्रिभिरवसानं चतुर्भिः
 प्रणवो यत्रार्धचशः पारुच्छेप्यं स्तीर्णवर्हि रितितृचौ सुषुमाया तमद्रिभिर्युवांस्तो मेभिर्देवयंतो अश्विना वर्मह इन्द्रवृषन्निद्रास्तु
 श्रौषळो षूणोऽग्ने शृणु हित्व मीळितौ ये देवासो दिव्येकादशस्थेयमददाद्रभसमृणच्युतमिति प्रउगं द्वेचैकाचपंचम एकपा
 तिन्यउपोत्तम उत्तमे न्वृचमभ्यासा अष्टाक्षरानवा सपूर्व्यो महानात्रय इन्द्रस्य सोमा इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ यत्वं रथ
 मिन्द्रसयो वृषेन्द्रमरुत्व इति तिस्र इति मरुत्वतीयमेकेनाग्नेवसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद्वाभ्यामवसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद्यत्र पच्छः पारु
 च्छेप्यो रैवतं चेत्पृष्ठरेवतीर्नः सधमादेरेवा इंद्रेवतः स्तोतेति स्तोत्रियानुरूपं वैन्द्रयाह्युपनः प्रधान्वस्याभूरेक इति निष्केवल्यम
 भित्यं देवं सवितारमोण्योरित्येका तत्सवितुर्वरेण्यमिति द्वेदोषो आगाद्बृहद्वायद्युमज्जेह्याथर्वण ॥ स्तुहि देवं सवितारं ॥
 तमुष्टुह्यंतः सिधुं सूनुं सत्यस्य युवानं ॥ अद्रोघवाचं सुशेवं ॥ सघानो देवः सविता साविषद्वसुपतिः ॥ उभे सुक्षिती सुधा

उत्तरप.

अ. २

॥ ६ ॥

तुरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा उद्धृत्य चोत्तमं सूक्तं त्रीणां दमित्थारौ द्रमिति प्रागुपोत्तमायायेयज्ञेनेत्यावपतेतस्यार्धं च
 शः प्रागुत्तमाया ऊर्ध्वं चतुर्थ्याः शिष्टेशस्त्वास्वस्तिनो मिमीतामश्विना भग इति तृच इति वैश्वदेवं ॥ १ ॥ होत्रकाणां द्विप
 दास्विहोक्थ्येषु स्तुवते त ऊर्ध्वमनुरूपेभ्यो विकृतानि शिल्पानि शंसं ये मंत्रावरुणस्याग्नेत्वं नो अंतमो ग्नेभवसुषमिधा समिद्धं इ
 तिस्तोत्रियानुरूपावथ वालखिल्या विहरैस्तदुक्तं षोडशिना सूक्तानां प्रथमद्वितीये पच्छस्तृतीयचतुर्थे अर्धं च शं ऋक्शः पंचम
 षष्ठे व्यतिमर्शवा विहरैर्त्पूर्वस्य प्रथमामुत्तरस्य द्वितीययोत्तरस्य प्रथमां पूर्वस्य द्वितीययातयोर्नानर्चा प्रथमद्वितीयाभ्यां पा
 दाभ्यामवस्येत्प्रथमद्वितीयाभ्यां प्रणुयात्तृतीयोत्तमाभ्यामवस्येत्तृतीयोत्तमाभ्यां प्रणुयादेवं व्यतिमर्शमर्धं च श उत्तरे एवं
 व्यतिमर्शमृक्श उत्तरे विपरिहरे देवोत्तमे सूक्ते गायत्रे सर्वत्रैमानि वां भागधेयानीति प्रागुत्तमाया आहूय दूरोहणं रोहेन्द्रं सः शु
 चिषदिति पच्छोर्ध्वं च शं स्त्रिपद्याचतुर्थमनवानमुक्त्वा प्रणुत्यावस्येत्पुनस्त्रिपद्यार्धं च शः पच्छ एव सप्तममेतद् दूरोहणं मावां रा
 जानाविति नित्यमैकाहिकमिति नुहौडिनावथ महावालभिदेतान्येव षट्सूक्तानि व्यतिमर्शं पच्छो विहरैर्व्यतिमर्शमर्धं च
 शो व्यतिमर्शमृक्शः प्रगाथां तेषु चानुपसंतानं ऋगावानमेकपदाः शंसं दिन्द्रो विश्वस्य गोपतिरिन्द्रो विश्वस्य भूपतिरिन्द्रो विश्व
 स्य चेतर्तीन्द्रो विश्वस्य राजतीति चतस्र एकां महाव्रतादाहरैर्त्रयोविंशतिमष्टाक्षरान्पादान् महानास्त्रीभ्यः सपुरीषाभ्यः षोड
 शिनोक्तः प्रतिगरोन्यत्रैकपदाभ्यो विकृत्यैकपदा अविहरंश्चतुर्थं शंसं तस्मान्मन्यत् ॥ २ ॥ ब्राह्मणाच्छंसि न इमानु कं भुवना

श्रौतसू.

॥ ७ ॥

सीषधामेतिपंचायावाजंदेवहितंसनेमेतिस्तोत्रियानुरूपावपप्राचइंद्रेतिसुकीर्तिस्तस्यार्धचशश्चतुर्थीमथवृषाकर्पिशंसैद्य
 थाहोताज्याद्यांचतुर्थेपंक्तिशंसंत्विहाप्रणवांतश्चप्रतिगरोद्वितीयेपांक्तावसानेतस्मादूर्ध्वकुंतापंतस्यादितश्चतुर्दशविग्राहं
 निनर्दशंसैत्तृतीयेषुपादेषूदात्तमनुदात्तपरंयत्प्रथमतंनिनर्देत्तदपिनिदर्शनायोदाहरिष्यामः । इदंजनाउपश्रुत । मराशं
 सुस्तविष्यते । षष्टिसहस्रानवतिचकौरमआरुशमेषुदद्महो३मोथामोदैवोमित्यस्यप्रतिगरश्चतुर्दश्यामेकेनद्वाभ्यांचवि
 ग्रहःशेषोर्ध्वचशएताअश्वाआप्लवंतइतिसप्ततिपदान्यष्टादशवानवाद्यान्यलाबुकैनिखातकमितिसप्तयदीहनत्कथंहनत्प
 र्याकारंपुनःपुनरितिचैतैविततौकिरणौद्वावितिषळनुष्टुभोदुंभुभिमाहननाभ्यांजरितरोथामोदैवकोशबिलेजरितरोथा
 मोदैवरजनिग्रंथेर्धानांजरितरोथामोदैवोपानहिपादंजरितरोथामोदैवोत्तरांजनीमांजन्यांजरितरोथामोदैवोत्तराजनी
 वर्त्मन्यांजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावसानेष्विहेत्थप्रागप्रागुदगितिचतस्रोद्वेधाकारंप्रणवेनासंतन्वन्नलावूनिजरि
 तरोथामोदैवो ३ ॥ पृषातकानिजरितरोथामोदैवो ३ ॥ अश्वत्थपलाशंजरितरोथामोदैवो ३ ॥ पिपीलिकावटोजरि
 तरोथामोदैवो ३ मितिप्रतिगराःप्रणवेषुभुगित्यभिगतइतित्रीणिपदानिसर्वाणियथानिशांतंश्वाजरितरोथामोदैवपण
 शदोजरितरोथामोदैवगोशफोजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावीमेदेवाऽअक्रंसतेत्यनुष्टुप्पत्नीयीयप्यतैजरितरोथामोदै
 वहोताविष्टीमेनजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावादित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामनयन्नितिसप्तदशपदान्योहजरितरो

उत्तरष.

अ. २

॥ ७ ॥

[illegible]

श्रौतसू.

॥ ८ ॥

सप्रगाथानि सर्वपृष्ठेषु पृष्ठानि पृष्ठे संस्था अग्निष्टोमः प्रथमं षोडशी चतुर्थमुक्थ्या इतर इति पृष्ठयः प्रत्यक्षपृष्ठोन्यैः परोक्षपृष्ठेण
 तैर्वोपसृष्टैर्वैरूपादीनामभावे पृष्ठयः स्तोमः पवमानभावं आपर्व्यपृष्ठ्यस्तनूपृष्ठ्यो होतुश्चेच्छयैतनौ धसे ॥ ४ ॥ अभिजि
 हृत्पृष्ठ उभयसामायद्यपिरथं तं रं यज्ञाय ज्ञीयस्य स्थानेऽपि ववांस्त्विह सामप्रगाथः पिवासो मंतमुष्टुहीति मध्यं दिनं स्तयोरै
 काहिके पुरस्तादन्ये वा शंसेयुरेते एवेति गौतमः सप्तदशत्वात्पृष्ठस्य यावत्प्रायावत्यः कुशानां नवतो दशतो वा निष्के वल्ये ताव
 तिसूक्ता मध्यं दिनाः स्युरिति महान्यायो मरुत्वतीयस्योत्तमे विपरीते चातुर्विंशिकं तृतीयसवनं मभिप्लव्य हः पूर्वस्वरसा
 मानः स्वराणि त्विह पृष्ठानि तेषां स्तोत्रियाय ज्ञायथा अपूर्व्यं मत्स्यपायिते मह एमेनं प्रत्येतने त्याद्यो वा सर्वेषां वयं घत्वा सुतावं
 त इति तिस्रो बृहत्यो यस्ते साधिष्टो वस इति षळनुष्टुभ इत्यनुरूपाः स्तोत्रिये यथा युक्ता बृहती तथा नुरूपे स्थायी न्येतानि यथा बृ
 हद्रथं तरे ॥ ५ ॥ विषुवां दिवा कीर्त्य उदिते प्रातरनुवाकः पृथुपाजा अमर्त्य इति षड्धा य्याः सामिधेनीनां सौर्यः सवनीय
 स्योपालंभ्यः सोमा पौष्णो वा समुद्रादूर्मिरित्याज्यं त्यं सुमेषं कया शुभेति च मरुत्वतीयं महादिवा कीर्त्यं पृष्ठं विश्राड्बृहत्पि व
 तु सोम्यं मधु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इति स्तोत्रियानुरूपौ यदि बृहद्रथं तरे पवमानयोः कुर्युर्वा नी एनयोः शंसे द्रथं तरे स्य
 पूर्वामाद्ये भवतो न्याभिरपि संनिपात उत्तमस्त्विह सामप्रगाथो नृणामुत्त्वानृतमंगीभि रूक्थैरिति तिस्रो यस्तिग्मशृंगोभित्यं
 मेषमिन्द्रस्य नुवीर्याणीत्येतस्मिन्नैर्द्रो निविदं शस्त्वा शंसे देवोत्तराणि षट् दिवश्चिदस्य सुत इत्त्वमेष प्रपूर्वावृषामदः प्रमं हिष्ठाय

उत्तरप.

अ. २

॥ ८ ॥

त्वमूष्वितीहताक्ष्यमंततस्तस्यैकाशस्त्वाह्यदूरोहणंरोहेदितिनिष्केवल्यं विकर्णं चेद्ब्रह्मसामोर्ध्वमनुरूपात्तं वोदस्मृतीष
 हंमभिप्रवःसुराधसमितिब्राह्मणाच्छंसीश्यैतनौधसयोर्योनीशंसैन्नौधसस्यपूर्वाश्यैतस्योत्तरामेतद्धोत्रकाणांयोनिस्थानं
 यच्चप्रगाथआह्वानमेताभ्यस्तत्पंचाहावपरिमितत्वादुत्तमेनाभिप्लविकेनोक्तं तृतीयसवनंमैकाहिकौतुप्रतिपदनुचरौभा
 संचयज्ञायज्ञीयस्यस्थानेपृक्षस्यवृष्णोऽअरुषस्यनूसहइतिस्तोत्रियानुरूपौमूर्धानंदिवोअरतिंपृथिव्यामूर्धादिवोनाभिर
 ग्निःपृथिव्याइतिवान्यासुचेदेवंलिंगास्वतोनुरूपंआवृत्ताःस्वरसामानः ॥ ६ ॥ विश्वजितोग्निंनरइत्याज्यंचतुर्विंशेनम
 ध्यंदिनोवैराजंतुपृष्ठंसन्यूंखंबृहतश्चयोनिंप्राग्वैरूपयोन्याहोत्रकाणांपृष्ठानिंशाक्करवैरूपैवतानितेयोनीःशंसंतिवामदे
 व्यस्यमैत्रावरुणउक्थेब्राह्मणाच्छंसिनःकालेयस्याच्छावाकंएकाहिकौस्तोत्रियावेतयोर्योनींताअंतरेणकद्वतश्चैतेषामेव
 पृष्ठानांसामप्रगाथान्सत्रामदासोयोजातएवाभूरेकइतिसामसूक्तानिपुरस्तात्सूक्तानामुक्तं तृतीयसवनंमुत्तमेनपृष्ठयाहै
 काहिकौतुप्रतिपदनुचरौबृहच्चेदग्निष्टोमसामत्वमग्नेयज्ञानामितिस्तोत्रियानुरूपंवितिनवरात्रःसर्वेग्निष्टोमाउक्थ्यानेकै
 स्वरसाम्नोद्वितीयमाभिप्लविकंगौरायुरुत्तरंत्र्यहकृष्टैपूर्वस्मात्र्यहात्सवनशोयथांतरंगौरायुरुत्तरात्षळहकृष्टैयुग्मेभ्योगौ
 रयुजेभ्यआयुर्दशरात्रेपृष्ठयःषळहःपूर्वत्र्यहःपुनश्छंदोमानत्वत्रस्थायिवैरूपंतृतीयप्रथमस्यछांदोमिकस्यद्विषूक्तोमध्यं
 दिनोवैषुवतेनिविद्धानेपूर्वेचद्वितीयस्यशंसामहामहश्चित्त्वमिंद्रपिबासोममभितमस्यद्यावापृथिवीमहांइंद्रो नृवदितिम

श्रौतसू.

॥ ९ ॥

रुत्वतीयमपूर्व्यापुरुतमानितांसुतेकीर्तित्वमहँद्रयोहदिवश्चिदस्यत्वंमहँद्रतुभ्यमितिनिष्केवल्यंतृतीयस्येंद्रस्वाहा
 गायत्सामतिष्ठाहरीप्रमंदिनइमाउत्वेतिमरुत्वतीयसंचत्वेजग्मुरितिसूक्तेआसत्योयात्वहंभुवतत्तइंद्रियमितिनिष्केव
 ल्यमायाहिवनसेमानुकंबभ्रुरेकइतिद्विपदासूक्तानिपुरस्ताद्वैश्वदेवसूक्तानामितिनुसमूहः ॥ ७ ॥ व्यूहश्चेत्पृष्ठयस्यो
 त्तरेज्यहैमभ्यंदिनेषुगायत्रांस्तृचानुपसंशस्यतेषुनिविदोदध्यादिमंनुमायिनंहुवैत्यमुवःसत्रासाहंमरुत्वाँइंद्रमीद्वस्तमिंद्रं
 वाजयामस्ययंहयेनवाइदमुपनोहरिभिःसुतमितित्रैष्टुभान्येषांतृतीयसवनानिचतुर्थेहन्यादेवोयातुप्रद्यावेतिवासिष्टंप्र
 ऋभुभ्यःप्रशुकैत्वितिवैश्वदेवैवैश्वानरस्यसुमतौकईव्यक्ताअग्निंनरइत्याग्निमारुतमष्टादशोत्तमेविराजोद्विपदाएकादश
 मारुतएकविंशतिवैश्वदेवसूक्तेपंचमस्योदुष्यदेवःसवितादमूनाइतितिस्रोमहीद्यावापृथिवीइहज्येष्टेइतिचतस्रंऋभुर्वि
 भ्वास्तुषेजनमितिवैश्वदेवैहविष्पांतंवपुर्नुतदग्निर्होतागृहपतिःसराजेतितिस्रइत्याग्निमारुतमुत्तमावैश्वदेवसूक्तेसाध्या
 सोत्तमाजातवेदस्यैसर्वत्राध्यासानुपसमस्यप्रणुयात्पृष्ठस्योदुष्यदेवइतिगार्त्समदैकिमुश्रेष्ठउपनोवाजाइतित्रयोदशार्भ
 वैचतस्रश्चवैश्वदेवसूक्तेतृचमंत्यमुद्धरेदितिवैश्वदेवमहश्चकृष्णमध्वोवोनामसप्रलथेत्याग्निमारुतमितिपृष्ठयः ॥ ८ ॥
 अथछंदोमाःसमुद्रादूर्मिरित्याज्यमावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वासमच्छानोनियुद्धिःशतिनीभिरध्वरंप्र
 सोताजीरोअध्वरेष्वस्थाद्येवायवइंद्रमादनासोयावांशतंनियुतोयाःसहस्रमित्येकपातिन्यःप्रयद्वांमित्रावरुणास्पूर्ध्वज्ञा

उत्तरप.
अ. २

॥ ९ ॥

गोमतानासत्यारथेनानोदेवशवसायाहिशुष्मिन्प्रवोयज्ञेषुदेवयंतोअर्चन्प्रक्षोदसाधायसासन्नएषेतिप्रउगंमाध्यंदिनेसू
 केविपरिहृत्यैतरयोर्निविदोदध्यादेवमुत्तरयोश्चतुर्थपंचमैअभित्वादेवसवितःप्रेतायज्ञस्यशंभुवायंदेवायजन्मनइतितृ
 चांऐभिरग्नेदुवइतिवैश्वदेवंनित्यानिद्विपदासूक्तानिवैश्वानरोअजीजनदित्येकासविश्वंप्रतिचाकृपदतूनुत्सृजतेवशी ॥
 यज्ञस्यवयउत्तिरन् ॥ वृषापावकदीदिह्यग्नेवैश्वानरद्युमत् ॥ जमदग्निभिराहुतः ॥ प्रयद्वस्त्रिष्टुभंदूतंवइत्याग्निमा
 रुतं ॥ ९ ॥ द्वितीयस्याग्निंवोदेवमित्याज्यंकुविदंगनमसायेवृधासःपीवोअन्नांरयिवृधःसुमेधाउच्छन्नषसःसुदिनाअरि
 प्राइत्येकपातिन्यउशंतादूतानदभायगोपायावत्तरस्तन्वोयावदोजइत्येकाद्वेचप्रतिवांसूरऽउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रत्नस्यकाम्यं
 दुहानाब्रह्माणइंद्रोपयाहिविद्वानूध्वोऽअग्निःसुमतिंवस्वोअश्रैदुतस्यानःसरस्वतीजुषाणेतिप्रउगंहिरण्यपाणिमूतयइति
 चतस्रोमहीद्यौःपृथिवीचनौयुवानापितरापुनरितितृचौदेवानामिदवइतिवैश्वदेवमृतावानंवैश्वानरमृतस्यज्योतिषस्प
 तिं ॥ अजस्रंघर्ममीमहे ॥ दिविपृष्टोअरोचताग्निवैश्वानरोमहान् ॥ ज्योतिषाबाधतेतमः ॥ अग्निःप्रत्नेषुधामसुकामो
 भूतस्यभव्यस्य ॥ सम्राळेकोविराजति ॥ क्रीळंवःशर्धोमेमृळेत्याग्निमारुतं ॥ १० ॥ तृतीयस्यागन्ममहेत्याज्यंप्रवी
 रयाशुचयोदद्रिरेतेतेसत्येनमनसादीध्यानादिविक्षयंतारजसःपृथिव्यामाविश्ववाराश्विनागतंनोयंसोमइंद्रतुभ्यंसुन्व
 आतुप्रब्रह्माणोअंगिरसोनक्षंतसरस्वतीदेवयंतोहवंतआनोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वत्यभिनोनेषिवस्यइतिप्रउगमेक

श्रौतसू.

॥ १० ॥

पातिन्यउत्तमोदोषोआगात्प्रवांमहिद्यवीअभीतितृचाविंद्रइषेददातुनस्तेनोरत्नानिधत्तनेत्येकाद्वेचयेत्रिंशतीतिवैश्वदेवं
 वैश्वानरोनऊतयआप्रयातुपरावतः ॥ अग्निर्नःसुष्टुतीरुप ॥ वैश्वानरोनआगमदिमंयज्ञंसजूरुप ॥ अग्निरुक्थेनवा
 हसा ॥ वैश्वानरोअंगिरोभ्यःस्तोमउक्थंचचाकनत् ॥ ऐषुद्युमंस्वर्यमत् ॥ मरुतोयस्यहिप्राग्नयेवाचमित्याग्निमारुतं
 ॥ ११ ॥ दशमेहन्यनुष्टुभांस्थानेग्निररोदीधितिभिररण्योरितितृचमाग्नेयेकताउषाअपस्वसुस्तमइतिपच्छोद्विपदांनि
 रुषस्यआशुभ्रायातमश्विनास्वश्वेतिर्तृचमाश्विनेऋतौस्तोकसूक्तस्यद्वितीयतृतीययोःस्थानेग्नेघृतस्यधीतिभिरुभेसुश्रंद्र
 सर्पिषइत्येतैइदमापःप्रवहतेत्येतस्याःस्थानआपोअस्मान्मातरःशुंधयंतित्यच्छावोअग्निमवसेप्रत्यस्माइतितृचयोःस्थाने
 च्छानःशीरशोचिषंप्रतिश्रुतायवोधृषदितितृचावच्छावाकःपरित्वाग्नेपुरंवयमित्येतस्याःस्थानेग्नेहंसिन्यत्रिणमित्युत्तिष्ठ
 तावपश्यतेत्येतस्याःस्थानउत्तिष्ठन्नोजसासहेत्युरुविष्णोविक्रमस्वेतिघृतयाज्यास्थानेभवामित्रोनशेव्योघृतासुतिरित्य
 हरहश्चाहर्गणेषुयत्रैतदहःस्यात्सिनीवाल्याअभ्यस्येदित्येकेनास्मिन्नहनिनेनचित्कस्यचिद्विवाच्यमविवाक्यमित्येतदा
 चक्षतेसंशयेबहिर्वेदिस्वाध्यायप्रयोगौतर्वेदीत्येकेनव्यंजनेनोपहितेनवार्थःप्रत्यसित्वाप्रायश्चित्तंजुहुयुरग्नेतमद्याश्वंन
 स्तोमैरित्याज्यंपंचाक्षरेणविग्रहोदशाक्षरेणवात्वारथंयथोतयइत्येतस्याःस्थानेत्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमितिसखाय
 आशिषामहीतितिस्रउष्णिहोमरुत्वाँइंद्रेतिमरुत्वतीयंकयानश्चित्रआभुवदित्येतासुरथंतरंपृष्ठंतस्ययोनिंशंसेदृहतश्चगा

उत्तरप.
अ. २

॥ १० ॥

णगारिर्दशरात्रेयुग्मान्वयत्वात्ताक्ष्येणैकपदाउपसंशस्यक्रगावानमेकपदाःशंसैदिंद्रोविश्वस्यगोपतिरितिचतस्रऽउत्तम
 योपसंतानोयइंद्रसोमपातमइतिषलुष्णिहोयुध्मस्यतइतिनिष्केवल्यैतत्सवितुर्वृणीमहइत्येतस्याःस्थानैभित्यंदेवंसवि
 तारमोण्योरित्यृभुक्षणइत्यार्भवंपश्वानतायुमितिद्वैपदंसमिद्धमग्निंसमिधागिरागृणइतितृचश्चद्विप्रतीकंजातवेदस्यचतु
 र्थेनव्यूहस्येतराणिसूक्तानि वामदेव्यमग्निष्टोमसामाग्निंनरोदीधितिभिररण्योरितिस्तोत्रियानुरूपावग्निष्टोमइदमहरू
 र्ध्वपत्नीसंयाजेभ्यः ॥ १२ ॥ गार्हपत्येजुह्वतीहरमेहरमध्वमिहधृतिरिहस्वधृतिरग्नेवाट्स्वाहावाळित्याग्नीध्रीयउप
 सृजंधरुणमातरंधरुणोधयन् । रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्स्वाहेतिसदःप्रसृप्यमानसेनस्तुवतेयर्हिस्तुतंमन्येता
 ध्वर्यवित्याह्वयीतहोहोतरितीतरआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्युपांशुतिस्रःपराचीःशस्त्वाव्याख्यास्वरेणचतुर्होतृन्व्याचक्षी
 तदेवावाअध्वर्योप्रजापतिगृहपतयःसत्रमासतोहोतस्तथाहोतरित्यध्वर्युःप्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशसुपदेषुतेषांचि
 त्तिःस्रुगासी३त् । चित्तमाज्यमासी३त् । वाग्वेदिरासी३त् । आधीतंबर्हिंरासी३त् ॥ केतोअग्निरासी३त् । विज्ञा
 तमग्नीदासी३त् । प्राणोहविरासी३त् । सामाध्वर्युरासी३त् । वाचस्पतिर्होतासी३त् । मनउपवक्तासी३त् ।
 तेवाएतंग्रहमगृह्णत । वाचस्पतेविधेनामन् । विधेमतेनाम । विधेस्त्वमस्माकंनान्नाद्यांगच्छ । यांदेवाःप्रजा
 पतिगृहपतयःक्रद्धिमराधुवैस्तामृद्धिरात्स्यामइत्यपव्रजत्यध्वर्युरथप्रजापतेस्तनूरितरउपांश्वनुद्रवतिब्रह्मोद्यंचान्नादाचा

श्रौतसू.

॥ ११ ॥

नपत्नीचभद्राचकल्याणीचानिलयाचापभयाचानाप्ताचानाप्याचानाधृष्याचाप्रतिधृष्याचापूर्वाचाभ्रातृव्याचेतित
 न्वोग्निर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोस्यलोकस्यगृहपतिर्वायुर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोंतरिक्षलोकस्यगृहपतिरसौवैगृहपति
 र्योसौतपत्येषपतिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषांवैगृहपतिर्देवविद्वान्गृहपतिर्भवतिराध्नोतिसगृहपतीराध्नुवंतितेयजमानाः ॥
 येषांवाअपहतपाप्मानंदेवविद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिःपाप्मानंहतेपतेयजमानाः पाप्मानंघ्नतेध्वर्योअरात्स्मेत्युच्चै
 रेषायाज्यैषवषट्कारो नानुवषट्कारोत्युक्तं वषट्कारानुमंत्रणं मरात्स्महोतरित्यध्वर्युःप्रत्याहमनसाध्वर्युर्ग्रहं गृहीत्वा मनसा
 भक्षमाहरतिमानसेषुभक्षेष्टुमनसोपह्वानभक्षणेमनसात्मानमाप्याय्यौदुंबरींसमन्वारभ्यवाचंयच्छंत्यानक्षत्रदर्शनात्त
 त्रानधरान्पाणींश्चिकीर्षेरन्द्श्यमानेष्वध्वर्युमुखाःसमन्वारब्धाःसर्पत्यातीर्थदेशाद्युवंतमिंद्रापर्वतापुरोयुधेतिजपंतो
 ध्वर्युपथेनेत्येकेदक्षिणस्यहविर्धानस्याधोक्षेणेत्येकेप्राप्यवरान्वृत्वावाचंविसृजंतैयदिहोनमकर्मयदित्यरीरिचाम । प्रजा
 पतितत्पितरमप्येतित्यथवाचंनिह्ववंतैवागैतुवागुपैतुवागुपमैतुवागित्युत्करदेशेसुब्रह्मण्यांत्रिराहूयवाचंविसृजंतैनित्य
 स्त्विहवाग्विसर्गएतावत्सात्रंहोतृकर्मान्यत्रमहाव्रतात्तद्देशाभियज्ञगाथागीयते ॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशंषष्ठहावभिजित्स्व
 राः ॥ विषुवान्विश्वजिच्चैवच्छंदोमादशमव्रतं ॥ प्रायणीयश्चतुर्विंशंषष्ठयोभिप्लवएवच ॥ अभिजित्स्वरसामानोविषु
 वान्विश्वजित्तथा ॥ छंदोमादशमंचाहउत्तमंतुमहाव्रतं ॥ अहीनैकाहःसत्राणांप्रकृतिःसमुदाह्रियते ॥ यद्यन्यधीयतेपू

उत्तरप.

अ. २

॥ ११ ॥

वर्धयितैतंप्रतिग्रामंत्यहानिपंचविंशतिर्यैवैसंवत्सरोमितः ॥ एतेषामेवप्रभवस्त्रीणिषष्टिशतानियदितितद्येकेचनछांदो
 ग्येवाध्वर्यवेवाहोत्रामर्शाःसमाम्नातानतान्कुर्यादकृत्स्नत्वाद्धौत्रस्यछंदोगप्रत्ययंस्तोमःस्तोत्रियःपृष्ठसंस्थेत्यध्वर्युप्रत्ययं
 तुव्याख्यानैकामकालदेशदक्षिणानांदीक्षोपसत्प्रसवसंस्थोत्थानानामेतावच्चंहविषामुच्चैरुपांशुतायांहविषांचानुपूर्व्यं
 मेतेभ्यएवाहोभ्योहीनैकाहान्पश्चात्तरान्व्याख्यास्यामः ॥ १३ ॥ एतद्विदं ब्रह्मचारिणमनिराकृतिनैसंवत्सरावमंचा
 रयित्वाव्रतमनुयुज्यानुक्रोशनेप्रब्रूयादुत्तरमहर्महानास्त्रीरग्रउदगयनेपूर्वपक्षेश्रोष्यन्वहिर्ग्रामात्स्थालीपाकंतिलमिश्रं
 श्रपयित्वाचार्यायवेदयीतविदितेव्रतसंशयान्पृष्ट्वालघुमात्राच्चेदापत्कारितास्युरन्वारब्धेजुहुयादग्नावग्निश्चरतिप्रविष्टं
 ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषः ॥ तस्मैजुहोमिहविषाघृतेनमादेवानांमोमुहद्भागधेयमोअस्माकंमोमुहद्भागधेयंस्वाहा ॥
 यातिरश्चीनिपद्यतेहंविधरणीइति ॥ तांत्वाघृतस्यधारयायजेसम्नाधनीमहंस्वाहा ॥ यस्मैत्वाकामकामायवयंसम्नाज्यजा
 महे ॥ तमस्मभ्यंकामंदत्त्वाधेदंत्वंघृतंपिबस्वाहा ॥ अयंनोअग्निर्वरिवःकृणोत्वयंमृधःपुरएतुप्रभिंदन् ॥ अयंशत्रून्जयतु
 जर्हषाणोयंवाजंजयतुवाजसातौस्वाहा ॥ असूर्यंत्यैचानुमत्यैचस्वाहा ॥ प्रदानेस्वाहा ॥ व्याहृतिभिश्चपृथग्घृत्वाहैतंस्था
 लीपाकंसर्वमशानेतिभुक्तवंतमपामंजलिपूर्णमादित्यमुपस्थापयैत्वंव्रतानांव्रतपतिरासैव्रतंचरिष्यामितच्छकेयंतेनशके
 यंतेनराध्यासमितिंसमाप्यसंमील्यवाचंयच्छैत्कालमभिसमीक्षमाणोयदासमयिष्यादाचार्येणैकरात्रमध्यायोपपादना

श्रौतसू.

॥ १२ ॥

त्रिरात्रं वानित्याध्यायेन तमेव कालमभिसमीक्षमाण आचार्यो हतेन वाससा त्रिः प्रदक्षिणं शिरःसमुखं वेष्टयित्वा हैतं कालमे-
वंभूतोऽस्वपन् भवेति तं कालमस्वपन्नासीता नुवक्ष्यमाणे पराजितायां दिश्यग्निं प्रतिष्ठाप्या सिमुदकमंडलुमश्मानमित्युत्तरं
तोऽग्नेः कृत्वा वत्सतरीं प्रत्यगुदगसंश्रवणे बध्वा पश्चादग्नेराचार्यस्तृणेषूपविशेद पराजितां दिशमभिसमीक्षमाणो ब्रह्मचारी
लेपान्परिमृज्य प्रदक्षिणमग्निमाचार्यं च कृत्वोपसंगृह्य पश्चादाचार्यस्योपविशेत्तृणेष्वेव प्रत्यगदक्षिणाभिसमीक्षमाणः पृष्ठेन
पृष्ठसंधाय ब्रूयान्मनसामहानाग्नीर्भो ३ अनुब्रूहीति पुनः पृष्ठानुक्रोशिनैः संमील्यैवानुब्रूयात्सपुरीषपदास्त्रिरनूच्योन्मुच्यो-
ष्णीषमादित्यमीक्षयेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतीक्षेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा समीक्षेन्मित्रस्य वश्चक्षुषानुवीक्षेत्तिदिशः स संभाराः पुन-
रादित्यं मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतिपश्यामि योऽस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं चक्षुषोर्हेतुर्कच्छत्विति भूमिमुपस्पृशेदग्नौ नम-
इत्तानमऋषिभ्यो मंत्रकृद्भ्यो मंत्रपतिभ्यो नमो वो अस्तु देवेभ्यः शिवानः शंतमा भव सुमृत्नीका सरस्वति माते व्योमसं ह शि ॥
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः शंन इंद्राग्नी भवतामवोभिः स्तुषे ज नं सुव्रतं न व्यसीभिः कयानश्चित्र आभुवदिति तिस्रः स्योनाष्ट-
धिविभवेति समाप्य समानं संभारवर्जमेष द्वयोः स्वाध्यायधर्म आचार्यवदेकः फाल्गुनाद्याः श्रवणाया अनधीत पूर्वाणाम-
ध्यायस्तैष्याद्यधीत पूर्वाणामधीत पूर्वाणां ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरषट्के द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
हरिः ॐम् ॥ उक्तप्रकृतयोहीनैकाहाः सिद्धैरहोभिरहामतिदेशो नतिदेशे त्वेकाहो ज्योतिष्टोमो द्वादशशतदक्षिणस्ते

उत्तरष.

अ. ३

॥ १२ ॥

नशस्यमेकाहानां गोआयुषीविपरीतेद्वहानां त्र्यहानां पृथ्व्यत्र्यहः पूर्वोभिप्लवत्र्यहो वैवंप्रायाश्चदक्षिणा अर्वागतिरात्रेभ्यः
 साहस्रास्त्वतिरात्राद्वहास्त्र्यहाश्चयेभूयांसस्त्र्यहादहीनाः सहस्रंतेषां त्र्यहेप्रसंख्यायान्वहंततः सहस्राणि समावत्वेवदक्षि
 णानयेयुरतिरिक्तास्तूत्तमेधिका अतिदिष्टानां स्तोमपृष्ठसंस्थान्यत्वादनन्यभावो नित्यानैमित्तिकाविकारा माध्यंदिने तु हो
 तुर्निष्केवल्ये स्तोमकारितं शस्यं तत्रोपजनस्ताक्ष्यवर्जमग्रेसूक्तानां हानौ तत एवोद्धारो येर्वाक्त्ववृतस्तोमाः स्युस्तृचा एव त
 त्रसूक्तस्थानेषु यथानित्यानिविदोभ्युदियात् ॥ १ ॥ उक्तानि चानुर्मास्यानि सोमान्वक्ष्यामः पर्वणां स्थानेषूपकानेके प
 रिधौ पशुं नियुंजंति वैश्वदेव्याः स्थानैः प्रथमं पृथ्वा हर्जनिष्ठा उग्र उग्रो जज्ञ इति मध्यंदिने एकाहिका होत्राः सर्वत्र प्रथमसांपाति
 केष्वहः स्वेकाही भवत्सु वैश्वानरपार्जन्ये हविषी अग्नीषोमीयस्य पशोः पशुपुरोळाशे न्वायातयेयुः प्रातः सवनिकेषु पुरोळाशेषु
 वैश्वदेव्या हवींष्यन्वायातयेयुः वैश्वदेवः पशुर्वहस्पत्या नूबंध्या वरुणप्रघासस्थाने द्यह उत्तरस्याहः प्रातः सवनिकेषु पुरोळा
 शेषु वरुणप्रघास हवींष्यन्वायातयेयुः मारुतवारुणौ पशू मैत्रावरुण्य नूबंध्या अग्निष्टोम एन्द्राग्नस्थाने साकमेधस्थाने त्र्यहोतिरा
 त्रांतो द्वितीयस्याहो नु सवनं पुरोळाशेषु पूर्वद्युर्हवींषितृतीये हन्युपांश्वंतर्यामौ हुत्वा पौर्णदर्वप्रातः सवनिकेषु क्रैळिनं माध्यं
 दिनेषु माहेन्द्राण्यंतरेण घृतयाज्यैदक्षिणे मार्जालीये पित्र्या तत्रोपस्थानं यथानतिप्रणीय चरताम नूबंध्यायाः पशुपुरोळाश
 आदित्यमन्वायातयेयुराग्नेय्यैन्द्राग्नैकादशिनाः पशवः सौर्या नूबंध्या अग्निष्टोमः शुनासीरीयायाः स्थानैः प्रातः सवनिकेषु पुरो

श्रौतसू.

॥ १३ ॥

ऋशेषुशुनासीरीयायाहवीष्यन्वायातयेयुर्वायव्यः पशुराश्विन्यनूबन्ध्यान्वहंपंचाशच्छोदक्षिणाः ॥ २ ॥ अथराजसू-
 याः पुरस्तात्फाल्गुन्याः पौर्णमास्याः पवित्रेणाग्निष्टोमेनाभ्यारोहणीयेनयजेतपौर्णमास्यांचातुर्मास्यानिप्रयुंक्तैनित्यानिप-
 र्वाणिचक्राभ्यांतुपर्वांतरेषुचरंत्यहर्विपर्ययंपक्षविपर्ययंवासंवत्सरांतेसमानपक्षेभिषेचनीयदशपेयाउक्थ्योबृहत्पृष्ठउभय-
 सामाभिषेचनीयः संस्थितेमरुत्वतीयेदक्षिणतआहवनीयस्यहिरण्यकशिपावासीनोभिषिक्तार्यपुत्रामात्यपरिवृतायराज्ञै-
 शौनःशेषमाचक्षीतहिरण्यकशिपावासीनऽआचष्टैहिरण्यकशिपावासीनःप्रतिगृणातियशोवैहिरण्ययशसैवैनंतत्समर्ध-
 यत्योमित्यृचःप्रतिगरंएवंतथेतिगाथायाओमितिवैदैवंतथेतिमानुषैदैवेनचैवैनंतन्मानुषेणचपापादेनसःप्रमुंचतितस्मा-
 द्योराजाविजितीत्यादप्ययजमानआख्यापयेतैवैतच्छौनःशेषमाख्यानंनहास्मिन्नल्पंचनैनःपरिशिष्यतेसहस्रमाख्यात्रे-
 दद्याच्छतंप्रतिगरित्रैयथास्वमासनेंसंसृपेष्टिभिश्चरित्वादशपेयेनयजेततत्रदशदशैकैकंचमसंभक्षयेयुर्नित्यान्प्रसंख्यायेत-
 राननुप्रसर्पयेयुर्येमातृतःपितृतश्चदशपुरुषंसमनुष्ठिताविद्यातपोभ्यांपुण्यैश्चकर्मभिर्येषामुभयतोनाब्राह्मण्यंनिनयेयुःपि-
 तृतइत्येकेनवग्वासःसुतसोमासइंद्रंस्वाहयत्रसखिभिर्नवग्वैरितिनिविद्धानयोराद्येसूक्तमुखीयेइत्युक्तएतेप्रतीयादुत्तर-
 आपूर्यमाणपक्षेकेशवपनीयोबृहत्पृष्ठोतिरात्रौद्वयोर्मासयोर्व्युष्टिद्वहोऽग्निष्टोमःपूर्वमहःसर्वस्तोमोतिरात्रउत्तरमुत्तरआपू-
 र्यमाणपक्षेक्षत्रस्यधृतिरग्निष्टोमः ॥ ३ ॥ इतिराजसूयान्यायकृष्णाश्चदक्षिणाअन्यत्राभिषेचनीयदशपेयाभ्यामभि-

उत्तरप.

अ. ३

॥ १३ ॥

पंचनीयेतु द्वात्रिंशतं द्वात्रिंशतं सहस्राणि पृथङ्मुख्येभ्यः षोडश षोडश द्वितीयेभ्योष्टावष्टौ तृतीयेभ्यश्चत्वारिचत्वारिपा
 दिभ्यः संसृपेष्टीनां हिरण्यमाग्नेय्यावत्सतरीसारस्वत्यामवध्वस्तः सावित्र्यांश्यामः पौष्ण्यांशितिष्ठो बार्हस्पत्यायामृषभ
 ऐन्द्र्यां महानिरष्टो वारुण्यांसाहस्रो दशपेय इमाश्चादिष्टदक्षिणाः सौवर्णींस्तु गृह्णातुरश्वः प्रस्तोतुर्धेनुः प्रतिहर्तुरजः सुब्रह्मण्या
 यै हिरण्यप्राकाशावध्वयो राजतौ प्रतिप्रस्थातुर्द्वादश पृष्ठौ ह्योगर्भिणो ब्रह्मणो वशमैत्रावरुणस्य रुक्मो होतुर्ऋषभो ब्राह्मणा
 च्छंसिनः कार्पासं वासः पोतुः क्षौमी वरासीनेष्टुरेकयुक्तं यवाचितमच्छावाकस्यानङ्गानाग्नीध्रस्य वत्सतयुग्मेतुस्त्रिवर्षः सांडो
 ग्रावस्तुतः ॥४॥ उशनसः स्तोमेनं गरगीर्णमिवात्मानं मन्यमानो यजेतौ शनायत्सहस्यै ररयातं ॥ त्वमपो यदवेतुर्वशायेति
 सूक्तमुखीये गोस्तोमभूमिस्तोमं वनस्पतिसवानां नता अर्वा रेणुककाटो अश्रुतेन तानं शंतिनदभाति तस्करो बळित्थापर्वता
 नां दृष्ट्वा चिद्या वनस्पतीन् देवेभ्यो वनस्पते हवींषि वनस्पते रशनयानि यूयेति सूक्तमुखीया आधिपत्यकामो ब्रह्मवर्चसकामो
 वा बृहस्पतिसवेन यजेत तस्य तृचाः सूक्तस्थानेष्वग्निर्देवेषु राजतीत्याज्यं यस्तस्तं भधुनेतय इति सूक्तमुखीये इन्द्रमरुत्व इह नृ
 णामुत्वेति मध्यं दिनं उदुष्य देवः सविता हिरण्यया घृतवती भुवनानामभिश्चिरेन्द्रऋभुभिर्वाजवद्भिः समुक्षितं स्वस्ति नो मि
 मीतामश्विना भग इति वैश्वदेवं वैश्वानरं मनसाग्निं निचाय्य प्रयंतु वाजास्त विषीभिरग्नयः समिद्धमग्निं समिधा गिरा गृणइ
 त्याग्निमारुतं होत्रका ऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपेभ्यः प्रथमोत्तमांस्तृचान्छंसेयुः प्रगाथेभ्यस्तु माध्यं दिने नुसवनं मेकादशैकादशद

श्रौतसू.

॥ १४ ॥

क्षिणा॑एकादशैकादशवासहस्राणि॑शतानिवा॑श्वोमा॑ध्यदिने॑धिको॑भुवा॑भ्रातृ॑व्यवानधि॑बुभूषुर्यजेत॑सद्यस्क्रियानु॑क्रियाप
रि॑क्रियावा॑स्वर्गकाम॑एकत्रिकेण॑त्र्येकेनवा॑न्नाद्यकामो॑गोतमस्तोमेन॑यइच्छे॑दानकामामे॑प्रजास्यादि॑त्येतेषां॑सप्तानां॑शस्य॑मु
क्तं॑बृहस्पतिसवेन॑त्वंभुवः॑प्रतिमानं॑पृथिव्या॑भुवस्त्वमिन्द्र॑ब्रह्मणामहान्त्सद्यो॑हजातो॑वृषभः॑कनीन॑स्त्वंसद्यो॑अपिवो॑जातइं
द्रा॑नुत्वाहि॑घ्नेअधे॑देवदेवा॑अनुतेदायि॑महइन्द्रियाय॑कथोनुते॑परिचराणि॑विद्वानिति॑द्वैएकस्य॑चिन्मेवि॑श्वस्त्वोज॑एकंनुत्वा
सत्पतिं॑पांचजन्यं॑त्र्यर्यमामनु॑षोदेवता॑ताप्रधान्वस्य॑महतो॑महानी॑त्याहिसोम॑इन्मदइन्द्रो॑मदायवा॑वृधइति॑सूक्तमु॒खीयाः
॥ ५ ॥ गोतमस्तोममंतरु॑क्थ्यंकुर्व॑तिग्रहांतरु॑क्थ्यश्च॑दग्नेमरु॑द्भिर्ऋक्भिः॑पाइन्द्रा॑वरुणा॒भ्याम॑त्स्वेन्द्रा॑बृहस्पति॒भ्यामि॑न्द्रा
विष्णु॒भ्यांस॑जूरित्याग्नि॒मारुते॑पुरस्तात्परि॒धानी॑याया॒आव॑पेतो॒भ्योरा॑ह्वानमन्यतरस्यामेक॑उक्थ्यः॒स्तोत्रि॑येषुचै॒द्यज्ञाय॑
ज्ञीयेन॑स्वैर्वासकृ॑दाहूय॒स्तोत्रि॑यांस्तथानुरूपानन्यत्राप्येवं॒स्तोत्रि॑यानुरूपसंनिपातै॒यद्यु॑वैयज्ञाय॒ज्ञीयो॑नौसर्वैरेवो॒क्थ्य
साम॑भिःप्रकृ॒त्यास्या॑त्तथासति ॥ ६ ॥ इयेनाजिरा॒भ्याम॑भिचरन्यजेता॒हमनु॑र्गर्भेनुसंस्त्वयामन्यो॒यस्तेम॑न्यविति॒मध्यं
दिनौ॑शेषो॒बृहस्प॑तिसवेन॒सन्न॑द्भालोहितो॒ष्णीषा॑निस्त्रि॒शिनो॑याजयेयुः॒शरम॑यं॒वर्हिमौ॑सलाः॒परि॑धयो॒वैभी॑तकइध्मो॒वाघा
तको॑वा॒पगूर्या॑श्रावयेत्प्रत्याश्रावयेच्च॑च्छिदन्नि॒ववषट्कु॑र्याद्दुषन्नि॒वजु॑हुयात्साद्यस्के॒षूर्वरा॑वेदिः॒खल॑उत्तरवेदिः॒खले॑वाली
यूपः॒स्फ्यग्रो॑यूपोच॒षालः॑कलापीच॒षाल॑इत्यागंतुका॒विकारा॑अन्यांश्चाध्वर्यवो॒विदुः॑सिद्धे॒तुश॑स्येहोता॒संप्रै॑षान्वयस्या॒त्पा

उत्तरप.
अ. ३

॥ १४ ॥

प्याकीर्त्यापिहितो महारोगेण वा यो वालं प्रजननः प्रजानं विदेत सोऽग्निष्टुताय जेतति षाहरी यो जात एवेति मध्यं दिनः सर्वाग्ने
 यश्चेत्स्तोत्रियानुरूपा आग्नेयाः स्युर्विचारि वापि वा सर्वेषु देवताशब्देऽप्यग्निमेवाभिसंनमेत्तथा सत्यन्वक्षमिन्द्रस्तुताय जेतद्र
 सोममिन्द्रं स्तवेति मध्यं दिनो भूतिकामो वा ग्रामकामो वा प्रजाकामो वा पशुव्येन यजेत माउत्वाय एक इदिति मध्यं दिन इन्द्रा
 ग्न्योः कुलायेन प्रजातिकामं स्तिष्ठाहरी तमुष्टुहीति मध्यं दिनः ऋषभेण विजिगीषमाणो मरुत्वाँ इन्द्रयुध्मस्य त इति मध्यं दिनः स्ती
 व्रसो मेना न्नाद्यकामः कस्य वीरस्तीव्रस्याभिवयस इति मध्यं दिनो विघ्नेनाभिचरं स्तस्य शस्यमजिरेणैन्द्राविष्णोरुत्क्रांतिना
 स्वर्गकाम इमाउत्वाद्यौर्नय इन्द्रेति मध्यं दिनो यः कामयेत नैष्णिह्यं पाप्मन इयामिति सकृत्तपेयेन यजेत ऋतस्य हि शुरुधः संति
 पूर्वोरिति सूक्तमुखीये सत्येन च मसान्भक्षयंति सत्यमियं पृथिवीं सत्यमयमग्निः सत्यमयं वायुः सत्यमसावादित्य इति सोमच
 मसो दक्षिणा ॥ ७ ॥ अतिमूर्तिनायक्ष्यमाणो मासं सौर्याचांद्रमसीभ्यामिष्टीभ्यां यजेत शुक्लं चांद्रमस्या सौर्ययेतरं मत्रा
 हगोरमन्वतं नवो नवो भवति जायमानं स्तरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रं देवानां मुदगादनीकमिति याज्यानुवाक्याः स ईमहीं धुनिमे
 तोररम्णा त्वमेनाभ्युप्याचुमुरिंधुनिंचेति सूक्तमुखीये सूर्यस्तुताय शस्कामः पिवा सोममभीन्द्रं स्तवेति मध्यं दिनो व्योम्ना न्ना
 द्यकामो विश्वदेवस्तुताय शस्कामः पंचशारदीयेन पशुकाम एतेषां त्रयाणां कया शुभा तदिदा सेति मध्यं दिन उभयसामानौ
 पूर्वा उक्थ्यः पंचशारदीयो विशो विशो वो अतिथि मित्याज्यं कण्वरथं तरं पृष्ठं गोसवविवधौ पशुकाम इन्द्रसोममेतायामेति म

श्रौतसू.

॥ १५ ॥

ध्यंदिनोदशसहस्राणिदक्षिणाः षोडशैकाहा आयुर्गौरितिव्यत्यासमुद्भिद्वलभिदौस्वर्गकामइंद्रसोममिंद्रः पूर्भिदितिम
 ध्यंदिनोविनुत्यभिभूत्योरिषुवज्रयोश्चमन्युसूक्तेअभिचरन्यजेतत्विष्यपचित्योः सम्राट्स्वराजोराडिराजोः शदस्यचैका
 हिकेउपशदस्यराशिमराययोश्चकयाशुभीयतदिदासीर्येभूतिकामराज्यकामान्नाद्यकामैन्द्रियकामतेजस्कामानामेतेका
 माद्वयोर्द्वयोर्ऋषिस्तोमात्रात्यस्तोमाश्चपृष्ठ्याहानिनाकसदक्रतुस्तोमादिकस्तोमाश्चाभिप्लवाहानि ॥ ८ ॥ वाजपेयेनाधि
 पत्यकामः सप्तदशदीक्षाः सप्तदशापवर्गोवाहिरण्यस्रजक्रत्विजोयाजयेयुर्वज्रकिंजल्काशतपुष्कराहोतुर्विश्वजिदाज्यं क
 याशुभातदिदासेतिमध्यंदिनः संस्थिते मरुत्वतीये बार्हस्पत्येष्टिराज्यभागप्रभृतीळांता बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो बृहस्प
 तिः समजयद्वसूनि त्वामीळते अजिरंदूत्यायां गिंसुदीतिं सुदृशं गृणंत इति संयाज्येयदित्वध्वर्यव आजिंजापयेयुरथ ब्रह्माती
 र्थदेशैर्मयूखे चक्रं प्रतिमुक्तं तदारुह्य प्रदक्षिणमावर्त्यमाने वाजिनां सामगायां दाविर्मर्या आवाजं वाजिनो अगमन् ॥ देवस्य
 सवितुः सवे ॥ स्वर्गां अर्वतो जयतः स्वर्गां अर्वतो जयतीति वायुदिसामनाधीयां त्रिरेतामृचं जपेत्तृतीयेनाभिप्लविकेनोक्तं तृ
 तीयसवनं चित्रवतीषु चेत्स्तुवीरं स्त्वं नश्चित्रऊत्याग्नेविवस्वदुषस इत्यग्निष्टोमसाम्नः स्तोत्रियानुरूपौ षोडशी त्विह तस्माद्
 ध्वमतिरिक्तोक्थं प्रतत्ते अद्य शिपिविष्टनाम प्रतद्विष्णुस्तव ते वीर्येणेति स्तोत्रियानुरूपौ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्यत्तेदित्सु
 प्रराध्यं त्वामिच्छव सस्पते तं प्रत्नथेति त्रयोदशानामेकां शिष्ट्वा हूय दूरो हणंरो हे हृहस्पते युवमिंद्रश्च वस्व इति परिधानीयां वि

उत्तरप.
अ. ३

॥ १५ ॥

भ्राड्बृहत्पिबतुसोम्यमध्वितियाज्यातस्यगवांशतानामश्वरथानामश्वानांसाद्यानांवह्यानामहानसानांदासीनांनिष्क
 कंठीनांहस्तिनांहिरण्यकक्ष्याणांसप्तदशसप्तदशानिदक्षिणादशान्येदक्षिणागणाधनानांशतावमापराध्यानांपूर्वान्वाग
 णशोभ्यस्यैत्सप्तदशसप्तदशसंपादयेदितिवाजपेयस्तेनेष्ट्वाराजाराजसूयेनयजेतब्राह्मणोबृहस्पतिसवेन ॥ ९ ॥ अनिरुक्त
 स्यचतुर्विंशेनप्रातःसवनंचतृतीयसवनंचतंप्रत्नथेतितुत्रयोदशवैश्वदेवैकयाशुभातदिदासेतिमध्यंदिनोहोत्रकाऊर्ध्वस्तो
 त्रियानुरूपेभ्यःप्रथमान्तसंपातान्छंसेयुरहीनसूक्तानिवैवंपूर्वसवनेंबृहत्पृष्ठेष्वसमाम्नातेषुप्रतिकामंविश्वजिच्छिल्पस्तस्य
 समानंविश्वजिताप्रगाथेभ्योबृहस्पतिसवेनाज्यंनिष्केवल्यमरुत्वतीयौचतृचौताभ्यांतुपूर्वेऐकाहिकेहोत्रकाऊर्ध्वप्रगाथे
 भ्यःशिल्पान्यविकृतानिशंसेयुःसामसूक्तानिचाद्यांस्तृचानहीनसूक्तानामंत्यानामैकाहिकानामुत्तमान्तसमानंतृतीयसव
 नंबृहस्पतिसवेननाभानेदिष्टस्त्विहपूर्वोवैश्वदेवात्तृचादेवयामरुच्चाग्निमारुतेमारुतात्तयोरुक्तःशस्योपायः ॥ १० ॥
 यस्यपशवोनोपधरेरन्नन्यान्वाभिजनाग्निनीत्सेतसोप्तोर्यामेणयजेतमाध्यंदिनेशिल्पयोनिवर्जमुक्तोविश्वजितैकाहेनगर्भ
 कारंचेत्स्तुवीरंस्तथैवस्तोत्रियानुरूपान्नथंतरेणाग्रैततोवैराजेनततोरथंतरेणबृहद्वैराजाभ्यांवैवमेववामदेव्यशाकरेमैत्रा
 वरुणस्यनौधसवैरूपेब्राह्मणाच्छंसिनःइयंतवैरूपेवाकालेयैवतेअच्छावाकस्यसामानंतर्येणद्वौद्वौप्रगाथावगर्भकारंम
 तिरात्रस्त्विहांद्वैपदोक्थ्यश्चेद्वैषुवतंतृतीयसवनंमूर्ध्वमाश्विनादतिरिक्तोक्थानिजराबोधतद्विविडुंजरमाणःसमिध्यसे

श्रौतसू.

॥ १६ ॥

ग्निनेद्रेणाभात्यग्निः क्षेत्रस्यपतिनावयमितिपरिधानीयायुवंदेवाऋतुनापूर्व्येणेतियाज्यायदद्यकच्चवृत्रहन्नुद्धेदभिश्चुताम
 घमानोविश्वाभिः प्रातर्यावाणाक्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिमितिपरिधानीयायुवंदेवास्त्रयएकादशासइतियाज्यातमिंद्रंवाज
 यामसिमह्यंइंद्रोयओजसानूनमश्विनातंवारथंमधुमतीरोषधीर्घावआपइतिपरिधानीयापनाय्यंतदश्विनाकृतंवामिति
 याज्यातोदेवाअवंतुनइतिस्तोत्रियानुरूपाउतनोधियोगोअग्राइतिवानुरूपस्योत्तमेळेद्यावापृथिवीउभाउनूनदैव्याहो
 ताराप्रथमापुरोहितेतिपरिधानीयायंवांभागोनिहितोयजत्रेतियाज्यायदिनाधीयात्पुराणमोकःसख्यंशिवंवामितिचत
 स्रोयाज्यास्तद्वोगायसुतेसचास्तोत्रमिंद्रायगायतत्यमुवःसत्रासाहंसत्रातेअनुकृष्टयइतिवास्तोत्रियानुरूपाअपरिमिताः
 परःसहस्रादक्षिणाश्वेतश्चाश्वतरीरथोहोतुर्होतुः ॥ ११ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐम् ॥ ज्योतिर्ऋद्धिकामस्यनवसप्तदशप्रजातिकामस्यविषुवस्तोमोभ्रातृव्यवतोगौरभिजिच्चगौरुभयसामासर्वस्तो
 मोबुभूषतआयुर्दीर्घव्याधेःपशुकामस्यविश्वजिद्धह्यवर्चसकामवीर्यकामप्रजाकामप्रतिष्ठाकामानांपृष्ठयाहान्यादितःपृथ
 क्कामैरित्यतिरात्रास्तेषामाद्यास्त्रयंएकाहिकशस्याइत्येकाहाअथाहीनाद्यहप्रभृतयोद्वादशरात्रपराध्याअग्निष्टोमादयो
 तिरात्रांतामासापवर्गाअपरिमाणदीक्षाएकाहांश्चैतरेयिणःसाहस्रशश्चदक्षिणाअतिरात्रांश्चसर्वशस्तत्राह्नांसंख्याःसंख्या
 ताःषळहांताअभिप्लवादतिरात्रस्त्वंत्यःसंख्यापूरणेगृहीतानांहानौवैश्वानरोधिकः ॥ १ ॥ आंगिरसंस्वर्गकामोयोवा

उत्तरष.

अ. ४

॥ १६ ॥

पुण्योहीनोनुप्रेप्सुः स्याच्चैत्ररथमन्नाद्यकामः कापिवनं स्वर्गकाम इति द्व्यहाः प्रथमस्य तूत्तरस्याहस्तातीयं तृतीयसवनं त्वं हि
 क्षैतवदिति चाज्यं गर्गत्रिरात्रं स्वर्गकामस्तस्य मध्यमस्याहोवामदेव्यं पृष्ठं विशोविशीयमग्निष्टोमसामं वारवंतीयमुत्तमैत्वम
 ग्रेवसूरिति चाज्यं वैदत्रिरात्रं राज्यकामः सर्वे त्रिवृतो तिरात्रा इच्छंदो मपवमानांतर्वसूपशुकामः पराकच्छंदो मपराकौ स्वर्ग
 काम इति त्र्यहा गर्गत्रिरात्रशस्या अत्रेश्वतुर्वीरं वीरकामस्तस्य वीरवंत्याज्या नयमग्नेवाजसातमेति द्वितीये हन्याज्यं मग्नायो
 मर्त्य इति तृतीये ग्निर इति चतुर्थे षोडशिमच्चतुर्थे तस्या भित्वा वृषभा सुत इति गायत्री पुरथं तरे पृष्ठमनुष्टुब्धहतीषु बृहच्चतुर्थे
 त्वं वलस्य गोमतौ यजायथा अपूर्व्येति वाजामदग्नं पुष्टिकामस्तस्य पुरोळाशिन्य उपसदो वैश्वामित्रं भ्रातृव्यवान् प्रजाकामो
 वसिष्ठं संसर्पमिति चतुरहाः सार्वसेनं पशुकामो दैवं भ्रातृव्यवान् पंचशारदीयं पशुकामो व्रतवंतमायुष्कामो वावरं वाक्प्रवदि
 पुरिति पंचपंचरात्राः पंचशारदीयस्य तु सप्तदशोक्षाण ऐंद्रामारुतामारुतीभिः सह वत्सतरीभिः सप्तदशभिः सप्तदशभिः पं
 चवर्षपर्यग्निकृताः सवनीयास्तेषां त्रींस्त्रींश्चतुर्वहः स्वालभेरन्परिशिष्टान् पंचपंचमेव तव तस्तु तृतीयस्याहस्थाने महाव्रतं पृ
 ष्ठयपंचाह उत्तमः ॥ २ ॥ ऋतूनां षळहं प्रतिष्ठाकामः पृष्ठयः समूहो व्यूहो वा पृष्ठयावलंबं पशुकामः पृष्ठयपंचाहो भ्यासको
 विश्वजिच्च संभार्यमायुष्कामः पृष्ठयत्र्यहः पूर्वो भिप्लवत्र्यहश्च ऋषिसप्तरात्रमृद्धिकामः प्राजापत्यं प्रजाकाम इच्छंदो मपवमान
 व्रतं पशुकामो वाजामदग्नमन्नाद्यकाम एते चत्वारः पृष्ठयो महाव्रतं च व्रतं तु स्वस्तो मं प्रथमै सप्तदशं द्वितीये च्छंदो मपवमानं तृतीये च

श्रौतसू.

॥ १७ ॥

तुविंशो बहिष्पवमानः सप्तदशः शेषश्चतुर्थः ऽ ऐन्द्रमत्यन्याः प्रजाबुभूषंस्त्रिकद्रुकाऽ अभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतं सर्वस्तोमोज
नकसप्तरात्रमृद्धिकामोऽभिप्लवचतुरहो विश्वजिन्महाव्रतं ज्योतिष्टोमः पृष्ठयः स्तोमो विश्वजिच्चपशुकामस्य सप्तमो देवत्व
मीप्सतोऽष्टरात्रः पृष्ठयो महाव्रतं ज्योतिष्टोमो नवरात्रमायुष्कामः पृष्ठयस्त्रिकद्रुकाश्चत्रिकद्रुकाः पृष्ठ्यावलंबइति पशुकामस्ये
तिनवरात्रौ त्रिककुबध्यर्धः पृष्ठ्यो महात्रिककुब्ज्यूहो नवरात्रः समूहस्त्रिककुप्समूहश्चतुष्टोमस्त्रिककुबध्यर्धोऽभिप्लवऽ ए
तैश्चतुर्भिः स्वानां श्रैष्ठ्यकामो यजेत कुसुरुबिंदुमृद्धिकामस्त्रयाणां पृष्ठ्याहामेकैकं त्रिच्छंदो मवंतं पशुकामः पृष्ठ्यावलंबस्य प्रा
ग्विश्वजितं छंदोमादशमंचाहः पुराभिचरं ज्योतिर्गामभितो गौरभिजितं विश्वजिदायुषं शललीपिशंगं श्रीकामोऽभिप्लव
ज्यहः पूर्वस्त्रिरिति दशरात्राः ॥ ३ ॥ पौंडरीकमृद्धिकामः पृष्ठ्यस्तोमं छंदोमा गोतमस्तोमो विश्वजिद्व्यूहो नवरात्रो
महाव्रतं वैश्वानरऽ इति वाऽथ संभार्यावतिरात्रश्चतुर्विंशमध्यर्धोऽभिप्लवः पृष्ठ्यो वैद्रवजं भ्रातृव्यवान्पृष्ठ्यस्याद्येऽहनी
व्यत्यासमानवरात्रान्महाव्रतम् ॥ ४ ॥ अथ द्वादशाहाभवेयुः सत्राणि भवेयुरहीनावोक्तो दशरात्रः समूहो व्यूहो वा तम
भितोतिरात्रौ संभार्ययोर्वा वैश्वानरमुपदध्यात्संवत्सरप्रवहं श्रीकामोतिरात्रश्चतुर्विंशं विषुवद्वर्जो नवरात्रो महाव्रतं मथभ
रतद्वादशाहं इममेवैकाहं पृथक्संस्थाभिरुपेयुरतिरात्रमग्रेथाग्निष्टोमं मथाष्टाउक्थ्यानथाग्निष्टोमं मथातिरात्रमिति द्वाद
शाहास्तैरात्मना बुभूषंतः प्रजया पशुभिः प्रजनयिष्यमाणाः स्वर्गलोकमेष्यंतः स्वानां श्रैष्ठ्यमैच्छंतऽ उपेयुर्वा यजेत वेति पृथ

उत्तरप.

अ. ४

॥ १७ ॥

क्त्वमथ सामान्यमपरिमितत्वाद्धर्मस्य प्रदेशान्वक्ष्यामो यथा हि परिमितावर्णा अपरिमितावाचो गतिमाप्नुवन्त्येव मेव परि
 मितानामहामपरिमिताः संघाताः सिद्धानित्वहानि तेषां यः कश्च समाहारः सिद्धमेव शस्यमहानुसशयैस्तोमपृष्ठसंस्थाभिरे
 के व्यवस्थांतदकृत्स्नं दृष्ट्वा ह्यतिक्रमस्य छंदोगैरेव कृत्वा समयमहोवाहं तराथंतरतायामेकाहेन शस्यं राथंतराणां द्वितीये
 नाभिप्लविकेन बार्हतानामपि वाक्याशुभीयतदिदासीये एव निविद्धानीये स्यातामैकाहिकमितरत् ॥ ५ ॥ सर्वान्का
 मानाप्स्यन्त सर्वा विजितीर्विजिगीषमाणः सर्वा व्युष्टीर्य सिष्यन्न् श्वमेधेन यजेतां श्वमुत्सक्ष्यन्निष्टीभ्यां यजेतां ग्निर्मूर्धन्वा
 न्विराजौ संयाज्ये पौष्णी द्वितीया त्वमग्ने सप्रथा असि सोमयास्ते मयो भुव इति स द्वं तौ त्वां चित्रश्रवस्तमयद्वा हिष्ठं तदग्नय इति
 संयाज्ये अश्वमुत्सृज्य रक्षिणो विधाय सा वित्र्यस्ति स्रष्टृयो हर हवैराज तंत्राः सविता सत्यः प्रसवः प्रसविता सविताय इमा वि
 श्वा जाता न्या देवो यातु सविता सुरत्नः सघानो देवः सविता सहावेति द्वे समाप्ता सुसमाप्ता सुदक्षिणत आहवनीयस्य हिरण्यक
 शिपावासीनो भिषिक्ताय पुत्रामात्य परिवृताय राज्ञे पारिप्लवमाचक्षीत हिरण्यमये कूर्चे ऽध्वर्युरासीनः प्रतिगृणात्याख्यास्यन्न
 ध्वर्यवित्याह्वयित हो होतरितीतरः ॥ ६ ॥ प्रथमे हनिमनुर्वैवस्वतस्तस्य मनुष्या विशस्त इम आसत इति गृहमेधिन उपस
 मानीताः स्युस्तानुपदिशत्युचो वेदः सोयमिति सूक्तं निगदै द्वितीये हनियमो वैवस्वतस्तस्य पितरो विशस्त इम आसत इति स्थ
 विरा उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशति यजुर्वेदो वेदः सोयमित्यनुवाकं निगदै तृतीये हनिवरुण आदित्यस्तस्य गंधर्वा विशस्त

श्रौतसू.

॥ १८ ॥

इमआसतइतियुवानःशोभनाउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशत्यथर्वाणोवेदःसोयमितियद्भेषजंनिशातंस्यात्तन्निगदैच्चतुर्थे
 हनिसोमोवैष्णवंस्तस्याप्सरसोविशस्ताइमाआसतइतियुवतयःशोभनाउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशत्यांगिरसोवेदःसो
 यमितियद्धोरंनिशातंस्यात्तन्निगदैत्पंचमेहन्यर्बुदःकाद्रवेयस्तस्य सर्पाविशस्तइमआसतइतिसर्पाःसर्पविदइत्युपसमानी
 ताःस्युस्तानुपदिशतिविषविद्यावेदःसोयमितिविषविद्यांनिगदैत्पष्टेहनिकुबेरोवैश्रवणस्तस्य रक्षांसिविशस्तानीमान्यास
 तइतिसेलगाःपापकृतइत्युपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतिपिशाचविद्यावेदःसोयमितियत्किंचित्पिशाचसंयुक्तंनिशातं
 स्यात्तन्निगदैत्सप्तमेहन्यसितोधान्वस्तस्यासुराविशस्तइमआसतइतिकुसीदिनउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशत्यसुरविद्या
 वेदःसोयमितिमायांकांचित्कुर्यादष्टमेहनिमत्स्यःसांमदस्तस्योदकेचराविशस्तइमआसतइतिमत्स्याःपुंजिष्ठाइत्युपसमा
 नीताःस्युस्तानुपदिशतिपुराणविद्यावेदःसोयमितिपुराणमाचक्षीतनवमेहनिताक्ष्योवैपश्चित्तस्यवयांसिविशस्तानीमा
 न्यासतइतिवयांसिब्रह्मचारिणइत्युपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतीतिहासोवेदःसोयमितीतिहासमाचक्षीतदशमेहनिध
 र्मइंद्रस्तस्यदेवाविशस्तइमआसतइतियुवानःश्रोत्रियाअप्रतिग्राहकाइत्युपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतिसामवेदोवेदः
 सोयमितिसामगायादेवमेतत्पर्यायशःसंवत्सरमाचक्षीतदशमीन्दशमीन्त्समापयन्त्संवत्सरांतेदीक्षेत ॥ ७ ॥ त्रीणिसु
 त्यानिभवंतिगोतमस्तोमःप्रथमंद्वितीयस्याहःपशोरुपाकरणकालेश्वमानीयवहिर्वेद्यास्तावेवास्थापयेयुःसचेदवघ्रायादु

उत्तरप.

अ. ४

॥ १८ ॥

पर्वतेतवायज्ञसमृद्धिं विद्यां न चैत्सुगव्यं नोवाजीस्वश्व्यमिति यजमानं वाचयेत्तमं स्थितमुपाकरणाय यदक्रंद इत्येकादश
 भिः स्तौत्यप्रणुवन्ननुस्वाध्यायमित्येके धिगोशमीध्वमिति शिष्टां षड्विंशतिरस्य वं क्रय इति वा मानो मित्र इत्यावपेतौ पप्रागा
 च्छसनं वाज्यवेति च द्वे संज्ञसमं पत्यो धून्वंति दक्षिणान् केशपक्षानुद्गृथ्यैतरान् प्रचृत्य सव्या नूरूना घ्नानां अथास्मै महिषी
 मुपनिपातयंति तां होताभिमेथति माता च ते पिता च तेऽग्रे वृक्षस्य क्रीळतः ॥ प्रतिळानीति ते पिता गभे मुष्टिमंतं स यदि तिसा
 होतारं प्रत्यभिमेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्यो माता च ते पिता च तेऽग्रे वृक्षस्य क्रीळतः ॥ यीयस्य त इव ते मुखं होतर्मात्वं वदो
 वह्निंति वावातां ब्रह्मोर्ध्वमेनामुच्छ्रयतां द्विरौभारं हरन्निव ॥ अथास्य मध्यमे जतुं शीते वा ते पुनर्निवेति स ब्रह्माणं प्रत्यभि
 मेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्य ऊर्ध्वमेनमुच्छ्रयतं गिरौभारं हरन्निव ॥ अथास्य मध्यमे जतुं शीते वा ते पुनर्निवेति सदः प्रसृ
 प्य स्वाहा कृतिभिश्चरित्वा ॥ ८ ॥ ब्रह्मोद्यं वदंति कः स्वदेकाकी चरति क उस्वि जायते पुनः ॥ किं स्विद्धिमस्य भेषजं किं
 स्विदावपनं महदिति होता ध्वर्यु पृच्छति सूर्य एकाकी चरति चंद्रमा जायते पुनः ॥ अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महदि
 ति प्रत्याह किं स्वि त्सूर्यसमं ज्योतिः किं समुद्रसमं सरः ॥ कः स्वित्पृथिव्यै वर्षीयां न्कस्य मात्रान विद्यत इत्यध्वर्युर्होतारं पृ
 च्छति सत्यं सूर्यसमं ज्योतिर्द्यौः समुद्रसमं सरः ॥ इंद्रः पृथिव्यै वर्षीयां गोस्तु मात्रान विद्यत इति प्रत्याह पृच्छामित्वा चि
 तये देवसंख्यदित्वमत्र मनसा जगंथ ॥ केषु विष्णुस्त्रिषु पदेष्वस्थः केषु विश्वं भुवनमाविवेशेति ब्रह्मोद्गातारं पृच्छत्यपि तेषु

श्रौतसू.

॥ १९ ॥

त्रिषुपदेष्वास्मिन्नेषुविश्वंभुवनमाविवेश ॥ सद्यःपर्येमिपृथिवीमुतद्यामेकेनांगेनदिवोअस्यपृष्ठमितिप्रत्याह'केष्वंतःपुरुष
 आविवेशकान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतद्ब्रह्मन्नुपवहामसित्वाकिंस्विन्नःप्रतिवोचास्यत्रैत्युद्गाताब्रह्माणंपृच्छतिपंचस्वं
 तःपुरुषआविवेशतान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतत्त्वात्रप्रतिवन्वानोअस्मिन्माययाभवस्युत्तरोमदितिप्रत्याह'प्रांचमु
 पनिष्क्रम्यैकैकशोयजमानंपृच्छंति पृच्छामित्वापरमंतंपृथिव्याइतीयंवेदिःपरोअंतःपृथिव्याइतिप्रत्याह'महिम्नापुरस्ता
 दुपरिष्ठाच्चवपानांचरंति'सुभूःस्वयंभूःप्रथममंतर्महत्यर्णवे ॥ दधेहगर्भमृत्वियंयतोजातःप्रजापतिः ॥ होतायक्ष
 त्प्रजापतिमहिम्नोजुषतांवेतुपिबतुसोमंहोतर्यजेतिप्रैषस्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चेतियाज्याश्वोजस्तूपरोगोमृगइतिप्रा
 जापत्यावैश्वदेवीकृष्टिरितरेषांपशूनांप्रचरंतिपंचमेनपृष्ठ्याह्वाशस्यंव्यूहस्य ॥ ९ ॥ तस्यविशेषान्वक्ष्यामोऽग्निंतमन्य
 इत्याज्यंतस्यैकाहिकमुपरिष्ठात्प्रउगतृचेष्वाैकाहिकास्तृचस्त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमितिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदेकातृच
 स्थान'ऐकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचांत्यमुद्धृत्यैकाहिकमुपसंशस्यतस्मिन्निविदंदध्यादेवंनिष्केवल्यैभित्यंदेवंसवितारमोण्यो
 रिति'वैश्वदेवस्यप्रतिपदेकातृचस्थान'ऐकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचैकाहिकान्युपसंशस्यतेषुनिविदोदध्यादेवमेवाग्निमारुतैच
 तुर्थपृष्ठ्याहरुत्तमंज्योतिगौरायुरभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतंसर्वस्तोमोद्योर्यामोवाभूमिपुरुषवर्जमब्राह्मणानांवित्तानिप्र

उत्तरप.

अ. ४

॥ १९ ॥

तिदिशमृत्विग्भ्योदक्षिणाददातिप्राचीदिग्घोतुर्दक्षिणाब्रह्मणःप्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युद्गातुरेताएवहोत्रकाअन्वायत्ताअ
न्वायत्ताः ॥ १० ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःॐ ॥ अथैतेषामह्नायोगविशेषान्वक्ष्यामोयथायुक्तानियस्मैयस्मैकामायभवंत्ययमेवैकाहोतिरात्रादौप्राय
णीयएषोत्यउदयनीयोव्यक्तोमध्येहीनेषुवैश्वानरएषएवंतावन्तरेणव्यूहोदशरात्राएषाप्रकृतिःसत्राणांतत्रावापस्थानमू
र्ध्वदशरात्रादेकाहार्थेमहाव्रतंप्राग्दशरात्रादितरेषामह्नाह्यहार्धोगोआयुषीत्यहार्थेत्रिकद्रुकाअभिप्लवत्र्यहंपूर्वत्रिकद्रुका
इत्याचक्षतेचतुरहार्थेत्रिकद्रुकामहाव्रतंचपंचाहार्थेभिप्लवपंचाहउत्तमस्यतुषष्ठातृतीयसवनंषळहार्थेभिप्लवःषळहएवं
न्यायाआवापाःषळहांताःपुनःपुनःपूर्णःपूर्णश्चषळहस्तंत्रतामेवगच्छति ॥ १ ॥ द्वौत्रयोदशरात्रावृद्धिकामानांप्रथमंपृ
ष्ठ्यंछंदोमांश्चांतरासर्वस्तोमोतिरात्रोन्यायकृष्णंव्रतवंतंप्रतिष्ठाकामाद्वितीयंत्रीणिचतुर्दशरात्राणिसार्वकामिकंप्रथमंद्वौ
पृष्ठ्यावावृत्तउत्तरस्तल्पेवोदकेवाविवाहेवामीमांस्यमानाद्वितीयंपृष्ठ्यमभितस्त्रिकद्रुकान्यायकृष्णंहोपजनंप्रतिष्ठाका
मास्तृतीयंचत्वारिपंचदशरात्राणिदेवत्वमीप्सतांप्रथमंप्रथमस्यचतुर्दशरात्रस्यपृष्ठ्यमध्येमहाव्रतंब्रह्मवर्चसकामाद्विती
यंद्वितीयस्यचतुर्दशरात्रस्याग्निष्टुत्प्रायणीयादनंतरःसात्राहीनिकाउभौलोकावाप्स्यतांतृतीयंतृतीयस्यचतुर्दशरात्रस्या
ग्निष्टुत्प्रायणीयस्थानैन्यायकृष्णंरुद्रहोपजनःशेषोन्यायकृष्णंरुद्रहोपजनंप्रतिष्ठाकामाश्चतुर्थंषोळशरात्रंचतूरात्रोपजन

श्रौतसू.

॥ २० ॥

मन्नाद्यकामाः सप्तदशरात्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामाः अष्टादशरात्रमायुष्कामाः षष्ठहश्चात्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्यामः ए
 कान्नविंशतिरात्रं मेकरात्रोपजनं ग्राम्या नारण्यान्पशूनवरुत्स्यमाना विंशतिरात्रं प्रतिष्ठाकामा अभिजिद्विष्वजितावभि
 प्लवादूर्ध्व ॥ २ ॥ द्वावेकविंशतिरात्रौ प्रतिष्ठाकामानां प्रथमैत्रयाणामभिप्लवानां प्रथमावंतरातिरात्रौ ब्रह्मवर्चसकामा द्वि
 तीयै नवरात्रस्याभिजिद्विष्वजितोः स्थाने द्वौ पृष्ठ्यावावृत्त उत्तरः संवत्सरसंमिता इत्याचक्षते द्वाविंशतिरात्रं चतूरात्रोपज
 नमन्नाद्यकामास्त्रयोविंशतिरात्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामा द्वौ चतुर्विंशतिरात्रौ प्रजातिकामाः पशुकामावां प्रथमं षष्ठहश्चा
 त्र पूर्यते सतंत्रत्योपजनं वक्ष्यामः स्वर्गलोके सत्स्यंतो ब्रध्नस्य विष्टपरोक्ष्यंतो द्वितीयं पृष्ठ्यस्तोमस्त्रयस्त्रिंशो निरुक्तो विशालः
 पृष्ठ्यस्तोमा एकविंशत्रिणवस्त्रयस्त्रिंशः प्रतिलोमाः पूर्वस्मिन् रुयहेनुलोमा उत्तरस्मिन् त्सविशालोपिवोत्तर एव त्र्यहः प्रतिलो
 मोनुलोमश्चानिरुक्तमहरावृत्तः पृष्ठ्यस्तोमस्त्रिवृदनिरुक्तो ज्योतिरुभयसामा संसदामयनमित्येतदाचक्षते पंचविंशतिरात्र
 मेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः षड्विंशतिरात्रं द्विरात्रोपजनं प्रतिष्ठाकामाः सप्तविंशतिरात्रं त्रिरात्रोपजनमृद्धिकामा अष्टाविं
 शतिरात्रं चतूरात्रोपजनं ब्रह्मवर्चसकामा एकात्रिंशद्रात्रं पंचरात्रोपजनं परमां विजितिं विजिगीषमाणां त्रिंशद्रात्रमन्ना
 द्यकामाः षष्ठहश्चात्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्यामः एकत्रिंशद्रात्रमेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामा द्वान्त्रिंशद्रात्रं द्विरात्रोपजनं प्र
 तिष्ठाकामाः ॥ ३ ॥ त्रीणि त्रयस्त्रिंशद्रात्राणि प्रतिष्ठाकामानां प्रथमैत्रयाणामभिप्लवानां मुपरिष्ठादुपरिष्ठादतिरात्रौ ब्रह्म

उत्तरप.

अ. ५

॥ २० ॥

वर्चसकामाद्वितीयं चतुर्णां पंचरात्राणां मावृत्त उत्तम उत्तमौचांतरा सर्वस्तोमोतिरात्रं उभौ लोकावाप्स्यतां तृतीयं षण्णां पंच
 रात्राणां मध्ये विश्वजिदतिरात्रं आवृत्तास्तूत्तरे त्रयंश्चतुस्त्रिंशद्रात्रं चतूरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः पशुकामानामुत्तराणि च
 त्वारिं पंचत्रिंशद्रात्रः पंचरात्रोपजनः षड्विंशद्रात्रेष्वह उपजायते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्यामः सप्तत्रिंशद्रात्र एकरात्रोपजनोऽ
 ष्टात्रिंशद्रात्रोद्विरात्रोपजनं एकान्नचत्वारिंशद्रात्रं त्रिरात्रोपजनं मनंतां श्रियमिच्छंतंश्चत्वारिंशद्रात्रं चतूरात्रोपजनं परमा
 यां विराजिप्रतितिष्ठंतं एकचत्वारिंशद्रात्रप्रभृतीन्युत्तराणि न्यायेनाष्टाचत्वारिंशद्रात्रात्पंचाशद्रात्रप्रभृतीनि चाषष्टिरा
 त्राद्विषष्टिरात्रप्रभृतीनि चैकोनशतरात्रात्तत्रैकरात्रचतूरात्रोपजनानि ब्रतवन्ति ॥ ४ ॥ सप्तैकान्नपंचाशद्रात्राणि विपा
 प्मनावर्त्यतः प्रथममतिरात्रं स्त्रीणि त्रिवृत्त्यहान्यतिरात्रौ दशपंचदशान्यतिरात्रौ द्वादशसप्तदशान्यतिरात्रः पृष्ठयोतिरा
 त्रौ द्वादशैकविंशान्यतिरात्रं स्त्रिवृत्तां प्रथमोऽग्निष्टोमः षोडश्युत्तमः पंचदशानामुक्थ्या इतरे विधृतय इत्याचक्षते यमातिरा
 त्रं त्रयमां द्विगुणामिव श्रियमिच्छंतो द्वावभिप्लवौ गो आयुषीं अतिरात्रौ द्वावभिप्लवावभिजिद्विश्वजितावतिरात्रावेकोभिप्ल
 वः सर्वस्तोमनवसप्तदशावतिरात्रौ महाव्रतं स्वानां श्रेष्ठ्यकामास्तृतीयं चतुर्णां पृष्ठ्याहमेकैकं नवकृत्वो नववर्गाणां प्रथमषष्ठ
 सप्तमोत्तमान्यहान्यग्निष्टोमा उक्थ्या इतरे महाव्रतं सवितुः ककुभ इत्याचक्षते ॥ ५ ॥ त्रयाणामुत्तरेषां न्यायकृष्ठा अभि
 प्लवाः प्रथमस्य तूर्ध्वं चतुर्थीत्सर्वस्तोमोतिरात्रं उपसत्सुगार्हपत्यै गुग्गुलुसुगंधिते जनपैतुदारुभिः पृथक्सर्पांषिविपच्यानुस

श्रौतसू.

॥ २१ ॥

वनं संनेषु नाराशंसेष्वां जीरन् भ्यं जीरंश्च येवर्चसान् भायुर्येवात्मानं नैव जानीरंस्त एता उ पेयुरां जनाभ्यं जनीया इत्या चक्षत
 एता एव प्रतिष्ठाकामानां मां जनाभ्यं जनवर्जमेतासामेव सर्वस्तोमस्थाने महाव्रतं मैद्रमत्यन्याः प्रजाबुभूषंत एतासामेव सर्व
 स्तोममुद्धृत्य यथास्थानं महाव्रतं संवत्सरकामानाप्स्यंत उ त्तममतिरात्रंश्चतुर्विंशत्रयोभिप्लवानवरात्रोभिप्लवौ गोआयुषीद
 शरात्रोव्रतमतिरात्रः संवत्सरसंमिता इत्या चक्षत एकषष्टिरात्रं प्रतिष्ठाकामा एतासामेव पृथ्यावभितो नवरात्रं तयोरावृत्त उ
 त्तरः शतरात्रमायुष्कामाश्चतुर्दशाभिप्लवाश्चतुरहोपजना इति रात्रिसत्राणि ॥ ६ ॥ अथ गवामयनं सर्वकामाः प्रायणीय
 चतुर्विंशेऽउपेत्य चतुरभिप्लवान् पृथ्यपंचमान् पंचमासानुपयंत्यथ षष्ठं संभरंति त्रीनभिप्लवान् पृथ्यमभिजितं स्वरसाम्न इत्या
 द्याभ्यां पूर्यते होभ्यामिति नु पूर्वपक्षोऽथ विषुवानेकविंशो न पूर्वस्य पक्षसो नोत्तरस्यावृत्ताः स्वरसामानः षळहाश्चोत्तरस्य पक्ष
 सः स्वरसाम्नो विश्वजितं पृथ्यं त्रीनभिप्लवानिति सप्तमैद्विरात्रो न कृत्वाथ पृथ्यमुखांश्चतुरभिप्लवांश्चतुरो मासानुपयंत्यथोत्त
 मं संभरंति त्रीनभिप्लवान् गोआयुषीदशरात्रं व्रतोदयनीयाभ्यां सप्तमः पूर्यत इति न्वेकसंभार्यमुत्तरं पक्षोऽथ द्विसंभार्यं व्रतोदय
 नीये एवोत्तमस्य गोआयुषी सप्तमस्य गोआयुषी वा विहरेयुर्गां विश्वजितो नंतरं मायुषं पूर्वदशरात्रादपि वोर्ध्वं विश्वजितः सप्त
 मं सवनमासं कृत्वोद्धरेयुर्गोआयुषीदशरात्रं चापि वोत्तरस्य पक्षसो हान्येवावर्तेरन्नलोमाः षळहाः स्युः षळहावावर्तेरन्ननु
 लोमान्यहानीति गवामयनं सर्वेषां षळहा अभिप्लवाः स्युरभिप्लवाः स्युः ॥ ७ ॥ इति श्रौतसूत्रे उत्तरषट्के पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

उत्तरष.

अ. ५

॥ २१ ॥

हरिः ॐ ॥ गवामयनेनादित्यानामयनं व्याख्यातं सर्वे त्वभिप्लवास्त्रिवृतपंचदशमासाश्च पृष्ठमध्यमानवषष्ठसप्त
मोत्तमान्वर्जयित्वा बृहस्पतिसर्वेद्रस्तुतौ चाभिजिद्विष्वजितोऽस्थाने सप्तमस्य च मासस्योत्तमयोरभिप्लवयोऽस्थाने त्रिवृद्ब्रू
होदशरात्रं उद्भिद्वलभिदौ चोत्तमस्य च मासस्यादौ येभिप्लवास्त्रयऽउद्भृत्य तेषां मध्यममथस्युः पृष्ठमध्यमाः समूहोदशरा
त्रः ॥ १ ॥ आदित्यानामयनेनागिरसामयनं व्याख्यातं त्रिवृतस्त्वभिप्लवाः सर्वे पृष्ठयादयश्चाद्यामासाः पंचपूर्वस्य पक्षसंश्च
त्वारस्तूत्तरस्य पृष्ठ्यां ता अष्टमादय उत्तमस्य च मासस्यादौ येषलहास्त्रयः पृष्ठ्यां ता एव तेपि स्युः पूर्वोऽस्यातामभिप्लवौ ॥ २ ॥
इति वातवतोरयनं प्रायणीयोतिरात्रं त्रिवृतामासं पंचदशेन मासं सप्तदशेन मासमेकविंशेन मासं त्रिणवेन मासं त्रयस्त्रिंशेन
मासं त्रतं विषुवत्स्थान एतैरेव मासैः प्रतिलोमैः पक्ष उत्तरमुदयनीयोऽतिरात्रं एतेषामेवाह्वामतिरात्रावित्यपरमन्यत्राप्यादि
ष्टैः कालपूर्णेन चेत्संस्थानियमः ॥ ३ ॥ कुंडपायिनामयनं मासं दीक्षिता भवंति ते मासिसोमं क्रीणंति तेषां द्वादशोपसदो
भवंति सोममुपनह्य प्रवर्ग्य पात्राण्युत्साद्योपनह्य वा मासमग्निहोत्रं जुह्वति मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजंते मासं वैश्वदेवेन मा
सं वरुणप्रघासैर्मासं साकमेधैर्मासं शुनासीरीयेण यदहर्मासः पूर्यते तदहरिष्टिं समाप्याग्निप्रणयनादि घर्मोत्सादनादिवौषध
सधिकं कर्म कृत्वा श्वोभूते प्रसुनुयुस्तद्धैक उपसद्भ्य एवानंतरं कुर्वति तथा दृष्ट्वात्सौत्यान्मासानग्निहोत्रादीन्वदंतस्तदनुप
पन्नं पश्वर्थं ह्यग्निप्रणयनं तस्य च श्वः सुत्यानि मित्तमतिप्रणीतचर्यायां च वैगुण्यं दर्शपूर्णमासयोस्तथाग्निहोत्रस्य सदोहविधा

श्रौतसू.

॥ २२ ॥

नान्याग्नीध्रीयाग्नीषोमप्रणयनं वसतीवरीग्रहणानि पश्वर्थानि भवन्ति सुत्यार्थान्येके तत्कालाश्चैव तद्गुणाः सिद्धस्वभावानां
 नव्यवधानादन्यत्वेयथा पृष्ठयाभिप्लवयोः सगुणानां ह्येव कर्मणा मुद्धार उपजनो वा सुब्रह्मण्यात्वेत्यंतमनवधृते ह काल संश
 यत्वादुत्सर्गमेके सुत्योपसद्गुणत्वात् क्रियात्वेव प्रवृत्ते ह्यंतमगत्वावस्थाने दोषस्त्रिवृता मासं पंचदशेन मासं सप्तदशेन मासमे
 कविंशेन मासं त्रिणवेन मासमष्टादशत्रयस्त्रिंशानि द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च सर्वेण यज्ञेन यजन्तै एतदुप
 यन्ति ॥ ४ ॥ सर्पाणामयनं गो आयुषीददृशीस्तोमैः अनुलोमेषणमासान् प्रति लोमेषद्ज्योतिर्द्वादशीस्तोमो विषुवत्स्थाने प्र
 काशकामा उपेयुस्त्रैवर्षिकं प्रजाकामा गवामयनं प्रथमः संवत्सरोऽथादित्यानामथांगिरसांचत्वारितापश्चितानि क्षुल्लकताप
 श्चितं प्रथमं संवत्सरं सदीक्षोपसत्कृतस्य चत्वारः सौत्या मासा गवामयनस्य प्रथमषष्ठसप्तमोत्तमास्त्रैवर्षिकं तापश्चितं तस्य सौ
 त्यः संवत्सर उक्तो गवामयने न ज्योतिर्गौरायुरभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतं चतुर्विंशानां वै कैके द्वादशवर्षिकं तापश्चितं तस्य च
 त्वारः सौत्याः संवत्सर गवामयनशस्याः पूर्वेणैव न्यायेन पि वोत्तरस्य पक्षसौ द्वाविंशतिः सवनमासा भवेयुस्त्रयोविंशतिः पू
 र्वस्य षट्त्रिंशद्वर्षिकं महातापश्चितं तस्य द्वादशसौत्याः संवत्सर गवामयनशस्याः पूर्वेणैव न्यायेन प्रजापतेर्द्वादशसंवत्सरं त्रय
 स्त्रिवृतः संवत्सरास्त्रयः पंचदशास्त्रयः सप्तदशास्त्रय एकविंशा एतैरेव स्तोमैः शाक्त्यानां षट्त्रिंशद्वर्षिकं मेकैकेन नवनववर्षा
 ण्येतैरेव स्तोमैः साध्यानां शतसंवत्सरं मेकैकेन पंचविंशतिः पंचविंशतिर्वर्षाण्येतैरेव स्तोमैर्विश्वसृजां सहस्रसंवत्सरं मेकैके

उत्तरप.

अ. ६

॥ २२ ॥

नार्धतृतीयान्यर्धतृतीयानि वर्षशतान्यग्नेरग्निष्टोमसहस्रं सहस्रसाव्यमित्येतदाचक्षते ॥ ५ ॥ अथसारस्वतानिसर
 स्वत्याः पश्चिमउदकांते दीक्षेरंस्ते तत्रैव दीक्षोपसदः कृत्वा प्रायणीयं च सरस्वतीं दक्षिणेन तीरेण शम्याप्रासे शम्याप्रासे हरहर्य
 जमाना अनुव्रजेयुः संहार्य उलूखलबुध्नो यूपश्च क्रीवंति स दोहविधानान्याग्नीध्रीयं पत्नीशालं च दक्षिणपुरस्तादा हवनीयस्या
 वस्थाय ब्रह्माशम्यां प्रहरंसायत्र निपतेत्तद्गार्हपत्यस्यायतनं ततो धिविहारो विषमे चेन्निपतेदुद्धृत्य समे विहरेयुरप्सु चेद्गारु
 णं पुरोळांशं निर्वपेयुरपान्नप्ले चरुमपान्नपादा ह्यस्थादुपस्थं समन्यायं त्युपयंत्यन्या इत्या तस्मान्नं सर्वेषां मित्रावरुणयोरय
 नं कुंडपायिनामयनस्याद्यान्वणमासानावर्तयंतो व्रजेयुर्मासिमासि च गोआयुषी उपेयुरायुरयुग्मे षुगौर्युग्मे ष्विति नुप्रथमः
 कल्पोथ द्वितीयो यथामावास्यायामतिरात्रः स्यात्तथा दीक्षेरंस्ते मावास्यायामतिरात्रं संस्थाप्य तदहरेवामावास्यस्य सान्ना
 य्यवत्सानपाकुर्युस्तं पक्षमामावास्येन व्रजित्वा पौर्णमास्यां गामुपेयुः पौर्णमासेनोत्तरं व्रजित्वा मावास्यायामायुषमुपेयुरेव
 मावर्तयंतो व्रजेयुरिंद्रादयोरयनं गोआयुषीभ्यामर्यम्णोयनं त्रिकद्रुकैः सरस्वतीपरिसर्पणस्य शस्यमुक्तं गवामयनेनैकपा
 तीनित्वहान्यतिरात्राः पृष्ठयाहश्चतुर्थमिति नुगतयोथोत्थानानि प्लाक्षं प्रस्रवणं प्राप्योत्थानं तेयमुनायां कारपचर्वेव भृथम
 भ्युपेयुरुदेत्याग्नये कामायेष्टिर्वैराजतंत्रास्तस्यामश्वान् च पुरुषीं च धेनुके दद्युरेतद्वोत्थानं मृषभैकशतानां वा गवांसहस्रभावं
 सर्वस्वज्यान्यां गृहपतिमरणे वा ज्यान्यां तूत्तिष्ठंतो विश्वजितातिरात्रेणोत्तिष्ठेयुर्गृहपतिमरण आयुषा गवांसहस्रभाव

श्रौतसू.

॥ २३ ॥

इतिशस्यं ॥ ६ ॥ अथसवनीयाःऋतुपशवोवात्यंतमाग्नेयोवैद्राग्नेवाग्नेयंवारथंतरपृष्ठेष्वैद्रं बृहत्पृष्ठेष्वैकादशिनान्वाप्रा
यणीयोदयनीययोरतिरात्रयोःसमस्तानालभेरन्नैद्राग्नेमंतर्धौवान्वहंवैकैकशऐकादशिनान्तवेवैकादशिनीन्यूनामालभे
रन्नेतेनचेत्पश्वयनेनेयुस्तृतीयेहनिदशरात्रस्यद्वात्रिंशतमेकादशिन्यःसंतिष्ठंतैतएतस्मिन्नवरात्रैतिरिक्तपशूनालभेरन्वै
ष्णवंवामनमेकविंशैन्द्राग्नेत्रिणवेवैश्वदेवंत्रयस्त्रिंशद्यावापृथिवीयांधेनुंचतुर्विंशैतस्याएववत्संवायव्यंचतुश्चत्वारिंशंआ
दित्यांवशामष्टाचत्वारिंशैमैत्रावरुणीमविवाक्यैवैश्वकर्मणमृषभंमहाव्रतंआग्नेयमुदयनीयेतिरात्रैपिवैकादशिनीमेवत्र
यस्त्रिंशींपूरयेयुरभिजिद्विश्वजिद्विषुवंतिद्विपशूनिस्थुः ॥ ७ ॥ अथसन्निधर्मादीक्षणादिपित्र्याणांदैवानांचधर्माणां
प्राकृतानांनिवृत्तिःसर्वशश्र्वर्जयेयुर्ग्रामचर्यासरणंविवृतस्मयनैरुयभिहासमनार्याभिभाषणमनृतंक्रोधमपांप्रगाहनम
भिवर्षणमारोहणंचवृक्षस्यनावोवारथस्यवादीक्षिताभिवादनंदीक्षितस्त्वौपसदमुभौसुन्वतौसमसिद्धांताःपूर्वारंभिणम
भितस्ततरंवासर्वसाम्येयथावयोनृत्यगीतवादितान्यन्यांश्चाव्रत्योपाचारांश्चैनान्वहिवेदिषदोभ्याश्रावयेयुर्नोदक्या
न्नोएवाभ्युदियांन्नाभ्यस्तमियात्तेषांचेत्किंचिदापदोपनमैत्त्वमग्नेव्रतपाअसीतिजपेदाख्यायवेतरेषूपहवल्लीप्सेतावकी
र्णिनैतैरेवदीक्षितद्रव्यैरपर्युष्यपुनर्दीक्षयेयुराग्रयणकालेनवानांसवनीयांनिर्वपेयुर्दीक्षोपसत्सुव्रतदुधआदयेयुस्तेषांव्रत्या
निपयोदीक्षासुव्यतिनीयकालमुपसदांचतुर्थमेकस्यादुग्धेनतावदेवत्रिभिःस्तनैस्तावद्वाभ्यामेकेनतावदेवसुत्यासुहविरु

उत्तरप.

अ. ६

॥ २३ ॥

छिष्टभक्षाएवस्युर्धनाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येतितेषांयद्यत्कामयीरंस्तत्तदुपविगुल्फयेयुराशिरदुधोदध्यर्थ
 सौम्यंवाविगुल्फनिर्वपेयुरितिशौनकोयावच्छरावंमन्येरन्वैश्वदेवमेकैर्बार्हस्पत्यमेकैर्वान्वानुसवनमपिवान्यत्रसिद्धं
 गार्हपत्येपुनरधिश्रित्योपव्रतयेरन्नन्यान्वापथ्यान्भक्षानामूलफलेभ्यएतेनवर्तयेयुःपशुनाच ॥ ८ ॥ तस्यविभागंव
 क्ष्यामोहनूसजिह्वेप्रस्तोतःश्येनंवक्षउद्गातुःकंठःकाकुद्रःप्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिर्होतुःसव्याब्रह्मणोदक्षिणंसक्थिमैत्राव
 रुणस्यसव्यंब्राह्मणाच्छंसिनोदक्षिणंपार्श्वसांसमध्वर्योःसव्यमुपगातृणांसव्योःसःप्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणंदोर्नेष्टुःसव्यंपोतुर्द
 क्षिणऊरुरच्छावाकस्यसव्यआग्नीध्रस्यदक्षिणोबाहुरात्रेयस्यसव्यःसदस्यस्यसदंचानूकंचगृहपतेर्दक्षिणौपादौगृहपतेर्ब्र
 तप्रदस्यसव्यौपादौगृहपतेर्भार्यायैव्रतप्रदस्यौष्ठएनयोःसाधारणोभवतितंगृहपतिरेवप्रशिष्याज्जाघनीपत्नीभ्योहरंतितां
 ब्राह्मणायदद्युःस्कंध्याश्चमणिकास्तिस्त्रश्चकीकसाग्रावस्तुतस्तिस्त्रश्चैवकीकसाअर्धंचवैकर्तस्योन्नेतुरर्धंचैववैकर्तस्यक्लोमा
 चशमितुस्तद्ब्राह्मणायदद्याद्यद्यब्राह्मणःस्याच्छिरःसुब्रह्मण्यायैयःश्वःसुत्यांप्राहतस्याजिनमिळासर्वेषांहोतुर्वीतावाए
 ताःषट्त्रिंशतमेकपदायज्ञंवहंतिषट्त्रिंशदक्षरावैबृहतीबार्हताःस्वर्गालोकास्तत्प्राणेषुचस्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठंतोयंतिस
 एषःस्वर्ग्यःपशुर्यएनमेवंविभजंत्यथेतोन्यथातद्यथासेलगावापापकृतोवापशुंविमक्षीरंस्तादृक्कृत्तांवाएतांपशोर्विभक्तिं
 श्रौतऋषिर्देवभागोविदांचकारतामुहाप्रोच्यैवास्माल्लोकादुच्चक्रामत्तामुहगिरिजायंब्राह्मव्यायामनुष्यःप्रोवाचततोहै

श्रौतसू.

॥ २४ ॥

नामेतदर्वाङ्गानुष्याअधीयते ॥ ९ ॥ सर्वेसमानगोत्राःस्युरितिगाणगारिःकथं ह्याप्रीसूक्तानिभवेयुःकथंप्रयाजाइत्यपि
 नानागोत्राःस्युरितिशौनकस्तंत्राणांव्यापित्वाद्बृहपतिगोत्रान्वयाविशेषस्तस्यराद्धिमनुराद्धिःसर्वेषांप्रवरास्त्वावर्तेर
 न्नावापधर्मित्वाज्जामदग्न्यावत्सास्तेषांपंचार्षेयोभार्गवच्यावनामवानौर्वजामदग्न्येत्यथहजामदग्न्यानांभार्गवच्यावनाम
 वानेत्यार्षिषेणानांभार्गवच्यावनामवानार्षिषेणानूपेतिविदानांभार्गवच्यावनामवानौववैदेतियस्कवाधौलमौनमौक
 शार्कराक्षिसार्षिषावर्णिशालंकायनजैमिनिदैवंत्यायनानांभार्गववैतहव्यसावेतसेतिश्यैतानांभार्गववैन्यपार्थेतिमित्रयु
 वांवाध्यश्वेतित्रिप्रवरंवाभार्गवदैवोदासवाध्यश्वेतिशुनकानांगृत्समदेतित्रिप्रवरंवाभार्गवशौनहोत्रगात्समदेति ॥ १० ॥
 गोतमानामांगिरसायास्यगौतमेत्युचथ्यानामांगिरसौचथ्यगौतमेतिरहूगणानामांगिरसराहूगण्यगौतमेतिसोमराज
 कीनामांगिरससोमराज्यगौतमेतिवामदेवानामांगिरसवामदेव्यगौतमेतिबृहदुक्थानामांगिरसबार्हदुक्थ्यगौतमेतिपृ
 षदश्वानामांगिरसपार्षदश्ववैरूपेत्यष्टादंष्ट्रहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमष्टादंष्ट्रपार्षदश्ववैरूपेत्यृक्षाणामांगिरसबार्हस्पत्यभार
 द्वाजवांदनमातवचसेतिकक्षीवतामांगिरसौचथ्यगौतमौशिजकाक्षीवतेतिदीर्घतमसामांगिरसौचथ्यदैर्घतमसेतिभर
 द्वाजान्निवेद्यानामांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजेति ॥ ११ ॥ मुद्गलानामांगिरसभार्याश्वमौद्गल्येतिताक्ष्यहैके
 ब्रुवतेतीत्यांगिरसैताक्ष्यभार्याश्वमौद्गल्येतिविष्णुवृद्धानामांगिरसपौरुकुत्स्यत्रासदस्यवेतिगर्गाणामांगिरसबार्हस्पत्य

उत्तरप.

अ. ६

॥ २४ ॥

भारद्वाजगार्ग्यशैन्येत्यांगिरसशैन्यगार्ग्येतिवाहरितकुत्सपिंगशंखदर्भमैमगवानामांगिरसांवरीषयौवनाश्वेतिमंधाता
 रंहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमांधात्रांवरीषयौवनाश्वेतिसंकृतिपूतिमाषतंडिशंबुशैवगवानामांगिरसगौरिवीतसांकृत्येतिशा
 त्त्योवामूलंशाक्त्यगौरिवीतसांकृत्येति ॥ १२ ॥ कण्वानामांगिरसाजमीहृकाण्वेतिधोरमुहैकेब्रुवतेवकृष्याजमीहृ
 मांगिरसघौरकाण्वेतिकपीनामांगिरसामहीयवोरुक्षयसेत्यथएतेद्विप्रवाचनायथैतच्छौंगशैशिरयोभरद्वाजाहशुंगाः
 कताःशैशिरयस्तेषामुभयतःप्रवृणीतैकमितरतोद्वावितरतोद्वावेतरतस्त्रीनितरतोनहिचतुर्णांप्रवरोस्तिनपंचानामति
 प्रवरणमांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजकात्यात्कीलेति ॥ १३ ॥ अत्रीणामात्रेयार्चनानसद्यावाश्वेतिगविष्टिराणामा
 त्रेयगाविष्टिरपौर्वातिथेतिचिकित्तालवकालववमनुतंतुकुशिकानांवैश्वामित्रदेवरातौदलेतिश्रौमत्कामकायनानांवै
 श्वामित्रदेवश्रवसदैवतरसेतिधनंजयानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसधानंजय्येत्यजानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाज्येतिरोहि
 णानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसरौहिणेत्यष्टकानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाष्टकेतिपूरणवारिधापयंतानांवैश्वामित्रदेवरातपौ
 रणेतिकतानांवैश्वामित्रकात्यात्कीलेत्यघमर्षणानांवैश्वामित्राघमर्षणकौशिकेतिरेणूनांवैश्वामित्रगाधिनरैणवेतिवेणू
 नांवैश्वामित्रगाधिनवैणवेतिशालंकायनशालाक्षलोहिताक्षलोहितजह्नूनांवैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेतिकश्यपानां
 काश्यपावत्सारासितेतिनिधुवाणांकाश्यपावत्सारनैधुवेतिरेभाणांकाश्यपावत्सारैभ्येतिशंडिलानांशांडिलासितदैव

श्रौतसू.

॥ २५ ॥

लेतिकाश्यपासितदैवलेतिवा ॥ १४ ॥ वासिष्ठेतिवसिष्ठानांयेन्यउपमन्युपराशरकुंडिनेभ्यउपमन्यूनानांवासिष्ठाभर
 द्वस्विद्रप्रमदेतिपराशराणांवासिष्ठशाक्त्यपाराशर्येतिकुंडिनानांवासिष्ठमैत्रावरुणकौंडिन्येत्यगस्तीनामागस्त्यदार्ढच्यु
 तेधमवाहेतिसोमवाहोवोत्तमआगस्त्यदार्ढच्युतसोमवाहेतिपुरोहितप्रवरोराज्ञामथयदिसार्ष्टप्रवृणीरन्मानवैलपौरुरव
 सेतीतिसत्राणिनितान्यदक्षिणानितेषामंतज्योतिष्टोमःपृष्ठयशमनीयःसहस्रदक्षिणोन्योवाप्रज्ञातदक्षिणोदक्षिणावतापृष्ठ्या
 निशमयेरन्निति विज्ञायतेसएवहेतुःप्रकृतिभावेप्रकृतिभावेनमोब्रह्मणेनमोब्रह्मणेनमआचार्येभ्योनमआचार्येभ्योनमः
 शौनकायनमःशौनकाय ॥ १५ ॥ अथपरिशिष्टखंडं ॥ भृगूणांनविवाहोस्तिचतुर्णामादितोमिथः ॥ इयै
 तादयस्त्रयस्तेषांविवाहोमिथइष्यते ॥ षण्णांवैगोतमादीनांविवाहोनेष्यतेमिथः ॥ दीर्घतमाऔचथ्यःकक्षीवांश्चैक
 गोत्रजाः ॥ भरद्वाजाग्निवेश्यक्षाःशुंगाःशैशिरयःकताः ॥ एतेसमानगोत्राःस्युर्गर्गानेकेवदंतिवै ॥ पृषदश्वामुद्गला
 विष्णुवृद्धाःकण्वोगस्त्योहरितःसंकृतिःकपिः ॥ यस्कश्चैषांमिथइष्टोविवाहःसर्वैरन्यैर्जामदश्यादिभिश्च ॥ यावत्स
 मानगोत्राःस्युर्विंश्वामित्रोनुवर्तते ॥ तावद्वसिष्ठश्चात्रिश्चकश्यपश्चपृथक्पृथक् ॥ द्वार्षेयाणांत्र्यार्षेयसन्निपातेअवि
 वाहः ॥ त्र्यार्षेयाणांपंचार्षेयसन्निपातेअविवाहः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः ॥ अत्रिर्वसिष्ठःकश्यपइ
 त्येतेसप्तऋषयः ॥ सप्तानामृषीणामगस्त्याष्टमानांयदपत्यंतद्गोत्रमित्याचक्षते ॥ एकएवऋषिर्यावत्प्रवरेष्वनुवर्तते ॥

उत्तरप.
अ. ६

॥ २५ ॥

तावत्समानगोत्रत्वमन्यत्रभृग्वंगिरसांगणादित्यसमानप्रवरैर्विवाहः ॥ १६ ॥ इतिपरिशिष्टखंडं ॥ इत्याश्वलायन
श्रौतसूत्रेउत्तरषट्केषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरषट्कःसंपूर्णः ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाहलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंबय्यां पांडुरंग जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागराख्याऽङ्कनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शकः १८५६ सन १९३४.

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रंसमाप्तं ॥

अथशिक्षा-पाणिनीया ।

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अथशिक्षांप्रवक्ष्यामिपाणिनीयंमतंतथा ॥ शास्त्रानुपूर्वतद्विद्याद्यथोक्तंलोक-
वेदयोः ॥ प्रसिद्धमपिशब्दार्थमविज्ञातमबुद्धिभिः ॥ पुनर्व्यक्तीकरिष्यामिवाचउच्चारणेविधिं ॥ त्रिषष्टिश्चतुःषष्टि-
र्वावर्णाःशंभुमतेमताः ॥ प्राकृतेसंस्कृतेचापिस्वयंप्रोक्ताःस्वयंभुवा ॥ स्वराविंशतिरेकश्चस्पर्शानांपंचविंशतिः ॥
यादयश्चस्मृताह्यष्टौचत्वारश्चयमाःस्मृताः ॥ अनुस्वारोविसर्गश्चःकःपौचापिपराश्रितौ ॥ दुःस्पृष्टश्चेतिविज्ञेयोल्-
कारःप्लुतएवच ॥ १ ॥ आत्माबुद्ध्यासमेत्यार्थान्मनोयुक्तेविवक्षया ॥ मनःकायाग्निमाहंतिसप्रैरयतिमारुतम् ॥
मारुतस्तूरसिचरन्मंद्रंजनयतिस्वरम् ॥ प्रातःसवनयोगंतच्छंदोगायत्रमाश्रितम् ॥ कंठेमाध्यंदिनयुगंमध्यमंत्रैष्टुभा-
नुगम् ॥ तारंतार्तीयसवनंशीर्षण्यंजागतानुगम् ॥ सोदीर्णोमूर्ध्यभिहतोवक्रमापद्यमारुतः ॥ वर्णान्जनयतेतेषांवि-
भागःपंचधास्मृतः ॥ स्वरतःकालतःस्थानात्प्रयत्नानुप्रदानतः ॥ इतिवर्णविदःप्राहुर्निपुणंतन्निबोधत ॥ २ ॥
उदात्तश्चानुदात्तश्चस्वरितश्चस्वरास्त्रयः ॥ ह्रस्वोदीर्घःप्लुतइतिकालतो नियमाअचि ॥ उदात्तेनिषादगांधारावनुदा-
त्तःऋषभधैवतौ ॥ स्वरितप्रभयूहोतेषड्जमध्यमपंचमाः ॥ अष्टौस्थानानि वर्णानामुरःकंठःशिरस्तथा ॥ जिह्वामूलं

शिक्षाः

॥ १ ॥

चदंताश्चनासिकोष्ठौ चतालुच ॥ ओभावश्चविवृत्तिश्चशषसारेफएवच ॥ जिह्वामूलमुपध्माचगतिरष्टविधोष्मणः ॥
यद्योभावप्रसंधानमुकारादिपरंपदं ॥ स्वरांतंतादृशंविद्याद्यदन्यद्व्यक्तमूष्मणः ॥ ३ ॥ हकारंपंचमैर्युक्तमंतःस्थाभि-
श्चसंयुतं ॥ औरस्यंतंविजानीयात्कंठ्यामाहुरसंयुतं ॥ कंठ्यावहाविचुयशास्तालव्याओष्ठजाबुपू ॥ स्युर्मूर्धन्याऋडु-
रषादंत्यालुतुलसाःस्मृताः ॥ जिह्वामूलेतुकुःप्रोक्तोदंत्योष्ठयोवःस्मृतोबुधैः ॥ एऐतुकंठतालव्याओऔकंठोष्ठजौ
स्मृतौ ॥ अर्धमात्रातुकंठ्यास्यादेकारैकारयोर्भवेत् ॥ ओकारौकारयोर्मात्रातयोर्विवृतसंवृतं ॥ संवृतंमात्रिकंज्ञेयं
विवृतंतुद्विमात्रिकं ॥ घोषावासंवृताःसर्वेअघोषाविवृताःस्मृताः ॥ ४ ॥ स्वराणामूष्मणांचैवविवृतंकरणंस्मृतं ॥
तेभ्योपिविवृतावेडौताभ्यामैचौतथैवच ॥ अनुस्वारयमानांचनासिकास्थानमुच्यते ॥ अयोगवाहाविज्ञेयाआश्रय-
स्थानभागिनः ॥ अलाबुवीणानिर्घोषोदंत्यमूल्यस्वराननु ॥ अनुस्वारस्तुकर्तव्योनित्यंहोःशषसेषुच ॥ अनुस्वारे
विवृत्यांतुविरामेचाक्षरद्वये ॥ द्विरोष्ठ्यौतुविगृहीयाद्यत्रौकारवकारयोः ॥ व्याघ्रीयथाहरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यांनचपी-
डयेत् ॥ भीतापतनभेदाभ्यांतद्वद्वर्णान्प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ यथासौराष्ट्रिकानारीतकंइत्यभिभाषते ॥ एवरंगाःप्रयो-
क्तव्याःखेअराँइवखेदया ॥ रंगवर्णंप्रयुंजीरन्नोग्रसेत्पूर्वमक्षरं ॥ दीर्घस्वरंप्रयुंजीयात्पश्चान्नासिक्यमाचरेत् ॥ हृदये-
चैकमात्रस्त्वर्धमात्रस्तुमूर्धनि ॥ नासिकायांतथार्धचरंगस्यैवंद्विमात्रता ॥ हृदयादुत्करेतिष्ठन्कांस्येनसमनुस्वरन् ॥

पाणि.

॥ १ ॥

मार्दवंचद्विमात्रं च जघन्वाँ इति निदर्शनं ॥ मध्येतुकं पयेत्कंपमुभौ पार्श्वौ समौ भवेत् ॥ सरंगं कंपयेत्कंपं रथीवेति निदर्शनं ॥ एवं वर्णाः प्रयोक्तव्या नान्यक्तानचपीडिताः ॥ सम्यग्वर्णप्रयोगेण ब्रह्मलोके महीयते ॥ ६ ॥ गीती शीघ्री शिरः कंपीतथालिखितपाठकः ॥ अनर्थज्ञोल्पकंठश्च षडेते पाठकाधमाः ॥ माधुर्यमक्षरव्यक्तिः पदच्छेदस्तु सुस्वरः ॥ धैर्यलयसमर्थश्च षडेते पाठका गुणाः ॥ शंकितं भीतमुद्धृष्टमव्यक्तमनुनासिकं ॥ काकस्वरं शिरसि गतं तथा स्थानविवर्जितं ॥ उपांशुदष्टं त्वरितं निरस्तं विलंबितं गद्गदितं प्रगीतं ॥ निष्पीडितं ग्रस्तपदाक्षरं च वदेन्न दीनं न तु सानुनास्यं ॥ प्रातः पठेन्नित्यमुरः स्थितेन स्वरेण शार्दूलरुतोपमेन ॥ मध्यं दिने कंठगतेन चैव चक्राह्वसंकूजितसंनिभेन ॥ तारंतु विद्यात्सवनं तृतीयं शिरोगतं तच्च सदा प्रयोज्यं ॥ मयूरहंसान्यभृतस्वराणां तु ल्येन नादेन शिरः स्थितेन ॥ ७ ॥ अचो स्पृष्टाय णस्त्वीषन्नेमस्पृष्टाः शलः स्मृताः ॥ शेषाः स्पृष्टाहलः प्रोक्तानि बोधानुप्रदानतः ॥ अमोनुनासिकानहोनादिनो ह्रस्वः स्मृताः ॥ ईषन्नादायणं जश्च श्वासिनस्तु खफादयः ॥ ईषच्छासांश्चरो विद्याद्गोर्धामैतल्लक्षते ॥ दाक्षीपुत्रः पाणिनिनायेनेदं व्यापितं भुवि ॥ छंदः पादौ तु वेदस्य हस्तौ कल्पोऽथ पठ्यते ॥ ज्योतिषामयनं च क्षुर्निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते ॥ शिक्षाग्राणं तु वेदस्य मुखं व्याकरणं स्मृतं ॥ तस्मात्सांगमधीत्येव ब्रह्मलोके महीयते ॥ ८ ॥ उदात्तमाख्यातिवृषो गुलीनां प्रदेशिनी मूलनिविष्टमूर्धा ॥ उपांतमध्ये स्वरितं धृतं च कनिष्ठिकायामनुदात्तमेव ॥ उदात्तं प्रदेशिनीं विद्यात्प्रचयं मध्यतो-

शिक्षा.

॥ २ ॥

गुलिं ॥ निहतंतुकनिष्ठिव्यांस्वरितोपकनिष्ठिकां ॥ अंतोदात्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तं नीचस्वरितं ॥ मध्योदात्तं-
 स्वरितं द्युदात्तं त्र्युदात्तमिति नवपदशय्या ॥ अग्निः सोमः प्रवो वीर्यं हविषां स्वर्यं बृहस्पतिरिन्द्रा बृहस्पती ॥ अग्निरित्यंतो-
 दात्तं सोम इत्याद्युदात्तं प्रेत्युदात्तं व इत्यनुदात्तं वीर्यं नीचस्वरितं ॥ हविषां मध्योदात्तं स्वरिति स्वरितं ॥ बृहस्प-
 तिरिति द्युदात्तमिन्द्रा बृहस्पती इति त्र्युदात्तं ॥ अनुदात्तो हृदि ज्ञेयो मूर्ध्न्युदात्त उदाहृतः ॥ स्वरितः कर्णमूलीयः स-
 र्वास्ये प्रचयः स्मृतः ॥ ९ ॥ चाषस्तु वदते मात्रां द्विमात्रं त्वेव वायसः ॥ शिखीरौ ति त्रिमात्रं तु न कुलस्त्वर्धमात्रकं ॥
 कुतीर्थादागतं दग्धमपवर्णं च भक्षितं ॥ न तस्य पाठे मोक्षोस्ति पापाहेरिव किल्बिषात् ॥ सुतीर्थादागतं व्यक्तं स्वाम्नायं-
 सुव्यवस्थितं ॥ सुस्वरेण सुवक्त्रेण प्रयुक्तं ब्रह्मराजते ॥ मंत्रोहीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्या प्रयुक्तो न तमर्थमाह ॥ स वाग्व-
 ज्रो यजमानं हिनस्ति यथैन्द्रशत्रुः स्वरतो पराधात् ॥ अवक्षरं हनायुष्यं विस्वरं व्याधिपीडितं ॥ अक्षताश्च रूपेण वज्रं प-
 तति मस्तके ॥ हस्तहीनं तु यो धीते स्वरवर्णविवर्जितं ॥ ऋग्यजुः सामभिर्दग्धो वियोनिमधिगच्छति ॥ हस्तेन वेदं यो धीते-
 स्वरवर्णार्थसंयुतं ॥ ऋग्यजुः सामभिः पूतो ब्रह्मलोके महीयते ॥ १० ॥ शंकरः शां करी प्रादाद्वाक्षी पुत्राय धीमते ॥
 वाङ्मयेभ्यः समाहृत्य देवीं वाचमिति स्थितिः ॥ येनाक्षरसाम्नायमधिगम्य महेश्वरात् ॥ कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै-
 पाणिनयेनमः ॥ येन धौतागिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः ॥ तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनयेनमः ॥ अज्ञानांधस्य

पाणि.

॥ २ ॥

लोकस्य ज्ञानां जनशलाकया ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै पाणिनेये नमः ॥ त्रिनयनमभिमुखनिःसृतामिमां य इह पठेत्प्र-
यतश्च सदा द्विजः ॥ स भवति धनधान्यपशुपुत्रकीर्तिमानतुलंच सुखंसमश्नुते दिवीति दिवीति ॥ ११ ॥ अथ शिक्षामा-
त्मोदात्तश्च हकारं स्वराणां यथा गीत्यचो स्पृष्टोदात्तं चाषस्तु शंकर एकादश ॥ ॥ इति पाणिनीयशिक्षासमाप्ता ॥ ॥

॥ शिक्षासमाप्ता ॥

॥ इति पाणिनीयशिक्षासंपूर्णा ॥

अथ ज्योतिषं-लगधः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ पंचसंवत्सरमयं युगाध्यक्षं प्रजापतिं ॥ दिनत्वय नमासांगं प्रणम्य शिरसा शुचिः ॥
 प्रणम्य शिरसा कालमभिवाद्य सरस्वतीं ॥ कालज्ञानं प्रवक्ष्यामि लगधस्य महात्मनः ॥ ज्योतिषामयनं कृत्स्नं प्रवक्ष्याम्य-
 नु पूर्वशः ॥ विप्राणां संमतं लोके यज्ञकालार्थं सिद्धये ॥ निरेकं द्वादशार्धाब्दं द्विगुणं गतसंज्ञिकं ॥ षष्ट्या षष्ट्या युतं द्वाभ्यां-
 पर्वणाराशिरुच्यते ॥ स्वरार्कमेके सोमार्कौ यदा साकं सवासवौ ॥ स्यात्तदा दियुगं माघस्तपः शुक्लो दिनं त्यजः ॥ १ ॥
 प्रपद्ये ते श्रविष्ठादौ सूर्या चान्द्रमसा बुदक् ॥ सार्पाधे दक्षिणार्कस्तु माघश्रावणयोः सदा ॥ धर्मवृद्धिरपां प्रस्थः क्षपाहास उ-
 दग्गतौ ॥ दक्षिणे तौ विपर्यस्तौ षण्मुहूर्त्ययने न तु ॥ द्विगुणं सप्तमं चाहुरयनाद्यं त्रयोदश ॥ चतुर्थदशमं चैव द्विर्युगमाद्यं-
 बहुलेप्युतौ ॥ वसुस्त्वष्टा भगोजश्च मित्रः सर्पाश्विनौ जलं ॥ धाता कश्यपाद्याश्चार्धपंचनभस्त्वृतुः ॥ भांशाः स्युरष्ट-
 काः कार्याः पक्षा द्वादश चोद्गताः ॥ एकादशगुणः स्योनः शुक्ले धर्धचैव दवायदि ॥ २ ॥ कार्या भांशाष्टकास्थाने कलाएका-
 न्नविंशतिः ॥ ऊनस्थाने द्विसप्ततीरुद्वपे दूनसंमिताः ॥ त्र्यहंशी भशेषो दिवसांशभागश्चतुर्दशस्याप्युपनीतभिन्नं ॥
 भार्धेधिके चाधिगते परेशे द्वाबुत्तमैकं नवकैरवेद्यं ॥ पक्षात्पंचदशाच्चोर्ध्वतद्भुक्तमिति निर्दिशेत् ॥ नवभिस्तूद्गतोऽंशः

ज्योति.

॥ ४ ॥

स्यादूनांशद्व्यधिकेनतु ॥ जौद्राघःखेश्वेहीरोषाचिन्मूषण्यःसोमाधानः ॥ रेमृधाश्वाओजस्तृष्वोहर्षेष्टाइट्यृक्षालिंगैः ॥
जावाद्यंशैःसमंविद्यात्पूर्वार्धेपार्वसूतरे ॥ भादानांशाच्चतुर्दशीकाष्ठानांदेविनाकलाः ॥ ३ ॥ कलादशचविंशस्या-
द्विमुहूर्तस्तुनाडिके ॥ द्वित्रिंशस्तत्कलानांतुषट्शतीत्र्यधिकंभवेत् ॥ नाडिकेद्वेमुहूर्तस्तुपंचाशत्पलमाषकं ॥ माष-
कात्कुंभकोद्रोणःकुटपैर्वर्धतेत्रिभिः ॥ ससप्तकुंभयुक्स्योनःसूर्याद्योनित्रयोदश ॥ नवमानिचपंचाहःकाष्ठाःपंचाक्षराः
स्मृताः ॥ श्रविष्ठाभ्यांगुणाभ्यस्तान्प्राग्विलग्नान्विनिर्दिशेत् ॥ सूर्यान्मासान्पल्लभ्यस्तान्विद्याच्चांद्रमसानृतून् ॥
अतीतपर्वभागेषुशोधयेद्विगुणांतिथिं ॥ तेषुमंडलभागेषुतिथिनिष्ठांगतोरविः ॥ ४ ॥ याःपर्वभादानकलास्तासुस-
प्तगुणांतिथिं ॥ प्रक्षिपेत्कलासमूहस्तुविद्यादादानकीःकलाः ॥ यदुत्तरस्यायनतोयनंस्याच्छेषंतुयदक्षिणतोयनस्य ॥
तदेवषष्ट्याद्विगुणंद्विभक्तंसद्वादशंस्याद्विसप्तमांशं ॥ तदर्धंदिनभागानांसदापर्वणिपर्वणि ॥ ऋतुशेषंतुतद्विद्यात्सं-
ख्यायसहपर्वणां ॥ इत्युपायसमुद्देशोभूयोप्येनंप्रकल्पयेत् ॥ ज्ञेयराशिगताभ्यस्तान्विभजेज्ज्ञानराशिषु ॥ अग्निः
प्रजापतिःसोमोरुद्रोदितिर्बृहस्पतिः ॥ सर्पाश्चपितरश्चैवभगश्चैवार्यमापिच ॥ ५ ॥ सवितात्वष्टाथवायुश्चंद्राग्नीमि-
त्रएवच ॥ इंद्रोनिर्ऋतिरापोवैविश्वेदेवास्तथैवच ॥ विष्णुर्वसवोवरुणोजएकपात्तथैवच ॥ अहिर्बुध्न्यस्तथापूषाश्वि-
नौयमएवच ॥ नक्षत्रदेवताएताएताभिर्यज्ञकर्मणि ॥ यजमानस्यशास्त्रज्ञैर्नामनक्षत्रजंस्मृतं ॥ इत्येतन्मासवर्षाणां-

वेदांग

॥ ४ ॥

मुहूर्तोदयपर्वणां ॥ दिनत्वयनमासांगव्याख्यातंलगधोब्रवीत् ॥ सोमसूर्यस्त्रिचरितोलोकाँल्लोकेचसंमितं ॥ सोम-
 सूर्यस्त्रिचरितोविद्वान्वेदविदश्रुते ॥ ६ ॥ विषुवंतद्गुणंद्वाभ्यांरूपहीनंतुषड्गुणं ॥ यल्लब्धंतानिपर्वाणितथोर्ध्वसातिथि-
 र्भवेत् ॥ माघशुक्लप्रवृत्तस्तुपौषकृष्णसमापिनः ॥ युगस्यपंचवर्षाणिकालज्ञानंप्रचक्षते ॥ तृतीयांनवमींचैवपौर्णमा-
 सींत्रयोदशीं ॥ षष्ठींचविषुवांप्रोक्तोद्वादश्यांचसमंभवेत् ॥ चतुर्दशीमुपवसथस्तथाभवेद्यथोदितोदिनमुपैतिचंद्र-
 माः ॥ माशुक्लाह्निकोयुंक्तेश्रविष्ठायांचवार्षिकीं ॥ यथाशिखामयूराणांनागानांमणयोयथा ॥ तद्वद्वेदांगशास्त्रा-
 णांज्योतिषंमूर्धनिस्थितं ॥ वेदाहियज्ञार्थमभिप्रवृत्ताःकालानुपूर्वाविहिताश्चयज्ञाः ॥ तस्मादिदंकालविधानशास्त्रं-
 योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञान्योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञानिति ॥ ७ ॥ ॥ पंचसंवत्सरंप्रपद्येतेकार्याःकलादशचयाःपर्व-
 सविताविषुवंसप्त ॥ ॥ इतिवेदांगज्योतिषंसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिवेदांगज्योतिषसंपूर्णं ॥

अथछन्दः-पिंगलनागः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ मयरसतजभनलगसंमितंभ्रमतिवाङ्मयंजगतियस्य ॥ सजयतिपिंगलनागःशि-
वप्रसादाद्विशुद्धमतिः ॥ त्रिगुरुंविद्धिमकारंलघ्वादिसमन्वितंयकाराख्यं ॥ लघुमध्यमंतुरेफंसकारमंतेगुरुनिबद्धं ॥
लघ्वंत्यंहितकारंजकारमुभयोर्लघुंविजानीयात् ॥ आदिगुरुंचभकारंनकारमिहपैंगलेत्रिलघुं ॥ दीर्घसंयोगपरंतथा-
स्वरव्यंजनांतमूष्मांतं ॥ सानुस्वारंचगुरुंकचिदवसानेपिलघ्वंत्यं ॥ आदिमध्यावसानेषुयस्तायांतिलाघवं ॥ भज-
सागौरवंयांतिमनौतुगुरुलाघवं ॥ त्रिविरामंदशवर्णेषणमात्रमुवाचपिंगलःसूत्रं ॥ छंदोवर्गपदार्थप्रत्ययहेतोश्चशा-
स्त्रादौ ॥ १ ॥ धीश्रीस्त्रीम् । वरासाय् । कागुहार् । वसुधास् । सातेकत् । कदासज् । किंवदम् । नहसन् ।
गृल् । गंते । ध्रादिपरः । हे । लौसः । ग्लौ । अष्टौवसवइति ॥ २ ॥ छंदः । गायत्री । दैव्येकं । आसुरीपंच-
दश । प्राजापत्याष्टौ । यजुषांषट् । साम्नांद्विः । ऋचांत्रिः । द्वौद्वौसाम्नांवर्धेत । त्रींस्त्रीनृचां । चतुरश्चतुरःप्रा-
जापत्यायाः । एकैकंशेषे । जह्यादासुरी । तान्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगत्यः । तिस्रस्त्रिस्तिस्रःसनाक्ष्यएकैका-
ब्राह्म्यः । प्राग्यजुषामार्ष्यइति ॥ ३ ॥ पादः । इयादिपूरणः । गायत्र्यावसवः । जगत्याआदित्याः । विराजो-

छंदाः

॥ ६ ॥

दिशः । त्रिष्टुभोरुद्राः । एकद्वित्रिचतुष्पादुक्तपादं । आद्यं चतुष्पादतुभिः । क्वचित्रिपादपिभिः । सापादनिचृत् । षट्सप्तकयोर्मध्येष्टावतिपादनिचृत् । द्वौ नवकौ षट्क्षणागी । विपरीतावाराही । षट्सप्तकाष्टकैर्वर्धमाना । विपरीताप्रतिष्ठा । तृतीयं द्विपाज्जागतगायत्राभ्यां । त्रिपात्रैष्टुभैः । उष्णिग्गायत्रौ जागतश्च । ककुम्मध्ये चेदंत्यः । पुरउष्णिक्पुरः ॥ ४ ॥ परोष्णिक्पुरः । चतुष्पादपिभिः । अनुष्टुप्गायत्रैः । त्रिपात्क्वचिज्जागताभ्यां च । मध्येते च । बृहती जागतस्त्रयश्च गायत्राः । पथ्या पूर्वश्चेत्तृतीयः । न्यंकुसारिणी द्वितीयः । स्कंधोग्रीवीकौष्टुकेः । उरो बृहतीयास्कस्य । उपरिष्टाद्वृहत्यंते । पुरस्ताद्वृहतीपुरः । क्वचिन्नवकाश्चत्वारः । वैराजौ गायत्रौ च । त्रिभिर्जागतैर्महाबृहती । सतो बृहतीतांडिनः । पंक्तिर्जागतौ गायत्रौ च । पूर्वौ चेदयुजौ सतः पंक्तिः । विपरीतौ च ॥ ५ ॥ आस्तारपंक्तिः परतः । प्रस्तारपंक्तिः पुरतः । विष्टारपंक्तिरंतः । संस्तारपंक्तिर्वहिः । अक्षरपंक्तिः पंचकाश्चत्वारः । द्वावप्यल्पशः । पदपंक्तिः पंच । चतुष्कषट्कौ त्रयश्च । पथ्या पंचभिर्गायत्रैः । जगती षड्भिः । एकेन त्रिष्टुब्ज्योतिष्मती । तथा जगती । पुरस्ताज्ज्योतिः प्रथमेन । मध्ये ज्योतिर्मध्यमेन । उपरिष्टाज्ज्योतिरंत्येन । एकस्मिन्पंचके छंदः शंकुमती । षट्के कुड्मती । त्रिपादनिष्ठमध्यापिपीलिकमध्या । विपरीतायवमध्या । ऊनाधिकेनैकेन निचृद्भुरिजौ । द्वाभ्यां विराट्स्वराजौ । आदितः संदिग्धे ॥ ६ ॥ देवतादितश्च । अग्निः सविता सोमो बृहस्पतिर्मित्रावरुणा विंद्रो विश्वे देवा देवताः । स्वराः षड्जक्रषभगांधारमध्यमपंचम-

वेदांगं

॥ ६ ॥

धैवतनिषादाः । सितसारंगपिशंगकृष्णनीललोहितगौरावर्णाः । आग्निवेश्यकाश्यपगौतमांगिरसभार्गवकौशिकवासि-
 ष्ठानिगोत्राणि । श्यामान्यतिच्छंदांसि । रोचनाभाःकृतयः । अनुक्तानांकामतोवर्णाइति ॥ ७ ॥ चतुःशतमुत्कृतिः ।
 चतुरश्रचतुरस्त्यजेदुत्कृतेः । तान्यभिसंव्याप्रेभ्यःकृतिः । प्रकृत्याचोपसर्गवर्जितः । धृत्यष्टिशक्करीजगत्यः । पृथक्-
 पृथक्पूर्वतएतान्येवैषां । द्वितीयंद्वितीयमतितः । अथलौकिकं । आत्रैष्टुभाच्चयदार्षि । पादश्चतुर्भागः । यथा-
 वृत्तसमाप्तिर्वा । लःसमुद्रागणः । गौगंतमध्यादिर्लश्च । स्वराअर्धचार्यार्ध । अत्रायुङ्गनज् । षष्ठोज् । न्लौवा ।
 न्लौचेत्पदंद्वितीयादि । सप्तमःप्रथमादि । अंत्येपंचमः ॥ ८ ॥ षष्ठश्चल् । त्रिषुगणेषुपादःपथ्याद्यचे । विपुला-
 न्या । चपलाद्वितीयचतुर्थौगमध्येजौ । पूर्वमुखपूर्वा । जघनपूर्वेतरत्र । उभयोर्महाचपला । आद्यर्धसमागीतिः ।
 अंत्येनोपगीतिः । उत्क्रमेणोद्गीतिः । अर्धवसुगणआर्यागीतिः । वैतालीयंद्विःस्वराअयुक्पादेयुग्वसवोतेर्लः ।
 गौपच्छंदसिकं । आपातलिकाभगौग । शेषेपरेणयुङ्गनसाकं । षट्चामिश्रायुजि । पंचमेनपूर्वःसाकंप्राच्यवृत्तिः ।
 अयुक्तृतीयेनोदीच्यवृत्तिः । आभ्यांयुगपत्प्रवृत्तकं । आयुक्चारुहासिनी ॥ ९ ॥ युगपरांतिका । गंताद्विर्वसवो-
 मात्रासमकलनवमः । द्वादशश्चवानवासिका । विश्लोकःपंचमाष्टमौ । चित्रानवमश्च । परयुंक्तेनोपचित्रा । एभिः
 पादाकुलकं । गीत्यार्यालः । शिखाविपर्यस्तार्धा । लःपूर्वश्चेज्योतिः । गश्चेत्सौम्या । चूलिकैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदं-

छंदाः

॥ ७ ॥

तेग । साग्येननसमालांगलइति ॥ १० ॥ वृत्तं । सममर्धसमंविषमंच । समंतावत्कृत्वःकृतमर्धसमंविषमंच ।
 राश्यूनं । ग्लितिसमानी । ल्गितिप्रमाणी । वितानमन्यत् । पादस्यानुष्टुब्बक्रं । नप्रथमात्सौ । द्वितीयचतुर्थयो
 रश्च । वान्यत् । यच्चतुर्थात् । पथ्यायुजोर्ज् । विपरीतैकीयं । चपलायुजोर्न । विपुलायुगलःसप्तमः । सर्वतःसैतव-
 स्य । भ्रौन्तौच । प्रतिपादंचतुर्वृद्ध्यापदचतुरूर्ध्व । गावंतआपीडः ॥ ११ ॥ गावादौचेत्प्रत्यापीडः । प्रत्यापीडो-
 गावादौच । प्रथमस्यविपर्यासेमंजरीलवत्यमृतधाराः । उद्गतामेकतसजौस्लौन्सौज्गौभ्रौज्गौस्जौस्जौग । तृती-
 यस्यसौरभकंनौभ्गौ । ललितंमौसौ । उपस्थितप्रचुपितंपृथगाद्यमसौज्भौगौस्त्रौज्भौगौस्त्रौज्भौगौ । वर्धमानंतृतीये-
 नौस्त्रौन्सौ । शुद्धविराट्पृषभंतज्राः । अर्धे । उपचित्रकंसौस्लौग्भौभ्गौग । द्रुतमध्याभौभ्गौद्भौज्गौ । वेगवतीसौ-
 स्गौभौभ्गौग । भद्रविराट्जौगौम्सौज्गौग । केतुमतीस्जौस्गौभ्रौन्गौग । आख्यानकीतौज्गौगूज्तौज्गौग । विप-
 रीताख्यानकीज्तौज्गौगूतौज्गौग । हरिणप्लुतासौस्लौद्भौभ्रौ । अपरवक्रंनौलौद्भौज्जौ । पुष्पिताग्रानौयौन्जौ-
 ज्जौग ॥ १२ ॥ यवमतीजौजौज्जौज्जौग । शिखैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदंतेग । खंजामहत्ययुजीति ॥ १३ ॥ यतिर्वि-
 विच्छेदः । तनुमध्यात्यौ । कुमारललिताज्सौग । माणवकाक्रीडितकंभ्तौल्गौ । चित्रपदाभौगौ । विद्युन्मालामौ-
 गौ । भुजगशिशुभृतानौम् । हलमुखीनौस् । शुद्धविराण्स्सौज्गौ । पणवोभ्रौय्गौ । रुक्मवतीभ्मौस्गौ । मयूरसा-

वेदांगं

॥ ७ ॥

रिणीजौगौ । मत्ताम्भौसगौ । उपस्थितात्जौगौ । एकरूपंसौजगौ । इन्द्रवज्रातौजगौ । उपेन्द्रवज्राज्जौगौ ।
 वाद्यंतावुपजातयः । दोधकम्भौभगौ । शालिनीस्तौलगौसमुद्रऋषयः ॥ १४ ॥ वातोर्मिम्भौलगौच । भ्रमरवि-
 लसितम्भौलौगौ । रथोद्धतानौलौगौ । स्वागतानौभगौ । वृत्तानौसौगौ । श्येनीजौलौगौ । जगती । वंशस्थाज्जौ-
 जौ । इन्द्रवंशातौजौ । द्रुतविलंबितम्भौभ्रौ । तोटकंसः । पुटोनौम्यौवसुसमुद्राः । जलोद्धतगतिज्जौज्जौसौरसर्तवः ।
 भुजंगप्रयातयः । स्रग्विणीरः । प्रमिताक्षराज्जौसौ । वैश्वदेवीमौयाविन्द्रियऋषयः । नवमालिनीज्जौभ्याविति
 ॥ १५ ॥ प्रहर्षिणीभ्रौजौगौत्रिकदशकौ । रुचिराज्भौसौगौसमुद्रनवकौ । मत्तमयूराम्तौयसौगौ । असंवाधाम्तौ-
 न्सौगाविन्द्रियनवकौ । अपराजितानौसौलगौस्वरऋषयः । प्रहरणकलितानौभ्रौलगौच । वसंततिलकाभ्रौजौगौ ।
 सिंहोन्नताकाश्यपस्य । उद्धर्षिणीसैतवस्य । चंद्रावर्तानौनौस् । मालर्तुनवकौचेत् । मणिगुणनिकरोवस्वृषयः ।
 मालिनीनौम्यौयूच । ऋषभगजविलसितम्भ्रौनौलगौस्वरनवकौ । हरिणीन्सौभ्रौसौलगौसमुद्रऋषयः । पृथ्वीज्जौ-
 ज्जौयलौगवसुनवकौ । वंशपत्रपतितम्भ्रौभ्रौलौगौदिगृषयः । मंदाक्रांताम्भौन्तौद्वौगौसमुद्रतुस्वराः । शिखरिणीयमौ-
 न्सौभ्रौगुतुरुद्राः । कुसुमितलतावेलितामृतौन्यौयाविन्द्रियतुस्वराः ॥ १६ ॥ शार्दूलविक्रीडितम्भ्रौज्जौतौगादित्य-
 ऋषयः । सुवदनाभ्रौभ्रौयभौलगौस्वरऋषिरसाः । ग्लितिवृत्तं । स्रग्धराभ्रौभ्रौयौयूत्रिःसप्तकाः । मद्रकम्भ्रौभ्रौभ्रौनौ-

छंदाः

॥ ८ ॥

दिगादित्याः । अश्वललितंजौभजौभजौभलौगुद्रादित्याः । मत्ताक्रीडामौलौनौनौलौगवसुपंचदशकौ । तन्वीभतौन्सौ-
 भौन्यौद्विरादित्याः । क्रौंचपदाभमौस्भौनौनौगभूतेंद्रियवस्वृषयः । भुजंगविजृंभितंमौलौनौसौलौगवसुरुद्रकृषयः ।
 अपवाहकोमौनौनौन्सौगौनवकर्तुरसेंद्रियाणि । दंडकोनौरः । प्रथमश्चंडवृष्टिप्रपातः । अन्यत्ररातमांडव्याभ्यां ।
 शेषःप्रचितइति ॥ १७ ॥ अत्रानुक्तंगाथा । द्विकौग्लौ । मिश्रौच । पृथग्लामिश्राः । वसवस्त्रिकाः । लर्धे ।
 सैकेग् । प्रतिलोमगुणंद्विर्लाद्यं । ततोभ्येकंजह्यात् । द्विरर्धे । रूपेशून्यं । द्विःशून्ये । तावदर्धेतद्गुणितं । द्विर्द्व्यनं ।
 तदंतानां । एकोनेद्धा । परेपूर्णपरेपूर्णमिति ॥ १८ ॥ मयद्वादशधीःपंचदशछंदःषोडशपादःपरोष्णिक्प्रस्तारपंक्ति-
 विंशतिर्विंशतिरेकविंशतिर्देवतादितोष्टौचतुःशतंषष्ठोविंशतिर्विंशतिर्युगपरांतिकात्रयोदशवृत्तंगावादौविंशतिर्विंशति-
 र्यवमतीत्रीणियतिर्विंशतिर्वातोर्मीमष्टादशप्रहर्षिणीविंशतिःशार्दूलविक्रीडितंपञ्चदशात्रानुक्तंसप्तदशाष्टादश ॥ १९ ॥
 इतिछंदःसमाप्तः ॥

वेदांगं

॥ ८ ॥

॥ इतिवेदांगछंदःसमाप्तः ॥

अथ निघंटुः यास्कः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ गौः । ग्मा । ज्मा । क्ष्मा । क्षा । क्ष्मा । क्षोणी । क्षितिः । अवनिः । उर्वी ।
 पृथ्वी । मही । रिपः । अर्दितिः । इळा । निर्ऋतिः । भूः । भूमिः । पूषा । गातुः । गोत्रेत्येकविंशतिः पृथिवी-
 नामधेयानि ॥ १ ॥ हेम । चंद्र । रुक्मं । अयः । हिरण्यं । पेशः । कृशनं । लोहं । कनकं । कांचनं । भर्म ।
 अमृतं । मरुत् । दत्रं । जातरूपमिति पंचदशहिरण्यनामानि ॥ २ ॥ अंबरं । वियत् । व्योम । वह्निः । धन्व ।
 अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं । सगरः । समुद्रः । अध्वरमिति षोड-
 शांतरिक्षनामानि ॥ ३ ॥ स्वः । पृश्निः । नाकः । गौः । विष्टप् । नभ इति षडसाधारणानि ॥ ४ ॥ खेदयः ।
 किरणाः । गावः । रश्मयः । अभीशवः । दीधितयः । गर्भस्तयः । वनं । उस्त्राः । वसवः । मुरीचिपाः । मयूखाः ।
 सप्तऋषयः । साध्याः । सुपर्णा इति पंचदशरश्मिनामानि ॥ ५ ॥ आताः । आशाः । उपराः । आष्ठाः । काष्ठाः ।
 व्योम । कुकुभः । हरित इत्यष्टौ दिङ्नामानि ॥ ६ ॥ श्यावी । क्षपा । शर्वरी । अक्तुः । ऊर्म्या । राम्या ।
 यम्या । नम्या । दोषा । नक्ता । तमः । रजः । असिक्की । पर्यस्वती । तमस्वती । धृताची । शिरिणा । मोकी ।
 शोकी । ऊधः । पर्यः । हिमा । वस्वीति त्रयोविंशतीरात्रिनामानि ॥ ७ ॥ विभावरौ । सुनरी । भास्वती । ओ-

निघंटुः

॥ ९ ॥

दती । चित्रामघा । अर्जुनी । वाजिनी । वाजिनीवती । सुम्नावरी । अहना । द्योतना । श्वेत्या । अरुपी ।
 सूनृता । सूनृतावती । सूनृतावरीतिषोळशोषोनामानि ॥ ८ ॥ वस्तोः । द्युः । भानुः । वासरं । स्वसराणि ।
 प्रंसः । घर्मः । घृणः । दिनं । दिवा । दिवेदिवे । द्यविद्यवीतिद्वादशाहर्नामानि ॥ ९ ॥ अद्रिः । ग्रावा ।
 गोत्रः । वलः । अश्रः । पुरुभोजाः । वलिशानः । अश्मा । पर्वतः । गिरिः । व्रजः । चरुः । वराहः । शंवरः ।
 रौहिणः । रैवतः । फलिगः । उपरः । उपलः । चमसः । अहिः । अश्रं । वलाहकः । मेघः । दृतिः । ओदनः ।
 वृषंधिः । वृत्रः । असुरः । कोशइतित्रिंशन्मेघनामानि ॥ १० ॥ श्लोकः । धारा । इळा । गौः । गौरी । गांधर्वी ।
 गुभीरा । गुंभीरा । मंद्रा । मंद्राजनी । वाशी । वाणी । वाणीची । वाणः । पविः । भारती । धूमनिः ।
 नाळी । मेळिः । मेना । सूर्या । सरस्वती । निवित् । स्वाहा । वशुः । उपन्दिः । मायुः । काकुत् । जिह्वा ।
 घोषः । स्वरः । शब्दः । स्वनः । ऋक् । होत्रा । गीः । गाथा । गुणः । धेना । ग्नाः । विपा । नना । कशा ।
 धिषणा । नौः । अक्षरं । मही । अदितिः । शची । वाक् । अनुष्टुप् । धेनुः । वल्गुः । गल्दा । सरः । सुपर्णी ।
 बेकुरेतिसप्तपंचाशद्वाङ्नामानि ॥ ११ ॥ अर्णः । क्षोदः । क्षद्गं । नभः । अंभः । कबंधं । सलिलं । वाः । वनं ।
 घृतं । मधु । पुरीषं । पिप्पलं । क्षीरं । विषं । रेतः । कशः । जन्म । बृवूकं । वुसं । तुग्र्या । ब्रुवरं । सुक्षेम ।

वेदांगं

॥ ९ ॥

ध॒रुणं । सु॒रा । अ॒र॒रि॒दा॒नि । ध्व॒स्म॒न्वत् । ज॒मि । आ॒यु॒धा॒नि । क्ष॒पः । अ॒हिः । अ॒क्षरं । स्रो॒तः । तृ॒प्तिः ।
 र॒सः । उ॒द॒कं । प॒यः । स॒रः । भे॒ष॒जं । स॒हः । श॒वः । य॒हः । ओ॒जः । सु॒खं । क्ष॒त्रं । आ॒व॒याः । शु॒भं । या॒दुः ।
 भू॒तं । भु॒वं । भ॒वि॒ष्यत् । आ॒पः । म॒हत् । व्यो॒म । य॒शः । म॒हः । स॒र्णी॒कं । स्व॒र्ती॒कं । स॒ती॒नं । ग॒ह॒नं ।
 ग॒भी॒रं । ग॒भ॒रं । ई॒ । अ॒न्नं । ह॒विः । स॒द्मं । स॒दनं । ऋ॒तं । यो॒निः । ऋ॒त॒स्य॒यो॒निः । स॒त्यं । नी॒रं । र॒यिः ।
 स॒त् । पू॒र्णं । स॒र्वं । अ॒क्षि॒तं । ब॒र्हिः । ना॒मं । स॒र्पिः । अ॒पः । प॒वि॒त्रं । अ॒मृ॒तं । इ॒न्दुः । हे॒म । स्वः । स॒र्गाः ।
 श॒ं॒ब॒रं । अ॒भ॒वै । व॒पुः । अ॒ंबु । तो॒यं । तू॒यं । कृ॒पी॒टं । शु॒क्रं । ते॒जः । स्व॒धा । वा॒रि॒ । ज॒लं । ज॒ला॒षं । इ॒द॒मि॒-
 त्ये॒क॒श॒त॒मु॒द॒क॒ना॒मा॒नि ॥ १२ ॥ अ॒व॒न॒यः । य॒व्याः । खाः । सी॒राः । स्रो॒त्याः । ए॒न्यः । धु॒न॒यः । रु॒जा॒नाः ।
 व॒क्ष॒णाः । खा॒दो॒अ॒र्णाः । रो॒ध॒च॒क्राः । ह॒रि॒तः । स॒रि॒तः । अ॒ग्र॒वः । न॒भ॒न्वः । व॒ध्वः । हि॒र॒ण्य॒व॒र्णाः । रो॒हि॒तः ।
 स॒स्रु॒तः । अ॒र्णाः । सि॒ध॒वः । कु॒ल्याः । व॒र्यः । उ॒र्व्यः । इ॒रा॒व॒त्यः । पा॒र्व॒त्यः । स्र॒व॒त्यः । ऊ॒र्ज॒स्व॒त्यः । प॒र्य॒स्व॒त्यः ।
 त॒र॒स्व॒त्यः । स॒र॒स्व॒त्यः । ह॒र॒स्व॒त्यः । रो॒ध॒स्व॒त्यः । भा॒स्व॒त्यः । अ॒जि॒राः । मा॒तरः । न॒द्य॒इ॒ति॒स॒प्त॒त्रिं॒श॒न्न॒दी॒ना॒-
 मा॒नि ॥ १३ ॥ अ॒त्यः । ह॒यः । अ॒र्वा । वा॒जी । स॒प्तिः । व॒ह्निः । द॒धि॒क्राः । द॒धि॒क्रा॒वा । ए॒त॒ग्वः । ए॒त॒शः ।
 पै॒द्वः । दौ॒र्ग॒हः । औ॒च्चै॒श्र॒व॒सः । ता॒क्ष्यः । आ॒शुः । ब्र॒ह्मः । अ॒रु॒षः । मां॒श्र॒त्वः । अ॒व्य॒थ॒यः । इ॒ये॒ना॒सः ।

निघंटुः

॥ ९ ॥

दंती । चित्रामघा । अर्जुनी । वाजिनी । वाजिनीवती । सुम्नावरी । अहना । द्योतना । श्वेत्या । अरुषी ।
 सूनृता । सूनृतावती । सूनृतावरीतिषोळशोषोनामानि ॥ ८ ॥ वस्तोः । द्युः । भानुः । वासरं । स्वसराणि ।
 घंसः । घर्मः । घृणः । दिनं । दिवा । दिवेदिवे । द्यविद्यवीतिद्वादशाहर्नामानि ॥ ९ ॥ अद्रिः । ग्रावा ।
 गोत्रः । वलः । अश्रः । पुरुभोजाः । वलिशानः । अश्मा । पर्वतः । गिरिः । व्रजः । चरुः । वराहः । शंबरः ।
 रौहिणः । रैवतः । फलिगः । उपरः । उपलः । चमसः । अहिः । अश्रं । बलाहकः । मेघः । हतिः । ओदनः ।
 वृषंधिः । वृत्रः । असुरः । कोशइतित्रिंशन्मेघनामानि ॥ १० ॥ श्लोकः । धारा । इळा । गौः । गौरी । गांधर्वी ।
 गभीरा । गंभीरा । मंद्रा । मंद्राजनी । वाशी । वाणी । वाणीची । वाणः । पविः । भारती । धमनिः ।
 नाळी । मेळिः । मेना । सूर्या । सरस्वती । निवित् । स्वाहा । वभुः । उपन्दिः । मायुः । काकुत् । जिह्वा ।
 घोषः । स्वरः । शब्दः । स्वनः । ऋक् । होत्रा । गीः । गाथा । गुणः । धेना । ग्नाः । विपा । नना । कशा ।
 धिषणा । नौः । अक्षरं । मही । अदितिः । शची । वाक् । अनुष्टुप् । धेनुः । वल्गुः । गल्दा । सरः । सुपर्णी ।
 बेकुरेतिसप्तपंचाशद्वाङ्नामानि ॥ ११ ॥ अर्णः । क्षोदः । क्षन्न । नभः । अंभः । कबंधं । सलिलं । वाः । वनं ।
 घृतं । मधु । पुरीषं । पिप्पलं । क्षीरं । विषं । रेतः । कशः । जन्म । बृवूकं । वुसं । तुश्या । बवूरं । सुक्षेमं ।

वेदांगं

॥ ९ ॥

ध॒रुणं । सु॒रा । अ॒र॒रि॒दा॒नि । ध्व॒स्म॒न्वत् । ज॒ामि । आ॒यु॒धा॒नि । क्ष॒पः । अ॒हिः । अ॒क्षरं । स्रो॒तः । तृ॒प्तिः ।
 र॒सः । उ॒द॒कं । प॒यः । स॒रः । भे॒ष॒जं । स॒हः । श॒वः । य॒हः । ओ॒जः । सु॒खं । क्ष॒त्रं । आ॒व॒याः । शु॒भं । या॒दुः ।
 भू॒तं । भु॒व॒नं । भ॒वि॒ष्यत् । आ॒पः । म॒हत् । व्यो॒म । य॒शः । म॒हः । स॒र्णी॒कं । स्वृ॒ती॒कं । स॒ती॒नं । ग॒ह॒नं ।
 ग॒भी॒रं । ग॒भ॒रं । ई॒ । अ॒न्नं । ह॒विः । स॒द्मं । स॒द॒नं । ऋ॒तं । यो॒निः । ऋ॒त॒स्य॒यो॒निः । स॒त्यं । नी॒रं । रु॒यिः ।
 स॒त् । पू॒र्णं । स॒र्वं । अ॒क्षि॒तं । ब॒र्हिः । ना॒मं । स॒र्पिः । अ॒पः । प॒वि॒त्रं । अ॒मृ॒तं । इ॒न्दुः । हे॒म । स्वः । स॒र्गाः ।
 श॒व॒रं । अ॒भ्वं । व॒पुः । अ॒ंबु । तो॒यं । तू॒यं । कृ॒पी॒टं । शु॒क्रं । ते॒जः । स्व॒धा । वा॒रि । ज॒लं । ज॒ला॒षं । इ॒दमि॒-
 त्ये॒क॒श॒त॒मु॒द॒क॒ना॒मा॒नि ॥ १२ ॥ अ॒व॒न॒यः । य॒व्याः । खाः । सी॒राः । स्रो॒त्याः । ए॒न्यः । धु॒न॒यः । रु॒जा॒नाः ।
 वं॒क्ष॒णाः । खा॒दो॒अ॒र्णाः । रो॒ध॒च॒क्राः । ह॒रि॒तः । स॒रि॒तः । अ॒ग्न॒वः । न॒भ॒न्वः । व॒ध्वः । हि॒र॒ण्य॒व॒र्णाः । रो॒हि॒तः ।
 स॒स्रु॒तः । अ॒र्णाः । सि॒ध॒वः । कु॒ल्याः । व॒र्यः । उ॒र्व्यः । इ॒रा॒व॒त्यः । पा॒र्व॒त्यः । स्र॒व॒त्यः । ऊ॒र्ज॒स्व॒त्यः । प॒र्य॒स्व॒त्यः ।
 तर॒स्व॒त्यः । सर॒स्व॒त्यः । हर॒स्व॒त्यः । रो॒ध॒स्व॒त्यः । भा॒स्व॒त्यः । अ॒जि॒राः । मा॒तरः । न॒द्य॒इति॒स॒प्त॒त्रिं॒श॒न्न॒दी॒ना॒-
 मा॒नि ॥ १३ ॥ अ॒त्यः । ह॒यः । अ॒र्वा । वा॒जी । स॒प्तिः । व॒र्हिः । द॒धि॒क्राः । द॒धि॒क्रा॒वा । ए॒त॒ग्वः । ए॒त॒शः ।
 पै॒द्वः । दौ॒र्ग॒हः । औ॒च्चै॒श्च॒व॒सः । ता॒क्ष्यः । आ॒शुः । ब्र॒ध्नः । अ॒रु॒षः । मां॒श्च॒त्वः । अ॒व्य॒थ॒यः । इ॒ये॒ना॒सः ।

निघंटुः

॥ १० ॥

सुपर्णाः । पतंगाः । नरः । ह्यार्याणां । हुंसासः । अश्वाइतिषड्विंशतिरश्वनामानि ॥ १४ ॥ हरीन्द्रस्य । रोहि-
तोन्नेः । हरितआदित्यस्य । रासभावश्विनोः । अजाःपुष्णः । पृषत्योमरुतां । अरुणयोगावउषसां । श्यावाः
सवितुः । विश्वरूपाबृहस्पतेः । नियुतोवायोरितिदशादिष्टोपयोजनानि ॥ १५ ॥ भ्राजते । भ्राशते । आशयति ।
दीदयति । शोचति । मंदते । भंदते । रोचते । ज्योतते । द्योतते । द्युमदित्येकादशज्वलतिकर्माणः ॥ १६ ॥
जमत् । कल्मलीकिनं । जंजणाभवन् । मल्मलाभवन् । अर्चिः । शोचिः । तपः । तेजः । हरः । हर्णिः । शृंगा-
णिशृंगाणीत्येकादशज्वलतोनामधेयानि ॥ १७ ॥ गौर्हेमांबरंस्वः । खेदय आताः श्यावीविभावरीवस्तोरद्रिश्लोकोर्णो-
वनयोल्योहरीन्द्रस्य भ्राजतेजमदितिसप्तदश ॥ इतिनिघंटेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अपः । अमः । दंसः । वेषः । वेपः । विष्टी । व्रतं । कर्वरं । करुणं । शक्म । क्रतुः । करणानि । करांसि ।
करिंक्रत् । करंती । चक्रत् । कर्त्तुं । कर्त्तौः । कर्त्तुवै । कृत्वी । धीः । शचीं । शमीं । शिमीं । शक्तिः । शिल्प-
मितिषड्विंशतिः कर्मनामानि ॥ १ ॥ तुक् । तोकं । तनयः । तोक्म । तक्मा । शेषः । अमः । गयः । जाः ।
अपत्यं । युहुः । सुनुः । नपात् । प्रजा । बीजमितिपंचदशापत्यनामानि ॥ २ ॥ मनुष्याः । नरः । धवाः ।
जंतवः । विशः । क्षितयः । कृष्टयः । चर्षणयः । नहुषः । हरयः । मर्याः । मर्त्याः । मर्ताः । व्राताः । तुर्वशाः ।

वेदांगं

॥ १० ॥

द्रुह्यवः । आयवः । यदवः । अनवः । पूरवः । जगतः । तस्थुषः । पंचजनाः । विवस्वतः । पृतनाइतिपंचविं-
 शतिर्मनुष्यनामानि ॥ ३ ॥ आयती । च्यवाना । अभीशू । अमवाना । विनंगुसौ । गभस्ती । कुरस्तौ । बाहू ।
 भुरिजौ । क्षिपस्ती । शक्ररी । भरित्रेतिद्वादशबाहुनामानि ॥ ४ ॥ अग्रुवः । अण्व्यः । क्षिपः । विशः ।
 शर्याः । रशनाः । धीतयः । अथर्यः । विपः । कक्ष्याः । अवनयः । हरितः । स्वसारः । जामयः । सनाभयः ।
 योक्राणि । योजनानि । धुरः । शाखाः । अभीशवः । दीर्घितयः । गभस्तयइतिद्वाविंशतिरंगुलिनामानि ॥ ५ ॥
 वरिम । उश्मसि । वेति । वेनति । वेसति । वांछति । वष्टि । वनोति । जुषते । हर्यति । आचके । उशिक्र ।
 मन्यते । छन्त्सत् । चाकनत् । चकमानः । कनति । कानिषदित्यष्टादशकांतिकर्माणः ॥ ६ ॥ अंधः । वाजः ।
 पयः । श्रवः । पृक्षः । पितुः । सुतः । सिनै । अवः । क्षु । धासिः । इरा । इळा । इषं । ऊर्क । रसः । स्वधा ।
 अर्कः । क्षद्ग । नेमः । ससं । नमः । आयुः । सनृता । ब्रह्म । वर्चः । कीलालं । यशइत्यष्टाविंशतिरन्ननामानि
 ॥ ७ ॥ आवयति । भवति । वभस्ति । वेति । वैवेष्टि । अविष्यन् । वप्सति । भसथः । बब्धां । हरतीतिदशा-
 त्तिकर्माणः ॥ ८ ॥ ओजः । पाजः । शवः । तवः । तरः । त्वक्षः । शर्धः । बाधः । नृम्णं । तविषी । शुष्मं ।
 शुष्णं । दक्षः । वीलु । च्यौलं । शूषं । सहः । यहः । वधः । वर्गः । वृजिनै । वृक् । मज्मना । पौस्यानि ।

निघंटुः

॥ ११ ॥

धूर्णसिः । द्रविणं । स्पंद्रासः । शंवरमित्यष्टाविंशतिर्बलनामानि ॥ ९ ॥ मधं । रेक्णः । रिक्थं । वेदः । वरिवः ।
 श्वात्रं । रलं । रयिः । क्षत्रं । भगः । मीहुं । गयः । द्युम्नं । इन्द्रियं । वसु । रायः । राधः । भोजनं । तना ।
 नृम्णं । बंधुः । मेधा । यशः । ब्रह्म । द्रविणं । श्रवः । वृत्रं । वृतमित्यष्टाविंशतिरेवधननामानि ॥ १० ॥
 अह्या । उस्त्रा । उस्त्रिया । अही । मही । अदितिः । इळा । जगती । शक्करीतिनवगोनामानि ॥ ११ ॥ रेळते ।
 हेळते । भामते । भूणीयते । श्रीणाति । भ्रेषति । दोधति । वनुष्यति । कंपते । भोजतइतिदशक्रुध्यतिकर्माणः
 ॥ १२ ॥ हेळः । हरः । हृणिः । त्यजः । भामः । एहः । ह्वरः । तपुषी । जुर्णिः । मन्युः । व्यथिरित्येकादश-
 क्रोधनामानि ॥ १३ ॥ वर्तते । अयते । लोटते । लोठते । स्यंदते । कसति । सर्पति । स्यमति । स्रवति ।
 संस्रते । अवति । श्रोतति । ध्वंसति । वेनति । माष्टि । भुरण्यति । शवति । कालयति । पेलयति । कंठति ।
 पिस्यति । बिस्यति । मिस्यति । प्रवते । प्लवते । च्यवते । कवते । गवते । नवते । क्षोदति । नक्षति । सक्षति ।
 न्यक्षति । सचति । ऋच्छति । तुरीयति । चतति । अतति । गति । इयक्षति । सश्चति । त्सरति । रंहति ।
 यतते । भ्रमति । भ्रजति । रजति । लजति । क्षियति । धमति । मिनाति । ऋण्वति । ऋणोति । स्वरति ।
 सिसति । वेषिष्टि । योषिष्टि । रिणाति । रीयते । रेजति । दध्यति । दुभ्नोति । युध्यति । धन्वति । अरुषति ।

वेदांगं

॥ ११ ॥

आर्यति । डीयते । तर्कति । दीयति । ईषति । फणति । हनति । अर्दति । मर्दति । ससृते । नसते । हर्यति । इयति ।
 ईते । ईखते । ज्रयति । श्वात्रति । गति । आगनीगति । जंगति । जिन्वति । जसति । गमति । ध्रति ।
 ध्राति । ध्रयति । वहते । रथर्यति । जेहते । ष्वःकति । क्षुपति । प्साति । वार्ति । यार्ति । इषति । द्राति ।
 द्रूळति । एजति । जमति । जवति । वंचति । अनिति । पवते । हंति । सेधति । अगन् । अजगन् । जिगाति ।
 पतति । इन्वति । द्रमति । द्रवति । वेति । हयंतात् । एति । जगायात् । अयुथुरिति द्वाविंशतंगतिकर्माणः
 ॥ १४ ॥ नु । मधु । द्रवत् । ओषं । जीराः । जुर्णिः । शूर्ताः । शुघनासः । शीभं । तृषु । तूयं । तूर्णिः ।
 अजिरं । भुरण्युः । शु । आशु । प्राशुः । तूतुजिः । तूतुजानः । तुज्यमानासः । अज्राः । साचीवित् ।
 द्युगत् । ताजत् । तरणिः । वातरंहाइति षड्विंशतिः क्षिप्रनामानि ॥ १५ ॥ तळित् । आसात् । अंबरं ।
 तुर्वशं । अस्तमीके । आके । उपाके । अर्वाके । अंतमानां । अवमे । उपमइत्येकादशांतिकनामानि ॥ १६ ॥
 रणः । विवाक् । विखादः । नदनुः । भरे । आक्रंदे । आहवे । आजौ । पृतनाज्यं । अभीके । समीके ।
 समसत्यं । नेमाधिता । संकाः । समितिः । समनं । मीहे । पृतनाः । स्पृधः । मृधः । पृतसु । समत्सु ।
 समर्ये । समरणे । समोहे । समिथे । संख्ये । संगे । संयुगे । संगथे । संगमे । वृत्रतूर्ये । पृक्षे । आणौ ।

निघंटुः

॥ १२ ॥

शूरसातौ । वाजसातौ । समनीके । खलै । खजै । पौस्यै । महाधने । वाजे । अज्म । सङ्ग । संयत् ।
 संवतइतिषट्चत्वारिंशत्संग्रामनामानि ॥ १७ ॥ इन्वति । नक्षति । आक्षाणः । आनद् । आष्ट । आपनः ।
 अशत् । नशत् । आनशे । अश्रुतइतिदशव्याप्तिकर्माणः ॥ १८ ॥ दुश्नोति । श्रथति । ध्वरति । धूर्वति ।
 वृणक्ति । वृश्चति । कृण्वति । कृतति । श्वसिति । नभते । अर्दयति । स्तृणति । स्नेहयति । यातयति ।
 स्फुरति । स्फुलति । निर्वपंतु । अवतिरति । वियातः । आतिरत् । तळित् । आखंडल । द्रूणति । रम्णति ।
 शृणति । शृणाति । तृणेहि । ताहि । नितोशते । निर्बर्हयति । मिनाति । मिनोति । धमतीतित्रयस्त्रिंशद्वध-
 कर्माणः ॥ १९ ॥ दिद्युत् । नेमिः । हेतिः । नमः । पविः । सृकः । वृकः । वधः । वज्रः । अर्कः । कुत्सः ।
 कुलिशः । तुंजः । तिग्मः । मेनिः । स्वधितिः । सार्यकः । परशुरित्यष्टादशवज्रनामानि ॥ २० ॥ इरज्यति ।
 पत्यते । क्षयति । राजतीतिचत्वारण्यैश्वर्यकर्माणः ॥ २१ ॥ राष्ट्री । अर्यः । नियुत्वान् । इनइनइतिचत्वारिंश-
 रनामानि ॥ २२ ॥ अपस्तुङ्गानुष्या आयत्य । ग्रुवोवृश्म्यंधावयत्योजोमधमध्यारेळतेहेळोवर्ततेनुतळिद्रणइन्वतिदु-
 श्नोतिदिद्युदिर्ज्यतिराष्ट्रीद्वाविंशतिः ॥ इतिनैघंटुकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ उरु । तुवि । पुरु । भूरि । शश्वत् । विश्वं । परीणसा । व्यानशिः । शतं । सहस्रं । सलिलं । कुविदि-

वेदांगं

॥ १२ ॥

तिद्वादशबहुनामानि ॥ १ ॥ ऋहन् । ह्रस्वः । निघृष्वः । मायुकः । प्रतिष्ठा । कृधु । वस्त्रकः । द्भ्रं । अर्भकः ।
 क्षुल्लकः । अल्पइत्येकादशह्रस्वनामानि ॥ २ ॥ महत् । ब्रध्नः । ऋष्वः । बृहत् । उक्षितः । तवसः । तविषः ।
 महिषः । अभ्वः । ऋभुक्षाः । उक्षाः । विहायाः । यह्वः । ववक्षिथ । विवक्षसे । अंभृणः । माहिनः । गभीरः ।
 ककुहः । रभसः । ब्राधन् । विरप्शी । अर्द्धुतं । बर्हिष्ठः । बर्हिषदितिपंचविंशतिर्महन्नामानि ॥ ३ ॥ गयः ।
 कृदरः । गर्तः । हर्म्यं । अस्तं । पस्त्यं । दुरोणे । नीलं । दुर्याः । स्वसराणि । अमा । दमै । कृत्तिः । योनिः ।
 सन्न । शरणं । वरूथं । छर्दिः । छदिः । छाया । शर्म । अज्मेतिद्वाविंशतिर्गृहनामानि ॥ ४ ॥ इरज्यति ।
 विधेम । सपर्यति । नमस्यति । दुवस्यति । ऋधोति । ऋणद्धि । ऋच्छति । सपति । विवासतीतिदशपरिचरण-
 कर्माणः ॥ ५ ॥ शिवाता । शतरा । शार्तपंता । शिल्गुः । स्यूमकं । शेवृधं । मयः । सुगम्यं । सुदिनं ।
 शूषं । शुनं । शग्मं । भेषजं । जलाषं । स्योनं । सुम्रं । शेवं । शिवं । शं । कमितिविंशतिःसुखनामानि ॥ ६ ॥
 निर्णिक् । वत्रिः । वर्षः । वपुः । अमतिः । अप्सः । प्सु । अम्रः । पिष्टं । पेशः । कृशनं । मरुत् । अर्जुनं ।
 ताम्रं । अरुषं । शिल्पमितिषोडशरूपनामानि ॥ ७ ॥ अस्त्रेमा । अनेमा । अनेद्यः । अनवद्यः । अनभिश्शस्त्यः ।
 उक्थ्यः । सुनीथः । पाकः । वासः । वायुनमितिदशप्रशासनामानि ॥ ८ ॥ केतुः । केतः । चेतः । चित्तं । क्रतुः ।

निघंटुः

॥ १२ ॥

शूरसातौ । वाजसातौ । समनीके । खलै । खजै । पौस्यै । महाधने । वाजे । अज्म । सङ्ग । संयत् ।
 संवतइतिषट्चत्वारिंशत्संग्रामनामानि ॥ १७ ॥ इन्वति । नक्षति । आक्षाणः । आनद् । आष्ट । आप्नः ।
 अशत् । नशत् । आनशे । अश्रुतइतिदशव्याप्तिकर्माणः ॥ १८ ॥ दुश्नोति । श्रथति । ध्वरति । धूर्वति ।
 वृणक्ति । वृश्चति । कृण्वति । कृतति । श्वसिति । नभते । अर्दयति । स्तृणति । स्नेहयति । यातयति ।
 स्फुरति । स्फुलति । निर्वपंतु । अवतिरति । वियातः । आतिरत् । तळित् । आखंडल । द्रूणति । रम्णति ।
 शृणति । शृणाति । तृणेहि । ताहि । नितोशते । निर्बर्हयति । मिनाति । मिनोति । धमतीतित्रयस्त्रिंशद्ब्रह्म-
 कर्माणः ॥ १९ ॥ दिद्युत् । नेमिः । हेतिः । नमः । पविः । सृकः । वृकः । वधः । वज्रः । अर्कः । कुत्सः ।
 कुलिशः । तुंजः । तिग्मः । मेनिः । स्वधितिः । सायकः । परशुरित्यष्टादशवज्रनामानि ॥ २० ॥ इरज्यति ।
 पत्यते । क्षयति । राजतीतिचत्वारण्येश्वर्यकर्माणः ॥ २१ ॥ राष्ट्री । अर्यः । नियुत्वान् । इनइनइतिचत्वारिंश-
 रनामानि ॥ २२ ॥ अपस्तुङ्गानुष्या आयत्य । ग्रुवोवृश्म्यंधावयत्योजोमधमध्यारेळतेहेळोवर्ततेनुतळिद्रणइन्वतिदु-
 श्नोतिदिद्युदिर्ज्यतिराष्ट्रीद्वाविंशतिः ॥ इतिनैघंटुकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ उरु । तुवि । पुरु । भूरि । शश्वत् । विश्वं । परीणसा । व्यानशिः । शतं । सहस्रं । सलिलं । कुविदि-

वेदांगं

॥ १२ ॥

तिद्वादशबहुनामानि ॥ १ ॥ ऋहन् । ह्रस्वः । निघृष्वः । मायुकः । प्रतिष्ठा । कृधु । वस्त्रकः । द्भ्रं । अर्भकः ।
 क्षुलुकः । अल्पइत्येकादशह्रस्वनामानि ॥ २ ॥ महत् । ब्रध्नः । ऋष्वः । बृहत् । उक्षितः । तवसः । तविषः ।
 महिषः । अश्वः । ऋभुक्षाः । उक्षाः । विहायाः । युहः । ववक्षिथ । विवक्षसे । अंभृणः । माहिनः । गभीरः ।
 ककुहः । रभसः । ब्राधन् । विरप्शी । अद्भुतं । बंहिष्ठः । बर्हिषदितिपंचविंशतिर्महन्नामानि ॥ ३ ॥ गयः ।
 कृदरः । गर्तः । हर्म्यं । अस्तं । पस्त्यं । दुरोणे । नीलं । दुर्याः । स्वसराणि । अमा । दमै । कृत्तिः । योनिः ।
 सद्मं । शरणं । वरूथं । छुर्दिः । छुदिः । छाया । शर्म । अज्मेतिद्वाविंशतिर्गृहनामानि ॥ ४ ॥ इरज्यति ।
 विधेम । सपर्यति । नमस्यति । दुवस्यति । ऋधोति । ऋणद्धि । ऋच्छति । सपति । विवासतीतिदशपरिचरण-
 कर्माणः ॥ ५ ॥ शिवाता । शतरा । शार्तपंता । शिल्गुः । स्यूमकं । शेवृधं । मयः । सुगम्यं । सुदिनं ।
 शूषं । शुनं । शग्मं । भेषजं । जलाषं । स्योनं । सुम्रं । शेवं । शिवं । शं । कमितिविंशतिःसुखनामानि ॥ ६ ॥
 निर्णिक् । वत्रिः । वर्षः । वपुः । अमर्तिः । अप्सः । प्सु । अम्रः । पिष्टं । पेशः । कृशनं । मरुत् । अर्जुनं ।
 ताम्रं । अरुषं । शिल्पमितिषोडशरूपनामानि ॥ ७ ॥ अस्त्रेमा । अनेमा । अनेद्यः । अनवद्यः । अनभिशस्त्यः ।
 उक्थ्यः । सुनीथः । पाकः । वामः । वयुनमितिदशप्रशस्यनामानि ॥ ८ ॥ केतुः । केतः । चेतः । चित्तं । क्रतुः ।

निघंटुः
॥ १३ ॥

असुः । धीः । शची । माया । व्युन । अभिरूयेत्येकादशप्रज्ञानामानि ॥ ९ ॥ बद् । श्रत् । सुत्रा । अज्जा ।
इत्था । ऋतमितिषट्सत्यनामानि ॥ १० ॥ चिक्यत् । चाकनत् । अचक्ष्म । चष्टे । विचष्टे । विचर्षणिः ।
विश्वचर्षणिः । अवचाकशदित्यष्टौपश्यतिकर्माणः ॥ ११ ॥ हिकं । नुकं । सुकं । आहिकं । आकी । नकिः ।
मार्किः । नकी । आकृतमिति नवोत्तराणिपदानिसर्वपदसमाम्नानाय ॥ १२ ॥ इदमिव । इदंयथा । अग्निर्नये ।
चतुरंश्चिद्दमानात् । ब्राह्मणाव्रतचारिणः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतवयाः । जारआभर्ग । मेषोभूतोभियंनयः । तद्रूपः ।
तद्वर्णः । तद्वत् । तथेत्युपमाः ॥ १३ ॥ अर्चति । गायति । रेभति । स्तोभति । गूढयति । गुणाति । जर्ते ।
हयते । नदति । पृच्छति । रिहति । धमति । कृपायति । कृपण्यति । पुनस्यति । पुनायते । वल्गायति । मंदते ।
भंदते । छंदति । छंदयते । शशमानः । रंजयति । रजयति । शंसति । स्तौति । यौति । रौति । नौति । भनति ।
पणायति । पणते । सपति । पुपृक्षाः । मुहयति । वाजयति । पूजयति । मन्यते । मंदति । रसति । स्वरति ।
वेनेति । मंद्रयते । जल्पतीतिचतुश्चत्वारिंशदर्चतिकर्माणः ॥ १४ ॥ विप्रः । विप्रः । गृत्सः । धीरः । वेनः ।
वेधाः । कण्वः । ऋभुः । नवेदाः । कविः । मनीषी । मंधाता । विधाता । विपः । मनुश्चित् । विपश्चित् ।
विपन्यवः । आकेनिपः । उशिजः । कीस्तासः । अद्वातयः । मतयः । मनुथाः । वाघतइतिचतुर्विंशतिर्मेधाविना-

वेदांगं
अ. ३

॥ १३ ॥

मानि ॥ १५ ॥ रेभः । जुरिता । कारुः । नदः । स्तामुः । कीरिः । गौः । सुरिः । नादः । छंदः । स्तुप् । रुद्रः ।
 कृपण्युरितित्रयोदशस्तोतृनामानि ॥ १६ ॥ यज्ञः । वेनः । अध्वरः । मेधः । विदथः । नार्यः । सर्वनं । होत्रा ।
 इष्टिः । देवताता । मखः । विष्णुः । इंदुः । प्रजापतिः । धर्मइतिपंचदशयज्ञनामानि ॥ १७ ॥ भरताः ।
 कुरवः । वाघतः । वृक्तवर्हिषः । यतस्रुचः । मरुतः । सुबाधः । देवयवइत्यष्टावृत्विङ्नामानि ॥ १८ ॥ ईमहे ।
 यामि । मन्महे । दद्धि । शग्धि । पूर्धि । मिमिहि । मिमीहि । रिरीहि । रिरीहि । पीपरत् । यंतारः । यंधि ।
 इषुध्यति । मदेमहि । मनामहे । मायतइतिसप्तदशयाच्चाकर्माणः ॥ १९ ॥ दाति । दाशति । दासति । राति ।
 रासति । पूणाक्षि । पूणाति । शिक्षति । तुंजति । मंहतइतिदशदानकर्माणः ॥ २० ॥ परिस्रव । पवस्व ।
 अभ्यर्ष । आशिषइतिचत्वारोध्येषणाकर्माणः ॥ २१ ॥ स्वपिति । सस्तीतिद्वौस्वपितिकर्माणौ ॥ २२ ॥ कूपः ।
 कातुः । कर्तः । वत्रः । काटः । खातः । अवतः । क्रिविः । सूदः । उत्सः । ऋश्यदात् । कारोतरात् । कुशयः ।
 केवटइतिचतुर्दशकूपनामानि ॥ २३ ॥ तृपुः । तक्का । रिभ्वा । रिपुः । रिक्का । रिहायाः । तायुः । तस्करः ।
 वनर्गुः । हुरश्चित् । मुषीवान् । मलिम्लुचः । अघशंसः । वृकइतिचतुर्दशैवस्तेननामानि ॥ २४ ॥ निण्यं । सस्वः ।
 सनुतः । हिरुक् । प्रतीच्यं । अपीच्यमितिषणिर्णांतांतर्हितनामधेयानि ॥ २५ ॥ आके । पुराके । पुराचैः ।

निघंटुः

॥ १४ ॥

आरे । परावतइतिपंचदूरनामानि ॥ २६ ॥ प्रलं । प्रदिवः । प्रवयाः । सनेमि । पूर्य । अहायेतिषट्पुराणनामा-
 नि ॥ २७ ॥ नव । नूल । नूतनं । नव्यं । इदा । इदानीमितिषळेवनवनामानि ॥ २८ ॥ प्रपित्वे । अभीके ।
 दभ्रं । अर्भकं । तिरः । सतः । त्वः । नेमः । ऋक्षाः । स्तृभिः । वस्त्रीभिः । उपजिहिका । ऊदरं । कृदरं ।
 रंभः । पिनाकं । मेना । ग्राः । शेषः । वैतसः । अया । एना । सिषक्तु । सचते । भ्यसते । रेजतइतिषड्विंश-
 तिद्विंशउत्तराणिनामानि ॥ २९ ॥ स्वधे । पुरंधी । धिषणे । रोदसी । क्षोणी । अंभसी । नभसी । रजसी ।
 सदसी । सद्मनी । घृतवती । बहुले । गभीरे । गुंभीरे । ओण्यौ । चम्बौ । पार्श्वौ । मही । उर्वी । पृथ्वी ।
 अदिती । अही । दूरंते । अपारेअपारेइतिचतुर्विंशतिर्द्यावापृथिव्योर्नामधेयानिनामधेयानि ॥ ३० ॥ उर्वृह-
 न्महद्भ्यर्ज्यतिशिंवातानिर्णिगस्त्रेमाकेतुर्बद्रचिक्यद्विकमिदमिवाचतिविप्रोरेभोयज्ञोभरताईमहेदातिपरिस्वस्वपि-
 तिकूपस्त्रिपुर्निण्यमाकेप्रलंनवंप्रपित्वेस्वधेत्रिंशत् ॥ इतिनैघंटुकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ जहा । निधा । शिताम । मेहना । दमूनाः । मूषः । इषिरेण । कुरुतन । जठरे । तितउ । शिप्रे । मध्या ।
 मंदू । इर्मातासः । कायमानः । लोधं । शीरं । विद्रधे । द्रुपदे । तुग्वनि । नंसते । नसतः । आहनसः । अद्म-
 सत् । इष्मिणः । वाहः । परितक्म्या । सुविते । दयते । नूचित् । नूच । दावने । अकूपारस्य । शिशीते ।

वेदांगं

अ. ४

॥ १४ ॥

सुतुकः । सुप्रायणाः । अप्रायुवः । च्यवनः । रजः । हरः । जुहुरे । व्यंतः । क्राणाः । वाशी । विषुणः । जामिः ।
 पिता । शंयोः । अदितिः । एरिरे । जसुरिः । जरते । मंदिने । गौः । गातुः । दंसयः । तूताव । चयसे ।
 वियुते । ऋधक् । अस्याः । अत्येतिद्विषष्टिः पदानि ॥ १ ॥ सस्त्रि । वाहिष्ठः । दूतः । वावशानः । वार्य । अंधः ।
 असंश्रंती । वनुष्यति । तरुष्यति । भंदनाः । आहूनः । नदः । सोमौअक्षाः । श्वात्रं । ऊतिः । हासमाने । पड्भिः ।
 ससं । द्विता । ब्राः । वराहः । स्वसराणि । शर्याः । अर्कः । पविः । वक्षः । धन्व । सिन । इत्था । सचा ।
 चित । आ । द्युम्न । पवित्रं । तोदः । स्वचाः । शिपिविष्टः । विष्णुः । आघृणिः । पृथुजयाः । अधर्यु । काणुका ।
 अधिगुः । आंगुषः । आपांतमन्युः । श्मशा । उर्वशी । वयुन । वाजपस्यं । वाजगंध्यं । गध्यं । गधिता ।
 कौरयाणः । तौरयाणः । अहयाणः । हरयाणः । आरितः । व्रंदी । निष्पपी । तूर्णाशं । क्षुपं । निचुपुणः ।
 पादं । पादुः । वृकः । जोषवाकं । कृत्तिः । श्वघ्नी । समस्य । कुटस्य । चर्षणिः । शंबः । केपयः । तूतुमाकृषे ।
 असंत्रं । काकुदं । वीरिटे । अच्छ । परि । ई । सी । एनं । एनां । सृणिरितिचतुरुत्तरमशीतिः पदानि ॥ २ ॥
 आशुशुक्षणिः । आशाभ्यः । काशिः । कुणारुं । अलातृणः । सललूकं । कृत्पयं । विसुहः । वीरुधः । नक्षद्वाभं ।
 अस्कृधोयुः । निशुभाः । वृवदुक्थं । ऋदुदरः । ऋदूपे । पुलुकामः । असिन्वती । कपना । भाऽऋजीकाः ।

निघंटुः

॥ १५ ॥

रुजानाः । जूणिः । ओमना । उपलप्रक्षिणी । उपसि । प्रकलवित् । अभ्यर्धयज्वा । ईक्षे । क्षोणस्य । अस्मे ।
 पार्थः । सवीमनि । सप्रथाः । विदथानि । श्रायंतः । आशीः । अजीगः । अमूरः । शशमानः । देवोदेवाच्या-
 कृपा । विजामातुः । ओमासः । सोमाने । अनवायं । किमीदिने । अमवान् । अमीवा । दुरितं । अप्वा ।
 अमर्तिः । श्रुष्टी । पुरंधिः । रुशत् । रिशादसः । सुदत्रः । सुविदत्रः । आनुषक् । तुर्वणिः । गिर्वणसे । असूर्ते-
 सूर्ते । अम्यक् । यादस्मिन् । जारयायि । अग्रिया । चनः । पचता । शुरुधः । अमिनः । जज्झतीः । अप्रति-
 ष्कुतः । शाशदानः । सृप्रः । सुशिप्रः । शिप्रे । रंसु । द्विबर्हीः । अक्रः । उराणः । स्तियानां । स्तिपाः । जवारु ।
 जरूथं । कुलिशः । तुंजः । बर्हणा । ततनुष्टिं । इलीविशः । कियेधाः । भ्रिमिः । विष्पितः । तुरीपं । रास्पिनः ।
 क्रंजतिः । ऋजुनीती । प्रतद्वसू । हिनोत । चोष्कूयमाणः । चोष्कूयते । सुमत् । दिविष्टिषु । दूतः । जिन्वति ।
 अमत्रः । ऋचीषमः । अनर्शरातिं । अनुर्वा । असोमि । गल्दया । जल्हवः । बकुरः । बेकनाटान् । अभिधेतन ।
 अंहुरः । बतः । वाताप्यं । चाकन् । रथर्यति । असक्रां । आधवः । अनवव्रवः । सदान्वे । शिरिंबिठः ।
 पराशरः । क्रिर्विदती । करूळती । दनः । शरारुः । इदंयुः । कीकटेषु । वृंदः । वृंदं । किः । उल्वं । ऋवीसमृ-
 बीसमितित्रयस्त्रिंशच्छतंपदानि ॥ ३ ॥ जहासस्त्रिमाशुशुक्षणिस्त्रीणि ॥ इतिनैघंटुकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

वेदांगं
अ. ४

॥ १५ ॥

॥ ॐ अग्निः । ज्ञातवेदाः । वैश्वानरइतित्रीणिपदानि ॥ १ ॥ द्रविणोदाः । इध्मः । तनूनपात् । नराशंसः ।
 इळः । बर्हिः । द्वारः । उषासानक्ता । दैव्याहोतारा । तिस्रोदेवीः । त्वष्टा । वनस्पतिः । स्वाहाकृतयइतित्रयो-
 दशपदानि ॥ २ ॥ अश्वः । शकुनिः । मंडूकाः । अक्षाः । ग्रावाणः । नराशंसः । रथः । दुंदुभिः । इषुधिः ।
 हस्तघ्नः । अभीशवः । धनुः । ज्या । इषुः । अश्वा । अश्वाजनी । उलूखलं । वृषभः । द्रुघणः । पितुः । नद्यः । आपः ।
 ओषधयः । रात्रिः । अरण्यानी । श्रद्धा । पृथिवी । अप्वा । अग्नार्या । उलूखलमुसले । हविर्धाने । द्यावा-
 पृथिवी । विपाद्छुतुद्री । आर्त्ती । शुनासीरौ । देवीजोष्टी । देवीऊर्जाहुतीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ३ ॥ वायुः ।
 वरुणः । रुद्रः । इंद्रः । पर्जन्यः । बृहस्पतिः । ब्रह्मणस्पतिः । क्षेत्रस्यपतिः । वास्तोष्पतिः । वाचस्पतिः ।
 अपान्नपात् । यमः । मित्रः । कः । सरस्वान् । विश्वकर्मा । तार्क्ष्यः । मन्युः । दधिकाः । सविता । त्वष्टा ।
 वातः । अग्निः । वेनः । असुनीतिः । ऋतः । इंदुः । प्रजापतिः । अहिः । अहिर्बुध्न्यः । सुपर्णः । पुरुरवाइति-
 द्वात्रिंशत्पदानि ॥ ४ ॥ इयेनः । सोमः । चंद्रमाः । मृत्युः । विश्वानरः । धाता । विधाता । मरुतः ।
 रुद्राः । ऋभवः । अंगिरसः । पितरः । अथर्वाणः । भृगवः । आह्याः । अदितिः । सरमा । सरस्वती ।
 वाक् । अनुमतिः । रका । सिनीवाली । कुहूः । यमी । उर्वशी । पृथिवी । इंद्राणी । गौरी । गौः ।

निघंटुः

॥ १६ ॥

धेनुः । अह्या । पथ्या । स्वस्तिः । उषाः । इळा । रोदसीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ५ ॥ अश्विनौ । उषाः ।
 सूर्या । वृषाकपायी । सरण्यूः । त्वष्टा । सविता । भगः । सूर्यः । पूषा । विष्णुः । विश्वानरः । वरुणः ।
 केशी । कशिनः । वृषाकपिः । यमः । अजएकपात् । पृथिवी । समुद्रः । अथर्वा । मनुः । दध्यङ् ।
 आदित्याः । सप्तऋषयः । देवाः । विश्वेदेवाः । साध्याः । वसवः । वाजिनः । देवपत्न्योदेवपत्न्यइत्येकत्रिंश-
 त्पदानि ॥ ६ ॥ अग्निर्द्रविणोदाअश्वौवायुःश्येनौश्विनौषट् ॥ इतिनैघंटुकेपंचमोऽध्यायः ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च पाण्डुरंग जावजी इत्यतैः
 स्वीये “ निर्णयसागराख्य ” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८५५, सन १९३४.

॥ शिक्षादिवेदांगचतुष्टयंसमाप्तम् ॥

वेदांगं
अ. ५

॥ १६ ॥

॥ अथनिरुक्तपूर्वषट्प्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ समाम्नायःसमाम्नातःसव्याख्यातव्यस्तमिमंसमाम्नायंनिघंटवइत्याचक्षतेनिघंटवःकस्मा
 न्निगमाइमेभवंतिच्छंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाम्नातास्तेनिगंतवएवसंतोनिगमनान्निघंटवउच्यंतइत्यौपमन्यवो
 ऽपिवाहननादेवस्युःसमाहृताभवंतियद्वासमाहृताभवंतितद्यान्येतानिचत्वारिपदजातानिनामाख्यातेचोपसर्गनिपाता
 श्रतानीमानिभवंतितत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणंप्रदिशंतिभावप्रधानमाख्यातंसत्त्वप्रधानानिनामानितद्यत्रोभेभावप्रधा
 नेभवतःपूर्वापरीभूतंभावमाख्यातेनाचष्टेव्रजतिपचतीत्युपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतमूर्तसत्त्वभूतंसत्त्वनामभिर्ब्रज्यापक्तिरि
 त्यदइतिसत्त्वानामुपदेशोऽगौरवःपुरुषोहस्तीतिभवतीतिभावस्यास्तेशेतैव्रजतितिष्ठतीतीन्द्रियनित्यंवचनमौदुंबरायणः
 ॥ १ ॥ तत्रचतुष्टुनोपपद्यतेयुगपदुत्पन्नानांवाशब्दनामितरेतरोपदेशःशास्त्रकृतोयोगश्चव्याप्तिमत्त्वात्तुशब्दस्याणी
 यस्त्वाच्चशब्देनसंज्ञाकरणंव्यवहारार्थलोकैतेषांमनुष्यवदेवताभिधानंपुरुषविद्यानित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मन्त्रोवेदेषुडाव
 विकाराभवंतीतिवाप्यायणिर्जायतेऽस्तिविपरिणमतैवर्धतेऽपक्षीयतेविनश्यतीतिजायतइतिपूर्वभावस्यादिमाचष्टेना
 परभावमाचष्टेनप्रतिषेधत्यस्तीत्युत्पन्नस्यसत्त्वस्यावधारणंविपरिणमतइत्यप्रच्यवमानस्यतत्त्वाद्विकारैर्वर्धतइतिस्वांगा
 भ्युच्चयंसांयौगिकानांवार्थानांवर्धतेविजयेनेतिवावर्धतेशरीरेणेतिवाऽपक्षीयतइत्येतेनैवव्याख्यातःप्रतिलोमंविनश्य
 तीत्यपरभावस्यादिमाचष्टेनपूर्वभावमाचष्टेनप्रतिषेधति ॥ २ ॥ अतोऽन्येभावविकाराएतेषामेवविकाराभवंतीतिह

निरुक्त

॥ २ ॥

स्माहतेयथावचनमभ्यूहितव्याननिर्वद्धाउपसर्गाअर्थान्निराहुरितिशाकटायनोनामाख्यातयोस्तुकर्मोपसंयोगद्योतका
 भवंत्युच्चावचाःपदार्थाभवंतीतिगार्ग्यस्तद्यऽएषुपदार्थःप्राहुरिमेतन्नामाख्यातयोर्थविकरणमाइत्यर्वागर्थेप्रपरेत्येतस्य
 प्रातिलोम्यमभीत्याभिमुख्यंप्रतीत्येतस्यप्रातिलोम्यमतिसुइत्यभिपूजितार्थेनिर्दुरित्येतयोःप्रातिलोम्यन्यवेतिविनिग्र
 हार्थीयाउदित्येतयोःप्रातिलोम्यंसमित्येकीभावंव्यपेत्येतस्यप्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभावंमपीतिसंसर्गमुपेत्युप
 जनंपरीतिसर्वतोभावमधीत्युपरिभावंमैश्वर्यवैवमुच्चावचानर्थान्प्राहुस्तउपेक्षितव्याः ॥ ३ ॥ अथनिपाताउच्चाव
 चेष्वर्येषुनिपतंत्यप्युपमार्थेऽपिकर्मोपसंग्रहार्थेऽपिपदपूरणांस्तेषामेतेचत्वारउपमार्थेभवंतीवेतिभाषायांचान्वध्यायं
 चाग्निरिवेंद्रइवेतिनेतिप्रतिषेधार्थीयोभाषायांमुभयमन्वध्यायंनेंद्रदेवमंसतेतिप्रतिषेधार्थीयःपुरस्तादुपाचारस्तस्य
 यत्प्रतिषेधतिदुर्मदासोनसुरायामित्युपमार्थीयउपरिष्टादुपाचारस्तस्येनोपमिमीतेचिदित्येषोऽनेककर्माचार्यश्चिदिदं
 ब्रूयादितिपूजायामाचार्यःकस्मादाचार्यआचारंग्राहयत्याचिनोत्यर्थीनाचिनोतिबुद्धिमितिवादधिचिदित्युपमार्थेकु
 लमाषांश्चिदाहरेत्यवकुत्सितेकुलमाषाःकुलेषुसीदंतिनुइत्येषोऽनेककर्मेदंनुकरिष्यतीतिहेत्वपदेशैकथंनुकरिष्यतीत्यनुपृ
 ष्टेनन्वेतदकार्षीदितिचाथाप्युपमार्थेभवति ॥ वृक्षस्यनुतेपुरुहूतव्याः ॥ वृक्षस्येवतेपुरुहूतशाखावयाःशाखावेते
 र्वातायनाभवंतिशाखाःखशयाःशक्नोतेर्वाथयस्यागमादर्थपृथक्त्वमहविज्ञायतेनत्वौद्देशिकमिवविग्रहेणपृथक्त्वात्सक

पूर्वप.
अ. १

॥ २ ॥

मोंपसंग्रहश्चेतिसमुच्चयार्थं उभाभ्यांसंप्रयुज्यतेऽहंचत्वंचवृत्रहन्नित्येतस्मिन्नेवार्थेदेवेभ्यश्चपितृभ्यएत्याकारोवेतिविचारणार्थेहंताहंपृथिवीमिमांनिदधानीहवेहवैत्यथापिसमुच्चयार्थेभवति ॥ ४ ॥ वायुर्वात्वामनुर्वात्वेति । अहइतिचहइतिचविनिग्रहार्थीयौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेअयमहेदंकरोत्वयमिदमिदंहकरिष्यतीदंनकरिष्यतीत्यथाप्युकारएतस्मिन्नेवार्थेउत्तरेणमृषेमेवदंतिसत्यमुतेवदंतीत्यथापिपदपूर्णइदमुतदुहीत्येषोऽनेककर्मैदंहकरिष्यतीतिहेत्वपदेशेकथंहकरिष्यतीत्यनुपृष्टैकथंहिव्याकरिष्यतीत्यसूयायांकिलेतिविद्याप्रकर्षएवंकिलेत्यथापिनननुइत्येताभ्यांसंप्रयुज्यतेऽनुपृष्टेनकिलैवंननुकिलैवमेतिप्रतिषेधेमाकार्षींमाहाशीरितिचखल्वितिचखलुकृत्वाखलुकृतमथापिपदपूर्णएवंखलुतद्वभूवेतिशश्वदितिचिकित्सार्थीयोभाषायांशश्वदेवमित्यनुपृष्टएवंशश्वदित्यस्वयंपृष्टेनूनमितिविचिकित्सार्थीयोभाषायांमुभयमन्वध्यायंविचिकित्सार्थीयश्चपदपूर्णश्चागस्त्यइंद्रायहविर्निरुप्यमरुद्भ्यःसंप्रदित्सांचकारसइंद्रएत्यपरिदेवयांचक्रे ॥ ५ ॥ ननूनमस्तिनोश्वःकस्तद्वेदयदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतंविनश्यति ॥ ननूनमस्त्यद्यतनंनोएवश्वस्तनमद्यास्मिन्द्यविद्युरित्यहोनामधेयद्योततइतिसतःश्वउपाशंसनीयःकालोह्योहीनःकालः ॥ कस्तद्वेदयदद्भुतं ॥ कस्तद्वेदयदभूतमिदमपीतरदद्भुतमभूतमिवान्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्यन्योनानेयश्चित्तंचेततेरुताधीतंविनश्यतीत्यप्याध्यातंविनश्यत्याध्यातमभिप्रेतमथापिपदपूर्णः ॥ ६ ॥ नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रद

निरुक्त

॥ ३ ॥

क्षिणामघोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधुग्भगोनोबृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ सातेप्रतिदुग्धांवरंजरित्रैवरोवरयितव्यो
 भवतिजरितागरितादक्षिणामघोनीमघवतीमघमितिधननामधेयमंहतेर्दानकर्मणोदक्षिणादक्षतेःसमर्धयतिकर्मणो
 व्यृद्धंसमर्धयतीत्यपिवाप्रदक्षिणागमनादिशमभिप्रेत्यदिग्धस्तप्रकृतिर्दक्षिणोहस्तोदक्षतेरुत्साहकर्मणोदाशतेर्वास्याद्वा
 नकर्मणोहस्तोहंतेःप्राशुर्हननेदेहिस्तोतृभ्यःकामान्मास्मानतिदंहीर्मास्मानतिहायदाभगोनोऽस्तुबृहद्वदेमस्वेवेदनैभ
 गोभजतैर्बृहदितिमहतोनामधेयपरिवृढंभवतिवीरवंतःकल्याणवीरावावीरोवीरयत्यमित्रान्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मणोवी
 रयतेर्वासीमितिपरिग्रहार्थोवापदपूरणोवा । प्रसीमादित्योअसृजत् ॥ प्रासृजदितिवाप्रासृजत्सर्वतइतिवाविसीम
 तःसुरुचोवेनआवरितिचव्यवृणोत्सर्वतआदित्यःसुरुचआदित्यरश्मयःसुरोचनादपिवासीमेत्येतदनर्थकमुपबंधमाद
 दीतपंचमीकर्माणंसीमःसीमतःसीमातोमर्यादातःसीमामर्यादाविषीव्यतिदेशावितित्वइतिविनिग्रहार्थंयसर्वनामानु
 दात्तमर्धनामेत्येके ॥ ७ ॥ ऋचांत्वःपोषमास्तेपुपुष्वान्गायत्रंत्वोगायतिशक्करीषु । ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यांयज्ञस्यमा
 त्रांविमिमीतउत्वः ॥ इत्यृत्विक्कर्मणांविनियोगमाचष्टृक्चामेकःपोषमास्तेपुपुष्वान्होतर्गर्चनीगायत्रमेकोगायतिशक्क
 रीषूद्गातागायत्रंगायतेःस्तुतिकर्मणःशक्क्यंऋचःशक्कोतैस्तद्यदाभिर्वृत्रमशकृद्धंतुंतच्छक्करीणांशक्करीत्वमिति विज्ञायते
 ब्रह्मैकोजातेजातेविद्यांवदतिब्रह्मासर्वविद्यःसर्ववेदितुमर्हतिब्रह्मापरिवृढःश्रुततोब्रह्मपरिवृढंसर्वतोयज्ञस्यमात्रांविमि

पूर्वप.
अ. १

॥ ३ ॥

मीतएकोऽध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युनक्त्यध्वरस्यनेताध्वरंकामयतइतिवापिवाधीयानेयुरुपबंधोऽध्वरइतियज्ञनामं
 ध्वरतिहँसाकर्मातत्प्रतिषेधोनिपातइत्येकैतत्कथमनुदात्तप्रकृतिनामस्याद्दृष्टव्ययंतुभवत्युतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुरि
 तिद्वितीयायामुतोत्वस्मैतन्वंविसस्रइतिचतुर्थ्यामथापिप्रथमाबहुवचने ॥ ८ ॥ अक्षण्वन्तःकर्णवंतःसखायोमनोजवे
 ष्वसमाबभूवुः । आदुघ्नासउपकक्षासउत्वेहृदाइवस्नात्वाउत्वेददृशे ॥ अक्षिमतःकर्णवंतःसखायोऽक्षिचष्टेरनक्तेरि
 त्याग्रायणस्तस्मादेतेव्यक्ततरेइवभवतइतिहविज्ञायतैर्कर्णःकृततेर्निकृत्तद्वारोभवत्युच्छतेरित्याग्रायणंक्वच्छंतीवखेउ
 दगंतामितिहविज्ञायतैर्मनसांप्रजवेष्वासमाबभूवुरास्यदघ्नाअपरउपकक्षदघ्नाअपरआस्यमस्यतैरास्यंदतएनदन्नमिति
 वादघ्नंदध्यतेःस्रवतिकर्मणोदस्यतेर्वास्याद्विदस्ततरंभवतिप्रस्नेयाहृदाइवैकैप्रस्नेयाददृशिरेस्नानार्हाहृदोहादतेःशब्दक
 र्मणोहादतेर्वास्याच्छीतीभावकर्मणोऽथापिसमुच्चयार्थेभवतिपर्यायाइवत्वदाश्विनमाश्विनंचपर्यायाश्चेत्यथयेप्रवृत्तेऽ
 र्थेऽमिताक्षरेषुग्रंथेषुवाक्यपूरणाआगच्छंतिपदपूरणास्तेमिताक्षरेष्वनर्थकाःकमीमिद्विति ॥ ९ ॥ निष्टुक्कासश्चि
 दिन्नरोभूरितोकावृकादिव । बिभ्यस्यंतोववाशिरेशिशिरंजीवनायकं ॥ शिशिरंजीवनाय ॥ शिशिरंश्रृणातेःशंम्राते
 र्वा । एमैनंसृजतासुते । आसृजतैनंसुते । तमिद्धर्धतुनोगिरः । तंवर्धयंतुनोगिरःस्तुतयोगिरोगृणातेः । अयमुत्तेस
 मंतसि । अयंतेसमतसीवोऽपिदृश्यतैसुविदुरिवसुविज्ञायेतेइवाथापिनेत्येषइदित्येतेनसंप्रयुज्यतेपरिभये ॥ १० ॥

निरुक्त

॥ ४ ॥

हविर्भिरेकेस्वरितः संचते सुन्वंत एके सर्वनेषु सोमान् । शचीर्मदं तउत दक्षिणाभिर्नेज्जिह्वायं त्यो नरकं पतामेति नरकं न्यर
कं नीचैर्गमनं नास्मिन्नमणं स्थानं मल्पमप्यस्तीति वांथापिनचेत्येष इदित्येतेन संप्रयुज्यते नुपृष्टेन चेत्सुरां पिवंतीति सुरासुनो
तैरेव मुच्चावचेष्वर्थेषु निपतंति तउपेक्षितव्याः ॥ ११ ॥ इतीमानि चत्वारि पदजातान्यनुक्रांतानि नामाख्याते चोपस
र्गनिपाताश्च तत्र नामान्याख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्च न सर्वाणीति गार्ग्यो वैयाकरणानां चैके तद्यत्र स्वरसं
स्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां संविज्ञातानि तानि यथा गौरश्वः पुरुषो हस्तीत्यथ चेत्सर्वाण्याख्यातजानि
नामानि स्युः यः कश्च तत्कर्म कुर्यात्सर्वतत्सत्त्वं तथा च क्षीरं न्यः कश्चाध्वानमश्रुवीताश्वः सवचनीयः स्याद्यत्किंचित्तृद्यात्तृणं त
दथापि चेत्सर्वाण्याख्यातजानि नामानि स्युर्यावद्भिर्भावैः संप्रयुज्येत तावद्भ्यो नामधेयप्रतिलंभः स्यात्तत्रैवं स्थूणादरश
यावासंजनी च स्यात् ॥ १२ ॥ अथापि येषां न्यायवान्कर्मनामिकः संस्कारो यथाचापि प्रतीतार्थानि स्युस्तथैवान्या
चक्षीरं न्पुरुषं पुरिशय इत्याचक्षीरं न्नष्टेत्यश्वंतर्दनमिति तृणं तथापि निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंति प्रथनात्पृथिवी
त्याहुः कएनामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारे पदेभ्यः पदेतरार्थान्त्संचस्कारशाकटायन ए
तेः कारितं च यकारादिंचांतकरणमस्तेः शुद्धं च सकारादिंचांथापि सत्त्वपूर्वो भाव इत्याहुरपरस्माद्भावात्पूर्वस्य प्रदेशो नोप
पद्यत इति तदेतन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ यथोहिनुवा एतत्तद्यत्र स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां सर्वप्रा

पूर्वष.
अ. १

॥ ४ ॥

देशिकमित्येवंसत्यनुपालंभएषभवति यथो एतद्यः कश्चतत्कर्मकुर्यात्सर्वतत्सत्त्वं तथा च क्षीरन्निति पश्यामः समानकर्मणां
नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा तक्षापरिब्राजको जीव नो भूमिज इत्येतेनैवोत्तरः प्रत्युक्तो यथो एतद्यथा चापि प्रतीता
र्थानि स्युस्तथै नान्या च क्षीरन्निति संत्यल्पप्रयोगाः कृतोऽप्येकपदिका यथा व्रततिर्दमूना जाव्य आट्टारो जागरूको दर्वि होमी
तियथो एतन्निष्पन्नेऽभिव्याहारैर्भिविचारयंतीति भवति हि निष्पन्नेऽभिव्याहारे योगपरीष्टिः प्रथनात्पृथिवीत्याहुः कए
नामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथ वैदर्शनेन पृथुरप्रथिता चेदप्यन्यैरथाप्येवं सर्व एव दृष्टप्रवादा उपालभ्यंते यथो एतत्पदे
भ्यः पदेतरार्धान्तसंचस्कारे तियो नन्विते र्थे संचस्कारसतेन गर्ह्यः सैषा पुरुषगर्हानशास्त्रगर्हा इति यथो एतदपरस्माद्भावा
त्पूर्वस्य प्रदेशो नोपपद्यत इति पश्यामः पूर्वोत्पन्नानां सत्वानां मपरस्माद्भावान्नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा बिल्वादो
लंबचूडक इति बिल्वं भरणाद्वा भेदनाद्वा ॥ १४ ॥ अथापीदमंतरेण मंत्रेष्वर्थप्रत्ययोनविद्यतेऽर्थमप्रतियतो नात्यंतं
स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदं विद्यास्थानं व्याकरणस्य कात्स्न्यं स्वार्थसाधकं च यदि मंत्रार्थप्रत्ययायां नर्थकं भवतीति कौत्सोऽन
र्थका हि मंत्रास्तदेतेनोपेक्षितव्यं नियतवाचोयुक्तयो नियतानुपूर्व्या भवन्त्यथापि ब्राह्मणेन रूपसंपन्नाविधीयंत उरुप्रथस्वे
ति प्रथयति प्रोहाणीति प्रोहत्याप्यनुपपन्नार्था भवन्त्योषधेनायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीरित्याहं हिंसन्नथापि विप्रतिषिद्धा
र्था भवन्ति । एक एव रुद्रोऽवतस्थेन द्वितीयः । असंख्याता सहस्राणि ये रुद्रा अधिभूम्या ॥ अशत्रुरिंद्रजज्ञिषैशतं सेना

निरुक्त

॥ ५ ॥

अजयत्साकमिंद्रइत्यथापिजानंतंसंप्रेष्यत्यग्नयेसमिध्यमानायानुब्रूहीत्यथाप्याहादितिःसर्वमित्यदितिद्यौरदितिरंतरि
क्षमितितदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामोथाप्यविस्पष्टार्थाभवंत्यम्यग्यादृश्मिन्जारयायिकाणुकेति ॥ १५ ॥ अर्थवतःश
ब्दसामान्यादेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणंमृग्यजुर्वाभिवदतीतिचब्राह्मणंकीलंतौपुत्रैर्नसृभिरित्य
थोएतन्नियतवाचोयुक्तयोर्नियतानुपूर्व्याभवंतीतिलौकिकेष्वप्येतद्यथेन्द्राग्नीपितापुत्रावितियथोऽएतद्ब्राह्मणेनरूपसंप
न्नाविधीयंतइत्युदितानुवादःसभवतियथोऽएतदनुपपन्नार्थाभवंतीत्याम्नायवचनादहिंसाप्रतीयेतयथोऽएतद्विप्रतिषि
द्धार्थाभवंतीतिलौकिकेष्वप्येतद्यथासपत्नोऽयंब्राह्मणोऽनमित्रोराजेतियथोएतज्जानंतंसंप्रेष्यतीतिजानंतमभिवादय
तेजानतेमधुपर्कप्राहेतियथोऽएतददितिःसर्वमितिलौकिकेष्वप्येतद्यथासर्वरसाऽअनुप्राप्ताःपानीयमितियथोएतदवि
स्पष्टार्थाभवंतीतिनैषस्थाणोरपराधोयदेनमंधोनपश्यतिपुरुषापराधःसभवतियथाजानपदीषुविद्यातःपुरुषविशेषोभव
तिपारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवति ॥ १६ ॥ अथापीदमंतरेणपदविभागोनविद्यते । अव
सायपद्वतेरुद्रमृळेतिपद्वदवसंगावःपथ्यदनमवतेर्गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्णत्यवसायाश्वानितिस्यतिरुपसृ
ष्टोविमोचनेतस्मादवगृह्णतिदूतोनिर्ऋत्याइदमाजगामेतिपंचम्यर्थप्रेक्षावाषष्ठ्यर्थप्रेक्षावाःकारांतंपरोनिर्ऋत्याआचक्ष्वे
तिचतुर्थ्यर्थप्रेक्षेकारांतंपरःसंनिकर्षःसंहितापदप्रकृतिःसंहितापदप्रकृतीनिसर्वचरणानांपार्षदान्यथापियाज्ञेदैवतेनब्रह्म

पूर्वप.
अ. १

॥ ५ ॥

वःप्रदेशाभवंतितदेतेनोपेक्षितव्यंतेचेद्भयुलिंगज्ञाअत्रस्मइति । इन्द्रंनत्वाशवसादेवतावायुंपृणंतीतिवायुलिंगंचंद्रलिंगं
 चाग्नेयेमंत्रेऽग्निरिवमन्योत्विषितःसहस्रैतितथाऽग्निर्मन्यवेमंत्रेत्विषितोज्ज्वलितस्त्विषिरित्यप्यस्यदीप्तिनामभवत्यथा
 पिज्ञानप्रशंसाभवत्यज्ञाननिंदाच ॥ १७ ॥ स्थाणुरयंभारहारःकिलाभूद्धीत्यवेदंनविजानातियर्थे । योर्थेज्ञइत्स
 कलंभद्रमश्रुतेनाकमेतिज्ञानविधूतपाप्मा । यद्गृहीतमविज्ञातंनिगदेनैवशब्दते । अनग्नाविवशुक्लैधोनतज्ज्वलतिकर्हि
 चित् । स्थाणुस्तिष्ठतेरर्थोऽर्तेरणस्थोवा ॥ १८ ॥ उतत्वःपश्यन्नदर्शवाचमुतत्वःशृण्वन्नशृणोत्येनां । उतोत्वस्मै
 तन्वं१ विसंज्ञेजायेवपत्युशुतीसुवासाः ॥ अप्येकःपश्यन्नपश्यतिवाचमपिचशृण्वन्नशृणोत्येनामित्यविद्वांसमाहार्ध
 मप्येकस्मैतन्वंविसंज्ञइतिस्वमात्मानंविवृणुतेज्ञानंप्रकाशनमर्थस्याहानयावाचोपमोत्तमयावाचाजायेवपत्येकामयमा
 नासुवासाःऋतुकालेषुसुवासाःकल्याणवासाःकामयमानाऽऋतुकालेषुयथासएनांपश्यतिसशृणोतीत्यर्थज्ञप्रशंसातस्यो
 त्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ १९ ॥ उतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुर्नैनंहिन्वंत्यपिवाजिनेषु । अधेन्वाचरतिमाययैषवाचं
 शुश्रुवाँअफलामपुष्पां ॥ अप्येकंवाक्सख्येस्थिरपीतमाहूरममाणंविपीतार्थंदेवसख्येरमणीयैस्थानइतिवाविज्ञातार्थ
 यंनाप्नुवंतिवाग्ज्ञेयैषुबलवत्स्वप्यधेन्वाह्येषचरतिमाययावाकप्रतिरूपयानास्मैकामान्दुग्धैवाग्दोह्यान्देवमनुष्यस्थानेषु
 योवाचंश्रुतवान्भवत्यफलामपुष्पामित्यफलास्माअपुष्पावाग्भवतीतिवाकिंचित्पुष्पफलेतिवार्थवाचःपुष्पफलमाहया

निरुक्त

॥ ६ ॥

ज्ञदैवतैपुष्पफलेदेवताध्यात्मेवासाक्षात्कृतधर्माणऋषयोबभूवुस्तेऽवरेभ्योऽसाक्षात्कृतधर्मभ्यऽउपदेशेनमंत्रान्त्संप्रादु-
 रुपदेशायग्लायंतोऽवरैर्विलमग्रहणायेमंत्रंथंसमाम्नासिषुर्वेदंचवेदांगानिचविलमंभिलमंभासनमिति वैतावंतःसमानक-
 र्माणोधातवोधातुर्दधातैरेतावंत्यस्यसत्त्वस्यनामधेयान्येतावतामर्थानामिदमभिधानंनैघंडुकमिदंदेवतानामप्राधान्ये-
 नेदमितितद्यदन्यदैवतेमंत्रेनिपततिनैघंडुकंतत् । अश्वंनत्वावारवंतं । अश्वमिवत्वावालवंतंवालादंशवारणार्थाभवं-
 त्तिदंशोदशतैः । मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाः । मृगइवभीमःकुचरोगिरिष्ठामृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणोभीमोविभ्यत्यस्मा-
 ऋष्मोऽप्येतस्मादेवकुचरइतिचरतिकर्मकुत्सितमथचेदेवताभिधानंकायंनचरतीतिगिरिष्ठागिरिस्थायीगिरिःपर्वतः
 समुद्गीर्णोभवतिपर्ववान्पर्वतःपर्वपुनःपृणातेःप्रीणातेर्वर्धमासपर्वदेवानस्मिन्प्रीणंतीतितत्प्रकृतीतरत्संधिसामान्यान्मे-
 घस्थायीमेघोपिगिरिरेतस्मादेवतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनांदेवतानांतदैवतमित्याचक्षतेतदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्या-
 मोनैघंडुकानिनैगमानीहेह ॥ २० ॥ (समाम्नायस्तत्रचतुष्टमतोऽन्येऽथनिपातावायुर्वात्वाननूनंनूनंसातऋचांत्वो-
 क्षण्वंतोनिष्टृक्कासोहविर्भिरितीमान्यथापियोयथोहिंन्वथापीदमर्थवंतोऽथापीदंस्थाणुरयमुतत्वःपश्यन्नुतत्वंसख्येविं-
 शतिः) ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्केप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ६ ॥

॥ ६ ॥

पूर्वप.
अ. १

॥ ६ ॥

ॐ ॥ अथनिर्वचनंतद्येषुपदेषुस्वरसंस्कारौसमर्थौप्रादेशिकेनगुणेनान्वितौस्यातांतथातानिनिर्ब्रूयादथानन्वितेऽ
 र्थेऽप्रादेशिकेविकारेऽर्थनित्यःपरीक्षेतकेनचिद्भृतिसामान्येनाविद्यमानेसामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यान्निर्ब्रूयान्नत्वेन
 निर्ब्रूयान्नसंस्कारमाद्रियेतविशयवत्योहिवृत्तयोभवंतियथार्थविभक्तीःसंनमयैत्प्रत्तमवत्तमितिधात्वादीएवशिष्येतैअ
 थाप्यस्तेर्निवृत्तिस्थानेष्वदिलोपोभवतिस्तःसंतीत्यथाप्यंतलोपोभवतिगत्वागतमित्यथाप्युपधालोपोभवतिजग्मतुर्ज
 ग्मुरित्यथाप्युपधाविकारोभवतिराजादंडीत्यथापिवर्णलोपोभवतितच्चायामीत्यथापिद्विवर्णलोपस्तृचइत्यथाप्यादि
 विपर्ययोभवतिज्योतिर्धनोविंदुर्वाद्यइत्यथाप्याद्यंतविपर्ययोभवतिस्तोकारज्जुःसिकतास्तर्कित्यथाप्यंतव्यापत्तिर्भव
 ति ॥१॥ ओघोमेघोनाधोगाधोवधूर्मध्वित्यथापिवर्णोपजनआस्थद्वारोभरुजेतितद्यत्रस्वरादनंतरांतस्थांतर्धातुभवति
 तद्विप्रकृतीनांस्थानमितिप्रदिशंतितत्रसिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपिपादयिषेत्तत्राप्येकेऽल्पनिष्पत्तयोभवंति
 तद्यथैतदूतिर्मृदुःपृथुःपृषतःकुणारुमित्यथापिभाषिकेभ्योधातुभ्योनैगमाःकृतोभाष्यंतैदमूनाःक्षेत्रसाधाइत्यथापिनै
 गमेभ्योभाषिकाउष्णंघृतमित्यथापिप्रकृतयएवैकेषुभाष्यंतैविकृतयएकेषुशवतिर्गतिकर्माकंबोजेष्वेवभाष्यंतैकंबोजाः
 कंबलभोजाःकमनीयभोजावाकंबलःकमनीयोभवतिविकारमस्यार्येषुभाषंतैशवइतिदातिर्लवनार्थेप्राच्येषुदात्रमुदीच्ये
 ष्वेवमेकपदानिनिर्ब्रूयादथतद्धितसमासैष्वेकपर्वसुचानेकपर्वसुचपूर्वपूर्वमपरमपरंप्रविभज्यनिर्ब्रूयादंड्यःपुरुषोदंडपुरु

निरुक्त

॥ ७ ॥

षोडशमर्हतीतिवादं डेनसंपद्यतइतिवादं डोददतेर्धारयतिकर्मणोऽकूरोददतेमणिमित्यभिभाषेतैदमनादित्यौपमन्यवो
 दंडमस्याकर्षतेतिगर्हायांकक्ष्यारज्जुरश्वस्यकक्षंसेवतेकक्षोगाहतेःक्सइतिनामकरणःख्यातेर्वानर्थकोऽभ्यासःकिमस्मि
 न्ख्यानमितिकषतेर्वातत्सामान्यान्मनुष्यकक्षोबाहुमूलसामान्यादश्वस्य ॥ २ ॥ राज्ञःपुरुषोराजपुरुषोराजाराज
 तेःपुरुषःपुरिषादःपुरिशयःपूरयतेर्वापूरयत्यंतरित्यंतरपुरुषमभिप्रेत्य ॥ यस्मात्परं नापरमस्ति किंचिद्यस्मान्नाणीयोन
 ज्यायोऽस्तिकश्चित् । वृक्षइवस्तब्धोदिवितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णपुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति विश्वकद्राकर्षोवीतिचक
 द्रइतिश्वगतौभाष्यतेद्रातीतिगतिकुत्सनाकद्रातीतिद्रातिकुत्सनाचकद्रातिकद्रातीतिसतोऽनर्थकोऽभ्यासस्तदस्मिन्न
 स्तीतिविश्वकद्रःकल्याणवर्णरूपःकल्याणवर्णस्येवास्यरूपैकल्याणंकमनीयंभवतिवर्णोवृणोतेरूपरोचतेरेवंतद्धितसमा
 सान्निर्ब्रूयान्नैकपदानिनिर्ब्रूयान्नावैयाकरणायनानुपसन्नायाऽनिदंविदेवानित्यंह्यविज्ञातुर्विज्ञानेऽसूयोपसन्नायतुनिर्ब्रू
 याद्योवालंविज्ञातुंस्यान्मेधाविनेतपस्विनेवा ॥ ३ ॥ विद्याहवैब्राह्मणमाजुगामगोपायमाशेवधिष्टेऽहमस्मि । अ
 सूयकायानृजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवतीतथास्यां । यआतृणत्त्यवितथेनकर्णावदुःखंकुर्वन्नमृतंसंप्रयच्छन् । तमन्ये
 तपितरमातरंचतस्मैनद्रुह्येत्कृतमच्चनाह । अध्यापितायेगुरुनाद्रियंतेविप्रावाचामनसाकर्मणावा । यथैवतेनगुरोर्भो
 जनीयास्तथैवतान्नभुनक्तिश्रुतंतत् । यमेवविद्याःशुचिमप्रमत्तमेधाविनंब्रह्मचर्योपपन्नं । यस्तेनद्रुह्येत्कृतमच्चनाहतस्मै

पूर्वष.
अ. २

॥ ७ ॥

माब्रूयानिधिपायब्रह्मन्नितिनिधिःशेवधिरिति ॥ ४ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोगौरितिपृथिव्यानामधेयंयदूरंगताभव
 तियच्चास्यांभूतानिगच्छंतिगातेवौकारोनामकरणोऽथापिपशुनामेहभवत्येतस्मादेवाऽथाप्यस्यांताद्धितेनकृत्स्नवन्निग
 माभवंतिगोभिःश्रीणीतमत्सरमितिपयसोमत्सरःसोमोमंदतेस्तृष्टिकर्मणोमत्सरइतिलोभनामाभिमत्तएनेनधनंभवति
 पयःपिवतेर्वाप्यायतेर्वाक्षीरंक्षरतेर्घसेर्वेरोनामकरणउक्षीरमितियथाशुंदुहंतोअध्यासतेगवीत्यधिषवणचर्मणोऽशुःशम
 ष्टमात्रोभवत्यननायशंभवतीतिवाचर्मचरतेर्वोच्चृत्तंभवतीतिवाथापिचर्मचश्लेष्माचगोभिःसंनद्धोअसिवीळयस्वेतिरथ
 स्तुतावथापिस्त्रावचश्लेष्माचगोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतीषुस्तुतौज्यापिगौरुच्यतेगव्याचेत्ताद्धितमथचेन्नगव्यागमय
 तीषूनि ॥ ५ ॥ वृक्षेवृक्षेनियतामीमयद्रौस्ततोवयःप्रपतान्पूरुषादः । वृक्षेवृक्षेधनुषिधनुषिवृक्षोवृक्षनाद्धृत्वाक्षा
 न्तिष्ठतीतिवाक्षाक्षियतेर्निवासकर्मणोनियतामीमयद्रौःशब्दंकरोतिमीमयतिःशब्दकर्माततोवयःप्रपतंतिपुरुषानदना
 यविरितिशकुनिनामवेतेर्गतिकर्मणोऽथापीषुनामेहभवत्येतस्मादेवादित्योऽपिपौरुच्यते । उतादःपरुषेगवि । पर्वव
 तिभास्वतीत्यौपमन्यवोऽथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसंप्रतिदीप्यतेतदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोऽस्यदीप्तिर्भवतीतिसुषुम्नः
 सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्वइत्यपिनिगमोभवतिसोऽपिगौरुच्यते । अत्राहगोरमन्वतेतितदुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामःसर्वेऽपि
 रश्मयोगावउच्यंते ॥ ६ ॥ तावांवास्तून्युद्धमसिगमध्यैयत्रगावोभूरिर्गंगाअयासः । अत्राहृतदुरुगायस्यवृष्णःपरमं

निरुक्त

॥ ८ ॥

पदमवभातिभूरि । तानिवांवास्तूनि कामयामहे गमनाय यत्र गावो भूरिशृंगा बहुशृंगा भूरीति बहुनो नामधेयं प्रभवतीति
 सतः शृंगं श्रयते वा शृणाते वा शस्नाते वा शरणा योद्धतमिति वा शिरसो निर्गतमिति वा या सोऽयनास्तत्र तदुरुगायस्य विष्णो
 र्महागतेः परमंपदं परार्थस्थं मवभातिभूरि । पादः पद्यते स्तन्निधानात्पदं पशुपादप्रकृतिः प्रभागपादः प्रभागपादसामान्या
 दितराणि पदान्येव मन्येषामपि सत्त्वानां संदेहा विद्यंतैतानि चेत्समानकर्माणि समाननिर्वचनानि नानाकर्माणि चैन्नाना
 निर्वचनानि यथार्थनिर्वक्तव्यानीतीमान्येकविंशतिः पृथिवीनामधेयान्यनुक्रांतानि तत्र निर्ऋतिर्निर्मणा दृच्छतेः कृच्छ्रा
 पत्तिरितरासा पृथिव्या संदिह्यते तयोर्विभागस्तस्या एषा भवति ॥ ७ ॥ य ई चकार न सोऽस्य वेद य ई दु दर्श हिरु गि न्नत
 स्मात् । समातुर्यो नापरि वीतोऽअंतर्बहुप्रजानिर्ऋतिमा विवेश । बहुप्रजाः कृच्छ्रमापद्यत इति परित्राजका वर्षकर्मैति नैरु
 क्ताय ई चकारेति करोति किरती संदिग्धौ वर्षकर्मणान सोऽस्य वेद मध्यमः स एवास्य वेद मध्यमो यो ददर्श दित्योपहितं समा
 तुर्यो नौ मातां तरिक्षं निर्मीयंतेऽस्मिन्भूतानियो निरंतरिक्षं महानवयवः परिवीतो वायुना यमपीतरो यो निरेतस्मादेव परियु
 तो भवति बहुप्रजाभूमिमापद्यत वर्षकर्मणा शाकपूणिः संकल्पयां चक्रै सर्वा देवता जानामीति तस्मै देवतो भयलिंगा प्रादुर्बभू
 वतां न जज्ञेतां पप्रच्छ विविदिषाणित्वेति सास्मा एतामृचमादिदेशैषामहेवतेति ॥ ८ ॥ अयं स शिङ्गे येन गौरभीवृता
 मिमाति मायुं ध्वसनावधि श्रिता । सा चित्तिभिर्निहि चकार मर्त्यं विद्युद्भवन्ती प्रतिवत्रिमौहत । अयं स शब्दाय ते येन

पूर्वप.
अ. २

॥ ८ ॥

गौरभिप्रवृत्तामिमातिमायुंशब्दं करोति मायुमिवादित्यमिति वा वागेषामाध्यमिकाध्वंसने मेघेऽधि श्रितासाचित्तिभिः
कर्मभिर्नीचैर्निकरोति मर्त्यं विद्युद्भवंती प्रत्यूहते वत्रिं वत्रिरिति रूपनामवृणोतीति सतो वर्षेण प्रच्छाद्य पृथिवीं तत्पुनरादत्ते
॥ ९ ॥ हिरण्यनामान्युत्तराणि पंचदश हिरण्यं कस्माद्भ्रियतऽआयम्यमानमिति वा ह्रियते जनाज्जनमिति वा हितरमणं
भवतीति वा हृदयरमणं भवतीति वा हर्यते वा स्यात्प्रेप्सा कर्मणोऽतरिक्षनामान्युत्तराणि षोडशं तरिक्षं कस्मादंतराक्षांतं भवं
त्यंतरे मे इति वा शरीरेष्वंतरक्षयमिति वा तत्र समुद्र इत्येतत्पार्थिवेन समुद्रेण संदिह्यते समुद्रः कस्मात्समुद्रवंत्यस्मादापः सम
भिद्रवंत्येनमापः संमोदंतेऽस्मिन्भूतानि समुद्रको भवति समुनत्तीति वा तयोर्विभागस्तत्रेति हासमाचक्षते देवापि श्राष्टिषे
णः शंतनुश्च कौरव्यौ भ्रातरौ बभूवतुः सशंतनुः कनीयानभिषेचयांचक्रे देवापि स्तपः प्रतिपेदे ततः शंतनो राज्ये द्वादशवर्षाणि
देवो नववर्षं तमूचुर्ब्राह्मणाऽअधर्मस्त्वया चरितो ज्येष्ठं भ्रातरमंतरित्याभिषेचितं तस्मात्ते देवो नववर्षतीति सशंतनुर्देवापिंशि
शिक्षराज्येन तमुवाच देवापिः पुरोहितस्तेऽसानियाजयानि च त्वेतितस्यैतद्वर्षकामसूक्तं तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ आर्ष्टि
षेणो होत्रमृषिर्निषीदं देवापिर्देवसुमतिं चिकित्वान् । स उत्तरस्मादधरं समुद्रमपो दिव्या अंसृजद्वर्ष्या अभि । आर्ष्टिषेण
ऋष्टिषेणस्य पुत्रं इषितसेनस्येति वा सेनासेश्वरासमानगतिर्वा पुत्रः पुरुत्राय ते निपरणाद्वा पुंनरकंत तस्त्राय त इति वा होत्रमृ
षिर्निषीदन्नृषिर्दर्शनात्स्तोमान्ददर्शेत्यौपमन्यवस्तद्यदेनांस्तपस्यमानान्ब्रह्मस्वयं भवभ्यानर्षेत्तत्तत्पयोऽभवैस्तद्वषीणामृषि

निरुक्त

॥ ९ ॥

त्वमिति विज्ञायते देवापि देवानामाद्यास्तुत्याचप्रदानेन च देवसुमतिं देवानां कल्याणीं मतिं चिकित्वांश्चेतनावान् । स उ
 त्तरस्मादधरं समुद्रं । उत्तरउद्धततरो भवत्यधरोऽधोऽरोऽधोनधावतीत्यूर्ध्वगतिः प्रतिपिद्धा तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय
 ॥ ११ ॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधेत् । देवश्रुतं वृष्टिं वनिं रराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽअय
 च्छत् । शंतनुः शंतनोस्त्विति वाचमस्मै तन्वाऽअस्त्विति वा पुरोहितः पुरएनंदधति होत्राय वृतः कृपायमाणोऽन्वध्यायद्दे
 वश्रुतं देवा एनं शृण्वंति वृष्टिं वनिं वृष्टियाचिनं रराणो रातिरभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत् सोऽस्मै वाचमयच्छद्बृहदुपव्याख्या
 तं ॥ १२ ॥ साधारणान्युत्तराणि षड्दिवश्चादित्यस्य च यानित्वस्य प्राधान्येनोपरिष्ठात्तानि व्याख्यास्याम आदित्यः क
 स्मादादत्तेरसानादत्ते भासं ज्योतिषां मादीप्तो भासेति वादितेः पुत्र इति वाल्पप्रयोगं त्वस्यैतदाचार्यान्नाये सूक्तभाक् सूर्यमा
 दितेयमदितेः पुत्रमन्यासामपि देवतानां मादित्यप्रवादाः स्तुतयो भवन्ति तद्यथैतन्मित्रस्य वरुणस्यार्यम्णो दक्षस्य भगस्यांश
 स्येत्यथापि मित्रावरुणयोः । आदित्यादानुं नृस्यतीं दानुपती । अथापि मित्रस्यैकस्य । प्रसमित्रमतोऽअस्तु प्रयस्वान्य
 स्त आदित्यशिक्षति व्रतेनेत्यपि निगमो भवत्यथापि वरुणस्यैकस्य । अथावयमादित्यव्रते तव । व्रतमिति कर्मनाम निवृत्ति
 कर्मवारयतीति सत इदमपीतरद्वर्तमेतस्मादेव वृणोतीति सतोऽन्नमपि व्रतमुच्यते यदा वृणोति शरीरं ॥ १३ ॥ स्वरादि
 त्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्वृतोरसान्स्वृतो भासं ज्योतिषां स्वृतो भासेति वैतेन द्यौर्व्याख्याता । पृश्निरादित्यो भवति

पूर्वप.
अ. २

॥ ९ ॥

प्राश्रुतएनवर्णइतिनैरुक्ताःसंस्पष्टारसान्तसंस्पष्टाभासंज्योतिषांसंस्पष्टोभासेतिवाथद्यौःसंस्पष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च ।
 नाकआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्योतिषांप्रणयोऽथद्यौःकमितिसुखनामतत्प्रतिषिद्धंप्रतिषिध्येतनवाअमुंलो
 कंजग्मुषेकिंचनाकंनवाअमुंलोकंगतवतेकिंचनासुखंपुण्यकृतोह्येवतत्रगच्छंति । गौरादित्योभवतिगमयतिरसान्गच्छ
 त्यंतरिक्षेऽथद्यौर्यत्पृथिव्याअधिदूरंगताभवतियच्चास्यांज्योतींषिगच्छंति । विष्टवादित्योभवत्याविष्टोरसानाविष्टोभा
 सांज्योतिषामाविष्टोभासेतिवाथद्यौराविष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च । नभआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्यो
 तिषांप्रणयोऽपिवाभनएवस्याद्विपरीतो ननभातीतिवैतेनद्यौर्व्याख्याता ॥ १४ ॥ रश्मिनामान्युत्तराणिपंचदशरश्मि
 र्यमनात्तेषामादितःसाधारणानिपंचाश्वरश्मिभिर्दिङ्नामान्युत्तराण्यष्टौदिशःकस्मादिशतेरासदनादपिवाभ्यशनात्त
 त्रकाष्ठाइत्येतदनेकस्यापिसत्त्वस्यनामभवतिकाष्ठादिशोभवंतीक्रांत्वास्थिताभवंतीकाष्ठाउपदिशोभवंतीतरेतरंक्रांत्वा
 स्थिताभवंत्यादित्योऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्याज्यंतोऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्यापोऽपिकाष्ठाउच्यते
 क्रांत्वास्थिताभवंतीतिस्थावराणां ॥ १५ ॥ अतिष्ठंतीनामनिवेशनानांकाष्ठानामध्येनिहितंशरीरं । वृत्रस्यनिण्यंविच
 रंत्यापोदीर्घतमआशयदिद्रशत्रुः । अतिष्ठंतीनामनिविशमानानामित्यस्थावराणांकाष्ठानामध्येनिहितंशरीरंमेघःश
 रीरंशृणातेःशस्त्रातेर्वावृत्रस्यनिण्यंनिर्णामंविचरंतिविजानंत्यापइतिदीर्घद्राघतेस्तमस्तनोतेराशयदाशेतेरिद्रशत्रुरिंद्रोऽ

निरुक्त

॥ १० ॥

स्यशमयितावाशातयितावातस्मादिंद्रशत्रुस्तत्कोवृत्रोमेघइतिनैरुक्तास्त्वाष्टोऽसुरइत्यैतिहासिकाअपांचज्योतिषश्चामि
 श्रीभावकर्मणोवर्षकर्मजायतेतत्रोपमार्थेनयुद्धवर्णाभवैत्यहिवत्तुखलुमंत्रवर्णाब्राह्मणवादाश्चविवृद्ध्याशरीरस्यस्रोतांसि
 निवारयांचकारतस्मिन्हतेप्रसस्यंदिरआपस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १६ ॥ दासपत्नीरहिगोपाअतिष्ठन्निरुद्धाआपः
 पुनिनेवगावः । अपांबिलमपिहितंयदासीद्दुत्रंजघन्वाँऽअपतद्वार । दासपत्नीर्दासादिपत्न्योदासोदस्यतेरुपदासयति
 कर्माण्यहिगोपाअतिष्ठन्नहिनागुप्ताअहिरयनादेत्यंतरिक्षेऽयमपीतरोऽहिरेतस्मादेवनिर्हसितोपसर्गआहंतीति । निरु
 द्धाआपःपुनिनेवगावः । पणिर्वणिर्भवतिपणिःपणनाद्वणिकपण्यंनेनेक्ति । अपांबिलमपिहितंयदासीत् । बिलंभरं
 भवतिविभर्तेवृत्रंजघ्नवानपववारतद्वृत्रोवृणोतेर्वावर्ततेर्वावर्धतेर्वायदवृणोत्तद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्तततद्वृ
 त्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्धततद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायते ॥ १७ ॥ रात्रिनामान्युत्तराणित्रयोविंशती
 रात्रिःकस्मात्परमयतिभूतानिनक्तंचारीण्युपरमयतीतराणिध्रुवीकरोतिरातेर्वास्यादानकर्मणःप्रदीयन्तेऽस्यामवदया
 याउषोनामान्युत्तराणिषोळशोषाःकस्मादुच्छतीतिसत्यारात्रेरपरःकालस्तस्याएषाभवति ॥ १८ ॥ इदंश्रेष्ठंज्यो
 तिषांज्योतिरागांश्चित्रःप्रकेतोअजनिष्टविभ्वा । यथाप्रसूतासवितुःसुवार्यँऽएवारात्र्युषसेयोनिमरैक् ॥ इदंश्रेष्ठंज्योति
 षांज्योतिरागमंश्चित्रंप्रकेतनंप्रज्ञाततममजनिष्टविभूततमंयथाप्रसूतासवितुःप्रसवार्यरात्रिरादित्यस्यैवारात्र्युषसेयोनि

पूर्वप.
अ. २

॥ १० ॥

मरिचत्स्थानं स्त्रीयो निरभियुत एनांग भैस्तस्या एषा परा भवति ॥ १९ ॥ रुशद्वत्स रुशती श्वेत्या गादारै गुकृष्णा सदना
 न्यस्याः । समान बंधू अमृतै अनुचीद्या वा वर्णं चरत आमिनाने । रुशद्वत्सा सूर्यवत्सा रुशदिति वर्णनामरोचते र्ज्वलतिक
 र्मणः सूर्यमस्यावत्समाह साहचर्याद्रसहरणाद्वा रुशती श्वेत्या गात् । श्वेत्या श्वेततेर रिचत्कृष्णा सदना न्यस्याः कृष्णवर्णा
 रात्रिः कृष्णं कृष्यते नि कृष्टो वर्णोऽथैने संस्तौति समान बंधू समान बंधने अमृते अमरण धर्माणां वनूची अनूच्या वितीतरेतर
 मभिप्रेत्य द्यावा वर्णं चरतस्ते एव द्यावौ द्योतनादपि वा द्यावा चरतस्तया सह चरत इति स्यादामिनानेऽआमिन्वाने अन्योन्य
 स्याध्यात्मं कुर्वाणेऽअहर्नामान्युत्तराणि द्वादशाहः कस्मादुपाहरंत्यस्मिन्कर्माणि तस्यैष निपातो भवति वैश्वानरीयायामृ
 चि ॥ २० ॥ अहश्च कृष्णमहर्जुनं च विवर्तेते रजसी वेद्याभिः । वैश्वानरो जायमानो नराजावाति रज्योतिषाग्निस्तमांसि ।
 अहश्च कृष्णं रात्रिः शुक्लं चाहर्जुनं विवर्तेते रजसी वेद्याभिर्वेदितव्याभिः प्रवृत्तिभिर्वैश्वानरो जायमान इवोद्यन्नादित्यः सर्वे
 षां ज्योतिषां राजावाहन्नग्निज्योतिषा तमांसि मेघनामान्युत्तराणि त्रिंशन्मेघः कस्मान्मेहतीति सत आउपर उपल इत्येताभ्यां
 साधारणानि पर्वतनामभिरुपर उपलो मेघो भवत्युपरमंतेऽस्मिन्नभ्राण्युपरता आप इति वातेषामेषा भवति ॥ २१ ॥ देवानां
 मानै प्रथमाऽअतिष्ठन् कुंतत्रादिषामुपराउ दायन् । त्रयस्तपंति पृथिवी मनुपाद्वा बृवूकं वहतः पुरीषं । देवानां निर्माणे प्रथमा
 ऽअतिष्ठन्माध्यमका देवगणाः प्रथम इति मुख्यनाम प्रतमो भवति कुंतत्रमंतरिक्षं विकर्तनं मेघानां विकर्तनेन मेघानां मुदकं

निरुक्त

॥ ११ ॥

जायते ॥ त्रयस्तपन्ति पृथिवीमनूपाः । पर्जन्यो वायुरादित्यः शीतोष्णवर्षैरोषधीः पाचयंत्यनूपा अनुवपन्ति लोकान्त्वेन
 स्वेन कर्मणायमपीतरोऽनूप एतस्मादेवानूप्यतऽउदकेनापिवान्वाविति स्याद्यथा प्रागिति तस्यानूप इति स्याद्यथा प्राचीन
 मिति । द्वाबृवूकंवहतः पुरीषं । वाय्वादित्या उदकं बृवूकमित्युदकनाम ब्रवीतेर्वाशब्दकर्मणो भ्रंशतेर्वा पुरीषं पृणातेः पूर
 यतेर्वा ॥ २२ ॥ वाङ्नामान्युत्तराणिसप्तपंचाशद्वा कस्माद्वा चेत्तत्र सरस्वतीत्येतस्य नदीवद्देवतावच्च निगमा भवन्ति तद्य
 देवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतन्नदीवत् ॥ २३ ॥ इयं शुष्मैर्भिर्बिसखाऽइवारुजत्सानुगिरीणां तविषेभिर्भूमिभिः ।
 पारावतघ्नीमवसेसुवृत्तिभिः सरस्वतीमाविवासेमधीतिभिः । इयं शुष्मैः शोषणैः शुष्ममिति बलनाम शोषयतीति सतौ बिसं
 विस्यते भेदनकर्मणो वृद्धिकर्मणो वासानुसमुच्छ्रितं भवति समुन्नुन्नमिति वा महद्भिर्भूमिभिः पारावतघ्नीं पारावारघातिनीं
 पारंपरं भवत्यवारमवरमवनाय सुप्रवृत्ताभिः शोभनाभिः स्तुतिभिः सरस्वतीं नदीं कर्मभिः परिचरेमोदकनामान्युत्तराण्ये
 कशतमुदकं कस्मादुनत्तीति सतौ नदीनामान्युत्तराणिसप्तत्रिंशन्नद्यः कस्मान्नदना इमा भवन्ति शब्दवत्यो बहुलमासां नैघं
 दुकंवृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन तत्रेति हासमाचक्षते विश्वामित्रऋषिः सुदासः पैजवनस्य पुरोहितो बभूव विश्वामित्रः सर्वमि-
 त्रः सर्वसंसृतं सुदाः कल्याणदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः पुनः स्पर्धनीयजवो वा मिश्रीभावगतिर्वासवित्तं गृही
 त्वा विपाद्छुतुद्व्योः संभेदमायया वनुययुरितरे स विश्वामित्रो नदीं स्तुष्टावगाधा भवतेत्यपि द्विवदपि बहुवृत्तद्यद्विवदुपरि

पूर्वष.
अ. २

॥ ११ ॥

षात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतद्वहुवत् ॥ २४ ॥ रमध्वमेवचसेसोम्यायक्रतावरीरूपमुहूर्तमेवैः । प्रसिंधुमच्छाबृहतीमनी
 षावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः । उपरमध्वमेवचसेसोम्यायसोमसंपादिनक्रतावरीक्रतवत्यक्रतमित्युदकनामप्रत्युतंभवति
 मुहूर्तमेवैरयनैरवनैर्वामुहूर्तोमुहूर्तुर्क्रतुरर्तेर्गतिकर्मणोमुहुर्मूढइवकालौयावदभीक्षणंचेत्यभीक्षणमभिक्षणंभवतिक्षणः
 क्षणोतेःप्रक्षणुतःकालःकालःकालयतेर्गतिकर्मणःप्राभिह्वयामिसिंधुंबृहत्यामहत्यामनीषयामनसईषयास्तुत्याप्रज्ञयावा
 वनायकुशिकस्यसूनुःकुशिकोराजावभूवक्रोशतेःशब्दकर्मणःक्रशतेर्वास्यात्प्रकाशयतिकर्मणःसाधुविक्रोशयितार्थानां
 मितिवानद्यःप्रत्यूचुः ॥ २५ ॥ इंद्रोअस्माँऽअरदद्वज्रबाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनां । देवोऽनयत्सवितासुपाणिस्तस्य
 वयंप्रसवेयामउर्वीः । इंद्रोअस्मानरदद्वज्रबाहूरदतिःखनतिकर्मापाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनामिति व्याख्यातं देवोऽनयत्स
 वितासुपाणिःकल्याणपाणिःपाणिःपणायतेःपूजाकर्मणःप्रगृह्यपाणीदेवान्पूजयन्ति । तस्यवयंप्रसवेयामउर्वीः । उर्व्य
 ऊर्णोतेर्वृणोतेरित्यौर्णवाभःप्रत्याख्यायांततआशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ आतेकारोऽशृणवामावचांसिययाथदूरादनसारथे
 न । नितेनंसैपीप्यानेवयोषामर्यायेवकन्याशश्वचैते । आशृणवामतेकारोवचनानियाहिदूरादनसाचरथेनचनिनमाम
 तेपाययमानेवयोषापुत्रंमर्यायेवकन्यापरिष्वजनायनिनमाइतिवाऽश्वनामान्युत्तराणिषड्विंशतिस्तेषामष्टाउत्तराणिब
 हुवदश्वःकस्मादश्रुतेऽध्वानंमहाशनोभवतीतिवातत्रदधिकाइत्येतदधत्कामतीतिवादधत्क्रंदतीतिवादधदाकारीभव

निरुक्त

॥ १२ ॥

तीतिवातस्याश्ववद्देवतावच्चनिगमाभवंतितद्यद्देवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतदश्ववत् ॥ २७ ॥ उतस्यवाजी
क्षिपणितुरण्यतिग्रीवायांबद्धोअपिकक्षआसनि । ऋतुंदधिकाअनुसंतवीत्वत्पथामंकांस्यन्वापनीफणत् । अपिसवाजी
वेजनवान्क्षेपणमनुतूर्णमश्रुतेऽध्वानंग्रीवायांबद्धोग्रीवागिरतेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वापिकक्षआसनीतिव्याख्यातंऋतुंद
धिकाःकर्मवाप्रज्ञांवा । अनुसंतवीत्वत् । तनोतेःपूर्वयाप्रकृत्यानिगमःपथामंकांसिपथांकुटिलानिपंथाःपततेर्वापद्यते
र्वापंथतेर्वाकोऽचतेरापनीफणदितिफणतेश्चर्करीतवृत्तदशोत्तराण्यादिष्टोपयोजनानीत्याचक्षतेसाहचर्यज्ञानायज्वलति
कर्माणउत्तरेधातवएकादशतावंत्येवोत्तराणिज्वलतोनामधेयानिनामधेयानि ॥ २८ ॥ (अथनिर्वचनमोघोराज्ञोवि
द्याहवाअथातोऽनुक्रमिष्यामोवृक्षेवृक्षेतावांवास्तूनिर्नयईचकारायंसशिङ्गेहिरण्यनामान्याष्टिषेणोयद्देवापिःसाधारणा
निस्वरादित्योरश्मिनामान्यतिष्ठंतीनांदासपत्नीरात्रिनामानीदंश्रेष्ठंरुशद्वत्साहश्चकृष्णंदेवानांमानेवाङ्नामानीयंशुष्मे
भीरमध्वमंइंद्रोअस्मानातेकारउतस्यवाज्यष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ कर्मनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःकर्मकस्मात्क्रियतइतिसतोऽपत्यनामान्युत्तराणिपंचदशापत्यंकस्मादपततंभ
वर्तिनानेनपततीतिवातद्यथाजनयितुःप्रजैवमर्थीयैऋचाउदाहरिष्यामः ॥ १ ॥ परिषद्यंहरणस्यरेकणोनित्यस्यरायः
पतयःस्याम । नशेषोअग्नेअन्यजातमस्त्यचेतानस्यमापथोविदुक्षः । परिहर्तव्यंहिनोपसर्तव्यमरणस्यरेकणोऽरणो

पूर्वष.
अ. ३

॥ १२ ॥

पाणो भवतिरेकण इति धननामरिच्यते प्रयतो नित्यस्य रायः पतयः स्यामपित्र्यस्येव धनस्य । न शेषो अग्रे अन्यजातमस्ति ।
 शेष इत्यपत्यनामरिच्यते प्रयतो ऽचेतयमानस्य तत्प्रमत्तस्य भवति मानः पथो विदूष इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २ ॥
 न हि ग्रभायारणः सुशेवो ऽन्यो दय्यो मनसा मंतुवाउ । अधाचिदोक्तः पुनरित्स एत्यानो वाज्यभीषाळे तु न व्यः । न हि ग्रही
 तव्यो ऽरणः सुसुखतमो ऽप्यन्यो दय्यो मनसापि न मंतव्यो ममायं पुत्र इत्यथ स ओक्तः पुनरेव तदेतियत आगतो भवत्योक्त इति
 निवासनामोच्यते एतु नो वाजीवे जनवानभिषहमाणः स पत्नान्न वजातः स एव पुत्र इत्यथैतां दुहितृदायाद्य उदाहरंति पुत्रदा
 याद्य इत्येके ॥ ३ ॥ शासुद्वहिर्दुहितुर्न ह्यंगाद्विद्वां ऽकृतस्य दीधितिं सपर्यन् । पितायत्र दुहितुः सेकं मृजन्तं शग्म्येन
 मनसा दधुन्वे । प्रशास्ति वोढा संतानकर्मणो दुहितुः पुत्रभावं दुहिता दुहितादूरे हितादो गधेर्वा न सारमुपागमं द्वौ हित्रं पौत्र
 मिति विद्वान्प्रजननयज्ञस्य रेतसो वांगादंगात्संभूतस्य हृदयादधिजातस्य मातरि प्रत्यूतस्य विधानं पूजयन्न विशेषेण मिथु
 नाः पुत्रादायादा इति तदेतद्वक्श्लोकाभ्यामभ्युक्तं । अंगादंगात्संभवसि हृदयाधिजायसे । आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव
 शरदः शतमित्यविशेषेण पुत्राणां दायो भवति धर्मतः । मिथुनानां विसर्गादौ मनुः स्वायं भुवो ऽब्रवीत् । न दुहितर इत्येके
 तस्मात्पुमान्दायादौ ऽदायादास्त्रीति विज्ञायते तस्मात्स्त्रियं जातां परास्यंति न पुमांसमिति च स्त्रीणां दानविक्रयाति सर्गा वि
 द्यंते न पुंसः पुंसो ऽपीत्येकेशौ नः शेषे दर्शनात् । अभ्रातृमतीवाद इत्यपरं । अमूर्यायंति जामयः सर्वा लोहितवांससः ।

निरुक्त

॥ १३ ॥

अभ्रातृरइवयोषास्तिष्ठति हृतवर्त्मनः । अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठतिसंतानकर्मणेपिंडदानायहृतवर्त्मनइत्यभ्रातृकाया
 अनिर्वाहौपमिकस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ४ ॥ अभ्रातेवपुंसएतिप्रतीचीगर्तारुगिवसनयेधनानां । जायेवपत्य
 उशतीसुवासाउषाहस्तेवनिर्णिणीतेअप्सः । अभ्रातृकेवपुंसःपितृनेत्यभिमुखीसंतानकर्मणेपिंडदानायनपतिंगर्तारोहिणी
 वधनलाभार्थदाक्षिणाजीगर्तैःसभास्थाणुर्गृणातैःसत्यसंगरोभवतितंतत्रयापुत्रायापतिकासारोहतितांतत्राक्षैराघ्नतिसा
 रिक्थंलभतेइमशानसंचयोऽपिगर्तउच्यतेगुरतेरपगूर्णोभवतिइमशानंइमशयनंइमशरीरंशरीरंशृणातेःशस्नातेर्वाइम
 श्रुलोमइमनिश्रितंभवतिलोमलुनातेर्वालीयतेर्वाोनोपरस्याविःकुर्याद्यदुपरस्याविःकुर्याद्भर्तेष्टाःस्यात्प्रमायुकोयजमानइ
 त्यपिनिगमोभवतिरथोऽपिगर्तउच्यतेगृणातेःस्तुतिकर्मणःस्तुततमंयानं । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमित्यपिनिगमोभ
 वतिजायेवपत्येकामयमानासुवासाऋतुकालेषूषाहसनेवदंतान्विवृणुतेरूपाणीतिचतस्रउपमानाभ्रात्रीमुपयच्छेततोक्तं
 ह्यस्यतद्भवतीत्यभ्रातृकायाउपयमनप्रतिषेधःप्रत्यक्षःपितुश्चपुत्रभावःपितायत्रदुहितुरप्रत्तायारेतःसेकंप्राजयतिसंदधा
 त्यात्मानंसंगमेनमनसेत्यथैतांजाम्यारिक्थप्रतिषेधउदाहरतिज्येष्ठपुत्रिकायाइत्येके ॥ ५ ॥ नजामयेतान्वोरिक्थमा
 रैक्कार्गर्भसनिनुनिधानं । यदीमातरौजनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतोरन्यक्रुंधन् । नजामयेभगिन्यैजामिरन्येऽस्यां
 जनयंतिजामपत्यंजमतेर्वास्याद्भुतिकर्मणोनिर्गमनप्रायाभवतितान्वआत्मजःपुत्रोरिक्थंप्राचिचत्प्रादाच्चकारैनांगर्भनि

पूर्वप.
अ. ३

॥ १३ ॥

धानीं सनिनुहस्तग्राहस्ययदिहमातरोजनयंतवहिं पुत्रमवहिंचस्त्रियमन्यतरः संतानकर्ता भवति पुमान्दायादोऽन्यतरो
 ऽर्धयित्वा जामिः प्रदीयते परस्मै ॥ ६ ॥ मनुष्यनामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्मनुष्याः कस्मान्मत्वा कर्माणि सीव्यंति मन
 स्यमानेन सृष्टा मनस्यतिः पुनर्मनस्वीभावे मनोरपत्यं मनुषो वा तत्र पंचजना इत्येतस्य निगमा भवन्ति ॥ ७ ॥ तदद्यवाचः
 प्रथमं मंसीययेनासुरां ऽअभिदेवाऽअसाम् । ऊर्जादुतयज्ञियासः पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । तदद्यवाचः परमं मंसीययेना
 सुरानभिभवेमदेवा असुरा असुरताः स्थानेष्वस्ताः स्थानेभ्य इति वापि वा सुरिति प्राणनामास्तः शरीरे भवति तेन तद्वतः सोर्दे
 वानसृजत तत्सुराणां सुरत्वमसोरसुरानसृजत तदसुराणामसुरत्वमिति विज्ञायते । ऊर्जादुतयज्ञियासः । अन्नादा
 श्रयज्ञियाश्चोर्गित्यन्ननामोर्जयतीति सतः पक्कं सुप्रवृक्कणमिति वा । पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । गंधर्वाः पितरो देवा असुरा
 रक्षांसीत्येकै चत्वारो वर्णा निषादः पंचम इत्यौपमन्यवो निषादः कस्मान्निषदनो भवति निषण्णमस्मिन्पापकमिति नैरुक्ताः ।
 यत्पांचजन्यया विशा । पंचजनीनया विशा पंचपृक्ता संख्या स्त्री पुंसकेष्वविशिष्टा बाहुना मान्युत्तराणि द्वादश बाहू क
 स्मात्प्रबाधत आभ्यां कर्माण्यंगुलिना मान्युत्तराणि द्वाविंशतिरंगुलयः कस्मादग्रगामिन्यो भवन्तीति वाग्रगालिन्यो भवन्ती
 ति वाग्रकारिण्यो भवन्तीति वाग्रसारिण्यो भवन्तीति वा कना भवन्तीति वा जना भवन्तीति वापि वाभ्यं चना देवस्युस्तासामेषा
 भवति ॥ ८ ॥ दशावनिभ्यो दशकक्ष्येभ्यो दशयोक्त्रेभ्यो दशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्यो अर्चताजरेभ्यो दशधुरोदशयुक्ताव

निरुक्त

॥ १४ ॥

हृदयः । अवनयोऽगुलयो भवत्यवन्तिकर्माणिकक्ष्याः प्रकाशयन्तिकर्माणिक्योक्त्राणियोजनानीति व्याख्यातमभीशवोऽभ्यश्रुवते कर्माणि । दशधुरोदशयुक्तावहृदयः । धूर्धूर्वतेर्वधकर्मण्डयमपीतराधूरेतस्मादेव विहन्तिवहंधारयतेवीकांतिकर्माणउत्तरेधातवोऽष्टादशान्नानामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्नंकस्मादानतंभूतेभ्योऽत्तेर्वात्तिकर्माणउत्तरेधातवोदशबलानामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्वलंकस्माद्वलंभरंभवतिविभर्तैर्धननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेवधनंकस्माद्विनोतीतिसतो गोनामान्युत्तराणिनवक्रुध्यतिकर्माणउत्तरेधातवोदशक्रोधनामान्युत्तराण्येकादशगतिकर्माणउत्तरेधातवोद्वाविंशशतैक्षिप्रनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःक्षिप्रंकस्मात्संक्षिप्तोविकर्षोऽतिकनामान्युत्तराण्येकादशांतिकंकस्मादानीतंभवतिसंग्रामनामान्युत्तराणिषट्त्वारिंशत्संग्रामःकस्मात्संगमनाद्वासंगरणाद्वासंगतौग्रामावितिवातत्रखलइत्येतस्यनिगमाभवन्ति ॥९॥ अभीष्टदमेकमेकोऽस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरन्ति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि किंमानिदंतिशत्रवोऽनिद्राः । अभिभवामीदमेकमेकोऽस्मिनिष्पहमाणःसपत्नानभिभवामिद्वौकिमात्रयःकुर्वत्येकइतासंख्याद्वौद्रुततरासंख्यात्रयस्तीर्णतमासंख्याचत्वारश्चलिततमासंख्याष्टावश्रोतेर्नवनवननीयानावाप्तावादशदस्तादृष्टार्थावाविंशतिर्द्विदशतःशतंदशदशतःसहस्रंसहस्रदयुतैनियुतंप्रयुतंतत्तदभ्यस्तमंबुदोमेघोभवत्यरणमंबुतद्वौबुदोऽबुमद्भातीतिवांबुमद्भवतीतिवास्यथामहान्वहुर्भवतिवर्षस्तदिवाबुदंखलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि । खलइवपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिखलइतिसंग्रामना

पूर्वप.
अ. ३

॥ १४ ॥

मखलतेर्वास्खलतेर्वायमपीतरःखलएतस्मादेवसमास्कन्नोभवति । किंमांनिदंतिशत्रवोऽनिद्राः । यइंद्रंनविविदुरिंद्रोह्य
 हमस्म्यनिद्राइतरइतिवाव्याप्तिकर्माणउत्तरेधातवोदशतत्रद्वेनामनी आक्षाणआश्रुवानआपानआभुवानोवधकर्माण
 उत्तरेधातवस्त्रयस्त्रिंशत्तत्रवियातइत्येतद्वियातयतइतिवावियातयेतिवा । आखण्डलप्रहूयसे । आखंडयितःखंडंखंडयते
 स्तळिदित्यंतिकवधयोःसंसृष्टकर्मताडयतीतिसतः ॥ १० ॥ त्वयावयंसुवृधाब्रह्मणस्पतेस्पृहावसुमनुष्याददीमहि । या
 नोदूरेतळितोयाअरातयोऽभिसंतिजंभयाताअनमसः । त्वयावयंसुवर्धयित्राब्रह्मणस्पतेस्पृहणीयानिवसूनिमनुष्येभ्य
 आददीमर्हियाश्चनोदूरेतळितोयाश्चांतिकेऽरातयोऽदानकर्माणोवादानप्रज्ञावाजंभयताअनमसोऽमइतिरूपनामांमो
 तीतिसतोविद्युत्तळिभवतीतिशाकपूर्णःसाह्यवताडयतिदूराच्चदृश्यतेऽपित्विदमंतिकनामैवाभिप्रेतंस्यात् । दूरेचित्संत
 ळिदिवातिरोचसे । दूरेपिसन्नंतिकइवसंदृश्यसइतिवज्रनामान्युत्तराण्यष्टादशवज्रःकस्माद्वर्जयतीतिसतस्तत्रकुत्सइ
 त्येतत्कृततेर्ऋषिःकुत्सोभवतिकर्तास्तोमानामित्यौपमन्यवोऽत्राप्यस्यवधकर्मैवभवतितत्सखइंद्रःशुष्णंजघानेत्यैश्वर्यक
 र्माणउत्तरेधातवश्चत्वारिंश्वरनामान्युत्तराणिचत्वारितत्रेनइत्येतत्सनितऐश्वर्येणेतिवासनितमनेनैश्वर्यमितिवा ॥ ११ ॥
 यत्रासुपर्णाअमृतस्यभागमनिमेषंविदधाभिस्वरंति । इनोविश्वस्यभुवनस्यगोपाःसमाधीरःपाकमत्राविवेश । यत्रसुपर्णाः
 सुपतनाआदित्यरश्मयोऽमृतस्यभागमुदकस्यानिमिषंतौवेदनेनाभिस्वरंतीतिवाभिप्रयंतीतिवैश्वरःसर्वेषांभूतानांगोपा

निरुक्त

॥ १५ ॥

यितादित्यः समाधीरः पाकमत्राविवेशेति धीरो धीमान्पाकः पक्तव्यो भवति विपक्वप्रज्ञादित्य इत्युपनिषद्दर्शो भवतीत्यधि
 दैवतमथाध्यात्मैयत्र सुपर्णाः सुपतनानीन्द्रियाण्यमृतस्य भागं ज्ञानस्य निमिषतो वेदनेनाभिस्वरंतीति वाभिप्रयंतीति वै
 श्वरः सर्वेषामिन्द्रियाणां गोपायितात्मा समाधीरः पाकमत्राविवेशेति धीरो धीमान्पाकः पक्तव्यो भवति विपक्वप्रज्ञात्मेत्या
 त्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ बहुनामान्युत्तराणि द्वादश बहुकस्मात्प्रभवतीति सतो ह्रस्वनामान्युत्तराण्येकादश ह्रस्वो ह्रस्वतेर्म
 हन्नामान्युत्तराणि पञ्चविंशतिर्महान्कस्मान्मानेनान्यान्जहातीति शाकपूणिर्महनीयो भवतीति वातत्रववक्षिथविवक्षस
 इत्येतेवक्तेर्वावहतेर्वासाभ्यासाद्बृहनामान्युत्तराणि द्वाविंशतिर्गृहाः कस्माद्बृहन्तीति सतां परिचरणकर्माण उत्तरेधातवोद
 शं सुखनामान्युत्तराणि विंशतिः सुखं कस्मात्सुहितं खेभ्यः खंपुनः खनतैरूपनामान्युत्तराणि षोडशं रूपं रोचतैः प्रशस्यनामा
 न्युत्तराणि दशं प्रज्ञानामान्युत्तराण्येकादश सत्यनामान्युत्तराणि षट्सत्यं कस्मात्सत्सुताय ते सत्प्रभवं भवतीति वाष्टा उत्तरा
 णिपदानि पश्यतिकर्माण उत्तरेधातवश्चायतिप्रभृतीनि च नामान्यामिश्राणि नवोत्तराणि पदानि सर्वपदसमाम्नानायाथा
 त उपमायदत्तत्सदृशमिति गार्ग्यस्तदा सां कर्मज्यायसावा गुणेन प्रख्याततमेन वा कनीयां संवा प्रख्यातं वोपमिमीतेऽथापि
 कनीयसाज्यायांसं ॥ १३ ॥ तनूत्यजैवतस्करावनगूरं शनाभिर्दशभिर्भ्यधीतां । तनूत्यक्तनूत्यक्तावनगूरं वनगामिनाव
 श्निमंथनौ बाहू तस्कराभ्यामुपमिमीते तस्करस्तत्करो भवति यत्पापकमिति नैरुक्तास्तनोतेर्वास्यात्संततकर्मा भवत्यहोरात्र

पूर्वप.
अ. ३

॥ १५ ॥

कर्मावा । रशनाभिर्दशभिर्भ्यधीतां । अभ्यधीतामित्यभ्यधातां ज्यायांस्तत्रगुणोऽभिप्रेतः ॥ १४ ॥ कुहस्विहो
 षाकुहवस्तोरश्विनाकुहामिपित्वंकरतः कुहोषतुः । कोवांशयुत्राविधवेवदेवरंमर्यनयोषाकृणुतेसधस्थआ । कस्विद्रात्रौ
 भवथः कदिवाकाभिप्राप्तिंकुरुथः कवसथः कोवांशयनेविधवेवदेवरं देवरः कस्माद्वितीयोवरउच्यतैविधवाविधातृकाभ
 वतिविधवनाद्वाविधावनाद्वेतिचर्मशिरापिवाधवइतिमनुष्यनामंतद्वियोगाद्विधवादेवरोदिव्यतिकर्मांमर्योमनुष्यो
 मरणधर्मायोषायौतेराकुरुतेसहस्थानेऽथनिपाताः पुरस्तादेवव्याख्यातायथेतिकर्मोपमा । यथावातोयथावनंयथासमु
 द्रएजति । भ्राजंतोअग्नयोयथा । आत्मायक्ष्मस्यनश्यतिपुराजीवगृभोयथा । आत्माऽततेर्वाप्तेर्वापिवाप्तइवस्याद्या
 वद्व्याप्तिभूतइति । अग्निर्नयेभ्राजंसारुक्मवक्षसः । अग्निरिवयेमरुतोभ्राजमानारोचिष्णूरस्काभ्राजस्वंतोरुक्मव
 क्षसः ॥ १५ ॥ चतुरश्विददमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहयेत् । चतुरोऽक्षान्धारयतइतितद्यथाकि
 त्वाद्विभीयादेवमेवदुरुक्ताद्विभीयान्नदुरुक्तायस्पृहयेत्कदाचिदाइत्याकारउपसर्गः पुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्युपमा
 र्थेदृश्यते । जारऽआभगं । जारइवभगमादित्योऽत्रजारउच्यतेरात्रेर्जरयितासएवभासांतथापिनिगमोभवति ।
 स्वसुर्जारः शृणोतुनइत्युषसमस्यस्वसारमाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वापित्वयंमनुष्यजारएवाभिप्रेतः स्यात्स्त्रीभगस्तथास्या
 ऋजतेर्मेषइतिभूतोपमा । मेषोभूतोऽभियन्नयः । मेषोमिषतेस्तथापशुः पश्यतेरग्निरितिरूपोपमा । हिरण्यरूपः स

निरुक्त

॥ १६ ॥

हिरण्यसंहगुपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः । हिरण्यवर्णस्येवास्यरूपंथाइतिच । तंप्रत्तथापूर्वथाविश्वथेमथा । प्रत्तइवपूर्व
 इवविश्वइवेमेइवैत्ययमेततरोऽमुष्मादसावस्ततरोऽस्मादमुथायथासाविति व्याख्यातंवदितिसिद्धोपमा । ब्राह्मणवद्धृ
 पलवत् । ब्राह्मणाइववृषलाइवेतिवृषलोवृषशीलोभवतिवृषाशीलोवा ॥ १६ ॥ प्रियमेधवदत्रिवजातवेदोविरूपवत् ।
 अंगिरस्वन्महिब्रतुप्रस्कण्वस्यश्रुधीहव । प्रियमेधःप्रियाअस्यमेधायथैतेषामृषीणामेवंप्रस्कण्वस्यशृणुह्वानंप्रस्कण्वःक
 ण्वस्यपुत्रःकण्वप्रभवोयथाप्राग्रमर्चिषिभृगुःसंवभूर्वभृगुर्भृज्यमानोनदेहेऽगारेष्वंगिराअंगाराअंकनाअंचनाअत्रैवतृती
 यमृच्छतेत्युचुस्तस्मादत्रिर्नत्रयइतिविखननाद्वैखानसोभरणाद्भारद्वाजोविरूपोनानारूपोमहिब्रतोमहाब्रतइति ॥ १७ ॥
 अथलुप्तोपमान्यथोपमानीत्याचक्षतेसिंहोव्याघ्रइतिपूजायांश्वाकाकइतिकुत्सायांकाकइतिशब्दानुकृतिस्तदिदंशकुनि
 शुवहुल्लेनशब्दानुकृतिर्विद्यतइत्यौपमन्यवःकाकोऽपकालयितव्योभवतितित्तिरिस्तरणात्तिलमात्रचित्रइतिवाकपिंज
 लःकपिरिवजीर्णःकपिरिवजवतईषलिंगलोवाकमनीयंशब्दंपिंजयतीतिवाश्वाशुयायीशवतेर्वास्याङ्गतिकर्मणःश्वसिते
 र्वासिंहःसहनाद्धिसेर्वास्याद्विपरीतस्यसंपूर्वस्यवाहंतैःसंहायहंतीतिवाव्याघ्रोव्याघ्राणाद्व्यादायहंतीतिवा ॥ १८ ॥ अ
 र्चतिकर्माणउत्तरेधातवश्चतुश्चत्वारिंशन्मेधाविनामान्युत्तराणिचतुर्विंशतिर्मेधावीकस्मान्मेधयातद्भान्भवतिमेधामतौ
 धीयतेस्तोतृनामान्युत्तराणित्रयोदशस्तोतास्तवनाद्यज्ञनामान्युत्तराणिपंचदशयज्ञःकस्मात्प्रख्यातंयजतिकर्मेतिनैरु

पूर्वप.
अ. ३

॥ १६ ॥

कायाच्चोभवतीतिवायजुरुन्नोभवतीतिवाबहुकृष्णाजिनइत्यौपमन्यवौयजूंष्येननयंतीतिवर्त्विङ्गामान्युत्तराण्यष्टा
 वृत्तिकस्मादीरणऋग्यष्टाभवतीतिशाकपूणिर्ऋतुयाजीभवतीतिवायाच्चाकर्माणउत्तरेधातवःसप्तदशदानकर्माणउत्त
 रेधातवोदशाध्येषणाकर्माणउत्तरेधातवश्चत्वारःस्वपितिसस्तीतिद्वौस्वपितिकर्माणौकूपनामान्युत्तराणिचतुर्दशकूपः
 कस्मात्कुपानंभवतिकुप्यतेवास्तेननामान्युत्तराणिचतुर्दशैवस्तेनःकस्मात्संस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तानिर्णीतांत
 हितनामधेयान्युत्तराणिषण्णिर्णीतंकस्मान्निर्णितंभवतिदूरनामान्युत्तराणिपंचदूरंकस्माद्भुतंभवतिदुरयंवापुराणना
 मान्युत्तराणिषट्पुराणंकस्मात्पुरानवंभवतिनवनामान्युत्तराणिषळेवनवंकस्मादानीतंभवति ॥ १९ ॥ द्विशउत्तराणि
 नामानिप्रपित्वेऽभीकइत्यासन्नस्यप्रपित्वेप्राप्तेऽभीकेऽभ्यक्ते । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमागहि । अभीकेचिदुलोककृ
 दित्यपिनिगमौभवतोदभ्रमर्भकमित्यल्पस्यदभ्रंदभ्रोतेःसुदंभंभवत्यर्भकमवहृतंभवति । उपोपमेपरांमृशमामेदुभ्रा
 णिमन्यथाः । नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइत्यपिनिगमौभवतस्तिरःसतइतिप्राप्तस्यतिरस्तीर्णंभवतिसतःसंसृतंभवति ।
 तिरश्चिदर्थयापरिवर्तिर्यातमदाभ्या । पात्रेवभिंदन्सतएतिरक्षसइत्यपिनिगमौभवतस्त्वोनेमइत्यर्धस्यत्वोऽपततोने
 मोऽपनीतोऽर्धहरतेर्विपरीताद्धारयतेवास्यादुद्धृतंभवत्यृधोतेवास्यादृद्धतमोविभागः । पीयत्वोअनुत्वोऽगृणाति ।
 नेमेदेवानेमेऽसुराइत्यपिनिगमौभवतःऋक्षाःस्तृभिरितिनक्षत्राणांनक्षत्राणिनक्षतेर्गतिकर्मणोनेमानिक्षत्राणीतिचब्राह्म

निरुक्त

॥ १७ ॥

णमृक्षाउदीर्णानीवख्यायन्तेस्तृभिस्तीर्णानीवख्यायन्ते । अमीयक्रक्षानिहितासउच्चा । पश्यन्तोद्यामिवस्तृभिरित्यपि
 निगमौभवतोवस्त्रीभिरुपजिह्विकाइतिसीमिकानां वस्योवमनात्सीमिकास्यमनादुपजिह्विकाउपजिह्वयः । वस्त्रीभिः पुत्र
 मश्रुवोअदानं । यदच्युपजिह्विकायद्वस्त्रोअतिसर्पतीत्यपिनिगमौभवतर्जुदरं कृदरमित्यावपनस्योर्दरमुदीर्णभवत्यूर्जेदी
 र्णवा । तमूर्दरंनपृणतायवेनेत्यपिनिगमोभवतितमूर्दरमिवपूरयतियवेनकृदरंकृतदरंभवति । समिद्धोअंजन्कृदरंम
 तीनामित्यपिनिगमोभवति ॥ २० ॥ रंभःपिनाकमितिदंडस्य । रंभआरभंतएनं । आत्वारंभंनजिब्रयोररम्भेत्यपि
 निगमोभवत्यारभामहेत्वाजीर्णाइवदंडं पिनाकंप्रतिपिनष्ट्येनेनकृत्तिवासाःपिनाकहस्तोऽवततधन्वेत्यपिनिगमोभवति
 मेनाग्नाइतिस्त्रीणांस्त्रियस्त्यायतेरपत्रपणकर्मणोमेनामानयंत्येनाग्नागच्छंत्येनाः । अमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ । आस्त्वा
 कृतन्नपसोऽतन्वतेनेत्यपिनिगमौभवतःशेषोवैतसइतिपुंसप्रजननस्यशेषःशपतेःस्पृशतिकर्मणोवैतसोवितस्तंभवन्ति । य
 स्यामुशंतःप्रहरामुशेषं । त्रिःस्ममाहःश्रथयोवैतसेनेत्यपिनिगमौभवतोऽयैनेत्युपदेशस्य । अयातेअग्नेसमिधाविधेमेति
 स्त्रियाः । एनावोअग्निमितिपुंसकस्य । एनापत्यातन्वंसंसृजस्वेतिपुंसः । सिषक्तुसचतइतिसेवमानस्य । सनःसि
 षक्तुयस्तुरः । सनःसेवतांयस्तुरः । सचस्वानःस्वस्तये । सेवस्वनःस्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिनामास्तिरभिपूजितः
 स्वस्तीतिभ्यसतैरेजतइतिभयवेपनयोः । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसेतां । रेजतेअग्नेपृथिवीमखेभ्यइत्यपिनिगमौभवतो

पूर्वप.
अ. ३

॥ १७ ॥

द्यावापृथिवीनामधेयान्युत्तराणिचतुर्विंशतिस्तयोरेषाभवति ॥ २१ ॥ कतरापूर्वाकतरापरायोःकथाजातेकवयःको
 विवेद । विश्वंत्मनाविभृतोयद्धनामविवर्तेतेअहनीचक्रियेव । कतरापूर्वाकतरापरेनयोःकथंजातेकवयःकएनेविजाना
 तिसर्वमात्मनाविभृतोयद्धैनयोःकर्मविवर्तेतेचैनयोरहनीअहोरात्रैचक्रयुक्तेइवेतिद्यावापृथिव्योर्महिमानमाचष्टआच
 ष्टे ॥ २२ ॥ (कर्मनामानिपरिषद्येनहिग्रभायशासद्वह्निरभ्रातेवनजामयेमनुष्यनामानितदद्यदशावनिभ्योऽभीदं
 त्वयावयंयत्रासुपर्णावहुनामानितनूत्यजेवकुहस्विच्चतुरश्विप्रियमेधवदथलुप्तोपमान्यर्चतिद्विशोरंभःकतरापूर्वाद्वाविं
 शतिः ॥) इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

ॐ ॥ एकार्थमनेकशब्दमित्येतदुक्तमथयान्यनेकार्थान्येकशब्दानितान्यतोऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्कारांश्चनि
 गमांस्तदैकपदिकमित्याचक्षतेजहाजघानेत्यर्थः ॥ १ ॥ कोनुमर्याअमिथितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोअस्मदी
 पते । मर्याइतिमनुष्यनाममर्यादाभिधानंवास्यान्मर्यादामर्यादादीयतेमर्यादामर्यादिनोर्विभागोमेथतिराक्रोशकमी
 पापकंजघानकमहंजातुकोऽस्मद्भीतःपलायतेनिधापाश्याभवतियन्निधीयतेपाश्यापाशसमूहःपाशःपाशयतेविपाश
 नात् ॥ २ ॥ वयःसुपर्णाउपसेदुरिंद्रप्रियमैधाऋषयोनाधमानाः । अपध्वांतमूर्णुहिपूधिचक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधये
 ववृद्धान् । वयोवेर्वहुवचनसुपर्णाःसुपतनाआदित्यरश्मयउपसेदुरिंद्रयाचमानाअपोर्गुह्याध्वस्तंचक्षुश्चक्षुःख्यातेर्वाच

निरुक्त

॥ १८ ॥

षेर्वापूर्धिपूरयदेहीतिवा मुंचास्मान्पाशैरिवबद्धान्पार्श्वतःश्रोणितःशितामृतःपार्श्वपशुमयमंगंभवतिपशुःस्पृशतेःसंस्पृ
 ष्टापृष्ठदेशंपृष्ठंस्पृशतेःसंस्पृष्टमंगैरंगमंगनादंचनाद्वाश्रोणिःश्रोणतेर्गतिचलाकर्मणःश्रोणिश्चलतीवगच्छतोदोःशिताम
 भवतिदोर्द्रवतेर्योनिःशितामेतिशाकपूणिर्विषितोभवतिश्यामतोयकृत्तइतितैटीकिःश्यामंश्यायतैर्यकृद्यथाकथाचकृ
 त्यतैशितिमांसतोमेदस्तइतिगालवःशितिःश्यतेर्मांसमाननंवामानसंवांसमनोऽस्मिन्त्सीदतीतिवामेदोमेद्यतेः ॥ ३ ॥
 यदिन्द्रचित्रमेहनास्तित्वादातमद्रिवः । राधुस्तन्नोविदद्वसउभयाहस्त्याभर । यदिन्द्रचित्रंचायनीयमहनीयंधनम
 स्तियन्मइहनास्तीतिवात्रीणिमध्यमानिपदानित्वयानस्तद्वातव्यमद्रिवन्नद्रिरादृणाल्येनेनापिवात्तेःस्यात्तेसोमादइति
 हविज्ञायतैराधइतिधननामराध्रुवंत्येनेनतन्नस्त्वंवित्तधनोभाभ्यांहस्ताभ्यामाहरोभौसमुब्धौभवतोदमूनादममनावा
 दानमनावादांतमनावापिवादमइतिगृहनामंतन्मनाःस्यान्मनोमनोतेः ॥ ४ ॥ जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणइमंनो
 यज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाहराभोजनानि । अतिथिरभ्यतितोगृहान्भवत्यभ्ये
 तितिथिषुपरकुलानीतिवापरगृहाणीतिवादुरोणइतिगृहनामदुरवाभवंतिदुस्तर्पाइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान्तर्वाअग्ने
 अभियुजोविहत्याशत्रूयतामाहराभोजनानिनिहत्यान्येषांवलानिशत्रूणांभवनादाहराभोजनानीतिवाधनानीतिवामूषो
 मूषिकाइत्यर्थोमूषिकाःपुनर्मुष्णातेर्मूषोऽप्येतस्मादेव ॥ ५ ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपशवः । मूषोनशि

पूर्वप.
 अ. ४

॥ १८ ॥

श्राव्यदंतिमाध्यःस्तोतारंते शतक्रतोवित्तंमेअस्यरोदसी । संतपंतिमामभितःसपत्न्यइवेमाःपर्शवःकूपपर्शवोमूषिका
 इवास्नातानिसूत्राणिव्यदंतिस्वांगाभिधानंवास्य।च्छिश्नानिव्यदंतीतिवासन्तपन्तिमाध्यःकामाःस्तोतारंते शतक्रतोवि
 त्तंमेअस्यरोदसी । जानीतंमेऽस्यद्यावापृथिव्याविति त्रितंकूपेऽवहितमेतत्सूक्तंप्रतिवभौतत्रब्रह्मेतिहासमिश्रमृद्धि
 श्रंगाथामिश्रंभवति त्रितस्तीर्णतमोमेधयावभूवापिवासंख्यानामैवाभिप्रेतंस्यादेकतोद्वितस्त्रितइतित्रयोवभूवुः ॥ ६ ॥
 इषिरेणंतेमनसासुतस्यभक्षीमहिपित्र्यस्येवरायः । सोमराजन्प्रणायूषितारीरहानीवसूर्योवासराणि । ईषणेनवैषणे
 नवार्षणेनवातेमनसासुतस्यभक्षीमहिपित्र्यस्येवधनस्यप्रवर्धयचनआयूषिसोमराजन् । अहानीवसूर्योवासराणि । वा
 सराणिवेसराणिविवासनानिगमनानीतिवाकुरुतनेत्यनर्थकाउपजनाभवन्तिकर्तनहंतनयातनेतिजठरमुदरंभवतिज
 ग्धमस्मिन्ध्रियतेधीयतेवा ॥ ७ ॥ मरुत्वाँइंद्रवृषभोरणायपिवासोममनुष्वधंमदाय । आसिचस्वजठरेमध्वं
 मित्वंराजासिप्रदिवःसुतानां । मरुत्वानिंद्रमरुद्भिस्तद्वान्वृषभोवर्षितापारणायरमणीयायसंग्रामायपिवसोममनुष्व
 धमन्वन्नमदायमदनीयायजैत्रायासिचस्वजठरेमधुनऊर्मिमधुसोममित्यौपमिकमाद्यतेरिदमपीतरन्मध्वेतस्मादेवत्वं
 राजासिपूर्वेष्वप्यहःसुसुतानां ॥ ८ ॥ तितउपरिपवनंभवतिततवद्वानुन्नवद्वतिलमात्रतुन्नमितिवा ॥ ९ ॥ सक्तु
 मिवतितउनापुनंतोयत्रधीरामनसावाचमकृत । अत्रासखायःसख्यानिजानतेभद्रैषालक्ष्मीर्निहिताधिवाचि । सक्तु

निरुक्त

॥ १९ ॥

मिवपरिपवनेनपुनंतःसक्तुःसचतेर्दुर्धावोभवतिकसतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधीरामनसावाचमकृषतंप्र
 ज्ञानंधीराःप्रज्ञानवंतोध्यानवन्तस्तत्रसखायःसख्यानिसंजानतेभद्रैषालक्ष्मीर्निहिताधिवाचीतिभद्रंभगेनव्याख्यातं
 भजनीयंभूतानामभिद्रवणीयंभवद्रमयतीतिवाभाजनवद्वालक्ष्मीर्लाभाद्वालक्षणाद्वालप्स्यनाद्वालाञ्छनाद्वालपतेर्वा
 स्यात्प्रेप्साकर्मणोलग्यतेर्वास्यादाश्लेषकर्मणोलज्जतेर्वास्यादश्लाघाकर्मणःशिप्रेइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ १० ॥ त
 त्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोर्विततंसंजभार । यदेदयुक्तहरितःसुधस्यादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै । तत्सूर्यस्य
 देवत्वंतन्महित्वंमध्येयत्कर्मणांक्रियमाणानांविततंसंह्रियतेयदासावयुक्तहरणानादित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानितिवाथरा
 त्रीवासस्तनुतेसिमसैवेसरमहरवयुवतीसर्वस्मादपिवोपमार्थेस्याद्रात्रीववासस्तनुतइतितथापिनिगमोभवति । पुनः
 समव्यद्विततंवयंती । समनात्सीत् ॥ ११ ॥ इंद्रेणसंहिदृक्षसेसंजग्मानोअविभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा । इं
 द्रेणहिसंहृश्यसेसंगच्छमानोऽविभ्युषागणेनमंदूमदिष्णूयुवांस्थोऽपिवामंदुनातेनेतिस्यात्समानवर्चसेत्येतेनव्याख्यातं
 ॥ १२ ॥ ईर्मातासुःसिलिकमध्यमासुःसंशूरणासोदिव्यासोअत्याः । हंसाइवश्रेणिशोयतंतेयदाक्षिषुर्दिव्यमज्मम
 श्वाः । ईर्माताःसमीरितांताःसुसमीरितांताःपृथ्वंतावासिलिकमध्यमाःसंसृतमध्यमाःशीर्षमध्यमावापिवाशिरआदि
 ल्योभवतियदनुशेतेसर्वाणिभूतानिमध्येचैषांतिष्ठतीदमपीतरच्छिरएतस्मादेवसमाश्रितान्येतदिंद्रियाणिभवन्ति ॥ सं

पूर्वप.
अ. ४

॥ १९ ॥

शूरणासोदिव्यासोअत्याः । शूरःशवतेर्गतिकर्मणोदिव्यादिविजाअत्याअतनाः । हंसाइवश्रेणिशोयंतंते । हंसाहंते
 र्मत्यध्वानंश्रेणिशइतिश्रेणिःश्रयतेःसमाश्रिताभवन्तियदाक्षिषुर्यदापन्दिव्यमज्ममजनिमाजिमश्वाअस्त्यादित्यस्तुति
 रश्वस्यादित्यादश्वोनिस्तष्टइति । सूरदश्वंवसवोनिरतष्टेत्यपिनिगमोभवति ॥ १३ ॥ कार्यमानोवनात्वंयन्मातृरज
 गन्नपः । नतत्तैअग्नेप्रमृषेनिवर्तनंयदूरेसन्निहाभवः । कायमानश्चायमानःकामयमानइतिवावनानित्वंयन्मातृरपोऽ
 गमउपशास्यन्नतत्तैअग्नेप्रमृष्यतेनिवर्तनंयदूरेयत्सन्निहभवसिजायमानः । लोधनंयन्तिपशुमन्यमानाः । लुब्धमृषिं
 यन्तिपशुमन्यमानाः । शीरंपावकशोचिषं । पावकदीप्तिं । अनुशायिनमितिवाशिनमितिवा ॥ १४ ॥ कनीनकेव
 विद्रुधेनवैद्रुपदेऽअर्भके । बभ्रूयामेषुशोभेते । कनीनकेकन्यकेकन्याकमनीयाभवतिक्वेयंनेतव्येतिवाकमनेनानीयतइ
 तिवाकनतेर्वास्यात्कान्तिकर्मणःकन्ययोरधिष्ठानप्रवचनानिसप्तम्याएकवचनानीतिशाकपूर्णविद्धयोर्दारुपाद्वोर्दारु
 दृणातेर्वाद्रूणातेर्वातस्मादेवद्रुनवेनवजातेअर्भकेअवृद्धेतैयथातदधिष्ठानेषुशोभेतेएवंबभ्रूयामेषुशोभेतेवश्वोरश्वयोः
 संस्तवइदंचमेऽदादिदंचमेऽदादित्यृषिःप्रसंख्यायाह । सुवास्त्वाअधितुग्वनि । सुवास्तुर्नदीतुग्वतीर्थंभवतिर्तूर्णमेतदा
 यन्ति । कुविन्नंसंतेमरुतःपुनर्नः । पुनर्नोनमंतैमरुतो न संतइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । येतेमदाआहनसोविहायस
 स्तेभिरिंद्रं चोदयदातवेमघं । येतेमदाआहननवंतोवचनवंतस्तरिंद्रं चोदयदानायमघं ॥ १५ ॥ उपोअदर्शिंशुंध्युवोन

निरुक्त

॥ २० ॥

वक्षो नो धा इवा विरुक्तप्रियाणि । अद्भ्यसन्नससुतो बोधयतीशश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां । उपादर्शिशुन्ध्युवः शुन्ध्युरा
 दित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षोभासो ध्यूढमिदमपीतरद्वक्ष एतस्मादेवा ध्यूढकायेशकुनिरपिशुंध्युरुच्यतेशोधनादेवोद
 कचरो भवत्यापोऽपिशुंध्यव उच्यतेशोधनादेवनो धाऋषिर्भवति नवनन्दधार्तिसयथास्तुत्या कामाना विष्कुरुत एवमुषारू
 पाण्या विष्कुरुतेऽद्भ्यसदद्भ्यान्नं भवत्यद्भ्यसादिनीतिवा न्नसानिनीतिवा । ससुतो बोधयतीशश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां ।
 स्वपतो बोधयतीशश्वतिकतमागात्पुनरागामिनीनां । तेवाशीमंत इष्मिणः । ईषणिन इति वैषणिन इति वार्षणिन इति
 वा वाशीतिवाङ्नामवाश्यत इति सत्याः । शंसावाध्वर्यो प्रतिमे गृणीहीन्द्रायवाहः कृणवावजुष्टै । अभिवहनस्तुतिमधि
 षवणप्रवादांस्तुतिमन्यत ऐंद्रीत्वेव शस्यते परितक्म्येत्युपरिष्टाद्भ्याख्यास्यामः ॥ १६ ॥ सुविते सुइते सुते सुगते प्रजाया
 मितिवा । सुविते माधा इत्यपि निगमो भवति दयतिरनेककर्मा । नवेन पूर्वदयमानाः स्यामेत्युपदयाकर्मा । य एक इद्वि
 दयतेव स्विति दानकर्मा वा विभागकर्मा वा । दुर्वर्तुर्भीमो दयतेवनानीति दहतिकर्मा दुर्वर्तुर्दुर्वारः । विदद्वसुर्दयमानो
 विशत्रूनि हिंसाकर्मा । इमे सुता इंदवः प्रातरित्वनासजोषसापिवतमश्विनातान् । अयं हि वामूतये वंदनाय मां वायसो
 दोषादयमानो अबूबुधत् । दयमान इति । नूचिदिति निपातः पुराणनवयोर्नूचेति च । अद्याच्चिन्नूचित्तदपो नदीनां ।
 अद्यचपुराचतदेव कर्मनदीनां । नूचपुराचसदनं रयीणां । अद्यचपुराचसदनं रयीणां रथिरिति धननामराते दानकर्मणः

पूर्वप.
अ. ४

॥ २० ॥

॥ १७ ॥ विद्यामृतस्य ते वयमकूपारस्य दावने । विद्यामृतस्य ते वयमकुपरणस्य दानस्यादित्योऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपा
 रो भवति दूरपारः समुद्रोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो भवति महापारः कच्छपोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो न कूपमृच्छतीति
 कच्छपः कच्छपाति कच्छेन पातीति वा कच्छेन पिवतीति वा कच्छः खच्छः खच्छदोऽयमपीतरो नदी कच्छ एतस्मादेव कमुद
 कं तेन छाद्यते । शिशीति शृंगेरक्षसे विनिक्षे । निश्यति शृंगेरक्षसो विनिक्षणनायं रक्षोरक्षितव्यमस्माद्रहसि क्षणोतीति वा
 रात्रौ नक्षत इति वा । अग्निः सुतुकः सुतुकैर्भिरश्वैः । सुतुकनः सुतुकनैरिति वा सुप्रजाः सुप्रजोभिरिति वा । सुप्रायणा अ
 स्मिन्यज्ञे विश्रयंतां । सुप्रगमनाः ॥ १८ ॥ देवानो यथा स दमिद्वृधे असन्न प्रायुवोरक्षितारो दिवो दिवे । देवानो यथा स
 दावर्धनाय स्युरप्रायुवोऽप्रमाद्यंतो रक्षितारश्चाहन्यहनि च्यवनऋषिर्भवति च्यावयितास्तोमानां च्यवानमित्यप्यस्य निग
 मा भवन्ति । युवांच्यवानं सनयं यथारथं पुनर्युवानं चरथाय तक्षथुः । युवांच्यवनं सनयं पुराणं यथारथं पुनर्युवानं चरणाय
 ततक्षथुर्युवाप्रयौ तिकर्माणितक्षतिः करोति कर्मा रजोरजते ज्योती रज उच्यते उदकं रज उच्यते लोकारजां स्युच्यतेऽसृगह
 नी रजसी उच्यते । रजांसि चित्रा विचरन्ति तन्यव इत्यपि निगमो भवति हरो हरते ज्योतिर्हर उच्यते उदकं हर उच्यते लोका ह
 रां स्युच्यतेऽसृगहनी हरसी उच्यते । प्रत्यग्रे हरसा हरः शृणीहीत्यपि निगमो भवति । जुहुरे विचितयंतः । जुहिरे विचेत
 यमाना व्यंत इत्येषोऽनेककर्मापदं देवस्य नमसा व्यंत इति पश्यति कर्मावीहि शूरपुरोळाशमिति खादति कर्मा । वीतं पातं प

निरुक्त

॥ २१ ॥

यसउस्त्रियायाः । अश्रीतंपिवतंपयसउस्त्रियायाउस्त्रियेतिगोनामोस्त्राविणोऽस्यांभोगाउस्त्रेतिच । त्वामिंद्रमतिभिःसुते
 सुनीथासौवसूयवः । गोभिःक्राणाअनूपतगोभिःकुर्वाणाअस्तोषत । आतूषिचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताइमन्म
 यीभिः । आसिंचहरिंद्रोरुपस्थेद्रुममयस्यहरिःसोमोहरितवर्णोऽयमपीतरोहरिरेतस्मादेव । वाशीभिस्तक्षताइमन्मयी
 भिः । वाशीभिरइममयीभिरितिवावाग्भिरितिवा । सशर्धदुर्योविषुणस्यजंतोर्माशिश्नदेवाअपिगुर्कृतनः । सउत्सह
 तांयोविषुणस्यजंतोर्विषमस्यमाशिश्नदेवाअब्रह्मचर्याःशिश्नश्नथतेः । अपिगुर्कृतनः । सत्यंवायज्ञंवा ॥ १९ ॥ आ
 घातागच्छानुत्तरायुगानियत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपवर्बृहिवृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमत् । आगमि
 ष्यन्तितान्युत्तराणियुगानियत्रजामयःकृणवंत्यजामिकर्माणिजाम्यतिरेकनामबालिशस्यवासमानजातीयस्यवोपजन
 उपधेहिवृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमदितिव्याख्यातं ॥ २० ॥ द्यौर्मैपिताजनितानाभिरन्नबंधुर्मेमातापृ
 थिवीमहीयं । उत्तानयोश्चम्वोऽुर्योर्निरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् । द्यौर्मैपितापातावापालयितावाजनयिताना
 भिरन्नबंधुर्मेमातापृथिवीमहीयंबंधुःसंबंधनाम्नाभिःसन्नहनाम्नाभ्यासन्नद्धागर्भाजायन्तइत्याहुरेतस्मादेवज्ञातीन्त्स
 नाभयइत्याचक्षतेसंबंधवइतिचज्ञातिःसंज्ञानात् । उत्तानयोश्चम्वोऽुर्योर्निरंतः । उत्तानउत्तानऊर्ध्वतानोवातत्र
 पितादुहितुर्गर्भदधातिपर्जन्यःपृथिव्याःशंयुःसुखयुः । अथानःशंयोरेरपोदधात् । रपोरिप्रमितिपापनामनीभवतःश

पूर्वप.
अ. ४

॥ २१ ॥

मनंचरोगाणायानचभयानामथापिशंयुर्वाहस्पत्यउच्यते । तच्छंयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयइत्यपिनिग
 मोभवतिगमनंयज्ञायगमनंयज्ञपतये ॥ २१ ॥ अदितिरदीनादेवमाता ॥ २२ ॥ अदितिर्द्यौरदितिरंतर्क्षमदिति
 मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाअदितिःपंचजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वं । इत्यदितेर्विभूतिमाचष्टएनान्यदीना
 नीतिवा । यमैरिरेभृगवः । एरिरइतीतिरुपसृष्टोऽभ्यस्तः ॥ २३ ॥ उतस्मैनंवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरे
 षु । नीचायमानंजसुरिनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं । अपिस्मैनंवस्त्रमथिमिववस्त्रमाथिनंवस्त्रंवस्तेस्तायुरितिस्तेनना
 मंसंस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तास्तस्यतेवास्यादनुक्रोशन्तिक्षितयःसंग्रामेषुभरइतिसंग्रामनामंभरतेवाहरतेवांनी
 चायमानंनीचैरयमानंनीचैर्निचितंभवत्युच्चैरुच्चितंभवतिजस्तमिवश्येनंश्येनःसंशनीयंगच्छति । श्रवश्चाच्छापशुमच्च
 यूथं । श्रवश्चापिपशुमच्चयूथंप्रशंसांचयूथंचधनंचयूथंचेतिवायूथंयौतेःसमायुतंभवति । इन्धानएनंजरतेस्वाधीः ।
 गुणाति । मन्दीमन्दतेःस्तुतिकर्मणः । प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचः । प्रार्चतमंदिनेपितुमद्वचोर्गौर्याख्यातः ॥ २४ ॥
 अत्राहुगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्थाचंद्रमसोगृहे । अत्रहगोःसममंसतादित्यरश्मयःस्वनामापीच्यमपगतमपचि
 तमपिहितमंतर्हितवामुत्रचंद्रमसोगृहेगातुर्व्याख्यातोगातुंकृणवन्नुषसोजनायेत्यपिनिगमोभवतिदंसयःकर्माणिदंसयं
 त्येनानि । कुत्सायमन्मन्नह्यश्चदंसयइत्यपिनिगमोभवति ॥ सतूतावनैनमश्नोत्यंहतिः । सतुतावनैनमंहतिरश्नोत्यं

निरुक्त

॥ २२ ॥

हतिश्चाहश्चाहुश्चहंतेनिरुद्धोपधाद्विपरीतात् । बृहस्पतेचयसइत्पियारुं । बृहस्पतेयच्चातयसिदेवपीयुंपीयतिहिंसाकर्मा
 वियुतेद्यावापृथिव्यौवियवनात् । समान्यावियुतेदुरेअंते । समानंसमानमात्रंभवतिमात्रामानादूरंव्याख्यातमंतोऽ
 ततेर्ऋधगितिपृथग्भावस्यप्रवचनंभवत्यथाप्युधोत्यर्थेदृश्यते । ऋधगयाऋधगुताशमिष्ठाः । ऋधुवन्नयाक्षीर्ऋधुवन्नश
 मिष्ठाइतिचास्याइतिचास्येतिचोदात्तप्रथमादेशेऽनुदात्तमन्वादेशेतीव्रार्थतरमुदात्तमल्पीयोऽर्थतरमनुदात्तं । अस्या
 ऊषुणउपसातयैभुवोऽहेळमानोररिवाँऽअजाश्वश्रवस्यतामजाश्व । अस्यैनःसातयउपभवाहेळमानोऽक्रुध्यन्नरिवान्नाति
 रभ्यस्तोऽजाश्वेतिपूषणमाहाजाश्वजाअजनाअथानुदात्तं । दीर्घायुरस्यायःपतिर्जीवातिशरदःशतं । दीर्घायुरस्यायः
 पतिर्जीवतुसशरदःशतंशरच्छृताअस्यामोषधयोभवन्तिशीर्णाआपइतिवास्येत्यस्याइत्येतेनव्याख्यातं ॥ २५ ॥ अस्यवा
 मस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोअस्त्यश्वः । तृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोअस्यात्रापश्यंविशपतिसप्तपुत्रं । अस्यवामस्यव
 ननीयस्यपलितस्यपालयितुर्होतुर्ह्रातव्यस्यतस्यभ्रातामध्यमोऽस्त्यशनोभ्राताभरतेहरतिकर्मणोहरतेभागंभर्तव्यो
 भवतीतिवातृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोऽस्यायमग्निस्तत्रापश्यंसर्वस्यपातारंवापालयितारंवाविशपतिसप्तपुत्रंसप्तमपुत्रंसर्पण
 पुत्रमितिवासप्तसृष्टासंख्यासप्तादित्यरश्मयइतिवदन्ति ॥ २६ ॥ सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकोअश्वोवहति सप्तनामा ।
 त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वाभुवनाधितस्थुः । सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकचारिणंचक्रंचकतेर्वाचरतेर्वाक्रामते

पूर्वष.
अ. ४

॥ २२ ॥

वैकोऽथोवहति सप्तनामादित्यः सप्तास्मैरदमयोरसानभिसंनामयंतिसप्तैनमृषयः स्तुवंतीति वेदमपीतरन्नामैतस्मादेवा
 भिसंनामात्संवत्सरं प्रधानउत्तरोऽर्धर्चस्त्रिनाभिचक्रंत्यूतुः संवत्सरोऽग्रीष्मोवर्षाहेमंतइतिसंवत्सरः संवसंतेऽस्मिन्भूतानि
 ग्रीष्मोग्रस्यंतेऽस्मिन्नसावर्षावर्षत्यासुपर्जन्योहेमंतोहिमवान्हिमं पुनर्हंतेर्वाहिनोतेर्वाजरमजरणधर्माणमनर्वमप्रत्यृतम
 न्यस्मिन्यत्रेमानिसर्वाणिभूतान्यभिसंतिष्ठंतं संवत्सरं सर्वमात्राभिः स्तौति । पंचारेचक्रेपरिवर्तमानइति पंचर्तुतयापंच
 र्तवः संवत्सरस्येति च ब्राह्मणं हेमंतशिशिरयोः समासेन षळर आहुरर्पितमिति षळृतुतयाराः प्रत्यृतानाभौषट्पुनः सहतेः ।
 द्वादशारं न हितज्जराय । द्वादशप्रधयश्चक्रमेकमिति मासानां मासामानात्प्रधिः प्रहितो भवति । तस्मिन्त्साकं त्रिंशतान
 शङ्कवोऽर्पिताः षष्टिर्न चलाचलासः । षष्टिश्च हवैत्रीणि च शतानि संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं समासेन । सप्तशता
 नि विंशतिश्च तस्थुः । सप्तचवैशतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं विभागेन विभागेन ॥ २७ ॥ (एकार्थं
 कोनुवयः सुपर्णीयदिन्द्रजुष्टोदमूनाः संमातपंतीषिरेणमरुत्वाँतितउसक्तुमिव तत्सूर्यस्येंद्रेण समीर्मातासः कायमानः कनी
 नकेवोपो अदर्शिसुविते विद्यामदेवानाघाद्यौ मेऽदितिरदिति रूतस्मात्राहास्यवामस्य सप्तयुंजंति सप्तविंशतिः) ॥ इति
 निरुक्ते पूर्वषट्के चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

निरुक्त

॥ २३ ॥

ॐ ॥ सस्त्रिमविंदुच्चरणेनदीनां । संस्त्रातंमेधं । वहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुवंनरा । वोळ्हतमोह्वानानांस्तोमोदूतो
हुवंनरौनरामनुष्यानुत्यंतिकर्मसुदूतोजवतेर्वाद्रवतेर्वावारयतेर्वा । दूतोदेवानामसिमर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिवाव
शानोवष्टेर्वावाश्यतेर्वा । सप्तस्वसररुषीर्वावशानइत्यपिनिगमोभवतिवार्यवृणोतेरथापिवरतमं । तद्वार्यवृणीमहेवरे
ष्ठंगोपयत्यं । तद्वार्यवृणीमहेवर्षिष्ठंगोपायितव्यंगोपायितारोयूयंस्थयुष्मभ्यमितिवांधइत्यन्ननामाध्यानीयंभवति ।
आमत्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । आसिंचतामत्रैर्मदनीयमंधोऽमत्रंपात्रममाअस्मिन्नदैत्यमापुनरनिर्मितंभवतिपात्रंपानां
त्तमोऽप्यंधउच्यतेनास्मिन्ध्यानंभवतिनदर्शनमंधंतमइत्यभिभाषतेऽयमपीतरौऽधएतस्मादेव । पश्यदक्षणावन्निचेत
दंधइत्यपिनिगमोभवति ॥ १ ॥ असंश्रंतीभूरिंधारेपयस्वती । असज्यमानेइतिवाव्युदस्यत्यावितिवाबहुधारेउदक
वत्यौवनुष्यतिहंतिकर्मानवगतसंस्कारोभवति । वनुयामवनुष्यतइत्यपिनिगमोभवति । दीर्घप्रयज्युमतिर्योवनुष्यतिव
यंजयेमपृतनासुदूढ्यः । दीर्घप्रततयज्ञमभिजिगांसतिर्योवयंतंजयेमपृतनासुदूढ्यदुर्धियंपापधियंपापःपातापेयानांपा
पत्यमानोऽवाडेवपततीतिवापापत्यतेर्वास्यात्तरुष्यतिरप्येवंकर्मा । इंद्रेणयुजातरुषेमवृत्रमित्यपिनिगमोभवतिभंदना
भंदतेःस्तुतिकर्मणः । पुरुप्रियोभंदतेधामभिःकविरित्यपिनिगमोभवति । सभंदनाउदियतिप्रजावतीरितिच । अन्ये
नमदाहनोयाहितूर्य । अन्येनमदहनोगच्छक्षिप्रमाहंसीवभाषमाणेत्यसभ्यभाषणादाहनाइवभवत्येतस्मादाहनःस्याह

पूर्वष.
अ. ५

॥ २३ ॥

षिर्नदोभवति नदतेः स्तुतिकर्मणः । नदस्यमारुधतः कामआगमन् । नदनस्यमारुधतः कामआगमत्संरुद्धप्रजननस्यब्रह्म
 चारिण इत्यृषिपुत्र्याविलपितं वेदयन्ते ॥ २ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनांतरिक्षं नाद्रयः सोमो अक्षाः । अश्रोतेरित्ये
 के । अनुपेगोमान्गोभिरक्षाः सोमो दुग्धाभिरक्षाः । लोपाशः सिंहं प्रत्यंचमत्साः । क्षियति निगमः पूर्वः क्षरति निगम उत्त
 र इत्येकेऽनुपेगोमान्गोभिर्यदाक्षियत्यथ सोमो दुग्धाभ्यः क्षरति सर्वे क्षियति निगमा इति शाकपूर्णिः श्वात्रमिति क्षिप्रनामा
 शुभतनं भवति । सप्ततन्त्रीत्वरं स्थाजगद्यच्छात्रमग्निरंकृणो ज्ञातवेदाः । सप्ततन्त्रिचेत्वरं स्थावरं जंगमं च यत्तत्क्षिप्रमग्निर
 करो ज्ञातवेदा ऊतिरवनात् । आत्वारथं यथोतय इत्यपि निगमो भवति हासमाने इत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । वृद्धकः पङ्क्तिरु
 पसर्पदिन्द्र । पानैरिति वास्पाशनैरिति वास्पर्शनैरिति वा । सुसंनपक्रमविदच्छुचंत । स्वपनमेतन्माध्यमिकं ज्योतिर
 नित्यदर्शनैतदिवाविदजाज्वल्यमानं । द्विताचसत्तास्वधयाचशंभुः । द्वैधंसत्तामध्यमे च स्थान उत्तमे च शंभुः सुखभूः ।
 मृगं न ब्रामृगयन्ते । मृगमिव ब्राह्मणः प्रैषाः ॥ ३ ॥ वराहो मेघो भवति वराहारः । विध्यद्वराहं तिरो अद्रिमस्तेत्यपि निगमो
 भवत्ययमपीतरो वराह एतस्मादेव वरमाहारमाहाशीरिति च ब्राह्मणं बृहतिमूलानि वरं वरं मूलं बृहतीति वा । वराहमिन्द्र
 एमुषमित्यपि निगमो भवत्यंगिरसोऽपि वराहा उच्यन्ते । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः । अथाप्येते माध्यमका देवगणा वराह
 व उच्यन्ते । पश्यन्निहरण्य चक्रानयो दंष्ट्रान्विधावतो वराहन् । स्वसराण्यहानि भवन्ति स्वयंसारीण्यपि वा स्वरादित्यो भव

निरुक्त

॥ २४ ॥

तिसएनानिसारयति । उस्माइवस्वसराणीत्यपिनिगमोभवतिशर्याअंगुलयोभवतिशर्याइषवःशरमय्यःशरःशृणातैः । शर्याभिर्नभरमाणोगभस्त्योरित्यपिनिगमोभवत्यर्कोदेवोभवतियदेनमर्चत्यर्कोमंत्रोभवतियदेनार्चत्यर्कमन्त्रंभवत्यर्चति । भूतान्यर्कोवृक्षोभवतिसवृतःकडुकिम्ना ॥ ४ ॥ गायंतित्वागायत्रिणोऽर्चत्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुउद्भृशमिवयेमिरे । गायंतित्वागायत्रिणःप्रार्चतितेऽर्कमर्किणोब्राह्मणास्त्वाशतक्रतुउद्येमिरेवंशमिववंशोवनशयोभवतिवननाच्छयतइतिवापवीरथनेमिर्भवतियद्विपुनातिभूमिं । उतपुव्यारथानामद्रिभिर्दुल्योजसा । तंमरुतःक्षुरपविनाव्ययुरित्यपिनिगमोभवतोवक्षोव्याख्यातधन्वांतरिक्षंधन्वंत्यस्मादापस्तिरोधन्वातिरोचतइत्यपिनिगमोभवतिसिनमन्त्रंभवतिसिनातिभूतानि । येनस्मासिनंभरथःसखिभ्यइत्यपिनिगमोभवतीत्यामुथेत्येतेनव्याख्यातसचासहेत्यर्थः । वसुभिःसचाभुवा । वसुभिःसहभुवौचिदितिनिपातोऽनुदात्तःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथापिपशुनामेहभवत्युदात्तश्चिदसि मनासिचितास्त्वयिभोगाश्चेतयसइतिवा आइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्यध्यर्थेदृश्यते । अत्राअपः । अत्रे आ अपः । अपोऽत्रेऽधीतिद्युमद्योततेर्यशोवान्नंवा । अस्मेद्युममधिरत्नचधेहि । अस्मासुद्युमं चरत्नचधेहि ॥ ५ ॥ पवित्रंपुनातेर्मंत्रःपवित्रमुच्यते । येनदेवाःपवित्रेणात्मानंपुनतेसदेत्यपिनिगमोभवतिरश्मयःपवित्रमुच्यते । गभस्तिपूतोनृभिरद्रिभिःसुतइत्यपिनिगमोभवत्यापःपवित्रमुच्यते । शतपवित्राःस्वधयामदंतीर्वहदकाः । अग्निः

पूर्वप.
अ. ५

॥ २४ ॥

पवित्रमुच्यते वायुः पवित्रमुच्यते सोमः पवित्रमुच्यते सूर्यः पवित्रमुच्यते इंद्रः पवित्रमुच्यते । अग्निः पवित्रं समापुनातुं वा
 युः सोमः सूर्य इंद्रः पवित्रं तेमापुनं त्वित्यपि निगमो भवति तोदस्तुद्यतेः ॥ ६ ॥ पुरुत्वादाश्वा न्वोचेऽरिरग्ने तव स्विदा ।
 तोदस्यैव शरणामहस्यं । बहुदाश्वांस्त्वामेवाभिह्वयाम्यरिरमित्रं कृच्छते रीश्वरोऽप्यरिरेतस्मादेवं दन्यदेवत्या अग्ना
 वाहुतयो ह्वयंत इत्येतदृष्ट्वैव मवक्ष्यत् । तोदस्यैव शरणामहस्यं । तुदस्यैव शरणेऽधिमहतेः स्वं चाः सुअंचनः । आजुह्वा
 नो घृतपृष्ठः स्वं चाइत्यपि निगमो भवति शिपिविष्टो विष्णुरिति विष्णोर्द्वेनामनी भवतः कुत्सितार्थीयं पूर्वभवतीत्यौपमन्यवः
 ॥ ७ ॥ किमिच्छे विष्णोपरि चक्ष्यं भूत्प्रयद्वैवक्षे शिपिविष्टो अस्मि । मावर्षो अस्मदपगूह एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ ।
 किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवत्यप्रख्यापनीयं यन्नः प्रब्रूषे शेष इव निर्वेष्टितोऽस्मीत्यप्रतिपन्नरश्मिं रपिवाप्रशंसानामैवाभिप्रे
 तं स्यात्किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवति प्रख्यापनीयं यदुत प्रब्रूषे शिपिविष्टोऽस्मीति प्रतिपन्नरश्मिः शिपयोऽन्नरश्मय उच्यंते
 तैराविष्टो भवति । मावर्षो अस्मदपगूह एतत् । वर्ष इति रूपनामवृणोतीति सतोयदन्यरूपः समिथे संग्रामे भवसि संयतर
 श्मिस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ८ ॥ प्रतच्छे अद्य शिपिविष्टनामार्थः शंसामिव युनानि विद्वान् । तं त्वागृणामितवसम
 तं व्यान्क्ष्यंत मस्य रजसः पराके । तत्तेऽद्य शिपिविष्टनामार्थः प्रशंसा मय्योऽहमस्मीश्वरः स्तोमानां मयस्त्वमसीति वा तं त्वा
 स्तोमितवसमतव्यांस्तव स इति महतोनामधेयं मुदितो भवति निवसंत मस्य रजसः पराके पराक्रांते । आघृणिरागतहृणिः । आ

निरुक्त

॥ २५ ॥

घृणेसंसंचावहै । आगतहृणेसंसेवावहैपृथुजयाःपृथुजवः । पृथुजयाअमिनादायुर्दस्योः । प्रामापयदार्युर्दस्योः ॥ ९ ॥
 अग्निनरोदीधितिभिररण्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथुर्यु । दीधितयोऽगुलयोभवंतिधीयंतेकर्मस्वर
 णीप्रत्युतएनेअग्निःसमरणाज्जायतइतिवाहस्तच्युतीहस्तप्रच्युत्याजनयंतप्रशस्तंदूरेदर्शनंगृहपतिमतनवंतं ॥ १० ॥
 एकयाप्रतिधापिवत्साकंसरांसित्रिंशतं । इंद्रःसोमस्यकाणुका । एकेनप्रतिधानेनापिवत्साकंसहेत्यर्थेइंद्रःसोमस्यकाणु
 काकांतकानीतिवाकांतकानीतिवाकृतकानीतिवैद्रःसोमस्यकांतइतिवाकणेघातइतिवाकणेहतःकांतिहतस्तत्रैतद्याज्ञि
 कावेदयंतैत्रिंशदुक्थपात्राणिमाध्यंदिनेसवनएकदेवतानितान्येतस्मिन्कालेएकेनप्रतिधानेनपिवंतितान्यत्रसरांस्यु
 च्यंतैत्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रास्त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येतिनैरुक्तास्तद्याएताश्चांद्रमस्यआगामिन्यआपोभवंतिरश्मयस्ताअपरप
 क्षेपिवंतितापिनिगमोभवतिथमक्षितमक्षितयःपिवंतीतितंपूर्वपक्षआप्याययंतितापिनिगमोभवतिथथादेवाअंशु
 माप्याययंतीत्यध्रिगुर्मत्रोभवतिगव्यधिकृतत्वादपिवाप्रशासनमेवाभिप्रेतंस्तत्तच्छब्दवच्चादध्रिगोशमीध्वंसुशमिश
 मीध्वंशमीध्वमध्रिगवित्यध्रिरण्यध्रिगुरुच्यते । तुभ्यंश्चोतंत्यध्रिगोशचीतोऽधृतगमनकर्मवज्जिद्रोप्यध्रिगुरुच्यते ।
 अध्रिगवओहमिंद्रायेत्यपिनिगमोभवत्यांगूषःस्तोमआघोषः । एनांगूषेणवयमिंद्रवंतः । अनेनस्तोमेनवयमिंद्रवंतः
 ॥ ११ ॥ आपातमन्युस्तृपलप्रभर्माधुनिःशिमीवाञ्छरुमाँक्रजीषी । सोमोविश्वान्यतसावनानिनावार्गिंद्रप्रतिमाना

पूर्वप.
अ. ५

॥ २५ ॥

निदेभुः । आपातितमन्युस्तृप्रप्रहारीक्षिप्रप्रहारीसृप्रप्रहारीसोमोवेंद्रोवाधुनिधूनोतेःशिमीतिकर्मनामशमयतेवाशक्नोते
 वेंजीषीसोमोयत्सोमस्यपूयमानस्यातिरिच्यतेतद्वज्जीषमपार्जितंभवतितेनर्जीषीसोमोथाप्यैन्द्रोनिगमोभवत्यृजीषीवज्जी
 तिहयोरस्यसभागोधानाश्चेतिधानाभ्राष्ट्रेहिताभवंतिफलेहिताभवंतीतिवावब्धांतेहरीधानाउपक्रज्जीषंजिघ्रतामित्य
 पिनिगमोभवत्यादिनाभ्यासेनोपहितेनोपधामादत्तेवभस्तिरत्तिकर्मासोमःसर्वाण्यतसानिवनानिनावार्वागिंद्रं प्रतिमाना
 निदभ्रुवंतियैरेनंप्रतिमिमतेनैनंतानिदभ्रुवंत्यर्वागेवैनमप्राप्यविनश्यंतीतींद्रप्रधानेत्येकैर्नैघंडुकंसोमकर्मोभयप्रधानेत्य
 परंश्मशाशुअश्रुतइतिवाश्माश्रुतइतिवा । अवश्मशारुधद्वाः । अवारुधच्छशावारिति ॥ १२ ॥ उर्वश्यप्सराउर्व
 भ्यश्रुतऊरुभ्यामश्रुतऊरुर्वावशोऽस्याअप्सराअप्सारिण्यपिवाप्सइतिरूपनामाप्सातेरप्सानीयंभवत्यादर्शनीयंव्याप
 नीयंवास्पष्टंदर्शनायेतिशाकपूणिर्यदप्सइत्यभक्षस्याप्सोनामेतिव्यापिनस्तद्राभवतिरूपवतीतदनयात्तमितिवातदस्यै
 दत्तमितिवातस्यादर्शनान्मित्रावरुणयोरेतश्चस्कंदतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्या
 ब्रह्मन्मनसोऽधिजातः । द्रप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत । अप्यसिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्याब्रह्म
 न्मनसोऽधिजातोद्रप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनद्रप्सःसंभृतप्सानीयोभवतिसर्वेदेवाःपुष्करेत्वाधारयंतपुष्करमंतरिक्षंपो
 षतिभूतान्युदकंपुष्करं पूजाकरं पूजयितव्यंवेदमपीतरत्पुष्करमेतस्मादेवपुष्करं वपुष्करं वापुष्पंपुष्पतेर्वयुनंवेतैःकांतिर्वा

निरुक्त

॥ २६ ॥

प्रज्ञावा ॥ १४ ॥ सइत्तमोऽवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनवच्चकार । सतमोऽप्रज्ञानंततन्वत्सतंसूर्येणप्रज्ञानवच्चकारवाज
 पस्त्यंवाजपतनं । सनेमवाजपस्त्यमित्यपिनिगमोभवतिवाजगन्ध्यंगध्यत्युत्तरपदं । अश्यामवाजगन्ध्यमित्यपिनिग
 मोभवतिगन्ध्यंगृहातेः । ऋज्जावाजंनगन्ध्ययूषन्नित्यपिनिगमोभवतिगन्ध्यतिमिश्रीभावकर्मा । आगधितापरिगधि
 तेत्यपिनिगमोभवतिकौरयाणःकृतयानः । पाकस्थामाकौरयाणइत्यपिनिगमोभवतितौरयाणस्तूर्णयानः । सुतौ
 रयाणउपयाहियज्ञं । मरुद्भिरिंद्रसखिभिःसजोषाइत्यपिनिगमोभवत्यह्रयाणोहीतयानः । अनुष्ठुयाकृणुह्यह्रयाणेत्य
 पिनिगमोभवतिहरयाणोहरमाणयानः । रजतंहरयाणइत्यपिनिगमोभवति । यआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः ।
 प्रत्युतःस्तोमान्ब्रंदीब्रंदतेर्मृदूभावकर्मणः ॥ १५ ॥ नियद्वृणाक्षिंश्वसनस्यमूर्धनिशुष्णस्यचिद्वृदिनोरोरुवद्वना । निवृ
 णक्षियच्छसनस्यमूर्धनिशब्दकारिणःशुष्णस्यादित्यस्यचशोषयितूरोरुयमाणोवनानीतिवावधेनेतिवा । अब्रदंतवीळि
 तेत्यपिनिगमोभवतिवीळयतिश्चब्रीडयतिश्चसंस्तंभकर्माणौपूर्वेणसंप्रयुज्येतैनिष्पपीस्त्रीकामोभवतिविनिर्गतपसाःपसः
 सपतैःस्पृशतिकर्मणः । मानोमूधेवनिष्पपीपरादाः । सयथाधनानिविनाशयतिमानस्त्वंतथापरादास्तूर्णाशमुदकंभ
 वतितूर्णमश्रुते । तूर्णाशनगिरेरधीत्यपिनिगमोभवतिभुंपमहिच्छत्रकंभवतियत्क्षुभ्यते ॥ १६ ॥ कदामर्तमराधसंप
 दाक्षुंपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रवद्भिरिंद्रोअंग । कदामर्तमनाराधसंतपादेनभुंपमिवावस्फुरिष्यतिकदानःश्रोष्य

पूर्वप.
अ. ५

॥ २६ ॥

तिचगिरिइंद्रोअंगांतेतिक्षिप्रनामांचितमेवांकितंभवतिनिचुंपुणःसोमोनिचांतपृणोनिचमनेनप्रीणाति ॥ १७ ॥ पत्नी
 वंतःसुताइमउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिनिचुंपुणः । पत्नीवंतःसुताइमैऽद्भिःसोमाःकामयमानायंतिवीतयेपाना
 यापांगंतानिचुंपुणःसमुद्रोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनिचमनेनपूर्यतेऽवभृथोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनीचैरस्मिन्कणंतिनीचैर्दध
 तीतिवा । अवभृथनिचुंपुणइत्यपिनिगमोभवतिनिचुंपुणनिचुंकुणेतिचपदिर्गतुर्भवतियत्यद्यते ॥ १८ ॥ सुगुरसत्सुहि
 रण्यःस्वश्वोबृहदस्मैवयइंद्रोदधाति । यस्त्वायंतं वसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनार्ति । सुगुर्भवतिसुहिरण्यः
 स्वश्वोमहच्चास्मैवयइंद्रोदधातियस्त्वायंतमन्नेनप्रातरागामिन्नतिथे । मुक्षीजयेवपदिमुत्सिनार्ति । कुमारोमुक्षीजामो
 चनाच्चसयनाच्चततनाच्चपादुःपद्यते । आविःस्वःकृणुतेगूहतेबुसंसपादुरस्यनिर्णिजोनमुच्यते । आविःकुरुतेभास
 मादित्योगूहतेबुसंबुसमित्युदकनामब्रवीतेःशब्दकर्मणोभ्रंशतेर्वायद्वर्षन्पातयत्युदकैरश्मिभिस्तत्प्रत्यादत्ते ॥ १९ ॥
 वृकश्चंद्रमाभवतिविवृतज्योतिष्कोवाविकृतज्योतिष्कोवाविक्रांतज्योतिष्कोवा ॥ २० ॥ अरुणोमासकृद्भृकःपथायंतं
 ददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टैवपृथ्यामयीवित्तंमैअस्यरोदसी । अरुणआरोचनोमासकृन्मासानांचार्धमासानां
 चकर्ताभवतिचंद्रमावृकःपथायंतंददर्शनक्षत्रगणमभिजिहीतेनिचाय्ययेनयेनयोक्ष्यमाणोभवतिचंद्रमास्तक्ष्णुवन्निवृ
 ष्टरोगीजानीतंमेऽस्यद्यावापृथिव्यावित्यादित्योऽपिवृकउच्यतेयदावृंक्ते । अजोहवीदश्विनावतिकावामास्त्रोयत्सीम

निरुक्त

॥ २७ ॥

मुंचतंवृकस्य । आह्वयदुषाअश्विनावादित्येनाभिग्रस्तातामश्विनौप्रमुमुचतुरित्याख्यानंश्वापिवृकउच्यतेविकर्तनात् ।
 वृकश्चिदस्यवारुणउरामथिः । उरणमथिः । उरणऊर्णावान्भवत्यूर्णापुनर्वृणोतेरूणोतेर्वावृद्धवाशिन्यपिवृकयुच्यते
 शतंमेषान्वृक्येचक्षदानमृज्जाश्वंतंपितांधंचकारेत्यपिनिगमोभवतिजोषवाकमित्यविज्ञातनामधेयंजोषयितव्यंभवति
 ॥ २१ ॥ यइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवृत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणानदेवाभसथश्चन । यइंद्राग्नीसुतेषुवांसोमे
 पुस्तौतितस्याश्रीथोऽथयोऽयंजोषवाकंवदतिविजंजपःप्राजितहोषिणौनदेवौतस्याश्रीथःकृत्तिःकृततेर्यशोवाज्ञवा । म
 हीवकृत्तिःशरणातइंद्र । सुमहत्तइन्द्रशरणमंतरिक्षेकृत्तिरिवेतीयमपीतराकृत्तिरेतस्मादेवसूत्रमय्युपमार्थेवा । कृत्तिं
 वसानआचरपिनाकंविभ्रदागहीत्यपिनिगमोभवतिश्वघ्नीकितवोभवतिस्वंहंतिस्वंपुनराश्रितंभवति । कृतंनश्वघ्नीवि
 चिनोतिदेवने । कृतमिवश्वघ्नीविचिनोतिदेवनेकितवःकितवास्तीतिशब्दानुकृतिःकृतवान्वाशीर्नामकःसममितिपरि
 ग्रहार्थीयंसर्वनामानुदात्तं ॥ २२ ॥ मानःसमस्यदूह्यःपरिद्वेषसोअंहतिः । ऊर्मिर्ननावमावधीत् । मानःसर्वस्यदुर्धि
 यःपापधियःसर्वतोद्वेषसोऽहतिरूर्मिरिवनावमावधीदूर्मिरूणोतेर्नौःप्रणोत्तव्याभवतिनमतेर्वातत्कथमनुदात्तप्रकृति
 नामस्यादृष्टव्ययंतुभवत्युतोसमस्मिन्नाशिशिहीनोवसोइतिसप्तम्याशिशितीर्दानकर्मा । उरुष्याणोअघायतःसमस्मा
 दितिपंचम्यामुरुष्यतीरक्षाकर्माथापिप्रथमावहुवचने नभंतामन्यकेसमे ॥ २३ ॥ हविषाजारोअपांपिपतिपपुरिर्नरा ।

पूर्वप.
अ. ५

॥ २७ ॥

पिताकुटस्य चर्षणिः । हविषापांजरयितापिपतिपपुरिरितिपृणातिनिगमौवाप्रीणातिनिगमौवापिताकृतस्यकर्मणश्चा
 यितादित्यःशंवइतिवज्रनामशमयतेर्वाशातयतेर्वा । उग्रोयःशंवःपुरुहूततेनेत्यपिनिगमोभवतिकेपयःकपूयाभवतिकपू
 यमितिपुनातिकर्मकुत्सितंदुष्पूयंभवति ॥ २४ ॥ पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथतैःप्रथमादेवहूतयोऽकृण्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्यजि
 यांनावमारुहमीमैवतेन्यविशंतकेपयः । पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथतैःप्रथमादेवहूतयोऽदेवानाह्वयंताकुर्वतःश्रवणीयानिय
 शांसिंदुरनुकराण्यन्यैर्येऽशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमथयेनाशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमीमैवतेन्यविशंतैहैवतेन्यविशं
 तक्रणेहैवतेन्यविशंतास्मिन्नेवलोकइतिवेर्मइतिबाहुनामंसमीरिततरोभवति । एताविश्वासवनातूतुमाकृषेस्वयंसूनोस
 हसोयानिदधिषे । एतानिसर्वाणिस्थानानितूर्णमुपाकुरुषेस्वयंबलस्यपुत्रयानिधत्स्वासत्रमंहसस्त्राणंधनुर्वाकवचंवाक
 वचंकुअंचितंभवतिकांचितंभवतिकायेऽचितंभवतीतिवा ॥ २५ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहंरथमित्कृणु
 ध्वं । द्रोणाहावमवतमश्मचक्रमंसत्रकोशंसिंचतानृपाणं । प्रीणीताश्वान्सुहितंजयथजयनंवोहितमस्तुस्वस्तिवाहनंर
 थंकुरुध्वंद्रोणाहावंद्रोणंद्रुममयंभवत्याहावआह्वानादावहआवहनादवतोऽवातितोमहान्भवत्यश्मचक्रमशनचक्रमस
 नचक्रमितिवांसत्रकोशमंसत्राणिवःकोशस्थामीयानिसंतुकोशःकुष्णातेर्विकुषितोभवत्ययमपीतरःकोशएतस्मादेवसंच
 यआचितमात्रोमहान्भवतिसिंचतनृपाणंनरपाणंकूपकर्मणासंग्राममुपमिमितैकाकुदंताल्वित्याचक्षतेजिह्वाकोकुवासा

निरुक्त

॥ २८ ॥

स्मिन्धीयतैजिह्वाकोकुवाकोकूयमानावर्णाद्भुदतीतिवाकोकूयतेर्वास्याच्छब्दकर्मणोजिह्वाजोहुवातालुतरतेस्तीर्णतममं
 गलततेर्वास्याद्विपरीताद्यथातलल्लतेत्यविपर्ययः ॥ २६ ॥ सुदेवोअसिवरुणयस्यतेसप्तसिन्धवः । अनुक्षरंतिक्काकुदं
 सूर्यसुषिरामिव । सुदेवस्त्वंकल्याणदेवःकमनीयदेवोवाभवसिवरुणयस्यतेसप्तसिन्धवःसिंधुःस्रवणाद्यस्यतेसप्तस्रोतां
 सितानितेकाकुदमनुक्षरंतिस्मिन्कल्याणोमिस्रोतःसुषिरमनुयथावीरिटंतैटीकिरंतरिक्षमेवमाहपूर्ववयतैरुत्तरमिरतैर्व
 यांसीरंत्यस्मिन्भांसिवातदेतस्यामृच्युदाहरंत्यपिनिगमोभवति ॥ २७ ॥ प्रवावृजेसुप्रयावर्हिरेषामाविशपतीव्वीरि
 टइयाते । विशामक्तोरुषसःपूर्वहूतौवायुःपूषास्वस्त्येनियुत्वान् । प्रवृज्यतैसुप्रायणंवर्हिरेषामेयातैसर्वस्यपातारौवा
 पालयितारौवावीरिटमंतरिक्षंभियोवाभासोवाततिरपिवोपमार्थेस्यात्सर्वपतीइवराजानौवीरिटेगणेमनुष्याणांरात्र्या
 विवासेपूर्वस्यामभिहूतौवायुश्चनियुत्वान्पूषाचस्वस्त्ययनायनियुत्वान्नियुतोऽस्याश्वानियुतो नियमनाद्धानियोजनाद्वा
 ऽच्छाभेरासुमितिशाकपूर्णःपरींसीमिति व्याख्याताएनमेनामस्याअस्येत्येतेनव्याख्यातंसृणिरंकुशोभवतिसरणादंकु
 शोऽचतैराकुचितोभवतीतिवानेदीयइत्सृण्यःपक्वमेयादित्यपिनिगमोभवत्यंतिकतममंकुशादायात्पक्वमौषधमागच्छ
 त्वित्यागच्छत्विति ॥ २८ ॥ (सस्त्रिमसश्चंतीनयस्यवराहो गायंतित्वापवित्रंपुरुत्वाकिमित्तेप्रतत्तेऽग्निनरएकया

पूर्वष.
अ. ५

॥ २८ ॥

पांतमन्युर्वश्यप्सराउतासिसइन्नियत्कदामर्तपत्नीवंतःसुगुरसद्रुकश्चंद्रमाअरुणोमायइंद्राग्नीमानःसमस्यहविषाजारः
पृथक्प्रायन्प्रीणीताश्वान्सुदेवःप्रवावृजेऽष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ४३ ॥

ॐ ॥ त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्स्परि । त्वंवनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनृणानृपतेजायसेशुचिः ।
त्वमग्नेद्युभिरहोभिस्त्वमाशुशुक्षणिराशुइतिचशुइतिचक्षिप्रनामनीभवतःक्षणिरुत्तरःक्षणोतेराशुशुचाक्षणोतीतिवास
नोतीतिवाशुकशोचतेःपंचम्यर्थेवाप्रथमातथाहिवाक्यसंयोगादित्याकारउपसर्गःपुरस्ताच्चिकीर्षितजउत्तरआशुशो
चयिषुरितिशुचिःशोचतेर्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरःशुचिरेतस्मादेवनिष्पिक्तमस्मात्पापकमितिनैरुक्ताः । इंद्रआशा
भ्यस्परिसर्वाभ्योअभयंकरत् । आशादिशोभवंत्यासदनादाशाउपदिशोभवंत्यभ्यशनत्काशिर्मुष्टिःप्रकाशनान्मुष्टि
मोचनाद्वामोषणाद्वामोहनाद्वा । इमेचिदिंद्रोदसीअपारेयत्संगृभ्णामधवन्काशिरित्तै । इमेचिदिंद्रोदसीरोधसी
द्यावापृथिव्यौविरोधनाद्रोधःकूलंनिरुणद्धिस्रोतःकूलंरुजतौविपरीतालोष्ठोऽविपर्ययेणापारेदूरपारेयत्संगृभ्णासिमघ
वन्काशिस्तेमहान् । अहस्तमिंद्रसंपिणकुणारुं । अहस्तमिंद्रकृत्वासंपिण्डिपरिक्रणनंमेघं ॥ १ ॥ अलातृणोवलइंद्रव्र
जोगोःपुराहंतोर्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतंधमंतीः । अलातृणोऽलमातर्दनी
मेघोवलौवृणोतेर्व्रजोव्रजत्यंतरिक्षेगोरेतस्यामाध्यमिकायावाचःपुराहननाद्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजे

निरुक्त

॥ २९ ॥

गाः । सुगमनान्पथोऽकरोन्निर्गमनायगवां । प्रावन्वाणीः पुरुहूतंधमैतीः । आपोवावहनाद्वाचोवावदनाद्बहुभिराहूत
मुदकं भवति धमतिर्गतिकर्मा ॥ २ ॥ उद्धृहरक्षः सहमूलमिन्द्रवृश्चामध्यं प्रत्यग्रं शृणीहि । आकीर्तः सललूकं च कथं ब्रह्मद्वि
षेत् पुषि हेति मस्य । उद्धररक्षः सहमूलमिन्द्रमूलमोचनाद्वा मोषणाद्वा मोहनाद्वा वृश्चमध्यं प्रतिशृणीह्यग्रमग्रमागतं भवत्या
कियतो देशात्सललूकं सल्लुब्धं भवति पापकमिति नैरुक्ताः सररूकं वा स्यात्सर्तेरभ्यस्तात्तपुषिस्तपते हेति हतेः । त्वंचिद्विधा
कत्पयं शयानं । सुखपयसं सुखमस्य पयः । विष्णुह आपो भवन्ति विस्त्रवणात् । वया इव रुरुहुः सप्त विष्णुह इत्यपि निगमो
भवति वीरुधोषधयो भवन्ति विरोहणात् । वीरुधः पारयिष्णव इत्यपि निगमो भवति नक्षदाभमश्रुवानदाभमभ्यशने
नदभ्नोतीति । नक्षदाभंततुरिं पर्वतेष्ठा मित्यपि निगमो भवत्यस्कृधोयुरकृध्वायुः कृध्विति ह्रस्वनामनिकृत्तं भवति । यो
अस्कृधोयुरजरः स्वर्वानित्यपि निगमो भवति निशुंभानि श्रथ्यहारिणः ॥ ३ ॥ आज्ञासः पूषणं रथे निशुंभास्ते जनश्रियं ।
देवं वंहंतु बिभ्रतः । आवहं त्वजाः पूषणं रथे निःश्रथ्याहारिणस्ते जनश्रियं जातश्रियं बृवदुक्थो महदुक्थो वक्तव्यमस्मा उक्थ
मिति बृवदुक्थो वा । बृवदुक्थं हवामह इत्यपि निगमो भवत्यृदूदरः सोमो मृदूदरो मृदुरुदरेष्विति वा । ऋदूदरेण सख्या
सचेयेत्यपि निगमो भवत्यृदूपे इत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः पुलुकामः पुरुकामः । पुलुकामो हि मर्त्य इत्यपि निगमो भवत्यसि
न्वती असंखादंत्यौ । असिन्वती वप्सती भूर्यत्त इत्यपि निगमो भवति कपनाः कंपनाः क्रिमयो भवन्ति । मोषथा वृक्षं कपने

पूर्वप.
अ. ६

॥ २९ ॥

ववेधसइत्यपिनिगमोभवतिभाक्रजीकःप्रसिद्धभाः । धूमकेतुःसमिधाभाक्रजीकइत्यपिनिगमोभवतिरुजानानद्योभवं
 तिरुंजंतिकूलानि । संरुजानाःपिपिषइंद्रशत्रुरित्यपिनिगमोभवतिजूर्णिर्जवतेर्वाद्रवतेर्वादूनोतेर्वा । क्षिप्ताजूर्णिर्नव
 क्षतीत्यपिनिगमोभवति । परिग्रंसमोमनावांवयोऽगात् । पर्यगाद्वांग्रंसमहरवनायान्नं ॥ ४ ॥ उपलप्रक्षिण्युपले
 षुप्रक्षिणात्युपलप्रक्षेपिणीवैंद्रक्षीन्पप्रच्छदुर्भिक्षेकेनजीवतीतितेषामेकःप्रत्युवाचशकटःशाकिनीगावोजालमस्यंदनं
 नमुदधिःपर्वतोराराजादुर्भिक्षेनववृत्तयइतिसानिगदव्याख्याता ॥ ५ ॥ कारुहंततोभिषगुपलप्रक्षिणीनना । नाना
 धियोवसूयवोऽनुगाइवतस्थिमेंद्रायेंदोपरिस्त्रव । कारुरहमस्मिकर्तास्तोमानांततोभिषक्ततइतिसंताननामपितुर्वापु
 त्रस्यवोपलप्रक्षिणीसक्तुकारिकाननानमतेर्मातावादुहितावानानाधियोनानाकर्माणोवसूयवोवसुकामाअन्वास्थिता
 स्मोगावइवलोकमिंद्रायेंदोपरिस्त्रवेत्यध्वेषणा । आसीनऊर्ध्वामुपसिक्षिणात्युपस्थेप्रकलविद्वणिर्भवतिकलाश्रवे
 दप्रकलाश्रव । दुर्मित्रासःप्रकलविन्मिमानाइत्यपिनिगमोभवत्यभ्यर्धयज्वाभ्यर्धयन्यजति । सिषक्तिपूषाअभ्यर्धयज्वे
 त्यपिनिगमोभवतीक्षईशिषे । ईक्षेहिवस्वउभयस्यराजन्नित्यपिनिगमोभवतिक्षोणस्यक्षयणस्य । महःक्षोणस्याश्वि
 नाकण्वायेत्यपिनिगमोभवति ॥ ६ ॥ अस्मेतेवन्धुः । वयमित्यर्थः । अस्मेयातंनासत्यासजोषाः । अस्मानित्यर्थः ।
 अस्मेसमानेभिर्वृषभपौंस्यैभिः । अस्माभिरित्यर्थः । अस्मेप्रयंधिमघवन्नृजीबिन् । अस्मभ्यमित्यर्थः । अस्मेआराद्धि

निरुक्त

॥ ३० ॥

द्वेषः सनुतयुयोतु । अस्मदित्यर्थः । ऊर्वइवपप्रथेकामोअस्मे । अस्माकमित्यर्थः । अस्मेधत्तवसवोवसूनि । अस्मास्वित्यर्थः । पाथोऽतरिक्षं पथाव्याख्यातं । इयेनो नदीयन्नन्वेति पाथ इत्यपि निगमो भवत्युदकमपि पाथ उच्यते पानात् । आचष्ट आसां पाथो नदीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथ उच्यते पानादेव । देवानां पाथ उपवक्षि विद्वानित्यपि निगमो भवति सवीमनिप्रसवे । देवस्य वयं सवितुः सवीमनीत्यपि निगमो भवति सप्रथाः सर्वतः पृथुः । त्वमग्ने सप्रथा असीत्यपि निगमो भवति विदथानिवेदनानि । विदथानि प्रचोदयन्नित्यपि निगमो भवति ॥ ७ ॥ श्रायंत इव सूर्य विश्वे दिंद्रस्य भक्षत । वसूनि जाते जनमान ओजसा प्रतिभागं नदीधिम् । समाश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंतेऽपि वोपमार्थे स्यात् सूर्यमिवेंद्रमुपतिष्ठंत इति सर्वाणींद्रस्य धनानि विभक्ष्यमाणाः स यथा धनानि विभजति जाते च जनिष्यमाणे च तं वयं भागमनुध्यायामौजसा बलेनौज ओजतेर्वो जतेर्वा शीराः श्रयणाद्वा श्रपणाद्वाथेयमितरा शीराशास्तेः । इंद्राय गाव आशिरमित्यपि निगमो भवति सामे सत्याशीर्देवेष्विति च । यदा ते मर्तो अनुभोगमानुळादि द्रुसिष्ठ ओषधीरजीगः । यदा ते मर्तो भोगमन्वापदथ ग्रसितृतम ओषधीरगारीर्जिगर्तिर्गिरतिकर्मावा गृणातिकर्मावा गृह्णातिकर्मावा । मूरा अमूर नवयं चिकित्वो महित्वमग्ने त्वमंगवित्से । मूढावयं स्मोऽमूढस्त्वमसिनवयं विद्धो महत्त्वं मग्ने त्वंतु वेत्थ शशमानः शंसमानः । योवां यज्ञैः शशमानो ह दाशतीत्यपि निगमो भवति । देवो देवाच्या कृपा । देवो देवान्प्रत्यक्तया कृपा कृक्कृपतेर्वा कल्पतेर्वा ॥ ८ ॥ अश्रवं हि भूरि

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३० ॥

दावत्तरावांविजामातुरुतवाधास्यालात् । अथासोमस्यप्रयतीयुवभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । अश्रौषंहिवहुदा
 तृतरौवांविजामातुरसुसमाप्ताजामातुर्विजामातेतिशश्वद्वाक्षिणाजाःक्रीतापतिमाचक्षतेऽसुसमाप्तइववरोऽभिप्रेतो
 जामाताजाअपत्यंतन्निर्मातोतवाधास्यालादपिचस्यालात्स्यालआसन्नःसंयोगेनेतिनैदानाःस्याल्लाजानावपतीतिवाला
 जालाजतेःस्यंशूर्पस्यतेःशूर्पमशनपवनंशृणातेर्वाऽथसोमस्यप्रदानेनयुवाभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । नवतरमोमा
 सइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ ९ ॥ सोमानंस्वरणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतंयऔशिजः । सोमानंसोतारंप्रका
 शनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पतेकक्षीवंतमिवयऔशिजःकक्षीवान्कक्ष्यावानौशिजउशिजःपुत्रउशिग्वष्टेःकान्तिकर्मणोऽपित्व
 यमनुष्यकक्षएवाभिप्रेतःस्यात्तंसोमानंसोतारंप्रकाशनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पते ॥ १० ॥ इन्द्रासोमासमधशंसमभ्यं
 धंतपुर्थयस्तुचरुरग्निवाँइव । ब्रह्मद्विषेऽक्रव्यादेधोरचक्षसेद्वेषोधत्तमनवायंकिमीदिने । इन्द्रासोमावधस्यशंसितारमधं
 हन्तेनिर्हंसितोपसर्गआहन्तीतितपुस्तपतेश्चरुमृच्चयोभवतिचरतेर्वासमुच्चरन्त्यस्मादापोब्रह्मद्विषेब्राह्मणद्वेष्टैःक्रव्यादेक
 व्यमदतेधोरचक्षसेधोरख्यानायक्रव्यंविकृत्ताज्जायतइतिनैरुक्ताद्वेषोधत्तमनवायमनवयवैयदन्येनव्यवेयुरद्वेषसइति
 वाकिमीदिनेकिमिदानीमितिचरतेकिमिदंकिमिदमितिवापिशुनायचरतेपिशुनःपिंशतेर्विपिंशतीति ॥ ११ ॥ कृणु
 ष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वीयाहिराज्जेवामवाँइभेन । तृष्वीमनुप्रसितिंद्रूणानोऽस्तासिविध्यैरक्षसस्तापिष्ठैः । कुरुष्वपाजः

निरुक्त

॥ ३१ ॥

पाजःपालनात्प्रसितिमिवपृथ्वीप्रसितिःप्रसयनात्तंतुर्वाजालंवायाहिराजेवामात्यवानभ्यमनवान्त्स्ववान्वेराभृतागणे
 नगतभयेनहस्तिनेतिवातृष्यानुप्रसित्याद्रूणानस्तृष्वीतिक्षिप्रनामंतरतेर्वात्वरतेर्वासितासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैस्तप्तमै
 स्तृप्तमैःप्रपिष्टतमैरितिवा । यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोनिमाशये । अमीवाभ्यमनेनव्याख्यातोदुर्णामाक्रिमिर्भव
 तिपापनामाक्रिमिःऋव्येमेद्यतिक्रमतेर्वास्यात्सरणकर्मणःक्रामतेर्वा । अतिक्रामन्तोदुरितानिविश्वा । अतिक्रममा
 णादुर्गतिगमनानिसर्वाण्यप्वायदेनयाविद्धोऽपवीयतैव्याधिर्वाभयंवा । अप्वेपरेहीत्यपिनिगमोभवत्यमतिरमामयी
 मतिरात्ममयी । ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनीत्यपिनिगमोभवतिश्रुष्टीतिक्षिप्रनामाशुअष्टीति ॥ १२ ॥ तां
 अध्वरउशुतोयक्ष्यग्नेश्रुष्टीभगुनासत्यापुरंधि । तानध्वरेयज्ञउशतःकामयमानान्यजाम्नेश्रुष्टीभगुनासत्यौचाश्विनौस
 त्यावेवनासत्यावित्यौर्णवाभःसत्यस्यप्रणेतारावित्याग्रायणोनासिकाप्रभवौवभूवतुरितिवापुरन्धिर्वहुधीस्तत्कःपुरन्धि
 र्भगःपुरस्तात्तस्यान्वादेशइत्येकमिन्द्रइत्यपरंसबहुकर्मतमःपुरांचदारयितृतमोवरुणइत्यपरंतंप्रज्ञयास्तौति । इमामूनु
 कवितमस्यमायामित्यपिनिगमोभवतिरुशदितिवर्णनामरोचतेर्ज्वलतिकर्मणः । समिद्धस्यरुशददर्शिपाजइत्यपिनिगमो
 भवति ॥ १३ ॥ अस्तिहिवःसजात्यंरिशादसोदेवासोऽअस्त्याप्यं । अस्तिहिवःसमानजातितरेशयदारिणोदेवा
 अस्त्याप्यमाप्यमामोतेःसुदत्रःकल्याणदानः । त्वष्टासुदत्रोविदधातुरायइत्यपिनिगमोभवतिसुविदत्रःकल्याणवि

पूर्वप.
अ. ६

॥ ३१ ॥

द्यः । आग्नेयाहिसुविदत्रेभिरर्वाडित्यपिनिगमोभवत्यानुषगितिनामानुपूर्वस्यानुषक्तंभवति । स्तृणन्तिवर्हिरे
 नुषगित्यपिनिगमोभवतितुर्वणिस्तूर्णवनिः । सतुर्वणिर्महँअरेणुपौस्यइत्यपिनिगमोभवतिगिर्वणादेवोभवतिगीर्भि
 रेनंवनयन्ति । जुष्टंगिर्वणसेबृहदित्यपिनिगमोभवति ॥ १४ ॥ असूर्तेसूर्तेरजसिनिषत्तेयेभूतानिसमकृण्वन्निमानि ।
 असुसमीरिताःसुसमीरितेवातसमीरितामाध्यमकादेवगणायेरसेनपृथिवीतर्पयंतौभूतानिचकुर्वन्तितआयजंतेत्यति
 क्रांतंप्रतिवचनं । अम्युक्सातइन्द्रऋष्टिः । अमाक्तेतिवाभ्यक्तेतिवा । यादृदिमन्धायितमपस्ययाविदत् ।
 यादृशेऽधायितमपस्ययाविदत् । उस्त्रःपितेवजारयारियज्ञैः । उस्त्रइवगोपिताजायियज्ञैः ॥ १५ ॥ प्रवो
 ऽच्छाजुजुषाणासोअस्थुरभूतविश्वेअग्रियोतवाजाः । प्रास्थुर्वोजोषयमाणाअभवतसर्वेऽग्रगमनेनेतिवाग्ररणेने
 तिवाग्रसंपादिनइतिवापिवाग्रमित्येतदनर्थकमुपबंधमाददीत । अद्धीदिंद्रप्रस्थितेमाहवींषिचनोदधिष्वपचतोत
 सोमं । अद्धीन्द्रप्रस्थितानीमानिहवींषिचनोदधिष्वचनइत्यन्ननामपचतिर्नामीभूतस्तमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामि
 त्यपिनिगमोभवत्यपिवामेदसश्चपशोश्चसात्वंद्विवचनंस्याद्यत्रह्येकवचनार्थःप्रसिद्धंतद्भवति । पुरोळाअग्नेपचतइ
 तियथाशुरुधआपोभवन्तिशुचंसंरुंधंति । ऋतस्यहिशुरुधःसन्तिपूर्वीरित्यपिनिगमोभवत्यमिनोऽमितमात्रोमहान्भ
 वत्यभ्यमितोवा । अमिनःसहोभिरित्यपिनिगमोभवतिजङ्गतीरापोभवन्तिशब्दकारिण्यः । मरुतोजङ्गतीरि

निरुक्त

॥ ३२ ॥

वेत्यपिनिगमोभवत्यप्रतिष्कृतोऽप्रतिष्कृतोऽप्रतिस्खलितोवा । अस्मभ्यमप्रतिष्कृतइत्यपिनिगमोभवतिशाशदानः
 शाशाद्यमानः । प्रस्वांमतिमतिरच्छाशदानइत्यपिनिगमोभवति ॥ १६ ॥ सृप्रःसर्पणादिदमपीतरत्सृप्रमेतस्मादेवस
 पिर्वातैलंवा । सृप्रकरस्त्रमूतयइत्यपिनिगमोभवतिकरस्त्रौवाहूकर्मणांप्रस्नातारौसुशिप्रमेतेनव्याख्यातं । वाजेसुशि
 प्रगोमतीत्यपिनिगमोभवतिशिप्रेहनूनासिकेवाहनुहतेनासिकानसतेः । विष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेनेइत्यपिनिगमोभ
 वतिधेनादधातेरंसुरमणात् । सचित्रेणचिकितेरंसुभासेत्यपिनिगमोभवतिद्विवर्हाद्वयोःस्थानयोःपरिवृढोमध्यमेचस्था
 नउत्तमेच । उतद्विवर्हाअमिनःसहोभिरित्यपिनिगमोभवत्यक्रआक्रमणात् । अक्रोनवभिःसामथेमहीनामित्यपिनिग
 मोभवत्युराणउरुकुर्वाणः । दूतईयसेप्रदिवउराणइत्यपिनिगमोभवतिस्तियाआपोभवन्तिस्त्यायनात् । वृषासिंधू
 नांवृषभःस्तियानामित्यपिनिगमोभवतिस्तिपाःस्तियापालनउपस्थितान्पालयतीतिवा । सनःस्तिपाउतभवातनूपाइ
 त्यपिनिगमोभवतिजवारुजवमानरोहिंजरमाणरोहिगरमाणरोहीतिवा । अग्रेरुपआरुपितंजवार्वित्यपिनिगमोभवति
 जरूथंगरूथंगृणातेः । जरूथंहन्यक्षिरायेपुरंधिमित्यपिनिगमोभवतिकुलिशइतिवज्रनामकूलशातनोभवति । स्कंधां
 सीवकुलिशेनाविवृक्णाहिःशयतउपपृक्पृथिव्याः । स्कंधोवृक्षस्यसमास्कन्नोभवत्ययमपीतरस्कन्धएतस्मादेवास्कन्नं
 कायेऽहिःशयतउपपर्वनःपृथिव्यास्तुंजस्तुंजतेर्दानकर्मणः ॥ १७ ॥ तुंजेतुंजेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणः । नर्विन्धे

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३२ ॥

अस्यसुष्टुतिं । दानेदानेयउत्तरैस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणोनास्यतैर्विंदाभिसमाप्तिस्तुतेर्वहणापरिवहणा । बृहच्छ्वाअसुरोव
 ह्णाकृतइत्यपिनिगमोभवति ॥ १८ ॥ योअस्मैग्रंसउतवायऊधनि सोमंसुनोतिभवतिद्युमाँअह । अपापशक्रस्तनुष्टिमूह
 तितनूशुभ्रंमघवायःकवासखः । ग्रंसइत्यहर्नामग्रस्यंतेऽस्मिन्नसागोरूधउद्धततरंभवत्युपोन्नद्धमितिवास्नेहानुप्रदान
 सामान्याद्रात्रिरप्यूधउच्यतेसयोऽस्माअहन्यपिवारात्रौसोमंसुनोतिभवत्यहद्योतनवानपोहत्यपोहतिशक्रस्तितनिषुंध
 र्मसंतानादपेतमलंकरिष्णुमयज्वानंतनूशुभ्रंतनूशोभयितारंमघवायःकवासखोयस्यकपूयाःसखायः । न्याविध्यदिली
 विशस्यदृह्वाविशृंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । निरविध्यदिलाविलशयस्यदृह्वानिव्यभिनच्छृंगिणंशुष्णमिंद्रः ॥ १९ ॥
 अस्माइदुप्रभरातूतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेभ्यन्नर्णास्यपांचरथै । अस्मैप्रहरतूर्णत्व
 रमाणोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाःकियद्धाइतिवाक्रममाणधाइतिवागोरिवपर्वाणिविरदमेघस्येभ्यन्नर्णास्यपांचरणाय
 भूमिभ्राम्यतेः । भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिविष्पितोविप्राप्तः । पारंनोअस्यविष्पितस्यपर्षन्नित्य
 पिनिगमोभवति ॥ २० ॥ तन्नस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यतुरायेनाभानोअस्मयुः । तन्नस्तू
 र्णापिमहत्संभृतमात्मनात्वष्टाधनस्यपोषायविष्यत्वित्यस्मयुरस्मान्कामयमानोरास्मिनोरास्पीरपतेर्वारसतेर्वा । रा
 स्पिनस्यायोरित्यपिनिगमोभवत्युजतिःप्रसाधनकर्मा । आवक्रंजसऊर्जाव्युष्टिष्वित्यपिनिगमोभवत्युजुरित्यप्यस्यभ

निरुक्त

॥ ३३ ॥

वति । ऋजुनीतीनोवरुणइत्यपिनिगमोभवतिप्रतद्वसूप्राप्तवसू । हरीन्द्रप्रतद्वसूअभिस्वरेत्यपिनिगमोभवति ॥ २१ ॥
 हिनोतानोअध्वरंदेवयज्याहिनोतब्रह्मसनयेधनानां । ऋतस्ययोगेविष्यध्वमूधःश्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः । प्रहिणुत
 नोऽध्वरंदेवयज्यायैप्रहिणुतब्रह्मधनस्यसननायः ऋतस्ययोगेयज्ञस्ययोगेयाज्ञेशकटइतिवाशकटंशकृदितंभवतिशनकैस्त
 कतीतिवाशब्देनतकतीतिवा । श्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः । सुखवत्योभवतास्मभ्यमापः । चोष्कूयमाणइन्द्रभूरिवासं ।
 दददिन्द्रबहुवननीयं । एधमानद्विभूयस्यराजाचोष्कूयतेविशइन्द्रोमनुष्यान् । व्युदस्यत्येधमानानहर्द्वेष्ट्यसुन्वतःसुन्व
 तोऽभ्यादधात्युभयस्यराजादिव्यस्यचपार्थिवस्यचोष्कूयमाणइतिचोष्कूयतेश्चर्करीतवृत्तंसुमत्स्वयमित्यर्थः । उप
 प्रागात्सुमन्मेऽधायिमन्म । उपप्रैतुमांस्वयंयन्मेमनोऽध्यायियज्ञेनेत्याश्वमेधिकोमंत्रोदिविष्टिषुदिवएषणेषु । स्थूरंरा
 धःशताश्वंकुरुंगस्यदिविष्टिषु । स्थूरःसमाश्रितमात्रोमहान्भवत्यणुरनुस्थवीयांसमुपसर्गोलुप्तनामकरणोयथासंप्रतिकु
 रंगोराजावभूवंकुरुगमनाद्वाकुलगमनाद्वाकुरुःकृततैःऋरमित्यप्यस्यभवतिकुलंकुष्णातेर्विकुषितंभवतिदूतोव्याख्या
 तोजिन्वतिःप्रीतिकर्मा । भूमिंपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयइत्यपिनिगमोभवति ॥ २२ ॥ अमत्रोऽमात्रोमहान्भ
 वत्यभ्यमितोवा । महौअमत्रोवृजनेविरप्शीत्यपिनिगमोभवति । स्तवेवज्युर्चीषमः । स्तूयतेवज्युचासमोऽनर्शरातिमन
 श्लीलदानमश्लीलंपापकमश्रिमद्विषमं । अनर्शरातिंवसुदामुपस्तुहीत्यपिनिगमोभवत्यनर्वाप्रत्यृतोऽन्यस्मिन् । अनर्वा

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३३ ॥

गंवृषभंमन्द्रजिह्वं बृहस्पतिर्वर्धयानव्यमकैः । अनर्वमप्रत्युतमन्यस्मिन्वृषभंमन्द्रजिह्वंमन्दनजिह्वंमोदनजिह्वमितिवा
 बृहस्पतिर्वर्धयानव्यमकैरर्चनीयैःस्तोमैरसामिसामिप्रतिषिद्धंसामिस्यतेः । असाभ्योजोविभृथासुदानवः । असुसमाप्तंवलं
 विभृथकल्याणदानाः ॥ २३ ॥ मात्वासोमस्यगल्दयासदायाचन्नहंगिरा । भूर्णिमृगंसवनेषुचुक्रुधंकईशानंनयाचिषत् ।
 माचुक्रुधत्वासोमस्यगालनेनसदायाचन्नहंगिरागीत्यास्तुत्याभूर्णिमिवमृगंसवनेषुचुक्रुधंकईशानंनयाचिष्यतइतिग
 ल्दाधमनयोभवंतिगलनमासुधीयते । आत्वाविशन्त्वन्देवआगल्दाधमनीनां । नानाविभक्तीत्येतेभवतआगलनाधम
 नीनामित्यत्रार्थः ॥ २४ ॥ नपापासोमनामहेनारायासोनजल्हवः । नपापामन्यामहेनाधनानज्वलनेनहीनाअस्त्यस्मासु
 ब्रह्मचर्यमध्ययनंतपोदानकर्मेत्यृषिरवोचद्वकुरोभास्करोभयंकरोभासमानोद्रवतीतिवा ॥ २५ ॥ यवंवृकैणाश्विनावपं
 तेषंदुहंतामनुषायदस्त्रा । अभिदस्युंबकुरेणाधमन्तोरुज्योतिश्चक्रथुरार्याय । यवमिववृकेणाश्विनौनिवपंतौवृकोलांगलं
 भवतिविकर्तनालांगलंलगतेर्लागूलवद्वालांगूलंलगतेर्लगतेर्लवतेर्वान्नदुहंतौमनुष्यायदर्शनीयावभिधमंतौदस्युंबकुरेण
 ज्योतिषावोदकेनवार्यईश्वरःपुत्रोवेकनाटाःखलुकुसीदिनोभवंतिद्विगुणकारिणोवाद्विगुणदायिनोवाद्विगुणंकामयंत
 इतिवा । इंद्रोविश्वान्वेकनाटाँअहर्हृशउतक्रत्वापणीरभि । इंद्रोयःसर्वान्वेकनाटानहर्हृशःसूर्यदृशोयइमान्यहानिपश्यं
 तिनपराणीतिवाभिभवतिकर्मणापणींश्चवणिजः ॥ २६ ॥ जीवान्नोअभिधेतनादित्यासःपुराहथात् । कद्धस्थहवन

निरुक्त

॥ ३४ ॥

श्रुतः । जीवतो नोऽभिधावतादित्याः पुराहननात्कनुस्थहानश्रुतइति मत्स्यानां जालमापन्नानामेतदार्षवेदयन्तैर्मत्स्याम
 धाउदकेस्यंदंतैर्माद्यन्तेऽन्योन्यं भक्षणायेति वा जालं जलचरं भवति जले भवं वा जलेशयं वा हुरोऽहस्वानं हूरणमित्यप्यस्य
 भवति । कृण्वन्नं हूरणादुर्वित्यपि निगमो भवति । सप्तमर्यादाः कवयस्ततश्चुस्तासामेकामिदुभ्यंहुरोर्गात् । सप्तैव मर्यादाः
 कवयश्च कुस्तासामेकामप्यधिगच्छन्नं हस्वान् भवति स्तेयमतल्पा रोहणं ब्रह्महत्यां भ्रूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतस्य कर्मणः पुनः
 पुनः सेवां पातकेनृतोद्यमिति बतइति निपातः खेदानुकंपयोः ॥ २७ ॥ बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतासि यमनैव ते मनो हृदयं चाविदाम् । अन्या
 किलत्वां कक्ष्यैव युक्तं परिष्वजाते लिबुजे ववृक्षं । बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतासि यमनैव ते मनो हृदयं चाविजानीमो
 ऽन्या किलत्वां परिष्वक्ष्यते कक्ष्येव युक्तं लिबुजे ववृक्षं लिबुजा त्रतति भवति लीयते विभजंतीति त्रतति वर्णाच्च सयनाच्च तत
 नाच्च वाताप्यमुदकं भवति वात एतदाप्याययति । पुनानो वाताप्यं विश्वश्चंद्रमित्यपि निगमो भवति । वनेन वायोन्यधा
 यिचाकन् । वनइव वायो वेः पुत्रश्चायन्निति वा कामयमान इति वा वेति च यइति च चकार शाकल्य उदात्तत्वे वमाख्यातम्
 भविष्यदसुसमाप्तश्चार्थो रथर्यतीति सिद्धस्तत्प्रेप्सूरथं कामयतइति वा । एष देवो रथर्यतीत्यपि निगमो भवति ॥ २८ ॥
 धेनुं नृपिं पितृवत्संक्रां । असंक्रमणीं । आधव आधवनात् । मतीनां च साधनं विप्राणां चाधवमित्यपि निगमो भवत्यन
 वब्रवोऽनवक्षितवचनः । विजेष कृदिंद्रइवानवब्रवइत्यपि निगमो भवति ॥ २९ ॥ अरायिकाणे विकटे गिरिं च सदा

पूर्वप.

अ. ६

॥ ३४ ॥

न्वे । शिरिंविठस्यसत्त्वभिस्तेभिष्ट्वाचातयामसि । अदायिनिकाणेविकटैकाणोऽविक्रांतदर्शनइत्यौपमन्यवःकणतेर्वा
 स्यादणूभावकर्मणःकणतिःशब्दाणूभावेभाष्यतैऽनुकणतीतिमात्राणूभावात्काणोदर्शनाणूभावात्काणोविकटोविक्रां
 तगतिरित्यौपमन्यवःकुटतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकुटितोभवतिगिरिगच्छसदानोनुवेशब्दकारिके । शिरिंविठस्यसत्त्व
 भिः । शिरिंविठोमेघःशीर्यतैविठेविठमंतरिक्षंविठंवीरिटेनव्याख्यातंतस्यसत्त्वैरुदकैरितिस्यात्तैष्ट्वाचातयामोऽपिवा
 शिरिंविठोभारद्वाजःकालकर्णोपेतोऽलक्ष्मीर्निर्नाशयांचकारंतस्यसत्त्वैःकर्मभिरितिस्यात्तैष्ट्वाचातयामश्चातयतिर्नाशने
 पराशरःपराशीर्णस्यवसिष्ठस्यस्थविरस्यजज्ञे । पराशरःशतयातुर्वसिष्ठइत्यपिनिगमोभवतींद्रोऽपिपराशरउच्यतैप
 राशातयितायातूनां । इंद्रोयातूनामभवत्पराशरइत्यपिनिगमोभवतिक्विर्विदतीविकर्तनदंती । यत्रावोदिद्युद्रदति
 क्तिर्विदतीत्यपिनिगमोभवतिकरूळतीकृत्तदती । अपिवादेवंकंचित्कृत्तदंतैष्ट्वैवमवक्ष्यत् ॥ ३० ॥ वामंवांमंतआदुरे
 देवोददात्वयमा । वामंपूषावामंभगोवामंदेवःकरूळती । वामंवनयीयंभवत्यादुरिरादरणात्तत्कःकरूळतीभगःपुर
 स्तात्तस्यान्वादेशइत्येकंपूषेत्यपरंसोऽदन्तकोऽदंतकःपूषेतिचब्राह्मणं । दनोविशइंद्रमृध्रवाचः । दानमनसोनोमनु
 ष्यानिंद्रमृदुवाचःकुरु । अवीरामिवमामयंशरारुरभिमन्यते । अबलामिवमामयंवालोऽभिमन्यतैसंशिशरिषुरिदंयु
 रिदंकामयमानोऽथापितद्वदर्थेभाष्यतैवसूयुरिन्द्रोवसुमानित्यत्रार्थः । अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसूयुरिंद्रइत्यपिनिगमोभव

निरुक्त

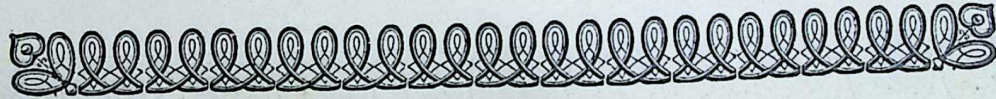
॥ ३५ ॥

ति ॥ ३१ ॥ किते कृण्वन्तिकी कटेषु गावो नाशिरं दुहेन तपन्ति धर्म । आनो भर्प्रमगंदस्य वेदो नै चाशाखं मघवन्नं धयानः ।
 किते कुर्वन्तिकी कटेषु गावः की कटानामदेशोऽनार्यनिवासः की कटाः किंकृताः किं क्रियाभिरिति प्रेप्सावानैव चाशिरं दुहेन
 तपन्ति धर्मैर्हर्म्यमाहरनः प्रमगंदस्य धनानि मगंदः कुसीदीमांगदो मामागमिष्यतीति च ददाति तदपत्यं प्रमगंदोऽत्यंतकुसी
 दि कुलीनः प्रमदकोवा योऽयमेवास्तिलोको न पर इति प्रेप्सुः पंडकोवा पंडकः पंडगः प्रार्दकोवा प्रार्दयत्यां डावां डावाणी इव व्री
 डयति तत्स्थं नै चाशाखं नीचाशाखो नीचैः शाखः शाखाः शक्नोते रागिररणात्तन्नो मघवन्नं धयेति रध्यति र्वशगमने बुंदयिषुर्भ
 वति बुंदोवा भिंदोवा भयदोवा भासमानो द्रवतीति वा ॥ ३२ ॥ तु विक्षंते सुकृतं सूमयं धनुः साधुर्वुंदो हिरण्ययः । उभाते
 बाहूरण्यासु संस्कृतं दूषे चिद्वृधा । तु विक्षं बहु विक्षेपं महाविक्षेपं वा ते सुकृतं सूमयं सुसुखं धनुः साधयिता ते बुंदो हिरण्यम
 यं उभौ ते बाहूरण्यौ रमणीयौ संग्राम्यौ वर्द्धूँ अर्दनपातिनौ गमनपातिनौ शब्दपातिनौ दूरपातिनौ वामर्मण्यर्दनवेधिनौ गम
 नवेधिनौ शब्दवेधिनौ दूरवेधिनौ वा ॥ ३३ ॥ निराविध्यद्भिरिभ्य आधारयत्पक्रमोदनं । इंद्रो बुंदं स्वाततं । निरविध्य
 द्भिरिभ्य आधारयत्पक्रमोदनं मुदकदानं मेघं । इंद्रो बुंदं स्वाततं । वृंदं बुंदेन व्याख्यातं वृंदारकश्च ॥ ३४ ॥ अयं यो होता कि
 रुसयमस्य कमप्यूहेयत्संजन्ति देवाः । अहरहर्जायते मासि मास्यथा देवा दधिरेह व्यवाहं । अयं यो होता कर्ता स यम
 स्य कमप्यूहेऽन्नमभिवहति यत्समश्नुवन्ति देवा अहरहर्जायते मासे मासेऽर्धमासेऽर्धमासे वाथ देवानि दधिरेह व्यवाहं मुल्वमू

पूर्वप.
अ. ६

॥ ३५ ॥

णोतेवृणोतेर्वा । महत्तदुल्बंस्थविरंतदासीदित्यपिनिगमोभवत्यृवीसमपगतभासमपहतभासमंतर्हितभासंगतभासंवा
 ॥ ३५ ॥ हिमेनाग्निंघ्नं समवारयेथापितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋवीसेअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति ।
 हिमेनोदकेनग्रीष्मांतेग्निंघ्नं समहरवारयेथामन्नवतीं चास्मा ऊर्जमधत्तमग्नयेयोऽयमृवीसेपृथिव्यामग्निरंतरोषधिवनस्प
 तिष्वप्सुतमुन्निन्यथुःसर्वगणंसर्वनामानंगणोगणनाद्गुणश्चयदृष्टओषधयउद्यन्तिप्राणिनश्चपृथिव्यांतदश्विनोरूपैतेनै
 नौस्तौतिस्तौति ॥ ३६ ॥ (त्वमग्नेऽलातृणउद्धृहाजासउपलप्रक्षिणीकारुरहमस्मेतेश्रायंतइवाश्रवंहिसोमानंस्वरणमिं
 द्रासोमाकृणुष्वपाजस्ताँ अध्वरेऽस्तिहिवोऽसूतेसूतेप्रवोच्छासृप्रस्तुं जेतुं जेयो अस्मा अस्मा इत्तन्नस्तुरीपंहिनोतानोऽमत्रो
 मात्वा नपापासोयवंवृकेण जीवान्नोवतोवतासिधेनुं नोऽरायिकाणैवामं वामं किंतेतु विक्षंतै निराविध्यदयं यो हिमेनाग्निंषट्
 त्रिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्कः समाप्तः ॥ ॥ ॥

॥ इति निरुक्तपूर्वषट्कः समाप्तः ॥

॥ अथ निरुक्तोत्तरषट्प्रारम्भः ॥

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

ॐ ॥ अथातोदैवतंतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनां देवतानां तद्दैवतमित्याचक्षते सैषा देवतोपपरीक्षायत्काम ऋषि
 र्यस्यां देवतायामार्थपत्यमिच्छन्स्तुतिं प्रयुंक्तैतद्दैवतः समन्त्रो भवति तास्त्रिविधा ऋचः परोक्षकृताः प्रत्यक्षकृता आध्यात्मि
 क्यश्च तत्र परोक्षकृताः सर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यन्ते प्रथमपुरुषैश्चाख्यातस्य ॥ १ ॥ इन्द्रो दिव इन्द्र ईशे पृथिव्या इन्द्र मिद्वा
 थिनो बृहदिद्रेणैते तृत्सवो वे विषाणा इन्द्राय साम गायतनेन्द्रा दृते पवते धाम किंच नैन्द्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिन्द्रे कामा अयंसते
 त्यथ प्रत्यक्षकृता मध्यमपुरुषयोगास्त्वमिति चैतेन सर्वनाम्ना त्वमिन्द्र बलादधि विन इन्द्र मृधोजहीत्यथापि प्रत्यक्षकृताः स्तो
 तारो भवन्ति परोक्षकृतानि स्तोतव्यानि माचिदन्यद्विशंसत कण्वा अभिप्रगायतोपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमित्यथा आध्यात्मि
 क्य उत्तमपुरुषयोगा अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना यथैतदिन्द्रो वैकुण्ठो लवसूक्तवागां भृणीयमिति ॥ २ ॥ परोक्षकृताः प्रत्यक्ष
 कृताश्च मन्त्रा भूयिष्ठा अल्पश आध्यात्मिका अथापिस्तुतिरेव भवति नाशीर्वाद इन्द्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिति यथैतस्मिन्सू
 क्तेऽथाप्याशीरेव नस्तुतिः सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां भूयासमिति तदेतद्बहुलमाध्वर्यवैयाज्ञे
 षु च मन्त्रेष्वथापि शपथाभिशापौ । अद्यामुरीययदियातु धानो अस्मि । अधासवीरैर्दशभिर्वियूया इत्यथापि कस्यचिद्भाव
 स्याच्चिख्यासा । नमत्युरासीदमृतं न तर्हि । तम आसीत्तमसागुह्यमग्रे । अथापि परिदेवना कस्माच्चिद्भावात् । सुदेवो
 अद्य प्रपतेद नावृत् । न विजानामि यदि वेदमस्मीत्यथापि निन्दाप्रशंसे । केवलाघो भवति केवलादी । भोजस्येदं पुष्करि

निरुक्त

॥ २ ॥

णीववेश्मैत्येवमक्षसूक्तेद्यूतनिंदाचकृषिप्रशंसाचैवमुच्चावचैरभिप्रायैर्ऋषीणांमंत्रदृष्टयोभवंति ॥ ३ ॥ तद्येऽनादिष्टदे
वतामंत्रास्तेषुदेवतोपपरीक्षायद्देवतःसयज्ञोवायज्ञांगंवातदेवताभवंत्यथान्यत्रयज्ञात्प्राजापत्याइतियाज्ञिकानाराशंसा
इतिनैरुक्ताअपिवासाकामदेवतास्यात्प्रायोदेवतावास्तिह्याचारोबहुलंलोकैर्देवदेवत्यमतिथिदेवत्यपितृदेवत्ययाज्ञदैव
तोमंत्रइत्यपिह्यदेवतादेवतावत्स्तूयंतैयथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथाप्यष्टौद्वंद्वानिसनमन्येतागंतूनिवार्थादेवता
नांप्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवतिमाहाभार्यादेवतायाएकआत्माबहुधास्तूयतएकस्यात्मनोऽन्येदेवाःप्रत्यंगानिभवंत्यपिचस
त्वानांप्रकृतिभूमभिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहुःप्रकृतिसार्वनाश्याच्चैतरेतरजन्मानोभवंतीतरेतरप्रकृतयःकर्मजन्मानआत्मज
न्मानआत्मैवैषांरथोभवत्यात्माश्वाआत्मायुधमात्मेषवआत्मासर्वदेवस्यदेवस्य ॥ ४ ॥ तिस्रएवदेवताइतिनैरुक्ताअ
ग्निःपृथिवीस्थानोवायुर्वेद्रोवांतरिक्षस्थानःसूर्योद्युस्थानस्तासांमाहाभार्यादेकैकस्याअपिबहूनिनामधेयानिभवत्यपिवा
कर्मपृथक्त्वाद्यथाहोताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातेत्यप्येकस्यसतोऽपिवापृथगेवस्युःपृथग्भिस्तुतयोभवंतितथाभिधानानिनियथोएत
त्कर्मपृथक्त्वादितिबहवोऽपिविभज्यकर्माणिकुर्युस्तत्रसस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचोपेक्षितव्यंयथापृथिव्यामनुष्याःपश
वोदेवाइतिस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचदृश्यतैयथापृथिव्याःपर्जन्येनचवाय्वादित्याभ्यांचसंभोगोऽग्निनाचेतरस्यलोकस्य
तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकारचितनंदेवतानांपुरुषविधाःस्युरित्येकचेतनावद्वद्धिस्तुतयोभवंतितथाभिधाना

उत्तरप.
अ. १

॥ २ ॥

न्यथापि पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्ते । ऋष्यात् इन्द्रस्य विरस्य वा ह्ययत्संगभ्यामघवन्काशिरित्तै । अथापि पौरुषविधिकै
 र्द्रव्यसंयोगैः । आद्याभ्यां हरिभ्यामिन्द्रयाहि । कल्याणीर्जायासुरणंगृहेतै । अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः । अर्द्धाद्र
 पिवंच प्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीहव । अपुरुषविधाः स्युरित्यपरमपितुयदृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधंतद्यथाग्निर्वायुरादि
 त्यः पृथिवी चंद्रमा इति यथो एतच्चेतनावद्वद्धिस्तु तयो भवतीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयन्तै यथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानि यथो
 एतत्पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्त इत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिक्रंदंति हरितेभिरासभिरिति ग्रावस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधि
 कैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपितादृशमेव सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्विनमिति नदीस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतद
 पितादृशमेव होतुश्चित्पूर्वेह विरद्यमाशतेति ग्रावस्तुतिरेवापि बोभयविधाः स्युरपि वापुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मान एते
 स्युर्यथा यज्ञो यजमानस्यैष चाख्यानसमयः ॥ ७ ॥ तिस्र एव देवता इत्युक्तं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यव्याख्यास्यामोऽ
 थैतान्यग्निभक्तीन्ययं लोकः प्रातःस्वनं वसंतो गायत्री त्रिवृत्स्तोमो रथं तरं सामं ये च देवगणाः समाम्नाताः प्रथमे स्थानेऽग्ना
 यी पृथिवी ऋतिस्त्रियोऽथास्य कर्म वहनं च हविषा मावाहनं च देवतानां यच्च किंचिद्दार्ष्टिं विषयिकं मग्निकं मैव तदथास्य संस्तवि
 का देवा इन्द्रः सोमो वरुणः पर्जन्य ऋतव आग्ना वैष्णवं हविर्न त्वृक् संस्तविकीं दशतयीषु विद्यतेऽथाप्याग्ना पौष्णं हविर्न तु संस्तव
 स्तत्रैतां विभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरन्ति ॥ ८ ॥ पूषा त्वे तश्च यावयतु प्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः । सत्वै तेभ्यः परिदद

निरुक्त

॥ ३ ॥

त्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । पूषात्वेतः प्रच्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपा इत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपा
 यितादित्यः स त्वैतेभ्यः परिददत्पितृभ्य इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषापुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्येकमग्निरुपरिष्ठात्तस्य प्र
 कीर्तनेत्यपरं । अग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । सुविदत्रं धनं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददाते वा स्याद्भ्युपसर्गात् ॥ ९ ॥
 अथैतानींद्रभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाभ्यं दिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप्पंचदशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समाम्नाता मध्यमेस्था
 नेयाश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसानुप्रदानं वृत्रवधो याचका च बलकृतिरिंद्रकर्मैव तदथास्य संस्तविका देवा अग्निः सोमो वरुणः
 पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायुरथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते पूष्णारुद्रेण च सोमोऽग्निना च पूषावातेन
 च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगती सप्तदशस्तोमो वैरूपं सामये च देवगणाः
 समाम्नाता उत्तमे स्थाने याश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसादानं रश्मिभिश्चरसधारणं यच्च किंचित्प्रवल्हितमादित्यकर्मैव तच्चंद्र
 मसावायुना संवत्सरेणेति संस्तव एतेष्वेव स्थानं व्यूहं वृत्तुच्छंदः स्तोमपृष्ठस्य भक्तिशेषमनुकल्पयति शरदनुष्टुबेकविंशस्तो
 मो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिणवस्तोमः शाकं रं सामेत्यं तरिक्षाय तनानि शिशिरोऽतिच्छंदां स्त्रयस्त्रिं
 शस्तोमो रैव तं सामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मंत्रामननाच्छंदां सिद्धादनां स्तोमः स्तवनाद्यजुर्यजते सामं संमितं मृचास्यते र्व
 चीं समं मेन इति नैदानां गायत्री गायते स्तुतिकर्मणस्त्रिगमनावा विपरीता गायतो मुखा दुदपतदिति च ब्राह्मणं मुष्णिगुत्स्ना

उत्तरप.

अ. १

॥ ३ ॥

ताभवतिस्त्रिह्यतेर्वास्यात्कांतिकर्मणउष्णीषिणीवेत्यौपमिकमुष्णीषंस्त्रायतैःककुप्ककुभिनीभवतिककुपूचकुञ्जश्चकुजते
 वौञ्जतेर्वानुष्टुवनुष्टोभनाद्वायत्रीमेवत्रिपदांसतीचतुर्थेनपादेनानुष्टोभतीतिचब्राह्मणंबृहतीपरिवर्हणात्पंक्तिःपंचपदा
 त्रिष्टुप्स्तोभत्युत्तरपदाकातुत्रितास्यात्तीर्णतमंछंदस्त्रिवृद्धस्तस्यस्तोभनीतिर्वायश्चिरस्तोभत्तत्रिष्टुभस्त्रिष्टुष्टवमिति विज्ञा
 यते ॥ १२ ॥ जगतीगततमंछन्दोजलचरगतिर्वाजलग्न्यमानोऽसृजदितिचब्राह्मणंविराड्विराजनाद्वाविराधनाद्वा
 विप्रापणाद्वाविराजनात्संपूर्णाक्षराविराधनादूनाक्षराविप्रापणादधिकाक्षरापिपीलिकमध्येत्यौपमिकंपिपीलिकापेलते
 र्गतिकर्मणइतीमादेवताअनुक्रांताःसूक्तभाजोहविर्भाजऋग्भाजश्चभूयिष्ठाःकाश्चिन्निपातभाजोऽथोताभिधानैःसंयुज्य
 हविश्चोदयतीन्द्रायवृत्रघ्नइन्द्रायवृत्रपुरइन्द्रायांहोमुचइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमाम्नानाद्यत्तुसंविज्ञानभूतं
 स्यात्प्राधान्यस्तुतितत्समामनेऽथोतकर्मभिर्ऋषिर्देवताःस्तौतिवृत्रहापुरंदरइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमा
 म्नानाद्व्यंजनमात्रंतुतत्तस्याभिधानस्यभवतिथथाब्राह्मणायबुभुक्षितायौदनंदेहिस्नातायानुलेपनंपिपासतेपानीयमिति
 ॥ १३ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निःपृथिवीस्थानस्तं प्रथमंव्याख्यास्यामोऽग्निःकस्मादग्रणीर्भवत्यग्रंयज्ञेषुप्रणीय
 तैःऽग्नयतिसंनममानोऽक्रोपनोभवतीतिस्थौलाष्टीर्विनक्रोपयतिनस्नेहयतित्रिभ्यआख्यातेभ्योजायतइतिशाकपूणि
 रितादक्ताद्गधाद्वानीतात्सखल्वेतैरकारमादत्तेगकारमनक्तेर्वादहतेर्वानीःपरस्तस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ अग्निमीळेपुरो

निरुक्त

॥ ४ ॥

हितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रत्नधातमं । अग्निमीळेऽग्निं याचामीळिरध्वेषणा कर्मा पूजा कर्मा वापु रोहितो व्याख्यातो
यज्ञश्च देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति वायो देवः सा देवता होतारं ह्वाता रं जुहोते ह्येतेत्यौर्णवाभोरत्न
धातमं रमणीयानां धनानां दातृ तमं तस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत । स देवाँऽएह व
क्षति । अग्निर्यः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीळितव्यो वेदितव्योऽस्माभिश्च न वत रैः स देवानि हावह त्विति स न मन्येता यमेवाग्निरित्यप्ये
ते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी उच्येते ततो नु मध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रवंत समने वयोषाः कल्याण्यः स्मयमाना सो अग्निं । घृतस्य
धाराः समिधो न संत ता जुषा णो हर्यति जात वेदाः । अभिनवंत समन स इव योषाः समनं समनना द्वा संमानना द्वा कल्याण्यः
स्मयमाना सो अग्निमित्यौपमिकं घृतस्य धारा उदकस्य धाराः समिधो न संत न सति राप्नोति कर्मावानमति कर्मावा । ता जुषा
णो हर्यति जात वेदाः । हर्यतिः प्रेप्सा कर्मा विहर्यतीति समुद्रादूर्मिर्मधुमाँऽउदारदित्यादित्यमुक्तं मन्यंते समुद्राच्चोपोऽह्य उ
देतीति च ब्राह्मणं तथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहु
रथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् । एकं सद्विप्रा बहुधा वदंत्यग्निं यमं मातरिश्वा न माहुः । इममेवाग्निं महान्तात्मानं मेकमात्मा
नं बहुधा मेधाविनो वदंतीं द्रमित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गरुत्मानं तं दिव्यो दिवि जोगरुत्मान् गणवान्गुर्वात्मा महात्मेति वायस्तु
सूक्तं भजते यस्यैह विनिरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नाम धेयेन भजेते ॥ १८ ॥ जात वेदाः कस्मा

उत्तरप.

अ. १

॥ ४ ॥

ज्ञातानिवेदजातानिवैनंविदुर्जातेजातेविद्यतइतिवाजातवित्तोवाजातधनोजातविद्योवाजातप्रज्ञानोयत्तज्जातःपशून
 विंदतेतितज्जातवेदसोजातवेदस्त्वमितिब्राह्मणंतस्मात्सर्वानृतून्पशवोऽग्निमभिसर्पतीतिचतस्रैषाभवति ॥ १९ ॥
 प्रनूनंजातवेदसमश्वंहिनोतवाजिनं । इदंनोवर्हिंरासदे । प्रहिणुतजातवेदसंकर्मभिःसमश्रुवानमपिवोपमार्थेस्यादश्व
 मिवजातवेदसमितीदंनोवर्हिंरासीदत्वितितदेतदेकमेवजातवेदसंगायत्रंतृचंदशतयीषुविद्यतेयत्तुकिंचिदाग्नेयंतज्जात
 वेदसानांस्थानेयुज्यतेसनमन्येतायमेवाग्निरित्यप्येतेउत्तरेज्योतिषीजातवेदसीउच्येतततोनुमध्यमः । अभिप्रवंतस
 मनेवयोषाइतितत्पुरस्ताद्भ्याख्यातमथासावादित्यउदुत्यंजातवेदसमितितदुपरिष्टाद्भ्याख्यास्यामोयस्तुसूक्तंभजतेयस्मै
 हविर्निरुप्यतेऽयमेवसोऽग्निर्जातवेदानिपातमेवैतेउत्तरेज्योतिषीएतेननामधेयेनभजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरःकस्मा
 द्विश्वान्नरान्नयतिविश्वएनंनरानयंतीतिवापिवाविश्वानरएवस्यात्प्रत्युतःसर्वाणिभूतानितस्यवैश्वानरस्तस्रैषाभवति
 ॥ २१ ॥ वैश्वानरस्यसुमतौस्यामराजाहिकंभुवनानामभि श्रीः । इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ।
 इतोजातःसर्वमिदमभिविपश्यतिवैश्वानरःसंयततेसूर्येणराजायःसर्वेषांभूतानामभि श्रयणीयस्तस्यवयंवैश्वानरस्यक
 ल्याण्यामतौस्यामेतितत्कोवैश्वानरोमध्यमइत्याचार्यावर्षकर्मणाह्येनंस्तौति ॥ २२ ॥ प्रनूमहि त्वंवृषभस्यवोचंयंपुरवो
 वृत्रहणंसचंते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाऽअधूनोत्काष्ठाअवशम्बरंभेत् । प्रब्रवीमितन्महत्त्वंमाहाभाग्यंवृषभस्य

निरुक्त

॥ ५ ॥

वर्षितुरपायं पूरवः पूरयितव्यामनुष्यावृत्रहणं मेघहनं सचंते सेवंते वर्षकामादस्युर्दस्यतेः क्षयार्थादुपदस्यंत्यस्मिन्नसा उप
 दासयतिकर्माणितमग्निर्वैश्वानरो घ्नन्नवाधूनोंदपः काष्ठा अभिनच्छम्बरं मेघमथासावादित्य इति पूर्वेयाज्ञिका एषां लोका
 नारोहेण सवनानारोह आम्नातो रोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितस्तामनुकृतिं होत।ग्निमारुतेशस्त्रैर्वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्य
 तैसोऽपिनस्तोत्रियमाद्रियेताग्नेयोहि भवति तत आगच्छति मध्यस्थाना देवतारुद्रं च मरुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मत्रैवस्तो
 त्रियं शंसत्यथापि वैश्वानरीयोद्वादशकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माथापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आदित्योऽग्निर्वैश्वा
 नर इत्यथापि निवित्सौर्यवैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्या पृथिवीर्मित्येष हि द्यावा पृथिव्या वा भासयत्यथापि छान्दोमिकं सू
 क्तं सौर्यवैश्वानरं भवति दिवि पृष्ठो अरोचते तेष हि दिवि पृष्ठो अरोचते तथापि हविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवत्ययमेवा
 ग्निर्वैश्वानर इति शाक पूर्णिर्विश्वानरा वित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरोऽयं यत्ताभ्यां जायते कथं न्वयमेताभ्यां जायत इ
 तियत्र वैद्युतः शरणमभिहंति यावदनुपात्तो भवति मध्यमधर्मैव तावद्भवत्युदकं धनः शरीरोपशमन उपादीयमान एवायं सं
 पद्यते उदकोपशमनः शरीरदीप्तिरथादित्यादुदीचि प्रथमसमावृत्त आदित्ये कंसवामणिं वापरिमृज्य प्रतिस्वरे यत्र शुष्कगो
 मयं मसं स्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते सोऽयमेव संपद्यते तथाप्याह वैश्वानरो यतते सूर्येणेति न च पुनरात्मनात्मानं संयतते न्ये
 नैवान्यः संयतते इति इममादधात्यमुतोऽमुष्यरश्मयः प्रादुर्भवन्तीतोऽस्यार्चिषस्तयोर्भासोः संसंगं दृष्ट्वैव मवक्ष्यदथयान्ये

उत्तरप.
अ. १

॥ ५ ॥

तान्यौत्तमिकानिसूक्तानिभागानिवासावित्राणिवासौर्याणिवापौष्णानिवावैष्णवानिवावैश्वदेव्यानिवातेषुवैश्वानरी
 याःप्रवादाअभविष्यन्नादित्यकर्मणाचैनमस्तोष्यन्नित्युदेधीत्यस्तमेषीतिविपर्येषीत्याग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुवैश्वानरीयाःप्रवा
 दाभवन्त्यग्निकर्मणाचैनंस्तौतीतिवहसीतिपचसीतिदहसीतियथोएतद्वर्षकर्मणाह्येनंस्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । स
 मानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिपर्जन्याजिन्वतिदिवाजिन्वंत्यग्नयः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २३ ॥
 कृष्णंनियानंहरयःसुपर्णाअपोवसानादिवमुत्पतन्ति । तआववृत्रन्त्सदनादृतस्यादिदृतेनपृथिवीव्युद्यते । कृष्णंनिरय
 णंरान्निरादित्यस्यहरयःसुपर्णाहरणाआदित्यरश्मयस्तेयदामुतोऽर्वाचःपर्यावर्ततेसहस्थानादुदकस्यादित्यादथघृतेनो
 दकेनपृथिवीव्युद्यतेघृतमित्युदकनामजिघर्तेःसिंचतिकर्मणोऽथापिब्राह्मणंभवत्यग्निर्वाइतोवृष्टिंसमीरयतिधामच्छदि
 वखलुवैभूत्वावर्षतिमरुतःसृष्टांवृष्टिनयंतियदाखलुवाअसावादित्योन्यङ्गिभभिःपर्यावर्ततेऽथवर्षतीतियथोएतद्रोहा
 त्रत्यवरोहश्चिकीर्षितइत्याम्नायवचनादेतद्भवतियथोएतद्वैश्वानरीयोद्वादशकपालोभवतीत्यनिर्वचनंकपालानिभवं
 त्यस्तिहिसौर्यएककपालःपंचकपालश्चयथोएतद्ब्राह्मणंभवतीतिबहुभक्तिवादीनिहिंब्राह्मणानिभवंतिपृथिवीवैश्वानरः
 संवत्सरोवैश्वानरोब्राह्मणोवैश्वानरइतियथोएतन्नित्यसौर्यवैश्वानरीभवतीत्यस्यैवसाभवतियोविद्भ्योमानुषीभ्योदीदे
 दित्येषहिविद्भ्योमानुषीभ्योदीप्यतेयथोएतच्छांदोमिकंसूक्तंसौर्यवैश्वानरंभवतीत्यस्यैवतद्भवतिजमदग्निभिराहुतइति

निरुक्त

॥ ६ ॥

जमदग्नयः प्रजमिताग्नयोवाप्रज्वलिताग्नयोवातैरभिहुतो भवति यथो एतद्धविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव त
 ऋवति ॥ २४ ॥ हविष्पांतमजरं स्वर्विदिदिविस्पृश्याहुतं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मेणे भुवनाय देवा धर्मेणे कं स्वधया पप्रथंत ।
 हविर्यत्पानीयमजरं सूर्यविदिदिविस्पृश्यभिहुतं जुष्टमग्नौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो
 देवा इममग्निमन्नेनापप्रथंताथाप्याह ॥ २५ ॥ अपामुपस्थे महिषा अगृभ्णत विशो राजानमुपतस्थुर्ऋग्मियं । आदूतो अ
 ग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वापरावतः । अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यन्तरिक्षलोक आसीनामहांत इति वा गृह्यत
 माध्यमिका देवगणा विश इव राजानमुपतस्थुर्ऋग्मियं मृगं तमिति वा चर्चनीयमिति वा पूजनीयमिति वा हरद्यं दूतो देवानां
 विवस्वत आदित्या द्विवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परागता द्वापि वा स्यान्ने वैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहर्तारमाह मातरि
 श्वावायुर्मातर्यन्तरिक्षे श्वसिति मातर्याश्वनितीति वाथैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादंस्तौति ॥ २६ ॥ मूर्धा भुवो
 भवति नक्तमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मायामूतुयज्ञियानामेतामपो यत्तूर्णिश्चरति प्रजानन् । मूर्धामूर्तमस्मि
 न्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्त्स एव प्रज्ञां त्वेतां मन्यंते यज्ञियानां देवानां यज्ञ
 संपादिनामपो यत्कर्म चरति प्रजानन्त्सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २७ ॥ स्तोमे
 न हि दिवि देवासो अग्निमंजीजनन्च्छक्तिं भीरोदसि प्रां । तमू अकृण्वन्त्रेधा भुवे कंस ओषधीः पचति विश्वरूपाः । स्तोमे

उत्तरप.
अ. १

॥ ६ ॥

नयं हि दिवि देवासो अग्निम जनयन् छक्तिभिः कर्मभिर्द्यावापृथिव्योरा पूरणं तम कुर्वन् स्त्रेधाभावाय पृथिव्यामन्तरिक्षे दिवीति
 शाक पूर्णिर्यदस्य दिवितृतीयं तदसावादित्य इति हि ब्राह्मणं तदग्नीकृत्यस्तौत्यथैनमेतयादित्यीकृत्यस्तौति ॥ २८ ॥ यदे
 दैनम दधुर्यज्ञिया सो दिवि देवाः सूर्यमादितेयं । यदा चरिष्णू मिथुनावभूता मादि त्प्रापश्यन् भुवनानि विश्वा । यदेनम
 दधुर्यज्ञियाः सर्वे दिवि देवाः सूर्यमादितेयं मदितेः पुत्रयदा चरिष्णू मिथुनौ प्रादुरभूतां सर्वदा सहचारिणां बुषाश्चादित्यश्च
 मिथुनौ कस्मान्मिनोतिः श्रयति कर्माथु इति नामकरणं स्थकारो वानयतिः परोवनिर्वासमाश्रिता वन्यो न्यं नयतो वनुतो वा
 मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेव मेथंता वन्यो न्यं वनुत इति वाथैनमेतयाग्नीकृत्यस्तौति ॥ २९ ॥ यत्रावदेते अवः परश्च यज्ञ
 न्योः कतरो नौ विवेद । आशे कुरित्संधुमादंसखा योनक्षतयज्ञं कइदं विवोचत् । यत्र विवदेते दैव्यौ होतारौ वयं चाग्निरसौ
 चमध्यमः कतरो नौ यज्ञे भूयो वेदेत्याशक्नुवन्ति सत्सहमदनं समानाख्याना ऋत्विजस्तेषां यज्ञं समश्नुवानानां कोन इदं विवक्ष्य
 तीति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावन्मात्रमुषसो न प्रतीकं सुपण्योऽवसते मातरि श्वः । तावद्दधात्युपयज्ञ
 मायन् ब्राह्मणो होतुरवरो निषीदन् । यावन्मात्रमुषसः प्रत्यक्तं भवति प्रदिदर्शनमिति वास्त्युपमानस्य संप्रत्यर्थे प्रयोग इहेव
 निधेहीति यथा सुपण्यः सुपतना एतारात्रयो वसते मातरि श्वन्ज्योतिर्वर्णस्य तावदुपदधाति यज्ञमागच्छन् ब्राह्मणो होता स्या
 ग्रेहोतुरवरो निषीदन् होतृजपस्त्वनग्निवैश्वानरीयो भवति देवसवितरेतं त्वावृणतेऽग्निहोत्राय सह पित्रा वैश्वानरेणेतीममे

निरुक्त

॥ ७ ॥

वाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सृक्तं भजते यस्य स हविर्निरुप्यते यस्य स वसो दिव्यं श्वानरो नि
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नाम धेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो देवतमिन्द्रो दिव्यः परोऽक्षद्वयास्तद्येन तिष्ठोऽथा
कारचितनमपुरुषविधं तत्तिष्ठ एव देवता इत्युक्तं पूषात्वाथैतानीन्द्रभक्तीन्यथैतान्यादित्यभक्तीर्निमंत्रामननाजगतीगनत
मथातो नुक्रमिष्यामोऽग्निमीळेऽग्निः पूर्वोभिरभिप्रवंतेंद्रमित्रं जातवेदाः कस्मात्प्रनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्विश्वान
रस्य प्रनूमहित्वैकृष्णं नियानं हविष्पातं मपामुपस्थे मूर्धाभुवंस्तोमेन हियदेदेन यत्रावदेते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरषट्के प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ३१ ॥

॥ ३१ ॥

॥ ३१ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माद्धनं द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति वलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ १ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावहस्तासोऽअध्वरे । यज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा । यज्ञेषु देवमीळते । याचंतिस्तु वंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति कौष्टुकिः सबलधनयोर्दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अश्मनोरंतरग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यनुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इत्यय

उत्तर

अ. ३

॥ ७ ॥

मेवाग्निर्द्रविणोदाइतिशक्रपूणिराग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुद्राविणोदसाःप्रवादाभवन्ति । देवाअग्निंधारयन्द्रविणोदामित्यपि
 निगमोभवर्तियथोएतत्सबलधनयोर्दातृतमइतिसर्वासुदेवतास्वैश्वर्यविद्यतेयथोएतदोजसोजातमुतमन्यएनमितिचा
 हेत्ययमप्यग्निरोजसावलेनमथ्यमानोजायतेतस्मादेनमाहसहसस्पुत्रंसहसःसूनुंसहसोयहुंयथोएतदग्निर्द्राविणोदसमाहे
 त्यृत्विजोऽत्रद्रविणोदसउच्यतेहविषोदातारस्तेचैनंजनयन्ति । ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषइत्यपिनिगमोभवर्तियथोएत
 तेषांपुनःपात्रस्यैद्रपानमितिभवतीतिभक्तिमात्रंतद्भवर्तियथावायव्यानीतिसर्वेषांसोमपात्राणांयथोएतत्सोमपानेनैनं
 स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमंपिवमंदसानोगणश्रिभिरित्यपिनिगमोभवर्तियथोएतद्रविणोदाःपिवतुद्राविणोद
 सइत्यस्यैवतद्भवति ॥ २ ॥ मेघंतुतेवह्योयेभिरीयसेऽरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोअभिगूर्यात्वंने
 द्रात्सोमैद्रविणोदःपिवःऋतुभिः । मेघंतुतेवह्योवोढारोयैर्यास्यऋष्यन्दढीभवायूयधृष्णोअभिगूर्यात्वंनेष्ट्रीयाद्धिष्या
 द्धिष्योधिषण्योधिषणाभवोधिषणावाग्धिषेर्दधात्यर्थेधीसादिनीवाधीसानिनीतिवावनस्पतइत्येनमाहैषहिवनानांपा
 तावापालयितावावनंवनोतेःपिवर्तुभिःकालैः ॥ ३ ॥ अथातआप्रियआप्रियःकस्मादामोतेःप्रीणातेर्वाप्रीभिराप्रीणा
 तीतिचब्राह्मणंतासामिधमःप्रथमागामीभवतीधमःसमिन्धनात्तस्यैषाभवति ॥ ४ ॥ समिद्धोअद्यमनुषोदुरोणेदेवोदे
 वान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्त्वंदूतःकविरसिप्रचेताः । समिद्धोऽद्यमनुष्यस्यमनुष्यस्यगृहेदेवोदे

निरुक्त

॥ ७ ॥

वाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यते ऽयमेव सोमं विवैश्वानरो नि
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नाम धेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो दैवतमिन्द्रो दिवः परोक्षकृतास्तद्येन तिस्रो ऽथा
कारचिंतनमपुरुषविधं तत्तिष्ठ एव देवता इत्युक्तं पूषा त्वाथैतानीन्द्रभक्तीन्यथैतान्यादित्यभक्तीनि मंत्रामननाज्जगती गतत
मथातो नुक्रमिष्यामो ऽग्निमीळे ऽग्निः पूर्वो भिरभिप्रवंते तंद्रमित्रं जातवेदाः कस्मात्प्रनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वान
रस्य प्रनूमहि त्वं कृष्णं नियानं हविष्पां तमपामुपस्थे मूर्धा भुवस्तो मे न हिय दे दे न यत्रावदेते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरषट्के प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माद्धनं द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति बलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ १ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावं हस्तासो ऽअध्वरे । युज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिवत्विति वा । युज्ञेषु देवमीळते । याचंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति क्रौष्टुकिः सबलधनयो दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अश्मनो रंतराग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यृतुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्येंद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिवतु द्राविणोदस इत्यय

उत्तरष.

अ. २

॥ ७ ॥

मेवाग्निर्द्रविणोदाइतिशाकपूणिराग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुद्राविणोदसाःप्रवादाभवन्ति । देवाअग्निधारयन्द्रविणोदामित्यपि
 निगमोभवर्तियथोएतत्सबलधनयोर्दातृतमइतिसर्वासुदेवतास्वैश्वर्यविद्यतैयथोएतदोजसोजातमुतमन्यएनमितिचा
 हैत्ययमप्यग्निरोजसावलेनमथ्यमानोजायतैतस्मादेनमाहसहसस्पुत्रंसहसःसूनुंसहसोयहुंयथोएतदग्निर्द्राविणोदसमाहै
 त्यृत्वजोऽत्रद्रविणोदसउच्यंतैहविषोदातारस्तेचैनंजनयन्ति । ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषइत्यपिनिगमोभवर्तियथोएत
 तेषांपुनःपात्रस्यैद्रपानमितिभवतीतिभक्तिमात्रंतद्भवर्तियथावायव्यानीतिसर्वेषांसोमपात्राणांयथोएतत्सोमपानेनैनं
 स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमंपिवमंदसानोगणश्रिभिरित्यपिनिगमोभवर्तियथोएतद्रविणोदाःपिवतुद्राविणोद
 सइत्यस्यैवतद्भवति ॥ २ ॥ मेघंतुतेवह्योयेभिरीयसेऽरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोअभिगूर्यात्वंने
 घ्रात्सोमैद्रविणोदःपिवःऋतुभिः । मेघंतुतेवह्योवोढारोयैर्यास्यऋष्यन्वृढीभवायूयधृष्णोअभिगूर्यात्वंनेष्ट्रीयाद्धिष्या
 द्धिष्योधिष्योधिषणाभवोधिषणावाग्धिषेर्दधात्यर्थेधीसादिनीवाधीसानिनीतिवावनस्पतइत्येनमाहैषहिवनानांपा
 तावापालयितावावनंवनोतेःपिवर्तुभिःकालैः ॥ ३ ॥ अथातआप्रियआप्रियःकस्मादामोतेःप्रीणातेर्वाप्रीभिराप्रीणा
 तीतिचब्राह्मणंतासामिध्मःप्रथमागामीभवतीध्मःसमिन्धनात्तस्यैषाभवति ॥ ४ ॥ समिद्धोअद्यमनुषोदुरोणेदेवोदे
 वान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्त्वंदूतःकविरसिप्रचेताः । समिद्धोऽद्यमनुष्यस्यमनुष्यस्यगृहेदेवोदे

निरुक्त

॥ ८ ॥

वान्यजसिजातवेदं आचवहमित्रमहश्चिकित्वांश्चेतनावांस्त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः प्रवृद्धचेता यज्ञे धम इति कात्थक्योऽग्नि-
 रिति शाकपूर्णं स्तनूनपादाज्यं भवति नपादित्यनन्तरायाः प्रजायानामधेयं निर्णततमा भवति गौरत्रतनूरुच्येतता अस्यां
 भोगास्तस्याः पयोजायते पयस आज्यं जायतेऽग्निरिति शाकपूर्णं रापोऽत्र तन्व उच्यते तता अंतरिक्षे ताभ्य ओषधिवनस्पत-
 योजायते ओषधिवनस्पतिभ्य एष जायते तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ तनूनपात्पथऋतस्य यानान्मध्वा समंजन्त्स्व दया सुजि-
 ह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमृन्धन्देवत्राच कृणुह्यध्वरं नः । तनूनपात्पथऋतस्य यानान्यज्ञस्य यानान्मधुना समंजन्त्स्व द-
 यकल्याण जिह्वमननानि च नोधीभि र्यज्ञं च समर्धय देवान्नो यज्ञं गमय नराशंसो यज्ञ इति कात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं-
 त्यग्निरिति शाकपूर्णं नरैः प्रशस्यो भवति तस्यैषा भवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्य महिमानमेषामुपस्तोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सु-
 ऋतवः शुचयो धियंधाः स्वदंति देवा उभया निहव्या । नराशंसस्य महिमानमेषामुपस्तुमो यज्ञियस्य यज्ञैर्ये सुकर्माणः शुच-
 यो धियंधारयितारः स्वदयंतु देवा उभया निहवींषि सोमं चेतराणि चेति वातां त्राणि चावापिकानि चेति वैळईट्टेः स्तुतिकर्मण-
 इंधते र्वा तस्यैषा भवति ॥ ७ ॥ आजुह्वान ईड्यो वंद्यश्वाया ह्यग्नेव सुभिः सजोषाः । त्वं देवानां मसिय ह्व होता स एनान्यक्षी-
 षितो यजीयान् । आहूयमान ईळितव्यो वंदितव्यश्वाया ह्यग्नेव सुभिः सह जोषणं स्त्वं देवानां मसिय ह्व होता य ह्व इति महतो-
 नामधेयं यातश्च हूतश्च भवति । स एनान्यक्षी षितो यजीयान् । इषितः प्रेषित इति वाधीष्ट इति वा यजीयान्यष्टरौ बर्हिः

उत्तरप.

अ. २

॥ ८ ॥

परिबर्हणात्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावस्तोरस्यावृज्यते अग्रे अह्ना । व्युप्रथते वितरं वरीयो देवे
भ्यो अदितये स्योनं । प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यते ऽग्रे ऽह्ना बर्हिः पूर्वाह्ने तद्विप्रथते वितरं वितीर्ण
तरमिति वा विस्तीर्णतरमिति वा वरीयो वरतरमुरुतरं वा देवेभ्यश्चादितये च स्योनं स्योनमिति सुखनामस्य ते रवस्य न्येतत्से
वितव्यं भवतीति वा द्वारो जवते वा द्रवते वा वारयते वा तासामेषाभवति ॥ ९ ॥ व्यचस्वती रुर्विया विश्रयंतां पतिभ्योन
जनयः शुभमानाः । देवीं द्वारो बृहती विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः । व्यचनवत्य उरुत्वेन विश्रयंतां पतिभ्य इव
जाया ऊरुमैथुने धर्मेशु शोभिषमाणा वरतममंगमूरु देव्यो द्वारो बृहत्यो महत्यो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरेति यज्ञे गृहद्वार इ
तिकात्थक्यो ऽग्निरिति शाकपूर्णं रुषासानकोषाश्च नक्ता चोषा व्याख्याता नक्तेति रात्रिनामान् नक्तिभूतान्यवश्यायेनापि
वानक्ता व्यक्तवर्णा तयोरेषाभवति ॥ १० ॥ आसुष्वयं तीयजते उपाके उषासानक्ता सदतां नियोनौ । दिव्ये योषणे बृह
ती सुरुक्मे अधिश्रियं शुक्रपिशुं दधाने । सेष्मीयमाणे इति वा सुष्वापयंत्या विति वा सीदतामिति वा न्यासीदतामिति वा य
ज्ञिये उपक्रांते दिव्ये योषणे बृहत्यो महत्यो सुरुक्मे सुरोचने अधिदधाने शुक्रपेशसंश्रियं शुक्रं शोचते ज्वलतिकर्मणः पेश इति
रूपनामपिशते विपिशितं भवति दैव्या होतारा दैव्यो होतारो वयं चाग्निरसौ च मध्यमस्तयोरेषाभवति ॥ ११ ॥ दैव्या हो
तारा प्रथमा सुवाचा मिमानायज्ञं मनुषो यजध्वै । प्रचोदयंता विदथेष्णुकारूप प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशंता । दैव्यो होता

निरुक्त

॥ ९ ॥

रौप्रथमौसुवाचौनिर्मिमानौयज्ञंमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायप्रचोदयमानौयज्ञेषुकर्तारौपूर्वस्यांदिशियष्टव्यमितिप्रदिशं
 तौतिस्रोदेवीस्तिस्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनोयज्ञंभारतीतूयमेत्विळांमनुष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवी
 बर्हिरेदंस्योनंसरस्वतीस्वपसःसदंतु । ऐतुनोयज्ञंभारतीक्षिप्रंभरतआदित्यस्तस्यभाइडाचमनुष्यवदिहचेतयमानाति
 स्रोदेव्योवर्हिरिदंसुखंसरस्वतीचसुकर्माणंआसीदंतुत्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्विषेर्वास्याद्दीप्तिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या
 त्करोतिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ यइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुद्भुवनानिबिश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीया
 न्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान् । यइमेद्यावापृथिव्यौजनयित्र्यौरूपैरकरोद्भूतानिचसर्वाणितमद्यहोतरिषितोयजीयान्दे
 वंत्वष्टारमिहयजविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुर्मध्यमेचस्थानेसमाम्नातोऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १४ ॥
 आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थे । उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । आ
 विरावेदनात्तत्योवर्धतेचारुरासुचारुचरतेर्जिह्वांजिहीतेरूर्ध्वउच्छ्रितोभवतिस्वयंशाआत्मयशाउपस्थउपस्थानउभेत्वष्टु
 र्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । द्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवारणीइतिवाप्रत्यक्तेसिंहंसहनंप्रत्या
 सेवेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ उपावसृजत्मन्यांसमंजन्देवानांपार्थक्रतुथाहवींषि ।
 वनस्पतिःशमितादेवोअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनाघृतेन । उपावसृजात्मनात्मानंसमंजन्देवानामन्नमृतावृतौहवींषिकाले

उत्तरप.
अ. २

॥ ९ ॥

कालेवनस्पतिःशमितादेवोअग्निरित्येतेत्रयःस्वदयंतुहव्यमधुनाचघृतेनचतत्कोवनस्पतिर्यूपइतिकात्थक्योऽग्निरिति ।
 शाकपूर्णस्तस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ अंजंतित्वामध्वरेदेवयंतोवनस्पतेमधुनादैव्येन । यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्भविणेहधत्ताद्य
 द्वाक्षयोमातुरस्याउपस्थे । अंजंतित्वामध्वरेदेवान्कामयमानावनस्पतेमधुनादैव्येनचघृतेनचयदूर्ध्वःस्थास्यसिद्धविणा
 निचनोदास्यसिंयद्वातेकृतःक्षयोमातुरस्याउपस्थउपस्थानेऽग्निरितिशाकपूर्णस्तस्यैषापराभवति ॥ १८ ॥ देवेभ्योव
 नस्पतेहवींषिहिरण्यपर्णप्रदिवस्तेअर्थे । प्रदक्षिणिद्रश्नयानियूयंऋतस्यवक्षिपथिभीरजिष्ठैः । देवेभ्योवनस्पतेहवींषि
 हिरण्यपर्णऋतपर्णापिवोपमार्थेस्याद्धिरण्यवर्णपर्णेतिप्रदिवस्तेअर्थेपुराणस्तेसोऽथोयंतेप्रब्रूमोयज्ञस्यवहपथिभीरजिष्ठैर्ऋ
 जुतमैरजस्वलतमैस्तपिष्ठतमैरितिवातस्यैषापराभवति ॥ १९ ॥ वनस्पतेरश्नयानियूयंपिष्टतमयावयुनानिविद्वान् ।
 वहदेवत्रादिधिषोहवींषिप्रचदातारममृतेषुवोचः । वनस्पतेरश्नयानियूयंसुरूपतमयावयुनानिविद्वान्प्रज्ञानानिप्र
 जानन्वहदेवान्यज्ञेदातुर्हवींषिप्रब्रूहिचदातारममृतेषुदेवेषुस्वाहाकृतयःस्वाहेत्येतत्सुआहेतिवास्वावागाहेतिवास्वंप्राहे
 तिवास्वाहुतंहविर्जुहोतीतिवातासामेषाभवति ॥ २० ॥ सद्योजातोव्यमिमितयज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः । अस्य
 होतुःप्रदिश्यृतस्यवाचिस्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाः । सद्योजायमानोनिरमिमितयज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाम्यस्यहो
 तुःप्रदिश्यृतस्यवाच्यास्यैस्वाहाकृतंहविरदन्तुदेवायजंतीतीमाआप्रीदेवताअनुक्रांताअथकिंदेवताःप्रयाजानुयाजाआ

निरुक्त

॥ १० ॥

ग्रेयाइत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मेअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वन्तंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरुषंचौषधीनामग्रेश्चदीर्घ
 मायुरस्तुदेवाः । तवंप्रयाजाअनुयाजाश्चकेवलानूर्जस्वन्तोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयज्ञोऽयमस्तुसर्वस्तुभ्यन्नमंतांप्रदि
 शश्चतस्रः । आग्नेयावैप्रयाजाआग्नेयाअनुयाजाइतिचब्राह्मणंछन्दोदेवताइत्यपरंछन्दांसिवैप्रयाजाइच्छंदांस्यनुयाजाइ
 तिचब्राह्मणमृतुदेवताइत्यपरमृतवोवैप्रयाजाऋतवोऽनुयाजाइतिचब्राह्मणपशुदेवताइत्यपरपशवोवैप्रयाजाःपशवोऽ
 नुयाजाइतिचब्राह्मणप्राणदेवताइत्यपरप्राणवैप्रयाजाःप्राणावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरमात्मावैप्र
 याजाआत्मावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमाग्नेयाइतितुस्थितिर्भक्तिमात्रमितरत्किमर्थपुनरिदमुच्यतेयस्यैदेवतायैहविर्गृ
 हीतंस्यात्तामनसाध्यायेद्वषट्कारिष्यन्नितिहविज्ञायतेतान्येतान्येकादशाप्रीसूक्तानितेषांवासिष्ठमात्रेयंवाध्यश्वंगात्समद
 मितिनाराशंसवंतिमैधातिथंदैर्घतमसंप्रैषिकमित्युभयवंत्यतोऽन्यानिनूनपात्वंतितनूनपात्वंति ॥ २२ ॥ (द्रविणो
 दाःकस्माद्द्रविणोदाद्रविणसोमेद्यंतुतेऽथातआप्रियःसमिद्धोअद्यतनूनपात्रशंसस्याजुह्वानःप्राचीनंव्यचस्वतीरासु
 ष्वयंतीदैव्याहोतारानोयज्ञंयइमेआविश्योवनस्पतिरुपावसृजांजंतिदेवेभ्योवनस्पतेवनस्पतेरशनयानियूयसद्योजातः
 प्रयाजान्मेद्वाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

 उत्तरष.
अ. २

॥ १० ॥

ॐ ॥ अथयानिपृथिव्यायतनानिसत्त्वानिस्तुतिलभंतेतान्यतोऽनुक्रमिष्यामस्तेषामश्वःप्रथमागामीभवंत्यश्वो
 व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ अश्वोवोह्रासुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेषोरोमण्वन्तौभेदौवारिन्मंडूकइच्छ
 तींद्रायेंदोपरिस्त्रव । अश्वोवोह्रासुखंवोह्राथंवोह्रासुखमतिकल्याणनामकल्याणपुण्यंसुहितंभवतिसुहितंगम्यतीति
 वाहसैतावापातावापालयितावाशेषमृच्छतीतिवारिवारयतिमानोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २ ॥ मानोमित्रोवरुणो
 अर्यमायुरिंद्रक्रभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथैवीर्याणि । यद्वाजिनोदेवैर्जातस्य
 सप्तैःसरणस्यप्रवक्ष्यामोयज्ञेविदथैवीर्याणिमानस्त्वंमित्रश्चवरुणश्चायमाचायुश्चवायुरयनंइंद्रश्चोरुक्षयणंक्रभूणांराजेति
 वामरुतश्चपरिख्यन्छकुनिःशक्नोत्युन्नेतुमात्मानंशक्नोतिनदितुमितिवाशक्नोतितकितुमितिवासर्वतःशंकरोऽस्त्वितिवा
 शक्नोतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ कर्निक्रदज्जनुषंप्रब्रुवाणइयतिर्वाचमरितेवनावम् ॥ सुमंगलश्चशकुनेभवासिमात्वाका
 चिदभिभाविष्याविदत् । न्यक्रंदीज्जन्मप्रब्रुवाणोयथास्यशब्दस्तथानामेरयतिवाचमीरयितेवनावंसुमंगलश्चशकुने
 भवकल्याणमंगलोमंगलगिरतेर्गुणाल्यर्थेगिरत्यनर्थानितिवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमितिनैरुक्तामागच्छत्वितिवा
 माचत्वाकाचिदभिभूतिःसर्वतोविदद्भृत्समदमर्थमभ्युत्थितंकपिंजलोऽभिववाशैतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ४ ॥ भद्रं
 वददक्षिणतोभद्रमुत्तरतोवद । भद्रंपुरस्तान्नोवदभद्रंपश्चात्कर्पिंजल । इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदना

निरुक्त

॥ ११ ॥

गृत्सइतिमेधाविनामगृणातेःस्तुतिकर्मणोमंडूकामजूकामज्जनान्मदतेर्वामोदतिकर्मणोमंदतेर्वातृष्टिकर्मणोमंडयतेरि
 तिवैयाकरणांमंडेषामोकइतिवामंडोमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशशयानाब्राह्मणाव्रतचारिणः ।
 वाचंपूर्जन्यजिन्वतांप्रमंडूकावादिषुः । संवत्सरंशशयानाब्राह्मणाव्रतचारिणोऽब्रुवाणापिवोपमार्थेस्याद्ब्राह्मणाइ
 वव्रतचारिणइतिवाचंपूर्जन्यप्रीतांप्रावादिषुर्मंडूकावसिष्ठोवर्षकामःपर्जन्यंतुष्टावतंमंडूकाअन्वमोदंतसमंडूकाननुमोद
 मानान्दृष्ट्वातुष्टावतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्वनिगृह्यचतुरः
 पुरः । इतिसानिगदव्याख्याताऽक्षाअश्रुवतएनानितिवाभ्यश्रुवतएभिरितिवातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामाबृह
 तोमादयंतिप्रवातेजाइरिणेववृत्तानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् । प्रवेपिणोमामहतो
 विभीदकस्यफलानिमादयंतिप्रवातेजाःप्रवणेजाइरिणेवर्तमानाइरिणंनिर्ऋणमृणातेरपाणंभवत्यपरताअस्मादोषधयइ
 तिवा । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षः । मौजवतोमूजवतिजातोमूजवान्पर्वतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकयेषीकेषतेर्गति
 कर्मणइयमपीतरेषीकैतस्मादेवविभीदकोविभेदनाजागृविर्जागरणान्मह्यमचच्छदत्प्रशंसत्येनान्प्रथमयानिंदत्युत्तरा
 भिर्ऋषेरक्षपरिघ्नस्यैतदार्षवेदयंतैग्रावाणोहन्तेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वातेषामेषाभवति ॥ ८ ॥ प्रैतेवदन्तुप्रवयंवदामग्रा
 वभ्योवाचंवदतावदद्भ्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथेंद्रायसोमिनः । प्रवदंत्वेतेप्रवदामवयंग्रावभ्यो

उत्तरप.
अ. ३

॥ ११ ॥

वाचंवदतवदद्ध्योयदद्रयःपर्वताअदरणीयाःसहसोममाशवःक्षिप्रकारिणःश्लोकःशृणोतेर्धोषोघुष्यतैःसोमिनोयूयंस्थे
 तिवांसोमिनो गृहेष्वितिवायेननराःप्रशस्यंतैसनाराशंसोमंत्रस्तस्यैषाभवति ॥ ९ ॥ अमंदान्तस्तोमान्प्रभरेमनीषासिंघाव
 धिक्षियतोभाव्यस्य । योमेसहस्रममिमीतसवान्तूतोराजाश्रवइच्छमानः । अमंदान्तस्तोमानवालिशाननल्पान्वावालो
 बलवर्तोभर्तव्योभवत्यंवास्माअलंभवतीतिवांवास्मैवलंभवतीतिवावलोवाप्रतिषेधव्यवहितःप्रभरेमनीषयामनसईषया
 स्तुत्याप्रज्ञयावासिंघावधिनिवसतोभावयव्यस्यराज्ञोयोमेसहस्रंनिरमिमीतसवान्तूतोराजातूर्णइतिवात्वरमाणइति
 वाप्रशंसामिच्छमानः ॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्राजास्तुतिलभेतराजसंयोगाद्युद्धोपकरणानितेषांरथःप्रथमागामीभवति
 रथोरंहतेर्गतिकर्मणःस्थिरतेर्वास्याद्विपरीतस्यरममाणोऽस्मिंस्तिष्ठतीतिवारपतेर्वारसतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ११ ॥ वन
 स्पतेवीडुंगोहिभूयाअस्मत्सखाप्रतरणःसुवीरः । गोभिःसन्नद्धोअसिवीळयस्वास्थातातेजयतुजेत्वानि । वनस्पतेहृदां
 गोहिभवास्मत्सखाप्रतरणःसुवीरःकल्याणवीरौगोभिःसन्नद्धोअसिवीळयस्वेतिसंस्तंभस्वास्थातातेजयतुजेतव्यानिदुंदु
 भिरितिशब्दानुकरणंद्रुमोभिन्नइतिवादुंदुभ्यतेर्वास्याच्छब्दकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ उपश्वासयपृथिवीमुतद्यांपु
 रुत्रातेमनुतांविष्टितंजगत् । सदुंदुभेसजूरिंद्रेणदेवैर्दूराद्वीयोअपसेधशत्रून् । उपश्वासयपृथिवींचदिवंचबहुधातेघोषं
 मन्यतांविष्टितंस्थावरंजंगमंचयत्सदुंदुभेसहजोषणंद्रेणचदेवैश्चदूरादूर्तरमपसेधशत्रूनिषुधिरिषूणानिधानंतस्यैषाभ

निरुक्त

॥ १२ ॥

वति ॥ १३ ॥ ब॒ह्नीनां पि॒ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्रश्चि॒श्वा कृ॒णोति॑ सम॒ना व॒गत्य॑ । इ॒षुधिः सं॒काः पृ॒त॒नाश्च॒ सर्वाः पृ॒ष्ठे नि॒न॒द्धो ज॒य॒
ति॒ प्रसू॒तः । ब॒ह्नां पि॒ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्र इ॒तीषू॑नभि॒प्रेत्य॑ प्र॒स्रय॑त इ॒वा पा॒त्रिय॑माणः श॒ब्दानु॑करणं वा सं॒काः स॒च॒तेः संपूर्वा॑ द्वा
कि॒र॒तेः पृ॒ष्ठे नि॒न॒द्धो ज॒य॒ति प्र॒सू॒त इ॒ति व्या॒ख्यातं॑ ह॒स्तघ्नो॑ ह॒स्ते ह॒न्यते॑ तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अ॒हि॒रि॒व भो॒गैः पर्ये॑ति बा॒हुं
ज्याया॑ हे॒तिं प॒रि॒वा॒ध॒मानः॑ । ह॒स्तघ्नो॑ विश्वा॒व॒युना॑ नि॒वि॒द्वा न्पु॒मा॒न्पु॒मां॑ संप॒रि॒पा॒तु विश्वा॑तः । अ॒हि॒रि॒व भो॒गैः प॒रि॒वे॒ष्टय॑ति
बा॒हुं ज्याया॑व॒धात्प॒रि॒त्राय॑माणो ह॒स्तघ्नः॑ सर्वा॒णि प्र॒ज्ञा॒ना नि॒प्र॒जा॒न॒न्पु॒मा॒न्पु॒रु॒म॒ना भ॒वति॑ पुंस॒तेर्वाभी॑श॒वो व्या॒ख्याता॑ स्तेषा
मेषा भवति ॥ १५ ॥ रथे॒ति ष॒न्नय॑ति वा॒जिनः॑ पु॒रो य॒त्र य॒त्र का॒मय॑ते सु॒षार॒थिः । अ॒भी॒शूनां॑ म॒हि॒मा॒नं प॒नाय॑त॒मनः॑ प॒श्चा
द॒नु य॒च्छंति॑ र॒श्मयः॑ । रथे॒ति ष॒न्नय॑ति वा॒जिनः॑ पु॒रस्ता॑त्स॒तो य॒त्र य॒त्र का॒मय॑ते सु॒षार॒थिः क॒ल्याण॑सा॒रथि॑र॒भी॒शूनां॑ म॒हि॒
मा॒नं पू॒जया॑मि॒मनः॑ प॒श्चात्स॒तोऽनु॑य॒च्छंति॑ र॒श्मयो॑ ध॒नुर्ध॒न्व॒तेर्ग॒ति क॒र्म॒णो व॒ध क॒र्म॒णो वा॑ ध॒न्वंत्य॑स्मादि॒पव॑स्तस्यैषा भवति
॥ १६ ॥ ध॒न्वं॒ना गा॒ध॒न्वं॒ना जि॒ज्ये॑म॒ध॒न्वं॒ना ती॒व्राः स॒मदो॑ ज॒येम॑ । ध॒नुः श॒त्रो र॒पका॑मं कृ॒णोति॑ ध॒न्वं॒ना सर्वाः॑ प्र॒दि॒शो
ज॒येम॑ । इति॒सा॒नि॒गद॑व्या॒ख्याता॑ स॒मदः॑ स॒मदो॑ वा॒त्तेः स॒मदो॑ वा॒मद॑ते॒र्ज्या ज॒यते॑र्वा॒जिना॑ते॒र्वा प्र॒जा॒व॒यती॑षू॒निति॑ वा॒तस्या॑
एषा भवति ॥ १७ ॥ व॒क्ष्यंती॑ वे॒दा ग॒नी ग॒न्ति क॑र्णी॒प्रियं॑ स॒खायं॑ प॒रि॒ष्वज॑ाना । योषे॒व शिं॑क्ते॒ वित॑ता॒धि॒ध॒न्व॒ज्या इ॒यं स॒मने॑
प्रा॒रय॑ती । व॒क्ष्यंती॑ वा॒गच्छ॑ति क॑र्णी॒प्रिय॑मि॒व स॒खाय॑मि॒षु प॒रि॒ष्वज॑माना॒योषे॒व शिं॑क्ते॒ शब्दं॑ करो॒ति वित॑ता॒धि॒ध॒नुर्षि॒ज्येयं॑ स

उत्तरप.

अ. ३

॥ १२ ॥

मनेसंग्रामेपारयंतीपारंनयंतीपुत्रीपतेर्गतिकर्मणोवधकर्मणोवातस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ सुपर्णवस्तेमृगोअस्यादंतोगो
 भिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवंतितत्रास्मभ्यमिषवःशर्मयंसन् । सुपर्णवस्तइतिवाजानभिप्रेत्यमृग
 मयोऽस्यादंतोमृगयतेर्वागोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतिव्याख्यातंयत्रनराःसंद्रवंतिचविद्रवंतिचतत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
 यच्छंतुशरणंसंग्रामेष्वश्वजनीकशेत्याहुःकशाप्रकाशयतिभयमश्वायकृष्यतेर्वाणूभावाद्वाकपुनःप्रकाशयत्यर्थान्खश
 याक्रोशतेर्वाश्वकशायाएषाभवति ॥ १९ ॥ आजघंतिसान्वेषांजघनाऽउपजिघ्रते । अश्वजनिप्रचेतसोऽश्वान्तसमत्सु
 चोदय । आजघंतिसानून्येषांसरणानिसक्थीनिसक्थिसचतेरासक्तोऽस्मिन्कायोजघनानिचोपघातिजघनंजघन्यते
 रश्वजनिप्रचेतसःप्रवृद्धचेतसोऽश्वान्तसमत्सुसमरणेषुसंग्रामेषुचोदयोलूखलमुरुकरंवोर्करंवोर्ध्वखंवरुमेकुर्वित्यब्रवी
 त्तदुलूखलमभवदुरुकरंचैतदुलूखलमित्याचक्षतेपरोक्षेणेतिचब्राह्मणंतस्यैषाभवति ॥ २० ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहउलू
 खलकयुज्यसे । दहद्युमत्तमंवदजयतामिवदुंदुभिः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २१ ॥ वृषभःप्रजावर्षतीतिवातिबृह
 तिरेतइतिवातद्वृषभकर्मावर्षणाद्वृषभस्तस्यैषाभवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतएनममैहयन्वृषभमध्यआजेः । तेनसूभ
 र्वशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय । न्यक्रंदयन्नुपयंतएनमितिवाख्यातममैहयन्वृषभमध्यआजेराजयनस्याज
 वनस्येतिवातेनतंसूभर्वराजानंभर्वतिरत्तिकर्मातद्वासूभर्वसहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगायप्रधनइतिसंग्रामनामप्रकीर्णा

निरुक्त

॥ १३ ॥

न्यस्मिन्धनानि भवन्ति द्रुघणो द्रुममयो घनस्तत्रेति हासमाचक्षते मुद्गलो भास्वर्ग्यश्वऋषिर्वृषभं च द्रुघणं च युक्त्वा संग्रामे व्यवह-
 त्याजि जिगाय तदभिवादिन्येष भवति ॥ २३ ॥ इमंतं पश्य वृषभस्य युजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं । येन जिगाय शत-
 वत्सहस्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु । इमंतं पश्य वृषभस्य सहयुजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मु-
 द्गलः पृतनाज्येषु पृतनाज्यमिति संग्रामनाम पृतनानाम जनाद्वा जयनाद्वा मुद्गलो मुद्गवान्मुद्गगिलोवां मदनं गिलतीति वा म-
 दं गिलोवा मुदं गिलोवा भास्वर्ग्यश्वो भृम्यश्वस्य पुत्रो भृम्यश्वो भृमयोऽस्याश्वा अश्वभरणाद्वा पितुरित्यन्ननाम पातेर्वा पिवते
 वाप्यायते वा तस्यैषा भवति ॥ २४ ॥ पितुं नुस्तोषं महो धर्माणं तं विषीं । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् । तं पि-
 तुंस्तौ मिमहतो धारयितारं बलस्य तं विषीति बलनाम तव ते वा वृद्धि कर्मणो यस्य त्रित ओजसा बलेन त्रितस्त्रिस्थान इन्द्रो वृत्रं
 विपर्वाणं व्यर्दयति नद्यो व्याख्यातास्तासामेषा भवति ॥ २५ ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रिस्तोमं स च ता परुष्ण्या ।
 असिक्न्यामं रुद्धू धेवितस्तया जी कीये शृणु ह्या सुषोमया । इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रि परुष्णिस्तोममासेव ध्वमसि-
 क्नया च सहम रुद्धू धेवितस्तया चा जी कीय आशृणु हि सुषोमया चेति समस्तार्थोऽथैकपद निरुक्तं गंगा गमनाद्यमुना प्रयुवती ग-
 च्छतीति वा प्रयुवितं गच्छतीति वा सरस्वती सर इत्युदकनाम स ते स्तद्वती शुतुद्री शुद्रा विणी क्षिप्रद्रा विण्या शुतुन्नेव द्रवतीति
 वेरावतीं परुष्णीत्याहुः पर्ववती भास्वती कुटिलगामिन्यसिक्न्य शुक्लासितासितमिति वर्णनाम तत्प्रतिषेधोऽसितं मरुद्धू धाः

उत्तरप.
अ. ३

॥ १३ ॥

सर्वानद्योमरुतएनावर्धयंतिवितस्ताविदग्धाविवृद्धामहाकूलार्जीकीयांविपाळित्याहुर्ऋजीकप्रभववर्जुगामिनीवाविपा
 ड्विपाटनाद्वाविपाशनाद्वाविप्रापणाद्वापाशाअस्यांव्यपाश्यंतवसिष्ठस्यमुमूर्षतस्तस्माद्विपाळुच्यतेपूर्वमासीदुरुंजिरासु
 षोमासिंधुर्यदेनामभिप्रसुवंतिनद्यःसिंधुःस्यंदनादापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ २६ ॥ आपोहिष्ठामयोभुवस्तानं
 ऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे । आपोहिस्थसुखभुवस्तानोऽन्नायधत्तमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनायौषध
 यओषद्धयंतीतिवौषत्येनाधयंतीतिवादोषंधयंतीतिवातासामेषाभवति ॥ २७ ॥ याओषधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियु
 गंपुरा । मनैनुबभ्रूणामहंशतंधामानिसप्तच । याओषधयःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रीणियुगानिपुरामन्येनुतद्वभ्रूणामहंव
 भ्रुवर्णानांहरणानांभरणानामितिवाशतंधामानिसप्तचेतिधामानित्रयाणिभवन्तिस्थानानिनामानिजन्मानीतिजन्मा
 न्यत्राभिप्रेतानिसप्तशतंपुरुषस्यमर्मणांतेष्वेनादधतीतिवारान्त्रिव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २८ ॥ आरात्रिपा
 र्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसआत्वेषंवर्ततेतमः । आपूपुरस्त्वंरात्रिपार्थिवंरजःस्थानैर्म
 ध्यमस्यदिवःसदांसिबृहतीमहतीवितिष्ठसआवर्ततेत्वेषंतमोरजोऽरण्यान्यरण्यस्यपह्यरण्यमपार्णग्रामादरमणंभवती
 तिवातस्याएषाभवति ॥ २९ ॥ अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेवनश्यसि । कथाग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीरिवविंदती ३।
 अरण्यानीत्येनामामंत्रयतेयासावरण्यानिवनानिपराचीवनश्यसिकथंग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीर्विंदतीवेतीवःपरिभयार्थे

निरुक्त

॥ १४ ॥

वाश्रद्धाश्रद्धानात्तस्याएषाभवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निःसमिध्यतेश्रद्धयाहूयतेहविः । श्रद्धांभगस्यमूर्धनिवचसावेद
यामसि । श्रद्धयाग्निःसाधुसमिध्यतेश्रद्धयाहविःसाधुहूयतेश्रद्धांभगस्यभागधेयस्यमूर्धनिप्रधानांगेवचनेनावेदयामः
पृथिवीव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३१ ॥ स्योनापृथिविभवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानःशर्मसप्रथः । सुखानः
पृथिविभवानृक्षरानिवेशन्यृक्षरःकण्टकःकण्टकच्छतैःकण्टकःकंतपोवाकृततेर्वाकण्टतेर्वास्याद्भुतिकर्मणउद्भूततमोभवतियच्छ
नःशर्मयच्छंतुशरणंसर्वतःपृथ्व्वाव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३२ ॥ अमीषांचित्तंप्रतिलोभयतीगृहाणांगान्यप्वे
परैहि । अभिप्रेहिनिर्देहहृत्सुशोकैरंधेनामित्रास्तमसासचंतां । अमीषांचित्तानिप्रज्ञानानिप्रतिलोभयमानागृहाणां
गान्यप्वेपरैह्यभिप्रेहिनिर्देहैषांहृदयानिशोकैरंधेनामित्रास्तमसासंसेव्यंतामग्राय्यग्नेःपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ३३ ॥
इहेन्द्राणीमुपह्वयेवरुणानींस्वस्तये । अग्नार्यींसोमपीतये । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोऽष्टौद्वंद्वान्यु
लूखलमुसलैःउलूखलंव्याख्यातमुसलंमुहुःसरंतयोरेषाभवति ॥ ३५ ॥ आयजीवाजसातमाताह्युच्चाविजर्भृतः ।
हरीइवांधांसिवप्सता । आयष्टव्येअन्नानांसंभक्तमेतेह्युच्चैर्विहितेहरीइवान्नानिभुंजानेहविर्धानेहविषांनिधानेतयो
रेषाभवति ॥ ३६ ॥ आवामुपस्थमद्रुहादेवाःसीदंतुयज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये । आसीदंतुवामुपस्थउपस्थानमद्रो
ग्धव्येइतिर्वायज्ञियादेवायज्ञसंपादिनइहाद्यसोमपानायद्यावापृथिव्यौव्याख्यातेतयोरेषाभवति ॥ ३७ ॥ द्यावा

उत्तरप.
अ. ३

॥ १४ ॥

नःपृथिवीमंसिधमद्यदिविस्पृशं । यज्ञदेवेषुयच्छतां । द्यावापृथिव्यौनइमसाधनमद्यदिविस्पृशंयज्ञदेवेषुनियच्छतां
 विपाद्छुतुद्यौव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशतीउपस्थादश्वेइवविषितेहासमाने । गार्वेवशुभ्रेमा
 तरारिहाणेविपाद्छुतुद्रीपयसाजवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थानादुशत्यौकामयमानेअश्वेइवविमुक्तेइतिवाविषण्णेइ
 तिवाहासमानेहासतिःस्पर्धायांहर्षमाणेवागावाविवशुभ्रेशोभनेमातरौसरिहाणेविपाद्छुतुद्यौपयसाप्रजवेतैआर्त्तीअ
 र्तन्यौवारण्यौवारिषण्यौवातयोरेषाभवति ॥ ३९ ॥ तेआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपशत्रून्वि
 ध्यतांसंविदानेआर्त्तीइमेविस्फुरंतीअमित्रान् । तेआचरंत्यौसमनसाविवयोषेमातेवपुत्रंविभृतामुपस्थउपस्थानेऽपवि
 ध्यतांशत्रून्संविदानेआर्त्त्याविमेविघ्नत्यावमित्रान्छुनासीरौशुनोवायुःशुण्यंतरिक्षेसीरआदित्यःसरणात्तयोरेषाभव
 ति ॥ ४० ॥ शुनासीराविमांवाचंजुषेथांयद्विचक्रथुःपयः । तेनेमामुपसिंचतं । इतिसानिगदव्याख्यातादेवीजो
 ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौद्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवासस्थंचसमाचेतिकात्थक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४१ ॥
 देवीजोष्ट्रीवसुधित्तीययोरन्याघाद्वेषांसियुयवदान्यावक्षद्वसुवार्याणियजमानायवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज । देवीजो
 ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौवसुधित्तीययोरन्याघानिद्वेषांस्यवयावयत्यावहत्यन्यावसूनिवरणीयानियजमानायव
 सुवननायचवसुधानायचवीतांपिबेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोदेवीऊर्जाहुतीदेव्याऊर्जाहान्यौद्यावापृथिव्यावितिवा

निरुक्त

॥ १५ ॥

होरात्रेइतिवासस्यंचसमाचेतिकात्थक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४२ ॥ देवीऊर्जाहुतीइषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिसपीति
मन्यानवेनपूर्वदयमानाःस्यामपुराणेननवंतामूर्जमूर्जाहुतीऊर्जयमानेअधातांवसुवनैवसुधेयस्यवीतांयज । देवीऊर्जाहु
तीदेव्याऊर्जाहान्यावन्नंचरसंचावहत्यावहत्यन्यासहजग्धिसहपीतिचान्यानवेनपूर्वदयमानाःस्यामपुराणेननवंता
मूर्जमूर्जाहुतीऊर्जयमानेअधातांवसुवननायचवसुधानायचवीतांपिवेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोयजेतिसंप्रैषः ॥ ४३ ॥
(अथयान्यश्वोवोहमानोमित्रःकनिक्रदद्भद्रंवदसंवत्सरमुपप्लवदप्रावेपाःप्रैतेवदंत्वमंदान्यज्ञसंयोगाद्वनस्पतउपश्वा
सयबह्वीनामहिरिवभोगैरथेतिष्ठन्धन्वनागावक्ष्यंतीवसुपर्णवस्तआजंघंतिंयच्चिद्धित्वंवृषभोन्यक्रंदयन्निमंतंपितुंन्विमं
मआपोर्हियाओषधीरारात्र्यरण्यानिश्रद्धयास्योनामीषामिहेंद्राणीमथातोष्टावायजीआवामुपस्थंघावानःप्रपर्वतानांते
आचरंतीशुनासीरौदेवीजोष्ट्रीदेवीऊर्जाहुतीत्रिचत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐ ॥ अथातोमध्यस्थानादेवतास्तासांवायुःप्रथमागामीभवतिवायुर्वातेर्वेतेर्वास्याद्भुतिकर्मणएतेरितिस्थौलाष्टीवि
रनर्थकोवकारस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ वायुवायाहिदर्शतेमेसोमाअरंकृताः । तेषांपाहिश्रुधीहव । वायवायाहिदर्शनी
येमेसोमाअरंकृतअलंकृतास्तेषांपिबशृणुनोह्वानमितिंकमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ २ ॥ आसस्राणा
सःशवसानमच्छेंद्रंसुचक्रेरथ्यासोअश्वाः । अभिश्रवक्रज्यंतोवहेयुर्नूचिन्नुवायोरमृतमिदस्येत् । आससृवांसोऽभिवलाय

उत्तरष.

अ. ४

॥ १५ ॥

मानं मिद्रं कल्याणचक्रे रथे योगारथ्या अश्वारथस्य वोहारे ऋज्यं तं ऋजुगामिनोऽन्नमभिवहेयुर्न वंचपुराणं च श्रव इत्यन्न
 नाम श्रूयत इति सतो वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्येदितोऽद्रप्रधानेत्येकेनैघंडुकं वायुकर्मो भयप्रधानेत्यपरं वरुणो वृणोती
 तिसर्तस्तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥ नीचीनवारं वरुणः कवं धं प्रससर्जरोदसी अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनवृष्टिर्व्युन
 त्तिभूमि । नीचीनद्वारं वरुणः कवं धं मेघैकवनमुदकं भवति तदस्मिन्धीयत उदकमपि कवं धमुच्यते बंधिरनिभृतत्वेकं मनि
 भृतं च प्रसृजति द्यावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वमिव वृष्टिर्व्युनत्तिभूमि तस्यैषा परा भवति
 ॥ ४ ॥ तमूषु समना गिरापितृणां च मन्मभिः । नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदये सप्तस्वसा समध्यमोन भैतामन्य
 के समे । तं स्वभिष्टौमिसमानया गिरागीत्यास्तुत्यापितृणां च मननीयैः स्तोमैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूवयः
 स्यंदमानानां मासामपामुपोदये सप्तस्वसारमेनमाहवाग्भिः समध्यम इति निरुच्यतेऽथैष एव भवति । न भैतामन्यके समे ।
 माभूवन्नन्यके सर्वे येनोद्विषंति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्परुद्रो रौती तिसर्तोरुखमाणो द्रवती तिवारोदयते र्वायद रुद्र
 तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति काठकं यदोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति हारिद्रविकैतस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः
 क्षिप्रेषवे देवाय स्वधात्रे । अषाहाय सहमानाय वेधसेति गमयुधाय भरताशृणोतुनः । इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः क्षिप्रेष
 वे देवायान्नवतेऽषाढायान्यैः सहमानाय विधात्रेति गमायुधाय भरतशृणोतुनस्तिग्मं तेजते रुत्साहकर्मण आयुधमायोधना

निरुक्त

॥ १६ ॥

तस्यैषापराभवति ॥ ६ ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिक्षमयाचरतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रंतेस्वपिवातभेषजामानं
 स्तोकेषुतनयेषुरीरिषः । यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिदिवोऽधिदिद्युद्वयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्षमयाचरतिक्षमापृथिवीं
 तस्यांचरतितयाचरतिविक्षमापयंतीचरतीतिवापरिवृणक्तुनःसांसहस्रंतेस्वाप्तवचनभेषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुच
 रीरिषस्तोकंतुद्यतेस्तनयंतनोतेरग्निरपिरुद्रउच्यतेतस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेर्विशेष्यज्ञियाय । स्तोमं
 रुद्रायदृशीकं । जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मणस्तांबोधतयाबोधयितरितिवातद्विविद्धितत्कुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजना
 यस्तोमंरुद्रायदर्शनीयमिंद्रइरांदगातीतिवैरांददातीतिवैरांदधातीतिवैरांदारयतइतिवैरांधारयतइतिवैदवेद्रवतीतिवै
 दौरमतइतिवैधेभूतानीतिवातद्यदेनंप्राणैःसमैधैस्तदिंद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायतइदंकरणादित्याग्रायणइदंदर्शनादित्यौप
 मन्यवइंदतेवैश्वर्यकर्मणइच्छत्रूणांदारयितावाद्रावयितावादरयिताचयज्वनांतस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ अदंरुत्समसृ
 जोविखानित्वमर्णवान्बद्धधानांऽअरम्णाः । महांतमिंद्रपर्वतंविद्यद्वःसृजोविधाराअवदानवंहन् । अदृणाउत्समुत्स
 उत्सरणाद्वोत्सदनाद्वोत्स्यंदनाद्वोनत्तेर्वाव्यसृजोऽस्यखानित्वमर्णवानर्णस्वतएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायान्वावध्यमा
 नानरम्णारम्णार्तिःसंयमनकर्माविसर्जनकर्मावामहांतमिंद्रपर्वतंमेधयद्व्यवृणोर्व्यसृजोऽस्यधाराअवहन्नेनंदानवंदानक
 र्माणंतस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्क्रतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसे

उत्तरप.

अ. ४

॥ १६ ॥

तानृग्नस्यमहासर्जनासुइंद्रः । योजायमानएवप्रथमोमनस्वीदेवोदेवान्कृतुनाकर्मणापर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रा
 मदितिवायस्यबलादयावापृथिव्यावप्यविभीतांनृग्नस्यमहाबलस्यमहत्त्वेनसर्जनासुइंद्रइत्यृषेर्दृष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्या
 ख्यानसंयुक्तापर्जन्यस्तृपेराद्यंतविपरीतस्यतर्पयिताजन्यःपरोजेतावाजनयितावाप्राजयितावारसानांतस्यैषाभवति
 ॥ १० ॥ विवृक्षान्हंत्युतहंतिरक्षसोविश्वंविभायभुवनंमहावधात् । उतानागाईषतेवृष्ण्यावतोयत्पर्जन्यःस्तनयुन्हंति
 दुष्कृतः । विहन्तिवृक्षान्विहंतिचरक्षांसिसर्वाणिचास्माद्भूतानिबिभ्यतिमहावधान्महान्ह्यस्यवधोऽप्यनपराधोभीतः
 पलायतेवर्षकर्मवतोयत्पर्जन्यःस्तनयुन्हंतिदुष्कृतःपापकृतोबृहस्पतिर्बृहतःपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ ११ ॥
 अश्रार्पिनद्धमधुपर्यपश्यन्मत्स्यंनदीनउदनिक्षियन्तं । निष्टज्जभारचमसंनवृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणाविकृत्य । अशनवता
 मेधेनापिनद्धमधुपर्यपश्यन्मत्स्यमिवदीनउदकेनिवसंतंनिर्जहारतच्चमसमिववृक्षाच्चमसःकस्माच्चमंत्यस्मिन्नितिबृहस्प
 तिर्विरवेणशब्देनविकृत्यब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणःपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ अश्मास्यमवतंब्रह्मणस्पतिर्मधु
 धारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपपिरेस्वर्दशोबहुसाकंसिसिचुरुत्समुद्रिणं । अशनवंतमास्यंदनवंतमवातितंब्र
 ह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसाबलेनाभ्यतृणत्तमेवसर्वेपिबंतिरश्मयःसूर्यदशोबह्वेनंसहसिंचंत्युत्समुद्रिणमुदकवंतं
 ॥ १८ ॥ क्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रंक्षियतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्यपतिनावयंहि

निरुक्त

॥ १७ ॥

तेनैव जयामसि । गामश्वं पोषयित्वा स नो मृळातीदृशे । क्षेत्रस्य पतिना वयं सुहितेनेव जयामौ गामश्वं पुष्टं पोषयितुं चाहरे
 तिस नो मृळातीदृशे । बलेन वा धनेन वा मृळतिर्दानकर्मा तस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मिधेनुरिव पयो
 अस्मा सुधुक्ष्व । मधुश्च तं घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो मृळयंतु । क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मिधेनुरिव पयोऽस्मा सुधुक्ष्वेति म
 धुश्च तं घृतमिवोदकं सुपूतमृतस्य नः पातारो वा पालयितारो वा मृळयंतु मृळयति रूपदया कर्मा पूजा कर्मा वा तद्यत्समान्या मृ
 चिसमाना भिव्याहारं भवति तज्जामि भवतीत्येकं मधुमन्तं मधुश्च तमिति यथा यदेव समाने पादे समाना भिव्याहारं भवति त
 ज्जामि भवतीत्यपरं । हिरण्यरूपः सहिरण्यसं दृगिति यथा यथा कथा च विशेषोऽजामि भवतीत्यपरं । मंडूका इवोदकान् मंडू
 का उदकादिवेति यथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतोर्निवासकर्मणस्तस्य पाता वा पालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ अमीव हा
 वास्तोष्पते विश्वारूपाण्या विशन् । सखा सुशेव एधिनः । अभ्यमन हा वास्तोष्पते सर्वाणि रूपाण्या विशन् त्सखानः सुसुखो
 भवति शेव इति सुखनाम शिष्यतेर्वकारो नाम करणोऽतस्थांतरोपलिङ्गी विभाषितगुणः शिवमित्यप्यस्य भवति यद्यद्रूपं काम
 यते तत्तद्देवता भवति । रूपं रूपं मघवा बोभवीतीत्यपि निगमो भवति वाचस्पतिर्वाचः पाता वा पालयिता वा तस्यैषा भवति
 ॥ १७ ॥ पुनरेहि वाचस्पते देवेन मनसा सह । वसोष्पते निरामय मय्येव तन्वं मम । इति सानिगदव्याख्याता पात्रपा
 तनूनप्राव्याख्या तस्तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ यो अन्निधो दीदयदस्व तर्य विप्रस ईळते अध्वरेषु । अपात्रपात्रमधुम

उत्तरप.
अ. ४

॥ १७ ॥

तीरपोदायाभिरिंद्रोवावृधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयद्दीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंति यज्ञेषु सोऽपान्नपान्मधु
 मतीरपोदेह्यभिषवार्ययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणेयमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ परेयिवांसंप्रवतो
 महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
 तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्मावबहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानंवैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्येतिदुवस्यती
 राधोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताऋचोऽनुप्रवदंति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नदिद्युच्चेष्टप्रतीका । यमोह
 जातोयमोजनित्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयंवसत्यास्तंनगावोनक्षतइद्धं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
 वाबलंवादधात्यस्तुरिवदिद्युच्चेष्टप्रतीकाभयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीप्तप्रतीकावा । यमोहजात
 इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवतियमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजरयिताकन्यानां
 पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति । तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवतितंवश्चराथाचरं
 त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआमुवंतितथामुयामेद्धंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
 नोद्रवतीतिवामेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनि
 मिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंच

निरुक्त

॥ १८ ॥

मित्रः कृष्टीरनिमिषन्नभिविपश्यतीति कृष्टयइति मनुष्यनामं कर्मवंतो भवन्ति विकृष्टदेहावामित्राय हव्यं घृतवज्जुहोतेति
 व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्मांकः कमनोवाक्रमणोवासुखोवातस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेभूतस्य जा-
 तः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीं द्यामुते मांकस्मै देवाय हविषा विधेम । हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयो-
 गर्भोऽस्येति वागर्भो गृभेर्गुणाल्यर्थे गिरत्यनर्थानिति वायदा हि स्त्री गुणान्गृह्णाति गुणाश्चास्या गृह्यन्तेऽथ गर्भो भवति समभ-
 वदग्रेभूतस्य जातः पतिरेको बभूव सधारयति पृथिवीं च दिवं च कस्मै देवाय हविषा विधेमेति व्याख्यातं विधतिर्दानकर्मां सर-
 स्वान् व्याख्यातं स्तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः । तेभिर्नो विता भव । इति सानिगद-
 व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता प-
 रमो तसंहक् । तेषामिष्टानि समिष्टानि दंति यत्रासप्त ऋषीन् पुर एकमाहुः । विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता च विधाता च
 परमश्च संद्रष्टा भूतानां तेषामिष्टानि वाकांता निवाकांता निवागतानि वामतानि वानतानि वाद्भिः सह संमोदंते यत्रैतानि सप्त
 ऋषीणानि ज्योतीर्षितेभ्यः परादित्यस्तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता
 च विधाता च परमश्च संदर्शयितेन्द्रियाणामेषामिष्टानि वाकांता निवाकांता निवागतानि वामतानि वानतानि वाद्भिः सह सं-
 मोदन्ते यत्रैतानि सप्त ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते वि-

उत्तरपं.

अ. ४

॥ १८ ॥

श्वकर्माभौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतानि जुहवां चकार स आत्मानमप्यन्तर्तु जुहवां चकार तदभिवादिन्येष गर्भवति य इमा
 विश्वा भुवनानि जुह्वदितितस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्मन् हविषा वा वृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत
 द्यां । मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनाः स इहास्माकं मघवांसूरिरस्तु । विश्वकर्मन् हविषा वर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च
 मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनाः स पत्न्या इहास्माकं मघवांसूरिरस्तु प्रज्ञाता ताक्षर्यस्त्वष्ट्रा व्याख्यातस्तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियति तूर्णमर्थ
 रक्षत्यश्रोतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ त्वमूषुवाजिनं देवजुतं सहावानं तरुतारं रथानां । अरिष्टनेमिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तये
 ताक्षर्यमिहाहुवेम । तं भृशमन्नवन्तं जूतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवजुतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वन्तं तारयितारं रथानां मरिष्टने
 मिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तये ताक्षर्यमिह ह्वये मोर्तिकमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शवसा
 पंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्तुतान् । सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्नस्मावरन्ते युवति न शयी । सद्योऽपियः शवसा बलेन
 तनोत्यपः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नीशतसानि न्यस्य सागतिर्न स्मैनां वारयंति प्रयुवती मिव शरम
 यीमिषुं मन्युर्मन्यते दीप्तिकर्मणः क्रोधकर्मणो वधकर्मणो वा मन्युन्त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति ॥ २९ ॥ त्वयामन्योसर
 थमारुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वः । तिग्मेष्व आयुधानां शिशाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपाः । त्वयामन्योसरथ
 मारुह्य रुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वस्तिग्मेष्व आयुधानि संशिश्यमाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपा अग्निकर्माणः संन

निरुक्त

॥ १९ ॥

द्वाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शवसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान ।
 सहस्रसाः शतसा वा ज्यवापृणक्तुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शवसावलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
 व्यजातानि सहस्रसाः शतसा वा जीवे जनवान्वे रणवान्त्संपृणक्तुनो मधुनो दकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य
 सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सविता यत्रैः पृथिवी मरम्णादस्कं भूने सविता घामहं हत् । अश्वमिवा
 धुक्षद्भुनिमंतरिक्षमतूर्ते वद्धं सविता समुद्रं । सविता यत्रैः पृथिवी मरमयदनारंभणोऽतरिक्षे सविता घामहं हत् अश्वमिवाधु
 क्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूर्ते वद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं दादि
 त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपैस्तुतोऽर्चन् हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्येष गर्भवति ॥ ३२ ॥
 हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजे अस्मिन् । एवा त्वार्चन्न वसे वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागराहं । हिरण्य
 स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजेऽन्नेऽस्मिन्नेव
 त्वार्चन्न वनाय वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागम्य हं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
 पः पुषोषं प्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
 रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चास्मै देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्वं

उत्तरप.
अ. ४

॥ १९ ॥

वापिवासुरितिप्रज्ञानामास्यत्यनर्थानस्ताश्चास्यामर्थाअसुरत्वमादिलुप्तं वातोवातीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ ३४ ॥ वात
 आवातुभेषजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणआयूषितारिषत् । वातआवातुभेषज्यानिशंभुमयोभुचनोहृदयायप्रवर्धयतुच
 नआयुरन्निर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नआगहि । तंप्रतिचा
 रुमध्वरंसोमपानायप्रहूयसेसोऽग्नेमरुद्भिःसहागच्छेति कमन्यंमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
 पूर्वपीतयेसृजामिसोम्यंमधु । मरुद्भिरग्नआगहि । अभिसृजामित्वापूर्वपीतयेपूर्वपानायसोम्यंमधुसोममयंसोऽग्नेमरु
 द्भिःसहागच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनोवेनतेःकान्तिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ ३८ ॥ अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाज्योतिर्जरायूर
 जसोविमाने । इममपांसंगमेसूर्यस्यशिशुंनविप्रामितिभीरिहन्ति । अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःप्राष्टवर्णगर्भाआपइतिवा
 ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्यजरायुस्थानीयंभवतिजरायुजरयागर्भस्यजरयायूयतइतिवैममपांचसंगमनेसूर्यस्यचशिशुमि
 वविप्रामितिभीरिहंतिलिहंतिस्तुवंतिवर्धयंतिपूजयंतीतिवाशिशुःशंसनीयोभवतिशिशूतेर्वास्याहानकर्मणाश्चिरलब्धो
 गर्भोभवत्यसुनीतिरसूत्रयतितस्यैषाभवति ॥ ३९ ॥ असुनीतेमनोअस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानआयुः । रांरंधिनः
 सूर्यस्यसन्द्दशिघृतेनत्वंतन्वंवर्धयस्व । असुनीतेमनोऽस्मासुधारयचिरंजीवनायप्रवर्धयचनआयूरंधयचनःसूर्यस्यसं
 दर्शनायैरध्यतिर्वशगमनेऽपिदृश्यते । मारधामद्विषतेसोमराजन्नित्यपिनिगमोभवतिघृतेनत्वमात्मानंतन्वंवर्धयस्व

निरुक्त

॥ २० ॥

तौ व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति । ऋतस्य श्लोको बधिरा त
 तर्द कर्णा बुधानः शुचमान आयोः । ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य प्रज्ञा वर्जनीयानि हन्ति ऋतस्य श्लोको बधिरस्यापि क
 र्णा वा तृणात्ति बधिरो बद्ध श्रोत्रः कर्णौ बोधयन्दीप्यमानश्चायोरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वोदकस्य वैदुरिधेरुनत्तेर्वा तस्यै
 षा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वौ चेयं भव्या ये न्दवे हव्यो न य इषवान्मन्मरे जतिरक्षो हामन्मरे जति । स्वयंसो अस्मदनिदो वधै
 रजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसोऽवतरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् । प्रब्रवीमितद्भव्या ये न्दवे हवना ह इव य इषवान्नवान्कामवा
 न्वा मननानि च नो रेजयति रक्षो हा च वलेन रेजयति स्वयंसोऽस्मदभिनिदिता रं । वधै रजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसस्ततश्चा
 वतरं क्षुद्रमिवावस्रवेदभ्यासे भूयांसमर्थमन्यन्ते यथा हो दर्शनीया हो दर्शनीयेति तत्परुच्छेपस्य शीलं परुच्छेप ऋषिः पर्ववच्छे
 पः परुषि परुषि शेपोऽस्येति वेतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रांतानि सूक्तभांजि हविर्भांजितेषामेतान्यहविर्भां
 जिवेनोऽसुनीतिर्ऋत इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा
 जातानि परिताव भूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां । प्रजापतेन हित्व देतान्यन्यः सर्वाणि जाता
 नितानि परिबभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणामित्याशीरहिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४३ ॥
 अञ्जामुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सुषीदन् । अप्सु जमुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सूदकेषु सीदन् बुधमन्तरिक्षं व

उत्तरप.
अ. ४

॥ २० ॥

द्वाअस्मिन्धृताआपइतिवेदमपीतरद्बुधमेतस्मादेवबद्धाअस्मिन्धृताःप्राणाइतियोऽहिःसबुध्योबुधमन्तरिक्षंतन्निवा
 सात्तस्यैषाभवति ॥ ४४ ॥ मानोऽहिर्बुध्योरिषेधान्मायज्ञोअस्यस्त्रिधदतायोः । माचनोऽहिर्बुध्योरेषणायधान्मास्ययज्ञो
 स्वाचस्त्रिधद्यज्ञकामस्यसुपर्णोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ४५ ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसइदंविश्वंभुवनंविच
 ष्टे । तंपाकेनमनसापश्यमंतितस्तंमातारंहेसउरेहिमातरं । एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशतिसइमानिसर्वाणिभूतान्य
 भिविपश्यतितंपाकेनमनसापश्यमंतितइत्यृषेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तातंमातारंहेवागेषामाध्यमिकासउ
 मातरंरेहिंपुरुरवाबहुधारोरूयतेतस्यैषाभवति ॥ ४६ ॥ समस्मिञ्जायमानआसतश्चाउतेमवर्धन्नद्यस्वर्गूताः । महे
 यत्त्वापुरुरवोरणायावर्धयन्दस्युहत्यायदेवाः । समासतास्मिञ्जायमाणेग्नागमनादापोदेवपत्न्योवापिचैनमवर्धयन्न
 द्यःस्वर्गूताःस्वयंगामिन्योमहतेचयत्त्वापुरुरवोरणायरमणीयायसंग्रामायावर्धयन्दस्युहत्यायचदेवादेवाः ॥ ४७ ॥
 (अथातोमध्यस्थानावायवायाह्यासस्त्राणासोनीचीनवारंतमूष्विमारुद्राययातेदिद्युज्जराबोधाददर्योजातोविवृक्षानश्वा
 पिनद्धमइमास्यमवतंक्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रस्यपतिनाक्षेत्रस्यपतेऽमीवहापुनरेहियोअनिध्मःपरेयिवांसंसेनेवसृष्टामित्रोजना
 न्हिरण्यगर्भोयेतेसरस्वोविश्वकर्मासर्वस्यकर्ताविश्वकर्माविमनाविश्वकर्महविषाल्यमूषुसद्यश्चित्त्वयामन्योआदधि
 क्राःसविताहिरण्यस्तूपोदेवस्त्वष्टावातआवातुप्रतित्यमभित्वावेनोवेनतेरयंवेनोऽसुनीतश्रुतस्यहिंप्रतद्वोचेयंप्रजापते

निरुक्त

॥ २१ ॥

ऽजमुक्थैर्मानोहिरेकः सुपर्णः समस्मिन्सप्तचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरपट्टे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥
 ॐ । इयेनो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ आदाय इयेनो अभरत्सोमं सहस्रं सवां अयुतं च साकं । अत्रापुरंधिर
 जहादरातीर्मदे सोमस्य मूरा अमूरः । आदाय इयेनो ऽहरत्सोमं सहस्रं सवानयुतं च सहस्रं सहस्रं सव्यमभिप्रेत्य तत्रायु
 तं सोमभक्षास्तत्संबंधेनायुतं दक्षिणा इति वा तत्र पुरंधिरजहाद मित्रानदानानिति वा मदे सोमस्य मूरा अमूर इत्येद्रे च सूक्तं सो
 मपानेन च स्तुतं स्तस्मादिंद्रं मन्यंत ओषधिः सोमः सुनो ते र्यदेन मभिषुण्वंति बहुलमस्य नैघंटुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन त
 स्य पावमानीषु निदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोमधाराया । इंद्राय पातवे सुतः । इति सानि
 गद व्याख्या ताथैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ३ ॥ सोमं मन्यते पपिवा न्यत्सं पिषंत्योषधिं । सोमं यं ब्रह्माणो विदुर्न
 तस्या श्रातिकश्चन । सोमं मन्यते पपिवा न्यत्सं पिषंत्योषधिमिति वृथा सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो विदुरिति न तस्या श्रा
 तिकश्चनायज्वेत्यधियज्ञमथाधिदैवतं सोमं मन्यते पपिवा न्यत्सं पिषंत्योषधिमिति यजुः सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो वि
 दुश्चंद्रमसं न तस्या श्रातिकश्चना देव इत्यथैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ४ ॥ यत्त्वा देव प्रपिबंति तत आप्यायसे
 पुनः । वायुः सोमस्य रक्षिता समाना मास आकृतिः । यत्त्वा देव प्रपिबंति तत आप्यायसे पुनरिति नाराशं सानभिप्रेत्य पूर्वप
 क्षापरपक्षाविति वा वायुः सोमस्वरक्षिता वायुमस्य रक्षितारमाह साहचर्याद्रसहरणाद्वा समानां संवत्सरणां मास आकृतिः

उत्तरप.

अ. ५

॥ २१ ॥

सोमोरूपविशेषैरोषधिश्चंद्रमावाचंद्रमाश्चायंद्रमतिचंद्रोमाताचांद्रमानमस्येतिवाचंद्रश्चंदतेःकांतिकर्मणश्चंदनमित्यप्य
 स्यभवतिचारुद्रमतिचिरंद्रमतिचमेर्वापूर्वचारुरुचेर्विपरीतस्यतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ नवोनवोभवतिजायमानोऽह्नांके
 तुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमायुः । नवोनवोभवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिमभि
 प्रेत्याह्नांकेतुरुषसामेत्यग्रमित्यपरपक्षांतमभिप्रेत्यादित्यदैवतोद्वितीयःपादइत्येकैर्भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्नित्यर्धमा
 सेज्यामभिप्रेत्यप्रवर्धयतेचंद्रमादीर्घमायुर्मृत्युर्मारयतीतिसतोमृतंच्यावयतीतिवाशतबलाक्षोमौद्गल्यस्तस्यैषाभवति
 ॥ ६ ॥ परंमृत्योअनुपरैहिपंथांयस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेऽशृण्वतेतैर्ब्रवीमिमानःप्रजारीरिषोमोतवीरान् ।
 परंमृत्योध्रुवंमृत्योध्रुवपरेहिमृत्योकथितंतेनमृत्योमृतंच्यावयतेभवतिमृत्योमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ त्वेष
 मित्थासमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णुसुतपावांमुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ।
 इतिसानिगदव्याख्याताविश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्रवोमहेमंदमानायांधसोऽर्चाविश्वानरायवि
 श्वाभुवे । इंद्रस्ययस्यसुमंखंसहोमहिश्रवोनृम्णंचरोदसीसपर्यतः । प्रार्चतयूयंस्तुतिमहतेऽधसोऽन्नस्यदात्रेमंदमाना
 यमोदमानायस्तूयमानायशब्दायमानायेतिवाविश्वानरायसर्वविभूतायेन्द्रस्ययस्यप्रीतौसुमहद्वलंमहच्चश्रवणीयंयशो
 नृम्णंचबलंनृत्तंद्यावापृथिव्यौवःपरिचरतइतिकमन्यंमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ उदुज्योतिरमृतं

निरुक्त

॥ २२ ॥

विश्वजन्यं विश्वानरः सविता देवो अश्रेत् । उदशि श्रियज्ज्योतिरमृतं सर्वजन्यं विश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य वि
 धाता तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ धाता ददातु दाशुषे प्राचीं जीवातु मक्षितां । वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः । धाता
 ददातु दत्तवते प्रवृद्धां जीविकामनुपक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्याख्यातस्त
 स्यैष निपातो भवति बहुदेवतायामृचि ॥ ११ ॥ सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या उशर्मेणि । तवाहमद्यमघव
 न्नपस्तुतौ धातुर्विधातः कलशां अभक्षयं । इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसूतः सोमकलशानभक्षयमिति कलशः कस्मात्कला अ
 स्मिन्छेरते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णामात्राः ॥ १२ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवगणास्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भ
 वंति मरुतो मितरा विणो वा मितरो चिनो वा महद्भवंतीति वा तेषामेषा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैरथैभिर्यात
 ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः । आवर्षिष्ठयान इषावयोनपस्यता सुमायाः । विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैः स्वचनैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्व
 र्चिभिरिति वा रथैरायात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैरश्वपतनैर्वर्षिष्ठेन च नोऽन्नेन वय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्या
 णप्रज्ञा वारुद्रा व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रास इन्द्रवंतः सजोषसो हिरण्यरथाः सुविताय गंतन । इयं वो अस्म
 त्प्रति हर्यते मतिस्तृष्णजेन दिवउत्सा उदन्यवै । आगच्छतरुद्रा इन्द्रेण सहजोषणाः सुविताय कर्मण इयं वोऽस्मदपि प्रतिकाम
 यते मतिस्तृष्णज इव दिवउत्सा उदन्यवै तृष्णकृतृष्यते रुदन्युरुदन्यते ऋभवउरुभांतीति वर्तेन भांतीति वर्तेन भवंतीति वा ते

उत्तरप.
अ. ५

॥ २२ ॥

षामेषाभवति ॥ १५ ॥ विष्टीशमीतरणित्वेनवाघतोमर्तासःसंतोअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाक्रभवःसूरचक्षसःसंव
 त्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः । कृत्वाकर्माणिक्षिप्रत्वेनवोढारोमेधाविनोवामर्तासःसंतोऽमृतत्वमानशिरैसौधन्वनाक्रभ
 वःसूरख्यानावासूरप्रज्ञावासंवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिःकर्मभिर्ऋभुर्विभवावाजइतिसुधन्वनआङ्गिरसस्यत्रयःपुत्रावभू
 वुक्तेषांप्रथमोत्तमाभ्यांबहुवन्निगमाभवन्तिनमध्यमेनतदेतदृभोश्चबहुवचनेनचमसस्यचसंस्तवेनबहूनिदशतयीषुसूक्ता
 निभवत्यादित्यरश्मयोऽप्यृभवउच्यन्ते । अगोह्यस्ययदसंस्तेनागृहेदुतद्येदमृभवोनानुगच्छथ । अगोह्यआदित्योऽगूह
 नीयस्तस्ययदस्वपथगृहेयावत्तत्रभवथनतावदिहभवथेत्यंगिरसोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १६ ॥ विरूपासइदृष
 यस्तइद्गंभीरवैपसः । तेअङ्गिरसःसुनवस्तेअग्नेःपरिजज्ञिरे । बहुरूपाऋषयस्तेगंभीरकर्माणोवागंभीरप्रज्ञावातेऽङ्गिरसः
 पुत्रास्तेऽग्नेरधिजज्ञिरइत्यग्निजन्मपितरोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाःपित
 रःसोम्यासः । असुंयईयुरवृकाऋतज्ञास्तेनोऽवन्तुपितरोहवेषु । उदीरतामवरउदीरतांपरउदीरतामध्यमाःपितरःसो
 म्याःसोमसंपादिनस्तेऽसुंयेप्राणमन्वीयुरवृकाअनमित्राःसत्यज्ञावायज्ञज्ञावातेनआगच्छंतुपितरोह्वानेषुमाध्यमिकोय
 मइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पितृन्मन्यन्तेऽगिरसोव्याख्याताःपितरोव्याख्याताभृगवोव्याख्याताअथर्वाणोऽथनवंत
 स्थर्वतिश्चरतिकर्मातत्प्रतिषेधस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ १८ ॥ अंगिरसोनःपितरोनवग्वाअथर्वाणोभृगवःसोम्या

निरुक्त

॥ २३ ॥

सः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञिया नाम पिभुद्रे सौमनसे स्याम । अंगिरसो नः पितरो न वगत्यो न वर्नीत गतयो वाथर्वाणो भृगवः
 सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमतौ कल्याण्यां मतौ यज्ञिया नाम पिचैषां भद्रे भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्यामे
 ति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्या नमथाप्यृषयः स्तूयन्ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्ये
 वमहिमा गभीरः । वातस्येव प्रजवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेत वेवः । इति यथा आह्या आमो ते स्तेषामेष निपातो भवत्यै
 न्द्रयामृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यं पुरुवर्षं समृभ्वं मिनतं ममाह्यमाह्यानां । आदर्षते शवसा सप्तदानुं प्रसाक्षते प्रतिमानां
 निभूरिं । स्तोतव्यं बहुरूपं मुरुभूतमीश्वरतमं मास्रव्यमास्रव्यनां माहृणातियः शवसा बलेन सप्तदातृ निति वा सप्तदानवा
 निति वा प्रसाक्षते प्रतिमानि बहूनि साक्षतिराप्नोति कर्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियस्तासामदितिः प्रथमा
 गामिनी भवत्यदितिर्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
 अतूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषुरूपेषु जन्मसु । दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते कर्मणि राजानौ मित्रावरुणौ परिचर
 सि विवासतिः परिचर्यायां हविष्मां आ विवासतीत्याशास्तेर्वातूर्तपंथा अत्वरमाणपंथा बहुरथोऽर्यमादित्योऽरीन्त्रियच्छतिं
 सप्तहोता सप्तास्मैरश्मयोरसानभिसं नामयंति सप्तै नमृषयः स्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसूदयेष्वादित्यो दक्ष इत्या
 हुरादित्यमध्ये च स्तुतोऽदितिर्दाक्षायणी । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाद्वदितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ

उत्तरप.

अ. ५

॥ २३ ॥

स्यातामित्यपिवादेवधर्मेणैतरेतरजन्मानौस्यातामितरेतरप्रकृतीअग्निरप्यदितिरुच्यतेतस्यैषाभवति ॥ २३ ॥ यस्मै
 त्वंसुद्रविणोददाशोऽनागास्त्वमदितेसर्वताता । यंभद्रेणशवसाचोदयासिप्रजावताराधसातेस्याम । यस्मैत्वंसुद्रविणो
 ददास्यनागास्त्वमनपराधत्वमदितेसर्वासुकर्मततिष्वागआङ्पूर्वाद्भमेरेनएतेःकिल्बिषंकिल्भिदंसुकृतकर्मणोभयंकीर्ति
 मस्यभिनत्तीतिवायंभद्रेणशवसावलेनचोदयसिप्रजावताचराधसाधनेनतेवयमिहस्यामेतिसरमासरणात्तस्याएषाभव
 ति ॥ २४ ॥ किमिच्छंतीसरमाप्रेदमानड्दूरेह्यध्वाजगुरिःपराचैः । कास्मेहितिःकापरितक्म्यासीत्कथंरसायाअतरः
 पयांसि । किमिच्छंतीसरमेदंप्रानड्दूरेह्यध्वाजगुरिर्जगम्यतेःपरांचनैरचितःकातेऽस्मास्वर्थहितिरासीत्किंपरितकनं
 परितक्म्यारान्निःपरितएनांतकर्मतकमेत्युष्णनामतकतइतिसतःकथंरसायाअतरःपयांसीतिरसानदीरसतेःशब्दकर्म
 णःकथंरसानितान्युदकानीतिवादेवशुनींद्रेणप्रहितापणिभिरसुरैःसमूदइत्याख्यानांसरस्वतीव्याख्यातातस्याएषाभव
 ति ॥ २५ ॥ पावकानःसरस्वतीवाजैभिर्वाजिनीवती । यज्ञंवष्टुधियावसुः । पावकानःसरस्वत्यन्नैरन्नवतीयज्ञंवष्टुधि
 यावसुःकर्मवसुस्तस्याएषापराभवति ॥ २६ ॥ महोअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुना । धियोविश्वविजति । महदर्णः
 सरस्वतीप्रचेतयतिप्रज्ञापयतिकेतुनाकर्मणाप्रज्ञयावेमानिचसर्वाणिप्रज्ञानान्यभिविराजतिवागर्थेषुविधीयतेतस्मान्मा
 ध्यमिकांवाचंमन्यतेवाग्व्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २७ ॥ यद्वाग्वदंत्यविचेतनानिराष्ट्रीदेवानांनिषसादमंद्रा ।

निरुक्त

॥ २४ ॥

चतस्रज्जुर्जदुदुहेपयांसिक्स्विदस्याः परमंजगाम । यद्वाग्वदंत्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रामदना
 चतस्रोऽनुदिशज्जुर्जदुदुहेपयांसिक्स्विदस्याः परमंजगामेतियत्पृथिवीं गच्छतीति वायदादित्यरश्मयो हरंतीति वातस्या
 एषा परा भवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति । सानो मंद्रेषु मूर्जदुहानाधेनुर्वागस्मानुप
 सुष्टुतैतु । देवीं वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदनान्नं चरसंचदुहानाधे
 नुर्वागस्मानुपैतु सुष्टुतानुमतीराकेति देवपत्न्या वितिनैरुक्ताः पौर्णमास्या वितियाज्ञिकाया पूर्वा पौर्णमासी साऽनुमतिर्यो
 त्तरासाराकेति विज्ञायतेऽनुमतिरनुमननात्तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासैशं च नस्कृधि । ऋत्वेद
 क्षायनो हिनु प्रण आयूषितारिषः । अनुमन्यस्वानुमते त्वं सुखं च नः कुर्वन्नं च नोऽपत्याय धेहि प्रवर्धय च न आयूराकारातेर्दा
 न कर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवेशृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमा
 नया ददातु वीरं शतदाय मुक्थ्यं । राकामहं सुहानां सुष्टुत्याह्वयै शृणोतु नः सुभगा बोधत्वात्मना सीव्यत्वपः प्रजनन कर्म सू
 च्याच्छिद्यमानया सूची सीव्यतेर्ददातु वीरं शतप्रदं मुक्थ्यं वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुहूरिति देवपत्न्या वितिनैरुक्ता अमा
 वास्ये इति याज्ञिकाया पूर्वा मावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सिनातिभूता
 निवालं पर्ववृणोतेस्तस्मिन्नन्नवती वालिनी वावालेनैवास्या मणुत्वा चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वातस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥

उत्तरप.

अ. ५

॥ २४ ॥

सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवानामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतं प्रजां देविदिदिहिनः । सिनीवालिपृथुजघनेस्तुकस्त्याय
 तेः संघातः पृथुकेशस्तुके पृथुस्तुके वा या त्वं देवानामसिस्वसा स्वसा सुअसास्वेषु सीदतीति वा जुषस्वहव्यमदनं प्रजां च देवि
 दिशनः कुहूगूहतेः काभूदिति वा कसतीह्यत इति वा काहुतं हविर्जुहोतीति वा तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ कुहूमहंसुवृतं
 विद्वानापसमस्मिन्यज्ञे सुहवां जोहवीमि । सानोददातु श्रवणं पितॄणां तस्यैते देविहविषाविधेम । कुहूमहंसुकृतं विदितक
 माणं मस्मिन्यज्ञे सुह्वानामाह्वये सानोददातु श्रवणं पितॄणां पित्र्यंधनमिति वा पित्र्यं यश इति वा तस्यैते देविहविषाविधेमेति
 व्याख्यातं यमी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥ अन्यमुषु त्वं यम्यन्यउत्वां परिष्वजाते लिबुजे ववृक्षं । तस्य वा त्वं
 मन इच्छासवा तवाधा कृणुष्वसंविदं सुभद्रां । अन्यमेव हित्वं यम्यन्यस्त्वां परिष्वक्ष्यते लिबुजे ववृक्षं तस्य वा त्वं मन इच्छस
 वा तवाधानेन कुरुष्वसंविदं सुभद्रां कल्याणभद्रां यमीयमंचकमेतां प्रत्याचक्ष इत्याख्यानं ॥ ३४ ॥ उर्वशी व्याख्याता
 तस्या एषा भवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नयापतन्ती दिविद्योऽरन्ती मे अप्याकाम्यानि । जनिष्टो अपोनर्यः सुजातः प्रोर्वशीति
 रतदीर्घमायुः । विद्युदिवयापतंत्यद्योततं हरन्ती मे अप्याकाम्या न्युदकान्यंतरिक्षलोकस्य यदानूनमयं जायेतां द्योऽध्यय
 इति नर्यो मनुष्यो नृभ्यो हितो नरापत्यमिति वा सुजातः सुजाततरोऽथोर्वशी प्रवर्धयते दीर्घमायुः पृथिवी व्याख्याता तस्या ए
 षा भवति ॥ ३६ ॥ बलित्थापर्वतानां खिद्रं विभर्षि पृथिवि । प्रयाभूमिं प्रवत्वति महाजिनोर्षिमहिनि । सत्यं त्वं पर्वता

निरुक्त

॥ २५ ॥

नामेघानां खेदनं छेदनं भेदनं बलममुत्र धारयसि पृथिविप्रजिन्वसिया भूमिं प्रवणवर्तिमहत्त्वेन महतीत्युदकवतीति वै द्राणीं
 द्रस्यपत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३७ ॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रवं । न ह्यस्या अपरं च न जरसा मरते पतिर्विश्व
 स्मादिन्द्र उत्तरः । इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रुण्वन ह्यस्या अपरामपि समां जरया म्रियते पतिः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्त
 रस्तमेतद्भूमस्तस्या एषा परा भवति ॥ ३८ ॥ नाहमिन्द्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्येदमप्यंहविः प्रियं देवेषु गच्छ
 तिविश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । नाहमिन्द्राणिरमेसख्युर्वृषाकपेर्ऋते यस्येदमप्यंहविर्ऋतमग्निः संस्कृतमिति वा प्रियं देवेषु
 निगच्छति सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्भूमौ गौरीरोचते ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरो गौरो वर्ण एतस्मादेव प्रशस्यो भवति तस्या
 एषा भवति ॥ ३९ ॥ गौरीर्मिमायसलिलानितक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा
 परमेव्योमन् । गौरीर्निर्मिमायसलिलानितक्षती कुर्वत्येकपदी मध्यमेन द्विपदी मध्यमेन चादित्येन च चतुष्पदी दिग्भिरष्टा
 पदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्च नवपदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येन च सहस्राक्षरा बहूदका परमेव्यवने तस्या एषा परा
 भवति ॥ ४० ॥ तस्याः समुद्रा अधिविक्षरन्ति तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः । ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्वमुपजीवति । तस्याः
 समुद्रा अधिविक्षरन्ति वर्षन्ति मेघास्तेन जीवन्ति दिगाश्रयाणि भूतानि ततः क्षरत्यक्षरमुदकं तत्सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति गौ
 र्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४१ ॥ गौरमीमेदनुवृत्संमिषन्तं मूर्धानं हिङ्गु कृणोन्मातुवाउ । सृक्काणं धर्ममभिवावशा

उत्तरप.
अ. ५

॥ २५ ॥

नामिमातिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमितिवा मूर्धानमस्याभिहिङ्करोन्मनना
 यंसृक्काणंसरणं घर्महरणं मभिवावशाना मिमातिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवा वागेषामाध्यमिका घर्मधु
 गितियाज्ञिका धेनुर्धयतेर्वाधिनोतेर्वा तस्या एषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुर्घा धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदो हदेनां । श्रे
 ष्ठं सवं सविता सा विषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपिचदोग्ध्येनां श्रेष्ठं सवं
 सविता सुनोतु न इत्येष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्धो घर्मस्तं सुप्रब्रवीमि वागेषामाध्यमिका घर्मधु
 गितियाज्ञिका अह्याहंत व्याभवत्यघघ्नीतिवा तस्या एषा भवति ॥ ४३ ॥ सुयवसा र्गवती हि भूया अथो वयं भगवंतः
 स्याम । अद्धितृणमद्ध्ये विश्वदानीं पिब शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवाथेदानीं वयं भगवंतः स्यामा
 द्धितृणमद्ध्ये सर्वदा पिब च शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
 मनसाभ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अद्ध्येयं सा वर्धतां महते सौ भगाय । इति सानिगदव्याख्याता पथ्या स्वस्तिः पंथा अं
 तरिक्षं तन्निवासात् तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वत्यभिया वाममेति । सानो अमासो अरणे नि
 पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वती धनवत्यभ्येति यावसूनि वननीयानि सानोऽमागृहे सानि
 रमणैः सानिर्गमने पातु स्वावेशा भवतु देवी गोप्त्री देवान् गोपाय त्विति देवा एनां गोपायं त्विति वोषा व्याख्याता तस्या एषा भ

निरुक्त

॥ २६ ॥

वति ॥ ४६ ॥ अपोषा अनसः सरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सीं शिश्रथदृषा । अपासरदुषा अनसः संपिष्टान्मेघाद्वि
भ्युष्यनो वायुरनितेरपिवोपमार्थे स्याद न स इव शकटादिवानः शकटमानद्धमस्मिंश्चीवरमनितेर्वास्याज्जीवनकर्मण उपजी
वंत्येनन्मेघोऽप्यन एतस्मादेव यन्निरशिश्रथदृषावर्षिता मध्यमस्तस्या एषा परा भवति ॥ ४७ ॥ एतदस्या अनः शये सुसं
पिष्टं विपाश्या । ससारसीं परावतः । एतदस्या अन आशेतै सुसंपिष्टमितरदिव विपाशिविमुक्तपाशिससारोषाः परावतः
प्रेरितवतः परागता द्वेळा व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४८ ॥ अभिन इळा यूथस्य माता स्मन्न दीभिर्बुर्वशी वा गृणातु ।
उर्वशी वा बृहद्दिवा गृणानाभ्यूर्ण्वानाप्रभृथस्यायोः । सिषक्तुन ऊर्ज्व्यस्य पुष्टेः । अभिगृणातु न इळा यूथस्य माता सर्वस्य
माता स्मदभिन दीभिर्बुर्वशी वा गृणातूर्वशी वा बृहद्दिवा महद्दिवा गृणानाभ्यूर्ण्वानाप्रभृथस्य प्रभृतस्यायोरयनस्य मनुष्य
स्य ज्योतिषो वोदकस्य वा सेवतां नोऽन्नस्य पुष्टेरोदसी रुद्रस्य पत्नी तस्या एषा भवति ॥ ४९ ॥ रथं नुमारुतं वयं श्रवस्युमाहु
वामहे । आयस्मिन्तस्थौ सुरणानि विभ्रती स चामरुत्सुरोदसी । रथं क्षिप्रं मारुतं मेघं वयं श्रवणीयमाह्वयामहे आयस्मिन्त
स्थौ सुरमणीयान्युदकानि विभ्रती स चामरुद्भिः सहरोदसी रोदसी ॥ ५० ॥ (इयेनो व्याख्यात आदाय स्वादिष्ठया सोमं
मन्यते यत्त्वा देवनवो नवः परं मृत्यो त्वेष मित्था प्रवोमह उदुज्योतिर्धाता ददातु सोमस्य राज्ञोऽथातो मध्यस्थाना देवगणा
आविद्युन्मद्भिरारुद्रा सो विष्टी शमी विरूपास उदीरतामंगिर सो नः सूर्यस्येव स्तुषेय्यमथातो मध्यस्थानाः स्त्रियो दक्षस्य वा

उत्तरप.
अ. ५

॥ २६ ॥

यस्मै त्वं किमिच्छंती पावकानोमहो अर्णो यद्वाग्वदंती देवी वाचमन्विदनुमतेराकामहंसिनी वालिकुहूमहमन्यमूर्ध्वशी वि
द्युन्नवळित्थैद्राणीनाहमिन्द्राणि गौरीर्मिमायतस्याः समुद्रागौरमीमेदुपह्वयेसूयवसाङ्घिकृण्वती स्वस्तिरिच्छपोषा एतद
स्या अभिनइळरथंनुपञ्चाशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तर षट्के पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथातोद्युस्थाना देवतास्तासामश्विनौ प्रथमागामिनौ भवतोऽश्विनौ यद्व्यश्रुवाते सर्वरसेनान्योज्योतिषान्योऽ
श्वैरश्विनावित्यौर्णवाभस्तत्कावश्विनौद्यावापृथिव्यावित्येकेऽहोरात्रावित्येके सूर्याचंद्रमसावित्येके राजानौ पुण्यकृता
वित्येति हासिकास्तयोः काल ऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्यानुविष्टं भमनुतमो भागो हि मध्यमो ज्योतिर्भाग आदित्यस्तयो
रेषा भवति ॥ १ ॥ वसातिषुस्मचरथोऽसितौ पेत्वा विव । कृदेदमश्विनायुवमभिदेवां अंगच्छतं । इति सानिगदव्या
ख्याता वसातिषुस्मचरथो वसातयोरातयो वसंते स्मा इतरेतरातयो वक्तेर्वावहते र्वासितौ पेत्वामिव । अपेत्वा वृत्रहणं सुरा
तयोस्तयोः समानकालयोः समानकर्मणोः संस्तुत प्राययो रसंस्तवेनैषोऽर्धर्चो भवति वासात्योऽन्य उच्यते उषः पुत्रस्तवान्य
इति तयोरेषा परा भवति ॥ २ ॥ इहेह जाता समवावशीतामरेपसा तन्व इनामभिः स्वैः । जिष्णुर्वामन्यः सुमखस्य सुरिर्दि
वो अन्यः सुभगः पुत्र ऊहे । इह चेह च जातौ संस्तूयेते पापेनालिप्यमानया तन्वानामभिश्च स्वैर्जिष्णुर्वामन्यः सुमहतो बल
स्यैरयितामध्यमो दिवोऽन्यः सुभगः पुत्र ऊह्यत आदित्यस्तयोरेषा परा भवति ॥ ३ ॥ प्रातर्युजा विबोधया श्विनावेहगं

निरुक्त

॥ २७ ॥

च्छतां । अस्यसोमस्यपीतये । प्रातर्योगिनौविबोधयाश्विनाविहागच्छतामस्यसोमस्यपानायतयोरेषापराभवति
 ॥ ४ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदेव्याअजुष्टं । उतान्योअस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनी
 यान् । प्रातर्यजध्वमश्विनौप्रहिणुतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टमेतदप्यन्योऽस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीया
 न्वनयितृतमस्तयोःकालःसूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्यादेवताओप्यंतउषावष्टेःकांतिकर्मणउच्छतैरितरामाध्यमिकातस्या
 एषाभवति ॥ ५ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यैवाजिनीवति । येनतोक्चतनयंचधामहे । उषस्तच्चित्रंचायनीयमंहनी
 यंधनमाहरास्मभ्यमन्नवर्तियेनपुत्रांश्चपौत्रांश्चदधीमर्हितस्याएषापराभवति ॥ ६ ॥ एताउत्याउषसःकेतुमक्रतपूर्वेअर्धे
 रजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यतिमातरः । एतास्ताउषसःकेतुमकृषतप्रज्ञान
 मेकस्याएवपूजनार्थेवहुवचनस्यात्पूर्वेऽर्धेऽन्तरिक्षलोकस्यसमंजतेभानुना । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवः । नि
 रित्येषसमित्येतस्यस्थानएमीदेषानिष्कृतंजारिणीवैत्यपिनिगमोभवतिप्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोचनान्मातरोभा
 सोनिर्मात्र्यःसूर्यासूर्यस्यपत्न्यैषैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ सुकिंशुकंशलमलिविश्वरूपंहिरण्यवर्णसु
 वृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकंस्योनपत्येवहतुंकृणुष्व । सुकाशनंशन्नमलंसर्वरूपमपिवोपमार्थेस्यात्सुकिंशुक
 मिवशलमलिमिति किंशुकंक्रंशतेःप्रकाशयतिकर्मणःशलमलिःसुशरोभवतिशरवान्वारोहसूर्येअमृतस्यलोकमुदकस्यसु

उत्तरप.

अ. ६

॥ २७ ॥

खंपत्येवहतुंकुरुष्वसवितासूर्याप्रायच्छत्सोमायराज्ञेप्रजापतयेवेतिचब्राह्मणंवृषाकपायीवृषाकपेःपत्न्यैषैवाभिसृष्टकाल
 तमातस्याएषाभवति ॥ ८ ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रादुसुस्तुषे । घसत्तइंद्रउक्षणःप्रियंकाचित्करंहविर्विश्वस्मादिं
 द्रउत्तरः । वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रेमध्यमेनसुस्तुषेमाध्यमिकयावाचास्तुषासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीतिवास्वप
 त्यंतत्सनोतीतिवाप्राश्नातुतइंद्रउक्षणएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायानुक्षणउक्षतेवृद्धिकर्मणउक्षंत्युदकेनेतिवाप्रियंकुरु
 ष्वसुखाचयकरंहविःसुखकरंहविःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्भूमआदित्यंसरण्यूःसरणात्तस्याएषाभवति ॥ ९ ॥ अपांगू
 हन्नमृतांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्दामिथुनासरण्यूः । अप्यगूहन्नमृ
 तांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वतेऽप्यश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वौमिथुनौसरण्यूर्मध्यमंचमाध्यमिकांचवाच
 मितिनैरुक्तायमंचयमींचेत्येतिहासिकास्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्ट्रीसरण्यूर्विवस्वतआदित्याद्यमौमिथुनौजनयांचकार
 सासवर्णामन्यांप्रतिनिधायश्वंरूपंकृत्वाप्रदुद्रावसविवस्वानादित्यंआश्वमेवरूपंकृत्वातामनुसृत्यसंबभूवततोऽश्विनौ
 जज्ञातेसवर्ण्यामनुस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १० ॥ त्वष्टादुहित्रेवहंतुकृणोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमा
 तापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश । त्वष्टादुहितुर्वहनं करोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेतीमानिचसर्वाणिभूतान्यभि
 समागच्छंतियमस्यमातापर्युह्यमानामहतोजायाविवस्वतो ननाशरात्रिरादित्यस्यादित्योदयेऽतर्धीयते ॥ ११ ॥ सवि

निरुक्त

॥ २८ ॥

ताव्याख्यातस्तस्य कालो यदाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणि प्रतिमुञ्चते क
 विः प्रासावीद्भ्रं द्विपदे चतुष्पदे । विना कर्म ख्यत्सविता वरेण्योऽनुप्रयाणमुषसो विराजति । सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रतिमुं
 चते मेधावी कविः क्रांतदर्शनो भवति कवतेर्वा प्रसुवति भद्रं द्विपाद्भ्यश्चतुष्पाद्भ्यश्च व्यचिख्यपन्नाकं सविता वरणीयः प्रया
 णमनूषसो विराजत्यधोरामः सावित्र इति पशुसमाम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्वेद्यायां तमो भवत्येतस्मा
 त्सामान्यादधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्णः कस्मात्सामान्यादित्यग्निं चित्वा नरामामुपेयाद्रामारमणायोपेयते न धर्माय कृष्ण
 जातीयै तस्मात्सामान्यात्कृकवाकुः सावित्र इति पशुसमाम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादिति कालानुवादं परीत्य कृकवा
 कोः पूर्वशब्दानुकरणं वचेरुत्तरं भगो व्याख्यातस्तस्य कालः प्रागुत्सर्पणात्तस्यैषा भवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवे म
 वयं पुत्रमदिते र्यो विधर्ता । आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह । प्रातर्जितं भगमुग्रं ह्वये मवयं पुत्रमदि
 ते र्यो विधारयिता सर्वस्याध्रश्चिद्यं मन्यमानं आढ्यालुर्दरिद्रस्तुरश्चित्तुर इति यमनामंतरतेर्वा त्वरते र्वा त्वरया तूर्णगतिर्यमो
 राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याहं धो भग इत्याहुरनुत्सृप्तो न दृश्यते प्राशिन्नमस्याक्षिणी निर्जघानेति च ब्राह्मणं जनं भगो गच्छतीति
 वा जनं गच्छत्यादित्युदयेन सूर्यः सते र्वासुवते र्वा स्वीर्यते र्वा तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहंति केतवः । इदं
 विश्वायसूर्य । उद्वहंति तं जातवेदसं रश्मयः केतवः सर्वेषां भूतानां दर्शनाय सूर्यमिति कमन्यमादित्यादेवमवक्ष्यं तस्यैषा परा

उत्तरप.
अ. ६

॥ २८ ॥

भवति ॥ १५ ॥ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षंसूर्यआत्माजगंतस्त
 स्थुषश्च । चायनीयं देवानामुदगमदनीकं ख्यानमित्रस्यवरुणस्याग्नेश्चापूपुरं दद्यावापृथिव्यौचांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सूर्य
 आत्माजंगमस्य च स्थावरस्य चाथयद्रश्मिपोषं पुष्यति तत्पूषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्य
 द्विषुरूपे अहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमाया अवसि स्वधावो भद्राते पूषन्निहरातिरस्तु । शुक्रं ते अन्यल्लोहितं ते अन्यद्य
 जतं ते अन्यद्यज्ञियं ते अन्यद्विषमरूपे ते अहनीकर्मद्यौरिव चासि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्नवन्भाजनवती ते पूषन्निहदत्तिर
 स्तु तस्यैषा परा भवति ॥ १७ ॥ पथस्पथः पारिपतिवचस्या कामेन कृतो अभ्यानलर्कः । सनो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्राधियं
 धियं सीषधातिप्रपूषा । पथस्पथोऽधिपतिवचनेन कामेन कृतोऽभ्यानलर्कमभ्यापन्नोऽर्कमिति वासनो ददातु चायनी
 याग्राणि धनानि कर्म कर्मचनः प्रसाधयतु पूषेत्यथयद्विषितो भवति तद्विष्णुर्भवति विष्णुर्विशतेर्वाव्यश्रोतेर्वा तस्यैषा भव
 ति ॥ १८ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानिदधेपदं । समूहमस्य पांसुरे । यदिदं किंच तद्विक्रमते विष्णुस्त्रिधानि धत्ते पदं
 त्रेधाभावाय पृथिव्यामंतरिक्षे दिवीति शाकपूणिः समारोहणे विष्णुपदे गयशिरसीत्यौर्णवाभः समूहमस्य पांसुरेऽप्यायनेऽ
 न्तरिक्षे पदं न दृश्यतेऽपिवोपमार्थे स्यात्समूहमस्य पांसुल इव पदं न दृश्यत इति पांसवः पादैः सूयंत इति वापन्नाः शेरत इति वा
 पसं नीया भवंतीति वा ॥ १९ ॥ विश्वानरो व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवत्यैन्द्रामृचि ॥ २० ॥ विश्वानरस्य वस्प

निरुक्त

॥ २९ ॥

तिमनानतस्यशवसः । एवैश्चर्षणीनामूतीहुवेरथानां । विश्वानरस्यादित्यस्यानानतस्यशवसोमहतोबलस्यैवैश्चकामै
 रयनैरवनैर्वीचर्षणीनामनुष्याणामूत्याचपथारथानामिंद्रमस्मिन्यज्ञेह्यामिवरुणोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २१ ॥
 येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । भुरण्युरितिक्षिप्रनामभुरण्युःशकुनिर्भूरिमध्वाननयतिस्व
 र्गस्यलोकस्यापिवोह्यातत्संपातीभुरण्युरनेनपावकख्यानेन । भुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तत्तेवयंस्तुमइ
 तिवाक्यशेषोऽपिवोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । विद्यामैषिरजस्पृ
 थ्वहामिमानोअक्तुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य । व्येपिद्यांरजश्चपृथुमहांतंलोकमहानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिःसहपश्य
 न्जन्मानिजातानिसूर्यापिवापूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । प्रत्यङ्देवानां
 विशःप्रत्यङ्गुदेषिमानुषान् । प्रत्यङ्घ्रिश्चस्वर्दृशे । प्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमुदेषिप्रत्यङ्घ्रिदंज्योतिरुच्यतेप्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमभिविपश्य
 सीत्यपिवैतस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तेननोजनानभिविपश्यसिके
 शीकेशारश्मयस्तैस्तद्भान्भवतिकाशनाद्वाप्रकाशनाद्वातस्यैषाभवति ॥ २५ ॥ केश्यग्निंकेशीविषंकेशीविभर्तिरोदसी ।
 केशीविश्वंस्वर्दृशेकेशीदंज्योतिरुच्यते । केश्यग्निंचविषंचविषमित्युदकनामविष्णातेर्विपूर्वस्यस्नातेःशुद्ध्यर्थस्यविपूर्वस्य
 वासचतैर्द्यावापृथिव्यौचधारयतिकेशीदंसर्वमिदमभिविपश्यतिकेशीदंज्योतिरुच्यतइत्यादित्यमाहाथाप्येतेइतरेज्यो

उत्तरप.
अ. ६

॥ २९ ॥

तिषीकेशिनीउच्येतैधूमेनाग्नीरजसाचमध्यमस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ २६ ॥ त्रयःकेशिनःक्रतुथाविचक्षतेसंवत्सरेव
 पतएकएषां । विश्वमेकोअभिचष्टेशचीभिर्ध्राजिरेकस्यददृशेनरूपं । त्रयःकेशिनःक्रतुथाविचक्षतेकालेकालेऽभिविप
 श्यंतिसंवत्सरेवपतएकएषामित्यग्निःपृथिवींदहति सर्वमेकोऽभिविपश्यतिकर्मभिरादित्योगतिरेकस्यदृश्यतेनरूपंमध्य
 मस्याथयद्रश्मिभिरभिप्रकम्पयन्नेतितद्वृषाकपिर्भवतिवृषाकम्पनस्तस्यैषाभवति ॥ २७ ॥ पुनरेहिवृषाकपेसुविताकल्प
 यावहै । यएषःस्वप्नंशनोऽस्तमेषिपथापुनर्विश्वस्मादिन्द्रउत्तरः । पुनरेहिवृषाकपेसुप्रसूतानिवःकर्माणिकल्पयावहैय
 एषःस्वप्नंशनःस्वप्नान्नाशयस्यादित्यउदयेनसोऽस्तमेषिपथापुनःसर्वस्माद्येन्द्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यंयमोव्याख्यात
 स्तस्यैषाभवति ॥ २८ ॥ यस्मिन्वृक्षेसुपलाशेदेवैःसंपिबतेयमः । अत्रानोविशपतिःपितापुराणांअनुवेनति । यस्मिन्वृ
 क्षेसुपलाशेस्थानेवृतःक्षयेवापिवोपमार्थेस्याद्वृक्षइवसुपलाशइतिवृक्षोत्रश्चनात्पलाशंपलाशनदेवैःसंगच्छतेयमोरश्मि
 भिरादित्यस्तत्रनःसर्वस्यपातावापालयितावापुराणाननुकामयेताजएकपादजनएकःपादएकेनपादेनपातीतिवैकेनपा
 देनपिबतीतिवैकोऽस्यपादइतिवा । एकंपादंनोत्खिदतीत्यपिनिगमोभवतितस्यैषनिपातोभवतिवैश्वदेव्यामृचि
 ॥ २९ ॥ पावीरवीतन्यतुरेकपादजोद्विबोधर्तासिंधुरापःसमुद्रियः । विश्वेदेवासःशृणवन्वचांसिमेसरस्वतीसह
 धीभिःपुरंध्या । पविःशल्योभवतियद्विपुनातिकायंतद्वत्पवीरमायुधंतद्वानिन्द्रःपवीरवान् । अतितस्थौपवीरवानित्य

निरुक्त

॥ ३० ॥

पिनिगमोभवतितदेवतावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाक्तन्यतुस्तनित्रीवाचोऽन्यस्याअजश्चैकपादिवोधारयिता
 सिन्धुश्चापश्चसमुद्रियाश्चसर्वेचदेवाःसरस्वतीचसहपुरन्ध्यास्तुत्याप्रयुक्तानिधीभिःकर्मभिर्युक्तानिशृण्वंतुवचनानीमा
 नीतिपृथिवीव्याख्यातातस्याएषनिपातोभवत्यैद्राक्ष्यामृचि ॥ ३० ॥ यदिद्राक्षीपरमस्यापृथिव्यामध्यमस्यामवम
 स्यामुत्तस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य । इतिसानिगदव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तस्यैष
 निपातोभवतिपावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ पवित्रवतःपरिवाचमासतेपितृषांप्रत्नोअभिरक्षतिव्रतं । महःसमुद्रंवरुण
 स्तिरोदधेधीराइच्छेकुर्धरुणेष्वारभं । पवित्रवतोरश्मिवंतोमाध्यमिकादेवगणाःपर्यासतेमाध्यमिकांवाचपितृषांप्रत्नः
 पुराणोअभिरक्षतिव्रतंकर्ममहःसमुद्रंवरुणस्तिरोऽतर्द्धात्यथधीराःशक्रुवन्तिधरुणेषूदकेषुकर्मणआरंभमारब्धुमजएक
 पाद्व्याख्यातःपृथिवीव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तेषामेषनिपातोभवत्यपरस्यांबहुदेवतायामृचि ॥ ३२ ॥ उत्तनोऽ
 हिर्बुध्न्यःशृणोत्वजएकपात्पृथिवीसमुद्रः । विश्वेदेवाक्रतावृधोहुवानाःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु । अपिचनोऽहि
 र्बुध्न्यःशृणोत्वजश्चैकपात्पृथिवीचसमुद्रश्चसर्वेचदेवाःसत्यवृधोवायज्ञवृधोवाहयमानामंत्रैःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु
 मेधाविशस्तादध्यङ्प्रत्यक्तोध्यानमितिवाप्रत्यक्तमस्मिन्ध्यानमितिवाथर्वाव्याख्यातोमनुर्मननात्तेषामेषनिपातोभवत्यै
 द्यामृचि ॥ ३३ ॥ यामथर्वामनुष्पितादध्यङ्धियमलत । तस्मिन्ब्रह्माणिपूर्वथेद्रुक्थासमग्मतार्चन्ननुस्वराज्यं ।

उत्तरप.
अ. ६

॥ ३० ॥

यामथर्वाचमनुश्चपितामानवानां दध्यङ् चधियमतनिषततस्मिन्ब्रह्माणिकर्माणिपूर्वेन्द्रउक्तानिचसंगच्छन्तामर्चन्योऽ
 नूपास्तेस्वाराज्यं ॥ ३४ ॥ अथातोद्युस्थानादेवगणास्तेषामादित्याः प्रथमागामिनो भवन्त्यादित्या व्याख्यातास्तेषामेषा भ
 वति ॥ ३५ ॥ इमागिरादित्येभ्यो घृतस्नूः सनाद्राजभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतु मित्रो अर्यमा भगो नस्तु विजातो वरु
 णो दक्षो अंशः । घृतस्नू घृतप्रस्त्राविन्यो घृतप्रस्त्राविण्यो घृतसानिन्यो घृतसारिण्य इति वा हुतीरादित्येभ्यश्चिरं जुह्वानुहो
 मि चिरं राजभ्य इति वा शृणोतु न इमागिरो मित्रश्चार्थमाच भगश्च बहुजातश्च धाता दक्षो वरुणोऽशश्चांशोऽशुना व्याख्यातः
 सप्तऋषयो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३६ ॥ सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षंति सदमप्रमादं । सप्तापः स्वपतो
 लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ । सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे रश्मय आदित्ये सप्त रक्षंति सदमप्रमादं सं
 वत्सरमप्रमाद्यन्तः सप्तापनास्त एव स्वपतोलोकमस्तमितमादित्यं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ वाय्वादित्या
 वित्यधिदैवतमथाध्यात्मै सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे षोडश्याणि विद्यासप्तम्यात्मनि सप्त रक्षंति सदमप्रमादं शरीरमप्र
 माद्यन्ति सप्तापनानीमान्येव स्वपतोलोकमस्तमितमात्मानं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ प्राज्ञश्चात्मा तैजस
 श्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषा परा भवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नो यस्मिन् यशोनिहितं विश्वरूपं । अत्रासत
 ऋषयः सप्तसाकं ये अस्य गोपामह तो वभूवुः । तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबन्धन ऊर्ध्वबोधनो वायस्मिन् यशोनिहितं सर्वरूपमत्रा

निरुक्त

॥ ३१ ॥

सतऋषयः सप्तसहादित्यरश्मयोऽये अस्य गोपामहसो बभूवुरित्यधिदैवतमथाध्यात्मैतिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबंधन ऊर्ध्वबो
 धनो वायस्मिन्यशो निहितं सर्वरूपमत्रासतऋषयः सप्तसहैन्द्रियाणि यान्यस्य गोप्सुणि महतो बभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टे देवा
 व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३८ ॥ देवानां भद्रासु मतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरभिनो निर्वर्ततां । देवानां सख्यमुप
 सेदिमा वयं देवान् आयुः प्रतिरंतु जीवसे । देवानां वयं कल्याण्यां मता वृजुगामिना मृतुगामिना मिति वा देवानां दानमभि
 नो निर्वर्ततां देवानां सख्यमुपसीदेम वयं देवान् आयुः प्रवर्धयंतु चिरं जीवनाय विश्वे देवाः सर्वे देवास्तेषामेषा भवति ॥ ३९ ॥
 ओमांसश्चर्षणी धृतो विश्वे देवाः स आगत । द्वाश्वांसो द्वाशुषः सुतं । अवि तारो वावनीया वा मनुष्यधृतः सर्वे च देवा इहा ग
 च्छत दत्तवन्तो दत्तवतः सुतमिति तदेतदेकमेव वैश्वदेवं गायत्रं तृचं दशतयीषु विद्यते यत्तु किंचिद्बहुदैवतं तद्वैश्वदेवानां स्था
 ने युज्यते यदेव विश्वलिंगमिति शाकपूणि रनत्यंतगतस्त्वेष उद्देशो भवति बभूरेक इति दशद्विपदा अलिंगाभूतांशः काश्यप
 आश्विनमेकलिंगमभितष्टीयं सूक्तमेकलिंगं साध्या देवाः साधनां तेषामेषा भवति ॥ ४० ॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवास्ता
 नि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानः सचंत यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः । यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा अग्निनाग्निमय
 जंत देवा अग्निः पशुरासीत्तमालभंत तेनायजंतेति च ब्राह्मणं । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानः समसेवं
 तं यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः साधनां ह्युस्थानो देवगण इति नैरुक्ताः पूर्वदेवयुगमित्याख्या नवसवोयद्विवसतैः सर्वमग्निर्वसु

उत्तरप.

अ. ६

॥ ३१ ॥

भिर्वासवइतिसमाख्यातस्मात्पृथिवीस्थानां इंद्रोवसुभिर्वासवइतिसमाख्यातस्मान्मध्यस्थानां वसवआदित्यरश्मयोवि
 वासनात्तस्माद्युस्थानां स्तेषामेषाभवति ॥ ४१ ॥ सुगावो देवाः सदनमकर्मय आजग्मुः सर्वनमिदं जुषाणाः । जक्षिवां
 सः पपिवांसश्च विश्वेऽस्मे धत्तवसवो वसूनि । स्वागमनानि वो देवाः सुपथान्यकर्मय आगच्छत सवनानीमानि जुषाणाः खा
 दितवन्तः पीतवन्तश्च सर्वेऽस्मा सुधत्तवसवो वसूनि तेषामेषापराभवति ॥ ४२ ॥ ज्मया अत्रवसवोरन्त देवा उरावन्तरि
 क्षेमर्जयन्त शुभ्राः । अर्वाक् पथ उरुज्जयः कृणुध्वं श्रोता दूतस्य जग्मुषो नो अस्य । ज्मया अत्रवसवोऽरमन्त देवा ज्मा पृथि
 वी तस्यां भवा उरौ चान्तरिक्षे मर्जयन्त गमयन्तरमयन्त शुभ्राः शोभमाना अर्वाच एनान् पथो बहुजवाः कुरुध्वं शृणुत दूतस्य
 जग्मुषो नोऽस्याग्नेर्वाजिनो व्याख्याता स्तेषामेषाभवति ॥ ४३ ॥ शनो भवन्तु वाजिनो हवेषु देवतातामितद्रवः स्वर्काः ।
 जंभयन्तोऽहिं वृकं रक्षांसि सनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः । सुखानो भवन्तु वाजिनो ह्वानेषु देवतातौ यज्ञे वितद्रवः सुमितद्रवः स्व
 र्काः स्वंचना इति वास्वर्चना इति वास्वर्चिष इति वा जम्भयन्तोऽहिं च वृकं च रक्षांसि च क्षिप्रमस्मद्यावयन्त्वमीवा देवाश्वा इति
 वा देवपत्न्यो देवानां पत्न्यस्तासामेषाभवति ॥ ४४ ॥ देवानां पत्नी रुशतीरन्तु नः प्रावन्तु नस्तु जये वाजसातये । याः पार्थि
 वा सोया अपामपित्र ते तानो देवीः सुहवाः शर्मयच्छत । देवानां पत्न्य उशत्योऽवन्तु नः प्रावन्तु नस्तु जयेऽपत्य जननाय च
 न्न संसननाय च वाः पार्थिवा सोया अपामपित्र ते कर्मणि तानो देव्यः सुहवाः शर्मयच्छन्तु शरणं तासामेषापराभवति ॥ ४५ ॥

उत्तरष.
अ. ७

॥ ३२ ॥

Nepal Sanskrit University, Balmeeki Campus, Kathmandu

जिन्त्सहस्रमपिसूर्यान्द्यावापृथिव्यावप्यभ्यश्रुवीतामित्यथैषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगंतन ।
 कः स्यपुल्वधोमृगःकमगंजनयोपनोविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगमतंकस्यपुल्वधोमृगःकसब
 ह्वादीमृगौमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणःकमगमद्देशंजनयोपनःसर्वस्माद्यंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषादित्यरश्मीनां ॥ ३ ॥
 विहिसोतोरसृक्षतनेंद्रदेवमंसत । यत्रामद्वृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । व्यसृक्षतहिप्रसवायन
 चेंद्रदेवमंसतयत्रामाद्यद्वृषाकपिर्यईश्वरःपुष्टेषुपोषेषुमत्सखाममसखामदनसखायेनःसखायस्तैःसहेतिवांसर्वस्माद्य
 इंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषाश्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्येवजर्भरीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपर्फरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरू
 तामैजराय्वजरमरायु । सृण्येवेतिद्विविधासृणिर्भवतिभर्ताचहंताचतथाश्विनौचापिभर्तारौजर्भरीभर्तारावित्यर्थस्तुर्फ
 रीतूहंतारौ । नैतोशेवतुर्फरीपर्फरीका । नितोशस्यापत्यंनैतोशनैतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहन्तारौ । उदन्यजेवजेमनामदेरू ।
 उदन्यजेवेत्युदकजेइवरत्नैसामुद्रेचान्द्रमसेवाजेमनेजयमनेजेमनामदेरू । तामैजराय्वजरमरायु । एतज्जरायुजंश
 रीरंशरदमजीर्णमथैषासोमस्य ॥ ५ ॥ तरत्समन्दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समन्दीधावति । तरतिसपापंसर्व
 मन्दीयःस्तौतिधावतिगच्छत्यूर्ध्वागतिं । धारासुतस्यांधसः । धारयाभिषुतस्यसोमस्यमंत्रपूतस्यवाचास्तुतस्याथैषा
 यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशंगात्रयोअस्यपादाद्वेशीर्षेसप्तहस्तासोअस्य । त्रिधावद्धोवृषभोरोरवीतिमहोदेवोमर्त्याआ

निरुक्त

॥ ३३ ॥

विवेश । चत्वारिंशंगेतिवेदावाएतउक्तास्त्रयोऽस्यपादाइतिसवनानित्रीणिद्वेशीर्षेप्रायणीयोदयनीयेसप्तहस्तासःसप्तछं
 दांसिंत्रिधाबद्धस्त्रेधा बद्धोमंत्रब्राह्मणकल्पैर्वृषभोरोरवीतिरोरवणमस्यसवनक्रमेणऋग्भिर्भुभिःसामभिर्भुदेनमृग्भिः
 शंसंतियजुर्भिर्भुजंति सामभिःस्तुवंतिमहोदेवइत्येषहिमहान्देवोयद्यज्ञोमर्त्याँआविवेशेत्येषहिमनुष्यानाविशतियजना
 यतस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वर्यतोनापेक्षंतआद्यारोहंतिरोदसी । यज्ञयेविश्वतोधारंसुविद्वांसोवितेनिरे ।
 स्वर्गच्छंतईजानावानेक्षंततेऽमुमेवलोकंगतवंतमीक्षंतमिति । आद्यारोहंतिरोदसी । यज्ञयेविश्वतोधारंसर्वतोधारं
 सुविद्वांसोवितेनिरइत्यथैषावाचःप्रवह्मितेव ॥ ८ ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः ।
 गुहात्रीणिनिहितानेगंयंतितुरीयंवाचोमनुष्यावदंति । चत्वारिवाचःपरिमितानिपदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमैधावि
 नोगुहायांत्रीणिनिहितानिनार्थवेदयंतगुहागूहतेस्तुरीयंत्वरतैःकतमानितानिचत्वारिपदान्योकारोमहाव्याहृतयश्चेत्या
 र्षेनामाख्यातेचोपसर्गनिपाताश्चेतिवैयाकरणांमंत्रःकल्पोब्राह्मणंचतुर्थीव्यावहारिकीतियाज्ञिकाऋचोयजूषिसामानि
 चतुर्थीव्यावहारिकीतिनैरुक्ताःसर्पाणांवाग्वयसांक्षुद्रस्यसरीसृपस्यचतुर्थीव्यावहारिकीत्येकैपशुषुतूणवेषुमृगेष्वात्मनि
 चेत्यात्मप्रवादाअथापिब्राह्मणंभवति सावैवाक्सृष्टाचतुर्धाव्यभवदेष्वेवलोकेषुत्रीणिपशुषुतुरीयंयापृथिव्यांसाग्नौसार
 थंतरैयांतरिक्षेसावायौसावामदेव्यैयादिविसादित्यैसाबृहतिसास्तनयित्वावथपशुषुततोयावागत्यरिच्यततांब्राह्मणेष्व

उत्तरप.

अ. ७

॥ ३३ ॥

दधुस्तस्माद्ब्राह्मणाऽभयींवाचं वदंति याच देवानां याच मनुष्याणामित्यथैषाक्षरस्य ॥ ९ ॥ ऋचो अक्षरे परमेव्यो म
 न्यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः । यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति इत्युक्तं द्विदुस्त इमे समासते । ऋचो अक्षरे परमेव्यवने य
 स्मिन्देवा अधि निषण्णाः सर्वे यस्तन्न वेद किं स ऋचा करिष्यति इत्युक्तं द्विदुस्त इमे समासत इति विदुष उपदिशति कतमत्तदेतद
 क्षरमो ३ मित्येषा वा गिति शाक पूर्णं ऋचश्च ह्यक्षरे परमेव्यवने धीयंते नाना देवतेषु च मन्त्रेष्वेतद्वा एतदक्षरं यत्सर्वा त्रयीं वि
 द्या प्रतिप्रतीति च ब्राह्मणं ॥ १० ॥ आदित्य इति पुत्रः शाक पूर्णेषु भवति यदेन मर्चति प्रत्यृचः सर्वाणि भूतानि तस्य यद
 न्यन्मन्त्रेभ्यस्तदक्षरं भवति रश्मयोऽत्र देवा उच्यन्ते य एतस्मिन्नधि निषण्णा इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं शरीरमत्र ऋगुच्यन्ते यदे
 नेनार्चति प्रत्यृचः सर्वाणिन्द्रियाणि तस्य यदविनाशि धर्मतदक्षरं भवतीन्द्रियाण्यत्र देवा उच्यन्ते यान्यस्मिन्नात्मन्येकं भव
 न्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ ११ ॥ अक्षरं न क्षरति न क्षीयते वाक्षरं भवति वाचोऽक्ष इति वाक्षो यानस्यां जनात्तत्प्रकृतीतरं दूर्तन
 सामान्यादित्ययं मन्त्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपिश्रुति तोषितर्कतो न तु पृथक्त्वेन मन्त्रानिर्वक्तव्याः प्रकरणश एव तु निर्वक्त
 व्या नह्येषु प्रत्यक्षमस्त्यनृषेरतपसो वा पारोवर्यवित्सुतुखलु वेदितृषु भूयो विद्यः प्रशस्यो भवतीत्युक्तं पुरस्तान्मनुष्यावा ऋषि
 षूत्क्रामत्सु देवान्ब्रुवन्को न ऋषिर्भविष्यतीति तेभ्य एतन्तर्कमृषिं प्रायच्छन्मन्त्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूहं तस्माद्य देव किंचानू
 चानोऽभ्यूहं त्यार्पतद्भवति ॥ १२ ॥ हृदा तदृष्टुमनसोज्ज्वेषु यद्ब्राह्मणाः संयजंते सखायः । अत्राहत्वं विजहुर्वेद्याभिरो

निरुक्त

॥ ३४ ॥

हब्रह्माणोविचरंत्युत्वे । हृदातष्टेषुमनसांप्रजवेषुयद्ब्राह्मणाःसयजतेसमानाख्यानाःकृत्विजोऽत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिर्वे
दितव्याभिःप्रवृत्तिभिरोहब्रह्माणऊहब्रह्माणऊहएषांब्रह्मेतिवासेयंविद्याश्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यंत
दिदमायुरिच्छताननिर्वक्तव्यंतस्माच्छन्दःसुशेषाउपेक्षितव्याअथागमोयांयांदेवतांनिराहृतस्यास्तस्यास्ताद्भाव्यमनुभव
त्यनुभवति ॥ १३ ॥ (अथेमायद्यावोयदुदंचोविहिसोतोःसृण्येवतरत्सचत्वारिंशंगांस्वर्यंतश्चत्वारिवागृचोअक्षरंआ
दित्यइत्यक्षरंनक्षरतिहृदातष्टेषुत्रयोदश) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ व्याख्यातंदैवतंयज्ञांगंचाथातऊर्ध्वमार्गगतिंव्याख्यास्यामःसूर्यआत्मेत्युदितस्यहिकर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदं
त्यथैतमहांतमात्मानंमेषर्गणःप्रवदंतींद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानंप्रोवाचाग्निरस्मिज
न्मनाजातवेदाअहमस्मिप्रथमजाइत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मिजन्मनाजातवेदाघृतंमेचक्षुरमृतंमआसन् । अर्कस्त्रि
धातूरजसोविमानोऽजस्रोघर्मोहविरस्मिनाम । अहमस्मिप्रथमजाकृतस्यपूर्वेदेवेभ्योअमृतस्यनाभिः । योमाददाति
सइदेवमावाअहमन्नमन्नमदंतमग्नि । इतिसहज्ञात्वाप्रादुर्बभूवैवंतंव्याजहारायतमात्मानमभ्यात्मजमंतिकमन्यस्मा
आचक्ष्वेति ॥ २ ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरंत । ससुध्रीचीःसविषूचीर्वसानावरीवर्तिभुवने
ष्वंतः । आवरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्यथैषमहानात्मासत्त्वलक्षणस्तत्परंतद्ब्रह्मतत्सत्यंतत्सलिलंतदव्यक्तंतदस्पर्शंतदरूपंतदर

उत्तरष.
अ. ८

॥ ३४ ॥

सैतदगंधंतदमृतैतच्छुक्लं तन्निष्ठोभूतात्मासैषाभूतप्रकृतिरित्येकैतत्क्षेत्रंतदज्ञानात्क्षेत्रज्ञमनुप्राप्यनिरात्मजमथैषमहाना
 त्मान्निविधोभवतिसत्त्वरजस्तमइतिसत्त्वंतुमध्येविशुद्धंतिष्ठत्यभितोरजस्तमसीइतिकामद्वेषस्तमइत्यविज्ञातस्यविशुध्य
 तोविभूतिकुर्वतःक्षेत्रज्ञपृथक्त्वायकल्पतेप्रतिभातिलिंगोमहानात्मातमोलिंगोविद्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपिनिश्चयलिंग
 आकाशः ॥ ३ ॥ आकाशगुणःशब्दआकाशाद्वायुर्द्विगुणःस्पर्शनवायोज्योतिस्त्रिगुणंरूपेणज्योतिषापश्चतुर्गुणा
 रसेनाद्ध्यःपृथिवीपंचगुणागंधेनपृथिव्याभूतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदहर्युगसहस्रंजागर्तितस्यान्तेसुषुप्त्यन्नंगानिप्रत्या
 हरतिभूतग्रामाःपृथिवीमपियंतिपृथिव्यपआपोज्योतिषंज्योतिर्वायुंवायुराकाशंमाकाशोमनोमनोविद्यांविद्यामहांतमा
 त्मानंमहानात्माप्रतिभाप्रतिभाप्रकृतिंसास्वपितियुगसहस्रंरान्तिस्तावेतावहोरात्रावजस्रंपरिवर्तेतैसकालस्तदेतदहर्भव
 तियुगसहस्रपर्यन्तमहर्यद्ब्रह्मणोविदूरात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदोजनाइति ॥ ४ ॥ तंपरिवर्तमानमन्योऽनु
 प्रवर्ततेस्रष्टाद्रष्टाविभक्तार्तिमात्रोऽहमितिगम्यतेसमिथ्यादर्शनेदंपावकंमहाभूतेषुचिरोष्वाकाशाद्वायोःप्राणश्चक्षुश्चव
 कारंचतेजसोऽद्ध्यःस्नेहंपृथिव्यामूर्तिःपार्थिवास्त्वष्टौगुणान्विद्यात्रीन्मातृतस्त्रीन्पितृतौस्थित्तायुमज्जानःपितृतस्त्व
 ज्जांसशोणितानिमातृतौऽन्नपानमित्यष्टौसोऽयंपुरुषःसर्वमयःसर्वज्ञानोऽपिकृष्टः ॥ ५ ॥ सयद्यनुरुध्यतेतद्भवतियदिध
 र्मोऽनुरुध्यतेतद्देवोभवतियदिज्ञानमनुरुध्यतेतदमृतोभवतियदिकाममनुरुध्यतेसंच्यवतइमांयोनिंसंदध्यात्तदिदमत्र

निरुक्त

॥ ३५ ॥

मर्तेश्लेष्मारेतसः संभवति श्लेष्मणोरसोरसाच्छोणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदोमेदसः स्नावां स्नात्रोऽस्थीन्यस्थिभ्यो म
जामजातोरेतस्तदिदं योनौरेतः सिकंपुरुषः संभवति शुक्रातिरेके पुमान्भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति द्वाभ्यां स मे न न पुं
सको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति शुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्यते सौम्यो भवत्ये
करात्रोषितं कललं भवति पंचरात्राद्बुद्धुदाः सप्तरात्रात्पेशीद्विः सप्तरात्रादुर्बुदः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मास
मात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्यादेशो मासचतुष्केण त्वग्व्यादेशः पंचमे मासेन खरो
मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाऽक्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याध्यवस्यति नवमे सवांगसंपूर्णो भवति ।
मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः । नाना योनि सहस्राणि मयोषितानि यानि वै । आहारा विविधा भुक्ताः पीताना
नाविधाः स्तनाः । मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुखः पीड्यमानो जुंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यं
योगं समभ्यस्येत्पुरुषं वा पंचविंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्रजायते जातश्च वायुना स्पृष्टस्तत्र स्मरति जन्ममरणं मंते च शु
भाशुभं कर्मैतच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरं सन्धिं शतं मष्टाकपालं शिरः संपद्यते षोडशवपापलानि नवस्नायु
शतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणा मर्धं च तस्योरो माणिक्यौ हृदयं ह्यष्टकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा वृषणौ ह्यष्टसुपणौ त
थोपस्थगुदपाय्वे तन्मूत्रपुरीषं कस्मादाहारपानसिक्तत्वाद्दनुपचितकर्मणा वन्योन्यं जायेते इति तं विद्या कर्मणी समन्वार

उत्तरप.
अ. ८

॥ ३५ ॥

भेतैपूवप्रज्ञाचमहत्तज्ज्ञानतमसिमग्नौजरामरणक्षुत्पिपासाशोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेर्व्यासूयात्मकैर्द्वै
 द्वैरभिभूयमानः सोऽस्मादार्जवैजवीभावानां तन्निर्मुच्यते सोऽस्मापान्नमहाभूमिकावच्छरीरां निमेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृति
 रधिपरीत्य तैजसंशरीरं कृत्वा कर्मणोऽनुरूपं फलमनुभूय तस्य संक्षये पुनरिमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हिंसामा
 श्रित्य विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तेऽपि रेचिरेण वेदोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रेरपक्षीयमाणप
 क्षमपक्षीयमाणपक्षादक्षिणायनं दक्षिणायनात् पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रमसंचंद्रमसोवायुर्वायोर्वृष्टिर्वृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा
 तस्य संक्षये पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथ ये हिंसामुत्सृज्य विद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रेज्ञानोक्तानि वा कर्माणि
 कुर्वन्ति तेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरहर्ह आपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षादुदगयनमुदगयनाद्देवलोकं देवलोकादादित्यमा
 दित्याद्वैद्युतं वैद्युतान्मानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभिसंभवन्ति तेन पुनरावर्तते शिष्टादंशूकाय तद्दंशन जानन्ति
 तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह ॥ ९ ॥ नतं विदाथ य इमा ज जानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या
 चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति । नतं विद्यया विदुषो यमेवं विद्वांसो वदंत्यक्षरं ब्रह्मणस्पतिमन्यद्युष्माकमंतरं मन्यदेषामंतरं
 बभूवेति नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्प्या चासुतृप उक्थशासः प्राणं सूर्यं यत्पथगामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदंत्यथा
 होविद्वांसः क्षेत्रज्ञोऽनुकल्पते तस्य तपसा सहा प्रमादमेत्यथाप्तव्यो भवन्ति तेनासंततमिच्छेत्तेन सख्यमिच्छेदेष हि सखाश्रे

निरुक्त

॥ ३६ ॥

षः संजानाति भूतं भवद्भविष्यदिति ज्ञाता कस्माज्जायते सखा कस्मात्सख्यते सह भूतेन्द्रियैः शेरते महाभूतानि सेंद्रियाणि प्र
 श्याकर्मकारयतीति तस्य यदापः प्रतिष्ठाशीलमुपशम आत्मा ब्रह्मेति स ब्रह्म भूतो भवति साक्षिमात्रो व्यवतिष्ठते ऽवंधो ज्ञान
 कृतो ऽथात्मनो महतः प्रथमं भूतनाम धेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हुंसः । घर्मः । यज्ञः । वेनः । मेधः । कृमिः ।
 भूमिः । विभुः । प्रभुः । शंभुः । राभुः । वधकर्मा । सोमः । भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् ।
 व्योम । यज्ञः । महः । स्वर्णीकं । स्मृतीकं । स्मृतीकं । सतीकं । सतीनं । गहनं । गभीरं । गृह्यं । कं । अन्नं ।
 हविः । सद्मं । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्य योनिः । सत्यं । नीरं । हविः । रयिः । सत् । पूर्णं । सर्वं ।
 अक्षितं । बर्हिः । नाम । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इंदुः । हेम । स्वः । सर्गाः । शम्बरं । अम्बरं ।
 वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्व । अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं ।
 सगरः । समुद्रः । तपः । तेजः । सिंधुः । अर्णवः । नाभिः । वृक्षः । ऊर्ध्वः । तत् । यत् । किं । ब्रह्म । वरे-
 ण्यं । हुंसः । आत्मा । भवति । वधं त्यध्वानं । यद्वा हिष्या । शरीराणि । अव्ययं च संकुरुते । यज्ञः । आत्मा ।
 भवति । यदेनं तन्वते ऽथैतं महांतमात्मानं मेतानि सूक्तान्येताः ऋचोऽनुप्रवदन्ति ॥ ११ ॥ सोमः पवते जनितामतीनां ज-
 नितादिवोजनिता पृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितो तविष्णोः । सोमः पवते सोमः सूर्यः प्रसवना

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३६ ॥

जनितामतीनां प्रकाशकर्मणामादित्यरश्मीनां दिवोद्योतनकर्मणामादित्यरश्मीनां पृथिव्याः प्रथनकर्मणामादित्यरश्मी
 नां मन्त्रेर्गतिकर्मणामादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्वीकरणकर्मणामादित्यरश्मीनां मिन्द्रस्यैश्वर्यकर्मणामादित्यरश्मीनां विष्णो
 र्व्याप्तिकर्मणामादित्यरश्मीनां मित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सोम आत्माप्येतस्मादेवैन्द्रियाणां जनितेत्यर्थः । अपि वा सर्वाभि
 विभूतिभिर्विभूतत आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ ब्रह्मादेवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां । श्येनो गृध्रा
 णां स्वधितिर्वनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् । ब्रह्मादेवानामित्येष हि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्मणामादित्यरश्मीनां पद
 वीः कवीनामित्येष हि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामादित्यरश्मीनां मृषिर्विप्राणामित्येष हि ऋषिणो भवति विप्राणां व्या
 पनकर्मणामादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येष हि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामादित्यरश्मीनां श्येनो गृध्राणामि
 ति श्येन आदित्यो भवति श्यायतेर्गतिकर्मणो गृध्रा आदित्यो भवति गृध्यतेः स्थानकर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
 नामित्येष हि स्वयं कर्माण्यादित्यो धत्ते वनानां वननकर्मणामादित्यरश्मीनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्येष हि पवित्रं रश्मी
 नां मत्येति स्तूयमान एष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं ब्रह्मादेवानामित्ययमपि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्म
 णामिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामिन्द्रियाणां मृषिर्विप्राणामित्ययमप्यृषिणो भव
 ति विप्राणां व्यापनकर्मणामिन्द्रियाणां महिषो मृगाणामित्ययमपि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामिन्द्रियाणां श्येनो गृ

निरुक्त

॥ ३७ ॥

ध्राणामिति श्येन आत्मा भवति श्यायते ज्ञान कर्मणो गृध्राणीन्द्रियाणि गृध्यते ज्ञान कर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
 नामित्ययमपि स्वयं कर्माण्यात्मनि धत्ते वनानां वनन कर्मणा मिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रि
 याण्यत्येति स्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो
 मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः । वह्निरादित्यो भवति स तिस्रो वाचः प्रेरयत्यृचो यजूं
 षिसामान्यृतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मैव हिरात्मा भवति स तिस्रो वा
 च ईरयति प्रेरयति विद्यामति बुद्धिमतामृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १४ ॥
 सोमं गावो धेनवो वावशानाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमैर्अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ।
 एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वावश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यंत्येवमेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः का
 मयमाना आदित्यं यंत्येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवार्काश्च त्रिष्टुभश्च संनवंते तत एतस्मिन्नादित्य एकं भवंतीत्य
 धिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वावश्यमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येवमेव सोमं विप्रा इन्द्रिया
 णि मतिभिः पृच्छमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संनवंते
 तान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १५ ॥ अक्रान्तसमुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा ।

उत्तरष.
अ. ८

॥ ३७ ॥

वृषा॑प॒वित्रे॑अ॒धिसा॑नोअ॒व्येबृ॑हत्सोमोवावृ॒धेसु॒वान॑इ॒दुः । अत्य॑क्रीत्समु॒द्रआ॑दित्यःपरमे॒व्यवने॑वर्षकर्मणाजनयन्प्र
 जा॑भुवनस्यराजासर्वस्यराजावृषा॑प॒वित्रे॑अ॒धिसा॑नोअ॒व्येबृ॑हत्सोमोवावृ॒धेसु॒वान॑इ॒दुरित्य॑धिदैवतमथाध्यात्ममत्यक्री
 त्समु॒द्रआ॑त्मापरमे॒व्यवने॑ज्ञानकर्मणाजनयन्प्रजा॑भुवनस्यराजासर्वस्यराजावृषा॑प॒वित्रे॑अ॒धिसा॑नोअ॒व्येबृ॑हत्सोमोवावृ॒धे
 सु॒वान॑इ॒दुरित्या॑त्मगतिमाचष्टे ॥ १६ ॥ म॒हत्तत्सोमो॑महिषश्चकारा॒पांय॑द्गर्भोऽवृ॒णीत॑देवान् । अ॒द॒धादि॑द्रेपवमान्
 ओजोऽज॑नयत्सूर्ये॒ज्योति॑रि॒दुः । म॒हत्तत्सोमो॑महिषश्चकारा॒पांय॑द्गर्भोऽवृ॒णीत॑देवानाधिपत्यमदधादि॑द्रेपवमानओजो
 ऽज॑नयत्सूर्ये॒ज्योति॑रि॒दुरा॑दित्यइ॒दुरा॑त्मा ॥ १७ ॥ वि॒धुं॒द॒द्राणं॑समनेवहूनांयुवानं॑संतं॑प॒लितो॑जगार । दे॒वस्य॑पश्य॒का
 व्यं॑म॒हित्वा॑द्याम॒मार॒सह्यः॑समान् । वि॒धुंवि॒धम॑नशीलं॑द॒द्राणं॑दमनशीलं॑युवानं॑चंद्रमसं॑प॒लित॑आदित्यो॒गिरि॑तिसद्यो॒मि
 यते॑सदिवासमु॒दिते॑त्याधिदैवतमथाध्यात्मंवि॒धुंवि॒धम॑नशीलं॑द॒द्राणं॑दमनशीलं॑युवानं॑महांतं॑प॒लित॑आत्मा॒गिरि॑तिरात्रौ
 म्रियते॑रात्रिःसमु॒दिते॑त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १८ ॥ सा॒कं॒जानां॑स॒प्तथ॑माहुरेक॒जंष॑ल्लि॒द्यमाऽऋ॑षयोदे॒वजा॑इति । तेषा॑मि
 ष्ठा॒नि॒विहि॑तानिधाम॒शः॒स्थात्रे॑रै॒जंते॑वि॒कृतानि॑रूप॒शः । सह॑जा॒तानां॑षण्णामृषीणामादित्यरश्मयस्तेषामिष्टानिवा॒कांता
 निवा॑क्रांतानिवा॒गतानि॑वा॒म॒तानि॑वा॒न॒तानि॑वा॒द्भिः॒सह॑संमोदंते॒यत्रै॑तानिसप्त॒ऋषीणा॑नि॒ज्योतीं॑षितेभ्यःपरआदित्यस्ता
 न्ये॒तस्मिन्ने॒कंभ॑वंतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं॑सहजा॒तानां॑षण्णामिन्द्रि॒याणा॑मात्मासप्त॒मस्तेषा॑मिष्टानिवा॒कांता॑निवा॒क्रांता॑

निरुक्त

॥ ३८ ॥

निर्वागतानि वामतानि वानतानि वा न्नेन सहसं मोदंते यत्रे मानि सप्तऽऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भ-
वंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १९ ॥ स्त्रियः सती स्ताँ उमे पुंस आहुः पश्यदक्षुष्वान्न विचैतदुधः । कुविर्यः पुत्रः स इमा चिकेत-
यस्ता विजानात्स पितुष्पितासत् । स्त्रिय एवैतिताः शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्य-
न्कष्टान्न विजानात्यंधः कुविर्यः पुत्रः स इमा जानाति यः स इमा जानाति स पितुष्पितासदित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २० ॥ सप्ता-
धैर्गर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठन्ति प्रदिशा विधर्मणि । ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवंति विश्वतः ।
सप्तैतानादित्य रश्मीनयमादित्यो गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति प-
रिभुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्याधिदैवतमथाध्यात्मं सप्ते मानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दो-
यान्यस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणे त्यात्मगतिमाचष्टे
॥ २१ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मिन्निण्यः सन्नद्धो मनसा चरामि । न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंतेऽयमादित्योऽ-
यमात्मा ॥ २२ ॥ अपाङ्गप्राङ्तेति स्वधया गृभीतोऽमर्त्यो मर्त्येनास्योनिः । ताश्वं ताविषचीना वियंतान्यन्यं चिक्युर्न नि-
चिक्युर्न्यं । अपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतोऽमर्त्य आदित्यो मर्त्येन चंद्रमसा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहु-
गामिनौ वा पश्यत्यादित्यं चंद्रमसमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं मपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतोऽमर्त्य आत्मा मर्त्येन मन-

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३८ ॥

सासहंतौशश्वद्गामिनौविश्वगामिनौबहुगामिनौवापश्यत्यात्मानंनमनइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २३ ॥ तदिदासभुवने
 षुज्येष्ठयतौजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णः । सद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूननुयंविश्वेमदंत्यूमाः । तद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमा
 दित्यंयतोजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णोदीप्तिनृम्णःसद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूनिर्तिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियं
 विश्वऊमाइत्याधिदैवतमथाध्यात्मंतद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमव्यक्तंतपोजायतंउग्रस्त्वेषनृम्णोज्ञाननृम्णःसद्योजज्ञा
 नोनिरिणातिशत्रूनिर्तिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियंसर्वऊमाइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २४ ॥ कोअद्ययुं
 केधुरिगाक्रुतस्यशिमीवतोभामिनौदुर्हणायून् । आसन्निषून्हृत्स्वसोमयोभून्येषांभृत्यामृणधृत्सजीवात् । कआदित्यो
 धुरिगायुंकेरश्मीन्कर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषुनिषुणवंतिमयोभूनिमुखभूनिनियइमंसंभृतंवेदकथंसजीव
 तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मंकआत्माधुरिगायुंकइन्द्रियाणिकर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषूनिषुणवंतिमयो
 भूनिमुखभूनिनियइमंसंभृतंवेदचिरंजीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २५ ॥ कईषतेतुज्यतेकोविंभायकोमंसतेसंतमिंद्रंको
 अंति । कस्तोकायकइभायोतरायेऽधिब्रवत्तन्वेऽकोजनाय । कएवगच्छतिकोददातिकोविभेतिकोमंसतेसंतमिंद्रंक
 स्तोकापत्यायमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनीयाय ॥ २६ ॥ कोअग्निमीदृहविषाघृतेनसुचायंजाताक्रतुभिर्धु
 वेभिः ॥ कस्मैदेवाआवहनाशुहोमकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः । कआदित्यंपूरयतिहविषाचघृतेनचसुचायजाताक्रतु

निरुक्त

॥ ३९ ॥

भिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसतेवीति होत्रः सुदेवः कल्याणदेव इत्यधिदैवतमथाध्यात्मकं आत्मानं पूरयति हविषा च घृतेन च स्नुचा यजाताऋतुभिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसतेवीति होत्रः सुप्रज्ञः कल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥ त्वमङ्गप्रसंसिषो देवः शविष्ठमर्त्यं । न त्वदन्यो मधवन्नस्ति मर्दितेन्द्रब्रवीमि तेवचः । त्वमङ्गप्रसंसी देवः शविष्ठमर्त्यं न त्वदन्यो ऽस्ति मधवन्पातावापालयितावाजेतावासुखयितावेन्द्रब्रवीमितेवचः स्तुतियुक्तं ॥ २८ ॥ हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसहस्रसंख्यो मसद्भ्रागोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं । हंस इति हंसाः सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वं व्याप्तं वननकर्मणानभ्यासेनादित्यमंडलैनेति त्ययतीति लोको त्ययतीति हंसयं त्ययतीति हंसाः परमहंसाः परमात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगभीरवसतीति त्रिभिर्वसतीति वा रश्मिर्वसतीति वा वह्निर्वसतीति वा सुवर्णरेताः पूषा गर्भारिभेति रिभंता वनकुटिलानि कुटं तारिभंता तरिक्षाचरत्पथांतरिक्षाचरदिति दिवि भुवि गमनं वा सुभानुः सुप्रभूतो होता दित्यस्य गता भवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वे दुरोणसद्वं सर्वे रसाविकर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वह्निर्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजा अद्रिगोजा धरि त्रिगोजाः सर्वे गोजा ऋतजा बहुशब्दा भवन्ति निगमो निगमव्यति भवत्युषे निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वा सुपर्णा सुयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते । तयो रन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति । द्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारौ दुष्कृतं पापं परि

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३९ ॥

सारकमित्याचक्षते सुपर्णासयुजासखायैत्यात्मानंदुरात्मानं परमात्मानं प्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते वृक्षं रक्ष शरीरं वृक्षं
 पक्षौ प्रतिष्ठापयति तयोरन्यद्भुक्त्वा न्नमनश्चन्नन्यैसरूपतां सलोकतामश्नुते य एवं वेदा न्नमनश्चन्नन्यौ अभिचाकशीतीत्या
 त्मगतिमाचष्टे ॥ ३० ॥ आयाहीन्द्रपृथिविरीळितेभिर्यज्ञमिमं नोभागधेयं जुषस्व । तृप्तांजहुर्मातुलस्येव योषाभागस्ते
 पैतृष्वसेयीव पामिव । आगमिष्यंति शक्रो देवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थैर्भिः शक्रप्रतरैरीळितेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्यज्ञमिमं नो यज्ञभागं
 मग्नीषोमभागाविंद्रो जुषस्व तृप्तामेवं मातुलयोगकन्याभागं सभर्तृकेवं साया देवतास्तास्तत्स्थानैश्चक्रं निदर्शनं ॥ ३१ ॥ विप्रं
 विप्रासोऽवसेदेवं मर्ता स ऊतये । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । विप्रं विप्रासोऽवसे विदुर्वेद विंदते वेदितव्यं विमलशरीरेण वायु
 ना विप्रस्तुहृत्पद्मनिलयस्थितं मकारसंमितं मुकारं पूरयेन्मकारनिलयं गतं विप्रं प्राणेषु बिंदुसिक्तं विकसितं वह्नितेजः प्रभं क
 नकपद्मेष्वमृतशरीरममृतजातस्थितं ममृतवाचामृतमुखेव दंति । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । अग्निसंबोधयेदग्निः सर्वा देव
 ता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३२ ॥ जातवेदसे सुनवामसोमं मरातीयतो निदहाति वेदः । सनः पर्षदति दुर्गा
 णि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । जातवेदस इति जातमिदं सर्वं स चराचरं स्थित्युत्पत्तिप्रलयन्यायेनाच्छाय सुनवाम
 सोममिति प्रसवेनाभिषवाय सोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञार्थमिति स्मोनिश्चये निदहाति दहति भस्मीकरोति सोमो दद
 दित्यर्थः सनः पर्षदति दुर्गाणि दुर्गमनानि स्थानानि नावेव सिंधुं यथा कश्चित्कर्णधारो नावेव सिंधोः स्यंदनान्नादीं जलदुर्गाम

निरुक्त

॥ ४० ॥

हाकूलांतरयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयति तस्यैषापराभवति ॥ ३३ ॥ इदंतेऽन्याभिरसमानमृद्धिर्याःका
 श्रसिंधुप्रवहति नद्यः । सपौजीर्णमिवत्वचंजहातिपापंसशिरस्कोऽभ्युपेत्य । इदंतेऽन्याभिरसमानाभिर्याःकाश्रसिंधुं
 पतिकृत्वानद्योवहंतिसपौजीर्णमिवसर्पस्त्वचंत्यजतिपापं त्यजंत्यापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ ३४ ॥ त्र्यंबकंयजा
 महेसुगन्धिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् । त्र्यंबकोरुद्रस्तं त्र्यंबकंयजामहेसुगन्धिसगंधिसु
 घुगंधिपुष्टिवर्धनं पुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिवफलंबंधनादारोधनान्मृत्योः सकाशान्मुंचस्वमां कस्मादित्येषामितरेषाप
 राभवति ॥ ३५ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानः शतंहेमंतान्छुतमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसंविताबृहस्पतिः शतार्युपाह
 विषेमंपुनर्दुः । शतंजीवशरदोवर्धमानइत्यपिनिगमोभवति शतमिति शतं दीर्घमायुर्मरुतएनावर्धयंति शतमेनमेव शता
 त्मानंभवति शतमनंतंभवति शतमैश्वर्यंभवति शतमिति शतं दीर्घमायुः ॥ ३६ ॥ मातेराधांसिमातृकृतयोवसोऽस्मा
 न्कदाचनानादभन् । विश्वाचन उपमिमीहिमानुषवसूनि चर्षणिभ्य आ । माचते धामानि माचते कदाचनः सरिषुः सर्वा
 णि प्रज्ञानान्युपमानाय मनुष्यहितोऽयमादित्योऽयमात्मा धैतदनुप्रवदन्त्यधैतं महान्तमात्मानमेषगर्गणः प्रवदति वैश्वक
 र्मणैर्देवानां नुवयं जानानासदासीन्नोसदासीत्तदानीमिति च सैषात्मजिज्ञासा सैषा सर्वभूतजिज्ञासा ब्रह्मणः सारिष्टं सरूप
 तां सलोकतां गमयति य एवं वेद नमो ब्रह्मणे नमो महते भूताय नमः पारस्कराय नमो यास्काय ब्रह्मशुक्लमसीय ब्रह्मशुक्लमसीय

उत्तरप.

अ. ८

॥ ४० ॥

॥ ३७ ॥ व्याख्यातमग्निरस्मिजन्मनापश्यंगोपामाकाशगुणस्तं परिवर्तमानं सयद्यनुरुध्यते ऽष्टोत्तरमथ ये हिंसा मां श्रि-
 त्याथ ये हिंसा मुत्सृज्य न तं हं सो घर्मः सोमः पवते ब्रह्मा देवानां तिस्रो वाच ईरयति सोमं गावो ऽक्रान्म हत्तत् सोमो विधुं दद्राणं सा-
 कं जानां स्त्रियः सतीः सप्तार्धगर्भान विजाना म्यपाङ्ग्राडेति तदिदा सको अद्युक्तैर्क ईषते को अग्निमीदृष्ट्वमंगहंसः शुचिष-
 द्वासुपर्णाया हीन्द्रविप्रं विप्रासो जातवेदस इदं ते ऽन्याभिरुयं बकं शतं जीवमातेराधांसीति सप्तत्रिंशत् ॥ ॥ इति निरुक्त-
 उत्तरषट्के ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति निरुक्त उत्तरषट्कः समाप्तः ॥

निरुक्त

॥ ४१ ॥

श्रीः ॥ ॥ अथास्यनिरुक्तस्याखिलपुरुषार्थोपकारवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः ॥ यथा—नामाख्यातोपसर्गनिपातलक्षणम् १, भावविकारलक्षणम् २, नामान्याख्यातजानिसर्वाणिचयथोपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्यावधारणम् ३, सर्वाण्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजान्यपीतिमंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्य शास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्तावधारणम् ४, पदविभागपरिज्ञानप्रतिज्ञानबोधावलंबिप्रदर्शनायआदिमध्यांतानेकदैवतलिंगसंकटेषुमंत्रेषुयाज्ञिकपरिज्ञानद्वारेणदेवतापरिज्ञानप्रतिज्ञा ५, अर्थज्ञप्रशंसा ६, अर्थज्ञानावधारणम् ७, वेदवेदांगव्यूहः ८, सप्रयोजननिघंटुसमाम्नायविरचनम् ९, प्रकरणत्रयविभागेननैघंटुकप्रधानदेवताभिधानप्रविभागलक्षणम् १०, निर्वचनलक्षणद्वारेण शब्दवृत्तिविषयोपदेशः ११, अर्थप्राधान्याल्लोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययोपदेशेनसामर्थ्योपप्रदर्शनायादिमध्यांतलोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययाद्यंतवर्णव्यापत्तिवर्णोपजनोदाहरणचिंता १२, अंतस्थांतर्धातुनिमित्तेनसंप्रसार्यासंप्रसार्योभयप्रकृतिधातुनिर्वचनोपदेशः १३, भाषिकप्रायोवृत्तिभ्योनैगमशब्दार्थप्रसिद्धिः १४, नैगमप्रायोवृत्तिभ्योभाषिकशब्दार्थप्रसिद्धिः १५, देशव्यवस्थयाशब्दरूपव्यपदेशः १६, तद्धितसमासनामनिर्वचनलक्षणम् १७, शिष्यलक्षणम् १८, विशेषेणव्याख्यातत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणान्निर्वचनव्यवस्थयानामाख्यातोपसर्गनिपातानांविभागेननैघंटुकप्रकरणानुक्रमणम् १९, अनेकार्थानवगतसंस्कारानुक्रमणम् २०, परोक्षकृत

उत्तरप.
अ. ८

॥ ४१ ॥

प्रत्यक्षकृताध्यात्मिकमंत्रलक्षणम् २१, स्तुत्याशीःशपथाभिशापाभिख्यापरिदेवनानिंदाप्रशंसादिभिर्मंत्राभिव्यक्ति
हेतूपदेशः २२, निदानपरिज्ञानव्याख्यापनायानादिष्टदेवतोपपरीक्षणायाध्यात्मोपदेशप्रकृतिभूमत्वम् २३, इतरेत
रजन्मत्वम् २४, स्थानत्रयभेदशक्तिसृणामेकैकस्यामाहाभाग्यकृतोऽनेकनामधेयप्रतिलंभः २५, पृथगभिधानंतूत्प
त्तिसंबंधाद्वा २६, देवतानामाकारचिंतनम् २७, भक्तिसाहचर्यसंस्तवकर्मसूक्तभाक्त्वहविर्भाक्त्वव्यंजनभाक्त्वानि
२८-३३, पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभिधानव्युत्पत्तिप्राधान्यश्रुत्युदाहरणम् ३४, तन्निर्वचनविचा
रोपपत्त्यवधारणानुक्रमेणव्याख्यायदैवतप्रकरणनिर्णयः ३५, विद्यापारप्राप्त्युपायोपदेशः ३६, मंत्रार्थनिर्वचन
द्वारेणदेवताभिधाननिर्वचनफलंदेवताताद्भाव्यम् ३७, इत्येषसमासतो निरुक्तशास्त्रचिंताविषयः ॥ तस्यैषागवाद्या
देवपद्व्यंतापंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः । साचपुनरियंसाक्षात्कृतधर्मभ्योमहर्षिभ्युपदेशेनमंत्रार्थमुपश्रुत्यश्रुतर्षिभिरवर
शक्तिदौर्बल्यमवेक्ष्यतदनुजिघृक्षयावाच्यार्थसामर्थ्यादभिधेयानुन्नीयमंत्रार्थावबोधायछंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमा
न्नाता । सैषाछंदोवयवभूताछंदोधर्मिण्येवयथायथापन्नस्तागौर्गोधर्माइति ॥

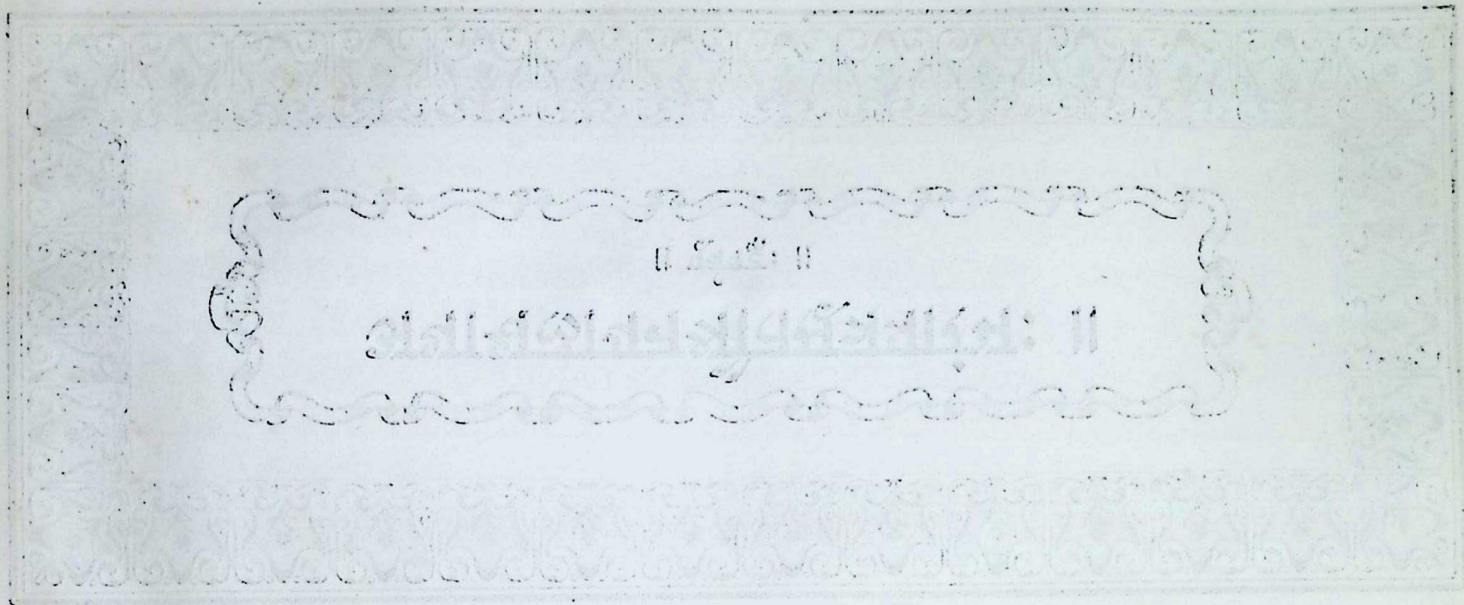
इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च पाण्डुरङ्ग जावजी इत्येतैः स्वीये

“निर्णयसागराख्य” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८५५, सन १९३४.

॥ इतिनिरुक्तंसमाप्तम् ॥

अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वषट्कः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिः ॐम् ॥ ॥ अथैतस्यसमाम्नायस्यवितानेयोगापत्तिवक्ष्यामोऽग्राधे
 यप्रभृतीन्याहवैतानिकानिदर्शपूर्णमासौतुपूर्वव्याख्यास्यामस्तत्रस्यतत्राम्नातत्वाद्दर्शपूर्णमासयोर्हविःष्वासन्नेषुहोता
 मंत्रितः प्रागुदगाहवनीयादवस्थायप्राङ्मुखोयज्ञोपवीत्याचम्यदक्षिणावृद्धिहारंप्रपद्यतेपूर्वेणोत्करमपरेणप्रणीताइधमम
 परेणाप्रणीतेचात्वालंचात्वालवत्स्वेततीर्थमित्याचक्षतेतस्यनित्याः प्रांचश्चेष्टाअंकधारणाचयज्ञोपवीतशौचेचविहाराद
 व्यावृत्तिश्चतत्रचेत्कर्मैकांगवचनेदक्षिणंप्रतीयादनादेशैकर्मचोदनायांहोतारंददातीतियजमानंजुहोतिजपतीतिप्राय
 श्चित्तेब्रह्माणमृचंपादग्रहणैसूक्तंसूक्तादौहीनेपादैऽधिकेत्तृचंसर्वत्रजपानुमंत्रणाप्यायनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्चकर्मकर
 णाः प्रसंगादपवादोवलीयान्प्रपद्याभिहततरेणपादेनवेदिः श्रोण्योत्तरयापाष्णींसमानिधायप्रपदेनवहिराक्रम्यसंहितौ
 पाणीधारयन्नाकाशवत्यंगुलीहृदयसंमितावंकसंमितौवाद्यावापृथिव्योः संधिमीक्षमाणंएतद्धोतुः स्थानमासनंवांसर्वत्रैवं
 भूतोवचनादन्यत्प्रेषितोजपति ॥१॥ नमः प्रवक्त्रेनमउपद्रष्टैनमोनुख्यात्रैकइदमनुवक्ष्यतिसइदमनुवक्ष्यतिषण्मोर्वीरंह
 सस्पांतुद्यौश्चपृथिवीचाहश्चरात्रिश्चापश्चौषधयश्चवाक्समस्थितयज्ञः साधुच्छंदांसिप्रपद्येहमेवमाममुमितिस्वंनामादिशे
 तंभूतेभविष्यतिजातेजनिष्यमाणआभजाम्यपाव्यवाचोअंशांतिवहैत्यंगुल्यग्राण्यवकृष्यजातवेदोरमयापशून्मयीतिप्र
 तिसंदध्याद्धर्ममेद्यावापृथिवीवर्माग्निर्वर्मसूर्योवर्ममेसंतुतिरश्विकाः ॥ तदद्यवाचः प्रथमंमसीयेतिसमाप्यसामिधेनीरन्वा

श्रौतसू.

॥ २ ॥

होहिं ३ इति हिंकृत्य भूर्भुवः स्वरो ३ मिति जपत्येषोभि हिंकारो भूर्भुवः स्वरित्येव जपित्वा कौत्सो हिंकारो तिनच पूर्वजपं जपत्यथ
 सामिधेन्यः प्रवोवाजा अभिघवोऽग्न आयाहि वीतये गृणान ईळेन्योनमस्यस्तिरो गिंदूतं वृणीमहे समिध्यमानो अध्वरे समि
 द्यो अग्न आहुतेति द्वेता एकश्रुतिसंततमनुब्रूयादुदात्तानुदात्तस्वरितानां परः सन्निकर्ष एकश्रुत्यं स्वरादिमृगंतमोकारं त्रि
 मात्रं मकारांतं कृत्वोत्तरस्या अर्धर्चं वस्येत्तत्संततमेतदवसानं मुत्तरादानमविप्रमोहे समाधौ प्रणवेनावसानं चतुर्मात्रोवसा
 ने तस्यांतापत्तिस्पर्शेषु स्ववर्ग्यमुत्तमं तस्यासुतांतामनुनासिकारैफोष्मस्वनुस्वारैः त्रिः प्रथमोत्तमे अन्वाहाध्यर्धकारमध्य
 र्धमुक्त्वा वस्येदथ द्वे द्वे प्रथममुत्तमस्यामथाध्यर्धाताः पंचदशाभ्यस्ताभिरेतेन शस्त्रयाज्यानिगदानुवचनाभिष्टवनसंस्त
 वनानि नत्वन्यत्राध्यर्धकारं न जपः प्रागभिहिंकारान्नाभिहिंकाराभ्यासावबहुषु प्रकृत्यानावच्छेदादौ शस्त्रेष्वेव होत्रकाणा
 मभिहिंकारः सामिधेनीनामुत्तमेन प्रणवेनाग्नेमहाँऽअसिब्राह्मणभारतेति निगदेवसाय ॥ २ ॥ यजमानस्यार्षेयान्प्र
 वृणीते यावंतः स्युः परंपरं प्रथमं पौरोहित्यान्नाजविशां राजर्षीन् वाराज्ञां सर्वेषां मानवेति संशयै देवेद्धोमन्विद्धं ऋषिष्टुतो वि
 प्राणुमदितः कविशस्तो ब्रह्मसंशितो घृताहवनः प्रणीर्यज्ञानां रथीरध्वराणामतूर्तो होता तूर्णिर्हव्यवाळित्यवसायास्पात्रं जु
 हूदेवानां चमसो देवपानो राँ इवाग्नेनेमिदेवांस्त्वं परिभूरस्यावहदेवान्यजमानायेति प्रतिपद्य देवता द्वितीयया विभक्त्या दे
 शमादेशमावहेत्यावाहयत्यादिं प्लावयन्नग्न आवहेति तु प्रथमदेवता माग्निं सोममित्याज्यभागावग्निमग्नीषोमाविति पौर्णमा

पूर्वप.
अ. १

॥ २ ॥

स्यामग्नीषोमयोः स्थानं इंद्राग्नी अमावास्यायामसन्नयत इंद्रं महेन्द्रं वासनयतो तरेण हविषी विष्णुमुपाश्वैतरेयिणो ग्नीषोमीयं
 पौर्णमास्यां वैष्णवममावास्यायामेकेनैकेकं च नान्येषामप्युपांशूनामावहस्वाहायाद्प्रियाधामानीदं हविर्महोज्याय इत्यु
 च्यैर्येऽन्येतद्वचनाः परोक्षास्तानुपांशूच्चैर्वा त्रत्यक्षमुपांशुप्रतिचोदनमावाहनं सर्वा आदिश्य सकृदेकप्रदानास्तथोत्तरेषु निग
 मेष्वेकामिव संस्तुयात्समानां देवतां समानार्थामव्यवहितां सकृन्निगमेष्वोह्वास्वावापिकासु देवाऽऽज्यपां आवहान्निहो
 त्रायावहस्वं महिमानमावहावहजातवेदः सुयजाय जेत्यावाह्यथास्थितमूर्ध्वजानुरूपविश्योदग्वेदेव्युह्यतृणानि भूमौ प्रा
 देशं कुर्याददितिर्मातास्यां तरिक्षान्माच्छेत्सीरिदमहमग्निना देवेन देवतया त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्ना गायत्रेण छंदसा
 ग्निष्टोमेन यज्ञेन वषट्कारेण वज्रेण योस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं हन्मीत्याश्रावयिष्यंतमनुमंत्रयेतां श्रावययज्ञं देवेष्वश्रा
 वयमां मनुष्येषु कील्यैयशसे ब्रह्मवर्चसायेति प्रवृणानं देवसवितरेतं त्वावृणते निहोत्राय सह पित्रा वैश्वानरेण द्यावापृथिवी
 मां पातामग्निर्होता हं मानुष इति मानुष इत्यध्वर्योः श्रुत्वोदायुषा स्वायुषो दोषधीनां रसेनोत्पर्जन्यस्य धामभिरुदस्थाममृतां
 अन्वित्युत्तिष्ठेत्षष्टिश्चाध्वर्यो न वतिश्च पाशा अग्निर्होतारमंतरा विचृत्ताः ॥ सितं तिपाकमतिधीर एतीत्युत्थाय ऋतस्य पंथा
 मन्वेमिहोतैत्यभिरुम्यांसेध्वर्युमन्वारभेत पार्श्वस्थेन पाणिना ग्नीध्रमंकदेशेन सव्येन वैद्रमन्वारभामहेहोतृवूर्ये पुरोहितम् ।
 येनायं नुत्तमं स्वर्देवा अंगिरसो दिवमिति संमार्गं तृणैस्त्रिरभ्यात्मं मुखं संमृजीतं संमार्गोऽसि संमाप्रजयापशुभिर्मृद्धीति सकृ

श्रौतसू.

॥ ३ ॥

नमंत्रेण द्विस्तूर्णीं सर्वत्रैवं कर्मावृत्तौ स्पृष्ट्वा दकं होतृषदनमभिमंत्रयेत् । हे दैधिषव्यो दतस्तिष्ठान्यस्य स दने सीदयोऽस्मत्पाकत
 रइत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां होतृषदनात्तृणं प्रत्यग्दक्षिणानिरसैन्निरस्तः परावसुरितीदमहमर्वावसोः स दने सीदामीत्युपवि
 शेदक्षिणोत्तरिणोपस्थेनैतेनिरसनोपवेशने सर्वासनेषु सर्वेषामहरहः प्रथमोपवेशनेऽपि समाने द्विरिति गौतमः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोद
 ने प्राशिष्यमाणेऽग्न्याधेये ब्रह्मावहिष्पवमानात्प्रत्येत्यसोमे प्रसृज्य होतास्रुगादापनैः पशौ न पत्नीसां याजिकेनान्यत्र होतुरिति
 कौत्स उपविश्य देववर्हिः स्वासस्थं त्वाध्यासदेयमित्यभिहिष्य होतः प्रतरां बर्हिषद्भवेति जानुशिरसावर्हिषस्पृश्यात ऊर्ध्वज
 पेद्भूपतये नमो भुवनपतये नमो भूतानां पतये नमो भूतये नमः प्राणं प्रपद्ये पानं प्रपद्ये व्यानं प्रपद्ये वाचं प्रपद्ये चक्षुः प्रपद्ये श्रोत्रं प्र
 पद्ये मनः प्रपद्ये आत्मानं प्रपद्ये गायत्रीं प्रपद्ये त्रिष्टुभं प्रपद्ये जगतीं प्रपद्ये नुष्टुभं प्रपद्ये छंदांसि प्रपद्ये सूर्यो नो दिवस्पातु नमो मह
 द्यो नमो अर्भकेभ्यो विश्वे देवाः शास्तनमायथे हाराधिहोतानिषदायजीयांस्तदद्यवाचः प्रथमं मसीयेति समाप्य प्रदीप्त इध्मे
 सुचावादापयेन्निगदेनाग्निर्होतावेत्वग्नेर्होत्रं वेत्तु प्रावित्रं साधु ते यजमानदेवतायो अग्निमित्यवसायं होतारमवृथा इति जपे
 दथ समापयेद्धृतवतीमध्वर्यो सुचमास्यस्वदेवयुवं विश्ववारैर्इळामहैदेवाँ इळेन्यान्नमस्यामनस्यान्यजामयज्ञियानिति स
 माप्तेस्मिन्निगदे ध्वर्युराश्रावयति प्रत्याश्रावयेदाग्नीध्र उत्करदेशे तिष्ठन्स्फ्यमिध्मसन्नहनानीत्यादाय दक्षिणामुख इति शा
 ठ्यायनकर्मस्तु श्रौ ३ षळित्यौकारं प्लावयन् ॥ ४ ॥ प्रयाजैश्चरंति पंचैते भवत्येकैकं प्रेषितो यजत्यागूर्याज्यादिरनुयाजव

पूर्वष.

अ. १

॥ ३ ॥

जैये ३ यजामह इत्यागूर्वषट्कारोत्यः सर्वत्रोच्चैस्तरांबलीयान्याज्यायास्तयोरादीप्लावयेद्याज्यांतंचविविच्यसंध्यक्षराणाम
 कारेनचेद्वैवचनोव्यंजनांतोवाविसर्जनीयोनत्यक्षरोपधोरिफ्यतइतश्चरेफीलुप्यतेरेफीप्रथमःस्वंतृतीयंनित्यंमकारेये ३
 यजामहेसमिधःसमिधोअग्नआज्यस्यव्यंतू ३ वौ ३ षळितिवषट्कारइतिप्रथमोवागोजःसहओजोमयिप्राणापानावितिवष
 ट्कारमुक्त्वोक्तवानुमंत्रयतेदिवाकीर्त्योवषट्कारस्तथानुमंत्रणमेतद्याज्यानिदर्शनंतनूनपादग्नआज्यस्यवेत्वितिद्वितीयो
 न्यत्रवसिष्ठशुनकात्रिवध्यश्वराजन्येभ्योनराशंसोअग्नआज्यस्यवेत्वितितेषामिळोअग्नऽआज्यस्यव्यंवितितृतीयोवहिं
 रग्नआज्यस्यवेत्वितिचतुर्थआगूर्यपंचमेस्वाहामुंस्वाहामुमितियथावाहितमनुद्रुत्यदेवतायथाचोदितमनावहितास्वा
 हादेवाआज्यपाजुषाणाअग्नआज्यस्यव्यंवितित्यातोमंद्रेणोर्ध्वचशंयुवाकांन्मध्यमेनहवींष्यास्विष्टकृतंउत्तमेनशेषोऽग्निर्वृ
 त्राणिजंधनदितिपूर्वस्याज्यभागस्यानुवाक्यात्वंसोमासिसत्पतिरित्युत्तरस्यजुषाणोअग्निराज्यस्यवेत्वितिपूर्वस्ययाज्या
 जुषाणःसोमआज्यस्यहविषोवेत्वित्युत्तरस्यतावागूर्यादेशंयजतिसर्वाश्चानुवाक्यावत्योप्रेषाअन्याअन्वायात्याभ्यःसौ
 मिकीभ्यश्चयाअंतरेणवैश्वानरीयंपत्नीसंयाजांश्चैतौवात्रघ्नौपौर्णमास्यामनुवाक्यालिंगविशेषान्नामधेयान्यत्वंततोविचा
 रो नित्येयाज्येवृधन्वंतावमावास्यायामग्निःप्रलेनमन्मनासोमगीभिर्द्वावयमित्यातोवाग्यमनमंतराचयाज्यानुवाक्येनि
 गदानुवचनाभिष्टवनशस्त्रजपानांचारभ्यासमाप्तेरन्यद्यज्ञस्यसाधनादापद्यातोदेवाअवंतुनइतिजपेदपिवान्यांवैष्णवीं

श्रौतसू.

॥ ४ ॥

॥५॥ उक्तादेवतास्तासांयाज्यानुवाक्याअग्निर्मूर्धाभुवोयज्ञस्यायमग्निःसहस्रिणइतिवैदंविष्णुर्विचक्रमैत्रिर्देवःपृथिवीमे
षएतामग्नीषोमासवेदसायुवमेतानिदिविरोचनानीन्द्राग्नीअवसागतंगीर्भिविप्रःप्रमतिमिच्छमानएंद्रसानसिरयिप्रससा
हिषेपुरुहूतशत्रून्महांइंद्रोयओजसाभुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहानिति यद्यग्नीषोमीयउपांशुयाजोऽग्नीषोमायोऽअद्यवामा
न्यंदिवोमातरिश्वाजभारैत्यथस्विष्टकृतःपिप्रीहिदेवांउशतोयविष्टेत्यनुवाक्यायेइयजामहेग्निंस्विष्टकृतमयाळग्निरित्यु
क्त्वाषष्ठ्याविभक्त्यादेवतामादिश्यप्रियाधामान्ययाळित्युपसंतनुयादेवमुत्तराअयाळयाळितित्वेवतासांपुरस्तादाज्य
पांतमनुक्रम्यदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षत्स्वमहिमानमायजतामेज्याइषःकृणोतु
सोअध्वराजातवेदाजुषतांहर्विरग्नेयदद्यविशोअध्वरस्यहोतरित्यनवानंयजतिप्रकृत्यावा ॥ ६ ॥ प्रदेशिन्याःपर्वणीउत्तमे
अंजयित्वौष्ठयोरभ्यात्मनिमाष्टिंवाचस्पतिनातेहुतस्येषेप्राणायप्राश्नामीत्युत्तरमुत्तरैमनसस्पतिनातेहुतस्योर्जेऽपानाय
प्राश्नामीत्यधरमधरेस्पृष्टोदकमंजलिनेळांप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वापश्चादस्याउदगंगुलिंपाणिमुपधायवांतरेळामवदाप
यीतांतरेणांगुष्ठमंगुलीश्चस्वयंद्वितीयमाददीतप्रत्यालब्धामंगुष्ठेनाभिसंगृह्यप्रत्याहत्यांगुलीरमुष्टिंकृत्वादक्षिणतइळांप
रिगृह्यास्यसंमितामुपह्वयतैप्राणसंमितांवा ॥ इळोपहृतासहदिवाबृहतादित्येनोपास्मांइळाह्वयतांसहदिवाबृहतादित्ये
नेळोपहृतासहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनेोपास्मांइळाह्वयतांसहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनेळोपहृतासहपृथिव्यारथंतरे

पूर्वष.
अ. १

॥ ४ ॥

णाग्निनोपास्माँइळाह्वयतांसहपृथिव्यारथंतरेणाग्निना ॥ उपहूतागावःसहाशिरउपमांगावःसहाशिराह्वयंतामुपहूता
 धेनुःसहऋषभोपमांधेनुःसहऋषभाह्वयतामुपहूतागौर्धृतपद्युपमांगौर्धृतपदीह्वयतामुपहूतादिव्याःसप्तहोतारउपमांदि
 व्याःसप्तहोतारोह्वयंतामुपहूतःसखाभक्षउपमांसखाभक्षोह्वयतामुपहूतेळावृष्टिरुपमामिळावृष्टिर्ह्वयतामित्युपांश्वथो
 चैः । इळोपहूतोपहूतेळाँपास्माँइळाह्वयतामिळोपहूता । मानवीघृतपदीमैत्रावरुणीब्रह्मदेवकृतमुपहूतंदैव्याअध्वर्य
 वउपहूताउपहूतामनुष्याः । यइमंयज्ञमवान्येचयज्ञपतिंवर्धानुपहूतेद्यावापृथिवीपूर्वजेऋतावरीदेवीदेवपुत्रे ॥ उपहू
 तोयंयजमानउत्तरस्यांदेवयज्यायामुपहूतोभूयसिहविष्करणइदंमेदेवाहविर्जुषंतामितितस्मिन्नुपहूतइत्युपहूयावांतरेळां
 प्राश्रीयादिळेभागंजुषस्वनःपिन्वगाजिन्वार्वतौरायस्पोषस्येशिषे तस्यनोरास्वतस्यनोदास्तस्यास्तेभागमशीमहि ॥
 सर्वात्मानःसर्वतनवःसर्ववीराःसर्वपूरुषाःसर्वपुरुषाइतिवा ॥ ७ ॥ मार्जयित्वानुयाजैश्चरंतिपरिस्तरणैरंजलिमंतर्धा
 यापआसेचयतेतन्मार्जनंदेवादयोनुयाजावीतवत्पदांतास्त्रयएकैकंप्रेषितोयजति ॥ देवंबर्हिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवो
 नराशंसोवसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवोअग्निःस्विष्टकृत्सुद्रविणामंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताहोतुर्होतुरायजीयानग्ने
 यांदेवानयाज्याँअपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सतंतांससनुषींहोत्रांदेवंगमाँदिविदेवेषुयज्ञमेरयेमंस्विष्टकृच्चाग्नेहोताभूर्वसुवनेव
 सुधेयस्यनमोवाक्रेवीहीत्यनवानंवा ॥ ८ ॥ सूक्तवाकायसंप्रेषितइदंद्यावापृथिवीभद्रमभूदाधर्मसूक्तवाकमुतनमोवाक

श्रौतसू.

॥ ५ ॥

मृध्यास्मसूक्तोच्यमग्नेत्वंसूक्तवागसि । उपश्रुतीदिवस्पृथिव्योरोमन्वतीतेस्मिन्यज्ञेयजमानंद्यावापृथिवीस्तां । शंगयी
 जीरदानूअत्रस्तूअप्रवेदेउरुगव्यूतीअभयंकृतौ । वृष्टिद्यावारीत्यापांशंभुवौमयोभुवाऊर्जस्वतीपयस्वतीसूपचरणाचस्व
 धिचरणाचतयोराविदीत्यवसायप्रथमयाविभक्त्यादिश्यदेवतामिदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोकृतेत्युपसंतनुयादे
 वमुत्तराअक्रातामक्रतेतियथार्थमुक्तमुपांशोरावापिकांतमनुद्रुत्यदेवाआज्यपाआज्यमजुषंतावीवृधंतमहोज्यायोऽकृता
 ग्निर्होत्रेणेदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोकृत । अस्यामृधेद्धोत्रायदेवंगमायामाशास्तेयंयजमानोसावसावित्यस्यादि
 श्यनामनीउपांशुसन्निधौगुरोः ॥ आयुराशास्तेसुप्रजास्त्वमाशास्तेरायस्पोषमाशास्तेसजातवनस्यामाशास्तेउत्तरांदेवय
 ज्यामाशास्तेभूयोहविष्करणमाशास्तेदिव्यंधामाशास्तेविश्वंप्रियमाशास्तेयदनेनहविषाशास्तेतदश्यात्तदृच्छात्तदस्मैदे
 वारासंतांतदग्निर्देवोदेवेभ्योवनतेवयमग्नेर्मानुषाः । इष्टंचवित्तंचोभेचनोद्यावापृथिवीअंहसस्पातामेहगतिर्वामस्येदं
 नमोदेवेभ्यइति ॥ ९ ॥ शंयुवाकायसंप्रेषितस्तच्छंयोरावृणीमहइत्याहानुवाक्यावदप्रणवांवेदमस्मैप्रयच्छत्यध्वर्युस्तं
 गृहीयाद्वेदोसिवेदोविदेयैत्युदायुषेत्येतेनोपोत्थायपश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यसोमंत्वष्टारंदेवानांपत्नीरग्निगृहपतिमित्या
 ज्येनयजत्याप्यायस्वसमेतुतेसंतेपयांसिसमुयंतुवाजइहत्वष्टारमग्रियंतन्नस्तुरीपमधपोषयितुंदेवानांपत्नीरुशतीरवंतु
 नइतिद्वेअग्निर्होतागृहपतिःसराजाहव्यवाळग्निरजरःपितानइतिपत्नीसंयाजाअथप्रजाकामोराकांसिनीवालीकुहूमिति

पूर्वष.

अ. १

॥ ५ ॥

प्राग्गृहपतेर्यजेतराकामहंसिनीवालिकुहूमहमितिद्वेद्वेयाज्यानुवाक्ये । कुहूमहंसुवृत्तंविद्वानापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोह
 वीमि । सानोददातुश्रवणंपितृणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूर्देवानाममृतस्यपत्नीहव्यानोअस्यहविषःशृणोतु ।
 संदाशुषेकिरतुभूरिवामैरायस्पोषंयजमानेदधात्वित्याज्यंपाणितलेवदापयीतेळामुपहूयसर्वांप्राश्नीयाच्छंयुवाकोभवेन्न
 वा ॥ १० ॥ वेदंपत्न्यैप्रदायवाचयेद्धोताध्वर्युर्वीवेदोसिवित्तिरसिंविदेयकर्मासिकरणमसिक्रियासंसनिरसिसनिता
 सिसनेयैधृतवंतंकुलायिनैरायस्पोषंसहस्त्रिणंवेदोददातुवाजिनं । यंबहवउपजीवंतियोजनानामसद्वशी । तंविदेयप्र
 जांविदेयकामायत्वेतिवेदशिरसानाभिदेशमालभेतप्रजाकामाचैदथास्यायोक्रंविचृतेत्प्रत्वामुंचामिवरुणस्यपाशादिति
 तत्प्रत्यगगार्हपत्याद्विगुणंप्राक्पाशंनिधायोपरिष्ठादस्योदगग्राणिवेदतृणानिकरोतिपुरस्तात्पूर्णपात्रंसंश्लिष्टंवेदतृणैरभि
 मृश्यवाचयेत्पूर्णमसिपूर्णमेभूयाःसुपूर्णमसिसुपूर्णमेभूयाःसदसिसन्मेभूयाःसर्वमसिसर्वमेभूयाःअक्षितिरसिमामेक्षेष्टाई
 त्यथैनांपूर्णपात्रात्प्रतिदिशमुदकमुदुक्षंनुदुक्षंतींवाचयतिप्राच्यांदिशिदेवाक्रुत्विजोमार्जयंतांदक्षिणस्यांदिशिमासाःपि
 तरोमार्जयंतांप्रतीच्यांदिशिगृहाःपशवोमार्जयंतामुदीच्यांदिश्यापओषधयोवनस्पतयोमार्जयंतामूर्ध्वायांदिशियज्ञःसं
 वत्सरःप्रजापतिर्मार्जयतांमार्जयंतामितिवाथास्याउत्तानमंजलिमधस्ताद्योक्रस्यनिधायोत्मनश्चसव्यंपूर्णपात्रंनिनयन्वा
 चयेन्माहंप्रजांपरासिचंयानःसयावरीस्थन । समुद्रेवोनिनयानिस्वंपाथोअपीथेतिवेदतृणान्यग्रेगृहीत्वाविधून्वंत्संततं

श्रौतसू.

॥ ६ ॥

स्तृणंत्सव्येनगार्हपत्यादाहवनीयमेतितंतुंतन्वत्रजसोभानुमन्विहीतिशेषंनिधायप्रत्यगुदगाहवनीयादवस्थायस्थाल्याः
 सुवेणादायसर्वप्रायश्चित्तानि जुहुयात्स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैर्नचेन्मन्त्रेपठितोयत्किंचाप्रेषितोयजैदन्यत्राप्येवंभूतोव्यक्तहोमा
 भ्याधानोपस्थानानिच । अयाश्चाग्नेस्यनभिश्चस्तीश्चसत्यमित्वमयाअसि । अयासावयसाकृतोयासन्हव्यमूहिषेयानो
 धेहिभेषजंस्वाहा । अतोदेवाअवंतुनइतिद्वाभ्यांव्याहृतिभिश्चभूःस्वाहाभुवःस्वाहास्वःस्वाहाभूर्भुवःस्वःस्वाहेतिहुत्वा
 संस्थाजपेनोपस्थायतीर्थेननिष्क्रम्यानियमओंचमेस्वरश्चमेयज्ञोपचतेनमश्च । यत्तेन्यूनंतस्मैतउपयत्तेतिरिक्तंतस्मैते
 नमइतिसंस्थाजपइतिहोतुः ॥ ११ ॥ अथब्रह्मणोहोत्राचमनयज्ञोपवीतशौचानिनित्यःसर्वकर्मणांदक्षिणतोभ्रुवाणांत्र
 जतांवावहिर्वेदियांदिशंत्रजेयुःसैवतत्रप्राचींचेष्टास्वमंत्रासुस्थानासनयोर्विकल्पंस्तिष्ठद्धोमाश्चयेवषट्काराआसीतान्य
 त्रंसमस्तपाण्यंगुष्ठोग्रेणाहवनीयंपरीत्यदक्षिणतःकुशेषूपविशेद्वृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्यतेवृहस्पतेयज्ञगोपायेत्यु
 पविश्यजपेदेषब्रह्मजपःसर्वयज्ञतंत्रेषुसाग्नौयत्रोपवेशनमुपविष्टमतिसर्जयतेब्रह्मन्नपःप्रणेष्यामीतिश्रुत्वाभूर्भुवःस्वर्बृह
 स्पतिप्रसूतइतिजपित्वो३प्रणयेत्यतिसृजेत्सर्वत्रयथाकर्मत्वादेशाःप्रणवाद्युच्चैरूर्ध्ववाप्रणवादतऊर्ध्ववाग्यतआस्तआह
 विष्कृतउद्वादनादामार्जनात्पशौसोमेघर्मादिचातिप्रैषादिचासुब्रह्मण्यायाःप्रातरनुवाकाद्यांतर्यामाद्धरिवतोनुसवनमे
 कायाःस्तोत्रेष्वतिसर्जनाद्यावषट्कारादोद्वचःपवमानेषुयच्चकिंचमन्त्रवद्धोत्राशेषापत्तिश्चयत्रत्वग्निःप्रणीयतेपिससोमे

पूर्वप.
अ. १

॥ ६ ॥

तदादितत्रवाग्यमनंदक्षिणतश्चत्रजन्जपत्याशुःशिशानइतिसूक्तंसमाप्योपवेशनाद्युक्तंनतुसौमिकेप्रणयनेब्रह्मजपोन्यत्र
 विसृष्टवागवहुभाषीयज्ञमनाविपर्यासेंतरितेमंत्रेकर्मणिवाख्यातेवोपलक्ष्यवाजान्वाच्याहुतिंजुहुयादृक्चक्षेत्रिभूरितिगार्ह
 पत्येयजुष्टोभुवइतिदक्षिणआग्नीध्रीयेसोमेषुसामतःस्वरित्याहवनीयेसर्वतोविज्ञातेवाभूर्भुवःस्वरित्याहवनीयएवंप्राक्प्र
 याजेभ्योंगारंबहिष्परिधिनिर्वृत्तंस्तुवदंडेनाभिनिदध्यान्मातपोमायज्ञस्तपन्मायज्ञपतिस्तपन्नमस्तेअस्त्वायतेनमोरुद्रप
 रायते । नमोयत्रनिषीदसीत्यमुंमाहिंसीरमुंमाहिंसीरितिचंप्रतिदिशमध्वर्युयजमानौपुरस्ताच्चेद्ब्रह्मयजमानोदक्षिणतो
 होतृपत्नीयजमानान्पश्चादाग्नीध्रयजमानाउत्तरतोथैनमनुप्रहरेदाहंयज्ञंददेनिर्ऋतेरुपस्थात्तंदेवेषुपरिददामिविद्वान् ।
 सुप्रजास्त्वंशतहिमामदंतइहनोदेवामयिशर्मयच्छतेतितमभिजुहुयात्सहस्रशृंगोवृषभोजातवेदाःस्तोमपृष्ठोघृतवान्सुप्र
 तीकः । मानोहिंसीद्धिसितोनेत्वाजहामिगोपोषंचनोवीरपोषंचयच्छस्वाहेति ॥ १२ ॥ प्राशिन्नमाहियमाणमीक्षतेमि
 त्रस्यत्वाचक्षुषाप्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेश्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्यपृथि
 व्यास्त्वानाभौसादयाम्यदित्याउपस्थइतिकुशेषुप्रागदंडंनिधायगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामसंखादन्प्राश्नीयादग्नेष्ट्वास्येनप्रा
 श्रामिबृहस्पतेर्मुखेनेत्याचम्यान्वाचामेत्सत्येनत्वाभिजिघर्षिंयाअप्स्वंतर्देवतास्ताइदंशमयंतुचक्षुःश्रोत्रंप्राणान्मेमाहिं
 सीरितोद्रस्यत्वाजठरेदधामीतिनाभिमालभेतप्रक्षाल्यप्राशिन्नहरणंत्रिरनेनाभ्यात्ममपोनिनयतेमार्जयित्वास्मिन्नब्रह्म

श्रौतसू.

॥ ७ ॥

भागं निदध्यात्पश्चात्कुशेषु यजमानभागं मन्वाहार्यमवेक्षेत प्रजापतेर्भागोस्यूर्जस्वान्पयस्वानक्षितिरसिमा मेक्षेष्टा अस्मिंश्च
लोके मुष्मिंश्च प्राणापानौ मेपाहिकामायत्वेत्यस्पृशन्नवघ्रायां गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां शिष्टं गृहीत्वा ब्रह्मभागे निदध्याद्ब्रह्मन्प्र
स्थास्याम इति श्रुत्वा बृहस्पतिर्ब्रह्मा ब्रह्मसदन आशिष्टं बृहस्पते यज्ञमजूगुपः स यज्ञं पाहिस यज्ञपतिं पाहिंस मां पाहिं भूर्भुवः स्व
बृहस्पतिप्रसूत इति जपित्वो ३ प्रतिष्ठेति समिधमनुजानीयात्संस्थिते जघन्य ऋत्विजां सर्वप्रायश्चित्तानि जुहुयात्तमितरेन्वा
लभेरन्होतारं वैतयोर्नित्यहोमः सर्वे संस्थाजपेनोपतिष्ठंत उपतिष्ठंते ॥ १३ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ ३म् ॥ पौर्णमासेनेष्टिपशुसोमा उपदिष्टास्तैरमावास्यायां पौर्णमास्यां वा यजेत राजन्यश्चाग्निहोत्रं जुहुयात्तपस्विने
ब्राह्मणा येतरं कालं भक्तमुपहरेदृतसत्यशीलः सोमसुत्सदा जुहुयाद्बहुषु बहूनामनुदेश आनंतर्ययोगो द्वे द्वे तु याज्यानुवाक्ये
अदृष्टादेशे नित्ये अग्न्याधेयं कृत्तिकासुरोहिण्यां मृगशिरसि फल्गुनीषु विशाख्यो रुत्तरयोः प्रोष्ठपदयोरेतेषां कस्मिंश्चिद्द्वसंते
पर्वणि ब्राह्मण आदधीत ग्रीष्मवर्षां शरत्सु क्षत्रिय वैश्योपकुष्टा यस्मिन्कस्मिंश्चिद्वतावादधीत सोमेन यक्ष्यमाणो नर्तुं पृच्छेन्न
नक्षत्रं मश्वत्थाच्छमीगर्भादरणी आहरेद नपेक्षमाणो यो अश्वत्थः शमीगर्भ आरुरो हत्वे स चा । तं त्वाहरामि ब्रह्मणा यज्ञियैः
केतुभिः सहेति पूर्णाहुत्यंतमग्न्याधेयं यदि त्विष्टयस्तनुयुः प्रथमायामग्निरग्निः पवमानोऽग्न आयूंषि पवसैर्ग्रेपवस्वस्वपाः सहव्य
वाळमत्योऽग्निर्होता पुरोहित इति स्विष्टकृतः संयाज्ये इत्युक्ते सौविष्टकृती प्रतीयात्सर्वत्र देवतागमैर्नित्यानामपायोऽयाः स्विष्ट

पूर्वप.

अ. २

॥ ७ ॥

कृतमंतराज्यभागौचतास्तत्स्थान'एषसमानजातिधर्मोद्वितीयस्यांवृधन्वंतावग्निःपावकोग्निःशुचिःसनःपावकदीदिवोग्ने
 पावकरोचिषा । अग्निःशुचिर्ब्रततमउदग्नेशुचयस्तवसाह्वान्विश्वाअभियुजो'ग्निमीळेपुरोहितमितिसंयाज्ये'तृतीयस्यांसा
 मिधेन्यावावपते'प्रागुपोत्तमायाःपृथुपाजाअमर्त्यइतिद्वेधायेइत्युक्तएतेप्रतीयात्पुष्टिमंतावग्निनारयिमश्रवद्भयस्कानो
 अमीवहेत्यग्नीषोमाविन्द्राग्नीविष्णुरिति'वैकल्पिकान्यदितिरुतत्वामदितेमहिमहीमूषुमातरंसुव्रताना'मृतस्यपत्नीमवसेहु
 वेम । तुविक्षत्रामजरंतीमुरूचींसुशर्माणमदितिसुप्रणीति । प्रेद्धोअग्नइमोअग्नइतिसंयाज्ये'विराजावित्युक्तएतेप्रतीयादि
 तितिस्र'आद्योत्तमेवैवस्याता'माद्यावातथासतितस्यामेवधाये'विराजा'वितिमात्रेविकारे'वैराजतंत्रेतिप्रतीया'दाधानाद्वा
 दशरात्रमजस्रा'अत्यंतंतुगतश्रियः ॥ १ ॥ उत्सर्गेपराह्णैर्गार्हपत्यंप्रज्वल्य'दक्षिणाग्निमानीय'विट्कुलाद्वित्तवतो'वैक्योनय
 इत्येकै'ध्रियमाणंवाप्रज्वल्यारणिमंतं'वामथित्वा'गार्हपत्यादाहवनीयंज्वलंतमुद्धरे'देवंत्वादेवेभ्यःश्रियाउद्धरामीत्युद्धरे
 दुद्ध्रियमाणउद्धरपाप्मनोमायदविद्वान्यच्चविद्वान्श्चकार । अहायदेनःकृतमस्तिकिंचित्सर्वस्मान्मोद्धृतःपाहितस्मादिति
 प्रणये'दमृताहुतिममृतायांजुहोम्यग्निं'पृथिव्याममृतस्योनौ । तयानंतंकाममहंजयानि'प्रजापतिःप्रथमोयंजिगाया'ग्ना
 वग्निःस्वाहेतिनिदध्यादादित्यमभिमुख'एवंप्रातर्व्युष्टायांतमेवाभिमुखो'रात्र्यायदेनइतितुप्रणये'दतऋध्वमाहिताग्निर्ब्रत
 चार्याहोमादनुदितहोमीचोदयादस्तमितेहोमोनित्यमाचमन'मृतसत्याभ्यांत्वापर्युक्षामीतिजपित्वापर्युक्षेत्रिस्त्रिरेकैकंपु

श्रौतसू.

॥ ८ ॥

नः पुनरुदकमादायानंतर्ये विकल्पो दक्षिणं त्वेव प्रथमं विज्ञायते पिता वा एषो ग्रीनां यदक्षिणः पुत्रो गार्हपत्यः पौत्र आहवनीयं
 स्तस्मादेवं पर्युक्षेद्गार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारां हरेत्तंतु तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्याहवनीयात्पश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यो
 दगंगारानपो हेत्सु हुतकृतस्थसु हुतं करिष्यथेति तेष्वग्निहोत्रमधिश्रयेदधिश्रितमध्यधिश्रितमधिश्रितं हि ३ इति । इळाया
 स्पदं घृतवच्चराचरं जातवेदो हविरिदं जुषस्व । ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपास्तेषां सप्तानां मयि पुष्टिरस्त्विति वा न दध्यधिश्रये
 दधिश्रयेदित्येके ॥ २ ॥ पयसानित्यहोमो यवागूरोदनो दधिसर्पिर्ग्रामकामान्नाद्यकामैर्द्रियकामतेजस्कामानां मधिश्रितम
 वज्ज्वलयेदनधिश्रयंदध्यग्निष्टेतेजो माहाशीरिति सुवेण प्रतिषिंच्यान्नवांशान्तिरस्य मृतमसीति तयोरव्यतिचारः पुनर्ज्वलता
 परिहरेत्त्रिरंतरितं रक्षोतरिता अरातय इति समुदंतं कर्षन्निवोदगुद्वासयेद्विवेत्वांतरिक्षायत्वा पृथिव्यै त्वेति निदधत्सु हुतकृत
 स्थसु हुतमकाष्टैर्त्यंगारानतिसृज्य सुक् सुवंप्रतितपेत्प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयो निष्टं रक्षो निष्टा अरातय इत्युत्तरतः
 स्थाल्याः सुचमासाद्यो मुन्नयानीत्यतिसर्जयिता हिताग्निराचम्या परेण वेदिमतिव्रज्य दक्षिणत उपविश्यैतच्छ्रुत्वो मुन्नयेत्य
 तिसृजैदतिसृष्टो भूरिळा भुव इळा स्वदिळा वृध इळेति सुवपूरमुन्नयेदग्रियमग्रियं पूर्णतमं यो नुज्येष्टमृद्धि मिच्छेत्पुत्राणां यो
 स्य पुत्रः प्रियः स्यात्तं प्रति पूर्णमुन्नयेत्स्थालीमभिमृश्य समिधं सुचंचाध्यधिगार्हपत्यं हत्वा प्राणसंमिता माहवनीयसमीपे कुशे
 षूपसाद्यं जान्वाच्य समिधमादध्याद्रजतां त्वाग्निज्योतिषं रात्रिमिष्टकामुपदधे स्वाहेति समिधमाधाय विद्युदसि विद्यमेपा

पूर्वष.
अ. २

॥ ८ ॥

प्मानमग्नौ श्रद्धेत्यपउपस्पृश्यप्रदीप्तां द्व्यंगुलमात्रेभिर्जुहुयाद्भूर्भुवःस्वरोऽमग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निःस्वाहेति पूर्वामाहुतिं हु
 त्वाकुशेषुसादयित्वागार्हपत्यमवेक्षेतपशून्मेयच्छेत्यथोत्तरांतूष्णींभूयसीमसंसृष्टांप्रागुदगुत्तरतोवांप्रजापतिमनसाध्या
 यांतूष्णींहोमेषुसर्वत्रभूयिष्ठं सुचिशिष्टान्निरनुप्रकंप्यावमृज्यकुशमूलेषुनिमार्ष्टिपशुभ्यस्त्वेतितेषांदक्षिणतउत्तानाअंगु
 लीःकरोतिप्राचीनावीतींतूष्णींस्वधापितृभ्य इतिवापोवनिनीयवृष्टिरसिवृश्चमेपाप्मानमपसुश्रद्धेत्यपउपस्पृश्याहिताग्निर
 नुमंत्रयेतांधानमुक्त्वातेनऋषिणातेनब्रह्मणातयादेवतयांगिरस्वद्ध्रुवासीदेतिसमिधंताअस्यसूददोहसइतिपूर्वामाहुति
 मुपोत्थायोत्तरांकांक्षेतक्षमाणोभूर्भुवःस्वःसुप्रजाःप्रजाभिःस्यांसुवीरोवीरैःसुपोषःपोषैराग्नेयीभिश्चाग्नयायूंषिपवसइति
 तिसृभिः ॥ ३ ॥ संवत्सरेसंवत्सरेयवाग्वापयसावास्वयंपर्वणिजुहुयादृत्विजामेकइतरंकालंमंतेवासीवास्पृष्टोदकमुद
 ङ्गावृत्यभक्षयेदपरयोर्वाहुत्वायुषेत्वाप्राश्नामीतिप्रथममन्नाद्यायत्वेत्युत्तरंतूष्णींसमिधमाधायान्नयेगृहपतयेस्वाहेतिगार्ह
 पत्येनित्योत्तरांतूष्णींसमिधमाधायान्नयेसंवेशपतयेस्वाहेतिदक्षिणेग्नयेन्नादायान्नपतयेस्वाहेतिवानित्योत्तराभक्षयित्वा
 भ्यात्ममपःसुचानिनयतेत्रिःसर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेत्यथैनांकुशैःप्रक्षाल्यचतस्रःपूर्णाःप्रागुदीच्योर्निनयेदनुभ्यःस्वाहादि
 ग्भ्यःस्वाहासप्तऋषिभ्यःस्वाहेतरजनेभ्यःस्वाहेतिपंचमींकुशदेशेपृथिव्याममृतंजुहोम्यग्नयेवैश्वानरायस्वाहेतिषष्ठींपश्चा
 द्गार्हपत्यस्यप्राणममृतेजुहोम्यमृतंप्राणेजुहोमिस्वाहेतिप्रताप्यांतर्वेदिनिदध्यात्परिकर्मिणेवाप्रयच्छेदग्नेणाहवनीयंपरी

श्रौतसू.

॥ ९ ॥

त्यसमिधआदध्यात्तिस्त्रस्तिस्त्रउदङ्मुखस्तिष्ठन्प्रथमांसमंत्रांमाहवनीयेदीदिहीतिगार्हपत्येदीदायेतिदक्षिणेदीदिदायेत्यु
 क्तंपर्युक्षणंताभ्यांपरिसमूहनेपूर्वेतुपर्युक्षणंदेवंप्रातरुपोदयंव्युषितउदितेवासत्यक्रताभ्यांत्वेतिपर्युक्षणंमोमुन्नेष्यामीत्य
 तिसर्जनंहरिणींत्वासूर्यज्योतिषमहरिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिदाधानैभूर्भुवःस्वरो३सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यःस्वाहेति
 होमउन्मार्जनंच ॥ ४ ॥ प्रवत्स्यन्नग्नीन्प्रज्वल्याचम्यात्तिक्रम्योपतिष्ठतआहवनीयंशंस्यपशून्मेपाहीतिगार्हपत्यंनर्यप्रजां
 मेपाहीतिदक्षिणमथर्वपितुंमेपाहीतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतेमान्मेमित्रावरुणौगृहान्गोपायतंयुवं ॥ अविनष्टानविह
 तान्पूषैनानभिरक्षत्वस्माकंपुनरायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रदक्षिणंपरियन्नाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामप्रथमंजातवेदः
 पितामाताचुदधतुर्यदग्रे ॥ तत्त्वंविभृहिपुनराममैतौस्तवाहंनामविभरण्यग्नइतिप्रव्रजेदनपेक्षमाणोमाप्रगामेतिसूक्तंज
 पन्नारादग्निभ्योवाचंविसृजेतसदासुगःपितुमांस्तुपंथाइतिपंथानमवरुह्यानुपस्थिताग्निश्चैत्यवासमापद्येतेहैवसंतत्रंसं
 तंत्वाग्नेहृदावाचामनसावाविभर्मि ॥ तिरोमासंतंमाप्रहासीज्योतिषात्वावैश्वानरेणोपतिष्ठतइतिप्रतिदिशमग्नीनुपस्था
 यापिपंथामगन्महीतिप्रत्येत्यसमित्पाणिर्वाग्यतोऽग्नीन्ज्वलतःश्रुत्वाभिक्रम्याहवनीयमीक्षेतविश्वदानींमारभंतोनातुरेण
 मनसा ॥ अग्नेमातेप्रतिवेशारिषाम ॥ नमस्तेअस्तुमीहुषेनमस्तउपसद्वने ॥ अग्नेशुंभस्वतन्वःसंमारय्यासृजेत्यग्निषुस
 मिधउपनिधायाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामतवचजातवेदोवाससीइवविवसानौचरावः ॥ तेविभृवोदक्षसेजीवसे

पूर्वप.
अ. २

॥ ९ ॥

चयथायथंनौतन्वौजातवेदइतिततःसमिधोभ्यादध्यादाहवनीये । अग्नमविश्ववेदसमस्मभ्यंवसुवित्तमं । अग्नेसम्रा
 ळभिद्युम्नमभिसहआयच्छस्वस्वाहेतिगार्हपत्येयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्नेगृहपतेभिद्युम्नम
 भिसहआयच्छस्वस्वाहेतिदक्षिणेयमग्निःपुरीष्योरयिमान्पुष्टिवर्धनः ॥ अग्नेपुरीष्याभिद्युम्नमभिसहआयच्छस्वस्वा
 हेतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतमान्मेमित्रावरुणौगृहानजृगुपतंयुवं ॥ अविनष्टानविहतान्पूषैनानभ्यराक्षीदास्माकंपुन
 रायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रोष्यभूयोदशरात्राच्चतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयान्मनोज्योतिर्जुषतामाज्यंमेविच्छिन्नयज्ञंसमिमंद
 धातु ॥ याइष्टाउषसोयाअनिष्टास्ताःसंतनोमिहविषाघृतेनस्वाहेत्यग्निहोत्राहोमेचंप्रतिहोममेकैपरिसमुद्योदग्विहा
 रादुपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंसृजेतगृहानीक्षेताप्यनाहिताग्निर्गृहामाविभीतोपवःस्वस्त्येवोस्मासुचप्रजायध्वमाच
 वोगोपतीरिषदितिप्रपद्येतगृहानहंसुमनसःप्रपद्येवीरघ्नोवीरवतःसुवीरान् ॥ इरांवहंतोघृतमुक्षमाणास्तेष्वहंसुमनाःसंवि
 शानीतिशिवंशग्मंशंयोःशंयोरितित्रिरनुवीक्षमाणोविदितमप्यलीकंनतदहर्ज्ञापथेयुर्विज्ञायतेभयंवोभयंमेस्त्वित्येवोप
 तिष्ठेतप्रवसन्प्रत्येत्याहरहर्वेति ॥ ५ ॥ अमावास्यायामपराह्णेपिंडपितृयज्ञोदक्षिणाग्नेरेकोल्मुकंप्राग्दक्षिणाप्रणयेद्येरू
 पाणिप्रतिमुंचमानाअसुराःसंतःस्वधयाचरन्ति ॥ परापुरोनिपुरोयेभरन्त्यग्निष्ठालोकात्प्रणुदात्वस्मादितिसर्वकर्माणितां
 दिशमुपसमाधायोभौपरिस्तीर्यदक्षिणाग्नेःप्रागुदक्प्रत्यगुदग्वैकैकशःपात्राणिसादयेच्चरुस्थालिशूर्पस्फ्योलूखलमुसलं

श्रौतसू.

॥ १० ॥

सुवध्रुवकृष्णाजिनसकृदाच्छिन्नेधमेक्षणकमंडलून्दक्षिणतोऽग्निष्ठमारुह्यचरुस्थालीं व्रीहीणां पूर्णानिमृजेत्परिसन्नाग्निद
 ध्यात्कृष्णाजिनउलूखलंकृत्वेतरान्पत्न्यवहन्यादविवेचमवहतां सकृत्प्रक्षाल्य दक्षिणाग्नौ श्रपयेदवागतिप्रणीतात्स्फ्येन
 लेखामुल्लिखेदपहता असुरारक्षांसिवेदिषदइतितामभ्युक्ष्यसकृदाच्छिन्नैरवस्तीर्यासादयेदभिघार्यस्थालीपाकमाज्यंसर्पि
 रनुत्पृतं नवनीतं वोत्पृतं ध्रुवायामाज्यंकृत्वा दक्षिणत आंजनाभ्यंजनं कशिपूपवर्हणानि प्राचीनावीतीधममुपसमाधाय मेक्ष
 णेनादायावदानसंपदा जुहुयात्सोमायपितृमतेस्वधानमोघ्नयेकव्यवाहनायस्वधानमइति स्वाहाकारेण वाग्निं पूर्वयज्ञोप
 वीतीमेक्षणमनुग्रह्य प्राचीनावीतीलेखां त्रिरुदकेनोपनयेच्छुं धंतां पितरः शुं धंतां पितामहाः शुं धंतां प्रपितामहा इति तस्यां
 पिंडान्निपृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायैतत्ते सौये च त्वामत्रान्वितितस्मै तस्मै येषां प्रेताः स्युरिति
 गाणगारिः प्रत्यक्षमितरानर्चयेत्तदर्थत्वात्प्रेतेभ्य एव निपृणीयादिति तौ ल्वलिः क्रियागुणत्वादपि जीवांत आत्रिभ्यः सर्वे
 भ्य एव निपृणीयादिति गौतमः क्रियाह्यर्थकारितोपायविशेषो जीवमृतानां नपरेभ्योऽनधिकारान्नप्रत्यक्षं न जीवेभ्यो निपृ
 णीयान्न जीवांतर्हितेभ्यो जुहुयाज्जीवेभ्यः सर्वहुतं सर्वजीविनो नामान्यविद्वांस्ततपितामहप्रपितामहेति ॥ ६ ॥ निपृताननुमं
 त्रयेतांऽत्र पितरो मादयध्वं यथा भागमावृषायध्वमिति सव्यावृद्धुदङ्गावृत्य यथा शक्त्यप्राणन्नासित्वाभिपर्यावृत्यामीमदंत
 पितरो यथा भागमावृषायीषतेति चरोः प्राणभक्षं भक्षयेन्नित्यं निनयनं मसावभ्यंश्वासावंक्ष्वेति पिंडेष्वभ्यंजनां जनेवा सोद

पूर्वष.
अ. २

॥ १० ॥

द्यादशामूर्णास्तुकांवापंचाशद्वर्षतायाऊर्ध्वस्वल्लोमैतद्वःपितरोवासौमानोतोन्यत्पितरोयुङ्गध्वमित्यथैनानुपतिष्ठेतन
 मोवःपितरइषेनमोवःपितरऊर्जेनमोवःपितरःशुष्मायनमोवःपितरोघोरायनमोवःपितरोजीवायनमोवःपितरोरसाय ।
 स्वधावःपितरोनमोवःपितरोनमएतायुष्माकंपितरइमाअस्माकंजीवावोजीवंतइहसंतःस्याम । मनोन्वाहुवामहइतिच
 तिसृभिरथैनान्प्रवाहयेत्परेतनपितरःसोम्यासौगंभीरेभिःपथिभिःपूर्विणेभिः ॥ दत्त्वायास्मभ्यंद्रविणेहभद्रंरयिचनः
 सर्ववीरंनियच्छतेत्यग्निप्रत्येयादग्नेतमद्याश्वनस्तोमैरितिगार्हपत्यंयदंतरिक्षंपृथिवीमुतद्यान्मातरंपितरंवाजिहिंसिम ।
 अग्निर्मातस्मादेनसौगार्हपत्यःप्रमुंचतुंकरोतुमामनेनसं ॥ वीरंमेदत्तपितरइतिपिंडानांमध्यमंपत्नींप्राशयेदाधत्तपितरो
 गर्भकुमारंपुष्करस्रजं ॥ यथायमरपाअसदित्यप्स्वतरावतिप्रणीतेवायस्यवागंतुरेनकाम्याभावःसप्राश्नीयान्महारोगे
 णवाभितप्तःप्राश्नीयादन्यतरांगतिंगच्छत्येवमनाहिताग्निर्नित्येश्रपयित्वातिप्रणीयजुहुयाद्विवत्पात्राणामुत्सर्गस्तृणंद्वि
 तीयमुद्रिके ॥७॥ दर्शपूर्णमासावारप्स्यमानोऽन्वारंभणीयामग्नाविष्णूसरस्वतींसरस्वानग्निर्भगी ॥ अग्नाविष्णूसजो
 षसेमावर्धतुवांगिरः ॥ द्युमैर्वाजेभिरागतं । अग्नाविष्णूमहिधामप्रियंवावीथोघृतस्यगुह्याजुषाणा ॥ दमेदमेसुष्टुतिर्वा
 मियानांप्रतिवांजिह्वाघृतमुच्चरण्यत् ॥ पावकानःसरस्वतींपावीरवीकन्याचित्रायुःपीपिवांसंसरस्वतोदिव्यंसुपर्णवाय
 संबृंहंतमासवंसवितुर्यथासनोराधांत्याभरेत्याधानाद्यद्यामायवीयदिवार्थाव्यथेरन्पुनराधेयइष्टिस्तस्यांप्रयाजानुयाजा

श्रौतसू.

॥ ११ ॥

न्विभक्तिभिर्यजेत्समिधःसमिधोऽग्नेर्गन्नाज्यस्यव्यंतु । तनूनपादग्निमग्नाज्यस्यवेत्विळोअग्निनाग्नाज्यस्यव्यंतु ।
 बर्हिर्ग्निरग्नाज्यस्यवेत्विर्तिसमिधाग्निदुवस्यतेह्युषुब्रवाणितइत्याग्नेयावाज्यभागौबुद्धिमदिदुमंतावित्याचक्षतेतथानु
 वृत्तिरिज्याचनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिनोऽग्नायूंषिपवसइत्युत्तरंनित्यस्तूत्तरेहविःशब्दआग्नेयंहविरधाह्यग्नेक्रतोर्भद्रस्याभि
 ष्टेअद्यगीर्भिर्गृणंतएभिर्नोअकैरग्नेतमद्याश्वंनस्तोमैरितिसंयाज्यैदेवंवर्हिर्ग्नैर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोऽग्नौव
 सुवनेवसुधेयस्यवेत्विति ॥ ८ ॥ आग्रयणंत्रीहिश्यामाकयवानांसस्यंनाश्रीयादग्निहोत्रमहुत्वायदावर्षस्यतृप्तस्यादथा
 ग्रयणेनयजेतापिहिदेवाआहुस्तृप्तो नूनंवर्षस्याग्रयणेनहियजतइत्यग्निहोत्रीवैनानादयित्वातस्याःपयसाजुहुयादपिवा
 क्रियायवेष्विष्टिस्तुराज्ञःसर्वेषांचैकैश्यामाकेष्ट्यांसौम्यश्चरुः सोमयास्तेमयोभुवोयातेधामानिदिवियापृथिव्यामित्यवां
 तरेळायानित्यंजपमुक्त्वासव्येपाणौकृत्वैतरेणाभिमृशैत्प्रजापतयेत्वाग्रहंगृह्णामिमह्यंश्रियैमह्यंयशसेमह्यमन्नाद्याय ॥
 भद्रानःश्रेयःसमनैष्टदेवास्त्वयावसेनसमशीमहित्वा ॥ सनोमयोभूःपितवाविशेहशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदइतिप्राश्या
 चम्यंनाभिमालभेतामोसिप्राणतदृतं ब्रवीम्यमासिसर्वानसिप्रविष्टः ॥ समेजरांरोगमपनुद्यशरीरादमामएधिमामृथा
 मइंद्रैत्येतेनभक्षिणोभक्षान्सर्वत्रनवभोजनेथत्रीहियवानांधाय्येविराजावग्नींद्राविंद्राग्नीवाविश्वेदेवाःसोमोयदितत्रश्या
 माकोद्यावापृथिवी आघायेअग्निमिधतेसुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोविश्वेदेवासआगतयेकेचज्जमामहिनोअहिमाया

पूर्वष.

अ. २

॥ ११ ॥

महीद्यौःपृथिवीचनःप्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९ ॥ अथकाम्याआयुष्कामेष्ट्यांजीवातुमंतावानोअग्नेसु
 चेतुनात्वंसोममहेभगमित्यग्निरायुष्मानिद्रंस्त्रातायुष्टेविश्वतोदधद्यमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्तेप्राणआयातुपरायक्ष्मंसु
 वामिते ॥ आयुर्दाअग्नेहविषोऽजुषाणोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि ॥ घृतंपीत्वामधुचारुगव्यंपितेवपुत्रमभिरक्षतादिमं ॥
 त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रमातेअस्यांसहसावन्परिष्टौपाहिनोअग्नेपायुभिरजस्रैरग्नेत्वंपारयानव्योअस्मानितिसंयाज्यै
 स्वस्त्ययन्यांरक्षितवंतावग्नेरक्षाणोअंहसस्त्वमःसोमविश्वतइत्यग्निःस्वस्तिमान्स्वस्तिनोदिवोअग्नेपृथिव्याआरेअस्म
 दमतिमोरेअंहइतिपूर्वयोक्तेसंयाज्यैपुत्रकामेष्ट्यामग्निःपुत्रीयस्मैत्वंसुकृतेजातवेदोयस्त्वाहदाकीरिणामन्यमानोऽग्निस्तु
 विश्रवस्तममितिद्वेसंयाज्यैआग्नेय्याउत्तरैर्नित्येमूर्धन्वतस्तुभ्यंताअंगिरस्तमाश्यामतंकाममग्नेतवोतीतिकामायवैमृध्या
 उत्तरैर्विनइंद्रमृधोजहि मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःसघुत्तिमिंद्रसच्युतिंप्रच्युतिंजघनच्युतिं ॥ प्रनाकाफान्आभर ॥
 प्रयप्स्यन्निवसक्थ्यौविनइंद्रमृधोजहि ॥ जनीखुदद्यथासफमभिनःसुष्टुतिनयेतींद्रायदात्रेपुनर्दात्रेवायानिनोधनानि
 क्रुद्धोजिनासिमन्युना ॥ इंद्रानुविद्धिनस्तान्यनेनहविषापुनः ॥ पुनर्नइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीःसुराधाः ॥
 अस्मद्भ्यकृणुतांयाचितोमनःश्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधातीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्यश्चतुर्भ्योअमृते
 भ्यः ॥ इदंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं ॥ विश्वाआशामधुनासंसृजाभ्यनमीवाआपओषधयःसंतुसर्वाः ॥ अ

श्रौतसू.

॥ १२ ॥

यंयजमानोमृधोव्यस्यत्वगृभीताःपशवःसंतुसर्वइतिलोकेष्टिःपृथिव्यंतरिक्षंद्यौरितिदेवताःपृथिवीमातरंमहीमंतरिक्षमु
 पब्रुवे ॥ बृहतीमूतयेदिवं ॥ विश्वंविभर्तिपृथिव्यंतरिक्षंविपप्रथे ॥ दुहेद्यौबृहतीपयः ॥ वर्ममेपृथिवीमह्यंतरिक्षंस्वस्त
 ये ॥ द्यौर्मेशर्ममहिश्रवइतितिस्रस्त्रयाणांप्रथमेप्रथमस्योत्तरेमध्यमस्योत्तमाप्रथमाचोत्तमस्य ॥ १० ॥ मित्रविंदांमहावै
 राज्यग्निःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्पतिःसवितापूषासरस्वतीत्वष्टेत्येकप्रदानाः ॥ अग्निःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्प
 तिःसवितायःसहस्री ॥ पूषानोगोभिरवसासरस्वतीत्वष्टारूपेणसमनक्तुयज्ञं ॥ प्रतिलोममादिश्ययजेद्येयजामहेत्वष्टा
 रंसरस्वतींपूषणंसवितारंबृहस्पतिमिंद्रमित्रंवरुणंसोममग्निं ॥ त्वष्टारूपाणिदधतीसरस्वतींभगंपूषासवितानोददातु ॥
 बृहस्पतिर्दददिंद्रःसहस्रमित्रोदातावरुणःसोमोअग्निरित्यष्टौवैराजतंत्रास्तासामाद्याःषळेकहविषःस्तुषाःश्वशुरीययाभि
 चरन्यजेतैंद्रःसूरोअतरद्रजांसिस्तुषासपत्नाःश्वशुरोहमस्मि ॥ अहंशत्रून्जयामिजर्हषाणोऽहंवाजंजयामिवाजसातौ ॥
 इंद्रःसूरःप्रथमोविश्वकर्मांमरुत्वांअस्तुगणवान्सजातैः ॥ ममस्तुषाःश्वशुरस्यप्रशिष्टौसपत्नावाचंमनसउपासतां ॥
 जुष्टोदमूनाअग्नेशर्धमहतेसौभगायेतिसंयाज्येविमतानांसंमत्यर्थेसंज्ञान्यग्निर्वसुमान्सोमोरुद्रवानिंद्रोमरुत्वांन्वरुणआ
 दित्यवानित्येकप्रदानाः ॥ अग्निःप्रथमोवसुभिर्नोअव्यात्सोमोरुद्रैरभिरक्षतुत्मना ॥ इंद्रोमरुद्भिर्ऋतुथाकृणोत्वादित्यै
 नोवरुणःशर्मयंसत् ॥ समग्निर्वसुभिर्नोअव्यात्संमोमरुद्रियाभिस्तनूभिः ॥ समिंद्रोरातहव्योमरुद्भिःसमादित्यैर्वरु

पूर्वप.
अ. २

॥ १२ ॥

णोविश्ववेदाइत्यैद्रामारुतीभेदकामामरुतोयस्यहिक्षयेप्रशर्धायमारुतायस्वभानवइत्यैद्रीमनूच्यमारुतायजैन्मामरुतीम
 नूच्यैद्यायजैदिंद्रंपूर्वनिगमेषुमरुतोवेंद्रंवाप्रदानादूर्ध्वमरुतःप्रकृत्यासंपत्तिकामाःसंज्ञानीचैद्रावार्हस्पत्यांप्रधृष्यमाणा
 आनइंद्राबृहस्पतीअस्मेइंद्राबृहस्पतीइतियद्यपींद्रायचोदयेयुः ॥ ११ ॥ पवित्रेष्ट्यामपाभिदंन्ययनंसमुद्रस्यनिवे
 शनं ॥ अन्यंतेअस्मत्तपंतुहेतयःपावकोअस्मभ्यैशिवोभवे ॥ नमस्तेहरसेशोचिषेनमस्तेअस्त्वर्चिषे ॥ अन्यंतेअस्मत्तपंतु
 हेतयःपावकोअस्मभ्यैशिवोभवेतिपावकवत्यौधायैपावकवंतावाज्यभागावग्नीरक्षांसिसेधतियोधारयापावकयेत्यृचौ
 याज्येयत्तेपवित्रमर्चिष्याकलशेषुधावतीतिपवित्रइत्येतेग्निःपवमानःसरस्वतीप्रियाअग्निःपावकःसवितासत्यप्रसवोग्निः
 शुचिर्वायुर्नियुत्वांनग्निर्ब्रतपतिर्दधिकावाग्निर्वैश्वानरोविष्णुःशिपिविष्टऽउतनःप्रियाप्रियास्विमाजुह्वानायुष्मदानमो
 भिर्वायुरग्रेगायज्ञप्रीर्वायोशुक्रोअयामितेदधिकाव्णोअकारिषमादधिकाःशवसापंचकृष्टीर्जुष्टोदमूनाऽअग्नेशर्धमहते
 सौभगायेतिसंयाज्यैसैषासंवत्सरमतिप्रवसतःशुद्धिकामोवातदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ वैश्वानरींवातपतींपवित्रेष्टित
 थैवच ॥ ऋतावृतौप्रयुंजानःपुनातिदशपौरुषमिति ॥ १२ ॥ वर्षकामेष्टिःकारीरीतस्यांप्रतित्यंचारुमध्वरमीळेअग्निं
 स्ववसनमोभिरितिधाय्येयाःकाश्चवर्षकामेष्ट्योप्सुमंतावप्स्वग्नेसधिष्टवाप्सुमेसोमोऽअब्रवीदित्यग्निर्धामच्छन्मरुतःसूर्य
 स्तिन्नश्चपिंज्यउत्तराहिरण्यकेशोरजसोविसारइतिद्वैत्वंत्याचिदच्युताधामंतेविश्वंभुवनमधिश्रितमितिवावाश्रेवविद्यु

श्रौतसू.

॥ १३ ॥

न्मिमातिपर्वतश्चिन्महिवृद्धोविभायसृजंतिरश्मिमोजसावहिष्ठेभिर्विहरन्यासितंतुमुदीरयथामरुतःसमुद्रतःप्रवोमरुत
 स्तविषाउदन्यवआयंनरःसुदानवोददाशुषेविद्युन्महसोनरोअश्मदिद्यवःकृष्णनियानंहरयःसुपर्णांनियुत्वंतोग्रामजितो
 यथानरोऽग्नेबाधस्वविमृधोविदुर्गहायंत्वादेवापिःशुशुचानोअग्नइतिसंयाज्यैऋचोनूच्ययजुभिरेकेयजंतिंसंस्थितायांस
 र्वादिशउपतिष्ठेताच्छावदतवसंगीभिंराभिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंसूक्तेनसूक्तेनवा ॥ १३ ॥ अतऊर्ध्वमिष्टयनानिंसांव
 त्सरिकाणितेषांफाल्गुन्यांपौर्णमास्यांचैत्र्यांवाप्रयोगस्तुरायणमग्निरिंद्रोविश्वेदेवाइतिपृथगिष्टयोऽनुसवनंमहरहरेका
 वात्रिहविर्दाक्षायणयज्ञेद्वेपौर्णमास्यौद्वेअमावास्येयजेतनित्येपूर्वेयथासंनयतोमावास्यायामुत्तरयोरेंद्रपौर्णमास्यांद्विती
 यंमैत्रावरुणममावास्यायामानोमित्रावरुणायद्वंहिष्ठंनातिविधेसुदानूइतिप्राजापत्यइळादधःप्रजापतेनत्वदेतान्यन्य
 स्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चपरावतोनिवतउद्धतश्च ॥ प्रजापतेविश्वसृज्जीवधन्यइदंनोदेवप्रतिहर्यहव्यमितिद्यावापृथि
 व्योरयनंपौर्णमासेनामावास्यादामावास्येनापौर्णमासादसमाम्नातास्वर्थात्तत्रविकारोध्वर्युर्वायथास्मरेद्वैराजंत्वग्निमं
 थनेधायेत्वेवैकेदेवतलक्षणायाज्यानुवाक्यागायत्र्यावतीहूतवत्युपोत्तवतीपुरस्ताल्लक्षणानुवाक्यात्रिष्टुब्वतीवीतवती
 जुष्टवत्युपरिष्टाल्लक्षणायाज्यापिवान्यस्यछंदसोनतुयाज्याहसीयसीनोष्णिङ्नबृहतीक्षामनष्टहतदग्धवतीस्तुवर्जयेद्वा
 केतुदैवतैतथैवलक्षणमपिवाव्यक्तेनधिगच्छन्सर्वशोनधिगमआग्नेयीभ्यांव्याहृतिभिर्वीदेवतामादिश्यप्रणुयाद्यजेच्चन

पूर्वष.
अ. २

॥ १३ ॥

माभ्यांवेममाशृणुधीहव्यंत्वागीभिर्हवामहे ॥ एदं बहिर्निर्णीदनः ॥ स्तीर्णवर्हिरानुषगासदेतदुपेळानाह्नौअद्यगच्छ ॥
 अहेळतामनसेदंजुषस्ववीहिहव्यंप्रयतमाहुतंमइतिनम्रेअग्नेय्यावनिरुक्ते ॥ १४ ॥ चातुर्मास्यानिप्रयोक्ष्यमाणःपूर्वेद्यु
 वैश्वानरपार्जन्यांवैश्वानरोअजीजनदग्निर्नोनव्यसीमतिं ॥ क्षमयावृधानओजसा ॥ पृष्टोदिविपृष्टोअग्निःपृथिव्यापर्ज
 न्यायप्रगायतप्रवातावांतिपतयंतिविद्युतइत्यग्न्याधेयप्रभृत्यातउपांशुहविषःसौमिक्यःप्रायश्चित्तिक्योन्वायात्यैककपा
 लाःसर्वत्रवारुणवर्जसावित्रश्चातुर्मास्येषुप्रधानहवींषिचैकेपित्र्योपसदःसतंत्राःपौनराधेयिकीचप्रागुत्तमादनुयाजादपि
 वासुमंद्रतंत्राआगूःप्रणववषट्काराउच्चैःसर्वत्रतथाग्रयणेग्रियमाहार्यस्तुप्राणसंततःप्रणवःपुरोनुवाक्यायास्तथागूर्वष
 ट्कारौयाज्यायास्तंत्रस्वराण्युपांशोरुच्चानिमंद्राण्युपांशुतंत्राणां ॥ १५ ॥ प्रातर्वैश्वदेव्यांप्रेषितोऽग्निमंथनीयाअन्वाह
 पश्चात्सामिधेनीस्थानस्यपदमात्रेवस्थायाभिहिंकृत्याभित्वादेवसवितर्महीद्यौःपृथिवीचनस्त्वामग्नेपुष्करादधीतितिसृ
 णामर्धर्चशिष्टारमेदासंप्रैषादन्यत्राप्यंतर्कचोवसानेजायमानेत्वेतस्मिन्नेवावसानेग्नेहंसिन्यत्रिणमितिसूक्तमावपेतपुनः
 पुनराजन्मनोजातंश्रुत्वांनंतरेणप्रणवेनशिष्टमुपसंतनुयाच्छिष्टेनोत्तरामुतब्रुवंतुजंतवआयंहस्तेनखादिनमित्यर्धर्चआर
 मेत्प्रदेवंदेववीतयइतिद्वेअग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनातंमर्जयंतसुक्रतुंयज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइतिपरिदध्यात्सर्व
 त्रोत्तमांपरिधानीयेतिविद्याद्ध्यायेविराजौनवप्रयाजाःप्रागुत्तमाच्चतुरावपेतदुरोअग्नआज्यस्यव्यंतूषासानक्ताग्नआ

श्रौतसू.

॥ १४ ॥

ज्यस्यवीतांदैव्याहोताराग्नआज्यस्यवीतांतिस्त्रोदेवीरग्नआज्यस्यव्यंतित्यग्निःसोमःसवितासरस्वतीपूषामरुतःस्वतव
 सोविश्वेदेवाद्यावापृथिवीआविश्वदेवंसत्पतिवाममद्यसवितर्वाममुश्वःपूषंतवव्रतेवयंशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदिहेहवः
 स्वतवसःप्रचित्रसर्कगृणतेतुरायेतिनवानुयाजाःषष्ठध्वप्रथमाद्देवीद्वारोवसुवनेवसुधेयस्यव्यंतु । देवीउपासानक्तावसु
 वनेवसुधेयस्यवीतां । देवीजोष्टीवसुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवीऊर्जाहुतीवसुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवादैव्याहोताराव
 सुवनेवसुधेयस्यवीतां । देवीस्तिष्ठस्तिष्ठोदेवीर्वसुवनेवसुधेयस्यव्यंतित्यनुयाजानांसूक्तवाकस्यशंयुवाकस्यवोपरिष्ठाद्वा
 जिभ्योवाजिनमनावाह्यादेशंशंनोभवंतुवाजिनोहवेषुवाजेवाजेवतवाजिनोनइत्यूर्ध्वजुरनवानंयाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्
 कारोवाजिनस्याग्नेवीहीतिवायत्रक्चैकसंप्रैषेद्वौवषट्कारौसमस्तावेवतत्रद्विरनुमंत्रयेतनचागूरुत्तरस्मिन्वाजिनभक्षमि
 ळामिवप्रतिगृह्योपहवमिच्छेताध्वर्युपह्वयस्वब्रह्मन्नुपह्वयस्वाऽग्नीदुपह्वयस्वेतियन्मेरेतःप्रसिच्यतेयद्वामेअपिगच्छति
 यद्वाजायतेपुनः । तेनमाशिवमाविशतेनमावाजिनंकुरु ॥ तस्यतेवाजिपीतस्योपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्राणभक्षंभ
 क्षयेदेवमध्वर्युर्ब्रह्माग्नीध्रोयजमानःप्रत्यक्षमितरेचदीक्षिताः । पौर्णमासेनेष्ट्वाचातुर्मास्यव्रतान्युपेयात्केशान्निवर्तयतीतश्म
 श्रूणिवापयीताधःशयीतमधुमांसलवणस्त्रयवलेखनानिर्वर्जयेदृतौभार्यामुपेयाद्वापनंसर्वेषुपर्वेष्वद्योत्तमयोर्वा ॥ १६ ॥
 पंचम्यांपौर्णमास्यांवरुणप्रधासैःपश्चाद्दार्शपौर्णमासिकायावेदेरुपविश्यप्रेषितोऽग्निप्रणयनीयाःप्रतिपद्यतेप्रदेवंदेव्याधिपे

पूर्वप.
अ. २

॥ १४ ॥

तितिस्रिंइळायास्त्वापदेवयमग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरित्यर्धर्चआरमेदासीनःप्रथमामन्वाहोपांशुसप्रणवातत्रस्थानात्स्थान
 नसंक्रमणेप्रणवेनावसायानुच्छस्योत्तरांप्रतिपद्यतेप्राणसंततंभवतीतिविज्ञायतउत्तरमग्निमनुब्रजन्नुत्तरांइमंमहेविदथ्या
 यशूषमयमिहप्रथमोधायािधातृभिरितितुराजन्यवैश्ययोराद्यैपश्चादुत्तरस्यावेदेरवस्थायोत्तरवेदेस्तुसोमेषुनिहितेग्नौसी
 दहोतःस्वउलोकेचिकित्वाग्निहोताहोतृषदनेविदानइतिद्वेपरिधायतस्मिन्नेवासनउपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंविसृजे
 तान्यत्रापियत्रानुब्रुवन्ननुब्रजेत्तिष्ठत्संप्रैषेषुतथैववाग्विसर्गोऽग्निमंथनादिसमानावैश्वदेव्याहविषांतुस्थानेषष्ठप्रभृतीना
 मिंद्राग्नीमरुतोवरुणःकः ॥ इंद्राग्नीअवसागतंश्रथद्वृत्रमुतसनोतिवाजंमरुतोयस्यहिक्षयेराइवेदचरमाअहेवेमंमैवरुणश्रु
 धितत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानःकयानश्चित्रआभुवद्धिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रइतिप्रतिप्रस्थातावाजिनेतृतीयःसंस्थिता
 यामवभृथंत्रजंतिंतत्रावभृथेष्टिःकृताकृतातामुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामोद्वयोर्मासयोरैंद्राग्नःपशुः ॥ १७ ॥ तथाततःसाकमे
 धाःपूर्वेद्युस्तिस्त्रिष्टयोनुसवनंप्रथमायामग्निरनीकवाननीकवंतमूतयेग्निगीर्भिहवामहे । सनःपर्षदतिद्विषः । सैनानीकेन
 सुविदत्रोअस्मेइत्युत्तरस्यांवृधन्वंतौमरुतःसांतपनाःसांतपनाइदंहविर्योनोमरुतोअभिदुर्हणायुरितिमरुद्भ्योगृहमेधेभ्य
 उत्तराज्यभागप्रभृतीळांतागृहमेधासआगतप्रबुध्यावईरतेमहांसीतिपुष्टिमंतौविराजौसंयाज्येअनिगदेअन्यत्राप्यना
 वाहनंआवहनेपिपित्र्यायांपशौचवहुचैतस्यांरात्र्यामन्नंप्रसुवीरंस्तस्याविवासेपौर्णदर्वजुहुयुर्ऋषभेरवाणेस्तनयितौवाग्नी

श्रौतसू.

॥ १५ ॥

धंहैकेरावयंति ब्रह्मपुत्रं वदंतो यदि होतारं चोदयेयुस्तस्य याज्यानुवाक्ये । पूर्णादविपरापतसु पूर्णा पुनरापत ॥ वस्त्रे व वि
 क्रीणावहा इषमूर्जैश्च तक्रतो ॥ देहिमेददामिते निमैधे हि निते दधे ॥ अपामि क्यमिव संभरको वा ददते दददिति मरुद्भ्यः क्री
 ळिभ्य उत्तरोत्तब्रुवंतु जंतवो यंकृत्तुरगृभीत इति परोक्षवार्त्रघ्नौ क्रीळवः शर्धो मारुतमत्यासो नये मरुतः स्वं चो जुष्टो दमूना अग्ने
 शर्धमहते सौ भगायेति संयाज्ये वा जिनावभृथवर्जमाहेंद्र्युक्तावरुणप्रधासैर्हविषां तु सप्तमादीनां स्थानं इंद्रो वृत्रहेंद्रो महेंद्रो
 वा विश्वकर्मा तू न इंद्रवृत्रहं ननु ते दायिमह इंद्रियाय विश्वकर्म न्हविषा वा वृधानो याते धामानि परमाणियाव मेति ॥ १८ ॥ द
 क्षिणाग्नेरग्निमतिप्रणीय पित्र्यासा शय्वं तालुप्तजपा होतारमवृथा वषट्कारानुमंत्रणाभिहिंकारवर्जैस्तस्यां प्रांचिकर्माणि द
 क्षिणे तराणि तथान्वयमुशंतस्त्वानिधीमहीत्येतां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यस्तासामुत्तमेन प्रणवेनावह देवान्पितृन्यजमा
 नायेति प्रतिपत्तिरग्निं होत्रायावहं स्वं महिमानमावहं त्येतस्य स्थाने न्निंकव्यवाहनमावाहयेदुत्तमे चैनं प्रयाजे प्रागाज्यपेभ्यो
 निगमयेत्सूक्तवाके चाग्निर्होत्रेणेतस्य स्थाने नेह प्रादेशो न बर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजौ नेळायां भक्षभक्षणं नमार्जनं न सूक्तवा
 केनामादेश ईक्षितः सीद होतरिति वोक्त उपविशे जीवा तु मंतौ सव्योत्तर्युपस्थाः प्राचीनावीतिनो हविर्भिश्चरंति दक्षिण आग्नी
 ध्र उत्तरो ध्वर्युर्द्वे द्वे अनुवाक्ये अध्यर्धमनवानं मोंस्वधेत्याश्रावणं मस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावणं मनुस्वधा स्वधेति संप्रैषो ये स्वधे
 त्यागूर्ये स्वधामह इति वा स्वधानम इति वषट्कारो नित्याः प्लुतयः पितरः सोमवंतः सोमो वापितृमां निपतरो बर्हिषदः पितरो

पूर्वप.
अ. २

॥ १५ ॥

शिष्वात्तायमउदीरतामवरउत्परासस्त्वयाहिनःपितरःसोमपूर्वउपहूताःपितरःसोम्यासस्त्वंसोमप्रचिकितोमनीषासो
 मोधेनुंसोमोअर्वतमाशुंत्वंसोमपितृभिःसंविदानोवर्हिषदःपितरऊत्यर्वागाहंपितृन्त्सुविदत्राँअवित्सीदंपितृभ्योनमोअ
 स्त्वद्याग्निष्वात्ताःपितरएहगच्छतयेचेहपितरोयेचनेहयेअग्निदग्धायेअनग्निदग्धाइमंयमप्रस्तरमाहिसीदेतिद्वैपरेयिवां
 संप्रवतोमहीरनुवैवस्वतायचेन्मध्यमायाज्यायेतातृषुर्देवत्राजेहमानास्त्वदग्नेकाव्यात्वन्मनीषाःसप्रत्नथासहसाजाय
 मानइत्यग्निःस्विष्टकृत्कव्यवाहनःप्रकृत्यातऊर्ध्ववषट्कारक्रियायांचोर्ध्वमाज्यभागाभ्यामन्यन्मंत्रलोपादेकैकाचानु
 वाक्यायोअग्निःकव्यवाहनस्त्वमग्नईळितोजातवेदइतिसंयाज्यैभक्षेप्राणभक्षान्भक्षयित्वावर्हिष्यनुप्रहरेयुःसंस्थिता
 यांप्राग्वानुयाजाभ्यांदक्षिणावृतोदक्षिणाग्निमुपतिष्ठंतैनावृत्यानतिप्रणीतचर्यायामयाविष्ठाजनयत्कर्वरारिंसहिघृणिरु
 रुर्वरायगातुः। सप्रत्युदैद्धरुणंमध्वोअग्रंस्वांयत्तनूतन्वामैरयतेत्यावृत्यत्वेवेतरावाहवनीयंसुसंहशंत्वेतिपंक्तयागार्हपत्यं
 मग्निंतमन्यइत्यथैनमभिसमायंतिमाप्रगामाग्नेत्वंनइतिजपंतःपूर्वेणगार्हपत्यंसूक्तेसमाप्यसव्यावृतस्त्रयंवकान्ब्रजंतिंतत्रा
 ध्वर्यवःकर्माधीयतेप्रत्येत्यादित्ययाचरंतिपुष्टिमंतौधाय्येविराजौ ॥ १९ ॥ पंचम्यांपौर्णमास्यांशुनासीरीययावर्गाग्य
 थोपपत्तिवावाजिनवर्जसमानावैश्वदेव्याहविषांतुस्थानेषष्ठप्रभृतीनांवायुर्नियुत्वान्वायुर्वाशुनासीराविंद्रोवाशुनासीर
 इंद्रोवाशुनःसूर्यउत्तमआवायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वांसमच्छसत्वंनोदेवमनसेशानायप्रहुतियस्तआनद्र

श्रौतसू.

॥ १६ ॥

शुनासीराविमांवाचैजुषेथांशुननः फालाविकृषंतुभूमिमिंद्रवयंशुनासीरमस्मिन्यज्ञेहवामहे ॥ सवाजेषुप्रनोविषत् ॥
 अश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतःशुनंहुवेममघवानमिंद्रमश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतस्तुरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रंदेवानामुदगाद
 नीकमितियाज्यानुवाक्याःसमाप्यसोमेनयजेताशक्तौपशुनाचातुर्मास्यानिवापुनश्चातुर्मास्यानिवापुनः ॥ २० ॥ ॥
 इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

हरिःॐ३म् ॥ पशाविष्टिरुभयतोन्यतरतोवाग्नेयीवाग्नावैष्णवीवोभेवान्यत्तरापुरस्तादुक्तमग्निप्रणयनं पश्चात्पाशुवं
 धिकायावेदेरुपविश्यप्रेषितोयूपायाज्यमानायांजतित्वामध्वरेदेवयंतइत्युत्तमेनवचनेनार्धर्चआरमैदुच्छयस्ववनस्पतै
 समिद्धस्यश्रयमाणःपुरस्तादूर्ध्वऊषुणऊतयइतिद्वैजातोजायतेसुदिनत्वेअहामित्यर्धर्चआरमैद्युवासुवासाःपरिवीतआ
 गादितिपरिदध्याद्यत्रैकतंत्रेवहवःसपशवोत्यंपरिधायसंस्तुयादनभिहिंकृत्यान्वोनरोदेवयंतोनिमिम्युरितिषड्भिःपंच
 भिर्वानभ्यासमेकउक्तमग्निमंधनंतथाधायैकृताकृतावाज्यभागावावाहनेपशुदेवताभ्योवनस्पतिमनंतरंसंमार्गैःसंमृ
 ज्यप्रवृताहुतीर्जुहुयाज्जुष्टोवाचेभूयासंजुष्टोवाचस्पतयेदेविवाक् ॥ यद्वाचोमधुमत्तमंतस्मिन्माधाःसरस्वत्यैवाचेस्वा
 हा ॥ पुनरादायपंचविग्राहंस्वाहावाचेस्वाहावाचस्पतयेस्वाहासरस्वत्यैस्वाहासरस्वतैमहोभ्यःसंमहोभ्यःस्वाहेतिसो
 मएवैकेप्रशास्तारंतीर्थेनप्रपाद्यदंडमस्मैप्रयच्छेदक्षिणोत्तराभ्यांपाणिभ्यामित्रावरुणयोस्त्वावाहुभ्यांप्रशास्त्रोःप्रशिषाप

पूर्वष.
अ. ३

॥ १६ ॥

यच्छामीति तथा युक्ताभ्यामेवेतरोमित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषाप्रतिगृह्णाभ्यवक्रोविथुरोभूयासमिति प्र
 तिगृह्योत्तरेण होतारमतिव्रजेदक्षिणेन दंडं हरेन्न चानेन संस्पृशेदात्मानं वान्यं वा प्रैषवचनादन्यान्यपियज्ञांगान्युपयुक्ता
 निनविहारेण व्यवेयादक्षिणो होतृषदनात्प्रहोवस्थाय वेद्यां दंडमवष्टभ्य ब्रूयात्प्रैषांश्चादेशमनुवाक्यां च सप्रैषे पूर्वाप्रैषात्पर्य
 ग्निस्तोकमनोतो न्नीयमानसूक्तानि च सोम आसीनोन्यत् ॥ १ ॥ एकादशप्रयाजां स्तेषां प्रैषाः प्रथमं प्रैषसूक्तमुक्तं द्वितीये ध्वर्यु
 प्रेषितो मैत्रावरुणः प्रेष्यति प्रैषैर्होतारं होताय जत्याग्नीभिः प्रैषसलिंगाभिः समिद्धो अग्निरिति शुनकानां जुषस्वनः समिधमि
 तिवसिष्ठानां समिद्धो अद्येति सर्वेषां यथ ऋषिवा प्राजापत्येतु जामदग्नयः सर्वेषां दशसूक्तेषु प्रेषितो मैत्रावरुणोऽग्निर्होतान इ
 तितृचं पर्यग्नयेन्वाहाग्निगवे प्रेष्योपप्रेष्य होतरिति वोक्तो जैदग्निरसनद्वाजमिति प्रैषमुक्त्वा तर्वेदिदं दंडं निदध्यादग्निगुं होतो
 हं नंगा निदैवतं पशुमिति यथार्थं पुं वन्मिथुने मेधपतीं मेधायां विकल्पो यथार्थं मूर्ध्वमग्निगोरन्यन्मिथुनेभ्यः सर्वेषु यजुर्निग
 देषु प्रकृतौ समर्थनिगमेषु प्राकृतास्त्वेव मंत्राणां शब्दाः प्रतिनिधिष्वपि नाभिरुपमा मेदो हविरित्यनूह्यानि ॥ २ ॥ दैव्याः
 शमितार आरभध्वं मुतमनुष्या उपनयत मेध्यादुराशासानामेधपतिभ्यां मेधम् ॥ प्रास्मा अग्निं भरतस्तृणीत बर्हिर्नवेन
 मातामन्यतामनुपितानुभ्रातां सगर्भ्यो नुसखासयूथ्यः ॥ उदीचीनां अस्य पदो निधत्तात्सूर्यं च क्षुर्गमयतां द्वातं प्राणमन्व
 वसृजतां दंतरिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरं ॥ एकधास्यत्वचमाच्छ्रयतात्पुरानाभ्या अपिशसो वपामुत्खिदतां दंतरेवो

श्रौतसू.

॥ १७ ॥

ष्माणंवारयध्वात् ॥ इयेनमस्यवक्षःकृणतात्प्रशसावाहूशलादोषणीकश्यपेवांसाच्छिद्रेश्रोणीकवषोरुस्त्रेकपर्णाष्टीवंता
षड्विंशतिरस्यवक्रयस्ताअनुष्ठयोच्यावयताद्वात्रंगान्नमस्यानूनंकृणुतात् ॥ ऊवध्यगोहंपार्थिवंखनतात् ॥ अस्त्रारक्षः
संसृजतात् ॥ वनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरूकंमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयैरवितारवच्छमितारः ॥ अध्रिगोशमीध्वंसुशमिशमी
ध्वंशमीध्वमध्रिगा३उअपापास्त्रारक्षःसंसृजताच्छमितारोपापेत्युपांश्वेकधाषड्विंशतिरितिद्विद्विबहूनांपुरांतरितित्चैके
ध्रिग्वादितित्रिरुक्त्वांशमितारोयदत्रसुकृतंकृणवथास्मासुतद्यहुष्कृतमन्यत्रतदितिजपित्वादक्षिणावृदावर्ततेमैत्रावरु
णश्चसव्यावृतौब्रह्मयजमानौसंज्ञप्तेपशावावर्तेरन् ॥ ३ ॥ वपायांश्रप्यमाणायांप्रेषितस्तोकेभ्योन्वाहजुषस्वसप्रथस्तम
मिमंनोयज्ञमित्युक्तमादापनंस्वाहाकृतिभ्योहोतायक्षदग्निंस्वाहाज्यस्यस्वाहामेदसइतिप्रैषउत्तमाप्रीयाज्यावपापुरोळा
शोहविरितिपशोःप्रदानानितानिपृथङ्गनादेवतेषुमनोतांचनमनोतावर्तेतेत्येकेतेषांसलिंगाःप्रैषास्तेष्वग्नीषोमयोःस्थाने
यायापशुदेवताछागस्थानंउस्रोगौर्मेषोविकोहयोश्वोन्वादेशैर्व्यक्तचोदनमेवंवनस्पतिःस्विष्टकृत्सूक्तवाकप्रैषेषुप्राजाप
त्येत्वग्निचित्यासंयुक्तेवायव्यंपशुपुरोळाशमेकेवायव्येप्राजापत्यंतेनपशुदेवतावर्धतइत्याचार्याःपुरोळाशतत्प्रधानत्वा
त्पुरोळाशनिगमेषुपुरोळाशवद्धवीष्याज्यवर्जयेषांतेनसमवत्तहोमोमेधोरभीयानितिपश्वभिधानेआदद्धसकरंजुषताम
घदग्रभीदवीवृधतेतिदेवतानां ॥४॥ हुतायांवपायांसब्रह्मकाश्चात्वालेमार्जयंतैनिधायदंडंमैत्रावरुणंइदमापःप्रवहतंसु

पूर्वष.
अ. ३

॥ १७ ॥

मित्र्यानआपओषधयःसंतुदुर्मित्र्यास्तस्मैसंतुयोस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइत्येतावन्मार्जनंपशौतीर्थेननिष्क्रम्याऽसीता
 मापुरोळाशश्रपणात्तेनचरित्वास्विष्टकृदाचरेयुर्यदित्वन्वायात्यानिंतैरग्रेचरेयुर्नतुतेषांनिगमेष्वनुवृत्तिर्नान्येषामूर्ध्वमा
 वाहनादुत्पन्नानामिळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोर्होतायक्षदग्निपुरोळाशस्यस्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीतिपुरोळाशस्विष्टकृत
 ऊर्ध्वमिळायाः ॥५॥ मनोतायैसंप्रेषितस्त्वंह्यग्नेप्रथमइत्यन्वाहहविषाचरंतित्रप्रैषेकरतएवाग्नीषोमावेवमित्येतरेयिणो
 न्यत्रद्विदेवतान्मैत्रावरुणदेवतेचतथाहृष्टत्वात्प्रकृत्यागाणगारिरुत्पन्नानांस्मृतआम्नायैनर्थभेदेनिरर्थोविकारोयाज्या
 याअंतरार्धचौवसाहोमआरमैद्वनस्पतिनाचरंतिप्रैषमभितोयाज्यानुवाक्येयत्राग्नेराज्यस्यहविषइत्यत्राज्यभागावयाळ
 ग्निरग्नेराज्यस्यहविषइतिस्विष्टकृतीळामुपहूयानुयाजैश्चरंतितेषांप्रैषास्तृतीयंप्रैषसूक्तमेकादशेहप्रागुत्तमाद्वावापेतदे
 वोवनस्पतिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवंवर्हिर्वारितीनांवसुवनेवसुधेयस्यवेत्वित्यनवानंप्रेष्यत्यनवानंयजत्युक्तमुत्तमे
 सूक्तवाकप्रैषैर्पूर्वस्मिन्निगमेगृह्णित्यत्राज्यभागौबध्नन्नमुष्माअमुंबध्नन्नमुष्माअमुमितिपशूंश्चदेवताश्चदेवताश्चैकपशु
 काःपशूंश्चैकदेवतानुत्तरआज्येनेत्याज्यभागावमुष्माअमुनेतिपूर्वेणोक्तंसमाप्यप्रैषमग्नौदंडमनुप्रहरंदनवभृथेवभृथे
 न्यत्रकृताकृतंवेदस्तरणंतीर्थेननिष्क्रम्याग्निपशुकेतनान्यव्यवयंतौहृदयशूलमुपोयमानमनुमंत्रयेरन्ध्रुगसियोस्मान्द्वेष्टि
 यंचवयंद्विष्मस्तमभिशोचेतिस्तस्योपरिष्ठादपउपस्पृशंतिद्वीपेराज्ञोवरुणस्यगृहोमितोहिरण्ययः ॥ सनोधृतव्रतोराजाधा

श्रौतसू.

॥ १८ ॥

श्रौधाम्नइहमुंचतु ॥ धाम्नोधाम्नोराजन्नितोवरुणनोमुंच ॥ यदापोअइयाइतिवरुणेतिशपांमहेततोवरुणनोमुंच ॥ मयि
 वापोमोषधीहंसीरतोविश्वव्यचाभूस्त्वेतोवरुणनोमुंच ॥ सुमित्र्यानआपओषधयःसंतिवितिचास्पृष्टानवेक्षमाणाअसंसृष्ट
 शंतःप्रत्यायंतःसमिधःकुर्वतेतिस्त्रस्त्रिस्त्रएकैकोऽग्नेःसमिदसितेजोसितेजोमेदेहीतिप्रथमामेधोस्येधिषीमहीतिद्वितीयांस
 मिदसिसमेधिषीमहीतितृतीयामेत्योपतिष्ठंतआपोअद्यान्वचारिषमितिततःसमिधोभ्यादधतियथागृहीतमग्नेःसमिद
 सितेजोसितेजोमेदाःस्वाहा॥सोमस्यसमिदसिदुरिष्टेर्मापाहिस्वाहा॥पितृणांसमिदासिमृत्योर्मापाहिस्वाहेतिततःसंस्थाज
 पइतिपशुतंत्र॥६॥ प्रदानानामुक्ताःप्रैषास्तेषांयाज्यानुवाक्याःसर्वेषामग्नेनुवाक्यास्ततोयाज्यादैवतेनपशुनानात्वमग्ने
 नयसुपथारायेअस्मानितिद्वैपाहिनोअग्नेपायुभिरजस्रैःप्रवःशुक्रायभानवेभरध्वंयथाविप्रस्यमनुषोहविभिःप्रकारवोमन
 नावच्यमानाएकाचेतत्सरस्वतीनदीनामुतस्यानःसरस्वतीजुषाणासरस्वत्यभिनोनेषिवस्यःप्रक्षोदसाधायसासस्रएषा
 पावीरवीकन्याचित्रायुर्यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूस्त्वंसोमप्रचिकितोमनीषेतिद्वैत्वंनःसोमविश्वतोवयोधायातेधामा
 निदिवियापृथिव्यामषाह्वंयुत्सुपृतनासुप्रियातेधामानिहविषायजंतियास्तेपूषन्नावोअंतःसमुद्रइतिद्वैपूषेमाआशाअनु
 वेदसर्वाःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यत्प्रपथेपथामजनिष्टपूषापथस्पथःपरिपतिंवचस्याबृहस्पतेयापरमापरावदितिद्वैबृह
 स्पतेअतियदयोअर्हात्तमृत्वियाउपवाचःसचंतेसंयंस्तुभोवनयोनयंत्येवापित्रेविश्वदेवायवृष्णेविश्वेअद्यमरुतोविश्वज

पूर्वप.
अ. ३

॥ १८ ॥

त्यानो देवाना मुपवेतु शंस' आनो विश्व आस्क्रागमंतु देवा विश्वे देवाः शृणुते मंहवं मे ये के च ज्मामहिनो अहिमाया अग्नेया हि दृ
 त्यं मारिष्य इंद्रं नरो नेमधिता हवंत इति तिस्र उरु नो लोकमनुनेषि विद्वान्प्रससाहिषे पुरुहूतशत्रून् स्वस्तये वाजिभिश्च प्रणे
 तः शुची वो हव्या मरुतः शुचीना नूष्ठिरं मरुतो वीरवंत मावो होता जोहवीति सत्तः प्रचित्रमर्कं गृणते तुराया रा इवेद चरमा अ
 हे वयावः शर्मशमानाय संत्या वृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैरा भरतं शिक्षतं वज्रबाहु उभावामिंदाग्नी आहुवध्यै शुचिं नुस्तोमं नव
 जातमद्यं गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः प्रचर्षणिभ्यः पृतना हवैष्वा देवो यातु सविता सुरत्तः सघानो देवः सविता सहावेति द्वे
 उदीरय कवितमं कवीनां भगंधियं वाजयंतः पुरंधिमिति द्वे अवसिंधुं वरुणो द्यौरिव स्था दयं सुतुभ्यं वरुण स्वधा व एवा वंदस्व
 वरुणं बृहंतं तत्त्वायामि ब्रह्मणा वंदमान इति द्वे अस्तभ्राह्म्यामसुरो विश्ववेदा इत्यैकादशिनाः ॥ ७ ॥ अग्नीषोमा विमं सुमेयु
 वमेतानि दिवि रोचनानीति तृचावावां मित्रावरुणा हव्य जुष्टिमाया तं मित्रावरुणा सुशस्त्या नो मित्रावरुणा हव्य जुष्टियुवं व
 स्त्राणि पीवसा वसार्थे प्रवाहवा सि सृतं जीवसे नो यद्वं हि ष्ठं नाति विधे सुदानू हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति षट्प्राजापत्याश्चित्रं
 देवाना मुदगादनीकमिति पंचशं नो भव चक्षसा शं नो अह्वा वायो भूष शुचि पाउपनः प्रयाभिर्या सिदाश्वांसमच्छानो नियुद्भिः
 शतिनीभिरध्वरं पीवो अन्नारयिवृधः सुमेधारा ये नुयं जज्ञतूरो दसी मे प्रवायुमच्छा बृहती मनीषा तव वायवृतस्पते त्वां हि सुप्स
 रस्तममिति द्वे कुविदं गनमसाये वृधास ईशानाय प्रहुतिं यस्त आनद प्रवो वायुं रथयुजं कृणुध्वं मुत त्वामदिते मद्यं नेहो न उरुव्र

श्रौतसू.

॥ १९ ॥

जेदितिर्ह्यजनिष्टसुत्रामाणंपृथिवीं द्यामनेहसंमहीमूषुमातरंसुव्रतानामदितिद्यौरदितिरंतरिक्षंनतेविष्णोजायमानोनजा
 तस्त्वंविष्णोसुमतिंविश्वजन्यांविचक्रमेपृथिवीमेषएतांत्रिदेवःपृथिवीमेषएतांपरोमात्रयातन्वावृधानैरावतीधेनुमतीहि
 भूतंविश्वकर्मन्हविषावावृधानइतिद्वैविश्वकर्माविमनाआद्विहायाःकिंस्विदासीदधिष्ठानंयोनःपिताजनितायोविधाता
 यातेधामानिपरमाणियावमायइमेद्यावापृथिवीजनित्रीतन्नस्तुरीपमधपोषयितुंदेवस्त्वष्टासविताविश्वरूपोदेवत्वष्टर्यद्ध
 चारुत्वमानदृपिशंगरूपःसुभरोवयोधाःप्रथमभाजंयशसंवयोधांसोमापूषणाजननारयीणामितिसूक्तमादित्यानामव
 सानूतनेनेमागिरआदित्येभ्योघृतस्त्रुस्तआदित्यासउरवोगभीराइमंस्तोमंसकृतवोमेअद्यतिस्रोभूमीर्धारयंतांरुतद्युन्नद
 क्षिणाविचिकितेनसव्यामहीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठैःकृतंदिवेतदवोचंपृथिव्याइतिद्वैप्रद्यावायज्ञैःपृथिवीनमोभिरितिद्वैप्र
 द्यावायज्ञैःपृथिवीकृतावृधामृळानोरुद्रोतनोमयस्कृधीतिद्वैआतेपितर्मरुतांसुम्नमेतुप्रबभ्रवेवृषभायश्वितीचइतितिस्र
 आपश्चातान्नासत्यापुरस्तादागोमतानासत्यारथेनेतिचतस्रोहिरण्यत्वङ्मधुवर्णोघृतस्त्रुरभिकृत्वेन्द्रभूरधज्मंस्त्वंमहांइंद्रतु
 भ्यंहक्षाःसत्राहणंदाधृषितुममिंद्रंसहदानुंपुरुहूतक्षियंतंस्तुतइंद्रोमघवायद्धवृत्रैवावस्वइंद्रःसत्यःसम्नाज्यद्राग्वदंत्यवि
 चेतनानिपतंगोवाचमनसाविभर्तिचत्वारिवाक्परिमितापदानियज्ञेनवाचःपदवीयमायन्नितिद्वैदेवींवाचमजनयंतदे
 वाजनीयंतोन्वग्रवइतितिस्रोदिव्यंसुपर्णवायसंबृहंतं सवावृधेनयोयोषणासुयस्यव्रतंपशवोयंतिसर्वेयस्यव्रतमुपतिष्ठंत

पूर्वप.
अ. ३

॥ १९ ॥

आपः ॥ यस्य ब्रूते पुष्टिपतिर्निर्विष्टस्तं सरस्वतमवसेहुवेमेति पशवः सौम्याश्च निर्मिताश्च निर्मितेन्द्राग्नः षाण्मास्यः सांवत्सरो
 वा प्राजापत्य उपांशुसावित्रसौर्यवैष्णववैश्वकर्मणाश्चैतेषां तत्रोपांशुयाजविकारान्वक्ष्यामः प्रैषादिरागुरस्थानादद्वस
 त्करदिति चैतानि यथास्थानमुपांशु ॥ ८ ॥ सौत्रामण्यामाश्विनसारस्वतैन्द्राः पशवो बार्हस्पत्यो वाचतुर्थे ऐन्द्रसावित्रवारुणा
 पशुपुरोळाशामार्जयित्वा युवंसुराममश्विनेति ग्रहाणां पुरोनुवाक्या होतायक्षदश्विना सरस्वतीमिंद्रं सुत्रामाणं सोमानां सु
 राम्णां जुषंतां व्यंतु पिबंतु मदंतु सोमान्त्सुराम्णो होतयजेति प्रैषः पुत्रमिव पितरावश्विनो भेतियाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः
 सुरासुतस्याग्नेवीहीति वा ॥ नाना हि वां देवहितं सदस्कृतं मांसं सृक्षाथां परमेव्योमनि ॥ सुरात्वमसिशुष्मिणीति सुरामवेक्ष्या
 धोवाहू सोम एष इति सोमं यदत्र रिसं रसिनः सुतस्य यदिन्द्रो अपि वच्छचीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भ
 क्षयामीति भक्षजपः प्राणभक्षोत्र ॥ ९ ॥ विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः शिष्टाभावे प्रतिनिधिरन्वाहिताग्नेः प्रयाणोपपत्तौ पृथग
 ग्रीन्त्रयेयुस्तुभ्यंता अंगिरस्तमेति वाज्याहुतिं हुत्वा समारोपयेदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरणीगार्हपत्ये प्रतितपेत्पाणी वा यातै अ
 ग्नेयज्ञियात नूस्तये ह्यारोहात्मात्मानमच्छावसूनि कृण्वन्नर्या पुरूणि ॥ यज्ञो भूत्वा यज्ञमासीदयोनिं जातवेदो भुव आजाय
 मान इत्येवमनन्वाहिताग्निरहुत्वा यदि पाण्योररणी संस्पृश्य मंथयेत्प्रत्यवरोह जातवेदः पुनस्त्वं देवेभ्यो हव्यं वहनः प्रजान
 न् ॥ प्रजां पुष्टिरयिमस्मा सुधैह्यथा भवयजमानाय शंयोरित्याहवनीयमवदीप्यमानमर्वाकृशम्यापरासादिदंत एकं परऊ

श्रौतसू.

॥ २० ॥

त एकमिति संवपेद्यदित्वतीयाद्यद्यमावास्यां पौर्णमासीं वातीयाद्यदि वा न्यस्याग्निषु यजेत यदि वास्यान्योऽग्निषु यजेत यदि
 वास्यान्योऽग्निरग्नीन्व्यवेयाद्यदि वास्याग्निहोत्र उपसंनेह विषिवानिरुक्ते च क्रीवद्धा पुरुषो वा विहार मंतरियाद्यदि वा ध्वे प्रमी
 येतेष्टिरग्निः पथिकृद्वेत्था हि वेधो अध्वन आदेवानामपि पंथा मगन्मेत्यनङ्गान्दक्षिणाव्यवाये त्वनग्निना प्रागिष्टेर्गामंतरेणा
 तिक्रमयेद्भस्मना शुनः पदं प्रतिवपेदिदं विष्णुर्विचक्रमइति गार्हपत्या हवनीययो रंतरं भस्मराज्योदकराज्या च संतनुयात्तंतुं
 तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्यनुगमयित्वा चाहवनीयं पुनः प्रणीयोपतिष्ठेत्तयदग्ने पूर्वप्रहितं पदं हिते सूर्यस्य रश्मी नन्वातता
 न । तत्र रयिष्ठामनु संभवैतां संनः सृज सुमत्या वाजवत्या । त्वमग्ने सप्रथा असीति चाध्वे प्रमीतस्याभिवान्यवत्सायाः पय
 साग्निहोत्रं तूष्णीं सर्वहुतं जुहुयुरासमवायाद्यद्याहिताग्निपरपक्षे म्रियेताहुतिभिरेनं पूर्वपक्षं हरेयुर्हविषां व्यापत्ता वोह्वासु दे
 वता स्वाज्येनेष्टिं समाप्य पुनरिज्या व्यापन्नानि हवींषिकेशनखकीटपतंगैरन्यैर्वा बीभत्सैर्भिन्नसिक्तानि चापोभ्यवहरेयुः प्र
 जापतेन त्वदेतान्यन्यइति च वल्मीकवपायां वासान्नाय्यै मध्यमेन पलाशपर्णेन जुहुयाद्विष्यं दमानं महीद्यौः पृथिवी च नइ
 त्यंतः परिधिदेशे निवपेयुरन्यतरादोषे व्यासिच्य प्रचरेयुः पुरोळाशं वा तत्स्थानं उभयदोषेन्द्राग्नं पंचशरावमोदनं तयोः पृथ
 क्प्रचयेद्द्रमेवेत्येकैवत्सानां धाने वायवे यवागूमग्निहोत्रमधिश्रितं स्रवदभिमंत्रयेत्तर्भस्रवंतमगदमकर्माग्निर्होता पृथिव्यं
 तरिक्षं । यतश्चुतदग्नावेव तन्नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं परस्तादिति ॥ १० ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्ताम

पूर्वप.
अ. ३

॥ २० ॥

भिमंत्रयेतयस्माद्भीषानिषीदसिततो नो अभयंकृधि । पशून्तःसर्वान्गोपायनमोरुद्राय मीहुष इत्यथैनामुत्थापयेदुदस्था
 देव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधात् । इंद्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चैत्यथास्या ऊधसि च मुखे चोदपात्रमुपोद्गृह्य दु
 ग्धवात्राह्वणं पाययेद्यस्या भोक्ष्यन्स्याद्यावज्जीवं संवत्सरं वा वाश्यमानायैव संप्रयच्छेत्सूयवसाङ्गवती हि भूया इति शोणि
 तंदुग्धं गार्हपत्ये संक्षाप्या न्येन जुहुयाद्भिन्नं सितं वा भिमंत्रयेत्समुद्रं वः प्रहिणोमि स्वां योनिमपि गच्छत । अरिंष्टा अस्माकं
 वीरामयि गावः संतु गोपताविति यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना स्पंदेत सायत्तत्र स्कंदयेत्तदभिमृश्य जपेद्यदद्य दुग्धं पृथि
 वीमसृष्टयदोषधीरत्यसृपद्यदापः । पयोगृहेषु पयो अद्यायां पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति तत्र यत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुया
 दन्येन वाभ्यानीयैतद्दोहनाद्या प्राचीनहरणात्प्रजापतेर्विश्वभृतितत्त्वं हुतमसीति तत्र स्कन्नाभिमर्शनं शेषेण जुहुयात्पुनरु
 न्नीया शेषं आज्यमशेष एतदा होमाद्वारुणीं जपित्वा वारुण्या जुहुयादनशनं मान्यस्माद्धोमकालात्पुनर्होमं च गाणगारिरग्नि
 होत्रं शरशरायत्समोषामुमिति द्वेष्टारमुदाहरेद्विष्यंदमानं महीद्यौः पृथिवी च न इत्याहवनीयस्य भस्मांते निनयेत्सान्नाय्यव
 द्भीभत्सेभिवृष्टे मित्रोजनान्यातयति ब्रुवाण इति समिदाधानं यत्र वेत्थवनस्पत इत्युत्तरस्या आहुत्या स्कंदने ॥११॥ प्रदोषां
 तो होमकालः संगवांतः प्रातस्तमतिनीय चतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयाद्यदिसायं दोषावस्तर्नमः स्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः
 स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भूर्भुवः स्वरिति जपित्वा वरंदत्त्वा जुहुयादिष्टिश्च वारुणी हुत्वा प्रातर्वरदानं मनुगमयित्वा चाहव

श्रोतसू.

॥ २१ ॥

नीयैपुनः प्रणयेदिहैवक्षेम्यएधिमाप्रहासीरमुंमांमुंमांमुष्यायणमितिततइष्टिर्मित्रःसूर्योभियोमहिनादिवं । प्रसमित्रम
 तौअस्तुप्रयस्वानितिसंस्थितायांपत्न्यासहवाग्यतोग्नीज्वलतोहरनश्चनुपासीतद्वयोर्दुग्धेनवासेग्निहोत्रंजुहुयादधिश्रि
 तेन्यस्मिन्द्वितीयमवनयेत्प्रातरिष्टिरग्निर्व्रतभृत्स्वमग्नेव्रतभृच्छुचिरग्नेदेवाँइहावह । उपयज्ञंहविश्चनः । व्रतानिविभ्रद्भ
 तपाअदब्धोयजानोदेवाँअजरःसुवीरः ॥ दधद्रत्नानिसुमृलीकोअग्नेगोपायनोजीवसेजातवेदइत्येपैवार्त्याश्रुपातैयद्याह
 वनीयमप्रणीतमभ्यस्तमियाद्वहुविद्वाह्मणोग्निप्रणयेद्भौर्हिरण्येग्रतोहियमाणेभ्युदितेचतुर्गृहीतमाज्यंरजतंचहिरण्यव
 दग्रतोहरेयुरथैतदाज्यंजुहुयात्पुरस्तात्प्रत्यङ्मुखउपविश्योषाःकेतुनाजुषतांस्वाहेतिकालात्ययेनशेषोनत्विहाग्निरनुग
 म्यआहवनीयेचेद्ध्यमाणेगार्हपत्योनुगच्छेत्स्वेभ्यएनमवक्षामेभ्योमंथेयुरनुगमयेत्वितरंक्षामाभावेभस्मनारणीसंसृ
 श्यमंथयेदितोजज्ञेप्रथममेभ्योयोनिभ्योअधिजातवेदाः । सगायत्र्यात्रिष्टुभाजगत्यानुष्टुभाचदेवेभ्योहव्यंहवनःप्रजा
 नन्नितिमथित्वाप्रणीयाहवनीयमुपतिष्ठेताग्नेसम्राळिषेरायेरमस्वसहसेद्युम्नायोजेपत्याय । सम्राळसिस्वराळसिं
 सारस्वतौत्वोत्सौप्रावतामन्नादंत्वान्नपत्यायादधइत्यतएवैकेप्रणयंत्यन्वाहृत्यदक्षिणंसहभस्मानंवागार्हपत्यायतनेनि
 धायाथप्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्ततइष्टिरग्निस्तपस्वान्जनद्वान्पावकवानायाहितपसाजनेष्वग्नेपावकोअर्चिषा । उपेमां
 सुष्टुतिमम । आनोयाहितपसाजनेष्वग्नेपावकदीद्यत् । हव्यादेवेषुनोदधदितिप्रणीतेनुगतेप्राग्घोमादिष्टिरग्निर्ज्योति

पूर्वष.
अ. ३

॥ २१ ॥

ष्मान्वरुणउदगेशुचयस्तवाग्नेबृहन्नुषसामूर्ध्वोअस्थादिति सर्वाश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाग्न्याधेयं पु
 नराधेयं वासमारुह्येषुचारणीनाशे ॥ १२ ॥ अथाग्नेय्यइष्टयोत्रतातिपत्तौत्रतपतयेसाग्नावग्निप्रणयनेग्नितेक्षामायागा
 रदाहेशुचयेसंसर्जनेग्निनान्येनमिथश्चेद्विचयेगार्हपत्याहवनीययोर्वीतयेग्राम्येणसंवर्गयवैद्युतेनाप्सुमतेवैश्वानराय
 विमतानामन्नभोजनैषैवकपालेनष्टेनुद्वासितैभ्याश्रावितेवासुरभयएवयस्मिन्जीवेमृतशब्दस्त्वमग्नेव्रतपाअसियद्वोव
 यंप्रमिनामव्रतान्यग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनाग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाअक्रंददग्निस्तनयन्निवद्यौर्वितेविष्विग्वातजू
 तासोअग्नेत्वामग्नेमानुषीरीळतेविशोन्नआयाहिवीतयेयोअग्निदेववीतयेकुवित्सुनोगविष्टयेमानोअस्मिन्महाधनेस्वग्नेस
 धिष्टवयदग्नेदिविजाअस्यग्निर्होतान्यसीदद्यजीयान्त्साध्वीमकर्देववीतिनोअद्येतिस्यभार्यागौर्वायमौजनयेदिष्टिर्मरु
 तःसान्नाय्येपुरस्ताच्चंद्रमसाभ्युदितैग्निर्दातेंद्रःप्रदाताविष्णुःशिपिविष्टोग्नेदादाशुषेरयिसयंताविप्रएषांदीर्घस्तेअस्त्वंकु
 शोभद्रातेहस्तासुकृतोतपाणीवषट्तेविष्णवासऽआकृणोर्मिप्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामैत्यपिवाप्रायश्चित्तेष्टीनांस्थानेतस्यै
 तस्यैदेवतायैपूर्णाहुतिंजुहुयादिति विज्ञायतेहविषांस्कन्नमभिमृशेद्देवांजनमग्न्यज्ञस्तस्यमाशीरवतुवर्धतां ॥ भूतिर्धृते
 नमुंचतुयज्ञोयज्ञपतिमंहसः ॥ भूपतयेस्वाहाभुवनपतयेस्वाहाभूतानांपतयेस्वाहा ॥ यज्ञस्यत्वाप्रमयोन्मयाभिमया
 प्रतिमयाद्रप्सश्चस्कंदेत्याहुतिश्चेद्वहिष्परिध्याग्नीध्रएनांजुहुयाद्धुतवतेपूर्णपात्रंदद्याद्देवतेअनुवाक्येयाज्येवाविपरिहृत्या

श्रौतसू.

॥ २२ ॥

ज्ये अवदाने हविषीवायद्वो देवा अतिपातयानि वाचा च प्रयुती देवहेळनं ॥ अरायो अस्माँ अभिदुच्छुनाय ते न्यत्रास्मन्मरु
स्तन्निधेत न स्वाहेत्याज्याहुतिं हुत्वा मुख्यं धनं दद्यात्स्थानि नीमनावाह्यदेवतामुपोत्थायावाहयेन्मनसेत्येकं आज्येनास्था
निनीयजेत् ॥ १३ ॥ हविषिदुःशृते चतुःशरावमोदनं ब्राह्मणान्भोजयेत्क्षामेशिष्टेनेष्ट्वा पुनर्यजेता शेषे पुनरावृत्तिः प्रागावा
हनाच्च दोषेऽप्यत्यंतं गुणभूतानां प्राक्स्विष्टकृत उक्तं प्रधानभूतानां मवदानदोषे पुनरायतनादवदानं द्वेष्ट्रे त्विह दक्षिणां दद्यात्
दक्षिणादान उर्वरां दद्यात्कपालं भिन्नमनपवृत्तकर्म गायत्र्या त्वाशताक्षरया संदधामीति संधायापोभ्यवहरेयुरभिन्नो घर्मो
जीरदानुर्यत आर्तस्तदगन्पुनः ॥ इध्मो वेदिः परिधयश्च सर्वे यज्ञस्यायुरनुसंतरंतु ॥ त्रयस्त्रिंशत्तंतवो यान्वितन्वत इमं यज्ञं स्व
धजायेयजंते ॥ तेभिश्छिद्रं प्रति दध्मो यजत्र स्वाहायज्ञोऽप्येतु देवानित्येव मवलीह्याभिः क्षिप्तेष्वप एवा न्यानि मृन्मयानि
भूमिर्भूमिमगान्मातामातरमप्यगात् ॥ भूयास्मपुत्रैः पशुभिर्योनो द्वेष्टिसभिद्यतामिति यदि पुरोळाशः स्फुटे द्वोत्पतेत वाव
हिंष्येनं निधाया भिमंत्रयेत् किमुत्पतसि किमुत्प्लोष्टाः शांतः शांतेरिहा गहि ॥ अघोरो यज्ञियो भूत्वा सीद सदनं स्वमासीद सद
नं स्वमिति माहिंसी देवप्रेरितं आज्येन तेजसा ज्यस्वमानः किंचन रीरिषः । योगक्षेमस्य शांत्या अस्मिन्नासीद बर्हिषीत्यग्निहोत्रा
यकाले ग्नावजायमानेऽप्यन्यमानीय जुहुयुः पूर्वालाभ उत्तरोत्तरं ब्राह्मणपाण्यजकर्णदर्भस्तं वाप्सुकाष्ठेषु पृथिव्यां हुत्वा त्वपि
मंथनं पाणौ चेद्वासेन वरोधः कर्णे चेन्मांसवर्जनं स्तंवे चेन्नाधिशयीताप्सु चेदविवेक एतत्सांवत्सरव्रतं यावज्जीविकं वा ग्रावतु

पूर्वष.
अ. ३

॥ २२ ॥

गतैतराहुतीहिरण्यउत्तरांजुहुयाद्विरण्यउत्तरांजुहुयात् ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

हरिः ॐ ३म् ॥ दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्ट्वैष्टिपशुचातुर्मास्यैरथसोमेनोर्ध्वदर्शपूर्णमासाभ्यांयथोपपत्त्येकेप्रागपिसोमेनैके
तस्यत्विजश्चत्वारस्त्रिपुरुषास्तस्यतस्योत्तरेत्रयोहोतामैत्रावरुणोच्छावाकोग्रावस्तुर्ध्वर्युःप्रतिप्रस्थातानेष्टोन्नेताब्रह्माब्रा
ह्मणाच्छंस्याग्नीध्रःपोतोद्गाताप्रस्तोताप्रतिहर्तासुब्रह्मण्यइत्येतेहोनैकाहैर्याजयंत्येतएवाहिताग्नयइष्टप्रथमयज्ञागृहपतिस
प्तदशादीक्षित्वासमोप्याग्नीस्तन्मुखाःसत्राण्यासतैतेषांसमावापादियथार्थमभिधानमैष्टिकेतंत्रेदीक्षणाद्यनग्नीनामग्निर्मु
खमितिचयाज्यानुवाक्ययोर्दंडप्रदानेप्रैषेषुनिवित्सुघृतयाज्यायांकुह्वांचाच्छावाकनिगदोपहवप्रत्युपहवेचार्षेयाणिगृह
पतेःप्रवरित्वात्मादीनांमुख्यानामैवंद्वितीयतृतीयचतुर्थानांयावंतो नंतर्हिताःसमानगोत्रास्तावतांसकृदावर्तयेद्वाद्रव्या
न्वयाःसंस्काराःसाग्निचित्येषुक्रतुषूखासंभरणीयामिष्टिमेकैर्ग्निरब्रह्मण्वानग्निःक्षत्रवानग्निःक्षत्रभृदेतेनाग्नेब्रह्मणावावृध
स्वब्रह्मचतेजातवेदोनमश्चपुरुष्यग्नेपुरुधात्वायासचित्रचित्रंचितयंतमस्मै । अग्निरीशेबृहतःक्षत्रियस्यार्चामितेसुमतिं
घोष्यर्वागितीदंप्रभृतिकर्मणाशनैस्तरामुत्तरोत्तरमेतत्त्वपिपौर्णमासात्प्रायणीयावत्सोमप्रवहणमूर्ध्वप्रथमायाअग्निप्रण
यनीयायाऔपवसथ्येनियमोमध्यमादिधर्मे ॥ १ ॥ दीक्षणीयायांधाय्येविराजावग्नाविष्णू ॥ अग्निर्मुखंप्रथमोदेवता
नांसंगतानामुत्तमोविष्णुरासीत् ॥ यजमानायपरिगृह्यदेवान्दीक्षयेदंहविरागच्छतनः ॥ अग्निश्चविष्णोतपउत्तममहो

श्रौतसू.

॥ २३ ॥

दीक्षापालायवनतंहिशक्रा ॥ विश्वैर्देवैर्यज्ञियैःसंविदानौदीक्षामस्मैयजमानायधत्तमितिसाग्निचित्येत्रीण्यन्यानिवै
 श्वानरआदित्याःसरस्वत्यदितिर्वाधारयंतआदित्यासोजगत्स्थाइतिद्वैएतेएवभुवद्वन्द्वोभुवनपतिभ्योवानेदमादिषुमा
 र्जनमर्वागुदयनीयायाइदमादीळायांसूक्तवाकेचागूराशीस्थानउपहूतोयंयजमानोस्ययज्ञस्यागुरउहचमशीयेतितस्मि
 न्नूपहूतआशास्तेयंयजमानोस्ययज्ञस्यागुरउहचमशीयेत्याशास्तेनचात्रनामादेशःप्रकृत्यांत्यऊर्ध्वपश्चिळायादीक्षितानां
 संचरोगार्हपत्याहवनीयावंतराग्नेःप्रणयनादीक्षणादिरात्रिसंख्यानेनदीक्षाअपरिमिताएकाहप्रभृत्यासंवत्सरात्संवत्सरं
 त्वेवसव्रतैद्वादशाहतापश्चितेषुयथासुत्योपसदःकर्माचारस्त्वेकाहानामेकातिस्रोवादीक्षास्तिस्रउपसदःसुत्यमहरुत्तमंदी
 क्षांतैराजक्रयः ॥ २ ॥ तदहःप्रायणीयेष्टिःपथ्यास्वस्तिरग्निःसोमःसवितादितिःस्वस्तिनःपथ्यासुधन्वस्वितिद्वैअग्ने
 नयसुपथारायेअस्मानादेवानामपिपंथामगन्मत्वंसोमप्रचिकितोमनीषायातेधामानिदिवियापृथिव्यामाविश्वदेवंसत्प
 तियइमाविश्वाजातानिसुत्रामाणंपृथिवींद्यामनेहसमहीमूषुमातरंसुव्रतानांसेदग्निरर्गारत्यस्त्वन्यानितिद्वैसंयाज्यैशंय्वं
 तेयमनाज्यभागासंस्थितायां ॥ ३ ॥ राजानंक्रीणंतितंप्रवक्ष्यत्सुपश्चादनसस्त्रिपदमात्रैऽतरेणवर्त्मनीअवस्थायप्रे
 षितोग्रेभिहिंकारात्त्वंविप्रस्त्वंकविस्त्वंविश्वानिधारयन् ॥ अपजन्यंभयंनुदेत्यस्पंदयन्पाष्णींप्रपदेनदक्षिणापांसूंस्त्रि
 रुदुप्यानुब्रूयाद्भद्रादभिश्रेयःप्रेहिबृहस्पतिःपुरएतातेअस्तु ॥ अथेमवस्यवरआपृथिव्याआरेशन्नूकृणुहिसर्ववीरइति

पूर्वष.

अ. ४

॥ २३ ॥

तिष्ठन्ननुव्रजन्नुत्तरां अंतरेणैव वर्त्मनीं सोमयास्तेमयो भुव इति तिस्रः सर्वे नंदं त्रिंशसागतेनागन्देव ऋतुभिर्वर्धनुक्षयमित्य
 धर्च आरमेदवस्थितेन सिंदक्षिणात्पक्षादभिक्रम्य राजानमभिमुखो वतिष्ठते प्रपाद्यमाने राजन्यग्रेणानोनुसंव्रजेद्याते धा
 मानिह विषायजंती मां धियं शिक्षमाणस्य देवेति निहिते परिदध्याद्राजानमुपस्पृशन्वसनें शुषुवा ॥ ४ ॥ अथातिथ्येळां
 तां तस्या अग्निमंथनं धाय्ये अतिथिमंतौ समिधाग्निं दुवस्यतां प्यायस्व समेतुत इति विष्णुरिदं विष्णुर्विचक्रमेतदस्य प्रियम
 भिपाथो अश्यां होतारं चित्ररथमध्वरस्य प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्व इति संयाज्यै संस्थितायामाज्यं तानूनप्लंकरिष्यंतो भि
 मृशं त्यनाधृष्टमस्य नाधृष्यं देवानामो जो अभिशस्तिपाः ॥ अनभि शस्यं जसा सत्यं मुपगेषां स्विते माधा इति स्पृष्टोदकं रा
 जानमाप्याययंतीं दमादिमदं तीरवर्थ उपसत्स्वंशुरं शुष्टे देव सोमाप्यायतामिंद्रायै कधनि विदं आनुभ्यमिंद्रः प्यायतां मात्व
 मिंद्राय प्यायस्वाप्याययास्मान्सखीन् ॥ सन्यामेधया स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामुद्वचमशीयेति स्पृष्टोदकं निह्वंते प्रस्तरे
 पाणीन्निधायोत्तानां दक्षिणान्तसव्यानीच एष्टाराय एष्टावामानि प्रेषेभगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः पृथिव्या
 इति ॥ ५ ॥ स्पृष्टोदकं प्रवर्ग्येण च रिष्यत्सूतरेण खरं परिब्रज्य पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो भिष्टुयाद्दगावानमृचमृचमनवा
 नमुक्त्वा प्रणुत्यावस्यै ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः ॥ सबुध्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमस
 तश्च विवः ॥ इयं पित्रे राष्ट्रयेत्यग्रे प्रथमा यजनुषे भूमनेष्टाः ॥ तस्मा एतं सुरुचं हारमह्यं धर्मश्रीणं ति प्रथमस्य धासेः ॥ महा

श्रौतसू.

॥ २४ ॥

न्महीअस्तभायद्विजातोद्यांपितासन्नपार्थिवंचरजः ॥ सबुधादाष्टजनुषाभ्युग्रैर्बृहस्पतिर्देवतातस्यसम्नाद् ॥ अभि
 त्यंदेवंसवितारमोण्योःकविक्रतुमर्चामिसत्यसर्वरत्नधामभिप्रियंमतिकविं ॥ ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमर्नि
 हिरण्यपाणिरमिमीतसुकृतुःकृपास्वस्तृपास्वरितिवासंसीदस्वमहाँअसीतिसंसाद्यमानैजंतियंप्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमा
 नैपतंगमक्तमसुरस्यमाययायोनःसनुत्योअभिदासदग्नेभवानोअग्नेसुमनाउपेतावितिदृचाःकृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वी
 मितिपंचपरित्वागिर्वणोगिरोधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानंस्वक्वेद्रप्सस्या
 यंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतइतिद्वैवियत्पवित्रंधिषणाअतन्वतंघर्मशोचंतंप्रणवेषुविभ्रतः ॥ समु
 द्रेअंतरायवोविचक्षणंत्रिरहोनामसूर्यस्यमन्वत ॥ गणानांत्वाप्रथश्चयस्यापश्यंत्वेत्येतस्याद्ययायजमानमीक्षतेद्वि
 तीययापत्नीतृतीययात्मानंकाराधद्धोत्राश्विनावामितिनवांभात्यग्निर्ग्रावाणेवैळेद्यावापृथिवीइतिप्रागुत्तमायाअरुरुच
 दुषसःपृश्निरग्रियइत्यावपेतोत्तरेणार्धर्चेनपत्नीमीक्षेतोत्तमयापरिहितेसमुत्थाप्यैनानध्वर्यवोवाचयंतीतिनुपूर्वपटलम्
 ॥ ६ ॥ अथोत्तरमुपविष्टेष्वध्वर्युर्धर्मदुधामाह्वयतिससंप्रैषउत्तरस्यानभिहिंकृत्योपह्वयेसुदुधांधेनुमेतामितिद्वैअभि
 त्वादेवसवितःसमीवत्संनमातृभिःसंवत्सइवमातृभिर्यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूगौरमीमेदनुवत्संमिषंतंनमसेदुपसीदतं
 संजानानाउपसीदन्नभिर्द्वादशभिर्विवस्वतोदुहंतिसप्तैकांसामद्धोअग्निरश्विनातप्तोवांघर्मआगतं ॥ दुह्यंतेगावोवृषणेह

पूर्वप.

अ. ४

॥ २४ ॥

धेनवोदस्त्रामदंतिकारवः ॥ समिद्धोअग्निर्वृणारतिर्दिवस्तप्तोघर्मोदुह्यतेवामिषेमधु ॥ वयंहिवापुरुतमासोअश्विना
 हवामहेसधमादेषुकारवः ॥ तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेघृतंपयउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइत्येतामुक्त्वावतिष्ठतेदु
 ग्धायामधुक्षत्पिप्युषीमिषमित्याह्रियमाणउपद्रवपयसागोधुघोषमाघर्मेसिंचपयउस्त्रियायाः ॥ विनाकमख्यत्सवि
 तावरेण्योनुद्यावापृथिवीसुप्रणीतिरित्यासिच्यमानआनूनमश्विनोर्ऋषिरितिगव्यआसुतेसिंचतश्रियमित्याजआसिक्त
 योःसमुत्येमहतीरपइतिमहावीरमादायोत्तिष्ठत्सूदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेत्यनुत्तिष्ठेत्प्रैतुब्रह्मणस्पतिरित्यनुब्रजेद्गंधर्व
 इत्थापदमस्यरक्षतीतिखरमवेक्ष्यतमतिक्रम्यनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमितिसमाप्यप्रणवेनोपविशेदनिरस्यतृणंप्रेषितोयज
 तितप्तोवांघर्मोनक्षतिस्वहोताप्रवामध्वर्युश्चरतिप्रयस्वान् ॥ मधोर्दुग्धस्याश्विनातनायावीतंपातंपयसउस्त्रियायाः ॥
 उभापिवतमश्विनेतिचोभाभ्यामनवानमग्नेवीहीत्यनुवषट्कारौघर्मस्याग्नेवीहीतिवाब्रह्मावषट्कृतेजपत्यनुवषट्कृतेचवि
 श्वाआशादक्षिणसाद्विश्वान्देवानयाळिहं ॥ स्वाहाकृतस्यघर्मस्यमध्वःपिवतमश्विनेत्येवमेवापराह्निकेयदुस्त्रियास्वाहु
 तंघृतंपयोयंसवामश्विनाभागआगतं ॥ माध्वीधर्ताराविदथस्यसत्पतीतप्तंघर्मपिवतंसोम्यमधु ॥ अस्यपिवतम
 श्विनेतिचाप्रेषितोहोतानुवषट्कृतेस्वाहाकृतःशुचिर्देवेषुघर्मोयोअश्विनोश्चमसोदेवपानः ॥ तर्मीविश्वेअमृतासोजुषा
 णागंधर्वस्यप्रत्यास्तारिहंति ॥ समुद्रादूर्मिमुंदियतिवेनोद्रप्सःसमुद्रमभियज्जिगाति ॥ सखेसखायमभ्याववृत्स्वा

श्रौतसू.

॥ २५ ॥

ध्वं ऊषुण ऊतय इति द्वे तं घे मिथानमस्विन इति प्रागाथी पूर्वाह्ने काण्वीमपराह्ने न्यतरां वात्यंतं काण्वीं त्वेवोत्तमे पावकशोचे
 तव हि क्षयं परीत्युक्त्वा भक्षमाकांक्षेद्वाजिनेन भक्षोपायो हुतं हविर्मधुहविरिंद्रतमे ग्रावश्यामते देवधर्म ॥ मधुमतः पितुम
 तो वाजवतों गिरस्वतो नमस्ते अस्तु मामाहिंसीरिति भक्षजपः कर्मिणो घर्मं भक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः सर्वेषु दीक्षितेषु गृहपतेस्तु
 तीयोत्तमौ भक्षौ संप्रेषितः श्येनो नयो निंसदनं धिया कृतमायस्मिन्त्सप्तवासवारो हंतुं पूर्यारुहः ॥ ऋषिर्हदीर्घश्रुत्तममिंद्रस्य
 घर्मो अतिथिः ॥ सूयवसाद्भगवती हि भूया इति परिदध्यादुत्तमे प्रागुत्तमायां हविर्हविष्मोमहिसद्भदैव्यमित्यावपेत ॥ ७ ॥
 अथोपसत्तस्यां पित्र्ययाजपाः प्रादेशोपवेशने च प्रकृत्येहोपस्थ उपसद्यायमीहुष इति तिस्र एकां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यं
 स्तासामुत्तमेन प्रणवेनाग्निं सोमं विष्णुमित्यावाह्योपविशेन्नावाहयेदित्येकेनावाहनेप्येता एव देवता अग्निर्वृत्राणि जंघनद्यं
 उग्र इव शर्यहा त्वंसोमासिसत्पतिर्गयस्फानो अमीव हेदं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि पदाविचक्रम इति स्विष्टकृदादिलुप्यते प्रया
 जा आज्यभागौ च नित्यमाप्यायनं निहवश्चैषेवापराह्ने इमां मे अग्ने समिधमिमामिति तु सामिधेन्यो विपर्यासो याज्यानुवा
 क्यानां पाण्योश्च निहव इत्युपसदः सुपूर्वाह्ने स्वपराह्ने च राजक्रयाद्यहः संख्यानेनैकाहानां तिस्रः षड्वाहीनानां द्वादश चतुर्विं
 शतिः संवत्सर इति सत्राणां प्रथमयज्ञेनैके घर्ममौपवसथ्य उभे पूर्वाह्ने प्रथमस्यामुपसदिवृत्तायां प्रेषितः पुरीष्यचितयेन्वाहो
 तादीक्षितश्चैद्यजमानो दीक्षिते पश्चात्पदमात्रेव स्थायाभिहिं कृत्य पुरीष्यासो अग्नय इति त्रिरुपांशुसप्रणवांमपि वासुमंद्रं ब्रज

पूर्वप.

अ. ४

॥ २५ ॥

त्वनुव्रजेत्तिष्ठत्सुविसृष्टवाक्प्रणयतेतिब्रूयादथाग्निंसंचितमनुगीतमनुशंसैत्पश्चादग्निपुच्छस्योपविश्याभिहिंकृत्याग्निर
 स्मिजन्मनाजातवेदाइतित्रिर्मध्यमयावाचैतस्मिन्नेवासनेवैश्वानरीयस्ययजतित्रयमेतत्साग्निचित्येब्रह्माप्रतिरथंजपि
 त्वादक्षिणतोग्नेर्वहिवेद्यास्तौदुंबर्याभिहवनादुक्तमग्निप्रणयनंदीक्षितस्तुवसोर्धारामुपसर्पेत् ॥८॥ हविर्धानेप्रवर्तयंतित
 दुक्तंसोमप्रवहणेनदक्षिणस्यतुहविर्धानस्योत्तरस्यचक्रस्यांतरावर्त्मपादयोर्युजेवांब्रह्मपूर्व्यनमोभिःप्रेतांयज्ञस्यशंभुवायु
 वांयमेवयतमानेयदैतमधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचइत्यर्धर्चआरमेदव्यवस्ताचेद्राटीविश्वारूपाणिप्रतिमुंचतेकविरिति
 व्यवस्तायामेथ्योरुपनिहतयोःपरित्वागिर्वणोगिरइतिपरिदध्यात् ॥९॥ अग्नीषोमौप्रणेष्यत्सुतीर्थेनप्रपद्योत्तरेणाग्नीध्री
 यायतनंसदश्चपूर्वयाद्वारापत्नीशालांप्रपद्योत्तरेणशालामुखीयमतिव्रज्यपश्चादस्योपविश्यप्रेषितोनुब्रूयात्सावीहिंदेवप्र
 थमायपित्रेवर्ष्माणमस्मैवरिमाणमस्मै ॥ अथास्मभ्यंसवितःसर्वतातादिवेदिवआसुवाभूरिपश्वइत्यासीनोनुव्रजन्नुत्तराः
 प्रैतुब्रह्मणस्पतिर्होतादेवोअमर्त्यःपुरस्तादुपत्वान्नेदिवेदिवेदोषावस्तरुप्रियंपनिम्रतमित्यर्धर्चआरमेदाग्नीध्रीयेनिहिते
 भिहूयमानेग्नेजुषस्वप्रतिहर्यतद्वचइतिसमाप्यप्रणवेनोपरमेदुत्तरेणाग्नीध्रीयमतिव्रजत्स्वतिव्रज्यसोमोजिगातिगातुविद्दे
 वानांतमस्यराजावरुणस्तमश्विनेत्यर्धर्चआरमेत्प्रपाद्यमानंराजानमनुप्रपद्येतांसतश्चप्रागादितिर्भवासिंश्येनोनयोनिं
 सदनंधियाकृतमस्तभ्नाह्यामसुरोविश्ववेदाइतिपरिदध्यादुत्तरयावाक्षेमाचारेब्रह्मैवमेवप्रपद्यापरेणवेदिमतिव्रज्यदक्षि

श्रौतसू.

॥ २६ ॥

णतःशालामुखीयस्योपविशेत्सहोतारमनूत्थार्ययथेतमग्रतोव्रजेद्यदिराजानंप्रणयेदुक्तमग्रणयतःप्राप्यहविर्धानेगृहपतयेराजानंप्रदायहविर्धानेअग्रेणापरेणवातिव्रज्यदक्षिणतआहवनीयस्योपविशेदग्निपुच्छस्यसाग्नित्यायामेतद्ब्रह्मासनंपशौप्रातश्चावपाहोमाद्यदित्वग्रेणप्रत्येयात्प्रपाद्यमाने ॥ १० ॥ अथाग्नीषोमीयेणचरंत्युत्तरवेद्यामादंडप्रदानादंडंप्रदायमैत्रावरुणमग्रतःकृत्वोत्तरेणहविर्धानेअतिव्रज्यपूर्वयाद्वारासदःप्रपद्योत्तरेणयथास्वंधिष्ण्यावतिव्रज्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविशतिहोतावतिष्ठतइतरोयदिदेवसूनाहवींष्यन्वायातयेयुरग्निर्गृहपतिःसोमोवनस्पतिःसवितासत्यप्रसवोबृहस्पतिर्वाचस्पतिरिंद्रो ज्येष्ठो मित्रः सत्योवरुणो धर्मपती रुद्रः पशुमान्पशुपतिर्वा ॥ त्वमग्ने बृहद्वयो हव्यवाळग्निजरः पितानस्त्वंचसोमनोवशो ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनां मा विश्वदेवं सत्पतिं न प्रमिये सवितुर्दैव्यस्य तद्धृहस्पते प्रथमं वाचो अग्रं हंसैरिव सखिभिर्वा वदभिः प्रससाहिषे पुरुहूतशत्रून् भुवत्स्वमिद्र ब्रह्मणामहाननमीवासइळयामदंतः प्रसमित्रमर्तो अस्तु प्रयस्वांस्त्वान्नष्टवान्महिमायपृच्छते त्वया बद्धो मुमुक्षते ॥ त्वं विश्वस्मान्भुवनात्पासिधर्मणा सुर्यात्पासिधर्मणा ॥ यत्किंच दंवरुणदैव्ये जन उपतेस्तोमान्पशुपाइवाकरमिति द्वे ॥ ११ ॥ यद्युवै सर्वपृष्ठान्यग्निर्गायत्रस्त्रिवृद्राथंतरो वासंतिक इंद्रस्त्रैष्टुभः पंचदशो बार्हतो ग्रैष्मो विश्वे देवा जागताः सप्तदश वैरूपा वार्षिका मित्रावरुणा वानुष्टुभावेकविंशौ वैराजौ शारदौ बृहस्पतिः पांक्तस्त्रिणवः शाकरो हैमंतिकः सविता तिच्छंदास्त्रयस्त्रिंशोरैवतः शैशिरो दितिर्विष्णुपत्न्यनुमतिः ॥ समिद्दिशामा

पूर्वष.
अ. ४

॥ २६ ॥

शयानःस्वर्विन्मधुरेतोमाधवःपात्वस्मान् ॥ अग्निर्देवोदुष्टरीतुरदाभ्यइदंक्षत्रंरक्षतुपात्वस्मान् ॥ रथंतरंसामभिःपात्व
 स्मान्गायत्रीछंदसांविश्वरूपा ॥ त्रिवृन्नोविष्टयास्तोमोअह्नांसमुद्रोवातइदमोजःपिपर्तु ॥ उग्रादिशामभिभूतिर्वयो
 धाःशुचिःशुक्रेअहन्योजसीनां ॥ इंद्राधिपतिःपिपृतादतोनोंमहिक्षत्रंविश्वतोधारयेदं ॥ बृहत्सामक्षत्रभृद्बृद्धवृष्ण्यंत्रि
 ष्टुभौजःशुभितमुग्रवीरं ॥ इंद्रस्तोमेनपंचदशेनमध्यमिदंवातेनसगरेणरक्ष ॥ प्राचीदिशांसहयशायशस्वतींविश्वेदेवाः
 प्रावृषाह्नांस्वर्वती ॥ इदंक्षत्रंदुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्यंसहस्यंसहस्वत् ॥ वैरूपेसामंनिहतच्छकेयंजगत्त्रेनंविश्वावेशया
 नि ॥ विश्वेदेवाःसप्तदशेनवर्चइदंक्षत्रंसलिलवातमुग्रं ॥ धर्त्रीदिशांक्षत्रमिदंदाधारोपस्थाशानांमित्रवदस्त्वोजः ॥
 मित्रावरुणाशरदाह्नांचिकित्वमस्मैराष्ट्रायमहिशर्मयच्छतं ॥ वैराजेसामन्नधिमेमनीषानुष्टुभासंभृतंवीर्यंसहः ॥ इदंक्ष
 त्रंमित्रवदार्द्रदानुंमित्रावरुणारक्षतमाधिपत्ये ॥ सम्राट्दिशांसहसाम्नीसहस्वत्यृतुर्हेमंतोविष्टयानःपिपर्तु ॥ अवस्युवा
 ताबृहतीनुशक्ररीमंयज्ञमवतुनोघृताचीं ॥ स्वर्वतीसुदुधानःपयस्वतींदिशांदेव्यवतुनोघृताची ॥ त्वंगोपाःपुरणतोतप
 श्चाबृहस्पतेयाम्यांयुङ्ग्धिवाचं ॥ ऊर्ध्वादिशारंतिराशौषधीनांसंवत्सरेणसवितानोअह्ना ॥ रैवत्सामातिच्छंदाउच्छंदो
 ऽजातशत्रुःस्योनानोअस्तु ॥ स्तोमत्रयस्त्रिंशेभुवनस्यपत्नीविवस्वद्वातेअभिनोगृणीहि ॥ घृतवतीसवितराधिपत्येपय
 स्वतीरंतिराशानोअस्तु ॥ ध्रुवादिशांविष्णुपत्न्यघोरास्येशानासहसोयामनोता ॥ बृहस्पतिर्मातरिश्वोतवायुःसंध्वाना

श्रौतसू.

॥ २७ ॥

वाताभिनोगृणंतु ॥ विष्टंभोदिवोधरुणः पृथिव्या अस्थेशानाजगतो विष्णुपत्नी ॥ व्यचस्वतीषयंती सुभूतिः शिवानो
 अस्त्वदितेरुपस्थे ॥ अनुनोद्यानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यतां ॥ अग्निश्च हव्यवाहनो भवतं दाशुषेमयः ॥ अन्विदनुमते त्वं म
 न्यासैशं च नस्कृधि ॥ ऋत्वेदक्षायनो हि नु प्रण आयूंषितारिषदिति वैश्वानरीयं नवमं कायं दशमं को अद्य युंक्ते धुरिगा ऋतस्ये
 ति द्वे औपयजैरंगारैरनभिपरिहारे प्रयतेरन्नाग्नीध्रीयाच्चेदुत्तरेण होतारं शामित्राच्चेदक्षिणेन मैत्रावरुणमुपोत्थानमग्रे कृत्वा
 निष्क्रम्य वेदं गृहीयात्नेदमादिषु हृदयशूलमर्वागनूबंध्यायाः संस्थितैव सती वरीः परिहरंति दीक्षिता अभिपरिहारयेरन्
 ॥ १२ ॥ अथैतस्यारात्रे विवासकाले प्राग्वयसां प्रवादात्मातरनुवाकायामंत्रितो वाग्यतस्तीर्थेन प्रपद्याग्नीध्रीये जान्वाच्याहु
 तिं जुहुयादा सन्यान्मामंत्रात्पाहिकस्याश्चिदभि शस्त्यै स्वाहेत्याहवनीये वाग्रेगा अग्र एतु सरस्वत्यै वाचे स्वाहा ॥ वाचं दे
 वीं मनोनेत्रां विराजमुग्रां जैत्रीमुत्तमामेह भक्षां ॥ तामादित्यानावमिवारुहेमानुमतां पथिभिः पारयंतीं स्वाहेति द्वितीयां
 मातः समानं ब्रह्मणश्च प्राप्य हविर्धानैरराटीमभिमृशत्युर्वतरिक्षं वीहीति द्वार्ये स्थूणैर्देवी द्वारौ मामासंताम्लो कं मे लोककृ
 तौ कृणुत मिति प्रपद्यांतरेण युगधुरा उपविश्य प्रेषितः प्रातरनुवाकमनुब्रूयान्मंद्रेणापोरेवतीः क्षयथाहिवस्व उपप्रयंत इति सू
 क्तै अवानो अग्न इति षष्ठिमीले शिंदूतं वसिष्वाहीति सूक्तयोरुत्तमामुद्धरै च्चमग्ने ब्रतपा इत्युत्तमामुद्धरै च्चं नो अग्ने महोभिरि
 तिनवे मे विप्रस्येति सूक्तै युक्ष्वाहि प्रेष्ठं वस्त्वमग्ने बृहद्वय इत्यष्टादशार्चं तस्त्वेति सूक्तै अग्ने पावकदूतं व इति सूक्तै अग्निर्होतानो अ

पूर्वप.
अ. ४

॥ २७ ॥

ध्वरइतितिस्रौग्निहोताग्नइळेतिचतस्रःप्रवोवाजाउपसद्यायत्वमग्नेयज्ञानामितितिस्रउत्तमाउद्धरेदग्नेहंस्यग्निहिवंतुनः
 प्राग्नेयेवाचमितिसूक्तंइमांमेअग्नेसमिधमिमामितित्रयाणांमुत्तमाउद्धरेदितिगायत्रत्वमग्नेवसूंस्त्वंहिक्षैतवदग्नायोहोता
 जनिष्टप्रवोदेवायाग्नेकदातइतिपंचसखायःसंवस्त्वामग्नेहविष्मंतइतिसूक्तैबृहद्वयइतिदशानांचतुर्थनवमेउद्धरेदुत्तमामु
 त्तमांचादितस्त्रयाणामित्यानुष्टुभमबोध्यग्निःसमिधेतिचत्वारिप्राग्नेयेबृहतेप्रवेधसेकवयैत्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वानित्येत
 त्प्रभृतीनिचत्वार्यूर्ध्वऊषुणःससस्ययद्वियुतेतिपंचभद्रंतेअग्नइतिसूक्तैसोमस्यमातवसंप्रत्यग्निरुषसइतित्रीण्याहोतेतिद
 शानांतृतीयाष्टमेउद्धरेदिवस्परीतिसूक्तयोःपूर्वस्योत्तमाउद्धरेत्त्वंह्यग्नेप्रथमइतिषण्णांद्वितीयमुद्धरेत्पुरोवोमंद्रमितिच
 त्वारितंसुप्रतीकमितिषड्भुवेवःसुद्योत्मानंनिहोताहोतृषदनइतिसूक्तैत्रिमूर्धानमितित्रीणिवाह्नियशसमुपप्रजिन्वन्निति
 त्रीणिंकातउपेतिरितिसूक्तैहिरण्यकेशइतितिस्रौपश्यमस्यमहतइतिसूक्तैद्वेविरूपेइतिसूक्तैअग्नेनयाग्नेबृहन्नित्यष्टानांमु
 त्तमादुत्तमास्तिस्त्रउद्धरेत्त्वमग्नेसुहवोरण्वसंदृगितिपंचाग्निवोदेवमितिदशानांतृतीयचतुर्थेउद्धरेदितित्रैष्टुभमेनावोअ
 ग्निंप्रवोयहमग्नेविवस्वत्सखायस्त्वायमग्निरग्नयाह्यच्छानःशीरशोचिषमितिषळदर्शिगातुवित्तमइतिसप्तेतिबार्हतमग्ने
 वाजस्येतितिस्रःपुरुत्वात्वामग्नईळिष्वाहीत्यौष्णिहंजनस्यगोपास्त्वामग्नक्रतायवइममूषुवोअतिथिमुषर्बुधमितिनवत्व
 मग्नेद्युभिरितिसूक्तैत्वमग्नेप्रथमोअंगिरानूचित्सहोजाअमृतोनितुंदतइतिपंचवेदिषदइतिषण्णांतृतीयमुद्धरेदिमंस्तोमम

श्रौतसू.

॥ २८ ॥

हर्तैसंजागृवद्भिश्चित्रइच्छिशोर्वसुंनचित्रमहसमितिजागतंमग्निंतमन्यइतंपांक्तमंत्याग्नेयःऋतुः ॥ १३ ॥ अथोषस्यः
 प्रतिष्यासूनरीकस्तउषइतितिस्रइतिगायत्रमुषोभद्रेभिरित्यानुष्टुभमिदंश्रेष्ठंपृथूरथइतिसूक्तैप्रत्यर्चिरित्यष्टौद्युतद्यामान
 मुषोवाजेनैदमुत्यदुदुश्रियइतिसूक्तैव्युषाआवोदिविजाइतिषळितित्रैष्टुभंप्रत्युअदर्शिसहवामेनेतिवार्हतमुषस्तच्चित्रमा
 भरेतितिस्रौष्णिहमेताउत्याइतिचतस्रोजागतंमहेनोअद्येतिपांक्तमित्युषस्यःऋतुः ॥ १४ ॥ अथाश्विनएषोउषाः
 प्रातर्युजेतिचतस्रोश्विनायज्वरीरिषाश्विनावश्वावत्यागोमदूषुनासत्येतितृचादूरादिहेवेतितिस्रउत्तमाउद्धरेद्वाहिष्ठो
 वांहयानामितिचतस्रउदीराथामामेहवमितिगायत्रयदद्यस्थइतिसूक्तैआनोविश्वाभिस्त्यंचिदत्रिमित्यानुष्टुभमाभात्य
 ग्निरितिसूक्तैग्रावाणेवनासत्याभ्यामितित्रीणिधेनुःप्रलस्यकउश्रवदितिसूक्तैस्तुषेमरेतिसूक्तैयुवोरजांसीतिपंचानांतृती
 यमुद्धरेत्प्रतिवांरथमितिसप्तानांद्वितीयमुद्धरेदितित्रैष्टुभमिमाउवामयंवामोत्यमह्वारथमितिसप्तद्युम्नीवांयत्स्थइति
 बार्हतमश्विनावर्तिरस्मदाश्विनावेहगच्छतमितितृचौयुवोरुषूरथंहुवइतिपंचदशेत्यौष्णिहमवोध्यग्निर्जमएषस्यभानुरा
 वांरथमभूदिदंयोवांपरिजमेतित्रीणित्रिश्चिन्नोअद्येळेद्यावापृथिवीइतिजागतंप्रतिप्रियतममितिपांक्तमित्येतेषांच्छंदसां
 पृथक्सूक्तानिप्रातरनुवाकःशतप्रभृत्यपरिमितो नान्यैराग्नेयंगायत्रमत्यावपेद्वाह्यणस्यनत्रैष्टुभंराजन्यस्यनजागतंवैश्य
 स्याध्यासवदेकपदद्विपदायथास्थानंध्रुवाणिमांगलान्यगन्ममहातारिष्मळेद्यावापृथिवीइतिसंजागृवद्भिरितिचयःप्रेष्य

पूर्वप.
अ. ४

॥ २८ ॥

न्त्स्वर्गकामं ईळेद्यावीयमावर्तयेदातमसोपघातात्कालउत्तमयोत्सृप्यासनान्मध्यमस्थानेन प्रतिप्रियतममित्युपसंतनुया
त्पुनरुत्सृप्योत्तमयोत्तमस्थानेन परिदध्यादंतरेण द्वार्येस्थूणे अनभ्याहतमाश्रावयन्निवाश्रावयन्निव ॥ १५ ॥ इत्याश्व
लायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्के चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ॐम् ॥ ॥ परिहिते पश्य्यहोतरित्युक्तौ नभिर्हि कृत्यापो नप्लीया अन्वाहेषच्छनैस्तरां परिधानीयायास्तासां
निगदादिशनैस्तरां ताभ्यश्चाप्रसर्पणात्परं मंद्रेण प्रातः सवनं चार्धकारं प्रथमा मृगावानमुत्तरावृष्टिकामस्य प्रकृत्यावाप्र
कृतिभावे पूर्वेष्वामर्धर्चेषु लिंगानि कांक्षेत्प्रदेवत्रा ब्रह्मणे गातुरेत्विति न वहिनो तानो अध्वरं देवयज्येति दशमीं मावर्ततती
रधनुद्विधारा इत्यावृत्तास्वेकधनामुप्रतियदापो अदृश्रमायतीरिति प्रतिदृश्यमाना स्वाधेनवः पयसा तूर्यर्थाः समन्यायं
त्युपयंत्यन्या इति तीर्थदेशे होतृचमसे पां पूर्यमाण आपो न देवी रूपयंति होत्रियमिति समाप्य प्रणवेनोपरमेदागतमध्वर्युमवे
रपो ध्वर्या इउ इति पृच्छत्युते मननं मुरिति प्रत्युक्तौ निगदं ब्रुवन् प्रतिनिष्क्रामेत्तास्वध्वर्यो इन्द्राय सोमं सोता मधुमंतं । वृष्टि
निंतीत्रांतं बहुरमध्यं वसुमते रुद्रवत आदित्यवत ऋभुमते विभुमते वाजवते बृहस्पतिवते विश्वदेव्यावते इत्यंतमनवानमु
क्त्वोदगासां पथो वतिष्ठे तोपाती तास्वन्वावर्तेतयस्येंद्रः पीत्वा वृत्राणि जंघनं प्रसजन् यानितारिषो इमं वयोयंत्यध्वभिरिति
तिस्र उत्तमयानुप्रपद्येते मा अगमन्नेव तीर्जीवधन्या इति द्वे सन्नासूत्तरया परिधायोत्तरां द्वार्यामासाद्य राजानमभिमुख उप

श्रौतसू.

॥ २९ ॥

विशेदनिरस्यतृणं ॥ १ ॥ उपांशुह्यमानैप्राणंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायप्राणप्राणंमेयच्छेत्यनुमंत्र्यउःइत्यनुप्राण्यादंत
 र्याममपानंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायापानापानंमेयच्छेत्यनुमंत्र्यऊँइतिचाभ्यपान्यादुपांशुसवनंग्रावाणंव्यानायत्वेत्य
 भिमृश्यवाचंसिसृजेतपवमानायसर्पणेन्वक्छंदोगान्मैत्रावरुणोब्रह्माचनित्यौतावन्तरेणेतरेदीक्षिताश्चेद्द्रप्सश्चस्कंदेति
 द्वाभ्यांविप्रुद्धोमौहुत्वाध्वर्युमुखाःसमन्वारब्धाःसर्पत्यातीर्थदेशात्तत्स्तोत्रायोपविशंत्युद्गातारमभिमुखास्तान्होतानुमंत्र
 यतेत्रैवासीनोयोदेवानामिहसोमपीथोयज्ञेवर्हिषिवेद्यांतस्यापिभक्षयामसिमुखमसिमुखमसिमुखंभूयासमितिदीक्षितश्चे
 द्ब्रजेत्स्तोत्रोपस्वारायसर्पेच्चोत्तरयोःसवनयोर्ब्रह्मन्स्तोष्यामःप्रशास्तरितिस्तोत्रायातिसर्जितावतिसृजतोभूरिंद्रवंतःसवि
 तृप्रसूताइतिजपित्वोस्तुध्वमितिब्रह्माप्रातःसवनैर्भुवइतिमाध्यंदिनेस्वरितितृतीयसवनैर्भूर्भुवःस्वरिंद्रवंतःसवितृप्रसू
 ताइत्यूर्ध्वमाग्निमारुतात्स्तुतदेवेनसवित्राप्रसूताऋतंचसत्यंचवदंत ॥ आयुष्मत्यऋचोमागातंतनूपात्साम्नओ३मिति
 जपित्वामैत्रावरुणःस्तुध्वमित्युच्चैः ॥ २ ॥ अथसवनीयेनपशुनाचरंतियद्देवतोभवत्याग्नेयोऽग्निष्टोमंऐंद्राग्नउक्थ्येद्वि
 तीयंऐंद्रोवृष्णिःषोळशिनितृतीयःसारस्वतीमेष्यतिरात्रैचतुर्थीतिऋतुपशवःपरिव्ययणाद्युक्तमग्नीषोमीयेणाचात्वाल
 मार्जनाद्विंडप्रदानवर्जमुपविश्याभिहिंकृत्यपरिव्ययणीयांत्रिरावहदेवान्तुस्वतेयजमानायेत्यावाहनादिसुन्वच्छब्दोऽग्रे
 यजमानशब्दादैष्टिकेषुनिगमेषुनांत्याहारियोजनादूर्ध्वनप्रावित्रंसाधुतैयजमानदेवताओमन्वतीतेस्मिन्यज्ञेयजमाने

पूर्वष.
अ. ५

॥ २९ ॥

तिचप्रागाज्यपेभ्यः सवनदेवताआवाहयेदिंद्रवसुमंतमावहेंद्रं रुद्रवंतमावहेंद्रमादित्यवंतमृभुमंतं विभुमंतं वाजवंतं बृह
 स्पतिवंतं विश्वदेव्यावंतमावहेतिताः सूक्तवाकएवानुवर्तयेत्प्रवृताहुतीर्जुह्वतिवषट्कर्तारोन्येच्छावाकाच्चात्वालेमार्जयि
 त्वाध्वर्युपथउपतिष्ठंत आदित्यप्रभृतीन्धिषण्यामादित्यमग्नेध्वनामध्वपतेश्रेष्ठः स्वस्त्यस्याध्वनः पारमशीयेतियूपादित्या
 हवनीयनिर्मथ्या नग्नयः सगराः सगरा अग्नयः सगरास्थसगरेणनाम्ना ॥ पातमाग्नयः पिपृतमाग्नयो नमोवो अस्तुमामाहिंसि
 ष्टेति सव्यावृतः शामित्रोवध्यगोहचात्वालोत्करास्तावानेवमेव दक्षिणावृत आग्नीध्रीयमच्छावाकस्यवादं दक्षिणं मार्जालीयं
 खरमित्युत्तरेणाग्नीध्रीयं परिब्रज्य प्राप्य सदोभिर्मृशंत्युर्वतरिक्षं वीहीति द्वार्ये संमृश्यैवमपरानुपतिष्ठंत उपस्थितांश्चानुपस्थि
 तांश्चाप्यपश्यंतो व्यनीक्षमाणा होता मैत्रावरुणो ब्राह्मणाच्छंसीपोतानेष्टेति पूर्वयाद्वारा सदः प्रसर्पेत्युरुनो लोकमनुनेषिवि
 द्वा निति जपंत उत्तरेण सर्वान्धिषण्यान्त्संनानात्संनानपरेण यथास्वंधिषण्यानां पश्चादुपविश्य जपंतियो अद्यसौम्योवधोघायू
 नामुदीरति ॥ विष्टुकुहमिव धन्वनाव्यस्याः परिपंथिनै सदसस्पतयेन मइत्येवमपरया ब्रह्मा प्रसृत्य दक्षिणपुरस्तान् मैत्राव
 रुणस्योपविशेत्तमन्वंचक्रत्विजः प्रसर्पकाः पूर्वैर्णौ दुंबरीमपरेण धिषण्यान्यथांतरं मनूपविशंत्येतयावृताग्नीध्र आग्नीध्रीयम
 प्याकाशं दक्षिणादयो धिषण्या उदकसंस्थाः प्रसर्पिणा माद्यौ तु विपरीतौ तेषां विसंस्थितसंचरा यथास्वंधिषण्यानुत्तरेण दक्षि
 णमधिषण्यानां ॥ ३ ॥ अथैद्रेः पुरोळाशैरनुसवनं चरंति धानावंतं करं भिणमिति प्रातः सवनेनुवाक्यामाध्यं दिनस्य सवन

श्रौतसू.

॥ ३० ॥

स्यधाना इति माध्यंदिने तृतीये धानाः सवने पुरुषु तेति तृतीयसवने होतायक्षदिंद्रं हरिवां ऽ इन्द्रो धाना अच्चिति प्रैषो लिंगैरनु
 सवनमुद्धृत्या देशपदं तेनैवेज्या होतायक्षदसौ यज्योस्तु स्थान आगूर्वषट्कारौ यत्र कच प्रैषेण यजैदथ स्विष्टकृतो ग्रेजुषस्व
 नो हविर्माध्यंदिने सवने जातवेदो ग्रेतृतीये सवने हिकानिष इत्यनुसवनमनुवाक्या होतायक्षदग्निपुरोळाशानामिति प्रैषो ह
 विरग्ने वीहीतियाज्यैतास्वनुवाक्या सुपुरोळाशशब्दं बहुवदेके विज्ञायते पूयति वा एतद् चोक्षरं यदेन दूहतितस्माद् च नो हेत
 ॥ ४ ॥ द्विदेव तैश्चरंति वायव इंद्रवायुभ्यां वायवायाहिदर्शते तैद्रवायू इमे सुता इत्यनुवाक्ये अनवानं पृथक् प्रणवे होतायक्ष
 द्वायुमग्ने गां होतायक्षदिंद्रवायू अर्हं तेति प्रैषावनवानं मग्रं पिबामधूनामिति याज्ये अनवानमेकागुरे पृथक् षट्कारे इदमाद्य
 नवानं प्रातः सवन इज्यानुवाक्ये प्रैषौ चोत्तरयोर्ग्रहयोर्हुत्वैतद् ब्रह्मपात्रमाहरत्यध्वर्युस्तद्गृहीयादैतुवसुः पुरुवसुरिति प्रतिगृह्य
 दक्षिणमूरुमपोच्छाद्य तस्मिन्सादयित्वा काशवतीभिरंगुलीभिरपि दध्यादेव मुत्तरे सव्येन त्वपि धारयत योः प्रतिग्रहो भक्ष
 णं च मैत्रावरुणस्यायं वां मित्रावरुणां होतायक्षन्मित्रावरुणां गृणानाजमदग्निनैत्येतुवसुर्विदद्ब्रसुरिति प्रतिगृह्य दक्षिणेनैद्र
 वायवं हत्वाभ्यात्मंसादनमाश्विनस्य प्रातर्युजाविबोधय होतायक्षदश्विनानासत्यावावृधाना शुभस्पती इत्येतुवसुः संयद्ब्र
 सुरिति प्रतिगृह्यैवमेव हत्वोत्तरेण शिरः परिहृत्याभ्यात्मतरंसादनमनुवचनप्रैषयाज्यासु नित्यो ध्वर्युतः संप्रैष उन्नीयमाने
 भ्योन्वाहात्वावहं त्वसाविदेव मिहोपयातेत्यनुसवनं होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्य होतायक्षदिंद्रं माध्यंदिनस्य सवनस्य

पूर्वप.
अ. ५

॥ ३० ॥

होतायक्षदिंद्रं तृतीयस्य सवनस्येति प्रेषितः प्रेषितो होतानुसवनं प्रस्थितयाज्याभिर्यजति नामादेशमितरे प्रशास्ता ब्राह्मणा
 च्छंसी पोतानेष्टाग्नीध्रोच्छावाकश्चोत्तरयोः सवनयोः पुराग्नीध्रादिदं ते सोम्यं मधुमित्रं वयं हवामह इंद्रत्वावृषभं वयं मरुतो य
 स्य हि क्षयं मे पत्नी रिहावहो क्षान्नाय वशान्नायेति प्रातः सवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः पिवा सोममभियमुग्रतर्द इति तिस्रोर्वाडे
 हि सोमकामं त्वाहुस्तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वा इन्द्राय सोमाः प्रदिवो विदानाऽआपूर्णो अस्य कलशस्वाहेति माध्यंदिन्य इंद्रक्रभु
 भिर्वाजवद्भिः समुक्षितमिंद्रावरुणा सुतपाविमं सुतमिंद्रश्च सोमं पिवतं बृहस्पत आवो वहंतु सप्तयोरघुष्यदो मे वनः सुहवाऽ
 आहिगंत नैद्रा विष्णु पिवतं मध्वो अस्यैमं स्तोममर्हते जातवेदस इति तार्तीयसवनिक्यः सोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः प्रस्थि
 तयाज्या सुशस्त्रयाज्या सुमरुत्वतीये हारियो जनैर्महिष्क्याश्विने च तैरो अन्ह्ये तद्देशाभियज्ञगाथागीयते । ऋतुयाजान्द्वि
 देवत्यान्यश्च पत्नीवतो ग्रहः । आदित्यग्रहसावित्रौ तान्त्समानुवषट्कृथा इति प्रतिवषट्कारं भक्षणं तूष्णीमुत्तरमेत्यध्व
 युरयाळग्नीदिति पृच्छत्ययाळिति प्रत्याह स भद्रमकरो नः सोमस्य पाययिष्यतीति होता जपति ॥ ५ ॥ ऐंद्रवायवमुत्तरे धे
 गृहीत्वा ध्वर्यवे प्रणामये देषवसुः पुरुवसु रिहवसुः पुरुवसुर्मयिवसुः पुरुवसुर्वाक्पावाचं मे पाह्युपहूता वाक् सहप्राणेनोपमा
 वाक् सहप्राणेन ह्वयतामुपहूता ऋषयो दैव्यास्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा मृषयो दैव्या सो ह्वयंतां तनूपावानस्तन्वस्त
 पो जा इत्यध्वर्य उपह्वयस्वेत्युक्त्वा वग्रायनासिकाभ्यां वाग्देवी सोमस्य तृप्यत्विति भक्षयैत्सर्वत्र प्रतिभक्षितं होतृ च मसे किं

श्रौतसू.

॥ ३१ ॥

चिदवनीयानाचम्योपह्वानादिपुनःसंभक्षयित्वा न सोमेनोच्छिष्टा भवन्तीत्युदाहरंति शेषं होतृचमस आनीयोत्सृजेदेवमु
त्तरै न त्वेनयोः पुनर्भक्षो न कंचन द्विदेवत्यानामनवनीतमवसृजेन्मैत्रावरुणं मेषवसुर्विदद्वसुरिहवसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विद
द्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाह्युपहृतं चक्षुःसहमनसोपमां चक्षुःसहमनसाह्वयतामुपहृता ऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयन्तां तनूपावानस्तन्वस्तपोजा इत्यक्षीभ्यां त्विहावेक्षणं दक्षिणेनाग्रे सव्येन पाणिना होतृचमसमाद
दीतैतुवसूनां पतिर्विश्वेषां देवानां समिदितितस्यारत्निना तस्योरोर्वसनमपोच्छाद्य तस्मिन्त्सादयित्वा काशवतीभिरंगुली
भिरपि दध्यादाश्विनं यथाहृतं परिहृत्य पुनः सादयित्वा ध्वर्यवे प्रणामये देषवसुः संयद्वसुरिहवसुः संयद्वसुर्मयिवसुः संयद्व
सुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मेपाह्युपहृतं श्रोत्रं सहात्मनोपमां श्रोत्रं सहात्मनाह्वयतामुपहृता ऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयन्तां तनूपावानस्तन्वस्तपोजा इति कर्णाभ्यां त्विहोपोद्यच्छेदं क्षिणायाग्रे निधाय होतृचमसं स्पृष्ट्वा द
कं मिळामुपह्वयत उपोद्यच्छंति चमसानवांतरेळां प्राश्याचम्य होतृचमसं भक्षयेदध्वर्य उपह्वयस्वेत्युक्त्वा दीक्षितो दीक्षिता
उपह्वयध्वं यजमाना इति वा मुख्यान्वापृथग्घोत्रका उपह्वयध्वमितीतरानेव मितरे यथासंभक्षं त्वदीक्षिता मुख्यचमसाद च
मसाद्रोणकलशाद्वोक्तः सोमभक्षजपः सर्वत्र होतुर्वषट्कारैश्चमसाह्वयन्त उद्गातुर्ब्रह्मणो यजमानस्य तेषां होताग्रे भक्षयेदिति
गौतमो भक्षस्य षट्कारान्वयत्वादभक्षणमितरेषामिति तौल्वलिः कृतार्थत्वाद्भक्षयेयुरिति गाणगारिरतः संस्कारत्वात्का

पूर्वष.
अ. ५

॥ ३१ ॥

चतच्चमसतास्यान्नचान्यःसंबंधोभक्षयित्वापामसोममृताअभूमशंनोभवहृदआपीतइंदवितिमुखहृदयेअभिमृशेरन्ना
 प्यायस्वसमेतुतैसंतेपयांसिसमुयंतुवाजाइतिचमसानाद्योपाद्यान्पूर्वयोःसवनयोराद्यांस्तृतीयसवनेसर्वत्रात्मानमन्यत्रै
 कपात्रेभ्यआप्यायितांश्चमसान्त्सादयंतितेनाराशंसाभवन्ति ॥ ६ ॥ एतस्मिन्कालेप्रपद्याच्छावाकउत्तरेणाग्नीधीयं
 परित्रज्यपूर्वेणसदआत्मनोधिष्ण्यदेशउपविशेत्पुरोळाशदृगळंप्रत्तमिळामिवोद्यम्याच्छावाकवदस्वेत्युक्तोच्छावोअग्नि
 मवसइतितृचमन्वाहाँत्येनप्रणवेनोपसंतनुयाद्यजमानहोतरध्वर्योग्नीद्रह्मन्पोतर्नेष्टरुतोपवत्करिषेयध्वमूर्जोर्जयध्वनि
 वोजामयोजिहतान्यजामयोनिःसपत्न्यामनिवाधितासोजयताभीत्वरीजयताभीत्वर्याःश्रवद्वइंद्रःशृणवद्वोअग्निःप्र
 स्थायेन्द्राग्निभ्यांसोमंवोचतोपोअस्मान्ब्राह्मणान्ब्राह्मणाह्वयध्वमितिसमाप्तेस्मिन्निगदेध्वर्युर्होतार्युपहवंकांक्षतैप्रत्येतासु
 न्वन्यजमानःसूक्तावामग्रभीदुतप्रतिष्ठोतोपवत्करुतनोगावउपहृताउपहृतइत्युपह्वयतउपहृतःप्रत्यस्माइत्युन्नीयमाना
 यानूच्यप्रातर्यावभिरागतमितियजतिनिधायपुरोळाशदृगळंस्पृष्ट्वोदकंचमसंभक्षयेन्नास्पृष्ट्वोदकाःसोमेनेतराणिहवीं
 प्यालभेरन्नादायैनदादित्यप्रभृतीन्धिष्यानुपस्थायापरयाद्वारासदःप्रसृज्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविश्यप्राश्नीयादुप
 विष्टेन्नह्माग्नीधीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टंसर्वंप्राश्नीयुःप्रागेवेतरेगताभवन्तिप्राश्यप्रतिप्रसृज्य ॥ ७ ॥ ऋतुयाजैश्चरंतिते
 षांप्रैषाःपंचमंप्रैषसूक्तैतेनतेनैवप्रेषितःप्रेषितःससयथाप्रैषंयजतिहोताध्वर्युर्गृहपतिभ्यांहोतरेतद्यजेत्युक्तःस्वयंपष्टेपृष्ठ

श्रौतसू.

॥ ३२ ॥

ष्ट्याहनिपश्चादुत्तरवेदेरुपविश्याध्वर्युः पश्चाद्गार्हपत्यस्य गृहपतिरथैतद्वत्तुपात्रमानं तर्येण वषट्कर्तारो भक्षयंति पृथगध्वर्युः
 प्रतिभक्षयेत्तस्मिंश्चैवोपहवः ॥ ८ ॥ पराङ्ध्वर्यावावृत्तैः सुमत्पद्मदेपितामातरि श्वाच्छिद्रापदाधादच्छिद्रोक्थाकवयः
 शंसन्त्सोमो विश्वविन्नीथानिनेषद्बृहस्पतिरुक्थामदानिशं सिषद्वागायुर्विश्वायुर्विश्वमायुः कइदंशं सिष्यति सइदंशं सिष्य
 तीति जपित्वा नभिहिंकृत्य शोसावोमित्युच्चैराहूय तूष्णीं शंसंशंसेदुपांशुसप्रणवमसंतन्वग्नेष आहावः प्रातः सवने शस्त्रादिषु
 पर्यायप्रभृतीनां च सर्वत्र चांतः शस्त्रं तेन चोपसंतानः शस्त्रस्वरः प्रतिगरं ओथामोदैवेति शोसामोदैवेत्याहावैष्णुतादिः प्रणवे
 षुतादिरवसाने प्रणवे प्रणव आहावोत्तरेवसाने च प्रणवांतो वायत्रयत्र चांतः शस्त्रं प्रणवेनावस्यति प्रणवांत एव तत्र प्रतिगरः
 शस्त्रांते तु प्रणवो भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्नो ३ मूद्रं द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिंद्रो ३ मूसूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यो ३ मिति त्रिपद
 स्तूष्णीं शंसो यद्युवैषट्पदः पूर्वैर्ज्योतिः शब्दैरेव स्येदुच्चैर्निविदं यथानिशांतं मग्निर्देवेद्धइति नास्या आह्वानं चोपसंतान उ
 त्तमेन पदेन प्रवोदेवायेत्याज्यमुपसंतनुयादेतेन निविद उत्तराः सर्वे च पदसमाम्नाया उपसंतानस्त्वन्यत्राह्वानं च निविदा मा
 ज्याद्यां त्रिःशंसैर्धर्चशोविग्राहं तन्निदर्शयिष्यामः ॥ प्रवोदेवायाग्नेर्वाहिष्ठमर्चास्मै ॥ गमद्देवेभिरासनो यजिष्ठो बर्हि
 रासदो ३ मित्यृगावानं वैवमेवैतेनाद्याः प्रतिपदामनृगावानमनुब्राह्मणं वानुपूर्व्यमाहूयोत्तमयापरिदधाति सर्वशस्त्रपरि
 धानीयास्वेवमुक्थं वाचिघोषाय त्वेति शस्त्वाजपेदग्नं इन्द्रश्च दाशुषो दुरोण इति याज्योक्थपात्रमग्ने भक्षयेत्ततश्च मसांश्च मसि

पूर्वष.
अ. ५

॥ ३२ ॥

नः सर्वशस्त्रयाज्यांतेषु वषट्कतैकपात्राण्यादित्यग्रहसावित्रवर्ज ॥ ९ ॥ स्तोत्रमग्रे शस्त्रादेशेति प्रोक्तं उद्गातुर्हंकारे प्रा-
तः संवन आह्वयीरन्प्रतिहार उत्तरयोः सवनयोर्वायुरग्रे गायत्रिप्रीरिति सप्तानां पुरोरुचां तस्यास्तस्या उपरिष्ठात्तृचं तृचं शं-
सैद्वायवायाहिदर्शते तिसप्ततृचा द्वितीयां प्रउगे त्रिः पुरोरुग्भ्य आह्वयीत षष्ठ्यां त्रिरवस्यैर्दधेर्धर्च उत्तमानं शंसैच्छं संत्येके
तृच आह्वानं मशंसने माधुच्छंदसं प्रउगमित्येतदा चक्षत उक्थं वाचि श्लोकाय त्वेति शस्त्राजपे द्विश्वेभिः सोम्यं मध्वितिया
ज्या प्रशास्ता ब्राह्मणाच्छंस्यच्छावाक इति शस्त्रिणो होत्रकास्तेषां चतुराहावानि शस्त्राणि प्रातः सवने तृतीय सवने पर्यायेष्वति-
रिक्तेषु च पंचाहावानि माध्यंदिने स्तोत्रियानुरूपेभ्यः प्रतिपदनुचरेभ्यः प्रगाथेभ्यो धाय्याभ्य इति पृथगाह्वानं होतुरपितेभ्य
श्चान्यदनंतरं मादौ निविद्धानीयानां सूक्तानां मनेकं चेत्प्रथमेष्वाहाव आपो देवते च तृचैतेषां तृचास्तोत्रियानुरूपाः शस्त्रादि-
षु सर्वत्र माध्यंदिने प्रगाथास्तृतीया यथाग्रहणं मन्यद्याज्यां तानि शस्त्राण्युक्थं वाचीत्येषां शस्त्राजपः प्रातः सवन ऊर्ध्वचषो-
ळशिनः सर्वेषामुक्थं वाचीं द्रायेति माध्यंदिन उक्थं वाचीं द्राय देवेभ्य इत्युक्थेषु षोळशिकैष्वनंतरं स्य पूर्वेण स्तोत्रियेणानु-
रूपस्य छंदः प्रमाणलिंगदैवतान्यार्षचैकं आनो मित्रावरुणा नोगं तं रिशादसां प्रवो मित्राय प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति नवायातं
मित्रावरुणे तियाज्यायाहि सुषुमाहित इति षट् स्तोत्रियानुरूपावनंतराः सप्तैद्रत्वावृषभमुद्धेदभीति तिस्र इंद्रक्रतुविदंसुत
मितियाज्यैर्द्राग्नी आगतंसुतं मिद्राग्नी अपसस्परि । तोशावृत्रहणा हुव इति तिस्र इहेंद्राग्नी उपेयं वामस्य मन्मन इति नवैर्द्रा

श्रौतसू.

॥ ३३ ॥

श्रीआगतंसुतमितियाज्या ॥ १० ॥ संस्थितेषुसवनेषुषोळशिनिचातिरात्रेप्रशास्तःप्रसुहीत्युक्तःसर्पतेतिप्रशास्ताति
 सृजेद्धोतादक्षिणेनौदुंवरीमंजसैतरेपरयाद्वारोत्तरांवेदिःश्रोणीमभिनिःसर्पतिमृगतीर्थमित्येतदाचक्षतेएतेननिष्क्रम्यय
 थार्थंनत्वेवान्यन्मूत्रेभ्यःएतेननिष्क्रम्यकृत्वोदकार्थंवेद्यांसमस्तानुपस्थायापरयाद्वारानित्ययावृतासदोद्वार्येचाभिमृश्य
 तूष्णींप्रतिप्रसर्पयेत्षावृत्सर्पतेतिवचनेपूर्वयैवगृहपतिः ॥ ११ ॥ एतस्मिन्कालेग्रावस्तुत्प्रपद्यतेतस्योक्तमुपस्थानंपूर्व
 याद्वाराहविर्धानेप्रपद्येदक्षिणस्यहविर्धानस्यप्रागुदगुत्तरस्याक्षशिरसस्तृणंनिरस्यराजानमभिमुखोवतिष्ठतेनात्रोपवेश
 नोयोअद्यसौम्यइतित्वथास्माअध्वर्युरुष्णीषंप्रयच्छतिदंजलिनाप्रतिगृह्यन्निःप्रदक्षिणंशिरःसमुखंवेष्टयित्वायदासोमां
 शूनभिषवायव्यपोहंत्यथग्राव्णोभिष्टुयान्मध्यमस्वरेणेदंसवनंमभित्वादेवसवितर्युंजतेमनउतयुंजतेधियंआतूनइंद्रक्षु
 मंतंमाचिदन्यद्विशंतंप्रैतेवदंत्वित्यर्बुदंप्रागुत्तमायांआवक्रंजसेप्रवोग्रावाणइतिसूक्तयोरेतरोपरिष्ठात्पुरस्ताद्वापावमा
 नीरोप्ययथार्थमावाग्रहग्रहणाच्छिष्टयापरिधायवेद्यंयजमानस्योष्णीषमादाययथार्थमंत्येष्वहःसुप्रतिप्रयच्छेदितरेष्व
 थापरमभिरूपंकुर्यादितिगाणगारिराप्यायस्वसमेतुतइतितिस्रोमृजंतित्वादशक्षिपेएतमुत्तंदशक्षिपोमृज्यमानःसुह
 स्त्यादशभिर्विवस्वतोदुहंतिसप्तैकामधुक्षत्पिप्युषीमिषमाकलशेषुधावतिपवित्रेपरिषिच्यतइत्येकाकलशेषुधावतिश्ये
 नोवर्मविगाहतइतिद्वेएतासामर्बुदस्यचतुर्थीमुद्धृत्यतृचांतेषुतृचानवदध्यादाप्याय्यमानेप्रथममृज्यमानेद्वितीयंदुह्यमा

पूर्वष.
अ. ५

॥ ३३ ॥

नेतृतीयमासिच्यमानेचतुर्थीबृहच्छब्देबृहच्छब्देचतुर्थीमासिचिदन्यद्विशंसतेतियदिग्रावाणःसंहादेरन्तसमानमन्यदंबुद
 मेवेत्येकेप्रवोग्रावाणइत्येकउक्तंसर्पणस्तुतेमाध्यंदिनेपवमानेविहत्यांगारान् ॥ १२ ॥ दधिघर्मेणचरंतिप्रव
 र्ग्यवांश्चेत्तस्योक्तमृगावानंघर्मेणेज्याभक्षिणश्चहोतर्वदस्वेत्युक्तंउत्तिष्ठतावपश्यतेत्याहश्रातंहविरित्युक्तःश्रातंहविरित्य
 न्वाहश्रातंमन्यऊधनिश्रातमग्रावितियजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोदधिघर्मस्याग्नेवीहीतिवा ॥ मयित्यदिन्द्रियंबृहन्म
 यिद्युन्नमुतक्रतुः ॥ त्रिश्रुद्धर्मोविभातुमआकूत्यामनसासहविराजाज्योतिषासह ॥ तस्यदोहमशीयतेतस्यतइंद्रपी
 तस्यत्रिष्टुप्छंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपोयंधिष्यवतांप्रांचमंगारैरभिविहरेयुःपश्चात्स्वस्यधिष्यस्योपवि
 श्योपहवमिष्ट्वापरित्वाग्नेपुरंवयमितिजपेदनिष्ठादीक्षितःसवनीयानांपुरस्तादुपरिष्ठाद्वापशुपुरोळाशेनचरंत्यक्रियामेके
 न्यत्रतदर्थवादवदनात्क्रियामाश्मरथ्योन्विताप्रतिषेधात्पुरोळाशाद्युक्तमानाराशंससादनान्नत्विहद्विदेवत्याएतस्मि
 न्कालेदक्षिणानीयंतेहीनैकाहेषुकृष्णाजिनानिधून्वंतःस्वयमेवदक्षिणापथंयंतिदीक्षिताःसत्रेण्विदमहंमांकल्याण्यैकीत्यै
 तेजसेयशसेमृतत्वायात्मानंदक्षिणान्नयानीतिजपंतउन्नेयमाणास्वाग्नीधीयआहुतीजुह्वतिददानीत्यग्निर्वदतिवायुराह
 तथेतितत् ॥ हंतेतिचंद्रमाःसत्यमादित्यःसत्यमोमापस्तत्सत्यमाभरन् ॥ दिशोयज्ञस्यदक्षिणादक्षिणानांप्रियोभूया
 संस्वाहा ॥ प्राचिह्येधिप्राचिजुषाणाप्राच्याज्यस्यवेतुस्वाहेतिद्वितीयां ॥ कइदंकस्माअदात्कामःकामायादात्कामोदा

श्रौतसू.

॥ ३४ ॥

ताकामःप्रतिग्रहीताकामंसमुद्रमाविशकामेनत्वाप्रतिगृह्णामिेकामैतत्तेवृष्टिरसिद्यौस्त्वाददातुपृथिवीप्रतिगृह्णात्वित्य
 तीतास्वनुमंत्रयेत्प्राण्यभिमृशेदप्राणिकन्यांचसर्वत्रचैवंप्रतिगृह्णामीधीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टंसर्वंप्राश्नीयुःप्राश्यप्रतिप्रसृ
 प्य ॥ १३ ॥ मरुत्वतीयेनग्रहेणचरंतींद्रमरुत्वइहपाहिसोमंहोतायक्षदिंद्रमरुत्वंतंसजोषांद्रसगणोमरुद्भिरितिभक्षयि
 त्वैतत्पात्रंमरुत्वतीयंशस्त्रंशंसैदध्वर्योशोसावोमितिमाध्यंदिनेशस्त्रादिष्वाहावआत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइति
 मरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराविंद्रनेदीयएदिहीतींद्रनिहवःप्रगार्थःप्रनूनंब्रह्मणस्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यस्तृचाःप्रतिपदनु
 चराद्वृचाःप्रगार्थाआतोर्ध्वं सर्वस्तोत्रियानुरूपाःप्रतिपदनुचराःप्रगार्थाःसर्वत्रप्राक्चछंदांसित्रैष्टुभात्सर्वाश्चैवाचतुष्प
 दाःपंक्तिषुद्विरवस्येद्वयोर्द्वयोःपादयोर्ध्वंशोवाश्विनेपच्छःशस्यगतांतुपच्छःसमासमुत्तमेपदेपच्छोन्यत्पादैरवसायाध
 र्चातैःसंतानोग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपइतिधाव्याःप्रवइंद्रायबृहतइतिमरुत्वतीयःप्रगार्थोजनिष्ठाउग्रइत्येकभूय
 सीःशस्त्वामरुत्वतीयांनिविदंदध्यात्सर्वत्रैवमयुजासुमाध्यंदिनेएकांतृचेर्धायुग्मास्वेकांशिष्ठातृतीयसवनेक्षिणीमृजानः
 परिदध्याध्यायन्नेनआत्मनोन्यत्राप्येतयापरिदधदेवमुक्थंवाचींद्रायशृण्वतेत्वेतिशस्त्वाजपेद्येत्वाहिहत्येमघवन्नवर्ध
 न्नितियाज्या ॥ १४ ॥ निष्केवल्यस्याभित्वाशूरनोनुमोभित्वापूर्वपीतयइतिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपायदिरथंतरंपृष्ठंयद्यु
 वैबृहत्त्वामिद्धिहवामहेत्वंह्येहिचेरवइतिप्रगार्थाएतेभवंतितान्द्वेतिस्कारंशंसैच्चतुर्थषष्ठौपादौवार्हतेप्रगार्थेपुनरभ्यसि

पूर्वष.
अ. ५

॥ ३४ ॥

त्वोत्तरयोरवस्येद्बृहतीकारं चेत्तावेवाद्भिस्तृतीयपंचमौतुकाकुभेषु प्रत्यादानाद्युत्तरैवमेतत्पृष्ठेष्वहःस्विद्रनिहवब्राह्मणस्य
 त्वान्बृहतीकारमितरेषुपृष्ठेषुबृहद्रथंतरयोश्चतृचस्थयोर्होत्रकाश्चयेषां प्रगाथास्तोत्रियानुरूपाः सर्वमन्यद्यथास्तुतं परिमि
 तशस्य एकाहः सयद्युभयसामायत्पवमाने तस्य यो निरनुरूपो यो निस्थान एवैनामन्यत्र शंसैदूर्ध्वधा यया यो निस्थान मने
 कानंतर्ये सकृत्पृथग्वाह्वानमेवमूर्ध्वमिन्द्रनिहवात्प्रगाथानां यद्वावानेति धाय्यापि वासुतस्य रसिन इति साम प्रगाथ इन्द्रस्य नु
 वीर्याणीत्येतस्मिन्नैर्द्रीनि विदं दध्यादनुब्राह्मणं वास्वर उक्थं वाचीं द्रायोपशृण्वते त्वेति शस्त्वाजपेत्पि वासोममिन्द्रमंदतुत्वे
 तियाज्या ॥ १५ ॥ होत्रकाणां कयानश्चित्राभुवत्कयात्वं न ऊत्या कस्तमिन्द्रत्वावसुंसद्यो हजात एवात्वा मिन्द्रो शन्नृषुणः
 सुमना उपाक इति याज्या तं वोदस्मृतीष हंत च्वायामिसुवीर्यमिति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपा उदुत्ये मधुमत्तमा इन्द्रः पूभिंदु
 दुब्रह्माण्यृजीषीवज्रीवृषभस्तुराषाळितियाज्या तरो भिवो विदद्वसुंतरणिरित्तिषासतीति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपा उदिन्व
 स्य रिच्यते भूय इदिमां मूर्ध्वित्युपोत्तमा मुद्धरेत्सर्वत्र पिवावर्धस्व तव घासुता स इति याज्या ॥ १६ ॥ अथ तृतीयसवनं मु
 त्तमस्वरेणादित्यग्रहेण चरं त्यादित्यानामवसानूतनेन होतायक्षदादित्यान्प्रियान्प्रियधाम्ना आदित्या सो अदितिर्मादयं ता
 मिति नैतं ग्रहमीक्षेत हूयमानं स्तुत आर्भवे पवमाने विहृत्यांगारान्मनोतादिपश्विळांतं पशुकर्म कृत्वा पुरोळाशाद्युक्तमाना
 राशंससादनात्सन्नेषु च दिष्टात्पुरोळाशस्य तिस्रस्तिस्रः पिंड्यो दक्षिणतः प्रतिस्वंचमसेभ्यः स्वेभ्यः पितृभ्य उपास्येयुरत्र पित

श्रौतसू.

॥ ३५ ॥

रोमादयध्वयथाभागमावृषायध्वमिति सव्यावृत आग्नीध्रीयं प्राप्य हविरुच्छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्राश्य प्रतिप्रसृप्य ॥ १७ ॥
 सावित्रेण ग्रहेण चरं त्यभूद्देवः सविता वंद्यो नूनो होतायक्षदेवं सवितारं दमूना देवः सविता वरेण्यो दधद्रत्ना दक्षपितृभ्य आयु
 नि ॥ पिवात्सोमं मम दन्नेन मिष्टयः परिज्माचिद्रमते अस्य धर्मणीति वषट्कृते होता वैश्वदेवं शस्त्रं शंसैत्सर्वादिशो ध्यायेच्छं
 सिष्यन्यस्यां द्वेभ्यो न तामध्वर्यो शोशो सावो मिति तृतीय सवनं शस्त्रादिष्वहा वस्तत्सवितुर्वृणीमहे दानो देव सवितरिति वै
 श्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा वभूद्देव एकया च दशभिश्च स्वभूते द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च नियुद्धिर्वाय
 विहता विमुं च प्रद्या वेति दैर्घतमसं सुरूपकृत्तुमूतये तक्षत्रथमयं वेन श्रोदयत्पृश्नि गर्भायेभ्यो मातामधुमत्पिन्वते पर्य एवापित्रे
 विश्वदेवाय वृष्णा आनो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वत इति नव वैश्वदेवं वैश्वदेवाग्निमारुतयोः सूक्तेषु सावित्रादिनिविदो दध्याच्च
 तस्यो वैश्वदेव उत्तरास्ति स उत्तरं सूक्तानां तद्धिदैवतं दैवतेन सूक्तांतो धाय्याश्चात्रैकपातिनी रदिति द्यौरदिति रंतरिक्षमिति प
 रिदध्यात्सर्वत्र वैश्वदेवे द्विः पच्छोर्ध्वं च शः सकृद्भूमिमुपस्पृशन्नुक्थं वार्चां द्राय देवेभ्य आश्रुत्यै त्वेति शस्त्वाजपे द्विश्च देवाः
 शृणुते मंहवं म इति याज्या ॥ १८ ॥ त्वंसोमपितृभिः संविदान इति सौम्यस्य याज्या तं घृतयाज्याभ्यामुपांशूभयतः प
 रियजंति घृताहव नो घृतपृष्ठो अग्निं घृतेश्रितो घृतम्वस्य धाम ॥ घृतप्रुषस्त्वा हरितो वहंतु घृतं पिबन्यजसि देवदेवानिति पुर
 स्तादुरुविष्णो विक्रमस्वो रुक्षयाय नस्कृधि ॥ घृतं घृतयोने पिब प्रयज्ञपतिं तिरैत्युपरिष्ठादन्यतरतश्चेदग्ना विष्णू महि

पूर्वष.

अ. ५

॥ ३५ ॥

धामप्रियं वामित्युपांश्वेवाहृतं सौम्यं पूर्वमुद्गातृभ्योगृहीत्वा वेक्षेत यत्ते च क्षुर्दिव्यत्सुपर्णे येनैकराज्यमजयोहिना ॥ दीर्घ
 यच्चक्षुरदितेरनंतं सोमो नृचक्षामयितद्दधात्वित्यपश्यन् हृदि स्पृक् क्रतुस्पृग्वर्चो धावर्चो अस्मासु धेहि ॥ यन्मे मनो यमंगतं
 यद्दामे अपरागतं ॥ राज्ञा सोमेन तद्वयं मस्मासु धारयामसि ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा इति चांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां
 माज्येनाक्षिणी अज्यं छंदोगेभ्यः प्रयच्छेद्विहतेषु शालाकेष्वग्नीध्रः पालीवतस्य यजत्यैभिरग्ने सरथं याह्यर्वाडित्युपांश्वेवने
 ष्टारं विसंस्थितसंचरेणानुप्रपद्यतस्योपस्थ उपविश्य भक्षयेत् ॥ १९ ॥ अथ यथेतं स्वभ्यग्रमाग्निमारुतं तस्याद्यां पच्छक्रगा
 वानं पच्छः शस्या चेदधर्चश इतरां संतानं मुत्तमेन वचनेन वैश्वानराय पृथुपाजसे शनः करत्यर्वते प्रत्वक्षसः प्रतवसो यज्ञाय ज्ञा
 वो अग्नये देवो वो द्रविणो दा इति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपौ प्रतव्यसीं नव्यसीं मापो हिष्ठेति तिस्रो वियतमप उपस्पृशन्नन्वारब्धे
 ष्वपावृतशिरस्क इदमादिप्रतिप्रतीकमाह्वानं मुत्तनो हिर्बुध्न्यः शृणोतु देवानां पत्नी रुशतीरवंतु न इति द्वैराकामहमिति द्वैपा
 वीरवीकन्याचित्रायुरिमं यमप्रस्तरमाहि सीदम तलीकव्यैर्यमो अंगिरो भिरुदीरतामवर उत्परास आहं पितृन्सुविदत्रां
 अविर्त्सीदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य स्वादुष्किलायमिति च तस्मै मध्ये चाह्वानं मदामो दैवमो दामो दैवो मित्यासां प्रतिगरौ ययो
 रोजसास्कभितारजांसि वीर्येभिर्वीरतमाशविष्ठा ॥ यापत्येते अप्रतीता स होभिर्विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ ॥ विष्णोर्नुकंवी
 र्याणि प्रवोचं तंतुं तन्वत्रजसो भानुमन् विह्येवान इन्द्रो मघवा विरपशीति परिदध्याद्भूमिमुपस्पृशन्नुत्तमेन वचनेन ध्रुवावनय

श्रौतसू.

॥ ३६ ॥

नंकांक्षेदुक्थं वार्चां द्रायदेवेभ्य आश्रुताय त्वेति शस्त्वाजपेदग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋकभिरितियाज्येत्यंतोऽग्निष्टोमोऽग्निष्टोमः
॥ २० ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्के पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ ॐम् ॥ उक्थ्येतु होत्रकाणां मेह्येषु ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतं श्वर्षणीधृतमस्तन्नाह्यामसुर इति तृचा विन्द्रावरु
णायुवमावां राजानां विन्द्रावरुणामधुमत्तमस्येतियाज्यावयमुत्वामपूर्व्यो न इदमिदं पुरेति प्रगाथौ सर्वाः ककुभः प्रमं हि
ष्टायोदप्रुतोच्छाम इन्द्रं बृहस्पतेयुवमिन्द्रश्च वस्व इति याज्या धाहीन्द्रगिर्वण इयंत इन्द्रगिर्वण ऋतुर्जनित्री नूमतो भवामित्रः संवां
कर्मणो द्राविष्णू मदपती मदानामिति याज्येत्यंत उक्थ्यः ॥ १ ॥ अथ षोडश्यां साविसोम इन्द्रत इति स्तोत्रियानुरूपा वात्वा
वहंतु हरय इति तिस्रो गायत्र्य उपोषु शृणुही गिरः सुसंहं शंत्वा वयं मघवन्नित्येकाद्वे च पंक्तीयदिन्द्रपृतनाज्येऽयं ते अस्तु हर्यत
इत्यौष्णिह बार्हतौ तृचावाधूर्षस्मा इति द्विपदा ब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिं जुषाण इति त्रिष्टुबेष ब्रह्माय ऋत्विय इन्द्रो नाम श्रुतो गृणे ।
विष्णुतयो यथा पथ इन्द्रत्वद्यंतिरातयः ॥ त्वामिच्छव सस्पतैर्यंति गिरो न संयत इति तिस्रो द्विपदाः प्रतेमहे विदथे शंसि पं हरी
इति तिस्रो जगत्यस्त्रिकद्रुकेषु महिषो यवा शिरं ॥ प्रोष्वस्मै पुरोरथमिति तृचावातिच्छंदसौ पच्छः पूर्वद्वे धाकारं मुत्तरमनुष्टु
ब्गायत्रीकारं प्रचेतन प्रचेतयाया हि पिबमत्स्व ॥ ऋतुश्छंदः ऋतं बृहत्सुस्त्र आधेहि नो वसवित्यनुष्टुप् प्रवस्त्रिष्टुभमिषमर्चत
प्रार्चत ॥ यो व्यतीरफाणयदिति तृचा आनुष्टुभा उत्तमस्योत्तमां शिष्टौ उत्तमां निविदं दध्याल्लिंगैः पदानुपूर्व व्याख्यास्यामो

पूर्वष.

अ. ६

॥ ३६ ॥

मत्सदहिंवृत्रमपांजिन्वदुदार्यमुद्यादिविसमुद्रं पर्वताँऽइहोद्यद्भ्रमस्यविष्टपमितिपरिधानीयैवाह्येवैवाहीन्द्रं ॥ एवाहिश
 क्रोवशीहिशक्रइतिजपित्वापाःपूर्वेषांहरिवःसुतानामितियजति ॥२॥ विहृतस्येंद्रजुषस्वप्रवहायाहिशूरहरीइह ॥ पिबा
 सुतस्यमतिर्नमध्वश्चकानश्चारुर्मदाय ॥ इन्द्रजठरंनव्यंनपृणस्वमधोर्दिवोन ॥ अस्यसुतस्यस्वर्णोपत्वांमदाःसुवाचोअ
 स्थुः ॥ इन्द्रस्तुराषाणिमित्रोर्नजघानवृत्रंयतिर्न ॥ विभेदवलंभृगुर्नससाहेशन्नून्मदेसोमस्य ॥ श्रुधीहवंनइंद्रोर्नगिरोजुष
 स्ववज्रीन ॥ इन्द्रसयुग्भिर्दिद्युंनमत्स्वामदायमहेरणाय ॥ आत्वाविशंतुकविर्नसुतासइंद्रत्वष्टान ॥ पृणस्वकुक्षीसोमो
 नाविह्रीशूरधियाहियानः ॥ साधुर्नगृध्रुर्कभुर्नास्तेवशूरश्चमसोन ॥ यातेवभीमोविष्णुर्नत्वेषःसमत्सुकृतुर्नेतिस्तोत्रिया
 नुरूपांऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपाभ्यां तदेवशस्यंविहरैत्पादान्वयवधार्यार्धचशःशंसैत्पूर्वासांपूर्वाणिपदानिगायत्र्यःपंक्तिभिः
 पंक्तीनांतुद्वेद्वेपदेशिष्येतेताभ्यांप्रणुयादुष्णिहोबृहतीभिरुष्णिहांतूत्तमान्पादान्द्वौकुर्याच्चतुरक्षरमाद्यंद्विपदाश्चतुर्धाकृ
 त्वांप्रथमात्रिष्टुभोत्तराजगतीभिरुत्तमायाश्चतुर्थमक्षरमंत्यंपूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिछंदःस्ववदध्याद्वितीयतृतीययो
 स्तृतीययोःपादयोरवसानतउपदध्यात्प्रचेतनेतिपूर्वस्यांप्रचेतयेत्युत्तरस्यामुत्तरास्वितरान्पादान्षष्ठान्कृत्वानुष्टुप्कारंशं
 सैदूर्ध्वस्तोत्रियानुरूपाभ्यामातोविहृतस्तत्रप्रतिगरओथामोदैवमदेमदामोदेवोमथेतिंयाज्यांजपेनोपसृजेदेवाह्येवापाःपू
 र्वेषांहरिवःसुतानामेवाहीन्द्रं ॥ अथोइंद्रंस्वन्केवलंते ॥ एवाहिशक्रोममद्भिसोमंमधुमंतामिंद्रवशीहिशक्रःसत्रावृषंजठ

श्रौतसू.

३७ ॥

रआवृषस्वेति समानमन्यस्तोत्रियाय निविदे परिधानीयाया इत्याहाव आहतं षोऽशिपात्रैः समुपहावं भक्षयंति घर्मे च भक्षि
 णो मैत्रावरुणस्त्रयश्छंदोगा इन्द्र षोऽशिनो जस्विस्त्वं देवेष्वस्यो जस्वंतं मामायुष्मंतं वर्चस्वंतं मनुष्येषु कुरु ॥ तस्य त इन्द्र पीत
 स्यानुष्टुप छंदस उपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति भक्षजपः ॥ ३ ॥ अतिरात्रे पर्यायाणामुक्तः शस्योपायो होतुरपि यथा होत्रका
 णां प्रथमे पर्याये होतुराद्यां वर्जयित्वा प्रत्यृचंस्तोत्रियानुरूपेषु प्रथमानि पदानि द्विरुक्त्वा वस्यंति शिष्टे समसित्वा प्रणुवंति स
 र्वे सर्वासां मध्यमे मध्यमानि प्रत्यादाय ऋगंतैः प्रणुवंत्युत्तमान्युत्तमे चतुरक्षराणित्वच्छावाकं शतुः सखाः पर्याया होतुराद्यं
 याज्याभ्यः पूर्वे पर्यासाः पांतमावो अंधसो पादुशिग्र्यं धंसस्त्यमुवः सत्रासाहमिति सूक्तशेषो भित्यं मेषमध्वर्यवो भरते द्राय
 सोममिति याज्या प्रव इन्द्राय मादनैः प्रकृतान्यृजीषिणः प्रतिश्रुता यवो धृषदिति पंचदश दिवश्चिदस्येति पर्यासः स नोनव्येभि
 रिति चास्यमदे पुरुवर्पासि विद्वानिति याज्या वयमुत्वा तदिदं वयमिन्द्रत्वाय वो भिवात्र हत्यायेत्युत्तमा मुद्धरेदिन्द्रो अंगम
 हर्हयमभि न्यूषुवाचमप्सु धूतस्य हरिवः पिबेहेति याज्ये द्रायमद्वने सुतमिन्द्रमिद्राथिनो बृहदेन्द्रसानसिमे तोन्विद्रंस्तवामे
 शानं मानो अस्मिन्मघवन्निद्रपिबतुभ्यं सुतो मदायेति याज्या यंत इन्द्रसोमो यंते मानुषे जन उद्धेदभीत्युत्तमा मुद्धरेदहं भुवम
 प्राय्यस्यां धसो मदायेति याज्या तून् इन्द्रक्षुमंतमा प्रद्रव परावतो न ह्यन्यं वळाकरमित्यष्टावीं खयंती रहंदा पाता सुतमिन्द्रो अ
 स्तुसोमं हंता वृत्रमिति याज्या भित्वा वृषभा सुतैर्भिप्रगोपतिंगिरा तून् इन्द्रमद्य गितिसूक्तैः अश्ववति प्रोग्रां प्रीतिं वृष्ण इयमिंस

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३७ ॥

त्यामितियाज्येदंवसोसुतमंधंइंद्रेहिमत्स्यंधसःप्रसम्राजमुपक्रमस्वाभरघृषतातदस्मैनव्यमस्यपिबयस्यजज्ञानइंद्रेतिया
 ज्येदंह्यन्वोजसामहांइंद्रोयओजसासमस्यमन्यवेविशइतिद्विचत्वारिंशद्विभ्वजितेतिष्ठाहरीरथआयुज्यमानेतियाज्या
 त्वेतानिषीदतात्वशत्रवागाहिंनकिरिंद्रत्वदुत्तरइत्युत्तमामुद्धरेच्छत्तेदधामीदंत्यत्पात्रमिंद्रपानमितियाज्यायोगेयोगेतव
 स्तरयुंजंतिब्रह्मरुषयदिंद्राहंप्रतेमहज्जतीशचीवस्तववीर्येणेतियाज्येद्रःसुतेषुसोमेषुयइंद्रसोमपातमआघायेअग्निमिंधत
 इतिसप्तदशयइंद्रचमसेष्वासोमःप्रवःसतांप्रोद्रोणेहरयःकर्मागमन्नितियाज्येतिपर्यायाःपर्यासवर्जगायत्राः ॥ ४ ॥ संस्थि
 तेष्वश्विनायस्तुवतेशंसिष्यन्विसंस्थितसंचरेणनिष्क्रम्याग्नीध्रीयेजान्वाच्याहुतीर्जुहुयादग्निरज्वीगायत्रेणच्छंदसांतम
 श्यांतमन्वारभेतस्मैमामवतुतस्मैस्वाहा ॥ ऊषाअज्विनीत्रैष्टुभेनच्छंदसांतामश्यांतामन्वारभेतस्यैमामवतुतस्यैस्वाहा ॥
 अश्विनावज्विनौजागतेनच्छंदसांतावश्यांतावन्वारभेताभ्यामामवतुताभ्यांस्वाहा ॥ वणमहांऽअसिसूर्येतिद्वाभ्यामि
 द्रंवोविश्वतस्परीतिचंप्राश्याज्यशेषमपउपस्पृशेन्नाचामेद्विज्ञायतेदेवरथोवाएषयद्धोतानाक्षमद्भिःकरवाणीतिंप्राश्य
 प्रतिप्रसृप्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविशेतसमस्तजंघोरुररत्निभ्यांजानुभ्यांचोपस्थंकृत्वायथाशकुनिरुत्पतिष्यन्नपस्थकृत
 स्त्वेवाश्विनंशंसैदग्निहोतागृहपतिःसराजेतिंप्रतिपदेकपातिनीपच्छंतयाग्नेयंगायत्रमुपसंतनुयात्प्रातरनुवाकन्यायेन
 तस्यैवसमाम्नायस्यसहस्रावममोदेतोःशंसैद्वाहतास्त्रयस्तृचाःस्तोत्रियाःप्रगाथावातान्पुरस्तादनुदैवतंस्वस्यच्छंदसोय

श्रौतसू.

॥ ३८ ॥

थास्तुतंशंसेद्येषुवान्येषुपच्छोद्विपदाउपसंतनुयादेकपदास्ताभ्यश्चोत्तराविच्छंदसउद्धरेदपिवातन्यायेनशंसनंतुपच्छो
 न्यास्त्रिष्टुब्जगतीभ्यःपांक्तेनोदितेसौर्याणिप्रतिपद्यतेसूर्योनोदिवउदुत्यंजातवेदसमितिनवचित्रंदेवानानमोमित्रस्यैद्र
 क्रतुंनआभराभित्वाशूरनोनुमोवहवःसूरचक्षसइतिप्रगाथामहीद्यौःपृथिवीचनस्तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवाविश्वस्य
 देवीमृचयस्यजन्मनोनयारोषातिनग्रभदितिद्विपदाबृहस्पतेअतियदर्योअर्हादितिपरिधानीयाप्रतिपदेपरिधानीयायाइ
 त्याहावोबृहत्सामचेत्तस्ययोनिंप्रगाथेषुद्वितीयांतृतीयांवा नवाश्विनेनग्रहेणसपुरोळाशेनचरंतीमिसोमासस्तिरोअन्ध्यासं
 स्तीव्रास्तिष्ठंतिपीतयेयुवभ्यां ॥ हविष्मतानासत्यारथेनायातमुपभूषतंपिवध्याइत्यनुवाक्याहोतायक्षदश्विनासोमानां
 तिरोअन्धानामितिप्रैषःप्रवामंधांसिमद्यान्यस्थुरुभापिवतमश्विनेतियाज्यैअध्यर्धामनवानंयद्येतस्यपुरोळाशस्यस्विष्ट
 कृदाचरेयुःपुरोळाअग्नेपचतोग्नेवृधानआहुतिमितिसंयाज्यै ॥ ५ ॥ यदिपर्यायानभिव्युच्छेत्सर्वेभ्यएकंसंभरेयुःप्रथमा
 द्योताद्वितीयान्मैत्रावरुणोब्राह्मणाच्छंसीचोत्तमादच्छावाकोद्वौचेद्वौप्रथमाद्वौउत्तमादपिवासर्वेस्युःस्तोमनिर्हस्ताऊर्ध्वं
 स्तोत्रियानुरूपेभ्यःप्रथमोत्तमांस्तृचांछंसेयुर्निर्हासएवैकस्मिन्होतृवर्जमित्येकआश्विनायैकस्तोत्रियोग्नेविवस्वदुषसइति
 तंपुरस्तादनुदैवतंस्वस्यच्छंदसोयथास्तुतंशंसेत्रीणिषष्टिशतान्याश्विनैविमतानांप्रसवसंनिपातैसंसवोनंतर्हितेषुनद्यावा
 पर्वतेनवाप्येकैतर्हितेष्वपितथासतिसंत्वरदेवतावाहनात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयैपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैद्योजातएवेतिनि

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३८ ॥

ष्केवल्यैममाग्नेवर्चइतिवैश्वदेवसूक्तस्यापिवैतेष्वेवनिविदोदध्यादुद्धरेदितराणिस्थानंचैन्निविदोतिहरेन्माप्रगामेतिपुर
 स्तात्सूक्तंशस्त्वान्यस्मिस्तद्वैवतेदध्यात् ॥ ६ ॥ सोमातिरेकेस्तुतश्चोपजनःप्रातःसवनैस्तिसोमोअयंसुतोर्गौर्धयतिम
 रुतामितिस्तोत्रियानुरूपौमहाँइंद्रोयओजसातोदेवाअवंतुनइत्यैद्रीभिर्वैष्णवीभिश्चस्तोममतिशस्यैद्वायजैद्वैष्णव्यावै
 द्रावैष्णव्येतिगाणगारिदैवतप्रधानत्वात्संवांकर्मणासमिषाहिनोमीतिमाध्यंदिनैवण्महाँअसिसूर्यौदुत्यद्दर्शतंवपुरिति
 प्रगाथौस्तोत्रियानुरूपौमहाँइंद्रोनृवद्विष्णोर्नुकैयाविश्वासांजनितारामतीनामितियाज्यातृतीयसवनउत्तरोत्तरांसंस्था
 मुपेयुरातिरात्रादतिरात्राच्चेत्प्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामप्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणेतिस्तोत्रियानुरूपौमाध्यंदिनेनशेषस्त्वेष
 मित्थासमरणंशिमीवतोरितिवायाज्या ॥ ७ ॥ क्रीतेराजनिनष्टेदग्धेवापिदग्धानिसदोहविधानान्यनावृताक्रियेरन्ना
 वृतावान्यंराजानमभिषुणुयुरनधिगमेपूतीकान्फाल्गुनान्यन्यावाओषधयःपूतीकैःसहप्रायश्चित्तंवाहुत्वोत्तरमालभेत
 सुत्यांसूक्तमेवमन्येतप्रतिधुक्प्रातःसवनैश्चतुर्माध्यंदिनैदधितृतीयसवनैश्चायंतीयंब्रह्मसामयदिफाल्गुनानिवारवन्तीयं
 यज्ञायज्ञीयस्यस्थानेश्रायंतीयमेकएकदक्षिणंयज्ञंसंस्थाप्योदवसायपुनर्यजेततस्मिन्पूर्वस्यदक्षिणांदद्यात्सोमाधिगमेप्र
 कृत्या ॥ ८ ॥ दीक्षितानामुपतापैपरिहितेप्रातरनुवाकेनुपाकृतेवापुष्टिपतेपुष्टिश्चक्षुषेचक्षुःप्राणायप्राणंत्मनेत्मानंवाचे
 वाचमस्मैपुनर्धेहिस्वाहेतिब्रह्माहुतिंहुत्वाशीतोष्णाअपःसमानीयैकविंशतिमासुयवान्कुशपिंजूलांश्चावधायताभिरद्भि

श्रौतसू.

॥ ३९ ॥

रवर्थकुर्वीतताभिरेनमाप्लावयेजीवानामस्थता ३॥ इमममुंजीवयतजीविकानामस्थता ३॥ इमममुंजीवयतसंजीवानाम
स्थता ३॥ इमममुंसंजीवयतसंजीविकानामस्थता ३॥ इमममुंसंजीवयतेत्यौषधिसूक्तेन चाप्लाव्यानुमृजेदुपांश्वंतर्यामौतेप्रा
णापानौपातामसाउपांशुसवनस्तेव्यानंपात्वसावैद्रवायवस्तेवाचंपात्वसौमैत्रावरुणस्तेचक्षुषीपात्वसावाश्विनस्तेश्रोत्रं
पात्वसावाग्रयणस्तेदक्षक्रतूपात्वसाउक्थ्यस्तेगानिपात्वसौध्रुवस्तआयुःपात्वसावितित्यथासनमनुपरिक्रमणैत्रातारमिंद्र
मवितारमिंद्रमितिताक्षर्यादिर्यद्यप्यन्यदैकाहिकाद्वैश्वदेवस्वस्त्यात्रेयेनिविदंदध्यात्प्रकृत्यानिगदे ॥ ९ ॥ संस्थितेतीर्थेन
निर्हत्यावभृथेप्रेतालंकारान्कुर्वतिकेशश्मश्रुलोमनखानिवापयंतिनलदेनानुलिंपंतिनलदमालांप्रतिमुंचंतिनिष्पुरीषमेके
कृत्वापृषदाज्यंपूरयंत्यहतस्यवाससःपाशतःपादमात्रमवच्छिद्यप्रोर्णुवंतिप्रत्यग्दशेनाविःपादमवच्छेदमस्यपुत्राअमाकु
र्वीरन्नग्नीनस्यसमारोप्यदक्षिणतोबहिर्वेदिदहेयुराहार्येणानाहिताग्निपत्नींचप्रत्येत्याहःसमापयेयुःप्रातरनभ्यासमनभि
हिंकृतानिश्चस्त्रानुवचनाभिष्टवनसंस्तवनानिपुराग्रहग्रहणात्तीर्थेननिष्क्रम्यत्रिःप्रसव्यमायतनंपरीत्यपर्युपविशंतिपश्चा
द्धोतोत्तरोध्वर्युस्तस्यपश्चाच्छंदोगाआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्युपांशुस्तुवतेस्तुतेहोताप्रसव्यमायतनंपरिव्रजन्स्तोत्रियमनु
ब्रजेदप्रणुवन्यामीश्वप्रेहिप्रेहिपथिभिःपूर्व्येभिरितिपंचानांतृतीयमुद्धरेन्मैत्रमग्नेविदहोमाभिश्चोचइतिषट्पूषात्वेतश्चया
वयतुप्रविद्वानितिचतस्रउपसर्पमातरंभूमिमेतामितिचतस्रःसोमएकेभ्यउरूणसावसुतृपाउदुंबलावितिचसमाप्यसंचि

पूर्वप.

अ. ६

॥ ३९ ॥

त्यतीर्थेन प्रपाद्यथासनमासादयेयुर्भक्षेपुप्राणभक्षान्भक्षयित्वा दक्षिणे मार्जालीये निनयेयुर्दक्षिणस्यावावेदिश्रोण्यां सप्त
 दशमहर्भवति त्रिवृतः पवमाना रथं तरपृष्ठो ग्निष्टोमः संस्थिते ऽवभृथमेके गमयंत्येतस्यैतदहरभिशब्दयंतौ निर्मथ्येन वाद
 गध्वानिखाय संवत्सरादेन मग्निष्टोमेन याजयेयुर्नेदिष्ठिनं वा दीक्षयेयुरपिवोत्थानं गृहपता उक्तः स्तुतशस्त्रविकार एकाहेषु य
 यजमाना सने शयीत संस्थिते पायतीष्ववभृथंगमयेयुरित्यालेखनः पूर्वेण सदोदहेयुरित्याश्मरथ्य एष एवावभृथः ॥ १० ॥
 अग्निष्टोमोत्यग्निष्टोम उक्थ्यः षोडशीं वाजपेयोतिरात्रोष्टोर्याम इति संस्थां स्तासां यामुपयंतितस्या अंते यज्ञपुच्छं मनुयाजाद्यु
 क्तं पशुनाशं युवाका दुत्तमस्त्वहसूक्तवाकप्रैषो वीवृधतेति पुरोळाश देवतां पशुदेवतामेकैयदिसवनीयस्य पशोः पशुपुरोळा
 शंकुर्युरवीवृधेतां पुरोळाशैरित्येव ब्रूयात्सवनीयैरेवेन्द्रोवर्धते पशुपुरोळाशेन पशुदेवतोर्ध्वं शंयुवाकाद्धारियोजनोपाः सोमम
 स्तमिंद्रप्रयाहिं धानासोमाना मिंद्राद्धिचपिबचं युनज्मिते ब्रह्मणा केशिना हरी इतीज्यानुवाक्ये अंत्ये ष्वहस्सुतिष्ठासुकं मघ
 वन्मापरागा अयं यज्ञो देवया अयं मियेध इतीतरेषु परायाहिमघवन्नाचयाहीति वानुवाक्योत्तरवत्स्वहः स्वननुवषट्कृतेति
 प्रैषं मैत्रावरुणं आहेहमद एवमघवन्निंद्रते श्व इत्यद्येत्यतिरात्रेद्यसुत्यामिति च तस्यांतं श्रुत्वाग्नीध्रः श्वः सुत्यां प्राह श्वः सुत्यां वा
 एषां ब्राह्मणानां तामिंद्रायेंद्राग्निभ्यां प्रब्रवीमि मित्रावरुणाभ्यां वसुभ्योरुद्रेभ्य आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः
 सौम्येभ्यः सोमपेभ्यो ब्रह्मन्वाचं यच्छेति ॥ ११ ॥ आहृतमुन्नेत्राद्रोणकलशमिळामिव प्रतिगृह्योपहवमिष्ट्वावेक्षेत हरिव

श्रौतसू.

॥ ४० ॥

तस्तेहारियोजनस्यस्तुतस्तोमस्यशस्त्वोक्थस्यैष्टयजुषो योभक्षो गोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहूतस्योपहूतोभक्षयामीतिप्राण
 भक्षंभक्षयित्वाप्रतिप्रदायद्रोणकलशमात्मानमाप्याय्ययथाप्रसृतंविनिःसृप्याग्नीध्रीयैविनिःसृप्ताहुतीजुह्वत्ययंपीतइंदु
 रिंद्रंमदेधादयंविप्रोवाचमर्चन्नियच्छन् ॥ अयंकस्यचिद्रुहतादभीकैसोमोराजानसखायंरिषेधात्स्वाहा ॥ इंदराधो
 अग्निनादत्तमागाद्यशोभर्गःसहओजोबलंच ॥ दीर्घायुत्वायशतशारदायंप्रतिगृभ्णामिमहतेवीर्यायस्वाहेत्याहवनीये
 षट्षट्शकलान्यभ्यादधतिदेवकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ पितृकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ मनुष्यकृतस्यै
 नसोवयजनमसिस्वाहा ॥ आत्मकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ एनसएनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ यद्वोदेवाश्चकृ
 मजिह्वयागुर्वितिचद्रोणकलशाद्धानागृहीत्वावेक्षेरन्नापूर्यास्थामापूरयतंप्रजयाचधनेनचैंद्रस्यकामदुधास्थकामान्मेधु
 इग्ध्वंप्रजांचपशूंश्चेत्यवघ्रायांतःपरिधिदेशेनिवपेयुःप्रत्येत्यतीर्थदेशेपांपूर्णाश्चमसास्तान्त्सव्यावृतोव्रजंतिहरिततृणानि
 विमृज्यप्रतिस्वंचमसेभ्यस्त्रिःप्रसव्यमुदकैरात्मनःपर्युक्षंतैदक्षिणैःपाणिभिरितरैर्वाप्रदक्षिणंस्वधापित्रेस्वधापितामहाय
 स्वधाप्रपितामहायेत्युक्तंजीवमृतेभ्यःपाणींश्चमसेष्ववधायाप्सुधूतस्यदेवसोमतेमतिविदो नृभिःसुतस्यस्तुतस्तोमस्यश
 स्त्वोक्थस्यैष्टयजुषो योभक्षो गोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहूतस्योपहूतोभक्षयामीतिप्राणभक्षान्भक्षयित्वा माहंप्रजांपरासि
 चमित्येतेनाभ्यात्मंनिनीयाच्छायंयोमरुतःश्लोकएत्वित्येतयाभिमृशंतिदधिक्राव्णोअकारिषमित्याग्नीध्रीयैदधिद्रप्सा

पूर्वष.

अ. ६

॥ ४० ॥

न्प्राश्यसख्यानिविसृजंत उभाकवीयुवानासत्यादाधर्मणस्पती ॥ परिसत्यस्यधर्मणाविसख्यानिविसृजामहइति ॥ १२ ॥
 पत्नीसंयाजैश्चरित्वावभृथं व्रजंति व्रजंतः सान्नो निधनमुभयं त्यवभृथेष्ट्यातिष्ठंतश्चरंति प्रयाजाद्यनुयाजांतानास्यामिळा
 नवर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजावप्सुमंतौ गायत्रौ वारुणं हविर्वरते हेळोवरुणनमोभिरिति द्वै अग्नीवरुणौ स्विष्टकृदर्थे त्वं नो
 अग्नेवरुणस्य विद्वानिति द्वै संस्थितायां पादानुदकांते वदध्युर्नमोवरुणायाभिष्ठितौ वरुणस्य पाश इति तत आचामंति भक्ष
 स्यावभृथोसिं भक्षितस्यावभृथोसिं भक्षं कृतस्यावभृथोसीति प्रोथ्य प्रथमेन प्रष्टीवंति प्रगिरंत्युत्तराभ्यां तत आचम्याप्लवंत
 आपो अस्मान्मातरः शुं धयं त्विदमापः प्रवहत सुमित्र्या न आप ओषधयः सं त्वित्येतया वृताभ्युक्षेरन्नेवाप्यदीक्षिता उन्नेनैना
 नुन्नयत्युन्नेतरुन्नोन्नयौ न्नेतर्वस्वो अभ्युन्नयान इत्युन्नीयमाना जपंत्युद्धयंतमसस्परीत्युदेत्यं समानमत ऊर्ध्वं हृदयशूलेनासं
 स्थाजपात्संस्थाजपेनोपतिष्ठंतैयेयेपवृत्तकर्माणः ॥ १३ ॥ गार्हपत्य उदयनीययाचरंति सा प्रायणीययोक्ता पथ्यास्वस्ति
 रिहोत्तमाज्यहविषा विपरीताश्च याज्यानुवाक्यास्ते चैव कुर्युर्ये प्रायणीयां प्रकृत्या संयाज्यै संस्थितायां मैत्रावरुण्यनूबंध्यास
 दस्येक उत्तरवेद्यामेकै हुतासां वपायां यद्येकादशिन्यग्रतः कृताग्नीषोमीयेण संचरेण व्रजित्वा गार्हपत्ये त्वाष्ट्रेण पशुना चरंत्यं
 जनादिपर्यग्निकृत्वोत्सृजंत्यपुनरायनायदित्वध्वर्यव आज्येन समाप्नुयुस्तथैव होता कुर्यात्संप्रैषवदादेशान्पशुवन्निपाता
 न्यद्यनूबंध्ये पशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेयुर्धातानुमतीराकासिनीवालीकुहूः ॥ धाताददातुदाशुषे प्राचीं जीवा

श्रौतसू.

॥ ४१ ॥

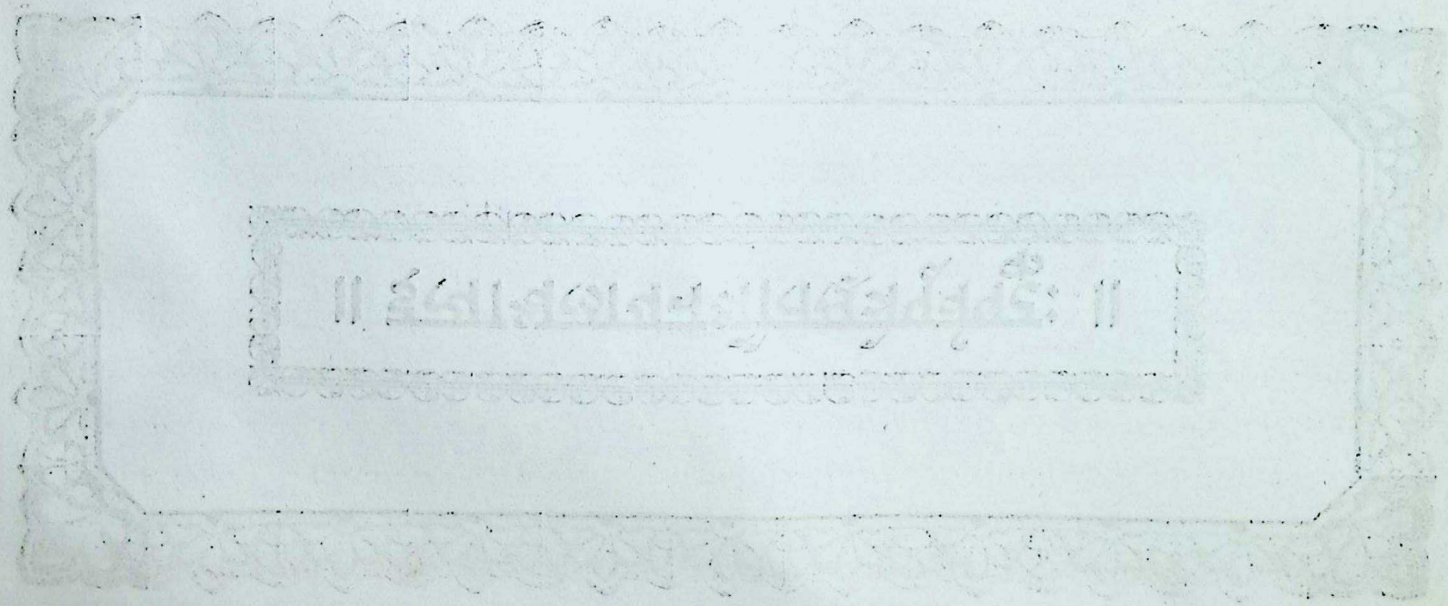
तुमक्षितां ॥ वयं देवस्य धीमहि सुमतिं वाजिनीवतः ॥ धाता प्रजानां सुतराय ईशं धाते दं विश्वं भुवनं जजान ॥ धाता कृ
 षीर निमिषाभिचष्टे धात्र इच्छ व्यं घृतवज्जुहोतेति देवीनां चेत्सूर्योद्यौरुषागौः पृथिवीस्मत्पुरंधिर्न आगहीति द्वै आद्यांतनोषि
 रश्मिभिरावहंती पोष्या वार्याणि न ता अर्वा रेणुककाटो अश्रुते न तान शंति न दभाति तस्करो बलित्थापर्वतानां दृष्ट्वा चिद्याव
 नस्पतीन्पश्वलाभेपयस्यां मैत्रावरुण्यनूबंध्यास्थानं आज्यभागप्रभृतिवाजिनां तां कर्मिणो वाजिनं भक्षयेयुः सर्वेतु दीक्षिताः
 सर्वेतु दीक्षितोत्थिताः पृथगग्नीन्समारोप्योदग्देवयजनान्मथित्वोदवसानीययायजंतैपौनराधेयिक्यविकृता विकृता ॥
 ॥ १४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठः संपूर्णः ॥

पूर्वष.

अ. ६.

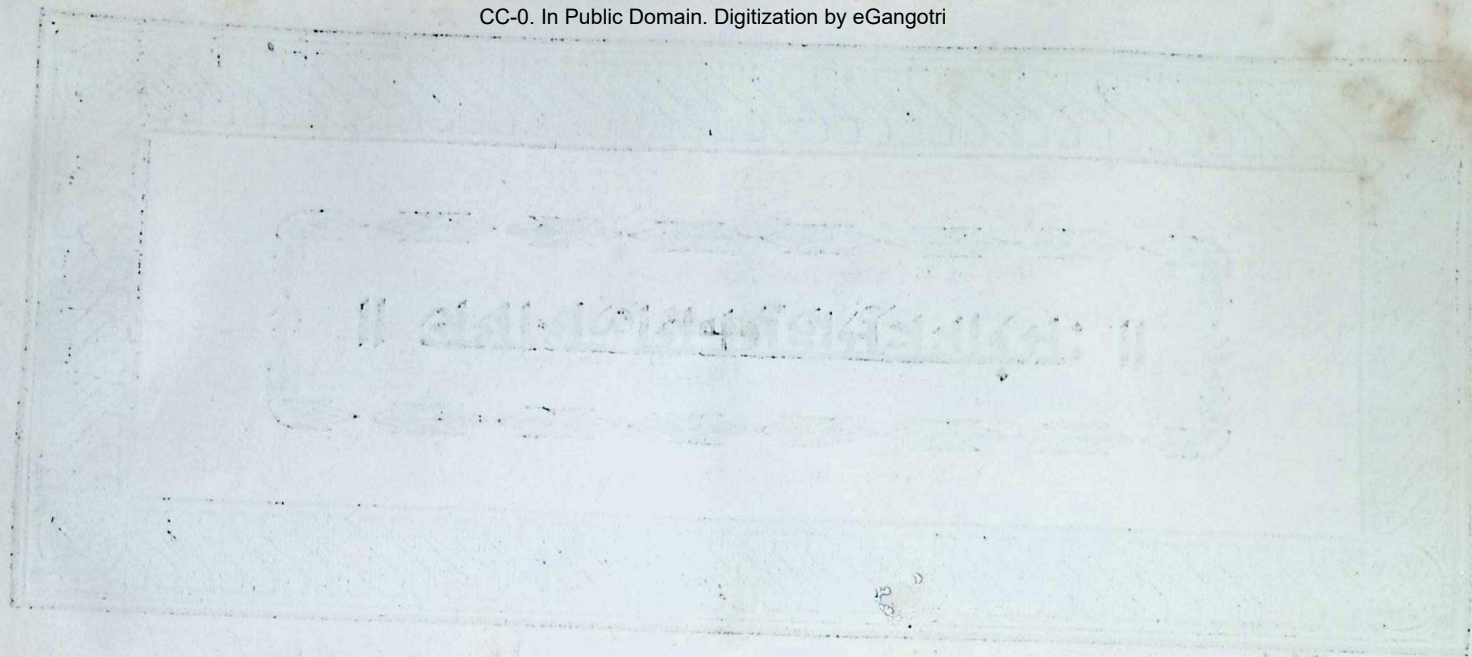
॥ ४१ ॥

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्कः ॥

नं० ४७०९

॥ अथाश्वलायनगृह्यसूत्रप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ इम् ॥ उक्तानिवैतानिकानिगृह्याणिवक्ष्यामस्त्रयःपाकयज्ञाहुताअग्नौहूयमानाअनग्नौप्र
हुताब्राह्मणभोजनेब्रह्मणिहुताअथाप्युचउदाहरंतियःसमिधायआहुतीयोवेदेनेतिसमिधमेवापिश्रद्धधानादधन्मन्ये
तयजइदमितिनमस्तस्मैयआहुत्यायोवेदेनेतिविद्ययैवाप्यस्तिप्रीतिस्तदेतत्पश्यन्नृषिरुवाच ॥ अगोरुधायगविषेद्युक्षाय
दस्म्यंवचः ॥ घृतात्स्वादीयोमधुनश्चवोचतेतिवचएवमइदंघृताच्चमधुनश्चस्वादीयोस्तिप्रीतिःस्वादीयोस्त्वित्येवतदा
ह ॥ आतेअग्नक्रुचाहविर्हृदातष्टंभरामसि ॥ तत्तेभवंतूक्ष्णंऋषभासोवशाउतेत्येतएवमउक्षाणश्चऋषभाश्चवशाश्चभवं
तियइमंस्वाध्यायमधीयतइतियोनमसास्वध्वरइतिनमस्कारेणवैखल्वर्पिनवैदेवानमस्कारमर्तियज्ञोवैनमइतिहिब्राह्म
णंभवति ॥ १ ॥ अथसायंप्रातःसिद्धस्यहविष्यस्यजुहुयादग्निहोत्रदेवताभ्यःसोमायवनस्पतयेग्नीषोमाभ्यामिंद्राग्नि
भ्यांद्यावापृथिवीभ्यांधन्वंतरयइंद्रायविश्वेभ्योदेवेभ्योब्रह्मणेस्वाहेत्यथबलिहरणमेताभ्यश्चैवदेवताभ्योऽन्यओषधिवन
स्पतिभ्योगृहायगृहदेवताभ्योवास्तुदेवताभ्येइंद्रायेंद्रपुरुषेभ्योयमाययमपुरुषेभ्योवरुणायवरुणपुरुषेभ्यःसोमायसो
मपुरुषेभ्यइतिप्रतिदिशंब्रह्मणेब्रह्मपुरुषेभ्यइतिमध्येविश्वेभ्योदेवेभ्यःसर्वेभ्योभूतेभ्योदिवाचारिभ्यइतिदिवानक्तंचा

१ सौत्रमंत्राणांत्रैस्वर्ये नसंप्रदायस्थेमा बहुलंविपर्यासोपलंभात् । अतस्तएकश्रुत्यैवपठितुंयुक्ताः । अथापित्रिस्वरीरसिका यथात्रानुक्रु-
र्वन्तितथादर्शितम् ।

गृह्य

॥ २ ॥

रिभ्यइतिनक्तैरक्षोभ्यइत्युत्तरतःस्वधापितृभ्यइतिप्राचीनावीतीशेषंदक्षिणानिनयेत् ॥ २ ॥ [अथगृहबलिदेवता
नांकीर्तयिष्यामोयत्रयत्रवसंतिते ॥ द्वारेपितामहंविद्यात्प्रक्रीलेचउमापतिं ॥ आग्नेय्यांबलभद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ॥
नैऋत्यांस्कंदवरुणंचसोमंसूर्यंचपश्चिमे ॥ वायव्यामश्विनौवसवःसोमोरुद्रउत्तरस्यांदिशि ॥ ईशान्यांनक्षत्राणींद्रगृहाः
पूर्वस्यांदिशि ॥ गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्वृद्धिःश्रियाकीर्तिरिति ॥ (प्रदक्षिणंनिष्क्रम्यगृहनिवेशनांतस्यप्रा
गुदङ्प्रोक्ष्यबलिंनिवेदयेत् ॥) ततःस्मार्तबलित्रयंगृहांगणेदेयंविहितं ॥ येभूताःप्रचरंतिदिवानक्तंबलिमिच्छंतोवितुं
दस्यप्रेष्ठाः ॥ तेभ्योबलिंपुष्टिकामोददामिमयिपुष्टिंपुष्टिपतिर्ददातुस्वाहा ॥ ऐंद्रवारुणवायव्यांयाम्यांनैऋतिकाश्च
ये ॥ तेकाकाःप्रतिगृहंतुभूम्यांपिंडमयार्पितं ॥ वैवस्वतकुलेजातौद्वौश्यामशवलौशुनौ ॥ ताभ्यांपिंडोमयादत्तोरक्षे
तांपथिमांसदा ॥ श्वचांडालभूतपतितवायसेभ्योन्नभूमौनिक्षिपेत् ॥ यमोसियमदूतोसिवायसोसिनमोस्तुते ॥ सप्त
जन्मकृतंपापंबलिंभक्षंतुवायसाः ॥ गोदोहनमात्रंतत्रस्थित्वाऽतिथिमाकांक्षेत् ॥ हस्तौपादौप्रक्षाल्यांचम्यगृहंप्रविशे
त् ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौर्नोदेव्यभयंनोऽस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशऽउद्दिशोर्नोऽआपोविद्युतःपरिपांतुसर्व
तःशांतिःशांतिःशांतिः ॥ इतिपरिशिष्टं ॥] अथखलुयत्रक्वचहोष्यन्त्स्यादिषुमात्रावरंसर्वतःस्थंडिलमुपलिप्योद्धि

१ इदंपरिशिष्टंनप्राचीनकोशेषूपलभ्यते भिन्नभिन्नपाठांतरयुक्तंचयथालब्धनिवेशितमितिज्ञेयम् । २ विदुरस्यप्रेष्ठाः ।

सूत्रं.
अ. १

॥ २ ॥

ख्यषड्देखा उदगायतां पश्चात् प्रागायतेनानांतयोऽस्ति स्रोमध्ये तदभ्युक्ष्याग्निं प्रतिष्ठाप्यान्वाधाय परिस्तीर्य पुरस्तादक्षिणतः
 पश्चादुत्तरत इत्युदकसंस्थं तूष्णीं पर्युक्षणं पवित्राभ्यामाज्यस्योत्पवनं मप्रच्छिन्नाग्रावनंतर्गभौ प्रादेशमात्रौ कुशौ नानांतयो
 र्गृहीत्वा गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामुत्तानाभ्यां पाणिभ्यां सवितुष्ट्वा प्रसवउत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरिति
 प्रागुत्पुनातिसकृन्मंत्रेण द्विस्तूष्णीं कृताकृतमाज्यहोमेषु परिस्तरणं तथाज्यभागौ पाकयज्ञेषु ब्रह्माचधन्वंतरियज्ञशूलगव
 वर्जममुष्मैस्वाहेति जुहुयादग्निरिन्द्रः प्रजापतिर्विश्वे देवा ब्रह्मेत्यनादेश एकवर्हिरेधमाज्यस्विष्टकृतः स्युस्तुल्यकालास्तदे
 षाभियज्ञगाथागीयते ॥ पाकयज्ञान्तसमासाद्यैकाज्यानेकवर्हिषः ॥ एकः स्विष्टकृतः कुर्यान्नानापिसतिदैवतइति ॥ ३ ॥
 उदगयन आपूर्यमाणपक्षे कल्याणेन क्षत्रे चौलकर्मोपनयनगोदानविवाहाः सार्वकालमेके विवाहं तेषां पुरस्ताच्चतस्रं आज्या
 हुती जुहुयादग्न आयूंषि पवस इति तिसृभिः प्रजापतेन त्वदेतान्यन्य इति च व्याहृतिभिर्वासमुच्चयमेकेनैकेकांचनत्वमर्थ
 माभवसियत्कनीनामिति विवाहे चतुर्थी ॥ ४ ॥ कुलमग्रे परीक्षेत ये मातृतः पितृतश्चेति यथोक्तं पुरस्ताद्बुद्धिमते कन्यां प्र
 यच्छेद्बुद्धिरूपशीललक्षणसंपन्नामरोगामुपयच्छेत्तदुर्विज्ञेयानिलक्षणां न्यष्टौ पिंडान्कृत्वा ऽऋतमग्रे प्रथमं जज्ञे ऽऋते सत्यं
 प्रतिष्ठितं ॥ यदियं कुमार्यभिजाता तदियमिह प्रतिपद्यतां यत्सत्यं तद्दृश्यतामिति पिंडानभि मंत्र्यं कुमारीं ब्रूयादेषामेकं गृहा
 णेति क्षेत्राच्चेदुभयतः सस्याद्गृहीयादन्नवत्यस्याः प्रजा भविष्यतीति विद्याद्गोष्ठात्पशुमतीं वेदिपुरीषाद्ब्रह्मवर्चस्विन्यविदा

गृह्य

॥ ३ ॥

सिनोहदात्सर्वसंपन्नादेवनात्कितवीचतुष्पथाद्विप्रव्राजिनीरिणादधन्याश्मशानात्पतिघ्नी ॥ ५ ॥ अलंकृत्यकन्यामु
 दकपूर्वादद्यादेशब्राह्मोविवाहस्तस्यांजातोद्वादशावरान्द्वादशपरान्पुनात्युभयतः ऋत्विजेविततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदै
 वोदशावरान्दशपरान्पुनात्युभयतः सहधर्मचरतइतिप्राजापत्योऽष्टावरानष्टपरान्पुनात्युभयतोगोमिथुनंदत्त्वोपयच्छे
 तसआर्षःसप्तावरान्तसप्तपरान्पुनात्युभयतोमिथःसमयंकृत्योपयच्छेतसगांधर्वोधनेनोपतोष्योपयच्छेतसआसुरःसुप्ता
 नांप्रमत्तानांवापहरेत्सपैशाचोहत्वाभित्त्वाचशीर्षाणिरुदतींरुदज्योहरेत्सराक्षसः ॥ ६ ॥ अथखलूच्चावचांजनपदध
 र्माग्रामधर्माश्चैतान्विवाहेप्रतीयाद्यत्तुसमानंतद्वक्ष्यामःपश्चादग्नेर्दृष्टमश्मानंप्रतिष्ठाप्योत्तरपुरस्तादुदकुंभंसमन्वार
 ष्वायांहुत्वातिष्ठन्प्रत्यङ्मुखःप्राङ्मुख्याआसीनायांगृभ्णामितेसौभगत्वायहस्तमित्यंगुष्ठमेवगृह्णीयाद्यदिकामयीतपुमां
 सएवमेपुत्राजायेरन्नित्यंगुलीरेवस्त्रीकामोरोमांतेहस्तंसांगुष्ठमुभयकामःप्रदक्षिणमग्निमुदकुंभंचत्रिःपरिणयन्जपत्यमो
 हमस्मिसात्वंसात्वमस्यमोहंघौरहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहविवहावहै ॥ प्रजांप्रजनयावहैसंप्रियौरोचिष्णूंसुमन
 स्यमानौजीवेवशरदःशतमितिपरिणीयपरिणीयाश्मानमारोहयतीममश्मानमारोहाश्मेवत्वंस्थिराभव ॥ सहस्वपृतना
 यतोभितिष्ठपृतन्यतइतिवध्वंजलावुपस्तीर्थंभ्राताभ्रातृस्थानोवाद्विर्लाजानावपतित्रिर्जामदभ्यानांप्रत्यभिघार्यहविर
 वत्तंचैषोवदानधर्मोऽर्यमणंनुदेवैकन्याअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोऽअर्यमाप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ वरुणंनुदेवैकन्या

सूत्रं.
अ. १

॥ ३ ॥

अग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोवरुणःप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ पूषणंनुदेवैकन्याऽअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवःपूषाप्रेतो
 मुंचातुनामुतस्वाहैत्यविच्छिदत्यंजलिंस्तुचेवजुहुयादपरिणीयशूर्पपुटेनाभ्यात्मैतूष्णींचतुर्थमोप्योप्यहैकैलाजान्परिण
 यन्त्यथोत्तमेआहुतीनसंनिपततोथास्यैशिखेविमुंचतिर्यदिकृतेभवतर्जुर्णास्तुकेकेशपक्षयोर्वद्धेभवतःप्रत्वामुंचामिवरु
 णस्यपाशादित्युत्तरामुत्तरयाथैनामपराजितायांदिशिसप्तपदान्यभ्युत्क्रामयतीषएकपद्यूर्जेद्विपदीरायस्पोषायत्रिपदी
 मायोभव्यायचतुष्पदीप्रजाभ्यःपंचपद्युतुभ्यःषट्पदीसखासप्तपदीभवसामामनुव्रताभव ॥ पुत्रान्विदावहैवहूंस्तेसंतु
 जरदष्टयइत्युभयोःसन्निधायशिरसीउदकुंभेनावसिच्यब्राह्मण्याश्ववृद्धायाजीवपत्याजीवप्रजायाअगारएतांरात्रीवसे
 ऋवमरुंधतीसप्तऋषीनितिदृष्ट्वावाचंसृजेतजीवपत्नीप्रजांविदेयेति ॥७॥ प्रयाणउपपद्यमानेपूषात्वेतो नयतुहस्तगृह्ये
 तियानमारोहयेदश्मन्वतीरीयतेसंरभध्वमित्यर्धर्चननावमारोहयेदुत्तरेणोत्क्रमयेज्जीवंरुदंतीतिरुदत्यांविवाहाग्निमग्र
 तोजस्रंनयंतिकल्याणेषुदेशवृक्षचतुष्पथेषुमाविदन्परिपंथिनइतिजपेद्वासेवासेसुमंगलीरियंवधूरितीक्षकानीक्षेतैहप्रियं
 प्रजयातेसमृद्ध्यतामितिगृहंप्रवेशयेद्विवाहाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यानडुहंचर्मास्तीर्थप्राग्ग्रीवमुत्तरलोमतस्मिन्नुपवि
 ष्ठायांसमन्वारब्धायामानःप्रजांजनयतुप्रजापतिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंहुत्वासमंजंतुविश्वेदेवाऽइतिदध्नःप्राश्यप्रतिप्र
 यच्छेदाज्यशेषेणवानकिहृदयेतर्ध्वमक्षारालवणाशिनौब्रह्मचारिणावलंकुर्वाणावधःशायिनौस्यातांत्रिरात्रंद्वादशरा

गृह्य

॥ ४ ॥

त्रंसंवत्सरं वै कऋषिर्जायत इति चरितव्रतः सूर्याविदेव धूवस्त्रंदद्यादन्नं ब्राह्मणेभ्योऽथ स्वस्त्ययनं वाचयति ॥ ८ ॥ पाणिग्रहादिगृह्यं परिचरेत्स्वयंपत्न्यपि वा पुत्रः कुमार्यं ते वासीवानित्यानुगृहीतः स्याद्यदितूपशाम्येत्पत्न्युपवसेदित्येकैतस्याग्निहोत्रेण प्रादुष्करणहोमकालौ व्याख्यातौ हौम्यं च मांसवर्जकामंतुव्रीहियवतिलैरग्नये स्वाहेतिसायं जुहुयात्सूर्याय स्वाहेति प्रातस्तूष्णीं द्वितीये उभयत्र ॥ ९ ॥ अथ पार्वणस्थालीपाकस्तस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामुपवासं इध्मावर्हिषोश्च संनहनं देवताश्चोपांशुयाजेंद्रमाहेंद्रवर्जकाम्या इतरास्तस्यैतस्यै देवतायै चतुरश्रतुरोमुष्टीन्निर्वपति पवित्रे अंतर्धायां मुष्मैत्वा जुष्टं निर्वपामीत्यथै नान्प्रोक्षति यथानिरुप्तममुष्मैत्वा जुष्टं प्रोक्षामीत्यवहतां स्त्रिः फलीकृतां नानाश्रपयेत्समोप्यवायदिनानाश्रपयेद्विभज्यतं डुलानभिमृशेदिदममुष्मा इदममुष्मा इति यद्युवैसमोप्यव्युद्धारं जुहुयाच्छृतानि हवींष्यभिघार्यौदगुद्धास्यवर्हिष्यासाद्य प्रत्यभिघार्येधममभिघार्यायंत इध्म आत्मा जातवेदस्तेनेध्यस्ववर्धस्वचेद्धवर्धयचास्मान्प्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनां न्नाद्येन समेधय स्वाहेति तूष्णीमाधारावाघार्याज्यभागौ जुहुयादग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्युत्तरमाग्नेयं दक्षिणं सौम्यं विज्ञायते चक्षुषीवा एतै यज्ञस्य यदाज्यभागौ तस्मात्पुरुषस्य प्रत्यङ्मुखस्यासीनस्य दक्षिणमक्ष्युत्तरं भवत्युत्तरं दक्षिणं मध्ये हवींषि प्रत्यत्तरं वा प्राक्संस्थान्युदक्संस्थानि वा उत्तरपुरस्तात्सौविष्टकृतं मध्यात्पूर्वार्धाच्च हविषो वद्यति मध्यात्पूर्वार्धात्पश्चार्धादिति पंचावत्तिनामुत्तरार्धात्सौविष्टकृतं नात्र हवींषि प्रत्यभिघारयति स्विष्टकृतं द्विरभिघारयति यदस्य कर्मणो त्यरीरिचं यद्वान्यूनमि

सूत्रं.
अ. १

॥ ४ ॥

हाकरं ॥ अग्निष्टत्स्विष्टकृद्विद्वान्त्सर्वस्विष्टंसुहुतंकरोतुमे ॥ अग्नयेस्विष्टकृतेसुहुतहुतैसर्वप्रायश्चित्ताहुतीनांकामानांसम
 र्धयित्रैसर्वान्नःकामान्समर्धयस्वाहेतिबर्हिषिपूर्णपात्रंनिनयेदेषोवभृथःपाकयज्ञानामेतत्तत्रंहविरुच्छिष्टंदक्षिणा ॥ १० ॥
 अथपशुकल्पउत्तरतोमैःशामित्रस्यायतनंकृत्वापाययित्वापशुमाप्लाव्यपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखमवस्थाप्याग्निदूतमितिद्वाभ्यां
 हुत्वासपलाशयाद्र्द्रशाखयापश्चादुपस्पृशेदमुष्मैत्वाजुष्टमुपाकरोमीतित्रीहियवमतीभिरग्निःपुरस्तात्प्रोक्षत्यमुष्मैत्वाजुष्टं
 प्रोक्षामीतितासांपाययित्वादक्षिणमनुबाहुंशेषंनिनयेदावृतैवपर्यग्निकृत्वोदंचनयंति तस्यपुरस्तादुल्मुकंहरंतिशामित्रए
 षभवतिवपाश्रपणीभ्यांकर्तापशुमन्वारभतेकर्तारंयजमानःपश्चाच्छामित्रस्यप्राक्किशरसंप्रत्यकिशरसंवोदकपादंसंज्ञप्य
 पुरानाभेस्तृणमंतर्धायवपामुत्खिद्यवपामवदायवपाश्रपणीभ्यांपरिगृह्याद्भिरभिषिच्यशामित्रेप्रताप्याग्नेनमग्निहत्वा
 दक्षिणतआसीनःश्रपयित्वापरीत्यजुहुयादेतस्मिन्नेवाग्नौस्थालीपाकंश्रपयत्येकादशपशोरवदानानिसर्वांगेभ्योवदायशा
 मित्रेश्रपयित्वाहृदयंशूलेप्रताप्यस्थालीपाकस्याग्रतो जुहुयादवदानैर्वासहैकस्यावदानस्यद्विर्द्विरवद्यत्यावृतैवहृदयशू
 लेनचरंति ॥ ११ ॥ चैत्ययज्ञेप्राक्स्विष्टकृतंश्चैत्यायवलिंहरेंद्यद्युवैविदेशस्थंपलाशदूतेनयत्रवेत्थवनस्पतइत्येतयर्चाद्वौ
 पिंडौकृत्वावीवधेभ्याधायदूतायप्रयच्छेदिमंतस्मैवलिंहरेतिचैनंब्रूयादयंतुभ्यमिति योदूतायप्रतिभयंचैदंतराशस्त्रमपि
 किंचिन्नाव्याचेन्नद्यंतराप्लवरूपमपि किंचिदनेनतरितव्यमितिधन्वंतरियज्ञेब्रह्माणमग्निंचांतरापुरोहितायाग्नेवलिंहरेत्

गृह्य

॥ ५ ॥

॥ १२ ॥ उपनिषदि गर्भलंभनं पुंसवनमनवलोभनं च यदि नाधीयात् तृतीये गर्भमासेति व्येणोपोषितायाः सरूपवत्साया गो
 र्दधनि द्वौ द्वौ तु माषौ यवंच दधि प्रसृतेन प्राशयेत् किं पिवसीति पृष्ट्वा पुंसवनं पुंसवनमिति त्रिः प्रतिजानीया देवत्री
 न्प्रसृतान् तथा स्यै मंडलागारच्छायायां दक्षिणस्यां नासिकायां मजीतामोषधीं नस्तः करोति प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां हैके ॥ आ
 ते गर्भो यो निमैतु पुमान्वाण इवेषुधिं ॥ आवीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥ अग्निरेतु प्रथमो देवतानां सोस्यै प्रजां मुंचतु मृ
 त्युपाशात् ॥ तदयं राजा वरुणो नुमन्यतां यथेयं स्त्री पौत्रमघं नरोदादिति प्राजापत्यस्य स्थालीपाकस्य हुत्वा हृदयदेशमस्या
 आलभेत् तयत्ते सुशीमे हृदये हितमंतः प्रजापतौ ॥ मन्येहं मांतद्विद्वांसं माहं पौत्रमघं नियामिति ॥ १३ ॥ चतुर्थे गर्भमासे
 सीमन्तोन्नयनं मा पूर्यमाण पक्षे यदा पुंसानक्षत्रेण चंद्रमा युक्तः स्यादथाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यानडुहं चर्मास्तीर्य प्राग्ग्रीव
 मुत्तरलोमं तस्मिन्नुपविष्टायां समन्वारब्धायां धाताददातु दाशुष इति द्वाभ्यां राकामहमिति द्वाभ्यां नेजमेष प्रजापतेन त्व
 देतान्यन्य इति चाथास्यै युग्मेन शलादुगलप्सेन त्र्येण्या च शलल्यत्रिभिश्च कुशपिंजलैरूर्ध्वं सीमंतं व्यूहति भूर्भुवः स्वरोऽ
 मिति त्रिश्चतुर्वावीणागाथिनौ संशास्ति सोमं राजानं संगायेतामिति सोमो नो राजावतु मानुषीः प्रजा निविष्ट चक्रासाविति
 यां नदीमुपवसिता भवन्ति ब्राह्मण्यश्च वृद्धा जीवपत्यो जीवप्रजायद्यदुपदिशेयुस्तत्तत्कुर्युर्ऋषभो दक्षिणा ॥ १४ ॥ कुमारं
 जातं पुरान्यै रालंभास्सर्पिर्मधुनी हिरण्यनिकाषं हिरण्येन प्राशयेत् प्रतैददामि मधुनो घृतस्य वेदं सवित्रा प्रसूतं मधुना ॥ आ

सूत्रं.
अ. १

॥ ५ ॥

युष्मान्गुप्तोदेवताभिः शतं जीवशरदो लोके अस्मिन्निति कर्णयोरुपनिधाय मेधाजननं जपति मेधांते देवः स विता मेधां देवी
 सरस्वती ॥ मेधांतेऽअश्विनौ देवा वाधत्तां पुष्करस्रजावित्यंसावभिमृशत्यश्माभवपरशुर्भवहिरण्यमस्तृतं भव ॥ वेदो
 वैपुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति (दक्षिणं स्तनं प्रक्षाल्य हिरण्योदके नैमां कुमारो जरांधयतु दीर्घमायुः प्रजीवसे ॥ अस्यै
 स्तनौ प्रयुंजानां आयुर्वचो यशो बलमिति दक्षिणं स्तनं प्रदायें) द्रश्रेष्ठानि द्रविणानि धेह्यस्मे प्रयं धिमघवन्नृजीषिन्निति च नाम
 चास्मै दद्युर्घोषवदाद्यंतरंतस्थमभिनिष्ठानां तं द्व्यक्षरं चतुरक्षरं वा द्व्यक्षरं प्रतिष्ठाकामं चतुरक्षरं ब्रह्मवर्चसकामो युग्मानित्वेव
 पुंसामयुग्मानि स्त्रीणामभिवादनीयं च समीक्षेत तन्मातापितरौ विद्यातामोपनयनात् प्रवासादेत्यपुत्रस्य शिरः परिगृह्य जप
 त्यंगादंगात्संभवसिंहदयादधिजायसे ॥ आत्मा वैपुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति मूर्धनि त्रिरवघ्रायावृतैव कुमार्यै
 ॥ १५ ॥ षष्ठे मास्यन्नप्राशनं माजमन्नाद्यकामस्तैत्तिरं ब्रह्मवर्चसकामो घृतौदनं तेजस्कामो (दध्योदनमिन्द्रियकामः क्षीरो
 दनं पशुकामो) दधिमधुघृतमिश्रमन्नं प्राशयेदन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः ॥ प्रप्रदातारं तारिषऽऊर्जनोधेहि
 द्विपदे चतुष्पद इत्यावृतैव कुमार्यै ॥ १६ ॥ तृतीये वर्षे चौलं यथा कुलधर्मोत्तरतो ग्रेत्रीं हियवमाषतिलानां पृथक् पूर्णं श
 रावाणि निदधाति पश्चात्कारयिष्यमाणो मातुरुपस्थानं दुहं गोमयं नवेशरावेशमीपर्णानि चोपनिहितानि भवन्ति मातुः पि

१ धनुश्चिह्नगतो भागः कचिन्नास्ति ।

गृह्य

॥ ६ ॥

तादक्षिणत एकविंशतिकुशपिंजूलान्यादार्यब्रह्मावैतानिधारयेत्पश्चात्कारयिष्यमाणस्यावस्थायशीतोष्णाअपःसमानी
 योष्णेनवायुदकेनेहीतितासांगृहीत्वानवनीतंदधिद्रप्सान्वाप्रदक्षिणंशिरस्त्रिरुंदत्यदितिःकेशान्वपत्वापउंदंतुवर्चसइ
 त्तिदक्षिणेकेशपक्षेत्रीणित्रीणिकुशपिंजूलान्यभ्यात्माग्राणिनिदधाल्योषधेत्रायस्वैनंस्वधितेमैनंहिंसीरितिनिष्पीड्यलौहे
 नक्षुरेणप्रच्छिनत्तियेनावपत्सविताक्षुरेणसोमस्यराज्ञोवरुणस्यविद्वान् ॥ तेनब्रह्माणोवपतेदमस्यायुष्मान्जरदष्टिर्यथा
 सदितिप्रच्छिद्यप्रच्छिद्यप्रागग्रान्छमीपर्णैःसहमात्रेप्रयच्छतितानानडुहेगोमयेनिदधाति ॥ येनधाताबृहस्पतेरग्नेरिन्द्रस्य
 चायुषेवपत् ॥ तेनतआयुषेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तयइतिद्वितीयंयेनभूयश्चरात्र्याज्योक्कपश्यातिसूर्य ॥ तेनतआ
 युषेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तयइतितृतीयंसर्वैर्मत्रैश्चतुर्थमेवमुत्तरतस्त्रिःक्षुरतेजोनिमृजेद्यत्क्षुरेणमर्चयतासुपेशसावप्ताव
 पसिकेशान् ॥ शुंघिशिरोमास्यायुःप्रमोषीरितिनापितंशिष्याच्छीतोष्णाभिरद्भिरवर्थकुर्वाणोक्षण्वन्कुशलीकुर्वितिय
 थाकुलधर्मकेशवेशान्कारयेदावृतैवकुमार्यै ॥ १७ ॥ एतेनगोदानंषोडशेवर्षेकेशशब्देतुश्मश्रुशब्दान्कारयेच्छ्मश्रूणीहो
 दतिशुंघिशिरोमुखंमास्यायुःप्रमोषीरितिकेशश्मश्रुलोमनखान्युदकसंस्थानिकुर्वितिसंप्रेष्यत्याप्नुत्यवाग्यतःस्थित्वाहः
 शेषमाचार्यसकाशेवाचंविसृजेतवरंददामीतिगोमिथुनंदक्षिणासंवत्सरमादिशेत् ॥ १८ ॥ अष्टमेवर्षेब्राह्मणमुपनये

१ प्राशयेदित्युत्तरं 'सार्वकामोभवतीतिविज्ञायते' इतिकचिदधिकम् ।

सूत्रं.
अ. १

॥ ६ ॥

द्वर्भाष्टमेवैकादशेक्षत्रियैद्वादशेवैश्यमाषोडशाद्ब्राह्मणस्यानतीतः काल आद्वाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशद्वैश्यस्यातऊ
 ध्वपतितसावित्रीकाभवंतिनैनानुपनयेन्नाध्यापयेन्नयाजयेन्नैभिर्व्यवहरेयुरलंकृतंकुमारैकुशलीकृतशिरसमहतेनवास
 सासंवीतमैणेयेनवाजिनेनब्राह्मणैरौरवेणक्षत्रियमाजेनवैश्यंयदिवासांसिवसीरन्नक्तानिवसीरन्काषायंब्राह्मणोमांजिष्ठं
 क्षत्रियोहारिद्रंवैश्यस्तेषांमेखलामौजीब्राह्मणस्यधनुर्ज्याक्षत्रियस्यावीवैश्यस्यतेषांदंडाःपालाशोब्राह्मणस्यौदुंबरःक्षत्रिय
 स्यबैल्वोवैश्यस्यकेशसंमितोब्राह्मणस्यललाटसंमितःक्षत्रियस्यप्राणसंमितोवैश्यस्य ॥ १९ ॥ सर्वेवासर्वेषांसमन्वा
 रब्धेहुत्वोत्तरतोन्नेःप्राङ्मुखआचार्योपतिष्ठतेपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखइतरोपामंजलीपूरयित्वातत्सवितुर्वृणीमहइतिपूर्णेनास्य
 पूर्णमवक्षारयत्यासिच्यदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यांपृष्णोहस्ताभ्यांहस्तंगृह्णाम्यसावितितस्यपाणिनापाणिंसां
 गुष्ठंगृह्णीयात्सवितातेहस्तमग्रभीदसावितिद्वितीयमग्निराचार्यस्तवासावितितृतीयमादित्यमीक्षयेद्देवसवितरेषतेब्रह्म
 चारीतंगोपायसमामृतेत्याचार्यःकस्यब्रह्मचार्यसिप्राणस्यब्रह्मचार्यसिकस्त्वाकमुपनयतेकायत्वापरिददामीतियुवासु
 वासाःपरिवीतऽआगादित्यर्धर्चनैनंप्रदक्षिणमावर्तयेत्तस्याध्यंसौपाणीकृत्वाहृदयदेशमालभेतोत्तरेणाग्निपरिसमुह्यब्रह्म
 चारीतूष्णींसमिधमादध्यात्तूष्णींवैप्राजापत्यंप्राजापत्योब्रह्मचारीभवतीतिविज्ञायते ॥ २० ॥ मंत्रेणहैकेनयैसमिध

गृह्य

॥ ६ ॥

तादक्षिणत एकविंशतिकुशपिंजूलान्यादाय ब्रह्मावैतानिधारयेत् पश्चात्कारयिष्यमाणस्यावस्थाय शीतोष्णा अपः समानी
 योष्णेन वाय उदकेनेहीति तासां गृहीत्वानवनीतं दधिद्रप्सान्वा प्रदक्षिणं शिरस्त्रिरुंदत्यदितिः केशान्वपत्वा पउदंतुवर्चस इ
 त्ति दक्षिणे केशपक्षेत्रीणि त्रीणिकुशपिंजूलान्यभ्यात्माग्राणि निदधात्योषधे त्रायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीरिति निष्पीड्य लौहे
 नक्षुरेण प्रच्छिनत्ति येनावपत्सविताक्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् ॥ तेन ब्रह्माणो वपते दमस्यायुष्मान् जरदष्टिर्यथा
 सदिति प्रच्छिद्य प्रच्छिद्य प्रागग्रान्छमीपणैः सह मात्रे प्रयच्छति तानानडुहे गोमये निदधाति ॥ येन धाता बृहस्पतेरग्नेरिन्द्रस्य
 चायुषेव पत् ॥ तेन त आयुषेव पामिसुश्लोक्याय स्वस्तयऽइति द्वितीयं येन भूयश्चरात्र्यां ज्योक्कपश्याति सूर्य ॥ तेन तऽआ
 युषेव पामिसुश्लोक्याय स्वस्तय इति तृतीयं सर्वैर्मन्त्रैश्चतुर्थमेव मुत्तरतस्त्रिः क्षुरते जो निमृजेद्यत्क्षुरेण मर्चयता सुपेशसावप्ताव
 पसिकेशान् ॥ शुंघिशिरोमास्यायुः प्रमोषीरिति नापितं शिष्याच्छीतोष्णाभिरद्भिरवर्धकुर्वाणो क्षण्वन्कुशलीकुर्वितिय
 थाकुलधर्मकेशवेशान्कारयेदावृतैव कुमार्यै ॥ १७ ॥ एतेन गोदानं षोडशे वर्षे केशशब्दे तु इमं श्रुशब्दान्कारयेच्छ्रमश्रूणीहो
 दति शुंघिशिरोमुखं मास्यायुः प्रमोषीरिति केश इमं श्रुलोमनखान्युदकसंस्थानिकुर्वितिसंप्रेष्य त्यागुत्यवाग्यतः स्थित्वा हः
 शेषमाचार्यसकाशे वाचं विसृजेत् वरं ददामीति गोमिथुनं दक्षिणां संवत्सरमादिशेत् ॥ १८ ॥ अष्टमे वर्षे ब्राह्मणमुपनये

१ प्राशयेदित्युत्तरं 'सर्वकामो भवतीति विज्ञायते' इति कचिदधिकम् ।

सूत्रं.
अ. १

॥ ६ ॥

द्वर्भाष्टमेवैकादशेक्षत्रियैद्वादशेवैश्यमाषोडशाद्ब्राह्मणस्यानतीतःकाल आद्वाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशद्वैश्यस्यातऊ
 ध्वपतितसावित्रीकाभवंतिनैनानुपनयेन्नाध्यापयेन्नयाजयेन्नैभिर्व्यवहरेयुरलंकृतंकुमारैकुशलीकृतशिरसमहतेनवास
 सासंवीतमैणेयेनवाजिनेनब्राह्मणैरौरवेणक्षत्रियमाजेनवैश्यंयदिवासांसिवसीरन्नक्तानिवसीरन्काषायंब्राह्मणोमांजिष्ठं
 क्षत्रियोहारिद्रंवैश्यस्तेषांमेखलामौजीब्राह्मणस्यधनुर्ज्याक्षत्रियस्यावीवैश्यस्यतेषांदंडाःपालाशोब्राह्मणस्यौदुंबरःक्षत्रिय
 स्यबैल्वोवैश्यस्यकेशसंमितोब्राह्मणस्यललाटसंमितःक्षत्रियस्यप्राणसंमितोवैश्यस्य ॥ १९ ॥ सर्वेवासर्वेषांसमन्वा
 रब्धेहुत्वोत्तरतोऽग्नेःप्राङ्मुखआचार्योपतिष्ठतेपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखइतरोपामंजलीपूरयित्वातत्सवितुर्वृणीमहइतिपूर्णेनास्य
 पूर्णमवक्षारयत्यासिच्यदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यांपृष्णोहस्ताभ्यांहस्तंगृह्णाम्यसावितितस्यपाणिनापाणिंसां
 गुष्ठंगृह्णीयात्सवितातेहस्तमग्रभीदसावितिद्वितीयमग्निराचार्यस्तवासावितितृतीयमादित्यमीक्षयेद्देवसवितरेषतेब्रह्म
 चारीतंगोपायसमामृतेत्याचार्यःकस्यब्रह्मचार्यसिप्राणस्यब्रह्मचार्यसिकस्त्वाकमुपनयतेकायत्वापरिददामीतियुवासु
 वासाःपरिवीतऽआगादित्यर्धर्चनैनंप्रदक्षिणमावर्तयेत्तस्याध्यंसौपाणीकृत्वाहृदयदेशमालभेतोत्तरेणाग्निंपरिसमुह्यब्रह्म
 चारीतूष्णींसमिधमादध्यात्तूष्णींवैप्राजापत्यंप्राजापत्योब्रह्मचारीभवतीतिविज्ञायते ॥ २० ॥ मंत्रेणहैकेनयैसमिध

गृह्य

॥ ७ ॥

माहर्षिबृहतेजातवेदसे ॥ तयात्वमग्नेवर्धस्वसमिधाब्रह्मणावयंस्वाहेतिसमिधमाधायान्निमुपस्पृश्यमुखंनिमार्ष्टीत्रि
 स्तेजसामासमनज्मीतितेजसाह्येवात्मानंसमनक्तीतिविज्ञायते ॥ मयिमेधांमयिप्रजांमय्यग्निस्तेजोदधातु ॥ मयिमे
 धांमयिप्रजांमयीन्द्रइन्द्रियंदधातु ॥ मयिमेधांमयिप्रजांमयिसूर्योभ्राजोदधातु ॥ यत्तेअग्नेतेजस्तेनाहतेजस्वीभूयासं ॥
 यत्तेअग्नेवर्चस्तेनाहवर्चस्वीभूयासं ॥ यत्तेअग्नेहरस्तेनाहहरस्वीभूयासमित्युपस्थायजान्वाच्योपसंगृह्यब्रूयादधीहिभोः
 सावित्रीभो३ अनुब्रूहीतितस्यवाससापाणिभ्यांचपाणीसंगृह्यसावित्रीमन्वाहपच्छोर्धर्चशःसर्वायथाशक्तिंवाचयीतहृद
 यदेशेस्योर्ध्वांगुलिंपाणिमुपदधातिममव्रतेहृदयंतेदधामिममचित्तमनुचित्तंतेअस्तु ॥ ममवाचमेकव्रतोजुषस्वबृहस्पति
 द्धानियुनक्तुमह्यमिति ॥ ११ ॥ अथपरिशिष्टं ॥ इयंदुरुक्तात्परिवाधमानाशर्मवरूथंपुनतीनआगात् ॥ प्राणापाना
 भ्यांवलमाभरंतीप्रियादेवानांसुभगामेखलेयं ॥ ऋतस्यगोप्त्रीतपसःपरस्पीघ्नतीरक्षःसहमानाअरातीः ॥ सानःसमंत
 मनुपरेहिभद्रयाभर्तारस्तेमेखलेमारिषाम ॥ मेखलामावध्यदंडंप्रदायब्रह्मचर्यमादिशेद्ब्रह्मचार्यस्यपोशानकर्मकुरु
 दिवामास्वाप्सीराचार्याधीनोवेदमधीष्वेतिद्वादशवर्षाणिवेदब्रह्मचर्यग्रहणांतवासायंप्रातर्भिक्षेतसायंप्रातःसमिधमाद
 ध्यादप्रत्याख्यायिनमग्नेभिक्षेताप्रत्याख्यायिनींवाभवान्भिक्षांददात्वित्यनुप्रवचनीयमितिवातदाचार्यायवेदयीततिष्ठे

१ ससमिधमित्यत्रत्यःसकारोवैदिकपाठेयद्यपिलुप्तप्रायोदृश्यतेतथापिवृत्तिकारादृतोस्ति ।

सूत्रं.
अ. १

॥ ७ ॥

दहः शेषमस्तमिते ब्रह्मौदनमनुप्रवचनीयं श्रपयित्वा चार्याय वेदयीतां चार्यः समन्वारब्धे जुहुयात्सदसस्पतिमद्भुतमिति
 सावित्र्या द्वितीयं यद्यत्किंचात ऊर्ध्वमनूक्तं स्यादृषिभ्यस्तृतीयं सौविष्टकृतं चतुर्थं ब्राह्मणान्भोजयित्वा वेदसमाप्तिं वाचयी
 तां त ऊर्ध्वमक्षारालवणाशीं ब्रह्मचार्यधः शायीं त्रिरात्रं द्वादशरात्रं संवत्सरं वा चरितव्रताय मेधाजननं करोत्यनिदितायां दि
 श्येकमूलं पलाशं कुशस्तवं वा पलाशापचारैः प्रदक्षिणमुदकुंभेन त्रिःपरिषिंचंतं वाचयति सुश्रवः सुश्रवा अस्येयथा त्वं सुश्रवः
 सुश्रवा अस्येवं मां सुश्रवः सौश्रवसंकुरु ॥ यथा त्वं देवानां यज्ञस्य निधिपोऽस्येव महं मनुष्याणां वेदस्य निधिपो भूयासमित्येते
 न वापनादिपरिदानां तं व्रतादेशनं व्याख्यातमित्यनुपेतपूर्वस्याथोपेतपूर्वस्य कृताकृतं केशवपनं मेधाजननं चानिरुक्तं परि
 दानं कालश्च तत्सवितुर्वृणी मह इति सावित्री ॥ २२ ॥ ऋत्विजो वृणीते न्यूनानतिरिक्तांगान्येमा तृतः पितृतश्चेति यथोक्तं
 पुरस्ताद्यून ऋत्विजो वृणीत इत्येकं ब्रह्माणमेव प्रथमं वृणीते य होतारमथाध्वर्युमथोद्गातारं सर्वान्वायेहीनैकाहैर्याजयंति सद
 स्यं सप्तदशं कौषीतकिनः समामनंति सकर्मणा मुपद्रष्टा भवतीति तदुक्तमृगभ्यां यमृत्विजो बहुधा कल्पयंत इति होतारमेव प्र
 थमं वृणीते ग्निर्मे होता समे होता होतारं त्वा मुं वृण इति होतारं चंद्रमामे ब्रह्मा समे ब्रह्मा ब्रह्माणं त्वा मुं वृण इति ब्रह्माणं मादित्यो
 मे ध्वर्युरित्यध्वर्युं पर्जन्यो म उद्गातेत्युद्गातारं मापो मे होत्रा शंसिन्य इति होत्रकं अशमयो मे चमसा ध्वर्यव इति चमसा ध्वर्युना
 काशो मे सदस्य इति सदस्यं सवृतो जपेन्महन्मेवोचो भर्गो मेवोचो भगो मेवोचो यशो मेवोचस्तोमं मेवोचः कृषिं मेवोचो भुक्तिं

गृह्य

॥ ८ ॥

मेवोचस्तृप्तिमेवोचः सर्वमेवोचइति जपित्वाग्निष्टे होता स ते होता होता हंते मानुष इति होता प्रतिजानीते चंद्रमा स्ते ब्रह्मा स ते
 ब्रह्मा ब्रह्मैवमितरे यथादेशं तन्मामवतु तन्मा विशतु तन्मा जिन्वतु तेन भुक्षिषीयेति च याजयिष्यं द्यस्तमा त्विज्यमकार्यं मही
 नस्य नीचदक्षिणस्य व्याधितस्यातुरस्य यक्षमगृहीतस्यानुदेश्य भिशस्तस्य क्षिप्तयोनेरिति चैतेषां सोमः प्रवाकं परिपृच्छेत् कोय
 ज्ञः कऋत्विजः कादक्षिणेति कल्याणैः सह संप्रयोगौ न मांसमश्नीयुर्न स्त्रियमुपेयुराकृतोरपवर्गां देतेनाग्ने ब्रह्मणा वा वृधस्वेति
 दक्षिणाग्ना वा ज्याहुतिं हुत्वा यथार्थं प्रव्रजे देवमनाहिताग्निर्गृह्य इमामग्ने शरणिं मीमृषो न इत्येतयर्चा ॥ २३ ॥ कृत्विजो वृत्त्वाम
 धुपर्कमाहरेत्स्नातका योपस्थिताय राज्ञे चाचार्यं श्वशुरपितृव्यमा तुलानां च दधनि मध्वानीयं सर्पिर्वामध्वलाभे विष्टरः पाद्य
 मर्ध्यमाचमनीयं मधुपर्को गौरित्येतेषां त्रिस्त्रिरेकैकं वेदयंत ॥ अहं वर्ष्म स जातानां विद्युतामिव सूर्यः ॥ इदं तमधितिष्ठामि
 यो मा कश्चाभिदासतीत्युदगग्रे विष्टर उपविशे दाकम्य वा पादौ प्रक्षालापयीत दक्षिणमग्ने ब्रह्मणाय प्रयच्छेत् स व्यंशूद्राय प्रक्षा
 लितपादौ धर्मं जलिना प्रतिगृह्याथाचमनीयेनाचामत्यमृतोपस्तरणमसीति मधुपर्कमाह्रियमाणमीक्षते मित्रस्य त्वाचक्षुषा
 प्रतीक्ष इति देवस्य त्वासवितुः प्रसवे श्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामीति तदंजलिना प्रतिगृह्य स व्येपाणौ कृत्वा म
 धुवाताकृताय तइति तृचेनावेक्ष्यानामिकया चांगुष्ठेन च त्रिः प्रदक्षिणमालो ज्यवसवस्त्वा गायत्रेण च्छंदसा भक्षयंत्विति पु
 रस्तान्निमाष्टिं रुद्रास्त्वात्रैष्टुभेन च्छंदसा भक्षयंत्विति दक्षिणत आदित्यास्त्वा जागतेन च्छंदसा भक्षयंत्विति पश्चाद्विश्वेत्वादे

सूत्रं.
अ. १

॥ ८ ॥

वाऽआनुष्टुभेनच्छंदसाभक्षयंत्वित्युत्तरतोभूतेभ्यस्त्वेतिमध्यात्रिरुद्धविराजोदोहोसीतिप्रथमंप्राश्नीयाद्विराजोदोहम
 शीयेतिद्वितीयंमयिदोहःपद्यायैविराजइतितृतीयंनसर्वंनतृप्तिंगच्छेद्वाह्मणायोदङ्कुच्छिष्टंप्रयच्छेदलाभेप्सुसर्ववाथाचम
 नीयेनान्वाचामत्यमृतापिधानमसीतिसत्यंयशःश्रीर्मयिश्रीःश्रयतामितिद्वितीयमाचांतोदकायगांवेदयंतैहतोमेपाप्मा
 पाप्मामेहतइतिजपित्वोंकुरुतेतिकारयिष्यन्मातारुद्राणांदुहितावसूनामितिजपित्वोमुत्सृजतेत्युत्सक्ष्यन्नामांसोमधुप
 कौभवतिभवति ॥ २४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनीयेगृह्यसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

हरिः ॐ ३म् ॥ श्रावण्यांपौर्णमास्यांश्रवणाकर्माक्षतसक्तूनांनवंकलशंपूरयित्वादर्वोचवलिहरणींनवेशिकयेनिदधात्यक्षत
 धानाःकृत्वासर्पिषार्धाअनक्त्यस्तमितेस्थालीपाकंश्रपयित्वैककपालंचपुरोळाशमग्नेनयसुपथारायेअस्मानितिचतसृभिः
 प्रत्यृचंहुत्वापाणिनैककपालमच्युतायभौमायस्वाहेत्यविर्भुतःस्यादाविःपृष्ठोवामानोअग्नेवसृजोअघायैत्येनमाशयेना
 भिजुहोतिशंनोभवंतुवाजिनोहवेष्वित्यक्ताधानाअंजलिनामात्येभ्यइतरादद्यात्कलशात्सक्तूनांदर्वोपूरयित्वाप्रागुषनि
 ष्क्रम्यशुचौदेशेपोवनिनीयंसर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिहुत्वानमस्करोतियेसर्पाःपार्थिवायआंतरिक्ष्यायेदेव्यायेदिश्यास्ते
 भ्यइमंबलिमाहर्षितेभ्यइमंबलिमुपाकरोमीतिप्रदक्षिणंपरीत्यपश्चाद्धूलेरुपविश्यसर्पोसिसर्पतांसर्पाणामधिपतिरस्यन्नेन

१ अविभुतइतिपाठःप्रचुरप्रचारोप्यबद्धोहेयएव ।

गृह्य

॥ ९ ॥

मनुष्यांस्त्रायसेपूषेनसर्पान्यज्ञेनदेवांस्त्वयिमासंतंत्वयिसंतःसर्पामाहिंसिषुध्रुवांतेपरिददामीतिध्रुवामुंतेध्रुवामुंतइत्यमा
 त्याननुपूर्वध्रुवमांतेपरिददामीत्यात्मानमंततो नैनमंतराव्यवेयुरापरिदानात्सर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिसायंप्रातर्वलिहरेदा
 प्रत्यवरोहणात्प्रसंख्यायहैकैतावतोवलींस्तदहरेवोपहरंति ॥ १ ॥ आश्वयुज्यामाश्वयुजीकर्मनिवेशनमलंकृत्यस्नाताः
 शुचिवाससःपशुपतयेस्थालीपाकंनिरुप्यजुहुयुःपशुपतयेशिवायशंकरायपृषातकायस्वाहेतिपृषातकमंजलिनाजुहुयादू
 नंमेपूर्यतांपूर्णमेमोपसदत्पृषातकायस्वाहेतिसजूर्ऋतुभिःसजूर्विधाभिःसजूरिंद्राग्निभ्यांस्वाहा ॥ सजूर्ऋतुभिःसजूर्वि
 धाभिःसजूर्विश्वेभ्योदेवेभ्यःस्वाहा ॥ सजूर्ऋतुभिःसजूर्विधाभिःसजूर्द्यावापृथिवीभ्यांस्वाहेत्याहिताग्नेराग्रयणस्थाली
 पाकोऽनाहिताग्नेरपिशालाग्नौ ॥ २ ॥ मार्गशीर्ष्याप्रत्यवरोहणंचतुर्दश्यांपौर्णमास्यांवा निवेशनंपुनर्नवीकृत्यलेपनास्तर
 णोपस्तरणैरस्तमितेपायसस्यजुहुयुरपश्वेतपदाजहिपूर्वेणचापरेणच ॥ सप्तचवारुणीरिमाःसर्वाश्चराजबांधवीःस्वाहा ॥
 नवैश्वेतश्चाभ्यागारेहिर्जघानकिंचन ॥ श्वेतायवैदार्वायनमःस्वाहेतिनात्रसौविष्टकृदभयंनःप्राजापत्येभ्योभूयादित्य
 ग्निमीक्षमाणोजपतिशिवोनःसुमनाभवेतिहेमंतंमनसाध्यायात्पश्चादग्नेःस्वस्तरःस्वास्तीर्णस्तस्मिन्नुपविश्यस्योनापृथिवि
 भवेतिजपित्वासंविशेत्सामात्यःप्राक्शिराउदङ्मुखोयथावकाशमितरैज्यायान्ज्यायान्वा नंतरोमंत्रविदोमंत्रान्जपेयुः
 सहायांतोदेवाअवंतुनइतित्रिरेतांदक्षिणामुखाःप्रत्यङ्मुखाउदङ्मुखाश्चतुर्थसंहायसौर्याग्निस्वस्त्ययनानिचजपित्वांन्नंसं

सूत्रं.
अ. २

॥ ९ ॥

स्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वा स्वस्त्ययनं वाचयित ॥ ३ ॥ हेमंतशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टकाऽएक
 स्यांवापूर्वेद्युःपितृभ्योदद्यादोदनंकृसरंपायसंचतुःशरावस्यवापूपांनुदीरतामवरउत्परासइत्यष्टाभिर्हुत्वायावतीभिर्वा
 कामयीताथश्वोभूतेष्टकाःपशुनास्थालीपाकेनचाप्यनडुहोयवसमाहरेंदग्निनावाकक्षमुपोषेदेषामेष्टकेतिनत्वेवानष्टकः
 स्यात्ताहैकेवैश्वदेवींब्रुवतआग्नेयीमेकेसौर्यामेकेप्राजापत्यामेकेरात्रिदेवतामेकेनक्षत्रदेवतामेकंऋतुदेवतामेकंपितृदेवता
 मेकंपशुदेवतामेकंपशुकल्पेनपशुंसंज्ञप्यप्रोक्षणोपाकरणवर्जवपामुत्खिद्यजुहुयाद्ब्रह्मपांजातवेदःपितृभ्योयत्रैनान्वेत्थ
 निहितान्पराकेमेदसःकुल्याउपैनान्मन्त्रवंतुसत्याऽएताआशिषःसंतुसर्वाःस्वाहेत्यथावदानानांस्थालीपाकस्यचाग्नेनयसुप
 थारायेअस्मानितिद्वेग्रीष्मोहेमंतऽऋतवःशिवानोवर्षाःशिवाअभयाःशरन्नः ॥ संवत्सरोधिपतिःप्राणदोनोहोरात्रेकृणु
 तांदीर्घमायुःस्वाहा ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौर्नोदेव्यभयंनोअस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःप
 रिपांतुसर्वतःस्वाहा ॥ आपोमरीचीःप्रवहंतुनोधियोधातासमुद्रोवहंतुपापं॥ भूतंभविष्यदभयंविश्वमस्तुमैब्रह्माधिगुप्तः
 स्वाराक्षराणिस्वाहा ॥ विश्वआदित्यावसवश्चदेवाः८द्रागोक्षारोमरुतःसदंतु ॥ ऊर्जंप्रजाममृतंपिन्वमानःप्रजापतिर्मयिप
 रमेष्टीदधातुस्वाहा ॥ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्यःसौविष्टकृत्यष्टमीब्राह्मणान्भोजयेदित्युक्तं ॥ ४ ॥ अपरेद्युरन्वष्टक्यंतस्यै
 वमांसस्यप्रकल्प्यदक्षिणाप्रवणेग्निमुपसमाधायपरिश्रित्योत्तरतःपरिश्रितस्यद्वारंकृत्वासमूलंबर्हिस्त्रिरपसलैरविधून्व

॥ २० ॥

सूत्रं.
अ. २

॥ ३० ॥

तिदक्षिणाप्रवणेसभांमापयेत्साद्यूताहभवतियुवानस्तस्याकितवाः कलहिनः प्रमायुका भवन्ति यत्र सर्वत आपः प्रस्यंदेरं
 न्त्सास्वस्त्ययन्यद्यताच ॥ ७ ॥ अथैतैर्वास्तुपरीक्षेत जानुमात्रं गतं खात्वा तैरेव पांसुभिः प्रतिपूरयेदधिके प्रशस्तं समेवा
 तं न्यूनं गृहीतं मस्तमिते पां पूर्णं परिवासयेत्सोदके प्रशस्तं मार्द्रं वा तं शुष्के गृहीतं श्वेतं मधुरा स्वादं सिकतोत्तरं ब्राह्मणस्य लोहितं
 क्षत्रियस्य पीतं वैश्यस्य तत्सहस्रसीतं कृत्वा यथादिक समचतुरस्रं मापयेदायतचतुरस्रं वा तच्छमीशाखयो दुंबरशाखया वा शं
 तातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिव्रजन् प्रोक्षत्य विच्छिन्नया चोदकधारया पोहिष्ठामयो भुव इति तृचनं वंशांतरेषु शरणानि कारयेद्
 तेष्ववकांशीपालमित्यवधापयेन्नास्य दाहुको भवतीति विज्ञायते मध्यमस्थूणाया गते वधाय प्रागग्रोदगग्रान्कुशानां स्तीर्य
 ब्रीहियवमतीरप आसेचयेदच्युताय भौमाय स्वाहेत्यथैनामुच्छ्रीयमाणामनुमंत्रयेत्तैर्हवतिष्ठ निमित्तां तिल्विलास्तामिराव
 तीं मध्ये पोषस्यतिष्ठंतीं ॥ आत्वा प्रापन्न घायव आत्वा कुमारस्तरुणं आवत्सो जायतां सह ॥ आत्वा परिश्रितः कुंभ आदध्नः कल
 शैरयन्निति ॥ ८ ॥ वंशमाधीयमानं मृतेन स्थूणामधिरोह वंशं द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाऽइति स दूर्वासु च तसृषु शिलासु म
 णिकं प्रतिष्ठापयेत्पृथिव्या अधि संभवैत्यरंगरोवावदीति त्रेधा बद्धो वरत्रया ॥ इरा मुहप्रशंसत्यनिरामपबाधतामिति वा
 थास्मिन्नप आसेचयेदैतुराजावरुणो रेवतीभिरस्मिस्थानेतिष्ठतु मोदमानः ॥ इरा व हंतो घृतमुक्षमाणां मित्रेण साकं सह संवि
 शं त्वित्यथैनच्छमयति ब्रीहियवमतीभिरद्भिर्हिरण्यमवधाय शंतातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिव्रजन् प्रोक्षत्य विच्छिन्नया चोदक

गृह्य

॥ ११ ॥

धारयापोहिष्ठामयोभुवइतितृचेनमध्येगारस्यस्थालीपाकंश्रपयित्वावास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मानितिचतसृभिःप्रत्यृचंहु
त्वान्नसंस्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वाशिवंवास्तुशिवंवास्त्वितिवाचयीत ॥ ९ ॥ उक्तंगृहप्रपदनंबीजवतोगृहान्प्रपद्येतक्षे
त्रंप्रकर्षयेदुत्तरैःप्रोष्ठपदैःफलगुनीभीरोहिण्यावाक्षेत्रस्यानुवातंक्षेत्रस्यपतिनावयमितिप्रत्यृचंजुहुयाज्जपेद्वागाःप्रतिष्ठमा
नाअनुमंत्रयेतमयोभूर्वातोऽअभिवातूस्त्राईतिद्वाभ्यामायतीर्यासामूधश्चतुर्विलंमधोःपूर्णघृतस्यच ॥ तानःसंतुपयस्व
तीर्वह्नीर्गोष्ठेघृताच्यः ॥ उपमैतुमयोभुवर्ज्जचौजश्चविभ्रतीः ॥ दुहानाअक्षितंपयोमयिगोष्ठेनिविशध्वंयथाभवाम्यु
त्तमोयादेवेषुतन्वमैरयंतेतिचसूक्तशेषमागावीयमेकैगणानास्मापतिष्ठेतांगुरुगवीनांभूतास्थप्रशस्तास्थशोभनाःप्रियाः
प्रियोवोभूयासंशंमयिजानीध्वंशंमयिजानीध्वं ॥ १० ॥ ॥ इतिगृह्यसूत्रेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिः ॥ ॐ ३म् ॥ अथातःपंचयज्ञादेवयज्ञोभूतयज्ञःपितृयज्ञोब्रह्मयज्ञोमनुष्ययज्ञइतितद्यद्भौजुहोतिसदेवयज्ञो
यद्वलिकरोतिसभूतयज्ञोयत्पितृभ्योददातिसपितृयज्ञोयत्स्वाध्यायमधीतेसब्रह्मयज्ञोयन्मनुष्येभ्योददातिसमनुष्ययज्ञ
इतितानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वीत ॥ १ ॥ अथस्वाध्यायविधिःप्राग्वोदग्वाग्रामान्निष्क्रम्यापआप्तुत्यशुचौदेशेयज्ञोप
वीत्याचम्याक्लिन्नवासादर्भाणामहदुपस्तीर्यप्राक्कूलानांतेषुप्राङ्मुखोपविश्योपस्थंकृत्वादक्षिणोत्तरौपाणीसंधायपवित्रवं
तौविज्ञायतेपांवाएषोषधीनारसोयद्दर्भाःसरसमेवतद्ब्रह्मकरोतिद्यावापृथिव्योःसंधिमीक्षमाणःसंमील्यवायथावा

सूत्रं
अ. ३

॥ ११ ॥

युक्तमात्मानं मन्येत तथा युक्तो धीयत स्वाध्यायमो पूर्वा व्याहृतयः सावित्री मन्वाह पच्छोर्ध्व च शः सर्वा मिति तृतीयं ॥ २ ॥ अथ
 स्वाध्यायमधीयत क्रचो यजूंषि सामान्यं थर्वा गिर सो ब्राह्मणानि कल्पाङ्गाथानाराशं सीरिति हासपुराणानीति यद्वचो धी
 ते पय आहुतिभिरेव तद्देवतास्तर्पयति यद्यजुंषि घृताहुतिभिर्यत्सामानि मध्वाहुतिभिर्यदथर्वा गिरसः सोमाहुतिभिर्यद्ब्राह्म
 णानि कल्पाङ्गाथानाराशं सीरिति हासपुराणानीत्यमृताहुतिभिर्यद्वचो धी ते पयसः कुल्या अस्य पितृन् तस्वधा उपक्षरंति यद्य
 जूँषि घृतस्य कुल्यायत्सामानि मध्वः कुल्यायदथर्वा गिरसः सोमस्य कुल्यायद्ब्राह्मणानि कल्पाङ्गाथानाराशं सीरिति हासपु
 राणानीत्यमृतस्य कुल्याः सयावन्मन्येत तावदधीत्येतया परिदधाति नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमो ओषधी
 भ्यः ॥ नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोमीति ॥ ३ ॥ देवतास्तर्पयति प्रजापतिर्ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः सर्वाणि
 च्छंदांस्योकारो वषट्कारो व्याहृतयः सावित्री यज्ञाद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षमहोरात्राणि सांख्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः
 क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरसो नागा वयांसि गावः साध्या विप्रायक्षारक्षांसि भूतान्येव मन्तान्यथऽऽरुषयः शतर्चिनो मा
 ध्यमा गृत्समदो विश्वामित्रो वामदेवो त्रिभरद्वाजो वसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्ता महासूक्ता इति प्राचीना वीती सुमं
 तु जैमिनि वैशंपायन पैल सूत्रभाष्य भारत महाभारत धर्माचार्या जानंति बाह्विगार्ग्य गौतम शाकल्य वाश्वथ्य मांडव्य मांडू
 केयागर्गी वाचकवी वडवा प्रातीथेयी सुलभामैत्रेयी कहोळं कौषीतकं महाकौषीतकं पैग्यं महापैग्यं सुयज्ञं सांख्यायनमैतरेयं

गृह्य

॥ १२ ॥

महैतरेयंशाकलंवाष्कलंसुजातवक्रमौदवाहिंमहौदवाहिंसौजामिशौनकमाश्वलायनंयेचान्येऽआचार्यास्तेसर्वेऽतृप्यन्ति
 त्तिप्रतिपुरुषंपितृंस्तर्पयित्वागृहानेत्ययद्ददातिसादक्षिणाथापिविज्ञायतेमयदितिष्ठन्ब्रजन्नासीनःशयानोवायंयंक्रतुमधी
 तेतेनतेनहास्यंक्रतुनेष्टंभवतीतिविज्ञायतेतस्यद्वावनध्यायौयदात्माशुचिर्यदेशः ॥४॥ अथातोध्यायोपाकरणमोषधीनां
 प्रादुर्भावेऽश्रवणेनश्रावणस्यपंचम्यांहस्तेनवाज्यभागौहुत्वाज्याहुतीर्जुहुयात्सावित्र्यैब्रह्मणेश्रद्धायैमेधायैप्रज्ञायैधारणायै
 सदसस्पतयेनुमतयेच्छंदोभ्यऽऋषिभ्यश्चैत्यथदधिसक्तूजुहोत्यग्निमीळेपुरोहितमित्येकाकुपुंभक्तस्तदब्रवीदावदंस्त्वंशकुने
 भद्रमावदगृणानाजमदग्निनाधामंतेविश्वंभुवनमधिश्रितंगंतानोयज्ञंयज्ञियाःसुशर्मियोनस्वोऽअरणःप्रतिचक्ष्वविच
 क्ष्वाग्नेयाहिमरुत्सखायत्तेराजन्मृतंहविरितिदृचाःसमानीवऽआकूतिरित्येकातच्छंयोरावृणीमहइत्येकाध्येष्यमाणोध्या
 प्यैरन्वारब्धेताभ्योदेवताभ्योहुत्वासौविष्टकृतंहुत्वादधिसक्तून्प्राश्यततोमार्जनंमपरेणाग्निंप्राक्कूलेषुदर्भेषूपविश्योद
 पात्रेदर्भान्कृत्वाब्रह्मांजलिकृतोजपेदोपूर्वाव्याहृतयःसावित्रीं चत्रिरभ्यस्यवेदादिमारभेत्तथोत्सर्गेषणमासानधीयीतस
 मावृत्तोब्रह्मचारिकल्पेनयथान्यायमितरेजायोपेयेत्येकेप्राजापत्यंतद्वाषिकमित्येतदाचक्षतेमध्यमाष्टकायामेताभ्योदे
 वताभ्योऽग्नेनहुत्वापोभ्यवयंत्येताएवतदेवतास्तर्पयंत्याचार्यान्पिषीन्पितृंश्चैतदुत्सर्जनं॥५॥अथकाम्यानांस्थानेकाम्याश्चर
 वस्तानेवकामानामोत्यथव्याधितस्यातुरस्ययक्षमगृहीतस्यवाषळाहुतिश्चरुंमुचामित्वाहविषाजीवनायकमित्येतेनस्वप्नम

सूत्रं.
अ. ३

॥ १२ ॥

मनोज्ञं दृष्ट्वा दानो देवसवितरिति द्वाभ्यां यच्च गोषु दुःष्वभ्यमिति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्तयो मेराजन्युज्योवासखावेति वा
 क्षुत्वा जंभित्वा मनोज्ञं दृष्ट्वा पापकं गंधमाघ्रायाक्षिस्पंदने कर्णध्वनने च सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णा
 भ्यां मयि दक्षकृतू इति जपेदगमनीयां गत्वाऽयाज्यं याजयित्वाऽभोज्यं भुक्त्वा प्रतिग्राह्यं प्रतिगृह्यं चैत्यं यूपं वोपहत्य पुनर्मांसे
 त्विन्द्रियं पुनरायुः पुनर्भगः ॥ पुनर्द्रविणमैतु मां सर्वाश्च राजवांधवीः स्वाहा ॥ इमे ये धिष्ण्या सो अग्नयो यथास्थानमिह कल्पतां ॥
 वैश्वानरो वा वृधानो न्तर्यच्छतुमे मनो हृद्यं तरममृतस्य केतुः स्वाहेत्याज्याहुतीर्जुहुयात्समिधौ वा जपेद्वा ॥ ६ ॥ अव्याधितं
 चेत्स्वपंतं मादित्योभ्यस्तमियाद्वा ग्यतो नुपविशन्नात्रिशेषं भूत्वा येन सूर्यज्योतिषा बाधसे तम इति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्
 भ्युदियाच्चेदकर्मश्रांतमनभिरूपेण कर्मणा वा ग्यत इति समानमुत्तराभिश्च तस्य भिरुपस्थानं यज्ञोपवीती नित्योदकः संध्यामु
 पासीत वा ग्यतः सायमुत्तरापराभिमुखो न्वष्टमदेशं सावित्रीं जपेदध्यास्तमिते मंडले आनक्षत्रदर्शनादेवं प्रातः प्राङ्मुखस्तिष्ठ
 न्नामंडलदर्शनात्कपोतश्चेदगारमुपहन्यादनुपतेद्वा देवाः कपोत इति प्रत्यृचं जुहुयाज्जपेद्वा वयमुत्वापथस्पत इत्यर्थं चर्या च
 रिष्यन् संपूषन् विदुष इति नष्टमधिजिगमिषन्मूढो वा संपूषन्नध्वन इति महांतमध्वानमेष्यन् प्रतिभयं वा ॥ ७ ॥ अथैतान्युप
 कल्पयीत समावर्तमानो मणिंकुंडले वस्त्रयुगं छत्रमुपानद्युगदंडं स्रजमुन्मर्दनमनुलेपनं मांजनमुष्णीषमित्यात्मने चाचार्या
 यच यद्युभयोर्न विदेताचार्या यैव समिधं त्वाहरैदपराजितायां दिक्षियज्ञियस्य वृक्षस्यार्द्रा मन्नाद्यकामः पुष्टिकामस्तेजस्कामो

गृह्य
॥ १३ ॥

वाब्रह्मवर्चसकामं उपवातामुभयीमुभयकामं उपरिसमिधं कृत्वा गामन्नं च ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय गौदानिकं कर्म कुर्वीतात्मनि
मंत्रान्तसन्नमये देक क्लीतकेन शीतोष्णाभिरद्भिः स्नात्वा युवं वस्त्राणि पीवसावसाथे इत्यहते वाससी आच्छाद्याश्मनस्तेजो
सिचक्षुर्मेपाहीति च क्षुषी आंजयीताश्मनस्तेजोसि श्रोत्रं मेपाहीति कुण्डले आवधीतानुलेपनेन पाणी प्रलिप्य मुखमग्रे ब्राह्मणो
नुलिपेद्वाहूराजन्य उदरं वैश्यं उपस्थं शूयूरुसरणजीविनो नार्तास्य नार्तो हं भूया समिति स्रजमपि वधीत नमालोक्तां मालेति चे
द्ब्रूयुः स्रगित्यभिधापयीत देवानां प्रतिष्ठेस्थः सर्वतो मापातमित्युपानहावास्थाय दिवश्छद्मासीति छत्रमादत्ते वेणुरसि वान
स्पत्योसि सर्वतो मापाहीति वैणवं दंडमायुष्यमिति सूक्तेन मणिकंठे प्रतिमुच्योष्णीषं कृत्वा तिष्ठन्तस्मिधमादध्यात् ॥ ८ ॥
स्मृतं निंदाचविद्याचश्रद्धाप्रज्ञाचपंचमी ॥ इष्टं दत्तमधीतं च कृतं सत्यं श्रुतं व्रतं ॥ यदग्नेर्सेद्रस्य सप्रजापतिकस्य सऋषिक
स्य सऋषिराजन्यस्य सपितृकस्य सपितृराजन्यस्य समनुष्यस्य समनुष्यराजन्यस्य साकाशस्य सातीकाशस्य सानूकाशस्य स
प्रतीकाशस्य सदेवमनुष्यस्य सगंधर्वाप्सरस्कस्य सहारण्यैश्च पशुभिर्गाम्यैश्च यन्म आत्मन आत्मनि व्रतं तन्मे सर्वव्रतमिदम
हमग्ने सर्वव्रतो भवामि स्वाहेति ममाग्ने वर्च इति प्रत्यूचं समिधोभ्यादध्याद्यत्रैनं पूजयिष्यंतो भवंति तत्रैतां रात्रीं वसेद्विद्यांते
गुरुमर्थेन निमंत्र्य कृतानुज्ञातस्य वास्त्वान्न तस्यैतानि व्रतानि भवंति नन कं स्नायान्न न्नः स्नायान्न न्नः शयीत नन न्नां स्त्रियमी
क्षेतान्यत्र मैथुनाद्वर्षति न धावैन्न वृक्षमारोहेन्न कूपमवरोहेन्न बाहुभ्यां नदीं तरेन्न संशयमभ्यापद्येत् महद्वैभूतं स्नातको भवती

सूत्रं.
अ. ३

॥ १३ ॥

तिविज्ञायते ॥ ९ ॥ गुरवेप्रसूक्ष्यमाणोनामप्रब्रुवीतेदंवत्स्यामोभोइत्युच्चैरुर्ध्वनाम्नःप्राणापानयोरुपांश्वामंद्रैरिंद्रहरि
 भिरितिचातोवृद्धोजपतिप्राणापानयोरुव्यचास्तयाप्रपद्येदेवायसवित्रेपरिददामीत्युचंचसमाप्योप्राक्स्वस्तीतिजपि
 त्वामहित्रीणामित्यनुमंत्र्यैवमतिसृष्टस्यनकुतश्चिद्भयंभवतीतिविज्ञायतेवयसाममनोज्ञावाचःश्रुत्वाकनिक्रदज्जनुषंप्रब्रु
 वाणइतिसूक्तेजपेद्देवींवाचमजनयंतदेवाइतिचस्तुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानमितिमृगस्ययस्यादिशोविभीयाद्यस्माद्धातांदि
 शमुल्मुकमुभयतःप्रदीप्तप्रत्यस्यैन्मथंवाप्रसव्यमालोक्ष्याभयंमित्रावरुणामह्यमस्त्वर्चिषाशत्रून्दहंतंप्रतीत्यमाज्ञातारं
 माप्रतिष्ठांविंदंतुमिथोभिंदानाउभयंतुमृत्युमितिंसंसृष्टंधनमुभयंसमाकृतमितिमथंन्यंचंकरोति ॥ १० ॥ सर्वतोभया
 दनाज्ञातादष्टावाज्याहुतीर्जुहुयात्पृथिवीवृतासाग्निनावृतातयावृतयावर्च्यायस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ अंत
 रिक्षंवृतंतद्वायुनावृतंतेनवृतेनवर्त्रेणयस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ द्यौर्वृतासादित्येनवृतातयावृतयावर्च्यायस्मा
 द्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ दिशोवृतास्ताश्चंद्रमसावृतास्ताभिर्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥
 आपोवृतास्तावरुणेनवृतास्ताभिर्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ प्रजावृतास्ताःप्राणेनवृतास्ताभि
 र्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ वेदावृतास्तेछंदोभिर्वृतास्तैर्वृतेर्वर्त्रेयस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वा
 हा ॥ सर्ववृतंतद्ब्रह्मणावृतंतेनवृतेनवर्त्रेणयस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहेत्यथापराजितायांदिश्यवस्थायस्वस्त्यात्रेयं

गृह्य

॥ १४ ॥

जपति यत इन्द्रभयामह इति च सूक्तशेषं ॥ ११ ॥ संग्रामे समुपोहैराजानं संनाहयेदात्वा हार्षमन्तरेधीति पश्चाद्रथस्यावस्थाय
जीमूतस्येव भवति प्रतीकमिति कवचं प्रयच्छेदुत्तरयाधनुरुत्तरांवाचयेत्स्वयंचतुर्थी जपेत्पंचम्येषु धिप्रयच्छेदभिप्रवर्तमा
नेषष्ठी सप्तम्याश्चानष्टमी मिषूनवेक्षमाणं वाचयेत्त्यहिरिव भोगैः पर्येति बाहुमिति तलं न ह्यमानं मथैनं सारयमाणमुपारुह्या
भीवर्तवाचयति प्रयोवां मित्रावरुणेति च द्वे अथैनमन्वीक्षेता प्रतिरथशाससौपर्णैः प्रधारयंतु मधुनो घृतस्येत्येतत्सौपर्णस
र्वादिशोनुपर्यायादादित्यमौशनसं वावस्थाय प्रबोधयेदुपश्वासय पृथिवीमुतद्यामिति तृचेन दुंदुभि मभिमृशेदवसृष्टा परा
पतेतीषून् विसर्जयेद्यत्र बाणाः संपतंतीति च युध्यमानेषु जपेत्संशिष्याद्वासंशिष्याद्वा ॥ १२ ॥ ॥ इति गृ. तृ. ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थाध्यायः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ ॥ आहिताग्निश्चेदुपतपेत्प्राच्यामुदीच्यामपराजितायां वादिशुदवस्येद्वा
मकामा अग्नय इत्युदाहरत्याशंसंत एनं ग्राममाजिगमिषंतोऽगदं कुर्युरिति हविज्ञायतेऽगदः सोमेन पशुनेष्ट्येष्ट्वावस्येदनिष्ट्वा
वांसंस्थिते भूमिभागे खानयेद्दक्षिणपूर्वस्यां दिशि दक्षिणा परस्यां वा दक्षिणा प्रवर्णं प्राग् दक्षिणा प्रवर्णं वा प्रत्यग् दक्षिणा प्रवर्ण
मित्येकैयावानूर्ध्वबाहुकः पुरुषस्तावदायामव्याममात्रं तिर्यग्वितस्त्यर्वांगभित आकाशं शमशानं बहुलौषधिकं कंटकिक्षी
रिणस्त्विति यथोक्तं पुरस्ताद्यत्र सर्वत आपः प्रस्यंदेरन्नेतदा दहनस्य लक्षणं शमशानस्य केशश्मश्रुलोमनखानीत्युक्तं पुरस्ता
द्विगुल्फं बहिराज्यं च दधन्यत्र सर्पिरानयंत्येतत्पित्र्यं पृषदाज्यम् ॥ १ ॥ अथैतां दिशमग्नीन्नयंति यज्ञपात्राणि च

सूत्रं.
अ. ४

॥ १४ ॥

न्वंचं प्रेतमयुजो मिथुनाः प्रवयसः पीठचक्रेण गोयुक्तेनेत्येके नुस्तरणीं गामजां वैकवर्णां कृष्णामेके सव्यवाहू बध्वानुसंकलयं
 त्यन्वंचो मात्या अधो निवीताः प्रवृत्तशिखा ज्येष्ठप्रथमाः कनिष्ठजघन्याः प्राप्यैवं भूमिभागं गतो दकेन शमीशाखया त्रिः प्रस
 व्यमायतनं परित्त्रजन् प्रोक्षत्यपेतवीतविचसर्पतात इति दक्षिणपूर्व उद्धृतां त आहवनीयं निदधात्युत्तरपश्चिमे गार्हपत्यं दक्षि
 णपश्चिमे दक्षिणमथैनमंतर्वेदीं ध्मचित्तिं चिनोति योजानाति तस्मिन् बर्हि रास्तीर्य कृष्णाजिनं चोत्तरलोमं तस्मिन् प्रेतं संवेश
 यंत्युत्तरेण गार्हपत्यं हत्वा हवनीयमभिशिरसमुत्तरतः पत्नीं धनुश्चक्षत्रियायतामुत्थापयेद्देवरः पतिस्थानीयो ते वासी जरहा
 सोवो दीर्घ्वनार्यभिजीवलोकमिति कर्ता वृषले जपेद्धनुर्हस्तादाददानो मृतस्येति धनुरुक्तं वृषले ऽधिज्यं कृत्वा संचितिमचि
 त्वा संशीर्यानु प्रहरेत् ॥ २ ॥ अथैतानि पात्राण्योजयेद्दक्षिणे हस्ते जुहूँ सव्ये ऽपभृतं दक्षिणे पार्श्वे स्फ्यं सव्ये ऽग्नि
 होत्रहवणी मुरसि ध्रुवां शिरसि कपालानि दत्सु ग्राव्णौ नासिकयोः स्नुवौ भित्त्वा चैकं कर्णयोः प्राशिन्नहरणे भित्त्वा चैकं मुदरे
 पात्रीं समवत्तधानं च चमसं मुपस्थेशम्या मरणी ऊर्वोरुलूखलमुसले जंघयोः पादयोः शूर्पे छित्त्वा चैकमासे च नवंति पृषदाज्यं
 पूरयंत्यमापुत्रो दृषदुपले कुर्वीत लौहाय संचकौ लालं मनुस्तरण्यावपामुत्खिद्य शिरोमुखं प्रच्छादयेद्दग्नेर्वर्मपरिगोभिर्व्ययस्वे
 तिवृक्का उद्धृत्य पाण्योरादध्यादतिद्रवसारमेयौ श्वानाविति दक्षिणे दक्षिणं सव्ये सव्यं हृदये हृदयं पिंड्यौ चैकं वृक्का पचार इत्येके
 सर्वा यथांगं विनिक्षिप्य चर्मणा प्रच्छाद्यैममग्ने चमसं माविजिह्वर इति प्रणीता प्रणयनमनुमंत्रयते सव्यं जान्वा च्यदक्षिणाग्ना

गृह्य

॥ १५ ॥

वाज्याहुतीर्जुहुयादग्नये स्वाहा कामाय स्वाहा लोकाय स्वाहानुमतये स्वाहेति पंचमी मुरसि प्रेतस्यास्माद्वै त्वमजायथा अयं
 त्वदधिजायतामसौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहेति ॥ ३ ॥ प्रेष्यति युगपदग्नीन् प्रज्वालयतेत्याहवनीयश्चेत्पूर्वप्राभुयात्स्वर्गलो
 कएनं प्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो गार्हपत्यश्चेत्पूर्वप्राभुयादंतरिक्षलोकएनं प्रापदिति विद्याद्रा
 त्स्यत्यसावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो दक्षिणाग्निश्चेत्पूर्वप्राभुयान्मनुष्यलोकएनं प्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैव मयम
 स्मिन्निति पुत्रो युगपत्प्राप्तौ परामृद्धिवदंति तंदह्यमानमनुमंत्रयते प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूव्येभिरितिसमानं स एव विदादह्यमा
 नः स हैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत उत्तरपुरस्तादाहवनीयस्य जानुमात्रं गतं खात्वा ह्यि पूरयित्वा वकांशीपालमित्यव
 धापयेत्ततो हवा एष निष्क्रम्य स हैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत इमे जीवा विमृतैराववृत्रन्नितिसव्यावृतो ब्रजं त्यनवेक्ष
 माणा यत्रोदकमवहद्भवति तत्प्राप्य सकृदुन्मृज्यैकांजलिमुत्सृज्य तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वोत्तीर्या न्यानि वासांसि परिधाय
 सकृदेनान्पीड्योदग्दशानि विसृज्या स तं आनक्षत्रदर्शनादादित्यस्य वा दर्शने प्रविशेयुः कनिष्ठप्रथमाज्येष्ठजघन्याः प्राप्या
 गारं मश्मानमग्निं गोमयमक्षतां स्तिलानपउपस्पृशंति नैतस्यां रात्र्या मग्नं पचेरन्क्रीतोत्पन्नेन वावर्तेरन्त्रिरात्रमक्षारालवणा
 शिनः स्युर्द्वादशरात्रं वामहागुरुषु दानाध्ययने वर्जयेरन्द्वादशाहं सपिंडेषु गुरौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीषु त्रिरात्रमितरेष्वचाचार्ये
 षु ज्ञातौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीष्वदंतजाते परिजाते चैकाहं स ब्रह्मचारिणिसमानग्रामीये च श्रोत्रिये ॥ ४ ॥ संचयनमूर्ध्वद

सूत्रं.
अ. ४

॥ १५ ॥

शम्याः कृष्णपक्षस्यां युजास्वेकनक्षत्रैलक्षणेकुंभेषु मांसमलक्षणायां स्त्रियं मयुजो मिथुनाः प्रवयसः क्षीरोदकेन शमीशाखायां
 त्रिः प्रसव्यमायतनं परिव्रजन् प्रोक्षति शीतिके शीतिकावतीत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामेकैकमस्थ्यसंहादयंतो वदध्युः पादौ पू
 र्वशिर उत्तरं सुसंचितं संचित्य पवनेन संपूर्य्य त्रसर्वत आपो नाभिस्थं देरन्नन्यावर्षाभ्यस्तत्र गते वदध्युः रुपसर्पमातरं भूमिमे
 तामित्युत्तरयापांसूनवकिरैदवकीर्योत्तरां मुत्तेस्तभ्रामीति कपालेनापि धायानवेक्षन् प्रत्याव्रज्याप उपस्पृश्य श्राद्धमस्मै
 दद्युः ॥ ५ ॥ गुरुणा भिमृता अन्यतो वा पक्षीयमाणा अमावास्यायां शांतिकर्म कुर्वीरन् पुरोदयादग्निं सहभस्मानं सहायतनं
 दक्षिणाहरेयुः क्रव्यादमग्निं प्रहिणोमि दूरमित्यर्धर्चेन तंचतुष्पथे न्युप्ययत्र वा त्रिः प्रसव्यं परियंति सव्यैः पाणिभिः सव्यान्
 रूनाघ्नानां अथानवेक्षन् प्रत्याव्रज्याप उपस्पृश्य केशश्मश्रुलोमनखानि वापयित्वोपकल्पयीरन्नवान्मणिकान्कुंभानाचम
 नीयांश्च शमीसुमनोमलिनः शमीमयमिध्मं शमीमय्यावरणी परिधींश्चान्दुहंगोमयं चर्मचनवनीतमश्मानं यावत्योयुवतय
 स्तावंति कुशपिंजूलान्यग्निवेलायामग्निं जनयेदिहैवायमितरोजातवेदाऽइत्यर्धर्चेन तं दीपयमाना आसत आशांतरात्रादा
 युष्मतां कथाः कीर्तयंतो मांगल्यानीतिहासपुराणानीत्याख्यापयमाना उपरतेषु शब्देषु संप्रविष्टेषु वा गृहं निवेशनं वा दक्षि
 णाद्वारपक्षात्प्रक्रम्या विच्छिन्नामुदकधारां हरेत्तंतुं तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्योत्तरस्मादथाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यान
 दुहं चर्मास्तीर्थं प्राग्ग्रीवमुत्तरलोमं तस्मिन्नमात्यानारोहयेदारोहतायुर्जरसंवृणानाऽइतीमं जीवेभ्यः परिधिं दधामीति परि

गृह्य

॥ १६ ॥

धिंपरिदध्यादंतर्मृत्युदधतापर्वतेनेत्यश्मानमुत्तरतोऽग्नेः कृत्वापरं मृत्योऽनुपरेहिपंथामिति चतसृभिः प्रत्यृचं हुत्वा यथाह
 न्यनुपूर्वं भवंतीत्यमात्यानीक्षेत युवतयः पृथक्पाणिभ्यां दर्भतरुणकैर्नवनीतेन चांगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यां मक्षिणीऽआंज्यं परां
 च्यो विसृजेयुरिमानारीरविधवाः सुपत्नीरित्यंजनाईक्षेताश्मन्वतीरीयते संरभध्वमित्यश्मानं कर्ता प्रथमो भिमृशे दथा परा
 जितायां दिश्यवस्थायां ग्निना नडुहेन गोमयेन च विच्छिन्नया चोदकधारया पोहिष्ठामयो भुव इति तृचेन परीमे गामनेष तेति
 परिक्रामत्सु जपेत्पिंगलो नड्वां नपरिणेयः स्यादित्युदाहरंत्यथोपविशति यत्राभिरंस्यमाना भवंत्यहतेन वाससा प्रच्छाद्या स ते
 स्वपंत ओदयादुदित आदित्ये सौर्याणि स्वस्त्ययनानि च जपित्वा अंसं संस्कृत्यापनः शोशुचदधमिति प्रत्यृचं हुत्वा ब्राह्मणान् भो
 जयित्वा स्वस्त्ययनं वाचयित्वा गौः कंसो हतं वासश्च दक्षिणा ॥ ६ ॥ अथातः पार्वणेश्राद्धे काम्य आभ्युदयिक एकोद्दिष्टे वा ब्राह्म
 णान्च्छुतशीलवृत्तसंपन्नानेकेन वा काले ज्ञापितान् स्नातान् कृतपच्छौचानां चानुदङ्मुखान् पितृवदुपवेश्यैकैकमेकैकस्य
 द्वौ द्वौ त्रींस्त्रीन्वा वृद्धौ फलभूयस्त्वेन त्वेवैकं सर्वेषां काममनाद्यैर्पिंडैर्व्याख्यातं मपः प्रदाय दर्भान् द्विगुणभुक्षानासनं प्रदाया
 पः प्रदाय तैजसाश्ममयमृन्मयेषु त्रिषु पात्रेष्वेकद्रव्येषु वा दर्भान् तर्हितेष्वप आसिच्यं शंनो देवीरभिष्टय इत्यनुमंत्रिता सुतिला
 नावपतिं तिलोसिसोमदेवत्यौ गोसवे देवनिर्मितः ॥ प्रत्नवद्भिः प्रत्तः स्वधया पितृनि माँल्लोकान् प्रीणया हिनः स्वधानमऽइ
 ति प्रसव्येनेतरपाण्यंगुष्ठांतरेणोपवीतित्वा दक्षिणेन वासव्योपगृहीतेन पितरि दंतं अर्घ्यं पितामहे दंतं अर्घ्यं प्रपितामहे दंतं

सूत्रं.
अ. ४

॥ १६ ॥

अर्घ्यमित्यपूर्वताःप्रतिग्राहयिष्यन्त्सकृत्सकृत्स्वधाअर्घ्याइतिप्रसृष्टाअनुमंत्रयेत यादिव्याआपःपृथिविसंबभूवुर्या
 अंतरिक्ष्याउतपार्थिवीर्याः ॥ हिरण्यवर्णायज्ञियास्तानआपःशंस्योनाभवंत्वितिसंस्त्वान्समवनीर्यताभिरद्भिःपुत्रका
 मोमुखमनक्ति ॥ नोद्धरेत्प्रथमंपात्रंपितृणामर्घ्यपातितं ॥ आवृतास्तत्रतिष्ठंतिपितरःशौनकोब्रवीत् ॥ उद्धरेद्यदि
 चेत्पात्रंविवृतंवायदाभवेत् ॥ तदासुरंभवेच्छाङ्गैःक्रुद्धैःपितृगणैर्गतैरिति ॥ ७ ॥ एतस्मिन्कालेगंधमाल्यधूपदीपा
 च्छादनानांप्रदानमुद्धृत्यघृताक्तमन्नमनुज्ञापयत्यग्नौकरिष्येकरवैकरवाणीतिवाप्रत्यभ्यनुज्ञाक्रियतांकुरुष्वकुर्वित्यथा
 ग्नौजुहोतिथोक्तंपुरस्तादभ्यनुज्ञायांपाणिष्वेववाग्निमुखावैदेवाःपाणिमुखाःपितरइतिहिब्राह्मणंयदिपाणिष्वचांतेष्व
 न्यदन्नमनुदिशत्यन्नमन्नेसृष्टंदत्तमृधुकमितितृप्तान्ज्ञात्वामधुमतीःश्रावयेदक्षन्नमीमदंतेतिचसंपन्नमितिपृष्ट्वायद्यदन्नमु
 पभुक्तंतत्तत्स्थालीपाकेनसहपिंडार्थमुद्धृत्यशेषंनिवेदयेदभिमतेनुमतेवाभुक्तवत्स्वनाचांतेषुपिंडान्निदध्यादाचांतेष्वेकै
 प्रकीर्यान्नमुपवीर्यास्वधोच्यतामिति विसृजेदस्तुस्वधेतिवा ॥ ८ ॥ अथशूलगवःशरदिवसंतेवार्द्रयाश्रेष्ठंस्वस्ययूथस्या
 कुष्ठिपृषत्कल्माषमित्येकैकामंकृष्णमालोहवांश्चैद्वीहियवमतीभिरद्भिरभिषिच्यशिरस्तऽआभसतोरुद्रायमहादेवायजु
 ष्ठोवर्धस्वेतितंवर्धयेत्संपन्नदंतमृषभंवायज्ञियायांदिश्यसंदर्शनैर्ग्रामादूर्ध्वमर्धरात्रादुदितइत्येकैवैद्यंचरित्रवंतंब्राह्मणमु
 पवेश्यसपलाशामार्द्रशाखांयूपंनिखायत्रतल्यौकुशरज्ज्वारशनेअन्यतरयायूपंपरिवीयान्यतरयार्धशिरसिपशुंबध्वायूपे

गृह्य

॥ १७ ॥

रशनायांवानियुनक्तियस्मै नमस्तस्मै त्वाजुष्टं नियुनज्मीति प्रोक्षणादिसमानैपशुनाविशेषान्वक्ष्यामः पात्र्यापलाशेनवाव
पांजुहुयादिति हविज्ञायते हराय मृडाय शर्वाय शिवाय भवाय महादेवाय ग्राय भीमाय पशुपतये रुद्राय शंकरायेशानाय
स्वाहेति षड्विंशोत्तरैरुद्राय स्वाहेति वाचतसृषु चतसृषुकुशसूनासु चतसृषु दिक्षु बलिं हरेद्यास्ते रुद्रपूर्वस्यां दिशि सेनास्ताभ्य
एनं नमस्ते अस्तु मामाहिंसीरित्येवं प्रतिदिशं त्वादेशनं चतुर्भिः सूक्तैश्च तस्रो दिश उपतिष्ठेत् कद्रुद्राये मारुद्रायां ते पितरि मारु
द्राय स्थिरधन्वन इति सर्वरुद्रयज्ञेषु दिशामुपस्थानं तु षान्फलीकरणांश्च पुच्छं चर्म शिरः पादानित्यग्नावनुग्रहरेज्जोगं चर्मणा
कुर्वीतेति शान्वत्य उत्तरतो गेर्दभवीतासु कुशसूनासु वाशोणितं निनयेच्छ्वासिनीर्घोषिणीर्विचिन्वतीः समश्रुतीः सर्पाय एत
द्वोनेन वः प्रीणान् त्यथोदङ्गावृत्य श्वासिनीर्घोषिणीर्विचिन्वतीः समश्रुतीः सर्पाय द्धोत्रतद्धरध्वमिति सर्पेभ्यो यत्तत्रासृगूवध्यं
वात्रस्रुतं भवन्ति तद्धरन्ति सर्पाः सर्वाणि हवा अस्य नाम धेयानि सर्वाः सेनाः सर्वाण्युच्छ्रीमाणानीत्येवं विद्यमानं प्रीणातिना
स्य ब्रुवाणं च न हिनस्तीति विज्ञायते नास्य प्राश्नीयान्नास्य ग्राममाहरेयुरभिमारुको ह्येष देवः प्रजाभवतीत्यमात्यानंततः प्रति
षेधयेन्नियोगात्तु प्राश्नीयात्स्वस्त्ययन इति स एष शूलगवो धन्यो लोक्यः पुण्यः पुत्र्यः पशव्य आयुष्यो यशस्य इष्टान्यमुत्सृजे
न्नानुत्सृष्टः स्यान्महापशुर्भवतीति विज्ञायते शंतातीयं जपन् गृहानियात्पशूनामुपताप एतमेव देवं मध्ये गोष्ठस्य यजेत् स्थाली

सूत्रं.
अ. ४

॥ १७ ॥

पाकंसर्वहुतं बहिराज्यं चानुग्रह्य धूमतो गा आनयेच्छंतातीयं जपन्पशूनां मध्यमियान्मध्यमियान्नमः शौनकायनमः शौन-
काय ॥ ९ ॥ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रं समाप्तम् ॥ ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंबय्यां पांडुरंग जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागराख्येऽङ्कनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शाकः १८५६ सन १९३४.

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥

॥ अष्टाध्यायीसूत्रपाठप्रारंभः ॥

शि.वे. ३१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिःॐम् ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्यमहेश्वरात् । कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनेये नमः ॥ १ ॥ येन धौतागिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः । तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनेये नमः ॥ २ ॥ वाक्यकारं वररुचिं भाष्यकारं पतंजलिम् । पाणिनिं सूत्रकारं च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥ ३ ॥ अइउण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् । हयवरट् । लण् । जमडणनम् । झभजू । घडधष् । जवगडदश् । खफछठथचटतव् । कपय् । शषसर् । हल् । इति प्रत्याहारसूत्राणि ॥ वृद्धिरादैच् । अदेङ्गुणः । इको गुणवृद्धी । न धातुलोपार्धधातुके । कृतिच । दीधीवेवीटाम् । हलोऽनन्तराः संयोगः । मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः । तुल्यास्यप्रयत्नसवर्णम् । नाञ्झलौ । ईदूदेद्विवचनं प्रगृह्यम् । अदसोमात् । शे । निपातएकाजनाङ् । ओत् । संबुद्धौ शाकल्यस्येतावन्तर्षे । उजः । ऊँ । ईदूतौ च सप्तम्यर्थे । दाधाध्वदाप् ॥ १ ॥ आद्यन्तवदेकस्मिन् । तरप्तमपौघः । बहुगणवतुडतिसंख्या । षणान्ताषट् । डतिच । क्तवतूनिष्ठा । सर्वादीनि सर्वनामानि । विभाषादिकसमासे बहुव्रीहौ । न बहुव्रीहौ । तृतीयासमासे । इन्द्वेच । विभाषाजसि । प्रथमचरमतयाल्पाधकतिपयनेमाश्च । पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम् । स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । अन्तरंबहिर्योगोपसंव्यानयोः । स्वरादिनिपातमव्ययम् । तद्धितश्चासर्वविभक्तिः । कृन्मेजन्तः । क्त्वातोऽसुन्कसुनः ॥ २ ॥ अव्ययीभावश्च । शिसर्वनामस्थानम् । सुडनपुंसकस्य । नवेति विभाषा ।

अष्टा.

॥ २ ॥

इयणःसंप्रसारणम् । आद्यन्तौटकितौ । मिदचोऽन्त्यात्परः । एचइग्रस्वादेशे । पष्ठीस्थानेयोगा । स्थानेऽन्तर
तमः । उरण्परः । अलोऽन्त्यस्य । डिच्च । आदेःपरस्य । अनेकालिशत्सर्वस्य । स्थानिवदादेशोऽनल्विधौ । अचःप
रस्मिन्पूर्वविधौ । नपदान्तद्विर्वचनवरेयलोपस्वरसवर्णानुस्वारदीर्घजश्चर्विधिषु । द्विर्वचनेऽचि । अदर्शनलोपः
॥ ३ ॥ प्रत्ययस्यलुक्लुलुपः । प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणम् । नलुमताङ्गस्य । अचोऽन्त्यादिटि । अलोऽन्त्यात्पूर्वउप
धा । तस्मिन्नितिनिर्दिष्टेपूर्वस्य । तस्मादित्युत्तरस्य । स्वरूपंशब्दस्याशब्दसंज्ञा । अणुदित्सवर्णस्यचाप्रत्ययः । तपर
स्तत्कालस्य । आदिरन्त्येनसहेता । येनविधिस्तदन्तस्य । वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् । त्यदादीनिच । एङ्ग्रा
चादेशे ॥ ४ ॥ वृद्धिराद्यन्तवदव्ययीभावःप्रत्ययस्यलुक्पञ्चदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ध्र ॥
गाङ्कुटादिभ्योऽज्जिन्डित् । विजइट् । विभाषोर्णोः । सार्वधातुकमपित् । असंयोगालिङ्गित् । इन्धिभवतिभ्यां
च । मृडमृदगुधकुषक्लिशवदवसःक्त्वा । रुदविदमुषग्रहिस्वपिप्रच्छःसंश्च । इकोझल् । हलन्ताच्च । लिङ्सिचावा
त्मनेपदेषु । उश्च । वागमः । हनःसिच् । यमोगन्धने । विभाषोपयमने । स्थाघ्नोरिच्च । नक्त्वासेट् । निष्ठाशी
ङ्स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः । मृषस्तितिक्षायाम् ॥ १ ॥ उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् । पूडःक्त्वाच । नोप
धात्थफान्ताद्वा । वंचिलुंच्युतश्च । तृषिमृषिकृषेःकाश्यपस्य । रलोव्युपधाद्धलादेःसंश्च । ऊकालोऽज्जस्वदीर्घ

सूत्रपा.

१ । २

॥ २ ॥

पुतः । अचश्च । उच्चैरुदात्तः । नीचैरनुदात्तः । समाहारःस्वरितः । तस्यादितउदात्तमर्धह्रस्वम् । एकश्रुतिदूरा
 त्संबुद्धौ । यज्ञकर्मण्यजपन्यूंखसामसु । उच्चैस्तरांवावषट्कारः । विभाषाछन्दसि । नसुब्रह्मण्यायांस्वरितस्यतूदात्तः ।
 देवब्रह्मणोरनुदात्तः । स्वरितात्संहितायामनुदात्तानाम् । उदात्तस्वरितपरस्यसन्नतरः ॥ २ ॥ अपृक्तएकाल्प्रत्ययः ।
 तत्पुरुषःसमानाधिकरणःकर्मधारयः । प्रथमानिर्दिष्टसमासउपसर्जनम् । एकविभक्तिचापूर्वनिपाते । अर्थवदधातु
 रप्रत्ययःप्रातिपदिकम् । कृत्तद्धितसमासाश्च । ह्रस्वोनपुंसकेप्रातिपदिकस्य । गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य । लुक्तद्धितलु
 कि । इङ्गोण्याः । लुपियुक्तवद्भ्यक्तिवचने । विशेषणानां चाजातेः । तदशिष्यसंज्ञाप्रमाणत्वात् । लुव्योगाप्रख्याना
 त् । योगप्रमाणेचतदभावेऽदर्शनंस्यात् । प्रधानप्रत्ययार्थवचनमर्थस्यान्यप्रमाणत्वात् । कालोपसर्जनेचतुल्यम् ।
 जात्याख्यायामेकस्मिन्बहुवचनमन्यतरस्याम् । अस्मदोद्वयोश्च । फल्गुनीप्रोष्ठपदानांचनक्षत्रे ॥ ३ ॥ छन्दसिपुन
 र्वस्वोरेकवचनम् । विशाखयोश्च । तिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वेबहुवचनस्यद्विवचनंनित्यम् । सरूपाणामेकशेषएकवि
 भक्तौ । वृद्धोयूनातल्लक्षणश्चेदेवविशेषः । स्त्रीपुंवच्च । पुमान्स्त्रिया । भ्रातृपुत्रौस्वसृदुहितृभ्याम् । नपुंसकमनपुंस
 केनैकवच्चास्यान्यतरस्याम् । पितामात्रा । श्वशुरःश्वश्रवा । त्यदादीनिसवैर्नित्यम् । ग्राम्यपशुसंघेष्वतरुणेषुस्त्री
 ॥ ४ ॥ गाङ्कुटाद्युदुपधादपृक्तश्छन्दसिपुनर्वस्वोस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ६ ॥ भूवादयो

अष्टा.

॥ ३ ॥

धातवः । उपदेशेऽजनुनासिकइत् । हलन्त्यम् । नविभक्तौतुस्माः । आदिर्जिडुडवः । पःप्रत्ययस्य । चुटू ।
 लशक्वतद्धिते । तस्यलोपः । यथासंख्यमनुदेशःसमानाम् । स्वरितेनाधिकारः । अनुदात्तङितआत्मनेपदम् । भा
 वकर्मणोः । कर्तरिकर्मव्यतिहारे । नगतिहिंसार्थेभ्यः । इतरेतरान्योन्योपपदाच्च । नेर्विशः । परिव्यवेभ्यःक्रियः ।
 विपराभ्यांजेः । आङोदोऽनास्यविहरणे ॥ १ ॥ क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च । समवप्रविभ्यःस्थः । प्रकाशनस्थेयाख्ययो
 श्च । उदोऽनूर्ध्वकर्मणि । उपान्मन्त्रकरणे । अकर्मकाच्च । उद्विभ्यांतपः । आङोयमहनः । समोगम्यृच्छिप्रच्छि
 स्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः । निसमुपविभ्योह्वः । स्पर्धायामाङः । गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्नप्रकथनोपयो
 गेषुकृजः । अधेःप्रसहने । वेःशब्दकर्मणः । अकर्मकाच्च । संमाननोत्संजनाचार्यकरणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषुनि
 यः । कर्तृस्थेचाशरीरेकर्मणि । वृत्तिसर्गतायनेषुक्रमः । उपपराभ्याम् । आङउद्गमने ॥ २ ॥ वेःपादविहरणे । प्रो
 पाभ्यांसमर्थाभ्याम् । अनुपसर्गाद्वा । अपह्ववेज्ञः । अकर्मकाच्च । संप्रतिभ्यामनाध्याने । भासनोपसंभाषाज्ञानय
 त्तविमत्युपमन्त्रणेषुवदः । व्यक्तवाचांसमुच्चारणे । अनोरकर्मकात् । विभाषाविप्रलापे । अवाद्भ्रः । समःप्रतिज्ञा
 ने । उदश्चरःसकर्मकात् । समस्तृतीयायुक्तात् । दाणश्चसाचेच्चतुर्थ्यर्थे । उपाद्यमःस्वकरणे । ज्ञाश्रुस्मृदृशांसनः ।
 नानोर्ज्ञः । प्रत्याङ्भ्यांश्रुवः । शदेःशितः ॥ ३ ॥ म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च । पूर्ववत्सनः । आम्प्रत्ययवत्कृजोऽनुप्रयोगस्य ।

सूत्रपा.

१ । ३

॥ ३ ॥

प्रोपाभ्यांयुजेरयज्ञपात्रेषु । समःक्षणवः । भुजोऽनवने । णेरणौयत्कर्मणौचेत्सकर्तानाध्याने । भीस्म्योर्हेतुभये ।
 गृधिवंच्योःप्रलम्भने । लियःसंमाननशालीनीकरणयोश्च । मिथ्योपपदात्कृजोऽभ्यासे । स्वरितञितःकर्त्रभिप्राये
 क्रियाफले । अपाद्वदः । णिचश्च । समुदाङ्भ्योयमोऽग्रन्थे । अनुपसर्गाज्ज्ञः । विभाषोपपदेनप्रतीयमाने । शेषा
 त्कर्तरिपरस्मैपदम् । अनुपराभ्यांकृजः । अभिप्रत्यतिभ्यःक्षिपः ॥ ४ ॥ प्राद्वहः । परेर्मृषः । व्याङ्परिभ्योरमः ।
 उपाच्च । विभाषाकर्मकात् । बुधयुधनशजनेङ्प्रुद्रुस्रभ्योणेः । निगरणचलनार्थेभ्यश्च । अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृ
 कात् । नपादम्याङ्यमाङ्यसपरिमुहरुचिनृतिवदवसः । वाक्यषः । द्युज्योलुङि । वृद्ध्यःस्यसनोः । लुटिचकृपः
 ॥ ५ ॥ भूवादयःक्रीडोऽनुवेःपादम्रियतेःप्राद्वहस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ ६ ॥ आकडा
 रादेकासंज्ञा । विप्रतिषेधेपरंकार्यम् । यूख्याख्यौनदी । नेयङ्ङ्स्थानावस्त्री । वामि । ङितिह्रस्वश्च । शेषोध्य
 सखि । पतिःसमासएव । षष्ठीयुक्तश्छन्दसिवा । ह्रस्वलघु । संयोगेगुरु । दीर्घच । यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादिप्रत्य
 येऽङ्गम् । सुप्तिङन्तंपदम् । नःक्ये । सितिच । स्वादिष्वसर्वनामस्थाने । यचिभम् । तसौमत्वर्थे । अयस्मयादी
 निच्छन्दसि ॥ १ ॥ बहुषुबहुवचनम् । द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचने । कारके । ध्रुवमपायेऽपादानम् । भीत्रार्थानांभय
 हेतुः । पराजेरसोढः । वारणार्थानामीप्सितः । अन्तर्धौयेनादर्शनमिच्छति । आख्यातोपयोगे । जनिकर्तुःप्रकृ

अष्टा.

॥ ४ ॥

तिः । भुवःप्रभवः । कर्मणायमभिप्रैतिससंप्रदानम् । रुच्यर्थानांप्रीयमाणः । श्लाघहुङ्स्थाशपांजीप्स्यमानः । धारे
 रुत्तमर्णः । स्पृहेरीप्सितः । क्रुधद्रुहेर्ष्यासूयार्थानांयंप्रतिकोपः । क्रुधद्रुहोरुपसृष्टयोःकर्म । राधीक्ष्योर्यस्यविप्रश्नः ।
 प्रत्याङ्भ्यांश्रुवःपूर्वस्यकर्ता ॥ २ ॥ अनुप्रतिगृणश्च । साधकतमंकरणम् । दिवःकर्मच । परिक्रयणेसंप्रदानमन्य
 तरस्याम् । आधारोऽधिकरणम् । अधिशीङ्स्थासांकर्म । अभिनिविशश्च । उपान्वध्याङ्वसः । कर्तुरीप्सिततमंकर्म ।
 तथायुक्तंचानीप्सितम् । अकथितंच । गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणिकर्तासणौ । ह्रक्नोरन्यतरस्या
 म् । स्वतन्त्रःकर्ता । तत्प्रयोजकोहेतुश्च । प्राग्ग्रीश्वरान्निपाताः । चादयोऽसत्त्वे । प्रादयः । उपसर्गाःक्रियायोगे ।
 गतिश्च ॥ ३ ॥ ऊर्यादिच्चिडाचश्च । अनुकरणंचानितिपरम् । आदरानादरयोःसदसती । भूषणेऽलम् । अन्तर
 परिग्रहे । कणेमनसीश्रद्धाप्रतीघाते । पुरोऽव्ययम् । अस्तंच । अच्छगत्यर्थवदेषु । अदोऽनुपदेशे । तिरोऽन्तर्धौ ।
 विभाषाकृजि । उपाजेऽन्वाजे । साक्षात्प्रभृतीनिच । अनत्याधानउरसिमनसी । मध्येपदेनिवचनेच । नित्यंहस्ते
 पाणावुपयमने । प्राध्वंवन्धने । जीविकोपनिषदावौपम्ये । तेप्राग्धातोः ॥ ४ ॥ छन्दसिपरेऽपि । व्यवहिताश्च ।
 कर्मप्रवचनीयाः । अनुर्लक्षणे । तृतीयार्थे । हीने । उपोऽधिकेच । अपपरीवर्जने । आङ्गार्यादावचने । लक्षणेत्थंभू
 ताख्यानभागवीप्सासुप्रतिपर्यनवः । अभिरभागे । प्रतिःप्रतिनिधिप्रतिदानयोः । अधिपरीअनर्थकौ । सुःपूजायाम् ।

सूत्रपा.

१ । ४

॥ ४ ॥

अतिरतिक्रमणेच । अपिःपदार्थसंभावनान्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु । अधिरीश्वरे । विभाषाकृञि । लःपरस्मैपदम् ।
 तङानावात्मनेपदम् ॥ ५ ॥ तिङस्त्रीणित्रीणिप्रथममध्यमोत्तमाः । तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकशः । सुपः ।
 विभक्तिश्च । युष्मद्युपपदेसमानाधिकरणेस्थानिन्यपिमध्यमः । प्रहासेचमन्योपपदेमन्यतेरुत्तमएकवच्च । अस्मद्यु-
 त्तमः । शेषेप्रथमः । परःसंनिकर्षःसंहिता । विरामोऽवसानम् ॥ ६ ॥ आकडाराद्वहुष्वनुप्रतिगृणऊर्यादिच्छन्दसि
 तिङोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ इतिसूत्रपाठेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ समर्थःपदविधिः । सुवामन्त्रितेपराङ्गवत्स्वरे । प्राक्कडारात्समासः । सहसुपा । अव्ययीभावः । अव्ययंवि-
 भक्तिसमीपसमृद्धिव्यूह्यर्थाभावात्ययासंप्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चाद्यथानुपूर्व्ययौगपद्यसादृश्यसंपत्तिसाकल्यान्तवच-
 नेषु । यथासादृश्ये । यावदवधारणे । सुप्रतिनामात्रार्थे । अक्षशलाकासंख्याःपरिणा । विभाषा । अपपरिवहिरं-
 चवःपंचम्या । आङ्मर्यादाभिविध्योः । लक्षणेनाभिप्रतीआभिमुख्ये । अनुर्यत्समया । यस्यचायामः । तिष्ठद्गुप्रभृ-
 तीनिच । पारेमध्येषष्ठ्यावा । संख्यावंश्येन । नदीभिश्च ॥ १ ॥ अन्यपदार्थेचसंज्ञायाम् । तत्पुरुषः । द्विगुश्च ।
 द्वितीयाश्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तापन्नैः । स्वयंक्तेन । खट्वाक्षेपे । सामि । कालाः । अत्यन्तसंयोगेच । तृतीया
 तत्कृतार्थेनगुणवचनेन । पूर्वसदृशसमोनार्थकलहनिपुणमिश्रश्लक्ष्णैः । कर्तृकरणेकृताबहुलम् । कृत्यैरधिकार्थवचने ।

अष्टा.

॥ ५ ॥

अन्नेन व्यंजनम् । भक्ष्येण मिश्रीकरणम् । चतुर्थीतदर्थार्थवलिहितसुखरक्षितैः । पंचमीभयेन । अपेतापोढमुक्तप
 तितापत्रस्तैरल्पशः । स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणिकेन । सप्तमीशौण्डैः ॥ २ ॥ सिद्धशुष्कपक्वबन्धैश्च । ध्वाङ्गेण
 क्षेपे । कृत्यैर्ऋणे । संज्ञायाम् । केनाहोरात्रावयवाः । तत्र । क्षेपे । पात्रेसमितादयश्च । पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराण
 नवकेवलाः समानाधिकरणेन । दिक्संख्ये संज्ञायाम् । तद्धितार्थोत्तरपदसमाहारे च । संख्यापूर्वोद्विगुः । कुत्सिता
 निकुत्सनैः । पापाणके कुत्सितैः । उपमानानिसामान्यवचनैः । उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे । विशेषणं वि
 शेष्येण बहुलम् । पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्च । श्रेण्यादयः कृतादिभिः । केन नञ्विशिष्टेनान
 ज्ञ ॥ ३ ॥ सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाः पूज्यमानैः । वृन्दारकनागकुंजरैः पूज्यमानम् । कतरकतमौजातिपरिप्रश्ने । किं
 क्षेपे । पोटायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशावेहद्व्यङ्कयणीप्रवृत्तश्रोत्रियाध्यापकधूर्तैर्जातिः । प्रशंसावचनैश्च । युवा
 खलतिपलितवलिनजरतीभिः । कृत्यतुल्याख्याअजात्या । वर्णवर्णेन । कुमारः श्रमणादिभिः । चतुष्पादोगर्भिण्या ।
 मयूरव्यंसकादयश्च ॥ ४ ॥ समर्थोऽन्यपदार्थे सिद्धशुष्कसन्महद्वादश ॥ इति द्वितीयाध्याये प्रथमः पादः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥
 पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे । अर्धनपुंसकम् । द्वितीयतृतीयचतुर्थतुर्याण्यन्यतरस्याम् । प्राप्तापन्नेच द्वि
 तीयया । कालाः परिमाणिना । नञ् । ईषदकृता । षष्ठी । याजकादिभिश्च । ननिर्धारणे । पूरणगुणसुहितार्थसद्व्यय

सूत्रपा.

२ । २

॥ ५ ॥

तव्यसमानाधिकरणेन । केनचपूजायाम् । अधिकरणवाचिनाच । कर्मणिच । तृजकाभ्यांकर्तरि । कर्तरिच । नित्यं
 क्रीडाजीविकयोः । कुगतिप्रादयः । उपपदमतिङ् । अमैवाव्ययेन ॥ १ ॥ तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम् । क्त्वाच ।
 शेषोबहुव्रीहिः । अनेकमन्यपदार्थे । संख्ययाव्ययासन्नादूराधिकसंख्याःसंख्येये । दिङ्गमान्यन्तराले । तत्रतेनेद
 मितिसरूपे । तेनसहेतितुल्ययोगे । चार्थेद्वन्द्वः । उपसर्जनपूर्वम् । राजदन्तादिषुपरम् । द्वन्द्वेधि । अजाद्यदन्तम् ।
 अल्पात्तरम् । सप्तमीविशेषणेबहुव्रीहौ । निष्ठा । वाहिताभ्यादिषु । कडाराःकर्मधारये ॥ २ ॥ पूर्वापराधरोत्तरंतृ
 तीयाप्रभृतीन्यष्टादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ अनभिहिते । कर्मणिद्वितीया । तृतीया
 चहोश्छन्दसि । अन्तरान्तरेणयुक्ते । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे । अपवर्गेतृतीया । सप्तमीपंचम्यौकारकमध्ये । कर्म
 प्रवचनीययुक्तेद्वितीया । यस्मादधिकंयस्यचेश्वरवचनंतत्रसप्तमी । पंचम्यपाङ्परिभिः । प्रतिनिधिप्रतिदानेचयस्मा
 त् । गत्यर्थकर्मणिद्वितीयाचतुर्थ्यौचैष्टायामनध्वनि । चतुर्थीसंप्रदाने । क्रियार्थोपपदस्यचकर्मणिस्थानिनः । तुम
 र्थाच्चभाववचनात् । नमःस्वस्तिस्वाहास्वधालं वषड्योगाच्च । मन्यकर्मण्यनादरेविभाषाप्राणिषु । कर्तृकरणयोस्तृती
 या । सहयुक्तेऽप्रधाने । येनाङ्गविकारः ॥ १ ॥ इत्थंभूतलक्षणे । संज्ञोऽन्यतरस्यांकर्मणि । हेतौ । अकर्तर्युणेपंचमी ।
 विभाषागुणेऽस्त्रियाम् । षष्ठीहेतुप्रयोगे । सर्वनाम्नस्तृतीयाच । अपादानेपंचमी । अन्यारादितरर्तेदिक्छब्दांचूत्तरप

अष्टा.

॥ ६ ॥

दाजाहियुक्ते । षष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन । एनपाद्वितीया । पृथग्विनानानाभिस्तृतीयान्यतरस्याम् । करणेचस्तोकाल्पकृच्छ्र
 कतिपयस्यासत्त्ववचनस्य । दूरान्तिकार्थैः षष्ठ्यन्यतरस्याम् । दूरान्तिकार्थेभ्योद्वितीयाच । सप्तम्यधिकरणेच ।
 यस्यचभावेनभावलक्षणम् । षष्ठीचानादरे । स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च । आयुक्तकुशलाभ्यां
 चासेवायाम् ॥ २ ॥ यतश्चनिर्धारणम् । पंचमीविभक्ते । साधुनिपुणाभ्यामर्चायांसप्तम्यप्रतेः । प्रसितोत्सुकाभ्यांतृ
 तीयाच । नक्षत्रेचलुपि । प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रेप्रथमा । संबोधनेच । सामन्त्रितम् । एकवचनसं
 बुद्धिः । षष्ठीशेषे । ज्ञोऽविदर्थस्यकरणे । अधीगर्थदयेशांकर्मणि । कृजःप्रतियत्ने । रुजार्थानांभाववचनानामज्वरेः ।
 आशिषिनाथः । जासिनिप्रहणनाटकाथपिषांहिंसायाम् । व्यवहृपणोःसमर्थयोः । दिवस्तदर्थस्य । विभाषोपसर्गे ।
 द्वितीयाब्राह्मणे । प्रेष्यब्रुवोर्हविषोदेवतासंप्रदाने ॥ ३ ॥ चतुर्थ्यर्थेबहुलंछन्दसि । यजेश्चकरणे । कृत्वोर्थप्रयोगेकालेऽ
 धिकरणे । कर्तृकर्मणोःकृति । उभयप्राप्तौकर्मणि । क्तस्यचवर्तमाने । अधिकरणवाचिनश्च । नलोकाव्ययनिष्ठाख
 लर्थतृनाम् । अकेनोर्भविष्यदाधमर्णयोः । कृत्यानांकर्तरिवा । तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्यांतृतीयान्यतरस्याम् । चतुर्थी
 चाशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलसुखार्थहितैः ॥ ४ ॥ अनभिहितइत्थंभूतयतश्चप्रेष्यब्रुवोस्त्रयोदश ॥ इतिद्वितीयाध्या
 येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ द्विगुरेकवचनम् । द्वन्द्वश्चप्राणितूर्यसेनाङ्गानाम् । अनुवादेचरणानाम् । अध्वर्युक्

सूत्रपा.
२ । ४

॥ ६ ॥

तुरनपुंसकम् । अध्ययनतोऽविप्रकृष्टाख्यानाम् । जातिरप्राणिनाम् । विशिष्टलिङ्गोनदीदेशोऽग्रामाः । क्षुद्रजन्त
 वः । येषांचविरोधःशाश्वतिकः । शूद्राणामनिरवसितानाम् । गवाश्वप्रभृतीनिच । विभाषावृक्षमृगतृणधान्यव्यं
 जनपशुशकुन्यश्ववडवपूर्वापराधरोत्तराणाम् । विप्रतिषिद्धंचानधिकरणवांचि । नदधिपयआदीनि । अधिकरणै
 तावत्त्वेच । विभाषासमीपे । सनपुंसकम् । अव्यंयीभावश्च । तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः । संज्ञायांकन्थोशीनरेषु
 ॥ १ ॥ उपज्ञोपक्रमंतदाद्याचिख्यासायाम् । छायाबाहुल्ये । सभाराजामनुष्यपूर्वा । अशालाच । विभाषासेनासु
 राच्छायाशालानिशानाम् । परवल्लिङ्गंद्वन्द्वतत्पुरुषयोः । पूर्ववदश्ववडवौ । हेमन्तशिशिरावहोरात्रेचच्छन्दसि ।
 रात्राहाहाःपुंसि । अपथंनपुंसकम् । अर्धर्चाःपुंसिच । इदमोऽन्वादेशोऽशनुदात्तस्तृतीयादौ । एतदस्त्रतसोस्त्रतसौ
 चानुदात्तौ । द्वितीयादौस्वेनः । आर्धधातुके । अदोजग्धिर्ल्यप्ति किति । लुङ्सनोर्घस्लृ । घञपोश्च । बहुलंछन्दसि ।
 लिट्यन्यतरस्याम् ॥ २ ॥ वेजोवयिः । हनोवधलिङि । लुङिच । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । इणोगालुङि । णौ
 गमिरवोधने । सनिच । इङश्च । गाङ्गिटि । विभाषालुङ्ङोः । णौचसंश्चङोः । अस्तेर्भूः । ब्रुवोवचिः । चक्षिङः
 ख्याञ् । वालिटि । अजेर्व्यघञपोः । वायौ । ण्यक्षत्रियार्षजितोयूनिलुगणिजोः । पैलादिभ्यश्च । इजःप्राचाम्
 ॥ ३ ॥ नतौत्वलिभ्यः । तद्राजस्यबहुषुतेनैवास्त्रियाम् । यस्कादिभ्योगोत्रे । यजजोश्च । अत्रिभृगुकुत्सवसिष्ठगोत

अष्टा.

॥ ७ ॥

माङ्गिरोभ्यश्च । वहचइजःप्राच्यभरतेषु । नगोपवनादिभ्यः । तिककितवादिभ्योद्वन्द्वे । उपकादिभ्योऽन्यतरस्या
मद्वन्द्वे । आगस्त्यकौण्डिन्ययोरगस्तिकुण्डिनच् । सुपोधातुप्रातिपदिकयोः । अदिप्रभृतिभ्यःशपः । बहुलंछन्दसि ।
यङोऽचिच । जुहोत्यादिभ्यःश्लुः । बहुलंछन्दसि । गातिस्थाघुपाभूभ्यःसिचःपरस्मैपदेषु । विभाषाघ्राधेदृशाच्छासः ।
तनादिभ्यस्तथासोः । मन्त्रेघसह्वरणशवृदहादृचकृगमिजनिभ्योलेः ॥ ४ ॥ आमः । अव्ययादाप्सुपः । नाव्ययीभा
वादतोऽस्त्वपंचम्याः । तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् । लुटःप्रथमस्यडारौरसः ॥ ५ ॥ द्विगुरुपञ्चोपक्रमंवेजोवजिर्नतौल्व
लिभ्यआमःपञ्च ॥ इतिद्वितीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ प्रत्ययः । परश्च । आद्युदात्तश्च । अनुदात्तौसुप्पितौ । गुप्तिज्जिह्वःसन् । मान्वधदान्शान्भ्योदीर्घश्चाभ्या
सस्य । धातोःकर्मणःसमानकर्तृकादिच्छायांवा । सुपआत्मनःक्यच् । काम्यच्च । उपमानादाचारे । कर्तुःक्यङ्सलो
पश्च । भृशादिभ्योभुव्यच्वेर्लोपश्चहलः । लोहितादिडाज्भ्यःक्यप् । कष्टायक्रमणे । कर्मणोरोमन्थतपोभ्यांवर्तिच
रोः । बाष्पोष्मभ्यामुद्वमने । शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेघेभ्यःकरणे । सुखादिभ्यःकर्तृवेदनायाम् । नमोवरिवश्चित्रडः
क्यच् । पुच्छभाण्डचीवराणिङ् ॥ १ ॥ मुण्डमिश्रश्लक्ष्णलवणव्रतवस्त्रहलकलकृततूस्तेभ्योणिच् । धातोरेकाचो
हलादेःक्रियासमभिहारेयङ् । नित्यंकौटिल्येगतौ । लुपसदचरजपजभदहदशगृभ्योभावगर्हायाम् । सत्यापपाशरूप

सूत्रपा.
३ । १

॥ ७ ॥

वीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्योणिच् । हेतुमतिच् । कण्डादिभ्योयक् । गुपूधूपविच्छिपणिपनि
 भ्यआयः । ऋतेरीयङ् । कमेर्णिङ् । आयादयआर्धधातुकेवा । सनाद्यन्ताधातवः । स्यतासीलुटोः । सिन्वहुलं
 लेटि । कास्प्रत्ययादाममन्त्रेलिटि । इजादेश्वगुरुमतोऽनृच्छः । दयायासश्च । उषविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम् ।
 भीहीभृहुवांश्लुवच्च । कृञ्चानुप्रयुज्यतेलिटि ॥ २ ॥ विदांकुर्वन्तिवत्यन्यतरस्याम् । अभ्युत्सादयांप्रजनयांचिकयांर
 मयामकःपावयांक्रियाद्विदामक्रन्तिच्छन्दसि । चिल्लुङि । च्लेःसिच् । शलङ्गुपधादनिटःक्सः । श्लिषआलिङ्ग
 ने । नदशः । णिश्रिद्रुस्रुभ्यःकर्तरिचङ् । विभाषाधेदृश्व्योः । गुपेश्छन्दसि । नोनयतिध्वनयत्येलयत्यर्दयतिभ्यः ।
 अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् । लिपिसिचिह्वश्च । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । पुषादिद्युताद्युदितःपरस्मैपदेषु । स
 र्तिशास्त्यार्तिभ्यश्च । इरितोवा । जृस्तम्भुस्रुचुम्लुचुमुचुग्लुचुग्लुचुश्चिभ्यश्च । कृमृदृरुहिभ्यश्छन्दसि । चिण्तेपदः
 ॥ ३ ॥ दीपजनबुधपूरितायिप्यायिभ्योऽन्यतरस्याम् । अचःकर्मकर्तरि । दुहश्च । नरुधः । तपोऽनुतापेच । चि
 ण्भावकर्मणोः । सार्वधातुकेयक् । कर्तरिशप् । दिवादिभ्यःश्यन् । वाभ्राशभ्लाशभ्रमुक्रमुक्लमुत्रसित्रुटिलषः ।
 यसोऽनुपसर्गात् । संयसश्च । स्वादिभ्यःश्रुः । श्रुवःशृच । अक्षोऽन्यतरस्याम् । तनूकरणेतक्षः । तुदादिभ्यःशः ।
 रुधादिभ्यःश्रम् । तनादिकृञ्भ्यउः । धिन्विकृण्व्योरच ॥ ४ ॥ ऋयादिभ्यःश्ना । स्तंभुस्तुंभुस्कंभुस्कंभुस्कु

अष्टा.

॥ ८ ॥

जभ्यःश्रुश्च । हलःश्रःशानज्ज्ञौ । छन्दसि शायजपि । व्यत्ययो बहुलम् । लिङ्ग्याशिष्यङ् । कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रि
 यः । तपस्तपःकर्मकस्यैव । नदुहस्तुनमांयक्चिणौ । कुषिरजोःप्राचांश्यन्परस्मैपदं च । धातोः । तत्रोपपदं सप्तमी
 स्थम् । कृदतिङ् । वासरूपोस्त्रियाम् । कृत्याःप्राङ्ण्वुलः । तव्यत्तव्यानीयरः । अचोयत् । पोरदुपधात् । शकि
 सहोश्च । गदमदचरयमश्चानुपसर्गे ॥ ५ ॥ अवद्यपण्यवर्यागर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु । वह्यंकरणम् । अर्यःस्वामिवै
 श्ययोः । उपसर्गाकाल्याप्रजने । अजर्यसंगतम् । वदःसुपिक्यप्च । भुवोभावे । हनस्तच । एतिस्तुशास्वृदृजुषःक्य
 प् । ऋदुपधाच्चाकृपिचृतेः । ईचखनः । भृजोऽसंज्ञायाम् । मृजेर्विभाषा । राजसूयसूर्यमृषोद्यरुच्यकुप्यकृष्टपच्या
 व्यथ्याः । भिद्योद्धौनदे । पुष्यसिद्धौनक्षत्रे । विपूयविनीयजित्यामुंजकल्कहलिषु । प्रत्यपिभ्यांग्रहेरुछन्दसि ।
 पदास्वैरिवाह्यापक्ष्येषु च । विभाषाकृवृषोः ॥ ६ ॥ युग्यंचपत्रे । अमावस्यदन्यतरस्याम् । छन्दसिनिष्टक्यदेवहूयप्र
 णीयोन्नीयोच्छिष्यमर्यस्तर्थाध्वर्यखन्यखान्यदेवयज्यापृच्छ्यप्रतिषीव्यब्रह्मवाद्यभाव्यस्ताव्योपचाय्यपृडानि । ऋह
 लोर्ण्यत् । ओरावश्यके । आसुयुवपिरपिलपित्रपिचमश्च । आनाय्योऽनित्ये । प्रणाय्योऽसंमतौ । पाय्यसांनाय्य
 निकाय्यधाय्यामानहविर्निवाससामिधेनीषु । ऋतौकुण्डपाय्यसंज्ञायौ । अग्नौपरिचाय्योपचाय्यसमूह्याः । चित्या
 न्निचित्ये च । ण्वुलृचौ । नन्दिग्रहिपचादिभ्योऽल्युणिन्यचः । इगुपधज्ञाग्रीकिरःकः । आतश्चोपसर्गे । पाघ्राधमाधेङ्

सूत्रपा.

३ । १

॥ ८ ॥

दृशःशः । अनुपसर्गाह्निम्पविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च । ददातिदधात्योर्विभाषा । ज्वलितिकसन्ते
 भ्योणः ॥ ७ ॥ श्याद्वधासुसंखवतीणवसावहलिहश्लिषश्वसश्च । दुन्योरनुपसर्गे । विभाषाग्रहः । गेहेकः । शिल्पि
 निष्बुन् । गस्थकन् । ण्युट् । हश्चत्रीहिकालयोः । प्रसृत्वःसमभिहारेबुन् । आशिषिच । प्रत्ययोमुण्डविदांदीपज
 नक्र्यादिभ्योऽवद्ययुग्यंचश्याद्वधादश ॥ इतिनृतीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४ ॥ कर्मण्यण् । ह्वावामश्च । आ
 तोऽनुपसर्गेकः । सुपिस्थः । तुन्दशोकयोःपरिमृजापनुदोः । प्रेदाज्ञः । समिख्यः । गापोष्टक् । हरतेरनुद्यमनेऽच् ।
 वयसिच । आङिन्ताच्छील्ये । अर्हः । स्तम्बकर्णयोरमिजपोः । शमिधातोःसंज्ञायाम् । अधिकरणेशेतेः । चरेष्टः ।
 भिक्षासेनादायेषुच । पुरोऽग्रतोऽग्रेषुसर्तेः । पूर्वकर्तरि । कृजोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु ॥ १ ॥ दिवाविभानिशाप्र
 भाभास्कारान्तानन्तादिवहुनान्दीकिंलिपिलिविवलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजङ्घावाह्वहर्हसङ्खनुररुःषु । कर्मणिभृ
 तौ । नशब्दश्लोककलहगाथावैरचाटुसूत्रमन्त्रपदेषु । स्तम्बशकृतोरिन् । हरतेर्दतिनाथयोःपशौ । फलेग्रहिरात्मंभ
 रिश्च । छन्दसिवनसनरक्षिमथाम् । एजेःखश् । नासिकास्तनयोध्माधेटोः । नाडीमुष्ट्योश्च । उदिकूलेरुजिवहोः ।
 वहाम्भ्रेलिहः । परिमाणेपचः । मितनखेच । विध्वरुषोस्तुदः । असूर्यललाटयोर्दशितपोः । उग्रंपश्येरंमदपाणिंध
 माश्च । प्रियवशेवदःखच् । द्विषत्परयोस्तापेः । वाचियमोत्रते ॥ २ ॥ पूःसर्वयोर्दारिसहोः । सर्वकूलाभ्रकरीषेषुक

अष्टा.

॥ ९ ॥

षः । मेघर्तिभयेषुकृजः । क्षेमप्रियमद्रेऽण्व । आशितेभुवःकरणभावयोः । संज्ञायांभृतृवृजिधारिसहितपिदमः ।
 गमश्च । अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषुडः । आशिषिहनः । अपेक्केशतमसोः । कुमारशीर्षयोर्णिनिः । लक्षणेजा
 यापत्योष्टक् । अमनुष्यकर्तृकेच । शक्तौहस्तिकपाटयोः । पाणिघताडघौशिल्पिनि । आढ्यसुभगस्थूलपलितनग्ना
 न्धप्रियेषुच्च्यर्थेष्वच्वौकृजःकरणेरुयुन् । कर्तरिभुवःखिण्णुच्युकजौ । स्पृशोऽनुदकेकिन् । ऋत्विग्दधृक्सगिदगु
 ष्णिगंचुयुजिक्नुञ्चांच । त्यदादिषुदृशोनालोचनेकञ्च ॥ ३ ॥ सत्सूद्विषद्रुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेऽपि
 किप् । भजोण्विः । छन्दसिसहः । वहश्च । कव्यपुरीषपुरीष्येषुज्युट् । हव्येऽनन्तःपादम् । जनसनखनक्रमगमोवि
 ट् । अदोऽनन्ते । ऋव्येच । दुहःकव्यश्च । मन्त्रेश्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशोण्विन् । अवेयजः । विजुपेच्छन्दसि । आ
 तोमनिन्कनिव्वनिपश्च । अन्येभ्योऽपिट्श्यन्ते । किप्च । स्थःकच । सुप्यजातौणिनिस्ताच्छील्ये । कर्तर्युपमाने ।
 व्रते ॥ ४ ॥ बहुलमाभीक्ष्ये । मनः । आत्ममानेखश्च । भूते । करणेयजः । कर्मणिहनः । ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषुकिप् ।
 बहुलंछन्दसि । सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषुकृजः । सोमेषुजः । अग्नौचेः । कर्मण्यङ्याख्यायाम् । कर्मणीनिविक्रियः ।
 दृशेःकनिप् । राजनियुधिकृजः । सहेच । सप्तम्यांजनेर्डः । पंचम्यामजातौ । उपसर्गेचसंज्ञायाम् । अनौकर्मणि
 ॥ ५ ॥ अन्येष्वपिट्श्यते । निष्ठा । सुयजोर्ङ्निप् । जीर्थतेरतृन् । छन्दसिलिट् । लिटःकानज्वा । क्सुश्च । भाषा

सूत्रपा.

३।२

॥ ९ ॥

यांसदवसश्रुवः । उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च । लुङ् । अनद्यतनेलङ् । अभिज्ञावचनेलट् । नयदि । विभाषा
 साकाङ्क्षे । परोक्षेलिट् । हशश्वतोर्लङ् । प्रश्नेचासन्नकाले । लट्स्मे । अपरोक्षेच । ननौपृष्टप्रतिवचने ॥६॥ नन्वो
 विभाषा । पुरिलुङ्गास्मे । वर्तमानेलट् । लटःशतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे । संबोधनेच । लक्षणहेत्वोः
 क्रियायाः । तौसत् । पूङ्चजोःशानन् । ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषुचानश् । इङ्धार्योःशत्रुकृच्छ्रिणि । द्विषोऽमि
 त्रे । सुजोयज्ञसंयोगे । अर्हःप्रशंसायाम् । आक्तेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु । तृन् । अलंकृज्जिनराकृञ्प्रजनोत्पचो
 त्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचरङ्णुच् । णेश्छन्दसि । भुवश्च । ग्लानिस्थश्चग्लुः । त्रसिगृधिधृषिक्षिपेःकृः ॥७॥
 शमित्यष्टाभ्योधिनुण् । संपृचानुरुधाङ्चमाङ्चसपरिसृसंसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपपरिरटपरिवदपरिदहपरिमुह
 दुषद्विषद्रुहदुहयुजाक्रीडविविचत्यजरजभजातिचरापचरामुषाभ्याहनश्च । वौकषलसकत्थस्रम्भः । अपेचलषः ।
 प्रेलपसृद्रुमथवदवसः । निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिरटपरिवादिव्याभाषासूजोबुज् । देविकुशोश्चोपस
 र्ग । चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच् । अनुदात्तेतश्चहलादेः । जुचङ्गम्यदन्द्रम्यसृगृधिज्वलशुचलषपतपदः । क्रुधम
 ण्डार्थेभ्यश्च । नयः । सूददीपदीक्षश्च । लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशृभ्यउकञ् । जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृङःषाक
 न् । प्रजोरिनिः । जिहक्षिविश्रीण्वमान्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्च । स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्यआलुच् ।

अष्टा.

॥ १० ॥

दाधेद्विशदसदोरुः । सृघस्यदःकमरच् ॥ ८ ॥ भंजभासमिदोघुरच् । विदिभिदिच्छिदेःकुरच् । इण्णशजिसर्ति
 भ्यःकरप् । गत्वरश्च । जागरूकः । यजजपदशांयङः । नमिकम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपोरः । सनाशंसभिक्षउः ।
 विंदुरिच्छुः । क्याच्छन्दसि । आद्गमहनजमःकिकिनौलिट् । स्वपितृषोर्नजिङ् । शृवन्द्योरारुः । भियःक्रुक्कु
 नौ । स्थेशभासपिसकसोवरच् । यश्चयङः । भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपृजुग्रावस्तुवःकिप् । अन्येभ्योऽपिदृश्यते ।
 भुवःसंज्ञान्तरयोः । विप्रसंभ्योड्वसंज्ञायाम् ॥ ९ ॥ धःकर्मणिष्ट्रन् । दाम्नीशसयुयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः
 करणे । हलसूकरयोःपुवः । अर्तिलूधूसूखनसहचरइत्रः । पुवःसंज्ञायाम् । कर्तरिचर्षिदेवतयोः । जीतःक्तः । म
 तिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च । कर्मणिदिवापूःसर्वसत्सूवहुलमन्येष्वपिनन्वोःशमितिभंजभासधःकर्मण्यष्टौ ॥ इतितृतीया
 ध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ उणादयोबहुलम् । भूतेऽपिदृश्यन्ते । भविष्यतिगम्यादयः । यावत्पुरानिपात
 योर्लट् । विभाषाकदाकह्योः । किंवृत्तेलिप्सायाम् । लिप्स्यमानसिद्धौच । लोट्थलक्षणेच । लिङ्चोर्ध्वमौहूर्तिके ।
 तुमुण्वुलौक्रियायांक्रियार्थायाम् । भाववचनाश्च । अण्कर्मणिच । लृट्शेषेच । लृटःसद्वा । अनद्यतनेलुट् । पदरु
 जविशस्पृशोघञ् । सृस्थिरे । भावे । अकर्तरिचकारकेसंज्ञायाम् । परिमाणाख्यायांसर्वेभ्यः ॥ १ ॥ इङश्च ।
 उपसर्गेरुवः । समियुद्गुदुवः । श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे । वौक्षुश्रुवः । अवोदोर्नियः । प्रेद्रुस्तुस्रुवः । निरभ्योःपूर्वोः ।

सूत्रपा.
३ । ३

॥ १० ॥

उच्योर्ग्रहः । कृधान्ये । यज्ञेसमिस्तुवः । प्रेस्त्रोऽयज्ञे । प्रथनेवावशब्दे । छन्दोनाम्निच । उदिग्रहः । समिमुष्टौ ।
 परिन्योर्नीणोर्घृताभ्रेषयोः । परावनुपात्ययङ्णः । व्युपयोःशेतेःपर्याये । हस्तादानेचेरस्तेये ॥ २ ॥ निवासचित्ति
 शरीरोपसमाधानेष्वदेष्टकः । संघेचानौत्तराधये । कर्मव्यतिहारेणच्छ्रियाम् । अभिविधौभावइनुण् । आक्रोशेऽ
 वन्योर्ग्रहः । प्रेलिप्सायाम् । परौयज्ञे । नौवृधान्ये । उदिश्रयतियौतिपूद्बुवः । विभाषाङिरुपुवोः । अवेग्रहोवर्ष
 प्रतिबन्धे । प्रेवणिजाम् । रश्मौच । वृणोतेराच्छादने । परौभुवोऽवज्ञाने । एरच् । ऋदोरप् । ग्रहवृष्टिश्चिगम
 श्च । उपसर्गेऽदः । नौणच ॥ ३ ॥ व्यधजपोरनुपसर्गे । स्वनहसोर्वा । यमःसमुपनिविषुच । नौगदनदपठस्वनः ।
 कणोवीणायांच । नित्यंपणःपरिमाणे । मदोऽनुपसर्गे । प्रमदसंमदौहर्षे । समुदोरजःपशुषु । अक्षेष्टुलहः । प्रजने
 सर्तेः । हःसंप्रसारणंचन्यभ्युपविषु । आङियुद्धे । निपानमाहावः । भावेऽनुपसर्गस्य । हनश्चवधः । मूर्तौघनः ।
 अन्तर्घनोदेशे । अगारैकदेशेप्रघणःप्रघाणश्च । उद्धनोऽत्याधानम् ॥ ४ ॥ अपघनोऽङ्गम् । करणेऽयोविद्रुषु ।
 स्तम्बेकच । परौघः । उपपन्नआश्रये । संघोद्धौगणप्रशंसयोः । निघोनिमित्तम् । द्वितःक्वित्रः । द्वितोऽथुच् । यज
 याचयतविच्छप्रच्छरक्षोनङ् । स्वपोनन् । उपसर्गेघोःकिः । कर्मण्यधिकरणेच । स्त्रियांक्तिन् । स्थागापापचोभावे ।
 मन्त्रेवृषेषपचमनविदभूवीराउदात्तः । ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च । व्रजयजोर्भावेक्यप् । संज्ञायांसमजनिष

अष्टा.

॥ ११ ॥

दनिपतमनविदषुञ्शीङ्भृजिणः । कृजःशच ॥ ५ ॥ इच्छा । अप्रत्ययात् । गुरोश्चहलः । षिद्धिदादिभ्योऽङ् ।
 चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च । आतश्चोपसर्गे । ण्यासश्रन्थोयुच् । रोगाख्यायांण्वुल्वहुलम् । संज्ञायाम् । विभाषा
 ख्यानपरिप्रश्नयोरिच्च । पर्यायार्हणोत्पत्तिषुण्वुच् । आक्रोशेनज्यनिः । कृत्यल्युटोवहुलम् । नपुंसकेभावेक्तः ।
 ल्युट् । कर्मणिचयेनसंस्पर्शात्कर्तुःशरीरसुखम् । करणाधिकरणयोश्च । पुंसिसंज्ञायांघःप्रायेण । गोचरसंचरवहत्र
 जव्यजापणनिगमाश्च । अवेतृस्त्रोर्घञ् ॥ ६ ॥ हलश्च । अध्यायन्यायोद्यावसंहाराधारावायाश्च । उदङ्गोऽनुदके ।
 जालमानायः । खनोघच । ईषहुःसुषुकृच्छाकृच्छार्थेषुखल् । कर्तृकर्मणोश्चभूकृजोः । आतोयुच् । छन्दसिगत्यर्थे
 भ्यः । अन्येभ्योऽपिदृश्यते । वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वा । आशंसायांभूतवच्च । क्षिप्रवचनेलृट् । आशंसावचने
 लिङ् । नानद्यतनवत्क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः । भविष्यतिमर्यादावचनेऽवरस्मिन् । कालविभागेचानहोरात्राणाम् ।
 परस्मिन्विभाषा । लिङ्गिमित्तेलृङ्गियातिपत्तौ । भूतेच ॥ ७ ॥ वोताप्योः । गर्हायांलडपिजात्वोः । विभाषाकथ
 मिलिङ्च । किंवृत्तेलिङ्लृटौ । अनवकृत्यमर्षयोरकिंवृत्तेऽपि । किंकिलास्त्यर्थेषुलृट् । जातुयदोर्लिङ् । यच्चयत्रयोः ।
 गर्हायांच । चित्रीकरणेच । शेषेलृडयदौ । उताप्योःसमर्थयोर्लिङ् । कामप्रवेदनेकच्चिति । संभावेनेऽलमितिचे
 त्सिद्धाप्रयोगे । विभाषाधातौसंभावनवचनेऽयदि । हेतुहेतुमतोर्लिङ् । इच्छार्थेषुलिङ्गोर्लृटौ । समानकर्तृकेषुतुमुन् ।

सूत्रपा.
३ । ३

॥ ११ ॥

लिङ् । इच्छार्थेभ्योविभाषावर्तमाने ॥ ८ ॥ विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषुलिङ् । लोट् । प्रैषातिसर्ग
 प्राप्तकालेषुकृत्याश्च । लिङ्गोर्ध्वमौहूर्तिके । स्मेलोत् । अधीष्टेच । कालसमयवेलासुतुमुन् । लिङ्चदि । अर्हेकृत्यत्
 चश्च । आवश्यकाधमर्ण्ययोर्णिनिः । कृत्याश्च । शकिलिङ् । आशिषिलिङ्गोटौ । क्तिञ्क्तौचसंज्ञायाम् । माङ्लिङ् ।
 स्मोत्तरेलङ्च ॥ उणादयइङोनिवासव्यधजपोरपघनइच्छाहलश्चवोताप्योर्विधिषोडश ॥ इतितृतीयाध्यायेतृतीयः
 पादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ धातुसंवन्धेप्रत्ययाः । क्रियासमभिहारेलोट्लोटोहिस्वौवाचतध्वमोः । समुच्चयेऽन्यतरस्याम् ।
 यथाविध्यनुप्रयोगःपूर्वस्मिन् । समुच्चयेसामान्यवचनस्य । छन्दसिलुङ्ङुङिटः । लिङर्थेलेट् । उपसंवादाशङ्कयोश्च ।
 तुमर्थेसेसेनसेअसेन्कसेकसेनध्यैअध्यैन्कध्यैकध्यैन्शध्यैशध्यैन्तवैतवेङ्ङवेनः । प्रयैरोहिष्यैअव्यधिष्यै । दृशेविख्येच ।
 शकिणमुल्कमुलौ । ईश्वरेतोसुन्कसुनौ । कृत्यार्थेतवैकेन्केन्यत्वनः । अवचक्षेच । भावलक्षणेस्थेण्कृञ्चदिचरिहुत
 मिजनिभ्यस्तोसुन् । सृपितृदोःकसुन् । अलंखत्वोःप्रतिषेधयोःप्राचांक्त्वा । उदीचांमाङोव्यतीहारे । परावरयोगेच
 ॥ १ ॥ समानकर्तृकयोःपूर्वकाले । आभीक्ष्ण्येणमुल्च । नयद्यनाकाङ्क्षे । विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु । कर्मण्याक्रोशेकृञः
 खमुञ् । स्वादुमिणमुल् । अन्यथैवंकथमित्थंसुसिद्धाप्रयोगश्चेत् । यथातथयोरसूयाप्रतिवचने । कर्मणिदृशिविदोः
 साकल्ये । यावतिविन्दजीवोः । चर्मोदरयोःपूरेः । वर्षप्रमाणङ्लोपश्चास्यान्यतरस्याम् । चेलेक्तोपेः । निमूलसम्

अष्टा.

॥ १२ ॥

लयोःकषः । शुष्कचूर्णरूक्षेषुपिषः । समूलाकृतजीवेषुहन्कृञ्ग्रहः । करणेहनः । स्नेहनेपिषः । हस्तेवर्तिग्रहोः ।
 स्वेपुषः ॥ २ ॥ अधिकरणेबन्धः । संज्ञायाम् । कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नशिवहोः । ऊर्ध्वेशुषिपूरोः । उपमानेकर्मणिच ।
 कषादिषुयथाविध्यनुप्रयोगः । उपदंशस्तृतीयायाम् । हिंसार्थानांचसमानकर्मकाणाम् । सप्तम्यांचोपपीडरुधकर्षः ।
 समासतौ । प्रमाणेच । अपादानेपरीप्सायाम् । द्वितीयायांच । स्वाङ्गेऽध्रुवे । परिक्लिश्यमानेच । विशिपतिपदि
 स्कन्दांव्याप्यमानासेव्यमानयोः । अस्यतितृषोःक्रियान्तरेकालेषु । नाश्यादिशिग्रहोः । अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्या
 नेकृजःक्त्वाणमुलौ । तिर्यच्यपवर्गे ॥ ३ ॥ स्वाङ्गेतस्प्रत्ययेकृभ्वोः । नाधार्थप्रत्ययेच्यर्थे । तूष्णीमिभुवः । अन्व
 च्यानुलोम्ये । शकधृषज्ञाग्लाघटरभलभक्रमसहार्हास्त्यर्थेषुतुमुन् । पर्याप्तिवचनेष्वलमर्थेषु । कर्तरिकृत् । भव्यगेय
 प्रवचनीयोपस्थानीयजन्याप्लाव्यापात्यावा । लःकर्मणिचभावेचाकर्मकेभ्यः । तयोरेवकृत्यक्तखलर्थाः । आदिकर्म
 णिक्तःकर्तरिच । गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च । दाशगोघ्नौसंप्रदाने । भीमादयोऽपादा
 ने । ताभ्यामन्यत्रोणादयः । क्तोऽधिकरणेचध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः । लस्य । तिप्तस्झिसिप्थस्थमिब्वस्मस्ता
 तांज्ञथासाथांध्वमिड्वहिमहिङ् । टितआत्मनेपदानांटेरे । थासःसे ॥ ४ ॥ लिटस्तझयोरेशिरेच् । परस्मैपदानांणल
 तुसुस्थलथुसणत्वमाः । विदोलटोवा । ब्रुवःपञ्चान्तमादितआहोब्रुवः । लोटोलङ्ङत् । एरुः । सेह्यपिच्च । वाञ्छन्दसि ।

सूत्रपा.
३ । ४

॥ १२ ॥

मेनिः । आमेतः । सवाभ्यांवामौ । आडुत्तमस्यपिच्च । एतए । लेटोऽडाटौ । आतए । वैतोऽन्यत्र । इतश्चलोपः
 परस्मैपदेषु । सउत्तमस्य । नित्यंङितः । इतश्च ॥ ५ ॥ तस्थस्थमिपांतांतंतामः । लिङःसीयुट् । यासुट्परस्मैपदेषूदा
 त्तोङिच्च । किदाशिषि । झस्यरन् । इटोऽत् । सुट्तिथोः । झेर्जुस् । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च । आतः । लङःशाक
 टायनस्यैव । द्विषश्च । तिङ्ङित्सार्वाधातुकम् । आर्धधातुकंशेषः । लिङ् । लिङाशिषि । छन्दस्युभयथा । धातुसं
 बन्धेसमानाधिकरणेस्वाङ्गेलिटस्तस्थस्थमिपांसप्तदश ॥ इतितृतीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ इत्यष्टा
 ध्यायीसूत्रपाठेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ ड्याप्प्रातिपदिकात् । स्त्रौजसमौटुष्टाभ्यामिभस्डेभ्यामभ्यस्डसिभ्यामभ्यस्डसोसाम्ङ्योस्सुप् । स्त्रियाम् ।
 अजाद्यतष्टाप् । ऋन्नेभ्योङीप् । उगितश्च । वनोरच । पादोऽन्यतरस्याम् । टाबृचि । नषट्स्वसादिभ्यः । मनः ।
 अनोबहुव्रीहेः । डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् । अनुपसर्जनात् । टिड्ढाणञ्द्वयसज्दघ्नञ्मात्रन्तयण्ठक्ठञ्कञ्करण्युनां ।
 यञश्च । प्राचांष्फतद्धितः । सर्वत्रलोहितादिकतन्तेभ्यः । कौरव्यमांडूकाभ्यांच । वयसिप्रथमे ॥ १ ॥ द्विगोः ।
 अपरिमाणविस्ताचितकम्बल्येभ्योनतद्धितलुकि । काण्डान्तात्क्षेत्रे । पुरुषात्प्रमाणेऽन्यतरस्याम् । बहुव्रीहेरुधसो
 ङीष् । संख्याव्ययादेर्ङीप् । दामहायनान्ताच्च । अनउपधालोपिनोऽन्यतरस्याम् । नित्यंसंज्ञाछन्दसोः । केवल

अष्टा.

॥ १३ ॥

सामकभागधेयपापापरसमानार्यकृतसुमङ्गलभेषजाच्च । रात्रेश्चाजसौ । अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक् । पत्युर्नोयज्ञसंयोगे ।
 विभाषासपूर्वस्य । नित्यंसपत्न्यादिषु । पूतक्रतोरैच । वृषाकप्यग्निकुसितकुसिदानामुदात्तः । मनोरौवा । वर्णाद
 नुदात्तात्तोपधात्तोः । अन्यतौङीप् ॥ २ ॥ षिद्वौरादिभ्यश्च । जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलकुशका
 मुककवराद्भृत्यमत्रावपनाकृत्रिमाश्राणास्थौल्यवर्णानाच्छादनायोविकारमैथुनेच्छाकेशवेशेषु । शोणात्प्राचाम् ।
 वोतोऽगुणवचनात् । बह्नादिभ्यश्च । नित्यंछन्दसि । भुवश्च । पुंयोगादाख्यायाम् । इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमार
 ण्ययवयवनमातुलाचार्याणामानुक् । क्रीतात्करणपूर्वात् । क्तादल्पाख्यायाम् । बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात् । अस्वाङ्ग
 पूर्वपदाद्वा । स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् । नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तकर्णशृङ्गाच्च । नक्रोडादिवह्वचः । सहन
 ज्विद्यमानपूर्वाच्च । नखमुखात्संज्ञायाम् । दीर्घजिह्वीचच्छन्दसि । दिक्पूर्वपदान्ङीप् ॥ ३ ॥ वाहः । सख्यशिन्धी
 तिभाषायाम् । जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् । पाककर्णपर्णपुष्पफलमूलवालोत्तरपदाच्च । इतोमनुष्यजातेः । ऊङ्
 तः । बाह्वन्तात्संज्ञायाम् । पङ्गोश्च । ऊरुत्तरपदादौपम्ये । संहितशफलक्षणवामादेश्च । कद्रुकमण्डल्वोदच्छन्दसि ।
 संज्ञायाम् । शार्ङ्गरवाद्यजोङीन् । यङश्चाप् । आवम्याच्च । तद्धिताः । यूनस्तिः । अणिजोरनार्षयोर्गुरुपोत्तमयोः
 ष्यङ्गोत्रे । गोत्रावयवात् । क्रौञ्च्यादिभ्यश्च ॥ ४ ॥ दैवयज्ञिशौचिवृक्षिसाल्यमुग्रिकाण्ठेविद्धिभ्योऽन्यतरस्याम् ।

सूत्रपा.
४ । १

॥ १३ ॥

समर्थानां प्रथमाद्वा । प्राग्दीव्यतोऽण् । अश्वपत्यादिभ्यश्च । दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः । उत्सादिभ्योऽ
 ञ् । स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्स्तौ भवनात् । द्विगोर्लुगनपत्ये । गोत्रेऽलुगचि । यूनि लुक् । फक्फिजोरन्यतरस्याम् । तस्या
 पत्यम् । एको गोत्रे । गोत्राद्यून्यस्त्रियाम् । अतश्च । बाह्यादिभ्यश्च । सुधातुरकङ् । गोत्रे कुंजादिभ्यश्च फञ् ।
 नडादिभ्यः फक् । हरितादिभ्योऽजः ॥ ५ ॥ यजिजोश्च । शरद्वच्छुनकदर्भाद्भृगुवत्साग्रायणेषु । द्रोणपर्वतजीव
 न्तादन्यतरस्याम् । अनृष्यानन्तर्ये बिदादिभ्योऽञ् । गर्गादिभ्योञ् । मधुवभ्रवोर्ब्राह्मणकौशिकयोः । कपिवोधादा
 ङ्गिरसे । वतण्डाच्च । लुक्स्त्रियाम् । अश्वादिभ्यः फञ् । भर्गात्रैर्गते । शिवादिभ्योऽण् । अवृद्धाभ्यो नदीमानुषी
 भ्यस्तन्नामिकाभ्यः । ऋष्यन्धकवृष्णि कुरुभ्यश्च । मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः । कन्यायाः कनीनच । विकर्णशुङ्ग
 च्छगलाद्वत्सभरद्वाजात्रिषु । पीलायावा । ढक्चमण्डूकात् । स्त्रीभ्यो ढक् ॥ ६ ॥ ह्यचः । इतश्चानिजः । शुभ्रा
 दिभ्यश्च । विकर्णकुषीतकात्काश्यपे । भुवोवुक्च । कल्याण्यादीनामिन्ड् । कुलटायावा । चटकाया ऐरक् ।
 गोधाया ढक् । आरगुदीचाम् । क्षुद्राभ्योवा । पितृष्वसुश्छण् । ढकिलोपः । मातृष्वसुश्च । चतुष्पान्धो ढञ् ।
 गृष्ट्यादिभ्यश्च । राजश्वशुराद्यत् । क्षत्राद्धः । कुलात्त्वः । अपूर्वपदादन्यतरस्यां यङ्कजौ ॥ ७ ॥ महाकुलादञ्च
 जौ । दुष्कुलाढ्क् । स्वसुश्छः । भ्रातुर्व्यच्च । व्यन्त्सपत्ने । रेवत्यादिभ्यश्च षक् । गोत्रस्त्रियाः कुत्सनेणच । वृद्धा

अष्टा.

॥ १४ ॥

ढक्सौवीरेषुबहुलम् । फेड्छच । फाण्टाहृतिमिमताभ्यांणफिजौ । कुर्वादिभ्योण्यः । सेनान्तलक्षणकारिभ्यश्च ।
 उदीचामिञ् । तिकादिभ्यःफिञ् । कौशल्यकार्मार्याभ्यांच । अणोद्व्यचः । उदीचांवृद्धादगोत्रात् । वाकिनादीनां
 कुक्च । पुत्रान्तादन्यतरस्याम् । प्राचामवृद्धात्फिन्बहुलम् ॥ ८ ॥ मनोजातावज्यतौषुक्च । अपत्यंपौत्रप्रभृतिगो
 त्रम् । जीवतितुवंश्येयुवा । भ्रातरिचज्यायसि । वान्यस्मिन्सपिण्डेस्थविरतरेजीवति । वृद्धस्यचपूजायाम् । यून
 श्चकुत्सायाम् । जनपदशब्दात्क्षत्रियादञ् । साल्वेयगान्धारिभ्यांच । द्व्यञ्मगधकलिङ्गसूरमसादण् । वृद्धेत्कोस
 लाजादाञ्ज्यङ् । कुरुनादिभ्योण्यः । साल्वावयवप्रत्यग्रथकलकूटाश्मकादिञ् । तेतद्राजाः । कम्बोजालुक् ।
 स्त्रियामवन्तिकुन्तिकुरुभ्यश्च । अतश्च । नप्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः । ड्यान्दिगोःषिद्धौरादिवाहोदैवयज्ञियजि
 ओर्द्व्यचोमहाकुलान्मनोजातावष्टादश ॥ इतिचतुर्थाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४३ ॥ तेनरक्तंरागात् । लाक्षारोच
 नाशकलकर्दमाठक् । नक्षत्रेणयुक्तःकालः । लुबविशेषे । संज्ञायांश्रवणाश्वत्थाभ्याम् । द्वन्द्वाच्छः । दृष्टंसाम ।
 कलेढक् । वामदेवाङ्गुयङ्गुयौ । परिवृतोरथः । पाण्डुकम्बलादिनिः । द्वैपयैयाघ्रादञ् । कौमारापूर्ववचने । तत्रोद्ध
 तममन्त्रेभ्यः । स्थण्डिलाच्छयितरित्रते । संस्कृतंभक्षाः । शूलोखाद्यत् । दध्मष्ठक् । उदश्वितोऽन्यतरस्याम् । क्षीरा
 ङ्गु ॥ १ ॥ सास्मिन्पौर्णमासीतिसंज्ञायाम् । आग्रहायण्यश्वत्थाठक् । विभाषाफाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः ।

सूत्रपा.
४ । २

॥ १४ ॥

सास्यदेवता । कस्येत् । शुक्राद्धन् । अपोनप्त्रपांनसृभ्यांघः । छच । महेन्द्राद्धानौच । सोमाद्वयण् । वाय्वृतुपित्रु
 षसोयत् । द्यावापृथिवीशुनासीरमरुत्वदग्नीषोमवास्तोष्पतिगृहमेधाच्छच । अग्नेर्दक् । कालेभ्योभववत् । महाराज
 प्रोष्ठपदाद्वज् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः । तस्यसमूहः । भिक्षादिभ्योऽण् । गोत्रोक्षोष्टोरभ्रराजराजन्यराज
 पुत्रवत्समनुष्याजाद्वज् । केदाराद्यञ्च ॥ २ ॥ ठञ्कवचिनश्च । ब्राह्मणमाणववाडवाद्यत् । ग्रामजनबन्धुसहायेभ्यस्त
 ल् । अनुदात्तादेरञ् । खण्डिकादिभ्यश्च । चरणेभ्योर्धर्मवत् । अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् । केशाश्वाभ्यांयञ्छावन्यतर
 स्याम् । पाशादिभ्योयः । खलगोरथात् । इनित्रकट्यचश्च । विषयोदेशे । राजन्यादिभ्योवुञ् । भौरिक्याद्यैषुका
 र्यादिभ्योविधल्भक्तलौ । सोऽस्यादिरितिच्छन्दसःप्रगाथेषु । संग्रामेप्रयोजनयोद्धृभ्यः । तदस्यांप्रहरणमितिक्रीडा
 यांणः । घञःसास्यांक्रियेतिजः । तदधीतेतद्वेद । ऋतूकथादिसूत्रान्ताद्वक् ॥ ३ ॥ क्रमादिभ्योवुन् । अनुब्राह्मणा
 दिनिः । वसन्तादिभ्यष्टक् । प्रोक्तालुक् । सूत्राच्चकोपधात् । छन्दोब्राह्मणानिचतद्विषयाणि । तदस्मिन्नस्तीतिदेशेत
 न्नास्ति । तेननिर्वृत्तम् । तस्यनिवासः । अदूरभवश्च । ओरञ् । मतोश्चबह्वजङ्गात् । बह्वचःकूपेषु । उदक्चविपाशः ।
 संकलादिभ्यश्च । स्त्रीषुसौवीरसाल्वप्राक्षु । सुवास्त्वादिभ्योऽण् । रोणी । कोपधाच्च । वुञ्छण्कठजिलसेनिरद्वज्यय
 फक्फजिञ्यकवठकोऽरीहणकृशाश्वदर्यकुमुदकाशतृणप्रेक्षाश्मसखिसंकाशबलपक्षकर्णसुतंगमप्रगदिन्वराहकुमुदा

अष्टा.

॥ १५ ॥

दिभ्यः ॥ ४ ॥ जनपदेलुप् । वरणादिभ्यश्च । शर्करायावा । ठक्छौच । नद्यांमनुप् । मध्वादिभ्यश्च । कुमुदनडवेत
 सेभ्योऽनुप् । नडशादाड्डलच् । शिखायावलच् । उत्करादिभ्यश्छः । नडादीनांकुक्च । शेषे । राष्ट्रावारपारा
 छखौ । ग्रामाद्यखजौ । कत्र्यादिभ्योऽठक् । कुलकुक्षिग्रीवाभ्यःश्वास्यलंकारेषु । नद्यादिभ्योऽठक् । दक्षिणापश्चा
 तपुरसस्त्यक् । कापिड्याःष्फक् । रङ्गोरमनुष्येऽण्च ॥ ५ ॥ द्युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् । कन्थायाष्ठक् । वर्णौबुक् ।
 अव्ययात्त्यप् । ऐषमोह्यःश्वसोऽन्यतरस्याम् । तीररूप्योत्तरपदादञ्जौ । दिक्पूर्वपदादसंज्ञायांजः । मद्रेभ्योञ् ।
 उदीच्यग्रामाच्चबह्वचोऽन्तोदात्तात् । प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् । कण्वादिभ्योगोत्रे । इजश्च । नद्यचः
 प्राच्यभरतेषु । वृद्धाच्छः । भवतष्ठक्छसौ । काश्यादिभ्यष्ठञ्जिठौ । वाहीकग्रामेभ्यश्च । विभाषोशीनरेषु । ओर्दे
 शेठञ् । वृद्धात्प्राचाम् ॥ ६ ॥ धन्वयोपधाद्भुञ् । प्रस्थपुरवहान्ताच्च । रोपधेतोःप्राचाम् । जनपदतदवध्योश्च ।
 अवृद्धादपिबहुवचनविषयात् । कच्छाग्निवक्वर्तोत्तरपदात् । धूमादिभ्यश्च । नगरात्कुत्सनप्रावीण्ययोः । अरण्या
 न्मनुष्ये । विभाषाकुरुयुगंधराभ्याम् । मद्रवृज्योःकन् । कोपधादण् । कच्छादिभ्यश्च । मनुष्यतत्स्थयोर्बुञ् । अप
 दातौसाल्वात् । गोयवाग्वोश्च । गर्तोत्तरपदाच्छः । गहादिभ्यश्च । प्राचांकटादेः । राज्ञःकच ॥ ७ ॥ वृद्धादकेका
 न्तखोपधात् । कन्थापलदनगरग्रामहदोत्तरपदात् । पर्वताच्च । विभाषामनुष्ये । कृकणपर्णाद्भारद्वाजे । तेनसास्मि

सूत्रपा.
४ । २

॥ १५ ॥

नठक्रमादिभ्योजनपदेद्युप्रागपाग्धन्ववृद्धात्पञ्च ॥ इतिचतुर्थाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ६३ ॥ युष्मदस्मदोरन्यत
 रस्यांखञ्च । तस्मिन्नणिचयुष्माकास्माकौ । तवकममकावेकवचने । अर्धाद्यत् । परावराधमोत्तमपूर्वाञ्च । दिक्पृव
 पदाट्ठञ्च । ग्रामजनपदैकदेशादञ्ठञौ । मध्यान्मः । असांप्रतिके । द्वीपादनुसमुद्रंयञ् । कालाट्ठञ् । श्राद्धेशरदः ।
 विभाषारोगातपयोः । निशाप्रदोषाभ्याञ्च । श्वसस्तुट्च । संधिवेलाद्यतुनक्षत्रेभ्योऽण् । प्रावृषण्यः । वर्षाभ्यष्टक् ।
 छन्दसिठञ् । वसन्ताच्च ॥ १ ॥ हेमन्ताच्च । सर्वत्राणचतलोपश्च । सायंचिरंप्राह्णेप्रगेऽव्ययेभ्यष्ट्युलौतुङ् ।
 विभाषापूर्वाह्णापराह्णाभ्याम् । तत्रजातः । प्रावृषष्टप् । संज्ञायांशरदोबुञ् । पूर्वाह्णापराह्णाद्रामूलप्रदोषावस्करा
 हुन् । पथःपन्थच । अमावास्यायावा । अच । सिन्ध्वपकराभ्यांकन् । अणञौच । श्रविष्ठाफल्गुन्यनुराधास्वा
 तितिष्यपुनर्वसुहस्तविशाखाषाढाबहुलालुक् । स्थानान्तगोशालखरशालाच्च । वत्सशालाभिजिदश्वयुजशतभिषजो
 वा । नक्षत्रेभ्योबहुलम् । कृतलब्धक्रीतकुशलाः । प्रायभवः । उपजानूपकर्णोपनीवेष्टक् ॥ २ ॥ संभूते । कोशा
 ट्ठञ् । कालात्साधुपुण्यत्पच्यमानेषु । उप्तेच । आश्वयुज्याबुञ् । ग्रीष्मवसन्तादन्यतरस्याम् । देयमृणे । कला
 प्यश्वत्थयवबुसाहुन् । ग्रीष्मावरसमाहुञ् । संवत्सराग्रहायणीभ्यांठञ्च । व्याहरतिमृगः । तदस्यसोढम् । तत्र
 भवः । दिगादिभ्योयत् । शरीरावयवाच्च । इतिकुक्षिकलशिवस्त्यस्त्यहेर्ढञ् । ग्रीवाभ्योऽण्च । गम्भीराञ्ज्यः ।

अष्टा.

॥ १६ ॥

अव्ययीभावाच्च । अन्तःपूर्वपदाद्वज् ॥ ३ ॥ ग्रामात्पर्यनुपूर्वात् । जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः । वर्गान्ताच्च । अशब्देय
 त्वावन्यतरस्याम् । कर्णललाटात्कनलंकारे । तस्यव्याख्यानइतिचव्याख्यातव्यनाम्नः । बह्वचोऽन्तोदात्ताद्वज् ।
 ऋतुयज्ञेभ्यश्च । अध्यायेष्वेवर्षेः । पौरोडाशपुरोडाशात्षण् । छन्दसोयदणौ । द्व्यजृद्वाह्यणक्प्रथमाध्वरपुरश्चरणना
 माख्याताद्वक् । अणुगयनादिभ्यः । ततआगतः । ठगायस्थानेभ्यः । शुण्डिकादिभ्योऽण् । विद्यायोनिसंवन्धे
 भ्योवुञ् । ऋतष्ट्वज् । पितुर्यच्च । गोत्रादङ्कवत् ॥ ४ ॥ हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यांरूप्यः । मयङ् । प्रभवति ।
 विदूराज्यः । तद्गच्छतिपथिदूतयोः । अभिनिष्कामतिद्वारम् । अधिकृत्यकृतेग्रन्थे । शिशुक्रन्दयमसभद्वन्द्वेन्द्र
 जननादिभ्यश्छः । सोऽस्यनिवासः । अभिजनश्च । आयुधजीविभ्यश्छःपर्वते । शण्डिकादिभ्योज्यः । सिन्धुतक्ष
 शिलादिभ्योऽणौ । तूदीशलातुरवर्मतीकूचवाराड्क्छण्डज्यकः । भक्तिः । अचित्ताददेशकालाद्वक् । महाराजा
 द्वज् । वासुदेवार्जुनाभ्यांवुन् । गोत्रक्षत्रियाख्येभ्योबहुलंवुञ् । जनपदिनांजनपदवत्सर्वजनपदेनसमानशब्दानां
 हुवचने ॥ ५ ॥ तेनप्रोक्तम् । तित्तिरिवरतन्तुखण्डिकोखाच्छण् । काश्यपकौशिकाभ्यामृषिभ्यांणिनिः । कलापि
 वैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च । पुराणप्रोक्तेषुब्राह्मणकल्पेषु । शौनकादिभ्यश्छन्दसि । कठचरकालुक् । कलापिनो
 ऽण् । छगलिनोढिनुक् । पाराशर्यशिलालिभ्यांभिक्षुनटसूत्रयोः । कर्मन्दकृशाश्वादिनिः । तेनैकदिक् । तसिश्च ।

सूत्रपा.
४ । ३

॥ १६ ॥

उरसोयच्च । उपज्ञाते । कृतेग्रन्थे । संज्ञायाम् । कुलालादिभ्योऽबुञ् । क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादञ् । तस्येदम्
 ॥ ६ ॥ रथाद्यत् । पत्रपूर्वादञ् । पत्राध्वर्युपरिषदश्च । हलसीराठ्ठक् । द्वन्द्वान्द्वैरमैथुनिकयोः । गोत्रचरणाद्बु
 ञ् । सङ्घाङ्कलक्षणेऽप्यजिजामण् । शाकलाद्वा । छन्दोगौक्थिकयाज्ञिकवह्वृचनटाञ्ज्यः । नदण्डमाणवान्तेवा
 सिषु । रैवतिकादिभ्यश्छः । कौपिंजलहास्तिपदादण् । आथर्वणिकस्येकलोपश्च । तस्यविकारः । अवयवेचप्राण्यौ
 षधिवृक्षेभ्यः । बिल्वादिभ्योऽण् । कोपधाच्च । त्रपुजतुनोःषुक् । ओरञ् । अनुदात्तादेश्च ॥ ७ ॥ पलाशादिभ्यो
 वा । शम्याःऽलञ् । मयड्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः । नित्यंवृद्धशरादिभ्यः । गोश्चपुरीषे । पिष्टाच्च । संज्ञा
 यांकनू । ग्रीहेःपुरोडाशे । असंज्ञायांतिलयवाभ्याम् । ह्यचश्छन्दसि । नोत्वद्भ्रं बिल्वात् । तालादिभ्योऽण् ।
 जातरूपेभ्यःपरिमाणे । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् । जितश्चतत्प्रत्ययात् । क्रीतवत्परिमाणात् । उष्ट्राद्बुञ् । उमोर्ण
 योर्वा । एण्याढञ् । गोपयसोर्यत् ॥ ८ ॥ द्रोश्च । मानेवयः । फलेलुक् । प्लक्षादिभ्योऽण् । जम्बावा । लुप्च ।
 हरीतक्यादिभ्यश्च । कंसीयपरशव्ययोर्यज्जौलुक्च ॥ ९ ॥ युष्मद्धेमन्तात्संभूतेग्रामाद्धेतुतेनरथात्पलाशादिभ्यो
 द्रोश्चाष्टौ ॥ इतिचतुर्थाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्राग्वहतेष्टक् । तेनदीव्यतिखनतिजयतिजितम् । संस्कृ
 तम् । कुलत्थकोपधादण् । तरति । गोपुच्छाढञ् । नौद्यचष्टन् । चरति । आकर्षात्ष्टल् । पर्पादिभ्यःष्टन् । श्वग

अष्टा.

॥ १७ ॥

णाटञ्च । वेतनादिभ्योजीवति । वस्त्रक्रयविक्रयाट्टन् । आयुधाच्छच । हरत्युत्सङ्गादिभ्यः । भस्त्रादिभ्यष्टन् ।
 विभाषाविवधवीवधात् । अण्कुटिलिकायाः । निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्यः । क्रेर्मन्त्रित्यम् ॥ १ ॥ अपमित्ययाचिता
 भ्यांकक्नौ । संसृष्टे । चूर्णादिनिः । लवणालुक् । मुद्गादण् । व्यञ्जनैरुपसिक्ते । ओजःसहोऽम्भसावर्तते । तत्प्र
 त्यनुपूर्वमीपलोमकूलम् । परिमुखंच । प्रयच्छतिगर्ह्यम् । कुसीददशैकादशाष्टन्ष्टचौ । उञ्छति । रक्षति । शब्द
 दर्दुरंकरोति । पक्षिमत्स्यमृगान्हन्ति । परिपन्थंचतिष्ठति । माथोत्तरपदपदव्यनुपदंधावति । आक्रन्दाट्टञ्च । पदोत्त
 रपदंगृह्णाति । प्रतिकण्ठार्थललामंच ॥ २ ॥ धर्मचरति । प्रतिपथमेतिठंश्च । समवायान्तसमवैति । परिषदोण्यः ।
 सेनायावा । संज्ञायांललाटकुक्कुट्यौपश्यति । तस्यधर्म्यम् । अण्महिष्यादिभ्यः । ऋतोऽञ् । अवक्रयः । तदस्यप
 ण्यम् । लवणाट्टञ्च । किसरादिभ्यष्टन् । शलालुनोऽन्यतरस्याम् । शिल्पम् । मङ्गुकझर्झरादन्यतरस्याम् ।
 प्रहरणम् । परश्वधाट्टञ्च । शक्तियष्टोरीकक् । अस्तिनास्तिदिष्टंमतिः ॥ ३ ॥ शीलम् । छत्रादिभ्योणः । कर्माध्यय
 नेवृत्तम् । बह्वचपूर्वपदाट्टञ्च । हितंभक्षाः । तदस्मैदीयतेनियुक्तम् । श्राणामांसौदनाट्टिठन् । भक्तादन्यतरस्या
 म् । तत्रनियुक्तः । अगारान्ताट्टन् । अध्यायिन्यदेशकालात् । कठिनान्तप्रस्तारसंस्थानेषुव्यवहरति । निकटेवस
 ति । आवसथाट्टल् । प्राग्घिताद्यत् । तद्वहतिरथयुगप्रासङ्गम् । धुरोयट्टकौ । खःसर्वधुरात् । एकधुरालुक् ।

सूत्रपा.

४ । ४

॥ १७ ॥

शकटादण् ॥ ४ ॥ हलसीराठ्ठक् । संज्ञायांजन्या । विध्यत्यधनुषा । धनगणलब्धा । अन्नाणः । वशंगतः । पदम
 स्मिन्दृश्यम् । मूलमस्यावर्हि । संज्ञायांधेनुष्या । गृहपतिनासंयुक्तेज्यः । नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्ता
 र्यतुल्यप्राप्यवध्यानाभ्यसमसमितसमितेषु । धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते । छन्दसोनिर्मिते । उरसोऽण्च । हृदयस्य
 प्रियः । बन्धनेचर्षौ । मतजनहलात्करणजल्पकर्षेषु । तत्रसाधुः । प्रतिजनादिभ्यःखजू । भक्ताणः ॥ ५ ॥ परि
 षदोण्यः । कथादिभ्यष्ठक् । गुडादिभ्यष्ठञ् । पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्ढञ् । सभायायः । ढश्छन्दसि । समानती
 र्थेवासी । समानोदरेशयितओचोदात्तः । सोदराद्यः । भवेछन्दसि । पाथोनदीभ्यांङ्यण् । वेशन्तहिमवन्ध्या
 मण् । स्रोतसोविभाषाङ्यङुयौ । सगर्भसयूथसनुताद्यत् । तुग्राद्धन् । अग्राद्यत् । घच्छौच । समुद्राभ्राद्धः ।
 वर्हिषिदत्तम् । दूतस्यभागकर्मणी ॥ ६ ॥ रक्षोयातूनांहननी । रेवतीजगतीहविष्याभ्यःप्रशस्ये । असुरस्यस्वम् ।
 मायायामण् । तद्धानासामुपधानोमन्त्रइतीष्टकासुलुक्कमतोः । अश्विमानण् । वयस्यासुमूर्धोमतुप् । मत्वर्थेमासत
 न्वोः । मधोर्जच । ओजसोऽहनियत्खौ । वेशोयशआदेर्भगाद्यल् । खच । पूर्वैःकृतमिनजौच । अङ्गिःसंस्कृतम् ।
 सहस्रेणसंमितौघः । मतौच । सोममर्हतियः । मयेच । मधोः । वसोःसमूहेच ॥ ७ ॥ नक्षत्राद्धः । सर्वदेवात्ता

अष्टा.

॥ १८ ॥

तिल् । शिवशमरिष्टस्यकरे । भावेच । प्राग्वहतेरपमित्यधर्मशीलंहलपरिषदोरक्षोनक्षत्राच्चत्वारि ॥ इतिचतुर्थाध्या-
येचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिअष्टाध्यायीसूत्रपाठेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ॐ ॥ प्राक्क्रीताच्छः । उगवादिभ्योयत् । कम्बलाच्चसंज्ञायाम् । विभाषाहविरपूपादिभ्यः । तस्मैहितम् ।
शरीरावयवाद्यत् । खलयवमाषतिलवृषब्रह्मणश्च । अजाविभ्यांथ्यन् । आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात्खः । सर्वपु-
रुषाभ्यांणढञौ । माणवचरकाभ्यांखञ् । तदर्थविकृतेःप्रकृतौ । छदिरुपधिवलेढञ् । ऋषभोपानहोर्ज्यः । चर्म-
णोऽञ् । तदस्यतदस्मिन्त्स्यादिति । परिखायाढञ् । प्राग्वतेष्ठञ् । आर्हादगोपुच्छसंख्यापरिमाणाष्टक् । असमा-
सेनिष्कादिभ्यः ॥ १ ॥ शताच्चठन्यतावशते । संख्यायाअतिशदन्तायाःकन् । वतोरिड्वा । विंशतित्रिंशद्वाङ्गुलसं-
ज्ञायाम् । कंसाट्ठिठन् । शूर्पादजन्यतरस्याम् । शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण् । अध्यर्धपूर्वद्विगोर्लुगसंज्ञाया-
म् । विभाषाकार्षापणसहस्राभ्याम् । द्वित्रिपूर्वान्निष्कात् । विस्ताच्च । विंशतिकात्खः । खार्याईकन् । पणपादमा-
षशताद्यत् । शाणाद्वा । द्वित्रिपूर्वादण्च । तेनक्रीतम् । तस्यनिमित्तसंयोगोत्पातौ । गोद्व्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वा-
देर्यत् । पुत्राच्छच ॥ २ ॥ सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणञौ । तस्येश्वरः । तत्रविदितइतिच । लोकसर्वलोकाष्टञ् ।
तस्यवापः । पात्रात्ठन् । तदस्मिन्वृद्ध्यायलाभशुल्कोपदादीयते । पूरणार्धाङ्गन् । भागाद्यच्च । तद्धरतिवहत्यावह-

सूत्रपा.
५ । १

॥ १८ ॥

तिभाराद्वंशादिभ्यः । वस्त्रद्रव्याभ्यांठन्कनौ । संभवत्यवहरतिपचति । आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्याम् ।
 द्विगोष्ठश्च । कुलिजालुक्खौच । सोऽस्यांशवस्त्रभृतयः । तदस्यपरिमाणम् । संख्यायाःसंज्ञासंघसूत्राध्ययनेषु ।
 पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पंचाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् । पंचदशतौवर्गेवा ॥ ३ ॥ सप्तनोऽञ्छन्दसि ।
 त्रिंशच्चत्वारिंशतोर्ब्राह्मणेसंज्ञायांडण् । तदर्हति । छेदादिभ्योनित्यम् । शीर्षच्छेदाद्यच्च । दण्डादिभ्योयः । छन्द
 सिच । पात्राद्धंश्च । कडंकरदक्षिणाच्छच । स्थालीविलात् । यज्ञर्त्विग्भ्यांघखजौ । पारायणतुरायणचान्द्रायणंवर्त
 यति । संशयमापन्नः । योजनंगच्छति । पथःष्कन् । पन्थोणनित्यम् । उत्तरपथेनाहतंच । कालात् । तेननिर्वृ
 त्तम् । तमधीष्टोभृतोभृतोभावी ॥ ४ ॥ मासाद्वयसियत्खजौ । द्विगोर्यप् । षण्मासाण्यच्च । अवयसिठंश्च । समायाः
 खः । द्विगोर्वा । रात्र्यहःसंवत्सराच्च । वर्षालुक्च । चित्तवतिनित्यम् । षष्टिकाःषष्टिरात्रेणपच्यन्ते । वत्सरान्ता
 ञ्छन्दसि । संपरिपूर्वात्खच । तेनपरिजय्यलभ्यकार्यसुकरम् । तदस्यब्रह्मचर्यम् । तस्यचदक्षिणायज्ञाख्येभ्यः ।
 तत्रचदीयतेकार्यंभववत् । व्युष्टादिभ्योऽण् । तेनयथाकथाचहस्ताभ्यांणयतौ । संपादिनि । कर्मवेषाद्यत् ॥ ५ ॥
 तस्मैप्रभवतिसंतापादिभ्यः । योगाद्यच्च । कर्मणउकञ् । समयस्तदस्यप्राप्तम् । ऋतोरण् । छन्दसिघसु । काला
 द्यत् । प्रकृष्टेठञ् । प्रयोजनम् । विशाखाषाढादण्मन्थदण्डयोः । अनुप्रवनचादिभ्यश्छः । समापनात्सपूर्वपदात् ।

अष्टा.

॥ १९ ॥

ऐकागारिकद्वचौरे । आकालिकडाद्यन्तवचने । तेनतुल्यंक्रियाचेद्वतिः । तत्रतस्येव । तदर्हम् । उपसर्गाच्छन्दसि
 धात्वर्थे । तस्यभावस्त्वतलौ । आचत्वात् ॥ ६ ॥ ननञ्पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसंगतलवणवटबुधकतरसलसेभ्यः ।
 पृथ्वादिभ्यश्मनिज्वा । वर्णदृढादिभ्यःष्यञ्च । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिच । स्तेनाद्यन्नलोपश्च । सख्युर्यः ।
 कपिज्ञाल्योर्ढक् । पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक् । प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् । हायनान्तयुवादिभ्यो
 ऽण् । इगन्ताच्चलघुपूर्वात् । योपधाद्गुरुपोत्तमाद्गुञ् । द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च । गोत्रचरणाच्छ्लाघात्याकारतद्वेतेषु ।
 होत्राभ्यश्छः । ब्रह्मणस्त्वः । प्राक्क्रीताच्छताच्चसर्वभूमिसप्तनोऽञ्मासात्तस्मैप्रभवतिननञ्पूर्वात्षोडश ॥ इतिपञ्चमा
 ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७७ ॥ धान्यानांभवनेक्षेत्रेखञ् । व्रीहिशाल्योर्ढक् । यवयवकषष्टिकाद्यत् । विभाषातिलमा
 षोमाभङ्गाणुभ्यः । सर्वचर्मणःकृतःखखजौ । यथामुखसंमुखस्यदर्शनःखः । तत्सर्वादेःपथ्यङ्गकर्मपत्रपात्रं व्याप्नोति ।
 आप्रपदंप्राप्नोति । अनुपदसर्वान्नायानयंवद्भाभक्षयतिनेयेषु । परोवरपरंपरपुत्रपौत्रमनुभवति । अवारपारात्यन्तानु
 कामंगामी । समांसमांविजायते । अद्यश्वीनावष्टब्धे । आगवीनः । अनुग्वलंगामी । अध्वनोयत्खौ । अभ्यमित्राच्छच ।
 गोष्ठात्खञ्भूतपूर्वे । अश्वस्यैकाहगमः । शालीनकौपीनेअधृष्टाकार्ययोः ॥ १ ॥ व्रातेनजीवति । साप्तपदीनंसख्यम् ।
 हैयङ्गवीनंसंज्ञायाम् । तस्यपाकमूलेपील्वादिकर्णादिभ्यःकुणञ्जाहचौ । पक्षात्तिः । तेनवित्तश्चुंचुप्चणपौ । विन

सूत्रपा.

५ । २

॥ १९ ॥

भ्यांनानाजौनसह । वेःशालच्छङ्कटचौ । संप्रोदश्चकटच् । अवात्कुटारच्च । नतेनासिकायाःसंज्ञायांटीटज्जाटज्भ्र
 टचः । नेर्विडज्विरीसचौ । इनचिपटच्चिकचिच । उपाधिभ्यांत्यकज्ञासन्नारूढयोः । कर्मणिघटोऽठच् । तदस्यसंज्ञा
 तंतारकादिभ्यइतच् । प्रमाणेद्वयसज्दघ्नमात्रचः । पुरुषहस्तिभ्यामण्व । यत्तदेतेभ्यःपरिमाणेवतुप् । किमिदंभ्यां
 वोघः ॥ २ ॥ किमःसंख्यापरिमाणेडतिच । संख्यायाअवयवेतयप् । द्वित्रिभ्यांतयस्यायज्वा । उभादुदात्तोनि
 त्यम् । तदस्मिन्नधिकमितिदशान्ताडुः । शदन्तविंशतेश्च । संख्यायागुणस्यनिमानेमयट् । तस्यपूरणेडट् । नान्ता
 दसंख्यादेर्मट् । थड्छन्दसि । षट्कृतिकतिपयचतुरांथुक् । बहुपूगणसंघस्यतिथुक् । वतोरिथुक् । द्वेस्तीयः । त्रेः
 संप्रसारणंच । विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम् । नित्यंशतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च । षष्ठादेश्चासंख्यादेः ।
 मतौछःसूक्तसाम्नोः । अध्यायानुवाकयोर्लुक् ॥ ३ ॥ विमुक्तादिभ्योऽण् । गोषदादिभ्योवुन् । तत्रकुशलःपथः ।
 आकर्षादिभ्यःकन् । धनहिरण्यात्कामे । स्वाङ्गेभ्यःप्रसिते । उदराट्टगाद्यूने । सस्येनपरिजातः । अंशंहारी । तन्त्रा
 दचिरापहृते । ब्राह्मणकोष्णिकेसंज्ञायाम् । शीतोष्णाभ्यांकारिणि । अधिकम् । अनुकाभिकाभीकःकमिता । पार्श्वे
 नान्विच्छति । अयःशूलदण्डाजिनाभ्यांठक्ठजौ । तावतिथंग्रहणमिति लुग्व । सएषांग्रामणीः । शृङ्खलमस्यबन्धनं
 करभे । उत्कउन्मनाः ॥ ४ ॥ कालप्रयोजनाद्रोगे । तदस्मिन्नन्नंप्रायेसंज्ञायाम् । कुल्माषादजू । श्रोत्रियँदछन्दो

अष्टा.

॥ २० ॥

ऽधीते । श्राद्धमनेनभुक्तमिनिठनौ । पूर्वादिनिः । सपूर्वाच्च । इष्टादिभ्यश्च । छन्दसिपरिपन्थिपरिपरिणौपर्यवस्था
 तरि । अनुपद्यन्वेष्टा । साक्षाद्गृष्टरिसंज्ञायाम् । क्षेत्रियचपरक्षेत्रेचिकित्स्यः । इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गमिन्द्रदृष्टमिन्द्रसृष्ट
 मिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तमितिवा । तदस्यास्त्यस्मिन्नितिमतुप् । रसादिभ्यश्च । प्राणिस्थादातोलजन्यतरस्याम् । सिध्मा
 दिभ्यश्च । वत्सांसाभ्यांकामबले । फेनादिलच्च । लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यःशनेलचः ॥ ५ ॥ प्रज्ञाश्रद्धार्चा
 भ्योणः । तपःसहस्राभ्यांविनीनी । अण्व । सिकताशर्कराभ्यांच । देशेलुविलचौच । दन्तउन्नतउरच् । ऊपशु
 षिमुष्कमधोरः । द्युद्भ्यांमः । केशाद्वोऽन्यतरस्याम् । गाण्ड्यजगात्संज्ञायाम् । काण्डाण्डादीरन्नीरचौ । रजःकृ
 ष्यासुतिपरिषदोवलच् । दन्तशिखात्संज्ञायाम् । ज्योत्स्नातमिस्राशृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः ।
 अतइनिठनौ । व्रीह्यादिभ्यश्च । तुन्दादिभ्यइलच्च । एकगोपूर्वाठ्ज्जित्यम् । शतसहस्रान्ताच्चनिष्कात् । रूपादा
 हतप्रशंसयोर्यप् ॥ ६ ॥ अस्मायामेधास्रजोविनिः । बहुलंछन्दसि । ऊर्णायायुस् । वाचोग्मिनिः । आलजाटचौव
 हुभाषिणि । स्वामिन्नैश्वर्ये । अर्शआदिभ्योऽच् । द्वन्द्वोपतापगर्ह्यात्प्राणिस्थादिनिः । वातातीसाराभ्यांकुक्च ।
 वयसिपूरणात् । सुखादिभ्यश्च । धर्मशीलवर्णान्ताच्च । हस्ताज्जातौ । वर्णाद्ब्रह्मचारिणि । पुष्करादिभ्योदेशे ।
 बलादिभ्योमतुष्यन्यतरस्याम् । संज्ञायांमन्माभ्याम् । कंशंभ्यांबभयुस्तितुतयसः । तुन्दिबलिवटेर्भः । अहंशुभमो

सूत्रपा.

५ । २

॥ २० ॥

युस् ॥ ७ ॥ धान्यानां त्रातेन किमो विमुक्तादिभ्यः कालप्रयोजनात्प्रज्ञाश्रद्धास्मायामेधाविंशतिः ॥ इति पञ्चमाध्याये
 द्वितीयः पादः ॥ २ ॥ ४३ ॥ प्राग्दिशो विभक्तिः । किं सर्वनामबहुभ्योऽद्यादिभ्यः । इदमिह । एते तौरथोः । एत
 दोऽन् । सर्वस्य सोऽन्यतरस्यां दि । पञ्चम्यास्तसि लृ । तसेश्च । पर्यभिभ्यां च । सप्तम्यास्त्र लृ । इदमोहः । किमोऽ
 त् । वाहचच्छन्दसि । इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते । सर्वैकान्यकिं यत्तदः कालेदा । इदमोर्हि लृ । अधुना । दानीं च ।
 तदोदाच । तयोर्दाहिर्लौचच्छन्दसि ॥ १ ॥ अनद्यतनेर्हिलन्यतरस्याम् । सद्यः परुत्परायैषमः परेद्यव्यद्यपूर्वेद्युरन्ये
 द्युरन्यतरेद्युरितरेद्युरपरेद्युरधरेद्युरुभयेद्युरुत्तरेद्युः । प्रकारवचनेथाल् । इदमस्थमुः । किमश्च । थाहेतौ चच्छन्दसि ।
 दिक्छन्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्योदिग्देशकालेष्वास्तातिः । दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच् । विभाषापरावराभ्याम् ।
 अञ्चेलुक् । उपर्युपरिष्ठात् । पश्चात् । पश्चपश्चाचच्छन्दसि । उत्तराधरदक्षिणादातिः । एनवन्यतरस्यामदूरेऽपञ्च
 म्याः । दक्षिणादाच् । आहिचदूरे । उत्तराच्च । पूर्वाधरावराणामसिपुरधवश्चैषाम् । अस्तातिच ॥ २ ॥ विभाषा
 वरस्य । संख्यायाविधार्थेधा । अधिकरणविचालेच । एकाद्धोध्यमुजन्यतरस्याम् । द्वित्र्योश्चधमुञ् । एधाच्च ।
 याप्येपाशप् । पूरणान्नागेतीयादन् । प्रागेकादशभ्योऽछन्दसि । षष्ठाष्टमाभ्यांजच । मानपश्वङ्गयोः कन्लुकाँच ।
 एकादाकिनिच्चासहाये । भूतपूर्वेचरट् । षष्ठ्यारूप्यच । अतिशयनेतमविष्ठनौ । तिङश्च । द्विवचनविभज्योपपदे

अष्टा.

॥ २१ ॥

तरवीयसुनौ । अजादीगुणवचनादेव । तुच्छन्दसि । प्रशस्यस्यश्रः ॥ ३ ॥ ज्यच । वृद्धस्यच । अन्तिकवाढयो
 नेदसाधौ । युवाल्पयोःकनन्यतरस्याम् । विन्मतोर्लुक् । प्रशंसायांरूपप् । ईषदसमाप्तौकल्पन्देश्यदेशीयरः । वि
 भाषासुपोबहुचपुरस्तात्तु । प्रकारवचनेजातीयर् । प्रागिवात्कः । अव्ययसर्वनाम्नामकच्प्राक्टेः । कस्यचदः ।
 अज्ञाते । कुत्सिते । संज्ञायांकन् । अनुकम्पायाम् । नीतौचतद्युक्तात् । बह्वचोमनुष्यनाम्नष्ठज्वा । घनिलचौच ।
 प्राचामुपादेरडज्जुचौच ॥ ४ ॥ जातिनाम्नःकन् । अजिनान्तस्योत्तरपदलोपश्च । ठाजादावूर्ध्वद्वितीयादचः । शेव
 लसुपरिविशालवरुणार्यमादीनांतृतीयात् । अल्पे । ह्रस्वे । संज्ञायांकन् । कुटीशमीशुण्डाभ्योरः । कुत्वाडुपच् ।
 कासूगोणीभ्यांष्टरच् । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्वे । कियत्तदोर्निर्धारणेद्वयोरेकस्यडतरच् । वावहूनांजातिपरिग्रहे
 डतमच् । एकाच्चप्राचाम् । अवक्षेपणेकन् । इवेप्रतिकृतौ । संज्ञायांच । लुम्मनुष्ये । जीविकार्थेचापण्ये । देवप
 थादिभ्यश्च ॥ ५ ॥ वस्तेर्ढञ् । शिलायाढः । शाखादिभ्योयः । द्रव्यंचभव्ये । कुशाग्राच्छः । समासाच्चतद्विष
 यात् । शर्करादिभ्योऽण् । अङ्गुल्यादिभ्यष्ठक् । एकशालायाष्ठजन्यतरस्याम् । कर्कलोहितादीकक् । प्रत्नपूर्वविश्वे
 मात्थाल्छन्दसि । पूगाञ्ज्योऽग्रामणीपूर्वात् । व्रातच्छजोरस्त्रियाम् । आयुधजीविसंधाञ्ज्यद्वाहीकेष्वब्राह्मणराज
 न्यात् । वृकाद्वैण्यण् । दामन्यादित्रिगर्तषष्ठाच्छः । पश्वर्वादियौधेयादिभ्योऽणञौ । अभिजिद्विदभृच्छालावच्छि

सूत्रपा.
५।३

॥ २१ ॥

खावच्छमीवदूर्णावच्छुमदणोयञ् । ज्यादयस्तद्राजाः ॥ ६ ॥ प्राग्दिशोऽनद्यतनेर्विभाषाज्यचजातिनाम्नोवस्तेरेको
 नविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पादशतस्यसंख्यादेर्वीप्सायांबुन्लोपश्च । दण्डव्यवसर्ग
 योश्च । स्थूलादिभ्यःप्रकारवचनेकन् । अनत्यन्तगतौक्तात् । नसामिवचने । बृहत्याआच्छादने । अषडक्षाशितं
 ग्वलंकर्मालंपुरुषाध्युत्तरपदात्त्वः । विभाषाञ्चेरदिविस्त्रियाम् । जात्यन्ताच्छबन्धुनि । स्थानान्ताद्विभाषासस्थानेने
 तिचेत् । किमेत्तिङव्ययघादाम्बद्रव्यप्रकर्षे । अमुचच्छन्दसि । अनुगादिनष्टक् । णचःस्त्रियामञ् । अणिनुणः ।
 विसारिणोमत्स्ये । संख्यायाःक्रियाभ्यावृत्तिगणनेकृत्वसुच् । द्वित्रिचतुर्भ्यःसुच् । एकस्यसकृच्च । विभाषावहो
 र्धाविप्रकृष्टकाले ॥ १ ॥ तत्प्रकृतवचनेमयट् । समूहवच्चबहुषु । अनन्तावसथेतिहभेषजाञ्ज्यः । देवतान्तात्ताद
 र्थ्येयत् । पादार्धाभ्यांच । अतिथेर्ज्यः । देवात्तल् । अवेःकः । यावादिभ्यःकन् । लोहितान्मणौ । वर्णेचानित्ये ।
 रक्ते । कालाच्च । विनयादिभ्यष्टक् । वाचोव्याहृतार्थायाम् । तद्युक्तात्कर्मणोऽण् । ओषधेरजातौ । प्रज्ञादिभ्यश्च ।
 मृदस्तिकन् । सस्त्रौप्रशंसायाम् ॥ २ ॥ वृकज्येष्ठाभ्यांतिल्तातिलौचच्छन्दसि । बह्वल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्या
 म् । संख्यैकवचनाच्चवीप्सायाम् । प्रतियोगेपञ्चम्यास्तसिः । अपादानेचाहीयरुहोः । अतिग्रहाव्यथनक्षेपेष्वकर्तरि
 तृतीयायाः । हीयमानपापयोगाच्च । षष्ठ्याव्याश्रये । रोगाच्चापनयने । अभूततद्भावेकृभ्वस्तियोगेसंपद्यकर्तरिचिः ।

अष्टा.

॥ २२ ॥

अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसांलोपश्च । विभाषासातिकात्कुर्ये । अभिविधौसंपदाच । तदधीनवचने । देयेत्राच । देवम
 नुष्यपुरुषपुरुमर्त्येभ्योद्वितीयासप्तम्योर्वहुलम् । अव्यक्तानुकरणाद्व्यजवरार्धादनिताडाच् । कृजोद्वितीयतृतीयशम्ब
 बीजात्कृषौ । संख्यायाश्चगुणान्तायाः । समयाच्चयापनायाम् ॥ ३ ॥ सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने । निष्कुलान्निष्को
 षणे । सुखप्रियादानुलोम्ये । दुःखात्प्रातिलोम्ये । शूलात्पाके । सत्यादशपथे । मद्रात्परिवापणे । समासान्ताः ।
 नपूजनात् । किमःक्षेपे । नजस्तत्पुरुषात् । पथोविभाषा । बहुव्रीहौसंख्येयेडजबहुगणात् । ऋक्पूरब्धूःपथामान
 क्षे । अचप्रत्यन्ववपूर्वात्सामलोम्यः । अक्ष्णोऽदर्शनात् । अचतुरविचतुरसुचतुरस्त्रीपुंसधेन्वनडुहक्सीमवाङ्मनसा
 क्षिभ्रुवदारगवोर्वष्टीवपदष्टीवनक्तंदिवरात्रिदिवाहर्दिवसरजसनिःश्रेयसपुरुषायुषध्यायुषत्र्यायुषर्ग्यजुषजातोक्षमहोक्ष
 वृद्धोक्षोपशुनगोष्ठश्वाः । ब्रह्महस्तिभ्यांवर्चसः । अवसमन्धेभ्यस्तमसः । श्वसोवसीयःश्रेयसः ॥ ४ ॥ अन्ववत
 साद्रहसः । प्रतेरुरसःसप्तमीस्थात् । अनुगवमायामे । द्विस्तावान्निस्तावावेदिः । उपसर्गादध्वनः । तत्पुरुषस्या
 जुलेःसंख्याव्ययादेः । अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्चरात्रेः । अहोऽह्णएतेभ्यः । नसंख्यादेःसमाहारे । उत्तमैका
 भ्यांच । राजाहःसखिभ्यष्टच् । गोरतद्धितलुकि । अग्राख्यायामुरसः । अनोऽमायःसरसांजातिसंज्ञयोः । ग्राम
 कौटाभ्यांचतक्षणः । अतेःशुनः । उपमानादप्राणिषु । उत्तरमृगपूर्वाच्चसक्शः । नावोद्विगोः । अर्धाच्च ॥ ५ ॥ खार्याः

सूत्रपा.

५ । ४

॥ २२ ॥

प्राचाम् । द्वित्रिभ्यामञ्जलेः । अनसन्तान्नपुंसकाच्छन्दसि । ब्रह्मणोजानपदाख्यायाम् । कुमहद्व्यामन्यतरस्याम् ।
 द्वन्द्वाच्चुदषहान्तात्समाहारे । अव्ययीभावेशरत्प्रभृतिभ्यः । अनश्च । नपुंसकादन्यतरस्याम् । नदीपौर्णमास्या
 ग्रहायणीभ्यः । झयः । गिरेश्चसेनकस्य । बहुव्रीहौसक्थ्यक्ष्णोःस्वाङ्गात्पच् । अङ्गुलेर्दारुणि । द्वित्रिभ्यांषमूर्धः ।
 अप्पूरणीप्रमाण्योः । अन्तर्वहिभ्यांचलोमः । अज्नासिकायाःसंज्ञायांसंचास्थूलात् । उपसर्गाच्च । सुप्रातसुश्वसुदि
 वशारिकुक्षचतुरश्रैणीपदाजपदप्रोष्ठपदाः ॥ ६ ॥ नञ्दुःसुभ्योहलिसक्थ्योरन्यतरस्याम् । नित्यमसिचप्रजामेधयोः ।
 बहुप्रजाश्छन्दसि । धर्मादनिच्चेवलात् । जम्भासुहरिततृणसोमेभ्यः । दक्षिणेर्मांलुब्धयोगे । इच्छकर्मव्यतिहारे ।
 द्विदण्ड्यादिभ्यश्च । प्रसंभ्यांजानुनोर्जुः । ऊर्ध्वाद्विभाषा । ऊधसोऽनङ् । धनुषश्च । वासंज्ञायाम् । जायायानिङ् ।
 गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः । अल्पाख्यायाम् । उपमानाच्च । पादस्यलोपोऽहस्त्यादिभ्यः । कुम्भपदीषुच । संख्या
 सुपूर्वस्य ॥ ७ ॥ वयसिदन्तस्यदत् । छन्दसि । स्त्रियांसंज्ञायाम् । विभाषाश्यावारोकाभ्याम् । अग्रान्तशुद्ध
 शुभ्रवृषवराहेभ्यश्च । ककुदस्यावस्थायांलोपः । त्रिककुत्पर्वते । उद्विभ्यांकाकुदस्य । पूर्णाद्विभाषा । सुहृद्दुर्हृदौ
 मित्रामित्रयोः । उरःप्रभृतिभ्यःकप् । इनःस्त्रियाम् । नद्यृतश्च । शेषाद्विभाषा । नसंज्ञायाम् । ईयसश्च । वन्दिते

अष्टा.

॥ २३ ॥

भ्रातुः । ऋतश्छन्दसि । नाडीतन्त्रयोः स्वाङ्गे । निष्प्रवाणिश्च ॥ ८ ॥ पादशतस्य तत्प्रकृतवृकज्येष्ठाभ्यां सपत्रान्वव
तसात्स्वार्या नन्दुः सुभ्यो वयसि विंशतिः ॥ इति पञ्चमाध्याये चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥

ॐ ॥ एकाचो द्वे प्रथमस्य । अजादे द्वितीयस्य । नन्द्राः संयोगादयः । पूर्वोऽभ्यासः । उभे अभ्यस्तम् । जक्षित्या
दयः षट् । तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्य । लिटि धातोर्नभ्यासस्य । सन्यङोः । श्लौ । चडि । दाश्वान्साह्वान्मीढ्वां
श्च । ष्यङः संप्रसारणं पुत्रपत्योस्तत्पुरुषे । बन्धुनि बहुव्रीहौ । वचिस्वपियजादीनां किति । ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टि
विचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनांङितिच । लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् । स्वापेश्चडि । स्वपिस्यमिव्येजांयडि । नवशः
॥ १ ॥ चायः की । स्फायः स्फीनिष्ठायाम् । स्यः प्रपूर्वस्य । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः । प्रतेश्च । विभाषाभ्यवपूर्वस्य ।
शृतं पाके । प्यायः पी । लिङ्यङोश्च । विभाषाश्वेः । णौचसंश्चङोः । ह्रः संप्रसारणम् । अभ्यस्तस्यच । बहुलं छन्द
सि । चायः की । अपस्पृधेथामानृचुरानृहुश्चिच्युषेतित्याजश्राताः श्रितमाशीराशीर्ताः । नसंप्रसारणे संप्रसारणम् ।
लिटिवयोयः । वश्चास्यान्यतरस्यां किति । वेजः ॥ २ ॥ ल्यपिच । ज्यश्च । व्यश्च । विभाषापरः । आदेच उपदेशे
ऽशिति । नव्योलिटि । स्फुरतिस्फुलत्योर्धञि । ऋङ्जीनां णौ । सिध्यतेरपारलौकिके । मीनातिमिनोतिदीङल्य
पिच । विभाषालीयतेः । खिदेश्छन्दसि । अपगुरोणमुलि । चिस्फुरोर्णौ । प्रजनेवीयतेः । विभेतेर्हेतुभये । नित्यं

सूत्रपा.

६ । १

॥ २३ ॥

स्मयतेः । सृजिदृशोर्झल्यमकिति । अनुदात्तस्यचर्दुपधस्यान्यतरस्याम् । शीर्षश्छन्दसि ॥ ३ ॥ येचतद्धिते । अ
 चिशीर्षः । पदन्तोमास्हन्निशसन्यूषन्दोषन्यकञ्चकन्नुदन्नासञ्छस्प्रभृतिषु । धात्वादेशःषःसः । णोनः । लोपोव्योर्व
 लि । वेरपृक्तस्य । हल्ङ्यान्भ्योदीर्घात्सुतिस्यपृक्तंहल् । एङ्हस्वात्संबुद्धेः । शेछन्दसिवहुलम् । ह्रस्वस्यपितिकृ
 तितुक् । संहितायाम् । छेच । आङ्माङोश्च । दीर्घात् । पदान्ताद्वा । इकोयणचि । एचोऽयवायावः । वान्तो
 यिप्रत्यये । धातोस्तन्निमित्तस्यैव ॥ ४ ॥ क्षय्यजय्यौशक्यार्थे । ऋय्यस्तदर्थे । भय्यप्रवय्येचच्छन्दसि । एकःपूर्वप
 रयोः । अन्तादिवच्च । षत्वतुकोरसिद्धः । आद्गुणः । वृद्धिरेचि । एत्येधत्यूठ्सु । आटश्च । उपसर्गादितिधातौ ।
 वासुप्यापिशलेः । औतोम्शसोः । एङिपररूपम् । ओमाङोश्च । उस्यपदान्तात् । अतोऽगुणे । अव्यक्तानुकरणस्या
 तइतौ । नाम्नेडितस्यान्त्यस्यतुवा । नित्यमाग्नेडितेडाचि ॥ ५ ॥ अकःसवर्णेदीर्घः । प्रथमयोःपूर्वसवर्णः । तस्मा
 च्छोनःपुंसि । नादिचि । दीर्घाज्जसिच । वाछन्दसि । अमिपूर्वः । संप्रसारणाच्च । एङःपदान्तादति । ङसिङ
 सोश्च । ऋतउत् । ख्यत्यात्परस्य । अतोरोरपुतादपुते । हशिच । प्रकृत्यान्तःपादमव्यपरे । अव्यादवद्यादवक्क
 मुरव्रतायमवन्त्ववस्युषुच । यजुष्युरः । आपोजुषाणोवृष्णोवर्षिष्ठेम्बेऽम्बालेऽम्बिकेपूर्वे । अङ्गइत्यादौच । अनुदा
 त्तेचकुधपरे ॥ ६ ॥ अवपथासिच । सर्वत्रविभाषागोः । अवङ्स्फोटाग्रनस्य । इन्द्रेच । पुतप्रगृह्याअचिनित्यम् ।

अष्टा.

॥ २४ ॥

आङोऽनुनासिकश्छन्दसि । इकोऽसवर्णेशाकल्यस्यह्रस्वश्च । ऋत्यकः । अणुतवदुपस्थिते । ई३चाक्रवर्मणस्य । दिव
उत् । एतत्तदोःसुलोपोऽकोरनञ्समासेहलि । स्यश्छन्दसिबहुलम् । सोऽचिलोपेचेत्पादपूरणम् । सुद्धात्पूर्वः ।
अडभ्यासव्यवायेऽपि । संपर्युपेभ्यःकरोतौभूषणे । समवायेच । उपात्प्रतियत्नवैकृतवाक्याध्याहारेषु । किरतौल
वने ॥ ७ ॥ हिंसायांप्रतेश्च । अपाच्चतुष्पाच्छकुनिष्वालेखने । कुस्तुम्बुरुणिजातिः । अपरस्पराःक्रियासातत्ये ।
गोष्पदंसेवितासेवितप्रमाणेषु । आस्पदंप्रतिष्ठायाम् । आश्चर्यमनित्ये । वर्चस्केऽवस्करः । अपस्करोरथाङ्गम् ।
विष्किरःशकुनिर्विकिरोवा । ह्रस्वाच्चन्द्रोत्तरपदेमन्त्रे । प्रतिष्कशश्चकशेः । प्रस्कण्वहरिश्चन्द्रावृषी । मस्करमस्करि
णौवेणुपरिव्राजकयोः । कास्तीराजस्तुन्देनगरे । कारस्करोवृक्षः । पारस्करप्रभृतीनिचसंज्ञायाम् । अनुदात्तंपदमेक
वर्जम् । कर्षात्वतोघञोऽन्तउदात्तः । उञ्छादीनांच ॥ ८ ॥ अनुदात्तस्यचयत्रोदात्तलोपः । धातोः । चितः ।
तद्धितस्य । कितः । तिसृभ्योजसः । चतुरःशसि । सावेकाचस्तृतीयादिर्विभक्तिः । अन्तोदात्तादुत्तरपदादन्यतर
स्यामनित्यसमासे । अञ्चेश्छन्दस्यसर्वनामस्थानम् । ऊडिदंपदाद्यप्पुमैद्युभ्यः । अष्टनोदीर्घात् । शतुरनुमोनद्यजा
दी । उदात्तयणोहल्पूर्वात् । नोङ्धात्वोः । ह्रस्वनुङ्भ्यांमत्तुप् । नामन्यतरस्याम् । ङ्याश्छन्दसिबहुलम् । षट्त्रिच
तुभ्योहलादिः । झल्युपोत्तमम् ॥ ९ ॥ विभाषाभाषायाम् । नगोश्वन्साववर्णराङ्कुङ्कृभ्यः । दिवोझल्ल ।

सूत्रपा.

६ । १

॥ २४ ॥

नृचान्यतरस्याम् । तित्स्वरितम् । तास्यनुदात्तेन्डिदुपदेशालसार्वधातुकमनुदात्तमन्विङोः । आदिःसिचोऽन्यत
 रस्याम् । स्वपादिहिंसामच्यनिटि । अभ्यस्तानामादिः । अनुदात्तेच । सर्वस्यसुपि । भीहीभृहुमदजनधनदरिद्रा
 जागरांप्रत्ययात्पूर्वपिति । लिति । आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम् । अचःकर्तृयकि । थलिचसेटीडन्तोवा । ज्नित्यादि
 नित्यम् । आमन्त्रितस्यच । पथिमथोःसर्वनामस्थाने । अन्तश्चतवैयुगपत् ॥ १० ॥ क्षयोनिवासे । जयःकरणम् ।
 वृषादीनांच । संज्ञायामुपमानम् । निष्ठाचद्व्यजनात् । शुष्कधृष्टौ । आशितःकर्ता । रिक्तेविभाषा । जुष्टार्पितेचच्छ
 न्दसि । नित्यमन्त्रे । युष्मदस्मदोर्ङसि । ङयिच । यतोऽनावः । ईडवन्दवृशंसदुहाण्यतः । विभाषावेण्विन्धान
 योः । त्यागरागहासकुहश्वठक्रथानाम् । उपोत्तमंरिति । चङ्यन्यतरस्याम् । मतोःपूर्वमात्संज्ञायांस्त्रियाम् ।
 अन्तोऽवत्याः ॥ ११ ॥ ईवत्याः । चौ । समासस्य ॥ १२ ॥ एकाचश्चायोल्यपिचयेचक्षय्यजय्यावकःसवर्णेऽवप
 थाहिंसायामनुदात्तस्यविभाषाक्षयईवत्यास्त्रीणि ॥ इतिषष्ठाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ बहुव्रीहौप्रकृत्यापूर्वप
 दम् । तत्पुरुषेतुल्यार्थतृतीयासप्तम्युपमानाव्ययद्वितीयाकृत्याः । वर्णोवर्णेष्वनेते । गाधलवणयोःप्रमाणे । दाया
 द्यंदायादे । प्रतिबन्धिचिरकृच्छ्रयोः । पदेऽपदेशे । निवातेवातत्राणे । शारदेऽनार्तवे । अध्वर्युकषाययोर्जातौ ।
 सदृशप्रतिरूपयोःसादृश्ये । द्विगौप्रमाणे । गन्तव्यपण्यंवाणिजे । मात्रोपज्ञोपक्रमच्छायेनपुंसके । सुखप्रिययोर्हिते ।

अष्टा.

॥ २५ ॥

प्रीतौच । स्वस्वामिनि । पत्यावैश्वर्ये । नभूवाक्चिद्दिधिषु । वाभुवनम् ॥ १ ॥ आशङ्काबाधनेदीयःसुसंभावनै ।
 पूर्वेभूतपूर्वे । सविधसनीडसमर्यादसवेशसदेशेषुसामीप्ये । विस्पृष्टादीनिगुणवचनेषु । श्रज्यावमकन्पापवत्सुभावे
 कर्मधारये । कुमारश्च । आदिःप्रत्येनसि । पूगेष्वन्यतरस्याम् । इगन्तकालकपालभगालशरावेषुद्विगौ । वह्नन्यत
 रस्याम् । दिष्टिवितस्त्योश्च । सप्तमीसिद्धशुष्कपक्ववन्धेष्वकालात् । परिप्रत्युपापावर्ज्यमानाहोरात्रावयवेषु । राज
 न्यबहुवचनद्वन्द्वेऽन्धकवृष्णिषु । संख्या । आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासी । कार्तिकौजपादयश्च । महान्त्रीह्यपराह
 गृष्टीष्वासजाबालभारतहैलिहिलरौरवप्रवृद्धेषु । क्षुल्लकश्चवैश्वदेवे । उष्ट्रःसादिवाभ्योः ॥ २ ॥ गौःसादसादिसार
 थिषु । कुरुगार्हपतरिक्तगुर्वसूतजरत्यश्लीलदृढरूपापारेवडवातैतिलकद्रूःपण्यकम्बलोदासीभाराणांच । चतुर्थीतद
 र्थे । अर्थे । केच । कर्मधारयेऽनिष्ठा । अहीनेद्वितीया । तृतीयाकर्मणि । गतिरनन्तरः । तादौचनितिकृत्यतौ ।
 तवैचान्तश्चयुगपत् । अनिगन्तोऽञ्चतौवप्रत्यये । न्यधीच । ईषदन्यतरस्याम् । हिरण्यपरिमाणंधने । प्रथमोऽचि
 रोपसंपत्तौ । कतरकतमौकर्मधारये । आर्योब्राह्मणकुमारयोः । राजाच । षष्ठीप्रत्येनसि ॥ ३ ॥ केनित्यार्थे ।
 ग्रामःशिल्पिनि । राजाचप्रशंसायाम् । आदिरुदात्तः । सप्तमीहारिणौधर्म्येऽहरणे । युक्तेच । विभाषाध्यक्षे ।
 पापंचशिल्पिनि । गोत्रान्तेवासिमाणवब्राह्मणेषुक्षेपे । अङ्गानिमैरेये । भक्ताख्यास्तदर्थेषु । गोविडालसिंहसैन्धवेषू

सूत्रपा.

६ । २

॥ २५ ॥

पमाने । अकेजीविकार्थे । प्राचांक्कीडायाम् । अणिनियुक्ते । शिल्पिनिचाकृजः । संज्ञायांच । गोतन्तियवंपाले ।
 णिनि । उपमानंशब्दार्थप्रकृतावेव ॥ ४ ॥ युक्तारोह्यादयश्च । दीर्घकाशतुषभ्राष्ट्रवटंजे । अन्त्यात्पूर्ववह्वचः ।
 ग्रामेऽनिवसन्तः । घोषादिषुचं । छात्र्यादयःशालायाम् । प्रस्थेऽवृद्धमकर्व्यादीनाम् । मालादीनांच । अमहन्नव
 न्नगरेऽनुदीचाम् । अर्मेचावर्णंध्यच्चयच् । नभूताधिकसंजीवमद्राश्मकज्जलम् । अन्तः । सर्वगुणकात्स्न्ये । संज्ञायां
 गिरिनिकाययोः । कुमार्यावयसि । उदकेऽकेवले । द्विगौक्रतौ । सभायांनपुंसके । पुरेप्राचाम् । अरिष्टगौडपूर्वच
 ॥ ५ ॥ नहास्तिनफलकमार्देयाः । कुसूलकूपकुम्भशालंबिले । दिक्छब्दाग्रामजनपदाख्यानचानराटेषु । आचार्यो
 पसर्जनश्चान्तेवासिनि । उत्तरपदवृद्धौसर्वच । बहुव्रीहौविश्वंसंज्ञायाम् । उदराश्वेषुषु । क्षेपे । नदीबन्धुनि । निष्ठोपसर्ग
 पूर्वमन्यतरस्याम् । उत्तरपदादिः । कर्णोवर्णलक्षणात् । संज्ञौपम्ययोश्च । कण्ठपृष्ठग्रीवाजङ्घंच । शृङ्गमवस्थायांच ।
 नञोजरमरमित्रमृताः । सोर्मनसीअलोमोषसी । ऋत्वादयश्च । आद्युदात्तंध्यच्छन्दसि । वीरवीर्यौच ॥ ६ ॥ कूल
 तीरतूलमूलशालाक्षसममव्ययीभावे । कंसमन्थशूर्पपाय्यकाण्डंद्विगौ । तत्पुरुषेशालायांनपुंसके । कन्थाच । आ
 दिश्चिहणादीनाम् । चेलखेटकटुककाण्डंगर्हायाम् । चीरमुपमानम् । पललसूपशाकंमिश्रे । कुरुसूदस्थलकर्षाःसंज्ञा
 याम् । अकर्मधारयेराज्यम् । वर्ग्यादयश्च । पुत्रःपुम्भ्यः । नाचार्यराजर्त्विक्संयुक्तज्ञात्याख्येभ्यः । चूर्णादीन्यप्रा

अष्टा.

॥ २६ ॥

णिषष्ठ्याः । षट्चकाण्डादीनि । कुण्डंवनम् । प्रकृत्याभगालम् । शितेर्नित्यावहृज्वहुग्रीहावभसत् । गतिकारको
 पपदात्कृत् । उभेवनस्पत्यादिषुयुगपत् ॥ ७ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नोत्तरपदेऽनुदात्तादावपृथिवीरुद्रपूषमन्थिषु । अन्तः ।
 थाथघञ्क्ताजवित्रकाणाम् । सूपमानात्कृतः । संज्ञायामनाचितादीनाम् । प्रवृद्धादीनांच । कारकादत्तश्रुतयोरेवा
 शिषि । इत्थंभूतेनकृतमितिच । अनोभावकर्मवचनः । मन्क्तिन्व्याख्यानशयनासनस्थानयाजकादिक्रीताः । सप्त
 म्याःपुण्यम् । ऊनार्थकलहंतृतीयायाः । मिश्रंचानुपसर्गमसंधौ । नजोगुणप्रतिषेधेसंपाद्यर्हहितालमर्थास्तद्धिताः ।
 ययतोश्चातदर्थे । अच्कावशक्तौ । आक्रोशेच । संज्ञायाम् । कृत्योक्तेषुच्चार्यादयश्च ॥ ८ ॥ विभाषातृन्नतीक्ष्णशु
 चिषु । बहुग्रीहाविदमेतत्तद्व्यःप्रथमपूरणयोःक्रियागणने । संख्यायाःस्तनः । विभाषाछन्दसि । संज्ञायांमित्राजि
 नयोः । व्यवायिनोऽन्तरम् । मुखंस्वाङ्गम् । नाव्ययदिकछब्दगोमहत्स्थूलमुष्टिपृथुवत्सेभ्यः । निष्ठोपमानादन्यतर
 स्याम् । जातिकालसुखादिभ्योऽनाच्छादनात्कृतोऽकृतमितप्रतिपन्नाः । वाजाते । नञ्सुभ्याम् । कपिपूर्वम् । इस्वा
 न्तेऽन्त्यात्पूर्वम् । बहोर्नञ्वदुत्तरपदभूम्नि । नगुणादयोऽवयवाः । उपसर्गात्स्वाङ्गंध्रुवमपशु । वनंसमासे । अन्तः ।
 अन्तश्च ॥ ९ ॥ ननिविभ्याम् । परेरभितोभाविमण्डलम् । प्रादस्वाङ्गसंज्ञायाम् । निरुदकादीनिच । अभेर्मुखम् ।
 अपाच्च । स्फिगपूतवीणाञ्जोध्वकुक्षिसीरनामनामच । अधेरुपरिस्थम् । अनोरप्रधानकनीयसी । पुरुषश्चान्वादिष्टः ।

सूत्रपा-
६ । २

॥ २६ ॥

अतेरकृत्पदे । नेरनिधाने । प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे । उपाद्वज्जिनमगौरादयः । सौरवक्षेपणे । विभाषोत्पुच्छे ।
 द्वित्रिभ्यांपादन्मूर्धसुबहुव्रीहौ । सकथंचाक्रान्तात् । परादिश्छन्दसिवहुलम् ॥ १० ॥ बहुव्रीहावाशङ्कागौःसादक्ते
 नित्यार्थेयुक्तानहास्तिनकुलतीरदेवताविभाषाननिव्येकोनविंशतिः ॥ इतिषष्ठाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ६३ ॥

अलुगुत्तरपदे । पंचम्याःस्तोकादिभ्यः । ओजःसहोऽम्भस्तमसस्तृतीयायाः । मनसःसंज्ञायाम् । आज्ञायिनिच ।
 आत्मनश्चपूरणे । वैयाकरणाख्यायांचतुर्थ्याः । परस्यच । हलदन्तात्सप्तम्याःसंज्ञायाम् । कारनाम्निचप्राचांहला
 दौ । मध्याद्भुरौ । अमूर्धमस्तकात्स्वाङ्गादकामे । बन्धेचविभाषा । तत्पुरुषेकृतिबहुलम् । प्रावृट्शरत्कालदिवांजे ।
 विभाषावर्षक्षरशरवरात् । घकालतनेषुकालनाम्नः । शयवासवासिष्वकालात् । नेन्त्सिद्धवधातिषुच । स्थेचभाषा
 याम् ॥ १ ॥ षष्ठ्याआक्रोशे । पुत्रेऽन्यतरस्याम् । ऋतोविद्यायोनिबंधेभ्यः । विभाषास्वसृपत्योः । आनङृतो
 द्वन्द्वे । देवताद्वन्द्वेच । ईदग्नेःसोमवरुणयोः । इदृद्धौ । दिवोद्यावा । दिवसश्चपृथिव्याम् । उषासोषसः । मातर
 पितराबुदीचाम् । पितरामातराचच्छन्दसि । स्त्रियाःपुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ्समानाधिकरणेस्त्रियामपूरणीप्रिया
 दिषु । तसिलादिष्वाकृत्वसुचः । क्यङ्ज्ञानिनोश्च । नकोपधायाः । संज्ञापूरण्योश्च । वृद्धिनिमित्तस्यचतद्धितस्यार
 क्तविकारे । स्वाङ्गाच्चेतोऽमानिनि ॥ २ ॥ जातेश्च । पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु । घरूपकल्पचेलङ्ब्रुवगोत्रमत

अष्टा.

॥ २७ ॥

हतेषुङ्योऽनेकाचोह्रस्वः । नद्याःशेषस्यान्यतरस्याम् । उगितच्च । आन्महतःसमानाधिकरणजातीययोः । द्व्यष्टनः
 संख्यायामवहुव्रीह्यशीत्योः । त्रेस्त्रयः । विभाषाचत्वारिंशत्प्रभृतौसर्वेषाम् । हृदयस्यह्रस्वदण्ठासेषु । वाशोक
 व्यञ्जरोषे । पादस्यपदाज्यातिगोपहतेषु । पद्यत्यतदर्थे । हिमकाषिहतिषुच । ऋचःशे । वाघोषमिश्रशब्देषु । उद
 कस्योदःसंज्ञायाम् । पेषंवासवाहनधिषुच । एकहलादौपूरयितव्येऽन्यतरस्याम् । मन्थौदनसक्तुविन्दुवज्रभारहार
 वीवधगाहेषुच ॥ ३ ॥ इकोह्रस्वोऽङ्योगालवस्य । एकतद्धितेच । ङ्यापोःसंज्ञाछन्दसोर्वहुलम् । त्वेच । इष्टकेषी
 कामालानांचिततूलभारिषु । खित्यनव्ययस्य । अरुर्द्विषदजन्तस्यमुम् । इचएकाचोऽम्प्रत्ययवच्च । वाचंयमपुरंद
 रौच । कारेसत्यागदस्य । श्येनतिलस्यपातेजे । रात्रेःकृतिविभाषा । नलोपोनजः । तस्मान्नुडचि । नभ्राण्नपान्न
 वेदानासत्यानमुचिनकुलनखनपुंसकनक्षत्रनक्रनाकेषुप्रकृत्या । एकादिश्चैकस्यचादुक् । नगोऽप्राणिष्वन्यतरस्याम् ।
 सहस्यसःसंज्ञायाम् । ग्रन्थान्ताधिकेच । द्वितीयेचानुपाख्ये ॥ ४ ॥ अव्ययीभावेचाकाले । वोपसर्जनस्य । प्रकृ
 त्याशिष्यगोवत्सहलेषु । समानस्यच्छन्दस्यमूर्धप्रभृत्युदर्केषु । ज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णवयो
 वचनबन्धुषु । चरणेब्रह्मचारिणि । तीर्थेये । विभाषोदरे । दृग्दृशवतुषु । इदंकिमोरीशकी । आसर्वनाम्नः । वि
 ष्वग्देवयोश्चटेरद्यञ्चतौवप्रत्यये । समःसमि । तिरसस्तिर्यलोपे । सहस्यसङ्घिः । सधमादस्थयोश्छन्दसि । व्यन्तरुप

सूत्रपा.

६ । ३

॥ २७ ॥

सर्गेभ्योऽपईत् । ऊदनोर्देशे । अषष्ठ्यतृतीयास्थस्यान्यस्यदुगाशीराशास्थास्थितोत्सुकोतिकारकरागच्छेषु । अर्थेवि
 भाषा ॥ ५ ॥ कोःकत्तत्पुरुषेऽचि । रथवदयोश्च । तृणेचजातौ । कापथ्यक्षयोः । ईषदर्थे । विभाषापुरुषे । कवंचो
 ष्णे । पथिचच्छन्दसि । पृषोदरादीनियथोपदिष्टम् । संख्याविसायपूर्वस्याहस्याहनन्यतरस्यांडौ । ढूलोपेपूर्वस्यदी
 र्घोऽणः । सहिवहोरोदवर्णस्य । साढ्यैसाढ्वासाढेतिनिगमे । संहितायाम् । कर्णेलक्षणस्याविष्टाष्टपंचमणिभिन्नच्छि
 त्त्रच्छिद्रस्रुवस्वस्तिकस्य । नहिवृतिवृषिव्यधिरुचिसहितनिषुक्कौ । वनगिर्योःसंज्ञायांकोटरकिंशुलुकादीनाम् । वले ।
 मतौवह्वचोऽनजिरादीनाम् । शरादीनांच ॥ ६ ॥ इकोवहेऽपीलोः । उपसर्गस्यघञ्यमनुष्येवहुलम् । इकःकाशे ।
 दस्ति । अष्टनःसंज्ञायाम् । छन्दसिच । चितेःकपि । विश्वस्यवसुराटोः । नरेसंज्ञायाम् । मित्रेचर्षौ । मन्त्रेसोमा
 श्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्यमतौ । ओषधेश्चविभक्तावप्रथमायाम् । ऋचितुनुघमक्षुतङ्कुत्रोरुष्याणाम् । इकःसुजि । द्व्यचो
 ऽतस्तिङः । निपातस्यच । अन्येषामपिदृश्यते । चौ । संप्रसारणस्य ॥७॥ अलुक्पष्ठ्याजातेरिकोऽव्ययीभावेकोः
 कत्तदिकोवह्वकोनविंशतिः । इतिषष्ठाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अङ्गस्य । हलः । नामि । नतिसृचतसृ ।
 छन्दस्युभथा । नृच । नोपधायाः । सर्वनामस्थानेचासंबुद्धौ । वासपूर्वस्यनिगमे । सान्तमहतःसंयोगस्य । अमृ
 न्तृचस्वसृनसृनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृप्रशास्तृणाम् । इन्हन्पूषार्थम्णांशौ । सौच । अत्वसन्तस्यचाधातोः । अनुनासि

अष्टा.

॥ २८ ॥

कस्यक्किञ्जलोःकृति । अञ्जनगमांसनि । तनोतेर्विभाषा । क्रमश्चकित्व । च्छोःशूडनुनासिकेच । ज्वरत्वरस्त्रिव्यवि
मवामुपधायाश्च ॥ १ ॥ राल्लोपः । असिद्धवदत्राभात् । श्रान्नलोपः । अनिदितांहलउपधायाःकृति । दंशसञ्जस्व
ञ्जांशपि । रञ्जेश्च । घञिचभावकरणयोः । स्यदोजवे । अवोदैधोऽप्रथमहिमश्रथाः । नाञ्चेःपूजायाम् । कित्वस्क
न्दिस्सन्दोः । जान्तनशांविभाषा । भञ्जेश्चचिणि । शासइदङ्हलोः । शाहौ । हन्तेर्जः । अनुदात्तोपदेशवनतित
नोत्यादीनामनुनासिकलोपोऽल्लिकृति । वाल्यपि । नक्तिचिदीर्घश्च । गमःकौ ॥ २ ॥ विडुनोरनुनासिकःस्यात् ।
जनसनखनांसञ्जलोः । येविभाषा । तनोतेर्यकि । सनःक्तिचिलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । आर्धधातुके । भ्रस्जोरोप
धयोरमन्यतरस्याम् । अतोलोपः । यस्यहलः । क्यस्यविभाषा । णेरनिटि । निष्ठायांसेटि । जनितामन्त्रे । शमिता
यज्ञे । अयामन्ताल्वाय्येद्विष्णुषु । ल्यपिलघुपूर्वात् । विभाषापः । युष्मवोर्दीर्घश्छन्दसि । क्षियः । निष्ठायामण्य
दर्थे ॥ ३ ॥ वाक्रोशदैन्ययोः । स्यसिचसीयुद्तासिषुभावकर्मणोरुपदेशेऽञ्जनग्रहदृशांवाचिण्वदिट्च । दीङोयुडचि
कृति । आतोलोपइटिच । ईद्यति । घुमास्थागापाजहातिसांहलि । एर्लिङि । वान्यस्यसंयोगादेः । नल्यपि । मय
तेरिदन्यतरस्याम् । लुङ्ङुङ्क्ष्वडुदात्तः । आडजादीनाम् । छन्दस्यपिदृश्यते । नमाङयोगे । बहुलंछन्दस्यमा
ङयोगेऽपि । इरयोरे । अचिश्रुधातुभ्रुवांय्वोरियङुवङौ । अभ्यासस्यासवर्णे । स्त्रियाः । वाम्शसोः ॥ ४ ॥ इणो

सूत्रपा.

६ । ४

॥ २८ ॥

यण् । एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य । ओःसुपि । वर्षाभ्वश्च । नभूसुधियोः । छन्दस्युभयथा । हुश्रुवोःसार्वधातुके ।
 भुवोवुग्लुङ्घितोः । ऊदुपधायागोहः । दोषोणौ । वाचित्तविरागे । मितांह्रस्वः । चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् ।
 खचिह्रस्वः । हादोनिष्ठायाम् । छादेर्धेऽब्रुपसर्गस्य । इस्मन्त्रन्किषुच । गमहनजनखनघसांलोपःकृत्यनङि । तनि
 पत्योश्छन्दसि । घसिभसोर्हलिच ॥ ५ ॥ हुञ्जल्भ्योर्होर्धिः । श्रुशृणुपृकृवृभ्यश्छन्दसि । अङितश्च । चिणोलुक् ।
 अतोहेः । उतश्चप्रत्ययादसंयोगपूर्वात् । लोपश्चास्यान्यतरस्यांभ्वोः । नित्यं करोतेः । येच । अतउत्सार्वधातुके ।
 श्रसोरलोपः । श्राभ्यस्तयोरातः । ईहल्यघोः । इदरिद्रस्य । भियोऽन्यतरस्याम् । जहातेश्च । आचहौ । लोपोयि ।
 घ्वसोरेद्भावभ्यासलोपश्च । अतएकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि ॥ ६ ॥ थलिचसेटि । तृफलभजत्रपश्च । राधोहिंसायाम् ।
 वाजृभ्रमुत्रसाम् । फणांचसप्तानाम् । नशसददवादिगुणानाम् । अर्वणस्त्रसावनजः । मघवाबहुलम् । भस्य ।
 पादःपत् । वसोःसंप्रसारणम् । वाहऊट् । श्वयुवमघोनामतद्धिते । अलोपोऽनः । षपूर्वहन्धृतराज्ञामणि । विभा
 षाङिश्योः । नसंयोगाद्वमन्तात् । अचः । उदर्इत् । आतोधातोः ॥ ७ ॥ मन्त्रेष्वाङ्यादेरात्मनः । तिर्विंशतेर्ङि
 ति । टेः । नस्तद्धिते । अहृष्टखोरेव । ओर्गुणः । ढेलोपोऽकट्वाः । यस्येतिच । सूर्यतिष्यागस्त्यमत्स्यानांयउपधायाः ।
 हलस्तद्धितस्य । आपत्यस्यचतद्धितेऽनाति । क्यच्चयोश्च । बिल्वकादिभ्यश्छस्यलुक् । तुरिष्ठेमेयःसुः । टेः । स्थूल

अष्टा.

॥ २९ ॥

दूरयुवहस्वक्षिप्रधुद्राणांयणादिपरंपूर्वस्यचगुणः । प्रियस्थिरस्फिरोरुबहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणांप्रस्थस्फवर्ब
 हिगर्वर्षित्रन्द्राघिवृन्दाः । बहोर्लोपोभूचबहोः । इष्टस्ययिट्च । ज्यादादीयसः ॥ ८ ॥ रक्ततोहलादेर्लघोः । विभा
 षजोश्छन्दसि । प्रकृत्यैकाच् । इनण्यनपत्ये । गाथिविदधिकेशिगणिपणिनश्च । संयोगादिश्च । अन् । येचाभाव
 कर्मणोः । आत्माध्वानौखे । नमपूर्वोऽपत्येऽवर्मणः । ब्राह्मोऽजातौ । कर्मस्ताच्छील्ये । औक्षमनपत्ये । दाण्डिना
 यनहास्तिनायनाथर्वणिकजैह्माशिनेयवाशिनायनिभ्रौणहत्यधैवत्यसारवैश्वाकमैत्रेयहिरण्मयानि । ऋत्व्यवास्त्व्यवा
 स्त्वमाध्वीहिरण्ययानिच्छन्दसि ॥ ९ ॥ अङ्गस्यरालोपोविड्नोर्वाक्रोशेणोयणहुझलभ्यस्थलिचमन्त्रेषुरक्तःपंचदश ॥
 इतिषष्ठाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ युवोरनाकौ । आयनेयीनीयियःफढखछघांप्रत्ययादीनाम् । झोऽन्तः । अदभ्यस्तात् । आत्मनेपदेष्वन
 तः । शीडोरुट् । वेत्तेर्विभाषा । बहुलंछन्दसि । अतोभिसऐस् । बहुलंछन्दसि । नेदमदसोरकोः । टाङ्सिङसा
 मिनात्स्याः । डेर्यः । सर्वनाम्नःस्मै । ङसिङयोःस्मात्स्मिनौ । पूर्वादिभ्योनवभ्योवा । जसःशी । औङआपः ।
 नपुंसकाच्च । जःशसोःशिः ॥ १ ॥ अष्टाभ्यऔश् । षड्भ्योलुक् । स्वमोर्नपुंसकात् । अतोऽम् । अद्भुतरादिभ्यः
 पञ्चभ्यः । नेतराच्छन्दसि । युष्मदस्मद्भ्यांङसोऽश् । डेप्रथमयोरम् । शसोन । भ्यसोभ्यम् । पञ्चम्याअत् । एकव

सूत्रपा.

७ । १

॥ २९ ॥

चनस्यच । सामआकम् । आतऔणलः । तुह्योस्तातडाशिष्यन्यतरस्याम् । विदेःशतुर्वसुः । समासेऽनञ्पूर्वेक्त्वो
 ल्यप् । क्त्वापिच्छन्दसि । सुपांसुलुक्पूर्वसवर्णाच्छेयाडाड्यायाजालः । अमोमश् ॥ २ ॥ लोपस्तआत्मनेपदेषु ।
 ध्वमोध्वात् । यजध्वैनमितिच । तस्यतात् । तप्तनप्तनथनाश्च । इदन्तोमसि । क्त्वोयक् । इष्टीनमितिच । स्ना
 त्व्यादयश्च । आज्ञसेरसुक् । अश्वक्षीरवृषलवणानामात्मप्रीतौक्यचि । आमिसर्वनाम्नःसुट् । त्रेस्त्रयः । ह्रस्वनद्या
 पोनुट् । षट्चतुर्भ्यश्च । श्रीग्रामण्योश्छन्दसि । गोःपादान्ते । इदितोनुम्धातोः । शेमुचादीनाम् । मस्जिनशोर्झ
 लि ॥ ३ ॥ रधिजभोरचि । नेव्यलिटिरधेः । रभेरशब्लिटोः । लभेश्च । आङोयि । उपात्प्रशंसायाम् । उपसर्गा
 त्खल्घजोः । नसुदुर्भ्यांकेवलाभ्याम् । विभाषाचिण्णमुलोः । उगिदचांसर्वनामस्थानेऽधातोः । युजेरसमासे । नपुं
 सकस्यझलचः । इकोऽचिविभक्तौ । तृतीयादिषुभाषितपुंस्कंपुंवद्भालवस्य । अस्थिदधिसक्थ्यक्षणामनङुदात्तः ।
 छन्दस्यपिदृश्यते । ईचद्विवचने । नाभ्यस्ताच्छतुः । वानपुंसकस्य । आच्छीनद्योर्नुम् ॥ ४ ॥ शप्श्यनोर्नित्यम् ।
 सावनडुहः । दृक्स्ववःस्वतवसांछन्दसि । दिवऔत् । पथिमथ्यृभुक्षामात् । इतोऽत्सर्वनामस्थाने । थोन्यः । भस्य
 टेलोपः । पुंसोऽसुङ् । गोतोणित् । णलुत्तमोवा । सख्युरसंबुद्धौ । अनङ्सौ । ऋदुशनस्पुरुदंसोऽनेहसांच । तृज्व
 त्कोष्टुः । स्त्रियांच । विभाषातृतीयादिष्वचि । चतुरनडुहोरामुदात्तः । अम्संबुद्धौ । ऋतइद्धातोः ॥ ५ ॥

उपधायाश्च । उदोष्ठ्यपूर्वस्य । बहुलंछन्दसि ॥ ६ ॥ युवोरष्टाभ्योलोपोरधिशब्दनोरुपधायास्त्रीणि ॥ इतिसप्तमा
ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ध्र ॥ सिचिवृद्धिःपरस्मैपदेषु । अतोल्त्रान्तस्य । वदब्रजहलन्तस्याचः । नेटि । हय
न्तक्षणश्वसजागृणिश्वेदिताम् । ऊर्णोतेर्विभाषा । अतोहलादेर्लोघोः । नेड् शिकृति । तितुन्नतथसिसुसरकसेषुच ।
एकाचउपदेशेऽनुदात्तात् । श्रुकः किति । सनिग्रहगुहोश्च । कृस्तृभृतुस्तुद्रुक्षुश्रुवलिटि । श्रीदितो निष्ठायाम् ।
यस्यविभाषा । आदितश्च । विभाषाभावादिकर्मणोः । क्षुब्धस्वान्तध्वान्तलग्नस्लिष्टविरिब्धफाण्टवाढानिमन्थमन
स्तमःसक्ताविस्पष्टस्वरानायासभूशेषु । घृषिशसीवैयात्ये । दृढःस्थूलवलयोः ॥ १ ॥ प्रभौपरिवृढः । कृच्छ्रगहनयोः
कषः । घुषिरविशब्दने । अर्देःसंनिविभ्यः । अभेश्चाविदूर्ये । णेरध्ययनेवृत्तम् । वादान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्न
ज्ञप्ताः । रुष्यमत्वरसंधुषास्वनाम् । हुषेल्लोमसु । अपचितश्च । हुहुरेऽछन्दसि । अपरिहृताश्च । सोमेहरितः ।
असितस्कभितस्तभितोत्तभितचत्तविकस्ताविशस्तृशंस्तृशास्तृतृतृतुरुतृवरुतृवरुतृवरुत्रीरुज्वलितिक्षरितिवमित्यमि
तीतिच । आर्धधातुकस्येड्लादेः । स्क्रुक्रमोरनात्मनेपदनिमित्ते । ग्रहोऽलिटिदीर्घः । वृतोवा । नलिङि । सिचि
चपरस्मैपदेषु ॥ २ ॥ इट्सनिवा । लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु । ऋतश्चसंयोगादेः । स्वरतिसूतिसूयतिधूंजूदितोवा ।
रधादिभ्यश्च । निरःकुषः । इग्निष्ठायाम् । तीषसहलुभरुषरिषः । सनीवन्तर्धश्चस्जदम्भुश्रिस्व्यूर्णुभरज्ञापिसनाम् ।

सूत्रपा.

७।२

॥ ३० ॥

क्लिशः क्तवानिष्ठयोः । पूङ्गश्च । वसतिक्षुधोरिट् । अञ्चेः पूजायाम् । लुभोविमोहने । जृत्रश्च्योः क्तिव । उदितोवा ।
 सेऽसिचिकृतचृतच्छृदतृदन्तः । गमेरिट्परस्मैपदेषु । नवृन्त्यश्चतुर्भ्यः । तासिचकृपः ॥ ३ ॥ अचस्तास्वत्थल्यनि
 टोनित्यम् । उपदेशेऽत्वतः । ऋतोभारद्वाजस्य । बभूथाततन्थजगृभ्मववर्थेतिनिगमे । विभाषासृजिदृशोः । इड
 च्यतिर्व्ययतीनाम् । वस्वेकाजाद्धसाम् । विभाषागमहनविदविशाम् । सनिंससनिवांसम् । ऋद्धनोःस्ये । अञ्जेःसि
 चि । स्तुसुधून्भ्यःपरस्मैपदेषु । यमरमनमातांसकच । स्मिपूङ्गश्चवशांसनि । किरश्चपञ्चभ्यः । रुदादिभ्यःसार्व
 धातुके । ईशःसे । ईडजनोर्ध्वेच । लिङःसलोपोऽनन्त्यस्य । अतोयेयः ॥ ४ ॥ आतोडितः । आनेमुक् । ईदासः ।
 अष्टनआविभक्तौ । रायोहलि । युष्मदस्मदोरनादेशे । द्वितीयायांच । प्रथमायाश्चद्विवचनेभाषायाम् । योऽचि ।
 शेषेलोपः । मपर्यन्तस्य । युवावौद्विवचने । यूयवयौजसि । त्वाहौसौ । तुभ्यमह्यौडयि । तवममौडसि । त्वमावे
 कवचने । प्रत्ययोत्तरपदयोश्च । त्रिचतुरोःस्त्रियांतिसृचतसृ । अचिरकृतः ॥ ५ ॥ जरायाजरसन्यतरस्याम् । त्यदा
 दीनामः । किमःकः । कुतिहोः । क्वाति । तदोःसःसावनन्त्ययोः । अदसऔसुलोपश्च । इदमोमः । दश्च । यः
 सौ । इदोऽय्युंसि । अनाप्यकः । हलिलोपः । मृजेर्वृद्धिः । अचोऽङ्गिति । अतउपधायाः । तद्धितेष्वचामादेः ।
 कितिच ॥ ७ ॥ सिचिप्रभाविट्सन्यचआतो जराया अष्टादश ॥ इतिसप्तमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ४३ ॥

अष्टा.

॥ ३१ ॥

देविकाशिशपादित्यवाङ्दीर्घसत्रश्रेयसामात् । केकयमित्रयुप्रलयानांयादेरियः । नय्वाभ्यांपदान्ताभ्यांपूर्वौत्तुता
 भ्यामैच् । द्वारादीनांच । न्यग्रोधस्यचकेवलस्य । नकर्मव्यतिहारे । स्वागतादीनांच । श्वादेरिजि । पदान्तस्या
 न्यतरस्याम् । उत्तरपदस्यच । अवयवाहतोः । सुसर्वाधाजनपदस्य । दिशोऽमद्राणाम् । प्राचांग्रामनगराणाम् ।
 संख्यायाःसंवत्सरसंख्यस्यच । वर्षस्याभविष्यति । परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः । जेप्रोष्ठपदानाम् । हृद्गसि
 न्ध्वन्तेपूर्वपदस्यच । अनुशतिकादीनांच ॥ १ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नेन्द्रस्यपरस्य । दीर्घाच्चवरुणस्य । प्राचांनगरा
 न्ते । जङ्गलधेनुवलजान्तस्यविभाषितमुत्तरम् । अर्धात्परिमाणस्यपूर्वस्यतुवा । नातःपरस्य । प्रवाहणस्यढे । तत्प्र
 त्ययस्यच । नजःशुचीश्वरक्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानाम् । यथातथयथापुरयोःपर्यायेण । हनस्तोऽचिण्णलोः । आतोयुक्
 चिण्कृतोः । नोदात्तोपदेशस्यमान्तस्यानाचमेः । जनिवध्योश्च । अर्तिहीव्लीरीक्यूक्षमाय्यातांपुङ्णौ । शाच्छा
 साह्वाव्यावेपांयुक् । वोविधूननेजुक् । लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यांस्नेहविपातने । भियोहेतुभयेषुक् ॥ २ ॥ स्फायो
 वः । शदेरगतौतः । रुहःपोऽन्यतरस्याम् । प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइदाप्यसुपः । नयासयोः । उदीचामातःस्थाने
 यकपूर्वायाः । भस्त्रैषाजाज्ञाद्वास्वानञ्पूर्वाणामपि । अभाषितपुंस्काच्च । आदाचार्याणाम् । ठस्येकः । इसुसुक्तान्ता
 त्कः । चजोःकुघिण्यतोः । न्यङ्कादीनांच । होहन्तेर्जिण्नेषु । अभ्यासाच्च । हेरचडि । सन्लिटोर्जेः । विभाषा

सूत्रपा.
७ । ३

॥ ३१ ॥

चेः । नक्कादेः । अजिब्रज्योश्च ॥ ३ ॥ भुजन्युब्जौपाण्युपतापयोः । प्रयाजानुयाजौयज्ञाङ्गे । वञ्चेर्गतौ । ओकउ
 चःके । ण्यआवश्यके । यजयाचरुचप्रवचर्चश्च । वचोऽशब्दसंज्ञायाम् । प्रयोज्यनियोज्यौशक्यार्थे । भोज्यंभक्ष्ये ।
 घोलोपोलेटिवा । ओतःश्यनि । कसस्याचि । लुग्वादुहदिहलिहगुहामात्मनेपदेदन्त्ये । शमामष्टानां दीर्घःश्यनि ।
 ष्विबुक्कुमुचमांशिति । क्रमःपरस्मैपदेषु । इषुगमियमांछः । पात्राध्मास्थान्नादाण्डश्यर्तिसर्तेशदसदांपिवजिघ्रधमति
 ष्मनयच्छपश्यच्छधौशीयसीदाः । ज्ञाजनोर्जा । प्वादीनांह्रस्वः ॥ ४ ॥ मीनातेर्निगमे । मिदेर्गुणः । जुसिच । सार्व
 धातुकार्धधातुकयोः । जाग्रोऽविचिण्णलङित्सु । पुगन्तलघूपधस्यच । नाभ्यस्तस्याचिपितिसार्वधातुके । भूसुवो
 स्तिङि । उतोवृद्धिर्लुकिहलि । ऊर्णोतेर्विभाषा । गुणोऽपृक्ते । तृणहइम् । ब्रुवईट् । यङोवा । तुरुस्तुशम्यमःसार्व
 धातुके । अस्तिसिचोऽपृक्ते । बहुलंछन्दसि । रुदश्चपञ्चभ्यः । अङ्गार्ग्यगालवयोः । अदःसर्वेषाम् ॥ ५ ॥ अतोदी
 र्घोयजि । सुपिच । बहुवचनेऽल्येत् । ओसिच । आङिचापः । संबुद्धौच । अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः । ह्रस्वस्यगुणः ।
 जसिच । ऋतोडिसर्वनामस्थानयोः । घेर्ङिति । आप्नद्याः । याडापः । सर्वनाम्नःस्याङ्ढ्रस्वश्च । विभाषाद्वितीया
 तृतीयाभ्याम् । डेराम्नद्याम्नीभ्यः । इदुङ्याम् । औत् । अच्चघेः । आङोनास्त्रियाम् ॥ ६ ॥ देविकादेवतास्फायो
 भुजमीनातेरतोदीर्घोर्विंशतिः ॥ इतिसप्तमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ गौचङ्युपधायाह्रस्वः । नाग्लोपिशा

अष्टा.

॥ ३२ ॥

स्वृदिताम् । भ्राजभासभाषदीपजीवमीलपीडामन्यतरस्याम् । लोपःपिबतेरीच्चाभ्यासस्य । तिष्ठतेरित् । जिघ्रते
 र्वा । उर्कत् । नित्यंछन्दसि । दयतेर्दिगिलिटि । ऋतश्चसंयोगादेर्गुणः । ऋच्छत्यृताम् । शृदृप्रांह्रस्वोवा । केऽणः ।
 नकपि । आपोऽन्यतरस्याम् । ऋदृशोऽङिगुणः । अस्यतेस्थुक् । श्वयतेरः । पतःपुम् । वचउम् ॥ १ ॥ शीङः
 सार्वधातुकेगुणः । अयङिच्यङि । उपसर्गाद्भ्रस्वऊहतेः । एतेर्लिङि । अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः । च्वौच । रीङ्
 तः । रिङ्शयग्लिङ्क्षु । गुणोऽतिसंयोगाद्योः । यङिच । ईघ्राध्मोः । अस्यच्चौ । क्यचिच । अशनायोदन्यधना
 याबुभुक्षापिपासागर्धेषु । नच्छन्दस्यपुत्रस्य । दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यति । अश्वाघस्यात् । देवसुम्नयोर्य
 जुषिकाठके । कव्यध्वरपृतनस्यर्चिलोपः । द्यतिस्यतिमास्थामित्तिकिति ॥ २ ॥ शाच्छोरन्यतरस्याम् । दधाते
 हिः । जहातेश्चक्त्व । विभाषाछन्दसि । सुधितवसुधितनेमधितधिष्वधिषीयच । दोदद्धोः । अचउपसर्गात्तः ।
 अपोभि । सःस्यार्धधातुके । तासस्त्योलोपः । रिच । हएति । यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः । सनिमीमाधुरभलभशकपत
 पदामचइस् । आप्ज्ञप्यृधामीत् । दम्भइच्च । मुचोऽकर्मकस्यगुणोवा । अत्रलोपोऽभ्यासस्य । ह्रस्वः । हलादिःशेषः
 ॥ ३ ॥ शर्पूर्वाःखयः । कुहोश्चुः । नकवतेर्यङि । कृषेछन्दसि । दाधर्तिदर्धर्तिदर्धर्षिबोभूतुतेतिक्तेऽलर्ष्यापनीफण
 त्संसनिष्यदत्करिक्त्कनिक्रदद्भ्रिभ्रद्विध्वतोदविद्युतत्तरीत्रतःसरीसृपतंवरीवृजन्मर्मृज्यागनीगन्तीतिच । उरत् ।

सूत्रपा.
७ । ४

॥ ३२ ॥

द्युतिस्वाप्योःसंप्रसारणम् । व्यथोलिटि । दीर्घङ्गःकिति । अतआदेः । तस्मान्नुङ्द्विहलः । अश्रोतेश्च । भवतेरः ।
 ससूवेतिनिगमे । णिजांत्रयाणांगुणःश्लौ । भृजामित् । अतिपिपत्योश्च । बहुलंछन्दसि । सन्यतः । ओःपुयण्यपरे
 ॥ ४ ॥ स्रवतिशृणोतिद्रवतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनांवा । गुणोयङ्लुकोः । दीर्घोऽकितः । नीग्वञ्चुसुध्वंसुभ्रंसुक
 सपतपदस्कन्दाम् । नुगतोऽनुनासिकान्तस्य । जपजभदहदशभञ्जपशांच । चरफलोश्च । उत्परस्यातः । तिच ।
 रीगृदुपधस्यच । रुग्रिकौचलुकि । ऋतश्च । सन्वलघुनिचङ्परेऽनग्लोपे । दीर्घोऽलघोः । अत्स्मृदृत्वरप्रथमदस्तृ
 स्पशाम् । विभाषावेष्टिचेष्ट्योः । ईचगणः ॥ ५ ॥ णौचङिशीङःशाच्छोःशर्पूर्वाःस्रवतिसप्तदश ॥ इतिसप्तमाध्यायेच
 तुर्यःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

ॐ ॥ सर्वस्यद्वे । तस्यपरमाश्लेडितम् । अनुदात्तंच । नित्यवीप्सयोः । परेर्वर्जने । प्रसमुपोदःपादपूरणे । उप
 र्यध्यधसःसामीप्ये । वाक्यादेरामन्त्रितस्यासूयासंमतिकोपकुत्सनभर्त्सनेषु । एकं बहुव्रीहिवत् । आवाधेच । कर्म
 धारयवदुत्तरेषु । प्रकारेगुणवचनस्य । अकृच्छ्रेप्रियसुखयोरन्यतरस्याम् । यथास्वेयथायथम् । द्वंद्वंरहस्यमर्यादाव
 चनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु । पदस्य । पदात् । अनुदात्तंसर्वमपादादौ । आमन्त्रितस्यच । युष्मद
 स्मदोःषष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्थयोर्वानावौ ॥ १ ॥ बहुवचनस्यवस्त्वसौ । तेमयावेकवचनस्य । त्वामौद्वितीयायाः ।

अष्टा.

॥ ३३ ॥

नचवाहैवयुक्ते । पश्याथैश्चानालोचने । सपूर्वायाःप्रथमायाविभाषा । तिङो गोत्रादीनिकुत्सनाभीक्ष्ण्ययोः । तिङ् । तिङः । नलुट् । निपातैर्यद्यदिहन्तकुविन्नेच्चेच्चण्कच्चिद्यत्रयुक्तम् । नहप्रत्यारम्भे । सत्यं प्रश्ने । अङ्गात्प्रातिलोम्ये । हिच । छन्दस्यनेकमपिसाकाङ्क्षम् । यावद्यथाभ्याम् । पूजायांनानन्तरम् । उपसर्गव्यपेतंच । तुपश्यपश्यताहैःपूजायाम् । अहोच ॥ २ ॥ शेषेविभाषा । पुराचपरीप्सायाम् । नन्वित्यनुज्ञैषणायाम् । किंक्रियाप्रश्नेऽनुपसर्गमप्रतिषिद्धम् । लोपेविभाषा । एहिमन्येप्रहासेलृट् । जात्वपूर्वम् । किंवृत्तंचचिदुत्तरम् । आहोउताहोचानन्तरम् । शेषेविभाषा । गत्यर्थलोटा लृणचेत्कारकंसर्वान्यत् । लोट्च । विभाषितंसोपसर्गमनुत्तमम् । हन्तच । आमएकान्तरमामन्त्रिषा । गत्यर्थलोटा लृणचेत्कारकंसर्वान्यत् । लोट्च । विभाषितंसोपसर्गमनुत्तमम् । हन्तच । आमएकान्तरमामन्त्रितमनन्तिके । यद्धितुपरंछन्दसि । चनचिदिवगोत्रादितद्धिताम्नेडितेष्वगतेः । चादिषुच । चवायोगेप्रथमा । हेतिक्षियायाम् ॥ ३ ॥ अहेतिविनियोगेच । चाहलोपएवेत्यवधारणम् । चादिलोपेविभाषा । वैवावेतिचच्छन्दसि । एकान्याभ्यांसमर्थाभ्याम् । यद्वृत्तान्नित्यम् । पूजनात्पूजितमनुदात्तंकाष्ठादिभ्यः । सगतिरपितिङ् । कुत्सनेचसुप्यगोत्रादौ । गतिर्गतौ । तिङिचोदात्तवति । आमन्त्रितंपूर्वमविद्यमानवत् । नामन्त्रितेसमानाधिकरणेसामान्यवचनम् । विभाषितंविशेषवचनेबहुवचनम् ॥ ४ ॥ सर्वस्यबहुवचनस्यशेषेऽहेतिचतुर्दश ॥ इत्यष्टमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ पूर्वत्रासिद्धम् । नलोपःसुप्स्वरसंज्ञातुग्विधिषुकृति । नमुने । उदात्तस्वरितयोर्यणःस्वरितोऽनुदात्त

सूत्रपा.
८।२

॥ ३३ ॥

स्य । एकादेशउदात्तेनोदात्तः । स्वरितोवानुदात्तेपदादौ । नलोपःप्रातिपदिकान्तस्य । नङिःसंबुद्धोः । मादुपधाया
 श्रमतोर्वोऽयवादिभ्यः । झयः । संज्ञायाम् । आसन्दीवदष्ठीवच्चक्रीवत्कक्षीवद्रुमण्वच्चर्मण्वती । उदन्वानुदधौच ।
 राजन्वान्सौराज्ये । छन्दसीरः । अनोनुट् । नाद्धस्य । कृपोरोलः । उपसर्गस्यायतौ । ग्रायडि ॥ १ ॥ अचिविभा
 षा । परेश्वघाङ्क्योः । संयोगान्तस्यलोपः । रात्सस्य । धिच । झलोझलि । ह्रस्वादङ्गात् । इटईटि । स्कोःसंयोगा
 द्योरन्तेच । चोःकुः । होढः । दादेर्धातोर्घः । वाद्ब्रह्मुहण्णहण्णिहाम् । नहोधः । आहस्थः । व्रश्चभ्रस्जसृजमृजय
 जराजभ्राजच्छशांषः । एकाचोवशोभञ्जषन्तस्यस्थ्वोः । दधस्तथोश्च । झलांजशोऽन्ते । झषस्तथोर्धोऽधः ॥ २ ॥
 षढोःकःसि । रदाभ्यांनिष्ठातोःपूर्वस्यचदः । संयोगादेरातोधातोर्घण्वतः । ल्वादिभ्यः । ओदितश्च । क्षियोदीर्घा
 त् । श्योऽस्पर्शे । अञ्चोऽनपादाने । दिवोऽविजिगीषायाम् । निर्वाणोऽवाते । शुषःकः । पचोवः । क्षायोमः ।
 प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् । अनुपर्गात्फुलक्षीवकृशोल्लाघाः । नुदविदोन्दत्राग्राहीभ्योऽन्यतरस्याम् । नध्याख्यापृमूर्च्छि
 मदाम् । वित्तोभोगप्रत्यययोः । भित्तंशकलम् । ऋणमाधमर्ण्ये ॥ ३ ॥ नसत्तनिषत्तानुत्तप्रतूर्तसूर्तगूर्तानिच्छन्दसि ।
 किन्प्रत्ययस्यकुः । नशेर्वा । मोनोधातोः । म्वोश्च । ससजुषोरुः । अवयाःश्वेतवाःपुरोडाश्च । अहन् । रोऽसुपि ।
 अन्नरूधरवरित्युभयथाछन्दसि । भुवश्चमहाव्याहतेः । वसुसंसुध्वंस्वनडुहांदः । तिप्यनस्तेः । सिपिधातोरुर्वा ।

अष्टा.

॥ ३४ ॥

दश्च । वोरुपधायादीर्घइकः । हलिच । उपाधायांच । नभकुर्चुराम् । अदसोऽसेर्दादुदोमः ॥४॥ एतईद्वहुवचने ।
 वाक्यस्यटेःपुतउदात्तः । प्रत्यभिवादेऽशूद्रे । दूराद्धूतेच । हैहेप्रयोगेहैहयोः । गुरोरनृतोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्यप्राचाम् ।
 ओमभ्यादाने । येयज्ञकर्मणि । प्रणवष्टेः । याज्यान्तः । ब्रूहिप्रेष्यश्रौषड्दौषडावहानामादेः । अग्नीत्प्रेषणेपरस्यच ।
 विभाषापृष्टप्रतिवचनेहेः । निगृह्यानुयोगेच । आम्नेडितंभर्त्सने । अङ्गयुक्तंतिङाकाङ्क्षम् । विचार्यमाणानाम् । पूर्वतु
 भाषायाम् । प्रतिश्रवणेच । अनुदात्तंप्रश्नान्ताभिपूजितयोः ॥ ५ ॥ चिदितिचोपमार्थंप्रयुज्यमाने । उपरिस्विदासी
 दितिच । स्वरितमाम्नेडितेऽसूयासंमतिकोपकुत्सनेषु । क्षियाशीःप्रेषेषुतिङाकाङ्क्षम् । अनन्त्यस्यापिप्रश्नाख्यानयोः ।
 पुतावैचइदुतौ । एचोऽप्रगृह्यस्यादूराद्धूतेपूर्वस्यार्धस्यादुत्तरस्येदुतौ । तयोर्वावचिसंहितायाम् ॥ ६ ॥ पूर्वत्राचि
 षढोर्नसत्तैतईच्चिदित्यष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ मतुवसोरुसंबुद्धौछन्दसि । अत्रानुनासिकः
 पूर्वस्यतुवा । आतोऽटिनित्यम् । अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः । समःसुटि । पुमःखय्यम्परे । नश्छव्यप्रशान् । उभ
 यथर्क्षु । दीर्घादटिसमानपादे । नृन्पे । स्वतवान्पायौ । कानाम्नेडिते । ढोढेलोपः । रोरि । खरवसानयोर्विसर्ज
 नीयः । रोःसुपि । भोभगोअघोअपूर्वस्ययोऽशि । व्योर्लघुप्रयत्नतरःशाकटायनस्य । लोपःशाकल्यस्य । ओतोगार्ग्य
 स्य ॥ १ ॥ उजिचपदे । हलिसर्वेषाम् । मोऽनुस्वारः । नश्चापदान्तस्यझलि । मोराजिसमःक्रौ । हेमपरेवा । नप

सूत्रपा.
८ । ३

॥ ३४ ॥

रेनः । डूःकुक्कुशरि । डःसिधुट् । नश्च । शितुकु । डमोहस्वादचिडमुणित्यम् । मयउजोवोवा । विसर्ज
 नीयस्यसः । शर्परेविसर्जनीयः । वाशरि । कुप्वोःःपौच । सोऽपदादौ । इणःषः । नमस्पुरसोर्गत्योः ॥ २ ॥
 इदुदुपधस्यचाप्रत्ययस्य । तिरसोऽन्यतरस्याम् । द्विस्त्रिश्चतुरितिकृत्वोऽर्थे । इसुसोःसामर्थ्ये । नित्यंसमासेऽनुत्त
 रपदस्थस्य । अतःकृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णीष्वनव्ययस्य । अधःशिरसीपदे । कस्कादिषुच । छन्दसिवाप्राप्ते
 डितयोः । कःकरत्करतिकृधिकृतेष्वनदितेः । पञ्चम्याःपरावध्यर्थे । पातौचबहुलम् । षष्ठ्याःपतिपुत्रपृष्ठपारपदप
 यस्पोषेषु । इडायावा । अपदान्तस्यमूर्धन्यः । सहेःसाडःसः । इण्कोः । नुम्बिसर्जनीयशर्व्यवायेऽपि । आदेशप्र
 त्यययोः । शासिवसिघसीनांच ॥ ३ ॥ स्तौतिण्योरेवषण्यभ्यासात् । सःस्विदिस्वदिसहीनांच । प्राक्सितादङ्व्यवा
 येऽपि । स्थादिष्वभ्यासेनचाभ्यासस्य । उपसर्गात्सुनोतिसुवतिस्यतिस्तौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम् ।
 सदिरप्रतेः । स्तन्भेः । अवाच्चालम्बनाविदूर्ययोः । वेश्वस्वनोभोजने । परिनिविभ्यःसेवसितसयसिवुसहसुट्स्तुस्व
 ज्ञाम् । सिवादीनांवाङ्व्यवायेऽपि । अनुविपर्यभिनिभ्यःस्यन्दतेरप्राणिषु । वेःस्कन्देरनिष्ठायाम् । परेश्च । परि
 स्कन्दःप्राच्यभरतेषु । स्फुरतिस्फुलत्योर्निर्विभ्यः । वेःस्कन्नातेर्नित्यम् । इणःषीध्वंलुङ्ङिटांधोऽङ्गात् । विभाषे
 टः । समासेऽङ्गुलेःसङ्गः ॥ ४ ॥ भीरोःस्थानम् । अग्नेःस्तुत्स्तोमसोमाः । ज्योतिरायुषःस्तोमः । मातृपितृभ्यांस्व

अष्टा.

॥ ३५ ॥

सा । मातुःपितुर्भ्यामन्यतरस्याम् । अभिनिसःस्तनःशब्दसंज्ञायाम् । उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यचपरः । सुविनिर्दुर्भ्यः
 सुपिसूतिसमाः । निनदीभ्यांस्त्रातेःकौशले । सूत्रंप्रतिष्ठातम् । कपिष्ठलोगोत्रे । प्रष्ठोऽग्रगामिनि । वृक्षासनयोर्वि
 ष्टरः । छन्दोनाम्निच । गवियुधिभ्यांस्थिरः । विकुशमिपरिभ्यःस्थलम् । अम्बाम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुशेकुशङ्
 कङ्कुमञ्जिपुञ्जिपरमेवर्हिर्दिव्यग्निभ्यःस्थः । सुषामादिषुच । एतिसंज्ञायामगात् । नक्षत्राद्वा ॥ ५ ॥ ह्रस्वात्तादौत
 द्धिते । निसस्तपतावनासेवने । युष्मत्तत्ततक्षुष्वन्तःपादम् । यजुष्येकेषाम् । स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि । पूर्वपदात् ।
 सुजः । सनोतेरनः । सहेःपृतनर्ताभ्यांच । नरपरसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम् । सात्पदाद्योः । सिचोयङि ।
 सेधतेर्गतौ । प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौच । सोढः । स्तम्भुसिबुसहांचङि । सुनोतेःस्यसनोः । सदेःपरस्यलिटि । निव्यभि
 भ्योऽङ्व्यवायेवाछन्दसि ॥ ६ ॥ मतुवसोरुजिचेदुदुपधस्यस्तौतिण्योर्भीरोर्ह्रस्वात्तादेकोनविंशतिः ॥ इत्यष्टमाध्या
 येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ रषाभ्यांनोणःसमानपदे । अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि । पूर्वपदात्संज्ञायामगः । वनंपु
 रगामिश्रकासिध्रकासारिकाकोटराग्रेभ्यः । प्रनिरन्तःशरेक्षुप्लक्षाम्रकार्यखदिरपीयूक्षाभ्योऽसंज्ञायामपि । विभाषौ
 षधिवनस्पतिभ्यः । अहोऽदन्तात् । वाहनमाहितात् । पानंदेशे । वाभावकरणयोः । प्रातिपदिकान्तनुम्बिभक्ति
 षुच । एकाजुत्तरपदेणः । कुमतिच । उपसर्गादसमासेऽपिणोपदेशस्य । हिनुमीना । आनिलोद् । नेर्गदनदपतप

सूत्रपा.
८ । ४

॥ ३५ ॥

दधुमास्यतिहन्तियातिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषुच । शेषेविभाषाकखादावषान्तउपदेशे ।
 अनितेः । अन्तः ॥ १ ॥ उभौसाभ्यासस्य । हन्तेरत्पूर्वस्य । वमोर्वा । अन्तरदेशे । अयनंच । छन्दस्यृदवग्रहात् ।
 नश्चधातुस्थोरुषुभ्यः । उपसर्गाद्वहुलम् । कृत्यचः । णेर्विभाषा । हलश्चेजुपधात् । इजादेःसनुमः । वानिसनिक्षनि
 न्दाम् । नभाभूपूकमिगमिप्यायीवेपाम् । षात्पदान्तात् । नशेषान्तस्य । पदान्तस्य । पदव्यवायेऽपि । धुभ्रा
 दिषुच । स्तोश्रुनाश्रुः ॥ २ ॥ घुनाघुः । नपदान्ताद्वोरनाम् । तोःषि । शात् । यरोऽनुनासिकेऽनुनासिकोवा ।
 अचोरहाभ्यांद्वे । अनचिच । नादिन्याक्रोशेषुत्रस्य । शरोऽचि । त्रिप्रभृतिषुशाकटायनस्य । सर्वत्रशाकल्यस्य ।
 दीर्घादाचार्याणाम् । झलांजश्झशि । अभ्यासेचर्च । खरिच । वावसाने । अणोऽप्रगृह्यस्यानुनासिकः । अनुस्वार
 स्यययिपरसवर्णः । वापदान्तस्य । तोर्लि ॥ ३ ॥ उदःस्थास्तम्भोःपूर्वस्य । झयोहोऽन्यतरस्याम् । शश्छोऽटि ।
 हलोयमांयमिलोपः । झरोझरिसवर्णे । उदात्तादनुदात्तस्यस्वरितः । नोदात्तस्वरितोदयमगार्ग्यकाश्यपगालवानाम् ।
 अअइति । रषाभ्यामुभौघुनोदःस्थाष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेचतुर्थपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीपाणिनिमुनिप्रणीतोऽष्टाध्यायीसूत्रपाठःसमाप्तः ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाहलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंबय्यां पांडुरंग जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागरालयेऽङ्कनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शाकः १८५६ सन १९३४.

PUBLISHER:-Pandurang Jawaji, } at the "Nirnaya-sagar" Press,
PRINTER:-Ramchandra Yesu Shedge, } 26-28, Kolbhat Lane, Bombay.

